QVIN SAL MOR

25-4e
N. 40.

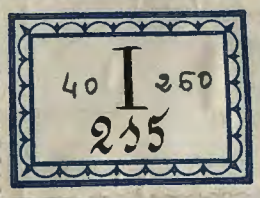

...us debet modicũ incõmodũ siue d...
...cessare a litibus ⁊ per alios litigia exe...
...i metusue cã fiũt. Supra ĩ p̃cedẽtib⁹ tit...
...dicio vl' ex merito subijcit de his q̃ agim⁹ co...
...recissoriũ aduersus ea q̃ fiũt p metũ ⁊ appellat a...
...gularit' gesta p metũ te...
...et ƺ veniũt rescidẽda p actio
nẽ q̄ met⁹ cã. fallit ĩ qbusdã ca
sib⁹ ĩ qb⁹ met⁹ vitiat ipso facto
vt plene no. ĩ. eo. c. abbas. Et
cõpetit h actio ad interresse vt
colligit' in. l. si cũ exceptione in
prin. ff. e. Ab. si.
Exlatũ. ¶ Pri
p ma ps narrat fcm̃.
Scd̃a dat iudices
ibi: ideoqƺ. Ab. si.
¶ Proposuit: Hic ergo vƺ
p̃testatio: ⁊. xxxi. q. ij. lothari⁹
. xxvij. di. diaconi: ⁊. vij. q. i.
põtifices: ⁊. s. de elec. cumana
ƺtra. s. de ƺsti. cũ. M. in qb⁹
de hoc. ƺ qd si nõ audet p̃testa
ri nõ obstat. C. de re. cre. gene
ralit'. §. ipse. ar. xxxiij. q. ij. nõ
satis in prin. qd intelligit' si cõ
stet in iudicio.
¶ Imponer'. s. ƺuersiõis qm̃
velũ ƺsecratiõis qd tm̃ v̄gini
bus dat' iponer' nõ dƺ. xx. q. i.
de votis: ⁊. ĩ. de regu. vidua.
¶ Simulauit: No. q̄ vtilis
simulatõ pmittit'. xxij. q. ij. uti
lẽ. ff. d noua. doli. excep. ĩ fi. ⁊
. xxiij. q. ij. dñs. ff. d dol. l. i. §.
ñ fuit: ⁊. xliij. di. ĩ mãdatis. ĩst.
de ac. §. alie. ⁊. xxiij. q. vl. ut p̃
dẽ: ar. ƺ. xxvij. di. q̄ ĩtrogasti.
ff. d iusti. ⁊ iur'. l. i. §. i. ⁊. xij. q.
. i. certe ergo. ff. d of. p̃si. ƺgru
it. §. vl. C. d iur' do. ĩ reb⁹. ĩ fi.
. xxij. q. v. cauete: ⁊. C. d ĩcestis
nup. l. vl. ĩ fi. so. dol⁹ fra⁹ ⁊ si
mulatio sũt noĩa reat⁹ q nũq̄
pmittit' a cãone q2 q peccat. nõ
peccat legis auc̃tate. xxiij. q. ii
ij. q peccat. aliqñ vulgari ƺsue
tudĩe dnoĩat act⁹ legitĩos. ⁊ tẽ
pmittũt'. vt ĩ pmis ƺcor. xxxvi.
. q. ij. §. his auc̃tatib⁹ Et sic simu
latio bõi qñqƺ bona ẽ ut h. ⁊ p
mittit'. ⁊ qñqƺ mala vt hypocrisis: vt. c. q̄ ĩtrogasti: ...
tio mali: qñqƺ bona est vt fuit simulatio dauid q sim...la
. c. dñs: ⁊ de ƺse. di. ij. accesserunt: vbi d'. ferebat da...
suis nemo portat'. xp̃s enim manib⁹ ferebatur. de ƺse...
¶ Dd vro: sic. ĩ. de sen. ex. tenore. ƺ cõis forma ẽ: q...
datis ecclesie. ĩ. de ap. ad hoc: ⁊. ĩ. de sen. ex. cũ desider...
istoꝝ modoꝝ iuret: q2 ƺ iuret stare mãdato iudicis p illa...
...ra p aliã nec magis astringit': q2 mãdatũ suũ dƺ ẽẽ fin...
...alio intendũt. f ¶ Mortis: ƺ qliter...
...ĩcludit ĩ se affirmatiuã hãc. s. sp...
...a dcm̃ est. s. de elec. b...

pro paruo icon...
causarum seruo...
rica De his q̃ v...
Ex. iij. exoñ...
cte marie cesar...
¶ Si quis tin...
ratum non ha...
fitetur exire ⁊ n...
bere potest secu...
ex post facto lib...
Erl...
tiam...
dan...
M...
ctã h...
precepto eã ad ...
centes: euagine...
voluerunt. sed ...
cti sub tali cond...
eidẽ q̄ in mon...
habitũ suscipe...
Epi vero miss...
imponerẽt: q2 i...
paruulum hẽba...
sue suspectã hab...
uenerunt eãdẽ: ...
q̄ mortis timo...
bat: proposuit...
posset exiret. s...
ri tyrannidi sa...
mulieri veluƺ ...
tãdẽ viro de...
cta mulier de...
um maritũƺ ...
ritañ. ep̃s ad ...
culo excõicati...
¶ Ideoqƺ m...

pro ampliatione istius / uerbi posita in c. ... / 20. ... / ... / ... / ...

norat ĩpetrãtẽ excõicatuȝ nec ɔtra ip
erit agere p eas cũ fuerit absolutus. ĩ.
ergo nocet h:q: p hoc apparet ꝙ coꝝ ma
ĩ nõ valet:q: si maior de vniuersitate puta
ti sint: vniuersitas agere nõ põt:q: q̃si mortua

.xi.q.iij.nemo epoꝝ.ꝛ in
vacare intelligit.vñ agere n
põt.ĩ.ne se. vacã.c.i.ij.ꝛ.iij.
Idẽ est si ĩ pcuratione nõ sint
expressi.dũ tñ ɔstet ꝙ coꝝ au
ctoritate ɔstitutio sit facta ut h
dic.sed cuȝ expressi sunt tũc cõ
stat ꝛ sic expressa nocẽt.non ex
pressa nõ nocẽt.ff.de reg.iu.ex
pressa.ꝛ q: coꝝ auctoritate fa
ctũ ẽ.ppriũ fcm cẽsef:q: oĩa
nr̃a facim⁹ qb⁹ auctoritatẽ im
partimur.C.de ve.iu.enu.l.
.i.§.sed neqȝ in fi.

f ¶ Procuratoris:puta q: di
cebat in pcuratione.talis cõ
munitas fecit ticiũ suũ pcura
torẽ ad ĩpetrãdũ ꝛ maior ꝛ in
rati ĩposuerũt suã auctĩtateȝ.

g ¶ Tales:ꝛ iõ ĩputat:q: nõ
debebãt illos ad hoc associare
si.s̃.de elec.scriptũ ẽ in fi.ꝛ est
ar.ꝙ vtile vitiat h per inutile
ar.ad hoc.ix.di.si ad sacras
ꝛ.s̃.de offi.dele.sup qõnũ.§.
si vo.ꝛ.iii.q.ix.pura:ꝛ.ff.de
edil.edic.cũ eiusdẽ.ꝛ sic ꝛ vna
ouis morbida totũ gregẽ infi
cit.xxiiii.q.iii.resecãde:ꝛ.ĩ.de
sta.regu.ea q̃.i.rñ.ĩ fi.ꝛ.s̃.d
offi.dele.cũ sup.ar.ɔ̃ ꝙ ñ no
ceat factũ illoꝝ.s̃.de elec.illa.
ꝛ.ĩ.de de.ex.mi.si celebrat.ꝛ
.s̃.de elec.cũ vintoñ.ꝛ.C.de
trãsac.si ex falsis:ꝛ.ĩ.de re iu

...r.x.ꝙ nisi essent
...ationis expressi⁹
...uctoritate procu
...facta fuisset: aut
...s⁹ ipsa cõmuni
...onstituisset eũdẽ
...r huiusmodi re

...pa subdiacõ.de

...int habere sindi
...onasterij agat ꝛ
...oportuerit cõsti

...udij nostri eẽ de
...gijs forensibus
...os sũmouere:
...se est nostra pro
...quemadmodũ
...poni debeãt or
...ua re tibi preci
...um fausto loqui
...erit constituto sa
...generalr̃ debeas
...c⁹.expedit enim

valeat ɔstõ ꝛ ĩpetratio litteraꝝ.q: nõ fuit expressi ĩ con
...nt illos esse tales sed cõmuni volũtate oĩum hoc fcm
...vniuersitas vel collegiũ p sindicũ auctoritate illarũ
...ab aliis cõmuniter.si obijcitur ꝙ maior.s. admini
...aiorib⁹ sint excõicati ꝛ parat⁹ sit hoc pbare excipiẽs
...e.q: sic valet constitutio ad ĩpetrandũ ita debet vale
...dũ dũmõ ɔstitutio sindici similis sit ɔstitutioni procu
...ẽ nõ possit.q: in sindicatu debent exprimi maiores p
prelatus administrator vt appareant an sint que par
...sitatis.ff.qõ cuiusqȝ vniu͛r plane.ꝛ collegiũ sine pre
...enitur.ĩ.de iudi.causã.sed hoc nõ põt cõstare nisi ex
...cõstitutione. Uel satis potest dici ꝙ littere valeãt pdi
...o tñ sindicatus non valeat nisi illi absoluantur.nec ẽ
...is vl̃ pauci de capitulo possent ĩpetrare lr̃as p ecclesia
...ad hoc cũ sint ɔiũcte psone:ar.s̃.de rescrip.nõnulli:ꝛ

...curatore q gerit negocia dñi merito subiicit de sindi
...itatis.

¶ Diuiditur nam. ¶ Primo premittit exordiũ poner...
...dati. Secundo in medio ponit mandatu...
...is.
...sũmouere.xvi.q.i.mo...

ad dnm cum — . 119 - 151.
ad te dne clamabo — . 27. - 26.
ad te dne levavi — ~~24~~ 24 - 22
ad te levavi oculos — . 122 - 153.
afferte dno — . 28 - 27
attendite popule . 77 - 95.
audite hec omnes — . 48 - 55.
Beati ynmaculati — . 118 - 141
Beati omnes — . 127 - 155.
beati quorum — . 31. - 31.
beatus qui yntelligit - 40. - 46
beatus vir qui non — . 1. - 1
beatus vir qui timet . 111 - 135.
benedicam dnm — . 33. - 34
benedic, anima mea . 103 - 123 -
benedic anima mea . 102 - 122.
benedictus dnus deus — . 143 - 167
benedixisti dne — . 84 - 104.
bonum est confiteri dno - . 91 - 113.
celi enarrant — . 18. - 16.
cantate dno . 95 - 117
Cantate dno . 149 - 172.
Cantate dno . 97 - 118.
confitebimur . 74 - 91
confitebor tibi dne . 9. - 5
Confitebor tibi dne . 110 - 134
Confitebor tibi dne . 137 - 161.
Confitemini dno et yn, 104 - 125
Confitemini dno, qm. 105 - 127
Confitemini dno qm — 106 - 1030
Confitemini dno qm 117 - 139
confitemini dno qm . 135 - 159.
conserva me dne . 15. - 11
credidi propter . 115 - 138
Cum invocarem . 4 - 2.
de profundis clamavi 129 - 156.
deus auribus nostris . 43 - 49
deus deorum dns . 49 - 56.
deus deus meus Respice . 21 - 19.
deus deus meus ad te de luce 62 - 71.
deus in adjutorium 69 - 83
deus in nomine tuo 53 - 61
deus iudicium tuum . 71 - 85
deus laudem meam 108 - 13[illegible]
deus misereatur 66 - 76
deus noster refugium 45 . - 52
deus qui similis erit 82 - 102
deus repulisti nos . 59 - 68
deus stetit yn synagoga 81 . 101
deus venerunt gentes 78 - 98.
deus ultionum dns 93 - 114
dilexi qm exaudiet 114 - 138.
diligam te dne . 17. - 13.
dixi custodiam 38 . - 43.
dixit dns dno 109 - 134
dixit iniustus 35 . - 38
dixit ynsipiens . 13. - 10.
dixit insipiens . 52 - 61
dne clamavi ad te, 140 - 164.
dne deus meus in te . 7.
dne deus salutis . 87 - 106
dne dns noster . 8. - 5.
dne exaudi oratione meam et clamor. 101 - [illegible]
dne exaudi oratione meam auribus 142 - 166
dne yn virtute tua . 20 - 18
dne ne yn furore tuo . 6. - 4
dne ne yn furore . 37 - 41.
dne non est exaltatum . 130 - 156.
dne probasti me 138 - 162
dne quid multiplicati . 3. - 2.
dne quis habitabit . 14 . 11
dne refugium factus es . 89 . 111
dni est terra et . 23 . - 22.
dns yllumina tio . 26 . - 25.
dnus regit me . 22 . - 22.
dnus regnavit decorem . 92 - 114
dns regnavit 96. dnus regnavit yrascantur . 98 - 119.
Ecce nunc benedicite . 133 . 157
Ecce quam bonum et . 132 . 158.
Eripe me de inimicis . 58 - 67
Eripe me dne ab ho, 139 - 163
Eructavit cor meum . 44 - 50.
exaltabo te deus meus . 144 - 168
exaltabo te dne, quo - 29 . - 28
exaudiat te dns in . 19 - 18
exaudi deus orationem . 54 - 62

Exaudi deus deprecationem. 60 – 70
exaudi deus orationem. 53 – 72
exaudi domine justitiam. 16. – 12
expectans expectavi. 39. – 44.
exultate deo adjutori. 80 – 100.
exultate justi in domino. 32 – 32
exurgat deus et dissipentur. 67. [illegible] 77.

f
fundamenta ejus in. 86 – 106

I
Inclina domine aurem tuam. 85 – 105.
In convertendo dominus. 125. 154
In domino confido. 10. – 8.
In exitu Israel de egipto. 113 – 136.
In te domine speravi. 30. – 29.
In te domine speravi. 70 – 84.
Jubilate deo omnis. 65 – 75
Jubilate deo omnis terra servite. 99 – 119
Judica domine nocentes. 34. – 36.
Judica me deus et dis. 42 – 48
Judica me domine quoniam. 25. – 24.

letatus sum in his que. 121 – 152.
lauda anima mea. 145 – 169.
lauda Jerusalem. 147 – 171.
laudate dominum de celis. 148 – 171.
laudate dominum in sanctis. 150 – 173
laudate dominum omnes. 116 – 139.
laudate dominum quoniam. 146 – 170
laudate nomen domini. 134. 158.
laudate pueri dominum. 112 – 136.
legem pone michi. 15.
levavi oculos meos. 120 – 151.

magnus dominus et. 47 – 54
memento domine david. 131 – 156.
miserere mei deus. 56 – 65
miserere mei deus secundum. 55. – 64
miserere mei deus se. 50 – 58.
misericordiam et judi. 100 – 120
misericordias domini. 88 – 108

nisi dominus edificaverit. 126 – 154
nisi quia dominus. 123 – 153.
noli emulari in. 35. – 39
nonne deo subjecta. 61 – 70
notus in judea deus. 75 – 91

omnes gentes. 46 – 53

paratum cor meum. 107 – 132

quam bonus Israel. 72 – 87
quam dilecta tabernacula. 83 – 103
quare fremuerunt. 2. – 1.
quemadmodum desiderat. 41 – 47
qui confidunt in. 124 – 153
quid gloriaris in. 51 – 60
qui habitat in. 90 – 112
qui regis Israel. 79 – 99

salvum me fac deus. 68 – 80
salvum me fac domine. 11. – 9
sepe expugnaverunt. 128. 155
si vere utique justitiam. 57 – 66
super flumina. 136 – 160.

te decet ymnus deus. 64 – 73

venite exultemus. 94 – 116
verba mea auribus. 5. – 3
voce mea ad dominum. 76 – 93
voce mea ad dominum. 141 – 165.
usquequo domine oblivisceris. 12 – 9
ut quid deus repulisti. 73 – 89

nº 21.413
UNIVERSIDAD Y PROV. BIBLIOTECA ZARAGOZA

Beatissimo patri ⁊ clementissimo dño Pio secundo Pontifici maximo Johānes de Turrecremata Sabinēsis Episcopus Sancte Romane Ecclesie Cardinalis Sancti Sixti Vulgariter nuncupatus post humilem recōmendationem ad pedum oscula beatorum. Perscrutanti michi studiose psalmorum librum quem alij soliloquium dicunt quod est collocutio hominis cum deo singulariter vel secum tantum: quorum vtrūq; laudāti conuenit ⁊ oranti. Alij librum ymnorū: ymnus autē est laus dei cum cantico: Alij psalterium quia que intus diuina inspiratione Dauid percipiebat hec medullato carmine proferebat. Mira occurrit pulchritudo sensuum: ⁊ stillantium medicina verborū ⁊ amplissima copia virtutum ad omnem anime perfectionez vt merito aptetur illud prophete. ps. Habūdantia in turribus tuis. i. i psalmis tuis: qui recte turres appellari possūt. Tū propter incomprehēsibilem altitudinē sapientie in eis contente Tū propter indeficiētis defensionis auxiliū quod aduersus hostiles incursus prestat hijs qui intento sensu ⁊ vigilante mēte psalmodiā omnipotēti deo nostro exsoluūt In hijs turribus est habūdātia maxima vtilitatis. Plane hic psalmorū liber registrū est totius sacre scripture ⁊ cōsumatio totius theologie pagine. Alia nāq; sūt vt ait Augustinus q̄ prophete tradūt. Alia que historici libri. Lex quoq; alia. Alia liber prouerbiorū. Psalmorū vero liber q̄cūq; vtilia sunt ex omnibus continet: futura predicat. Hic enī annūciatio cristi in carnem futuri. Hic omniuz cristi misterioruz reuelatio. Hic cōmunis resurrectionis spes predicitur: suppliciorū metus: glorie pollicitatio. Liber iste veterū gesta cōmemorat: legez viuētibus tribuit: gerēdorū statuit modū ⁊ vt breuiter dicā. Commu

nis quidem bone doctrine Thesaurus est. Quid enim est quod nō discatur ex psalmis. Hic omnis magnitudo virtutis: norma justicie: pudicicie decor: prudentie cōsumatio: patiētie regula. Psalmodia vt ait Augustinus fugat demones: angelos in adjutoriū vocat: excitat deuotionez placat deum: impetrat veniam: hilarat animam: illuminat conscientiam. Et Cassiodorus. Psalmodia est cōsolatio flentium: cura dolētiū: sanitas egrotātiū: anime remediū: miserorū omniū refugiū. Verum hanc psalmorū vtilitatē qui pleni sunt supernis misteriis q̄ singuli celesti dulcedine redundātes: nemo plane pcipit: nemo eorum suauitatem degustare valet qui ipsorum psalmorū spūalem intelligentiam in se latentē non cōprehēderit. Non enim litterarum sacrarum cortex: sed medulla inclusa sapientie est que mentem viuificat reficit atq̄ oblectat. Non enim putemus inquit Hieronimus in verbis scripturarum esse euangelium: sed in sensu. Non in superficie sed in medulla. Non in sermonum foliis: sed in radice rationis. Hinc Augustinus ait In omni copia scripturarū sanctarum apertis pascimur: obscuris exercemur. Hinc ad judeos littere obseruatores iquit saluator noster. jo. .v. Scrutamini scripturas: ipse testimonium perhibent de me. i. non litterarum exteriora tantum: sed intus perquirite diuinorum sensuum thesaurum qui intra fragile vasculū vilis littere tenetur inclusus. Sup isto Crisostomus ita ait. Non ad lectionem simplicem scripturarum sed ad scrutationē exquisitam eos misit: quia que de deo dicebantur in scripturis desuper obumbrabantur: nec in superficie exprimebantur: sed vt quidam thesaurus intus recōdebantur. Hinc Augustinus in omelia quadam ait. Cum de diuinis operibus que legūtur ipso inspirāte qui fecit intellectū alicujus mistice significatiōis scrutamur q̄si de obstrusis fauicellis mella producimus: veluti xpi discipulos imitantes: spicas manibus cōfricamus. vt ad latēria grana peruenamus. Jam manifeste necessariam esse dinoscitur psalmorum intelligentiam: vt quis eorum

suauitem degustet. Percipitur autem hec psalmorum in telligentia aut reuelatione diuina que docet suggere mel de petra: oleumq; de saxo durissimo aut magistrorum doctrina quos ad diuinam elucidandam sapientiam q occulta producendum in lucem quasi diuinitatis organa diuina prouidentia in ecclesia institutos esse cognoscimus. Ceterum Beatissime pater cum cōsiderassem q̃ temporibus iam nostris pauci sapientie student pauciores perscrutandis diuinis misteriis insudant. Paucissimi qui antiquorum sermone scientiaq; clarissimorum patrum explanationes q cōmentaria super psalmos plegere curant Venit in mentem me vt inter alios studij mei labores hunc interponerē: vt ex sentencijs gloriosissimorū ac preclarissimorum .s. Hieronimi: Augustini Remigij q Cassiodori qui hunc psalmorum librum exuberātissimis fluminibus profundissime interpretati sunt aliquam breuē compendiosamq; intelligentiam psalmorum exculperem que preceteris a pluribus q etiam pauperibus clericis haberi posset q intelligi. Quod eo maxime efficere cupiebam quo augeri inde honorem dei existimabam. Indubitatum habens q̃ cum ministri ecclesie latētia psalmorū mella degustarent: alacriori feruentioriq̃ deuotione laudes domino decantarent. Sed ecce mentem meam ab hac scribendi cogitatione alienabat senectutis pondus infirmitatum frequentia: latentis in psalmis sapientie profūditas parabolarum quibus vallatur pene inexplicabilis obscuritas: q super omnia exiguitas ingenij q imbecillitas intellectus. Sed occurrit exaduerso amor publice vtilitatis qui solus nomen difficultatis erubescit: qui quia vt ayt Augustinus nichil tā durum atq; ferreū quod nō amoris igne vincatur. impulit me vi sua victum ad precōceptum laborē audacter subeundum sub illius fiducia q̄ sapientie fons est; qui q cecis visū; q mutis dicendi prestare copiam solet. Est autē in hac explanatione psalterij aduertendū: q̃ virgule nigre non tantum supponuntur littere textus sed etiā illis q̄ loco littere tāq̃ expositoria eius ponūtur

Precor autem omnes qui huius mei laboris fructuz gustabunt: dominum exorare vt laborem ipsum a mercede vacuum non sinat: sed pro sua clemencia beata vita compenset: quam elucidantibus diuinam sapientiam scriptura sacra teste legitur promisisse. Et quia Beatissime pater Apostolice sedis iudicio oia dicta mea et scripta submittere semper solitus sum: credens me non esse securum nisi sub eius militarem doctrina: hanc psalmorum explanationem sic diuina largitate studiolo meo elaboratam: Sanctitati tue in eadem sede dignissime presidenti emendādaz corrigendamqz si opus fuerit humiliter offero: qui nō solum auctoritate sed ingenio et sapientia prestātissimus haberis.

Este libro y suplementum cronicarum los compre en calatayud el año de 1584 y me costaron los dos 16 reales y por ser verdad lo firme de mi nombre

Fray lucas de buendia

¶ Psalmus Primus In quo describitur processus in beatitudinem.

B Eatus uir qui non abiit | a via recta recedendo | in cõsilio impiorũ | prauis eorum machinationibus cõsentiendo | qui in via pecatorum nõ stetit | sed vitam suã imaculata cõuersatione trãsiuit | ꝛ qui pestilẽtis dogmatis | venena nõ seminauit nec posteris pernitiose doctrine exẽpla reliquit. Sed in lege domini fuit voluntas eius | vt diuine legis mandata perficiat | ꝛ in lege eius | ad implenda | meditatur assidue | in prosperis ꝛ in aduersis nõ tantum lectione legis sed jugi obseruatione sãctitatis Et erit tanquã lignũ quod plantatum est secus fluenta aquarum | virore diuine gracie semper viuus: qui bonorum operũ plenitudine fecundus | fructũ dabit tẽpore vite sue | dignũ felicitatis eterne. Et verba eius nõ defluent | a veritate in mendacium: ne in cassum sine vtilitate: sed ad aliorum eruditionẽ ꝛ salutem proficient | ꝛ oĩa q̃cũq; faciet semꝑ prosperabuntur | sibi ad cõsecutionẽ vite eterne. Non sic impij nõ sic sed tanq̃ puluis | infecundus ꝛ siccus ab humore diuine gratie | quem aura diaboli proicit a facie | stabilitatis eterne ¶ Ideo | q̃a sunt sicut pulujs | nõ resurgẽt impii | .s. ĩfideles | in judicio | discussionis vt examinẽtur: q̃a non credẽtes penis certissimis iã judicati sũt | neq; peccatores | professione cristiani: sed minoribus peccatis obnoxij resurgẽt | in cõgregatione justorũ | q̃a nõ admittẽtur ad vitã eternã ad quã justi cõgregabũtur. Quoniã nouit dñs | noticia approbationis | viã justorum vt pote quia munda splẽdida. ꝛ delectabilis. q̃a expedita via ad beatitudinem | Iter antẽ impiorũ | nõ approbat. sed reprobat. ut pote quia imundum tenebrosum ꝛ triste deducens in perditionem.

¶ Psalmus secundus in quo de machinatione ꝛ re

Rebellione molientium contra regnum xpi ⁊ de ipsius cristi excellentia ⁊ dignitate .

¶ Propheta admirans maliciam persecutorum xpi quaz preuidebat spiritu : ait.

Quare fremuerunt⌋ more ferarum sine ratione ⌊gẽtiles⌋ romani milites crucifixores xpi ⌊⁊ populi⌋ iudeorũ ⌊meditati sunt inania⌋ credẽtes per xpi mortem extinguere nomẽ ⁊ famã ⁊ regnũ eius. Af fuerunt⌋ huic malicie prebentes fauorẽ/Herodes ⁊ Pilatus/sacrilegis mentibus in hoc scelere cõsentientes: ⁊ sacerdotum ⌊principes conuenerunt in vna praua voluntate aduersus dominum⌋ deũ patrẽ ⌊⁊ aduersus xpm⌋ filium ⌊eius⌋. Dicẽtes. Dirũpamus vincula⌋ .s. doctrinã ⁊ miracula ⁊ promissiones quibus xpus ⁊ eius discipuli nos sibi astringere volunt: demusq; operam vt diruptis vinculis ⌊proiciamus a nobis dominium ipsorũ⌋ ¶ Et dñs ⌊Qui habitat in celis⌋ .s. in sanctis ⌊reddet illos dignos irrisione ⁊ subsanatione⌋ in futuro: ⁊ ostendet illis inania esse meditatos: cunctis gentibus iugo xpiane religionis colla sua subicientibus Tũc⌋ in futuro iudicio ⌊loqtur ad ad eos⌋ eorum maliciam increpans ⁊ vindicte sententiaz in eos proferens. quã executioni demãdans ⌊in furore⌋ i. acerbissimis penis ⌊eos⌋ puniens in anima ⁊ in corpore cõturbabit⌋ ¶ Vox christi. Iniuste iudei vincula mandatorũ meorum dirumpere ⁊ legis mee iuguz meditati sũt abicere. Quoniã Ego⌋ cristus ⌊cõstitutus sum⌋ adeo patre ⌊rex⌋ cui obediendũ est ⌊super syon⌋ ecclesiam iudeoruz. ⌊predicans⌋ in ea ⌊legẽ eius⌋ Non tantum sup syon: ⁊ sup iudeos rex sum constitutus: sed etiã super omnes gentes dñiuz habeo: tã iure hereditario q̃ meritorio Hereditario quidẽ Quoniã. Dominus⌋ pater meus qui vniuersoruz dominus est ⌊dixit ad me filius meus⌋ naturalis singularis: ⁊ cõsubstantialis ⌊es tu ego eternaliter genui te⌋ Iure autẽ meritorio super omnes gentes dominiuz habeo: quoniam dominus deus pater dixit ad me. ¶ Postula a

me] passionis tue merito: quā pro totius humani generis salute assumes [gentes ⁊ dabo tibi] eas [in hereditatē tuā] vt scilicet copulentur nomini cristiano: quas tamē vt de us mecum possides [⁊ dabo possessionē tuā terminos or bis terrarum. ¶ Reges eos potestate ⁊ inflexibili iusti/ cia] ⁊ eos qui nō receperūt disciplinā tuam [cōteres eos] quosdam ad correctionē: vt de infidelibus fideles effician tur: quosdam ad eternam dāpnationē. ita leuiter [sicut fi guli vasa] leuiter cōfringūtur. Propheta reges terre mo nens vt omnes cristum debito venerentur ait. Et nunc reges terre intelligite] quantus sit ipse cristus: ꝗ ex/ celsus ꝗ potens [⁊ scitote vos qui alios iudicatis] vos ha bere superiorem qui nō tantum vniuerse terre sed etiam celorum dominus est. ¶ Seruite domino in timore] filiali [⁊ exultate ei per deuotionem [cū tremore] tamē: ne exul tatio effundatur in dissolutionē: aut negligentes redderet Apprehendite disciplinam] cristi. quasi munimē clipei cōtra noxia vicia profecturum ⁊ subicite vos humiliter ei [nequādo deus] pater [irascatur ⁊ separemini a via justa .s. a celesti rege cristo: qui est via recte ambulantium ad vitā. dux euntium. iter ad beatitudinē festinātium. Cum exarserit subito ira eius] in vindictam impiorū in die ju dicij [beati qui confidunt in domino] quia eos non soluz non attinget ira dei: sed ad beatitudinem per dei graciaz peruenient eternam vbi bonorum omnium summa est.

¶ Psalmus Tercius In quo de passione ⁊ resurrectione cristi.

¶ Homo cristus admirās cur tot persecutores habeat ait sic ad deum.

Domine cur multiplicati sunt qui tribulant me] doleo de cecitate eorum qui saluta re suum ita obstinatis mēribus respuunt: miruz est enim q̄a nichil ab eis promeruj [multi insurgunt]. vt obstinato animo deprimāt me: detrahentes ⁊ falsuz testi monium ferētes [aduersum me] Multi dicunt] de meis

persecutoribus: vt audatius me persequãtur [dicunt mi/
chi] non saluabit eum ille quẽ sibi deum facit nec filius
dei est vt ipse dicit. Verũptamen] cõtra tot persecutores
tu es refugium meum [qui susceptor es] mee humanita
tis in vnitate diuine persone [et gloria mea] tecum vna ẽ
qui ita ab alto defigis mentez meã vt nulla passione vin
catur. Et hoc ideo quia. [Voce] cordis mei [ad dominũ
clamaui et exaudiuit me de sublimitate justicie sue] Justũ
enim erat vt innocentẽ occisum et cui retributa sunt ma
la pro bonis resuscitaret a mortuis: et donaret i celis om
nium creaturarum principatum. Exaudiuit autẽ me in
hoc dominus ℣. Ego dormiui] sponte nõ coactus et som/
num cepi in morte voluntate mea [et soporatus sum] se/
curus in mente quiescens nullã habens cõscientiã peccati
[et exurrexi] diuinitatis virtute q̃ naturaz in qua passus
sum [susceperat in vnitate persone. Et qa dominus sus/
cepit me in protectione sua] Non timebo milia populi
circundãtis me] pendentẽ in cruce et ideo [exurge dñe] ostẽ
de potentiam tuã [et saluum me fac] non solũ faciẽdo me
resurgere a morte: sed etiam inimicos meos exterminã/
do. Et sic factum est. Quoniã tu percussisti] per Titum
et vespasianum [oés] iudeos [aduersantes michi sine cau/
sa] et maledica verborum eorum q̃bus dilacerabant me et
mẽbra mea [in irritum perduxisti] Hinc patet. Quoniam
solus. [Domini ẽ salus] et ideo o dñe sit [benedictio tua
super populum tuũ] de te salutem sperãtem nõ ab alio.

Psalmus Quartus In quo exhortatur vir
iustus ad bonam operationem.
Vox ecclesie in tribulatione posite.

Cum inuocarem] deum in auxilium meum
[exaudiuit] vel secundum aliam litteram [exaudi
sti me deus justicie mee] actor et remunerator qui
[in tribulacione] ab angustijs tristicie [in latitudinẽ] gau
diorum [eduxisti me]. Miserere mei] cõtra miserias hu/

ius vite: tã pene ꝑ culpe [¶ exaudi orationem meã] vt in me cepta perficiantur. Nor prophete increpãtis iudeos ¶ paganos ¶ omnes in peccatis perseuerãtes. Fili hominum] qui secundum hominé viuitis nó secundú deum [usquequo aggrauatum] ¶ depressum infidelitate ¶ pondere iniquitatis [cor] habetis [vt q̃d diligitis vanitatem] quaperitis: colendo ydola que vana sunt in quibus nó est veritas quoniã vere dij non sunt [vt quid] tam ardenti desiderio [queritis] terrena [que mendacia sunt] decipiunt eni amatores suos quia non faciunt quod promittunt. s. felices. Nos judei ¶ pagani ceteriq; peccatores nolite ifidelitate detineri ¶ vana huius seculi sequi: sed cóuertimini ad cristum. Scientes quoniã dominus deus pater cristum suum sanctũ sanctorum mirabilem ¶ gloriosum ostédit] tercia die resuscitando a mortuis ¶ ad dexterã suaz collocando per qué deus pater [exaudiet me cum] bonis operibus sue diuinitati [supplicauero] Nolite dico querere mé daciuz sed. Irascimini] vobismetipsis vt horreatis quod fecistis [¶ vlterius peccare desistite] ¶ si vos peccare contingat [cópungimini] per penitentiam: ¶ de hijs que tractatis [in cordibus vestris] vt sunt cogitationes male: ¶ de hijs que [in cubilibus vestris] operamini vt sũt opera carnis. Quia vero iusticia exigit vt penitens satisfaciat pro peccatis sequitur. Sacrificate] o vos penitétes. i. afferte [sacrificium] non pecudum sed [iusticie]. i. opera satisfactionis post penitentie lamẽta [¶ sperate in domino] de recipiendo pro talibus ¶ peccatorum veniã ¶ beatitudinis eterne premium licet [multi stulti carnaliter sapiẽtes in suorum pecatorum excusationé quasi dubitantes que sint opera iusticie [querunt quis ostendit nobis] cognoscere huiusmodi [bona]. Propheta ostendit tales nó veraciter sed false dicere se ignorare que sint justicie opera Quia signatum est super nos] in superiori parte anime nostre in qua tibi similes sumus [lumen] naturalis rationis quod est quedã impressio ¶ irradiatio luminis [vultus tui] quod sufficienter ostendit nobis que sunt opera

justicie ita vt per ignorantiā iusticie nullus potest se ex/
cusare a peccato per quod lumen quo te cognoscimus [de
disti leticiam] spiritualē [in corde meo] ¶ Sed mali nō in
tus in spiritualibus bonis sed foris in tēporalibus delec
tantur [A fructu frumenti vini ⁊ olei sui] aliarumqz re
rum tēporaliū [multiplicati] dilatati ⁊ exaltati putantes
in hijs esse cōsumatum bonū. ¶ Sit autē bonus in spiritu
alibus exultans dicit contra humanos tumultus ⁊ felici
tates caducas. In pace] mentis [dormiam] quā habere nō
possunt qui secularibus actibus implicātur hinc oblitus
mundi tendens [in idipsuz] summū bonum tandē [requies
cam] in futuro in pace immutabilis eternitatis. Ideo re
quiescam secure. [Quoniam tu dñe in] vna [spe] firmissi
ma qua [singulariter] in vnuz ⁊ verum bonum speratur
[constituisti me].

¶ Psalmus. v. In quo de hijs quibus
acq̄ritur hereditas eterne beatitudinis.

Verba oris mei percipe domine ⁊ intellige] in
telligentia approbationis cordis mei affectum
quo ad te clamo. Exaudi orationē meaz rex me
us] specialem curā ⁊ protectionē [⁊ deus meus] quē soluz
veneror vero cultu religionis vtpote creatorē meū. Et
si aliquando orauī ⁊ non sum exauditus: non tamen ora
re desistam. [Quoniā ad te orabo domine ⁊ cum tenebre
peccatorum fugere ceperint exaudies vocē meam]. Per
acta erroris mei nocte ⁊ discedentibus tenebris quas mi
chi peccatis meis feci. [Mane] religiose deuotionis ob/
seruatione continua [astabo tibi] in te sūmo bono beatitu
dinē querens [⁊ intelligam non placet tibi iniquitas] sed
a solo mundo corde conspiceris. Non habitabit] in pre/
senti per gratiam nec in futuro per gloriam [in societate
tua malignus nec permanebūt iniusti ante oculos tuos]
quia reprobi eicientur a consortio sanctorum ⁊ visione sui
cōditoris: tolletur enī impius ne videat gloriā dei. [Odi
sti omnes qui operantur iniquitatē] in malicia sua perse

uerantes⌊et perdes omnes qui locũtur mendaciũ⌋perni/
ciosum ⁊ potissime mendaciũ in doctrina cristiane religi
onis. Uirum sanguinũ⌋qui humano cruore polluitur⌊⁊
uirum dolis ⁊ mendatijs⌋alios ducẽtem in errorẽ⌊abho/
minabitur dominus ego autem in multa misericordia
tua⌋cõfisus nõ meis meritis ¶ Introibo in domũ⌋glorie
tue. sed prius⌊adorabo te⌋hic in ecclesia tua sancta⌊ timo
re⌋reuerẽtiali. Domine deduc me⌋ad eterna gaudia: ꝗa
diuersis fatigor angustijs: ⁊ hoc peto nõ solum ex sola mi
sericordia: sed⌊in tua iusticia⌋ que exigit ꝙ sicut dãpnas
impios: ita remuneras iustos⌊propter inimicos meos⌋
confundẽdos: qui me post se trahere conantur⌊dirige ope
ra mea vt in cõspectu tuo⌋sint grata et accepta: vt per ea
ad celestẽ patriam merear peruenire. ¶ Opus est vt diri/
gas vias meas. Quoniã non est in ore⌋aduersariorũ me
orum⌊veritas⌋quia falsa loquuntur de cristo⌊cor eniꝫ eo
rum vanum est⌋recte in ore eorũ non est veritas: quorũ
cor vanitas possidebat lingua enim imperio cordis natu
rali ordine famulatur. ¶ Ferida / turpia. Guttur eorũ
exalat vt sepulchra⌋mortuorũ patentia ad corrumpẽdũ
alios: ⁊si nõ proficiũt⌊linguis suis⌋mali⌊dolose agũt⌋mẽ
dacijs: ⁊ blanda adulatione alios seducẽtes: sentiãt te do/
mine iudicẽ vt timeant. Frustrentur a cogitationibus
suis⌋ vt nõ possint deducere ad effectũ quod male cogitãt
⌊⁊ vt merentur impietates eorũ⌋expelle eos longe ab he
reditate eterna⌊quoniã irritauerũt te domine⌊peccãdo cõ
tra te. ¶ Econtra. Letentur⌋in futuro de habita heredi
tate⌊oẽs ꝗ sperãt⌋ modo⌊i te⌋⁊ certe⌊i eternũ exultabũt⌋
quia habebũt te⌊habitatorẽ⌋in cordibus suis: hec est eter
na exultatio beatorũ cũ templum dei fient. O magna in/
effabilis largitas donatoris quid simile potest concedi ꝙ̄
vbi cognoscitur rerũ dominus ipse cõcedi. Et gloriabun
tur in te⌋fonte omnis boni⌊ qui diligũt nomẽ tuũ quoni
am tu⌋exuberantissima largitate⌊benedices iusto. Do/
mine⌋tua bona voluntate nõ iusticia nostra⌊tanꝙ̄ scuto⌋
rotundo quod supra pectus positum protegit. ⁊ capiti su/

prapositū coronat. Ita nos hic protegis contra mala pre
sentia. q in futuro coronas gloria sēpiterna.

Psalmus. vj. In quo monet peccatorē ad penitētiā
timore futuri iudicij.

Territus peccator immanitate suorū peccatorū q hor/
rore futuri iudicij pcatur ne eternaliter dampnetur dicēs

DOmine] qui in potestate magna et maiestate
ad iudiciū venturus es] ne in furore tuo puni/
as me]. i. secundū rigorem tue iusticie: sed ma
gis secundū dulcorē tue misericordie. Non ar
arguas me domine in furore tuo. sed Miserere mei] in p
senti misericordiā impendendo. et opus est] quoniam in/
firmus sum] et fragilitate nature et mole peccatorum. O
clementia magna creatoris: a iudice percipimus quid di
cere debeamus: docuit pietatem petere: ne nos iusticia
possit assumere] sana me] per tuam misericordiam quoni
am infirmitas mea adeo conculcauit q vsq ad robur et
vires anime peruenit. Cura me o sapientissime medi/
ce. quia Anima mea] conualescentibus morbis] turba/
ta est valde] territa districtione iudicij] vsquequo tu domi
ne] differs conferre sanitatem egroto. noli differre qui vs
q ad finem preces supplicum non soles obliuisci. Conuer/
tere ergo domine] qui prius eras aduersus propter pecca
ta mea] et eripe animam meam] peccatis ligatam ab im
minenti supplicio quod debetur errantibus] saluum me
fac] non meritis meis. sed] propter] multam] misericordi
am tuam] Sic festino curari. Quoniam post mortem
non est qui memor sit tui] memoria fructuosa ad salutem
] nec in inferno confitebitur tibi aliquis] confessione ad
veniam: quia ibi nulla est spes venie aut redemptionis.
Miserere mei domine: cum iam penitentiam fecerim de
peccatis meis. Laborauī enim in gemitu meo] pre anxi
etate cordis mei cōsiderans quid feci si hoc parum sit] laua
bo] in secreto conscientiam] lacrimis meis] discurendo per

manifestam exercet] in vos sicut cóminatus est per sacrã scripturam quasi [arcum tenderet ⁊ pararet] ad sagitan/ duz. In quo] sacre scripture [arcu cóminationes mortis] eterne peccatoribus [preparauit] de quo arcu egresse sũt tanq̃ [sagitte] apostoli alij q̃ sancti doctores qui ardenti/ bus animis in modum sagittarũ precepta salutaria trãs miserunt vnde ⁊ impij sauciarẽtur ⁊ fidelibus efficax cu ra peruenirет hoc [effecit] .i. operatus est. ¶ Licet hoc ita sit manifestum tamen est q̃ non deus sed homo ipse damnationis causa est. [Qui parturit in iusticiam] naz [concepit] per suggestionem diaboli propositum operãdi [malum] quod sine dolore non est [⁊ peperit iniquitatez] consumando peccatum. Lacum aperuit] inferni concipi endo fraudem [⁊ effodit eum] ampliando parturiendo ini quitatem [⁊ incidit in foueam] ipsam quando moritur in peccatis. Malum quod concepit [conuertetur in malũ] anime eius [⁊ iniquitas] quam peperit descendet [⁊ gra/ uabit supremam mentis partem] penis eternis subiciẽs eam. Laudabo dominum propter iusticiaz eius] qua ius tos protegit ⁊ malos iuste punit [⁊ psallam] opere [nomi ni domini altissimi] qui iustos a lamentis tristicie in gau dia sempiterna perducit.

¶ Psalmus. viij. in quo de exaltatione cristi ⁊ ecclesie dilatione.

Domine dñs noster valde admirabile est no men tue diuinitatis] super omne nomen: no/ men ineffabile ⁊ inenarrabile non in iudea tan tũ: sed [in vniuersa terra ¶ Per hoc te dñe admi rantur oẽs qui incolunt terrã. Quoniã filius tuus] quẽ tu magnificasti [eleuatus est de terrena humilitate] [super celos] ad dexterã tuã sedẽs sup oẽs creaturas rationales exaltatus. Ex ore infantiũ] hebreorũ [perfectã fecisti lau/ dẽ] magnificẽtie tue q̃ spiritu sancto inspirãte ⁊ instigãte

te deū ⁊ saluatorem mundi confessi sunt [propter inimi cos tuos] perfidos iudeos confundendos [vt destruas ini micum] .s. populū iudaycum te persequentem ⁊ diabolū sue secte [defensorem] ¶ Vere domine admirabile est no men tuum. Quoniā videbo celos opera digitorum tuo rū lunā ⁊ stellas] in ornamentū firmamēti in quibus ad mirabilis potentia ⁊ sapientia tua relucet. ¶ Propheta admirans exultationē humane nature in xpo ait. Quid ē homo] .s. vilis ⁊ miser [q̃ memor eius es] eū a pecca/ to liberando [aut quis est filius hominis] ade [q̃ visi/ tas eum] assumendo eius humanitatis naturam in perso nam filij dei visitasti eum ¶ Verbū caro factū est ⁊ habi/ tauit in nobis. [Minuisti eum paulominus ab angelis] quia passibilem ⁊ mortalem fecisti cuiusmodi angeli nō sunt facti per meritū tamen passionis sue [gloria] resurre ctionis [⁊ honore] ascensionis super omnes celos ⁊ ange los [coronasti eum ⁊ constituisti eū] caput ⁊ regem [super omnia opera manuū tuarū. Omnia subiecisti sub dñio ⁊ potestate eius] vt preesset omnibus ⁊ dominaretur cūc tis ad nutum [oues ⁊ boues vniuersas insuper ⁊ pecora campi. Volucres celi ⁊ pisces maris qui perambulant semitas maris] ad que omnia diuina prouidentia se exte/ dit. ¶ Ostensa tanta dignitate xpi concludens ait. Dñe] cui omis potestas data est in celo ⁊ in terra [dñs noster] nostram naturam assumens ⁊ in ea nos redimeris vere [valde admirabile est nomen tuū in vniuersa terra].

¶ Psalmus. ix. in quo de iudiciaria potestate cristi.

Confitebor tibi domine] confessione laudis [in toto corde meo] nō in parte tantū [pdicabo] ex cellētia q̃dā opa tua q̃ [oia certesūt admiratio ne digna]. Letabor] iterius [⁊ exultabo] exteri us intēsa leticia [i te] nō in rebus secularibus nō in iocū ditate rerū labiliū q̃a ibi nō est vera leticia [psallā] opere

gratias agens[nomini tuo]quod altissimū est. ¶ Leta/
bor dico ⁊ exultabo gratias agens. [Quia inimicus hu
mani generis diabolus per te conuertetur retrorsum]de
ficiēdo a proposito malicie sue ⁊ inimici nostri satellites
[infirmabuntur]in sua potestate quia bonis nocere non
poterunt[⁊ peribunt]in die judicij[a facie tua]sentenciā
te ⁊ puniente eorum maliciam ¶ Letabor insuper ⁊ exul
tabo tam animo quam corpore in te ¶ Quoniam fecis
ti]iudicium meum sumendo humanam naturam ⁊ pe/
nalitates eius vt pro me satisfaceres[⁊ causam meam]
fecisti ⁊ confirmasti aduersario meo condempnato: qua/
re merito[super thronum]futuri iudicij cum maiestate
magna[sessurus es]iusticiā singulis tribuens secundū
merita singulorum.[Increpasti]per predicationē apos/
tolorum[gentes]de ydolatria cui erāt dedite[⁊ perijt im
pius]diabolus amissa potestate qui adeo perijt vt[noīa]
ydolorum[deleueris]de terra[ineternū].[Errores]diuer
si quibus diaboli animas occidunt[defecerunt]per xpm
⁊ apostolos pro magna parte in primo aduentu. In secū
do vero ex toto deficient[⁊ ciuitates eorum]demonū cul
tui deditas per principes catholicos[destruxisti]: ydolorū
culturam ab eis excludendo ⁊ eas dei seruitio subiugan/
do.[Perijt memoria]ydolorum ⁊ ydolatrarū per soni/
tū]predicationis apostolorum ⁊ aliorum predicatorū[do
minium]vero ⁊ regnū cristi[permanet ineternū]Ex me
rito illius iudicij quo iudicatus est in mortē[paratā]ha
bet potestatem[iudiciariam]ad iudicandū[⁊ ipse]cui pa
ter dedit omne iudiciū facere[iudicabit orbē terre ⁊ po/
pulos in eqtate ⁊ iusticia]vniuscuiusq pmia cōdigna red
dēs. Et factus ē dn̄s refugiū pauperi]spū populo catholi
co. pauper aūt dicitur q̄ terrena cupiditate euacuatus ce
lesti desiderat largitate ditescere[adiutor i tribulatōne qn̄
oportunū ē]illud ē adiutoriū dulcissimū quod ī necessita
te pstatur Et q̄a refugiū es ⁊ adiutor. Sperēt i te]nō in
se aut i rebus q̄ tēporis volubilitate pertrāseunt[q̄ noue/

runt| per veram fidem potentiam ⁊ magnificentiã tuaȝ
|quoniam non dereliq̃sti omnino absq̃ consolatione lq̃
rentes te| fide ⁊ sanctis operibus. ¶Et ideo vos o fideles
pro tantis beneficijs. |Laudate dominum| gratias agen
do |qui habitat in ecclesia catholica| in qua illuminati ce
lesti gratia per fidem contemplantur deum |⁊ predicate
inter gentes admirandam prouidentiam ⁊ studiosam di
ligentiam| in reparatione humani|generis ¶Nolite time
re si tyranni occidunt corpus. Quoniam dominus non
est oblitus clamorem pauperum| occisorum quoniaȝ |re
cordatus est clamores eorum| glorificando eos ⁊ consolã
do ⁊ interfectores puniendo |requirens sanguinem eorũ|
de manu tyrãnorũ aliquãdo per penã tẽporalẽ aliquãdo
per eternam aliquando vtroq̃ modo. ¶Propheta in perso
na ecclesie. Miserere mei domine vide| oculo compassio
nis |depressionem| quaȝ sustineo ab inimicis meis ¶Tu
vide domine |qui elongas me a persecutionibus| heretico
rum ⁊ paganorum ac iudeorum ⁊ sectis eorum |que sunt
porte mortis| quia per eas est introitus ad eternaȝ mor
tem |vt annunciem| predicando |omnia opera laudabilia
tua| per que nomen tuum eximium toto orbe cele/
bratur annunciem dico existentibus |in portis ecclesie|
militantis |que ecclesie| triumphãtis filia est ¶Quia ex
altas me de portis mortis ideo |Exultabo in cristo ihesu
saluatore electorum tuorum| exultabo etiam in depres/
sione inimicorum meorum multi enim gẽtiles |in pecca
to q̃d fecerũt| occidẽdo corpora sanctoruȝ |obstinati mor
tui sunt| ⁊ in infernum dimersi. In laqueo mortis| quẽ
fraudulento consilio sanctis viris |parauerunt comprehẽ
sus est pes eorum| ipsis pena mortis anime ⁊ corporis sẽ
piternum illaqueatis. Cognoscetur iudiciaria potestas
dei iudicia faciens| cum reddet vnicuiq̃ secundum opera
sua |peccator| vero ex operibus manuũ suarũ comprehen
sus ẽ| q̃ dignus sit eternis supplicijs. Cõuertẽtur| i finali
iudicio |peccatores i infernũ| quod erit q̃n p̃ sentẽciã xp̃i
deiciẽtur in inferni profũdũ cuiusmodi sunt |gentes que

obliuiscuntur deum]. s. in fine morientes sine penitentie remedio ¶ Propheta de remuneratione sãctorũ loquẽs ait In finali judicio non erit obliuio pauperis spiritu] ⁊ si hic videantur aliquando esse in obliuione [patientia enim pauperum nõ carebit remuneratione] quia ⁊ si differtur non aufertur auxilium dei a sanctis suis. ¶ Propheta spiritu preuidens aduentum anticristi ⁊ periculi magnitudine perterritus clamans ait. [Exurge domine] ad judicandum excita potentiam tuam [non preualeat facere quod vult homo] peccati. s. anticristus homo pessimus in quo tanta erit versutia ⁊ potestas vt sola virtus tua possit superare eius nequitiam. ⁊ celerime [judicentur gentes] que cũ ipso seuerissime scelera magna facture sunt. ¶ Cõstitue] permissiue [legislatorem]. s. anticristũ [super eos] qui eum sequuntur non ad regendum sed ad eorum ruinã ⁊ subuersionem [sciant gentes] que anticristo adherebũt stientia experientie [quoniã homines sunt] fragiles ⁊ stulti ponentes fidem ⁊ spem in anticristo omnium hominũ pessimo. Vt quid domine recessisti lõge a sanctis tuis] tempore anticristi in quo despicere videris eos non liberando cito eos [vitam oportuno tempore quod est tempus tribulationis] ¶ Vere oportunum tempus erit subueniendi fidelibus iustis quoniam. Dum superbit impius] anticristus in potestate [pauper] populus cristianus obedire sibi nolens [cruciabitur] omni genere tormẽtorum: Verumptamẽ ipse ⁊ satellites eius [comprehendentur in consilijs quibus cogitant] cruciari sanctos quia ipsi in fine cruciatibus peribunt cum dominus spiritu oris sui interficiet anticristũ. ¶ Superbiet quidẽ impius ¶ Quoniã tamẽ anticristus homo peccati [laudabitur ⁊ bñdicetur] a suis adulatoribus eleuatus in supbiã magis ac magis delectabitur [in cruciatibus sãctorũ]. Peccator antixpus ex nimia adulatione adherentiũ sibi ita eleuabitur in supbiã ꝗ [blasfemabit deũ] Vsurpans sibi diuinitatis nomẽ q̃ [secundũ multitudinem ire] diuine contra se prouocate [nõ q̃ret penitẽtiã ſz morietur i sua obstinatõne iduratus

De antixpo

Non est deus in conspectu eius] non enim considerat deum omnia cognoscentem nec considerat eum futurum iudicem: ⁊ ideo [vie illius] cogitationes cōsilia ⁊ opera [sordent in omni tempore] vite sue. [Auferentur] a memoria sua [iudicia tua] ⁊ ideo non metuet illa superuenturа sibi pre elatione ⁊ obstinatione nimia [omnes vero inimicos suos] reges terre potentia ⁊ dolis [sibi subiciet] vt solus regnet ⁊ sedeat in templo dei extollēs se supra omne quod colitur ⁊ dicitur deus. [Et dicet] ex nimia elatione [in corde suo] ego securus sum in statu meo [non mouebor de gente in gentem] super omnes regnabo: dominium enim meum stabile erit atq; firmum [sine malo] inquietudinis aut aduersitatis. [Cuius os blasfemijs in xpm ⁊ contumelijs] in sanctos [plenum erit ⁊ amaris cōminationibus ⁊ dolis] decipiet multos [⁊ ligua sua] mādabit [laborem ⁊ dolorem inferri sanctis]. [Sedebit] semper cogitans ponere [occulte insidias sanctis] adherētibus sibi malis hominibus] huius seculi cupidis quos muneribus accumulabit sibi vt eorum consilio [interficiat innocentem]. s. fidelem populum sibi non obedientem. [Oculi eius in pauperem] populum cristianū crudeliter respiciēt quomodo depauperabit eum [⁊ quasi leo in spelunca sua meditabitur insidias] ⁊ artes quibus fraudulenter possit cristianum populum consumere. [Insidiabitur rapere] violentia [pauperem] populum cristianum. si vero sic non poterit curabit [rapere] pauperem fraudulentia [dum] cū blandicijs ⁊ promissionibus ad suas neqtias [flectere faciet]. [Captum vero fidelem. [In laqueo] promissionis diuitiarum [humiliabit eum] trahendo eum ad consentiendum ei ⁊ subiciet dominationi sue: ⁊ cum antichristus nimia felicitate in ocium remiserit animū [inclinabit se] ad delicias ⁊ voluptatem carnalem: sed dño nō patiēte eū amplius seuire in sanctos repētino interitu a suo dñio cadet [Decrito cadet quoniam. [Dicit in corde suo oblitus est deus] sāctorū suorū vt eos saluet [auertit faciē suā

ne videat] ea que in terra ⁊ in hoc mundo aguntur [vn/
de ꝗdiu seculum durabit sine fine regnabo]. ¶ Propheta
vt predicta mala cito finiantur petit accelerari judicium
dicens. [Exurge ad judicium dñe deus] qui videris domi
nari permittendo anticristo tanta mala inferre sanctis
tuis [⁊ exaltetur potestas tua] in vindictam eius [ne obli
uiscaris tuorum fidelium]. [Propter quid impius] anti
cristus suis blasfemijs [irritabit deum] nisi ḋa [credit] ꝙ
deus tanq̃ nesciens aut impotēs [non requireret] facta sua
ad puniendum. ¶ Sed ipse anticristus fallitur: quoniā tu
domine qui nosti oia. [Vides laborem ⁊ dolorem] quos
sanctis tuis intulerit [⁊ consideras] qualiter anticristuz ⁊
complices suos tradas [in manus justicie tue] ad punien
duz. ¶ Et hoc merito. [Quoniā tota spes populi xp̄iani
in te est] vt eū protegas [⁊ ideo ipi tanq̃ orphano pater/
no solatio destituto tu eris adiutor]. [Contere potenti/
am] anticristi [peccatoris] in se ⁊ maligni in alios discuti
es a te peccatum illius] si sit amplius vtile ad purgatio/
nē electorū ⁊ non inuenietur vltra ad hoc esse vtile eo ꝙ
sufficiēter erūt purgati ⁊ sic anticristus ⁊ cōplices deicie
tur in ignē inferni. ¶ Tunc destructo anticristo manifeste
[Innotescet regnum eternū ⁊ dominiū xp̄i sine fine paci
ficum: peribunt autē anticristus ⁊ complices sui pagani
iudei heretici ⁊ falsi cristiani [de terra illius] .i. de regno
quo soli beati perfruuntur. ¶ In quo. [Desiderium iusto
rum exaudiuit dominus ardorē vero desiderij eorum] ad
participandam beatitudinē tuam intellexit clemētia tua
Judicare ergo pro populo xp̄iano humili] qui erit in fi/
ne mundi pro eo ferendo sentenciam sic [vt non apponat
magnificare se super terram] superbus ille anticristus vt
fecit qui erit purus homo nō deus licet a demone posses
sus ostendet se tanq̃ sit deus.

¶ Psalmus. x. in quo docet resistere hereticis
ḋ fideles nituntur in suā prauitatē cōuertere.
¶ Vox ecclesie.

IN domino confido] teneus eius fidem q̃ est mõs in verticem montiũ [quomodo] ergo vos o here/ tici [dicitis anime mee trãsmigra] ad nos qui su mus per excellentiã sicut mons altus scientia ⁊ vita/ ⁊ heretici petitis a me transire de veritate ad falsitatẽ a lu ce ad tenebras heretice prauitatis. hoc ego non faciã q̃a si hoc faceré ero [sicut passer] instabilis ⁊ vagus q̃ ad ne/ quissimas predicationes leuitate inconstãtie animi trãs fertur ¶ Ideo autẽ in domino confido. Quoniam pecca tores]. s. heretici [intenderunt potentiã verbositatis sue parauerũt] insidiose [verba venenosa ⁊ acutas sentẽcias] quas de scripturis sanctis iuxta voluntatẽ suã detorquẽt vt ambiguis ⁊ obscuris sentẽcijs vulnerent animas sim plicium. ¶ domine. Intellectuz verum ⁊ sanũ legis tue quẽ de scripturis sanctis per sanctos tuos doctores eccle/ sie exponendo perfecte edidisti heretici male exponendo. [peruerterunt ⁊ destruxerunt] q̃tum in eis fuit qui fal/ sis interpretationibus scripturas sanctas lacerare moliũ tur conuertentes in quorũdã necem que a domino prola ta sũt ad salutẽ [iustus autẽ]. s. cristus [quid faciet] respõ detur q̃ reddet bona bonis ⁊ mala malis ¶ Dominus] enim facere fideles suos bonos [tẽplum suũ] in habitãdo in eis per gratiam ⁊ inhabitando sanctificat ⁊ celestes ef ficit [in quibus ipse sedet]. Oculi eius in populum xp̃ia num respiciunt] ei miserando ⁊ ad ipsum protegendũ [⁊ oculi eius scrutantur actus ⁊ cogitationes [filiorum ho/ minũ]. Dominus scrutatur] ⁊ inquirit iustũ actus eius inquirendo ⁊ hoc ad remunerandũ : impiorum aũt ad pu niendum [qui diligit iiquitatẽ odit aiaz suã] quia ei eter na supplicia preparat. ¶ Propheta de pena malorum ait. [Pluet super peccatores laq̃os] indissolubiles penazum quia eterne erunt pene eorum [ignis] inextinguibilis [fe tor] intollerabilis [remorsus] constiẽtie incessabilis ⁊ hee pene [pars calicis eorum] mẽsurabuntur iuxta modum ⁊ mensuram meritorum eorum. ¶ Et hoc facit dominus [Quia justus est ⁊ justicias dilexit] vnũquẽq̃ secundum

proprium opus judicans [q equitatem vidit vultus eius] vt justis premia peccatoribus penas tribuat condignas.

¶ Psalmus. xi. In quo propheta petit a malis huius mundi liberari.

SAluum me fac domine [a mundi malis q periculis quoniã in aliquo alio non est salus ideo timẽtem q exclamantẽ exaudi [quoniam defecit sanctitas] in hominibus pauci sancti sunt inter tot malos [quoniã diminute sunt] veritates. s. vite q doctrine q justicie a filijs hominum. ¶ Vere diminute sunt veritates a filijs hominũ. quoniã. [Vana]. s. falsa [locuti sũt vnusquisq; ad decipiendum [suum proximum labia dolosa] existẽtes quia garrula ad oblatrandum q dolosi ad decipiendum q vere dolosi [sunt quia duplici corde locuti sunt] aliud dicẽtes q aliud in corde retinẽtes. Disperdat dominus vniuersa labia dolosa] vt judeorum qui dolose q fraudulẽter loquuntur de cristo q hereticorum [q linguã magniloquã arroganté q extollenté se vt est superborũ: ypocritarum q vanorum philosophãtiũ. Qui. s. philosophi [dixerunt linguã nostram magnificabimus] loquacitate se extollẽtes q de potestate labiorum se jactantes dicẽtes [labia nostra] facundia nostra sentẽtie quas proferimus nostro ingenio q studio habite sunt doctores [ex nobis ipsis habemus] non aliunde [quis noster dominus est] a quo predicta vt a dño cognoscamus q cuius legi nos subiciamur: quasi diceret nullus. ¶ Quia mala predicta faciunt dicit deus pater. Propter miseriam] tollendam quã sustinẽt justi [q gemitum eorum] nunc tempore gratie ne diutina tribulatione grauentur [apparebo] in filio meo incarnato quod ante in priori seculo non feci. Donã in ihesu filio meo consolationem] pauperum [q potenter q efficaciter agã] omnia per eum genus humanum liberando itaq; ei nichil resistet. ¶ Et hec certissime euenient ꝗa. [Eloquia dñi eloq̃a casta sunt] nulla adulterina falsitate corrupta

pulchra pura ⁊ rata sicut [argentum examinatum purga tuz multipliciter] ab omni terrena cõmixtione ⁊ ideo certissima habenda sunt. ¶ Quia talia sunt eloquia tua ¶ Tu domine] pro certo [seruabis nos] hic in presenti ⁊ ab hostibus protegẽdo per gratiam [⁊ custodies nos] liberando ab omni generatione malorum in futurũ per gloriam.

Tu dñe seruabis nos sed. [Impij] qui sunt absq; pietate religionis in deum ⁊ compassionis in proximũ [in circuitu viciorum ambulant nõ pertingẽtes ad mediũ virtutis ⁊ ideo nunq; ad rectam possunt semitam peruenire ⁊ per consequẽs peruenire nequeunt ad requiẽ beatam [secundum altitudinẽ] autẽ consilij tui quod est incõprehensibile [multiplicasti electos tuos] in virtutibus per quas eos facis ad participandã beatitudinem tuã peruenire.

¶ Psalmus. xij. in quo de desiderio sanctorum patrum ad aduentũ xpi.

Propheta in persona justorum.

¶ Usq;quo dñe obliuisceris me] presentiã incarnationis differẽdo [nũquid] hoc erit [finaliter] vsq;quo presentiã filij tui tamdiu desideratam [abscondis a me]. Quam diu ponam cõsilia in anima mea] tractans ⁊ cõsiderãs quãdo venies [q̃ diu] hanc afflictionis ⁊ inestimabilis anxietatis magnitudinẽ patiar cõtinue ex dilatione aduentus tui. ¶ Usq;quo exaltabitur] ⁊ gloriabitur [inimicus meus] diabolus [sup me] q̃ totum genus humanuz habeat captiuũ [respice] mitte quem missurus es [⁊ exaudi me] cito ne dilatione diutina totus mũdus raptus erroribus pereat [domine deus meus] cuius ego seruus sum ⁊ creatura. Illumina oculos meos] lumine tue consolationis [ne vnq; obdormiam in morte] mortalis culpe [ne quando dicat] insultando [inimicus meus] s. diabolus [preualui aduersus eum] Qui tribulãt me]. s. diabolus ⁊ angeli eius [exultabunt si motus fuero] a stabilitate fidei ⁊ a caritate tua [ego autẽ] nõ

in iusticia mea[sed i misericordia tua sperauí]ab hijs tri bulationibus liberari.¶Non tamen sperauit sed¶Exul/ tabit cor meū]leticia interiori[in salutari tuo].s.cristo qué & si carnalibus oculis non videā interioribus tamen oculis fide intueor saluatoré omniū esse venturuȝ:& ideo [cantabo domino]mente & voce [qui bona]tamdiu desi/ derata & promissa certissime [tribuet michi]& psallaȝ bo nis operibus ad laudé nominis tui altissime.

¶Psalmus.xiij.in quo propheta increpat iudeos qui venienti cristo nó crediderunt.

¶Populus judaycus.

Insipiens]videns xp̄m humana carne tectum & in humilitate[dicit]non solum ore sed etiaȝ [corde non est]hic homo[deus]nec qui predic/ tus é a prophetis.Et ideo dixerūt q̄a[Corrup ti sunt]dum a scripturarum sanitate recedétes in sensus probati sunt incidisse vitiosos[abbominabiles].i. deiecti & despicabiles i oculis domini[in cogitationibus suis nó est qui faciat bonū]meritorium nisi q̄ peruenerint fide & caritate vsq̄ ad xp̄m de quorū numero fuerunt oés sanc ti noui & veteris testamenti. Et hoc verum est.[Quo niā deus pater de altitudine sue diuinitatis prospexit su/ per]judeos patriarcharum hominū rationabiliū[filios] vt videri faceret si aliquis forte diuinitaté filij in assūp/ ta humanitate latenté vera fide cognosceret & bona ope ratione requireret¶Quales auté reperit ostendit dicens Omnes]tā mayores q̄ minores[declinauerunt]a recti/ tudine iusticie originalis:totum enim humanū genus ob noxiū fuit peccato originali quoniā omnes simul in pri mis parentibus peccato infecto inutiles facti sunt.i.non valentes consequi vitam eternā ad quā participandam factus erat homo[nec vnus repertus est q̄ faciat bonū] meritoriū superne beatitudinis[nec etiā vnus]inter fili os hominum[repertus est]¶Vere inutiles facti sunt quo niam.Sepulchrum patens est guttur eorū]fetidos odo/

res exalans [verba eorum fetida sunt ⁊ pestifera corrup/
tiua bonorũ morũ] ⁊ ne soli pereant [linguis suis dolose
agebant] quia sub specie boni habent consilia dolosa: dog
mata labiorum suorũ venenosa sunt ⁊ mortifera [sicut
est venenum aspidum insanabile]. Quorum os .maledi
ctione]. i. blasphemia in deuz [⁊ amaritudine] in proximũ
[plenũ est: prompti ⁊ expediti sunt effectus eorum ad effũ
dẽdum sanguinẽ] cristi ⁊ suorũ ¶ Duo sunt potissima ma
la que judei perfidi incurrũt ex operibus eorũ malis: pri
mũ est [Contritio] siue punitio in presenti per romanos
alteruz est perpetua in futuro [dampnatio] vbi est omnis
miseria ⁊ hoc ideo [quia cristum qui est pax nostra] ceca/
ti corde [intelligere noluerunt] que omnia ideo cõtigerũt
quia non fuit timor dei ante oculos coruz. ¶ Non timẽt
nunc sed. Nonne cognoscent omnes qui operantur iniq̃
tatẽ] quandoq̃ dei iusticiam: vtiq̃ cognoscent experiendo
in futuro iudicio quando. s. viderint bonos ad eterna pre
mia diuinitus inuitari: se vero ad eterna supplicia nunq̃
finienda transmitti [qui deuorãt plebẽ meã] simplices cris
tianos quotidiana rapina [sicut escã panis] consumerẽt
Hoc enim ideo contingit iudeis quia [Deum verum]
venientẽ in carne [non crediderunt illic]. s. in dãpno rerũ
temporaliũ [trepidauerunt timore vbi non fuit] iusta ra/
tio timoris sicut pilatus timore cesaris et iudei timore
romanorum ne locũ ⁊ gentem perderent abicẽto timore
dei cristum occiderũt ¶ Cognoscent inq̃. Quoniã deus
in generatione iustorũ est] instus eni est ⁊ iusticias diligit:
sed vos o miseri iudei [consilium xpi inopis suscipere no
luistis] qui ad vos venerit liberandos humilem aduentũ
⁊ cõsilia eius contẽpsistis quia in eo non vidistis pompã
seculi: qui ideo in humilitate venit vt quos vocabat do/
ceret [in deo solo spem ponere] in rebus seculi transeun/
tibus ¶ O vos iudei confudistis. i. repulistis consiliũ cris
ti hoc stultum fuit quia. [Quis dabit venientem ex iu
deis qui sit saluator israhel] ⁊ ecclesie gentium nisi deus
pater q̃ cristũ dominũ mittere dignatus est omniũ recte

credentiũ saluatorem qui cũ dampnauerit diabolũ q̃ impia crudelitate plebem dei persequitur ⁊ tenebat captiuã exultabit ⁊ letabitur iudeorũ ⁊ gentiũ populus quando ad regnũ celorũ diuina miseratione peruenerit.

Psalmus. xiiij. in quo propheta querit quis digne in presenti ecclesia dei militat ⁊ in futura vita requiẽ sit habiturus.

Domine quis digne habitabit in tabernaculo tuo. s. in presenti ecclesia militãte in quo multi sunt corpore qui non sunt fide multi nomine qui non sunt numine aut quis requiescet i monte eterne beatitudinis tue Responsio. Qui immunis est ab omni labe peccati mortalis ⁊ operatur iusticiã dei precepta inuiolabiliter obseruando. Qui loq̃tur veritatẽ prout existit in corde qui nõ egit dolũ in lingua sua aliud habens in ore ⁊ aliud in corde ad decipiendum proximum. Nec fecit cuiq̃ homini malum in facto nec corporaliter nec spiritualiter nulli fraudes machinatus est ⁊ obprobriũ detractionis aduersus proximos suos non accepit in corde temere aut libenter criminatoribus credendo aut ore defectus eorum preteritos improperando aut ad eorum infamiã alijs propalando nec in aure libenter detractores audiendo Qui ita fortis est q̃. Ad nichilum reputatus est in conspectu eius malignus dia/bolus vel homo mala suggerẽs sed timẽtes deũ vtpote virtuosos dignos gloria ⁊ honore indicat ⁊ honorãdo demonstrat Qui iurat proximo suo aliqua facturus ⁊ non decipit sed ea firmiter obseruat qui pecuniã suã nõ dedit ad vsuram ⁊ munera vt innocẽtis causã deprimat non accepit Qui facit hec que dicta sunt incõcussa stabilitate in pace requiescet in monte sancto dei monte felicitatis eterne.

Psalmus. xv. in quo agitur de xp̃i resurrectione.

Vox xp̃i.

Conserua me dñe] inter pericula ⁊ libera me de morte ⁊ fac cito resuscitari de sepulchro ⁊ debes [quoniã speraui in te] non in alio [⁊ dixi dño] corde ⁊ ore ⁊ opere [deus meus es tu] in eo ꝙ homo sum ⁊ vere deus [quoniam bonorum meorũ] aut alicuius alterius [non eges] hoc enim est propriũ tue diuinitatis qui fons es omnis boni sed ego secundum ꝙ homo ⁊ mei egemus bonis tuis Inter alia a patre meo hoc obtinui ꝙ. In sanctis] apostolis ⁊ discipulis meis q̃ spe [ciues sunt terre viuentiũ mirifice adimpleuit volũtates meas] illustrando eos luce sue sapientie ⁊ sciencia predicandi ⁊ confirmando miraculis predicationes eorũ Bene autẽ mirificasti voluntates meas per sanctos meos apostolos quoniã ⁊ si. [Multiplicate fuerint] apud gẽtiles [cecitates ydolatrie] nichilominus per apostolorum meorũ predicationẽ dimissis ydolis ad fidem velociter cõcurrerunt. [Non congregabo] per apostolos [conuentus fideliũ] secundũ ritum veteris legis non enim conuentus eorum erunt carnales nec de sanguinibus pecudũ propiciatus congregabo eos [nec memor ero nominũ eorũ per labia meorũ] quia nomina illa antiqua que infideles habuerunt per sequentẽ gratiã sunt cõmutata: prius enim dicti sunt filij ire filij diaboli filij carnis post aduentũ domini sacris fontibus renati appellati sunt cristiani filij dei amici sponsi. Portio enim hereditaria mea] ⁊ meorũ non est terrena tota dilectatio [⁊ potus meus] ⁊ meorum non est carnalis sed est deus [tu] pater [es qui] ꝙ meritũ passionis mee [restitues hereditatẽ] eterne glorie [meis] quam in adã perdiderunt. Funiculi hereditatis mee] quasi sorte ceciderunt non tamen casu aut fortuitu sed tue diuinitatis dispositione [in preclaris ꝙ nõ in animalibus hominibus sed in sãctis fide doctrina ⁊ miraculis fulgentibus] ⁊ hereditas mea preclara est michi] michi placet ⁊ cara est licet non mundo. Benedicã dñm] gratias agens [qui tribuit michi intellectũ] quo oia michi nota sunt ⁊ meis intellectũ dedit qui prius indocti erant [insu

per] inter alia mala mea est q̃ [renes mei] .i. iudei ex q̃
bus secundū carnē descendi [increpuerunt me] verando i
iniurijs ⁊ blasphemijs ⁊ verberibus [vsq̃ ad mortē] Con
crepuerunt me judei sed in hijs attente ⁊ prouide. Aspi/
ciebam dñm existentē in cōspectu meo semper] vt oia iux
ta voluntatē suā agerē omnia transitura contēpnā [qui a
dextris est michi vt in eo stabilis permaneā] ideo nichil
sinistri michi prevalet. Propter hoc] q̃ ita fauet michi
dñs vt stabiliter in eo permaneā [letatū est cor meū] gau
dio interiori [⁊ exultauit lingua mea] exterius alacri ser
mone [insuper] preter predicta creuit michi leticia q̃a [ca
ro mea] non deficiet in interitu vt inimici mei existimāt
sed [in spe] resurrectionis certissima [requiescet] tanq̃ dor
miens in sepulchro. Letatū est in super cor meū. Quo
niā non derelinques] more cōmuni [animā meā in infer/
no] vbi descendet ad liberandū sanctos sed gaudens ⁊ triū
phans capta preda reunita corpori ascendā in celos [nec
patieris corpus meū] a te sanctificatū [videre putrefactio
nē]. Non solū predicta facies imo iā pro me. Notas
fecisti hominibus vias vite] vt in mandatis tuis humili
ter ambulantes mortifere superbie venena declinarent
[⁊ adimplebis meos leticia cū vultu tuo] ita vt nichil vl
tra desiderent cū facie ad faciē te viderint in quibus ego
sū qui etiā [delectationes] habebunt [in bonis tuis eter/
nis sine fine duraturas]

Psalmus. xj. in quo est oratio cristi ad patrē pro
se ⁊ ecclesia. Vox xpi ex humanitate.

Exaudi dñe iusticiā meā] clamantē ad te imple
as quod iusticia mea petit ⁊ diligenter [auscul
ta ad deprecationē meā] liberādo me a malis.
Auribus] clemētie tue [percipe orationē meā]
fusā veraciter ex corde meo [nō in labijs dolosis] sed sim
plicibus non alia ore profero ⁊ alia mente retineo Ex
audi inq̃ quia hoc in oratione mea peto vt. Judiciū] quo

iudicatus sum a Pilato ⁊ a iudeis [manifestetur prodisse de noticia ⁊ voluntate tua ⁊ oculi tui videant equitatē] iudicando inter me ⁊ illos retribuendo michi premiū resurrectionis iudeis vero penā condignam sue iniquitatis ¶ Ideo sancte pater fac quod peto quoniā. Probasti cor meū [vtrū tibi obediens essem ⁊ vtrū vsq ad mortē tuis iussionibus pareré ⁊ hoc per multas iudeorū in me irrisiones ⁊ molestias [⁊ visitasti] aduersitate tribulationis [⁊ igne] acerbissime passionis [me examinasti ⁊ non est inuēta i me iniquitas] sed semper humilē ⁊ obedientē ⁊ iustū me per omnia probasti. ¶ Ceterū ita iustus inuentus sum ⁊ patiens. Vt non loquatur os meū opera hominū] que non oportet: nichil o pater locutus sum nisi quod ad tuā gloriā pertineat [ego sustinui vias laboriosas] passibilitatis ⁊ mortalitatis paupertatis ⁊ afflictionis ⁊ passionis non pro culpa mea sed per verba que processerunt de labijs tuis. s. de prophetis cōplenda. Perfice gressus meos] actiones meas quibus in hoc mundo quasi quibusdā pedibus ambulamus conserua [in mandatis tuis] usq ad finē vbi est meritorum ac premij tota perfectio vt imitātes me [non moueantur abs te] ¶ Quoniā exaudisti me alias certissime me scio exaudiendū ⁊ ideo. Ego clamaui inclina auré misericordie tue michi] humili [⁊ exaudi verba mea] que sequuntur. Mirabiles fac misericordias tuas] quibus me virtutibus fulgere ⁊ miraculis coruscare concedis. i. ad effectū perduc que ⁊ si non credant tamen sub admiratione cōspiciāt ne misericordie tue vilescant ⁊ minus apprecientur tu fac [hoc q̄ sperantes in te in] eterna vita constitues. A resistentibus michi] iudeis qui demoniaco instinctu aduersus me seuiunt qui dextera tua sum per quē pignus pacis dedisti mundo [custodi me] secundū humanitatē ita diligenter [vt custoditur pupilla oculi] Sub munimento alarū tuarū]. i. misericordie ⁊ caritatis [protege me] ⁊ meos [ab instātia impiorū] demonū ⁊ iudeorum [qui me] ⁊ meos [afflixerunt] vsq ad mortē. Ita afflixerunt q̄. Inimici mei] iudei [circunde

derunt vitā meā] gladijs ⁊ fustibus cōsilijs ⁊ insidijs vo/
lētes eā perdere [adipē] .i. habūdātē maliciā suā [tāta obs
tinatione firmarūt] vt absq; vlla misericordia persequen
tur me [os insuper eorū locutū est] contra me [superbiaz
dicētes aue rex iudeorū ⁊ huiusmodi] ¶ Proiciētes me] ex
tra ciuitatē quasi locus de me macularetur [circundede/
rūt me] nō obsequio sed furore in cruce quasi ad spectacu
lū cōueniētes vt me deriderēt ⁊ hoc ideo [qa celos] cordis
eorū [statuerūt] nō eleuare ad deū [sed declinare ad terraz
suā ⁊ gentē conseruādaz putātes se locum ⁊ gentē ⁊ diui
tias amissuros si xpm nō occiderēt ¶ Susceperūt me] pri
cipes iudeorū a pilato dicēte eis: tollite eū ⁊ secudū legē
vestrā iudicate [vt leo famelicus paratus ad prēdā] ⁊ po/
pulus reliquus iudeorū [sicut catulus leonis permanens
in insidijs] vt sue crudelitatis votū more ferarum in me
adimplerēt. Exurge dñe] ad vindictā contra iudeos quez
dormire arbitrantur mali aut iniqtates hominū nō cu/
rare dū michi non subuenis [⁊ preueni] factū eorūz vin/
dicta excecationis ⁊ destitue eos ⁊ deice eos vt locū ⁊ gen
tē pdant pro qbus retinēdis me filiū tuū occiderunt [eri
pe aiām meā ab impio] diabolo resuscitādo me a morte
illata ab impijs [frameā tuā] .i. aiaz meā qua vsus es tā
q̄ framea ad debellandū regna iniquitatis [cōtra hostes
virtutis tue] ¶ Diuide hos inimicos] virtutis tue [a pau
cis] fidelibus qui habitant israhel ⁊ dispartire ad diuersas
orbis partes [in vita eorū quia de peccatis] q̄ tanq̄ tene
bre a lumine veritatis tue absconduntur plena est memo
ria eorum ita vt oliuiscantur deum. ¶ Saturati sunt]
vicijs ⁊ peccatis [que ipsi sibi genuerūt] o iniquitas exe
cranda audiebat sensus eorum mandata dei ⁊ illi satura
bantur sordibus peccatorum [⁊ dimiserunt reliquias] sue
maledictionis [paruulis suis] ⁊ posteris suis clamantes
peccatum eius supra nos ⁊ super filios nostros ¶ Ego
autem in iusticia] .i. cum victorie triumpho [apparebo
in conspectu tuo] quando mundum ab interitu mortis
sanguinis mei effusione saluauero ad te assumptus fuero

[satiabor] omibus bonis repletus [cuꝫ apparuerit gloria tua] in sanctis electis meis qui in me crediderunt.

¶ Psalmus. xvij. in quo de leticia resurrectionis cristi. ¶ Vox cristi in memoriam tanti beneficij dicit.

DIligam te dñe [toto corde meo q̃a tu es [fortitudo] qua super inimicos meos fortior existo q̃a [tu es firmamentũ] pacientie in tollerantia aduersariorũ [et refugiũ meũ] q̃a in alijs munitionibus nõ confido [et liberator meus] de inimicis meis ¶ Ipse etiã est. Deus meus] adiutor meus q̃ me creauit secundũ q̃ homo [adiutor] in tẽpore tribulationis et eo adiuuãte [sperabo in eũ] quẽ in preterito sẽper sensi adiutorem. Protector meus] cõtra insurgẽtes hostes q̃a nõ de me p̃sumpsi [et firma celsitudo salutis mee] ad dissipãdos iimicos [et susceptor meus] per gratiã cum triũpho. ¶ Et ideo pro hijs oibus ¶ Laudãs] nõ meã gloriã sed gloriã dei q̃rens et illi vniuersa tribuere q̃ dignatus est cũcta prestare [et inuocabo] intus in corde meo [dõm] et sic p adiutoriũ [ab inimicis saluus ero] Vox prophete in persona generis humani Ab initio saluus ero et hoc michi necessariũ est q̃a ¶ Circũdederũt me dolores] nõ de rebus mũdi sed dolores dñi [mortis] q̃ per peccatũ intrauit in orbẽ terrarũ [et iniquitates habũdantes et rapide vt torrentes cõturbauerunt me] Dolores] graues ex timore [inferni circũdederũt me preocupauerũt me laquei mortis] .i. originale peccatũ vnũ est mors qõ ante ligauit me q̃ ex propria volũtate peccaré quia anteq̃ nascerer ab ipo conceptu me reddidit obnoxiũ In hac tanta [tribulatione inuocaui dominum] in oratione mea quod est vnum et singulare inter mala remedium [deum meum clamaui] qui solus potest tante calamitati medicinam afferre ¶ Et ipe dominus et deus meus. Exaudiuit de celo quod est tẽplũ glorie eius vocem meam et clamor meus] quo clamo pro mũdi salute [introiuit in aures] potẽtie et clemẽtie [eius]

¶ Exaudiuit⌋ autē⌊dñs⌋ vocē meā q̄a i icarnationis tēpore per predicationē cristi ⁊ apostolorū⌊commoti sunt multi peccatores⌋ interius per contritionē ad penitentiā⌊⁊ qui terrenis erant dediti cōtremuerunt⌋ exterius⌊diuicie ⁊ honores ⁊ diguitates⌋ quas superbi habent in seculo que dicuntur⌊fūdamenta eorū conturbata sūt ⁊ cōmota⌋ vt iā spes falsa mundi nō habeat firmamentū in cordibus hominū ⁊ hoc quia⌊innotuit eis ira dei contra peccatores. Ascendit lacrimosa deprecatio penitentiū⌋ cū cognouerūt quid cōminetur deus impijs⌊⁊ feruor caritatis⌋ a facie dñi procedens in hominibus⌊exarsit⌋ ita vt qui p̱ peccatū velut carbones extincti ⁊ tenebrosi remanserāt rursus spiritus sancti gratia⌊ accensi⌋ ⁊ illuminati reuixerūt ⁊ ex mortuis primis viui incipiunt esse⌊carbones⌋ ¶ Et hoc aduenięte filio dei in carne qui. Inclinauit altitudinē potentie⌊⁊ sapientie sue ⁊ descendit⌋ ad nos naturam nostre humanitatis in vnitatē sue persone assumens⌊⁊ diabolus⌋ qui mentes obnubilat sub pedibus eius est subiectus. Et ascendit⌋ secundū humanā naturā super omne angelicā celsitudinē ⁊⌊superat eius sublimitas⌋ vniuersas sanctarū animarū virtutes que velut pēnis se a terrenis timoribus in auras libertatis attollūt ¶ Obscurū⌋ .i. profundū⌊posuit incarnationis misteriū⌋ diuinitatē suā carnis nube tegendo⌊ipsū⌋ ex omni parte ecclesia q̄ ei militat⌊ambit⌋ sicut cētrū cui fide ⁊ caritate oēs fideles coniūgūtur licet p̱ speciē nō videāt eū nūc nec etiā p̱ scripturā multū clare quoniā⌊obscura ē⌋ in prophetis ⁊ in alijs p̄dicatoribus⌊q̄ veluti nubes⌋ a terrenis eleuati cōpluunt verbū dei ¶ Obscura ē dico scriptura ¶ In cōparatiōe fulgoris qui erit in cōspectu manifestationis eius⌋ quādo .s. videbitur facie ad faciē p̱fulgide ⁊ splendide pre alijs⌊nubes⌋ .s. apostoli trāsierūt a iudeis ad gētes trāsierūt q̊dez vt⌊grādo⌋ ob migrationibus dura corda feriēdo ⁊⌊vt carbones ignis⌋ humana corda igne diuine caritatis ⁊ ardore fidei accēdēdo. Per q̄s nubes .s. p̄dicatores . Intonuit excelsus dñs⌋ verba cōminationis contra malos ⁊ idē altissi

mus [dedit vocē suā suauē] promittendo imensa p̄mia iustis [grādo] respicit cōminationez q̄ fit malis [ignis] vero amoris respicit promissionē factā bonis. Misit] apostolicos viros [sagittas suas] per velocitatē cursus et strenuitatē officij virtutū pēnis recte volātes [et dissipauit vicia in eis] ad quos misit illos: et in manifestationē sue potentie [multiplicauit miracula et cōturbauit eos] .i. pre admiratione et pauore reddidit oēs stupidos. Et aperuit] veritatē duorū testamētorū q̄ sūt fontes aquarū salientiuz in vitā eternā apostolis quādo xp̄us aperuit eius intellectū vt inteligerēt scripturas ex tūc ex eoruz predicatione [reuelata sūt] dicta prophetarū q̄ ante nō intelligebantur super quos totius ecclesie [fundamēta] locantur. Uerum dn̄e licet ista exterius ab apostolis processerūt sicut a ministris tamen facta sunt te interius docēte et operante nā Ab increpatione tua dn̄e] increpatio eorū habuit efficaciā et predicatio eorū [ab inspiratōne spūs sancti] inspirātis et docētis [irā tuaz futuram timēdaz] Vox ecclesie est de tēporibus xp̄ianis. Hoc totū factū est q̄a deus pater. Misit filiū suuz de se ipso sūmo] ante secula natū [q̄ accipiens carnez in vtero virginis assumpsit me de populis multis] .s. iudeorū et gentiliū collecta in sponsā sibi federe sempiterno. Qui eripuit me de inimicis meis] mūdo carne et diabolo [fortissimis] et potissime a demonibus [q̄ oderunt me] et opus erat [quoniā cōfortati sūt super me] quasi vincere potuissent nisi fortior aduenisset q̄ eorū potentiā contriuisset. Preuenerūt me inimici mei] preualēdo michi tēporaliter ad affligendā et peruertēdā tēporalē vitam meaz [in tēpore psecutionis] martirū sed cōtra istas afflictiones [factus] est dominus protector meus. Et eduxit me] de angustiis carnalibus quas patiebar in latitudinem consolationis et bone spei cū per seuitiā persecutorum numerus augebatur fidelium et hoc bonitate sua non meritis meis [gratis eniz elegit me in sponsam sibi Et retribuet michi dominus] in presēti [secūdū iusticiā] mee bone volūtatis quaz ipse in me operatus ē [et secūdū puritatē operū meorū] q̄ vitijs nō sūt admixta [retribuet

michi] in futuro vitā sempiternā. ¶ Et hoc retribuet mi
chi. Quia studiosissime] custodiui [vias dñi] dilectione dei
q̃ caritate proximi [nec impie gessi] recedēdo per peccatū
[a deo meo] ¶ Et hoc custodiui. Quoniam oia iudicia
eius] .s. premia iustorū q̃ penas impiorū flagella corrigē
dorū q̃ temptationes probandorū pseuerantī cōtemplati
one considero q̃ iusticias eius. s. flagella michi inflicta [nō
repuli a me] sed pacienter sustinui. Perseuerabo in inno/
centia mea in qua vocatus sū [q̃ obseruabo me ab iniq̃ta
te mea] q̃tenus iniquitatis antique calamitatibus nō in
uoluar [q̃ ita imaculatus adherebo ei] qui non patitur cō
sorciū maculatorū cū sit sanctus sanctorū. ¶ Et hoc erit
quoniaz scio q̃. Retribuet michi dñs] in futuro [secun/
duz iusticiam meam q̃ secūdū puritatez operū meorum]
q̃ semp sūt [in cōspectu diuinitatis eius]. Dixi secūdum
iusticiaz meā q̃ puritatem manuū mearū nō ideo q̃a hec
a me sunt sed a te sūt q̃a ad hoc [q̃ homo sit sanctus] per
gratiā necessario [tu] eris [sanctus] effectiue. i. sanctificans
illū q̃ ad hoc q̃ [sit innocēs necessario tu eris innocēs]. i.
innocētiā tribuēs siue innocentē faciens. ¶ Et ad hoc q̃
aliquis sit. Electus]. i. separatus a societate maloruz ne
cessario tu eris electus effectiue. i: elector eius q̃ si hō dya
bolū [puersū seq̃tur cū ipo pariter subuertetur] Quoniā
populū humilē xpianorū [saluū facies] cū in die iudicij ad
dexterā collocabitur [q̃ oculos superborū humiliabis] q̃a cū
puerso adiutore suo diabolo subuertētur q̃ tātū in tartari
profūdo mergētur q̃tū se ad altiora corde tumido sustu/
lerūt. ¶ Tu dñe. Qui illuminasti] perfectos. s. apostolos
q̃ alios primitiuos predicatores qui mundo fuerunt [lu
cerne] q̃ luminaria quedam [illumina] etiam per docto/
res [alios fideles qui adhuc carnis obscuritate tenentur]
Et ideo rogo vt illumines me. Quoniā si illuminas [i
tua virtute eripiar a tēptatione] diaboli vt nō cadā per
consensū [q̃ in deo meo transgrediar obstaculuz] quod in
ter homines q̃ celum peccata hominum extruxerunt.
Clere in deo eripiar quoniā [Deus meus] talis est. q̃ [i
polluta via eius] nichil enim immundū percipit lex enim

dñi imaculata est ⌊⁊ eloquia sua⌋ sunt purissima ⁊ splen/
dida ⌊vt argentũ igne examinatũ⌋ ⁊ plenus pietate ⌊quoni
am protector est omniũ sperantiũ in se⌋ Propheta contra
paganorũ insaniã qui sibi deos multipharia vanitate fin
xerunt dicit. ¶ Bene dixi deus meus. Quoniã quis deus
preter dñm⌋ cui ex debito seruimus ⌊aut quis deus pre/
ter deũ nostrũ⌋ quẽ justissime adoramus ⁊ colimus quasi
diceret nullus quia alii sunt dij falsi sicut ydola gentiuz.
¶ Et ipse est. Deus qui⌋ primo armauit me ⌊⁊ precinxit
virtute⌋ vt fortis sim ⁊ ad pugnandũ contra diaboliũ si/
ue ad aggrediendũ ⌊ardua ⁊ posuit imaculatã viã meã⌋ si
ne sorde peccati. Videtur vox cristi. ¶ Et ipse deus est.
Qui perfecit affectus meos⌋ directos in via dei agiles ⁊
veloces ⌊tanq̃ ceruorũ⌋ ad transilienda sine lesione huius
seculi impedimenta vmbrosa ⁊ spinosa ⌊⁊ collocauit ⁊ fi
xit⌋ in celo cordis mei intensionẽ ⁊ desideriũ. ¶ Et ipse, ẽ.
Qui me cautũ ab iminentibus insidijs ⁊ prudentẽ⌋ in ex
pugnatione diaboli ⌊fecit ⁊ posuisti vt arcũ eneũ brachia
mea⌋ dando michi inflexibilẽ constantiã ad bene operãdũ
Et protexisti me ad salutẽ⌋ quia fortitudo mea parũ pro
desset nisi protectio tua adesset ⌊⁊ potẽtia diuinitatis tue⌋
humanitatẽ meã assumptã in eterna majestate cõstituit.
Disciplina tua⌋ paterna qua quos diligis corripis ⌊cor
rexit meos⌋ dirigẽdo ⌊in finẽ⌋ debitũ. i. in eternã salutẽ ⌊⁊
disciplina tua ipsa meos docebit⌋ promouẽdo ad meliora
Nec in itinere meo ipediũt me angustie tẽporales. Quo
niã latã fecisti caritatẽ meã operãtẽ hylariter etiã in hijs
q̃ subtus me sũt⌋ mortalibus vt nõ habeã constrictũ p aua
riciã vel irã vel huiusmodi ⁊ sic ⌊nõ sũt ifirmata⌋ p mala
mũdi ⌊vestigia meorũ operũ q̃ impressi imittãda sequẽti
bus me⌋ ¶ Nõ sũt infirmata dico vestigia mea sed. Per
sequar iimicos meos⌋ q̃ doctrine mee cõtradicũt ⌊cõprehẽ
dã illos⌋ in ratione q̃a nõ habent quomodo possent resis/
tere ⌊⁊ nõ cõuertar ab increpatione illorũ donec deficiãt⌋
⌊Cõfringam illos⌋ tribulationibus ⌊nec poterunt perseue
rare⌋ aduersus me sed potius ⌊cadent subtus pedes meos

plenarie michi subiecti. ¶ Hoc totũ est ex eo quia tu do/
mine. Precinxisti me virtute/ vt pacientie fortitudine
iniquorũ aduersa superarez /q eos qui in sana conspirati
one contra me intumuerunt sub plãtis pedũ meorũ sub
iecisti/. Inimicos meos/ iudeos aliquos eorũ /dedisti mi
chi dorsũ/ quia in salutiferaz victoriã fugati emerserunt
subito cristiani facti discipuli mei vt Paulus q alij plu/
res /q eos qui in odio meo obstinati manserũt/ dispersisti
per orbẽ. ¶ In qua dispersione. /Clamauerũt/ ad homines
vel deos quos coluerunt auxiliũ petentes /sed nõ erat ex
eis qui saluos faceret eos/ quia solus deus potest saluare
qui deficiente eis auxilio humano clamauerunt /ad dñm
nec exaudiuit/ eos quia iudicauit eos idignos exauditõne
manentes in sua malicia. ¶ Et post dispersionẽ. /Cõminu
am eos/ ad vilẽ statũ q instabilẽ redigẽdo/ vt pluueré qui
ante faciẽ venti/ semp mouetur q spargitur/q vt/ vilissi
mũ /lutũ platearũ/ qui ab oibus conculcatur /delebo eos/
¶ Eripies me de contradictionibus populi/ iudeorum qui
semp michi cõtradicit q creptũ ab illis pfidis /cõstitues
me/ vt sim /caput/ q rector /gẽtiũ/ vt iudeis exclusis gẽti/
bus iperẽ. Populus/ gẽtiũ /quẽ nõ visitaui/ pẽsentia cor
porali vel lege aut prophetis /seruiuit michi/ seruitute la
trie michi credẽdo q adorãdo q colẽdo /i auditu auris/ q̃a
oculis nõ vidit me predicãtẽ aut miracula faciẽtẽ /obedi
uit/ apostolice: voci audito euãgelio credidit. ¶ Laus ista
gentiũ exprobatio est magna iudeorũ. Nõ sic iudei sed ip
se primus. Filij/ sed nũc facti /alieni mẽtiti sũt/ blasphe/
mãtes cõtra me /filij alieni inueterati sũt/ i peccato in in
fidelitate sua /q claudicauerũt/ q̃si vno pede debiles q̃a ve
tus testamẽtũ tenẽtes q nouũ respuẽtes claudi effecti sũt
claudicãt etiã a semitis suis lege q prophetis sequẽtes lit
terã nõ spũz q cõtraditões suas potius q̃ dei. Qor é exul
tãtis ecclesie. Illi aũt mẽtiti sũt q claudicauerũt sed Vi
uit dñs/ i se vita nobilissima q vita sẽpiterna: viuit aũt e
tiã i me quẽ in pẽsẽtia mea sẽper cõspicio i quẽ firmiter cre
do /benedictus deus meus/ q laudatus pro bñficijs colla/

tis ⁊ exaltetur actor salutis mee vt toto orbe dñetur per fidē ⁊ deuotionē ¶ Merito benedictus es tu. Deus qui das vindictas michi de inimicis meis] me vlciscendo sub dēdo eos michi ⁊ fidei tue vnde [subdis populos sub me] vt qui ante erant contumaces ad te conuersi fiant profi cua deuotione subiecti tu dico [liberator meus] de inimi/ cis meis furiosis ⁊ feruida malignitate succensis. Et eti az tu excelsiorē me facies oibus persecutoribus meis] ra tionabile eniz est vt q̄to altius in iram surrexerunt ini/ mici tāto amplius exaltetur qui pertulit [a viro iniquo] .s. quolibet heretico vel scismatico qui peruersi dogma/ tis iniquitate crassatur [eripies me]. Preter ea] que di cta sunt q̄ insurgentes aduersus me humiliasti [confite/ bor tibi] confessione laudis [in diuersis gentibus] ⁊ voce ⁊ opere [nomen tuū glorificabo] Merito laudabo quo/ niā ipse. Magnus est faciens ⁊ ostendens toto orbe terra rum salutes] quas cristus rex ab eo cōstitutus operatus est in humano genere ⁊ quas continue operatur in credē tibus [⁊ est faciens misericordiā cristo manu] forti ⁊ libe ratori resuscitando eum a mortuis ⁊ ad dexterā sedere fe cit ⁊ misericordiā etiā facit eius spirituali populo in eu credenti ⁊ hoc sine fine.

Psalmus. xviij. in quo de incarnatione dñi.
Apostoli dicti.

Celi] per celsitudinē conseruationis [enerrant] gentibus [gloriā] maiestatis cristi in qua est eq̄ lis patri ⁊ ipsi apostoli dei [firmamentū] quia virtute spiritus sancti firmati [annunciant ope ra dñi] que secundū hominē gessit. s. natiuitatē passionez ⁊ mortē ⁊ huiusmodi. Ecce q̄ discrete apostoli predicāt quia non oia omnibus apostoli eniz tanq̄. Dies] clara spiritualis ⁊ perfecta [diei] .i. claris ⁊ spiritualibus ac p fectis auditoribus eructant plenitudinē sui luminis diui/ ne sapientie secreta reuelando sed auditoribus [infirmis] carnalibus [⁊ tenebrosis] ipsi apostoli auditorū taliū infir

m itati condescendentes quasi [nox facti indicant non sa/
pientiā que est de diuinis vt ꝙ verbū est in principio a/
pud deū sed scientiā que est de humanis vt de humanita
te cristi ⁊ passione eius ⁊ huiusmodi grossa respectu alio/
rū. ¶ Et hoc predicationis officiū apostoli tā mirifice ex/
pleuerunt vt omnibus linguis loquerentur. Non enim
sunt lingue aut genera dicendi] per que loquentes [nō au
dirētur] ⁊ intelligerētur [voces eorum] Qui apostoli eti
am ita late predicarunt ꝙ. In omnē partē ambitus ter
re exiuit verbū predicationis] ⁊ fama miraculorū eoruꝫ
[⁊ in fines orbis terre verba eorū] per se aut per alios
a se missos vnde ante deficit eis terra ꝙ̄ lingua. Pro
pheta narrat quid predicauerunt apostoli. ¶ Dei filius.
[Posuit] corpus assumptū in quo venit pugnare contra
inimicū [in sole] .i. in manifestatione mundi quia qui in
uisibilis erat factus est visibilis oculis hominū [⁊ ipse do
minus tanꝙ̄ sponsus] ecclesie copulatus qua sibi copula
uit casto ⁊ impolluto amore [processit] in mundū [de tha
lamo suo] sibi conuenienti .i. de intacto vtero virginali.
¶ Qui letus spirituali leticia. [Ut gigas] fortissimus ⁊ ce
teros homines insuperabili virtute transcendens [festina
uit ad currendā viaꝫ] quā suscepit pro redēptione huma/
ni generis qui [a sūmo] patre [egressus] per eternā genera
tionē venit in mundū factus homo. ¶ Qui peracto huma
ne redemptionis opere ascendens in celum. Occurrit]
plenitudine diuinitatis vsqꝫ ad equalitatem patris qui
super omnes celos exaltatus spirituꝫ sanctū super disci/
pulos misit [de cuius gratie donis nemo est q̄ digne pe/
tat ⁊ non recipiat] Ipse enim omniū electorū suoruꝫ cor
da accendit ⁊ illuminat. ¶ Propheta comendat legē quaꝫ
apostoli p̄dicarūt. ¶ Primo a latore quia. Lex dn̄i] deus
eniꝫ illā dedit contra manicheos negantes legē veterem
esse a deo. Secundo a sanctitate ⁊ puritate quia [imacu/
latā] omnia eniꝫ mala excludit nichil eniꝫ imundū aut
malū concedit tanꝙ̄ licitū contrariū facit lex machome
ti. Tercio ab vtilitate quia [conuertēs animas] .s. de ma

lo ad bonũ de infidelitate ad fidẽ contrariũ facit doctrina hereticorũ. Quarto ab infallibilitate veritatis q̃ certitudinis quia [testimoniũ dñi fidele] plenissima veritate re/cognitũ q̃ adimplens quod promisit: quod nõ facit doctrina philosophorũ. Quinto a suauitate gustus quia [sapientiã] que delectat affectũ [prestans humilibus] non tumida se elatione iactantibus quod nõ facit sciencia mũdanorũ. Iusticie dñi recte] qui non aliter cognoscitur fecisse ꝗ docuit [letificantes corda] bonorũ spe premij eterni [precep tũ domini] .s. nouũ testamentũ [lucidum clarũ q̃ imaculatũ] quale a patre luminũ prodire decet [illuminans oculos] non carnales sed mentis qui diuino munere spiritu/aliter clarificantur. Timor dñj sanctus] qui dicitur filialis ex amore sancto procedens [permanet] in sanctis [in seculũ seculi] caritas eius nunq̃ excidit ex qua oritur [iudicia dñi] .s. mandata dñi in veteri q̃ in nouo testamento scripta sunt [vera] quia imutabili veritate perseuerãt [iustificata in semetipsa] quia cõtinent manifestã iusticiã vnde non egent alterius auctoritate vt firma q̃ iusta habeãtur ꝗ ipsius dei. ¶ Et quia talia sunt iudicia dñi q̃ eius precepta merito sunt preferenda omnibus rebus mundi delectabilibus .s. diuicijs secularibus q̃ delectationibus corporalibus ¶ Vere aũt sunt dulcia. Etenim seruus tuus qui] vere q̃ deuote seruit tibi experitur [q̃ custodit ea] opere adimplẽdo quia [in custodiẽdis illis est retributio multa] .s. beatitudo superna incõprehensibilis q̃ ineffabilis. Sed ꝗa timeo dñe ne longe fiã a iudicijs tuis per occulta delicta mea que quasi impossibilia sũt bene cognosci oro ab omnibus pecatis mundari dicens. Quis eni delicta] .s. tã maiora ꝗ minora tã cõmissa ꝗ obmissionis peccata [perfecte intelligit] nullus nisi tu qui omnia nosti ideo [ab occultis meis munda me] q̃ ab alienis que suadentibus demonibus aut malis hominibus fiunt [parce seruo tuo] Ideo peto mundari a peccatis meis omnibus quoniã. Si nulla eorũ fuerint michi dñata tunc imaculatus ero] a criminali macula q̃ sapient michi iudicia tua [tũc

autem emundabor a peccato superbie que dicta est pecca tum maximũ tũ quia ea cecidit diabolus ⁊ hominẽ tra/ xit: tũ quia iniciũ est omnis peccati. Ideo etiã mundari peto quia si emundatus fuero a peccatis. Eloquia oris mei. s. orationes ⁊ laudes erunt talia vt cõplaceant tibi cũ procedant ex mũdo corde ⁊ meditatio cordis mei erit talis vt grata sit ⁊ accepta in conspectu tuo semper qui intus vides ⁊ conscientiaʒ purã inspicis. In conspectu tuo dico q̃ tu. Domine es adiutor meus in bonis agẽ dis ⁊ redẽptor meus a malis adiutor vt habitẽ in cari tate tua redẽptor vt liberes me ab iniquitate mea.

Psalmus. xix. in quo propheta tangit diuinita tẽ cristi. s. sacerdotalem ⁊ regalem.

O criste.

Exaudiat te deus pater in die passionis tue q̃ vere appellatus est dies tribulationis in qua tanq̃ sacerdos offeres ei hostiam pro nobis ⁊ protegat te virtus dei populi cristiani. Mittat tibi de sancto. i. de ecclesia auxiliũ eam ad credentium genera tionẽ tibi formando sicut euã ade ad generationẽ carnalẽ in paradiso ⁊ de sion. i. de diuinitate per quam specula tur omnia tueatur te. Memor sit omnis sacrificij tui totius passionis tue eius memores nos faciendo ⁊ ho locaustum in quo totũ in cruce te pro nobis deo obtulisti placidũ ⁊ acceptum deo fiat ⁊ in leticiã resurrectionis cõ uertat. Tribuat dominus effectum ⁊ efficaciaʒ passioni tue iuxta desideriũ ⁊ intentionẽ tuã ⁊ non secundũ eorũ crudelem intentionem in passionẽ intulerunt ⁊ omne cõ silium tuum cõplaceat quoniã omnia alto consilio facis Ideo hoc oro o criste quia. Letabimur in salute quaʒ nobis per tuã morteʒ operatus es ⁊ in nominis tui par ticipatiõe magnificabimur cũ a tuo nomine dicti sumus cristiani. Impleat dñs omnes petitiones tuas non solũ quas in terra fecisti sed etiam eas quas in celo facies in terpellans pro nobis nec inde dubito quia ex tunc anteq̃

fiat per spiritū prophetie [michi monstratū est] quoniam dñs resuscitabit cristū suū a mortuis. Exaudiet illū] orā tem dñs [de celo sancto suo] vbi sedens ad dexterā patris interpellat pro nobis [in cuius fortitudine virtutis ⁊ po tentie] salus spiritualis consistit fideliū. Reprobi vero volubili successione tēporalium bonorū q̄ quasi rote vol uuntur trahuntur ⁊. Hij in curribus] superbis efferūtur bonoribus atq̄ in eis exultant [nos autē] serui dei spē nos tram figentes in eternis [in nomine dñi inuocabimus] diuinā clementiā. Ipsi] reprobi funibus peccatorū suorū ⁊ rerum temporaliū cupiditate [ligati ceciderunt] de spe celesti in morte eternā [nos vero] electi [surreximus] ab ī fidelitate ad fidem a vicijs ad virtutes [⁊ erecti sumus] auxilio gratie tue ad contēplanda ⁊ amanda celestia q̄ pri mo tortuosi fuimus in peccatis. Dñe saluum fac regē] cristum resuscitando eum a mortuis quia saluo rege sal ui erimus vt ipso sedente a dextris tuis ⁊ interpellante pro nobis [exaudias nos] p eū in die necessitatis nostre.

Psalmus. xx. in quo de duplici natura in cristo diuinitate ⁊ humanitate.

Propheta loquens ex parte humanitatis cristi ait.

Domine in virtute tua] ⁊ omnipotentia ma/ iestatis tue [letabitur] cristus rex reguz ⁊ in eo q̄ per eum disposuisti saluare mundū exulta/ bit vehemēter. Desideriuz cordis eius]. s. ani mā suam ponere pro redemptione mundi ⁊ desideriū glo rificationis sui corporis ⁊ desiderium vocationis creden tium [tribuisti ei] concedendo vt hoc sicut vellet impleret ⁊ petitiones labiorum suorū [que ex voluntate delibera/ ta processerunt non fraudasti] quoniam omnia que fieri jussit impleta sunt. Et hoc ideo erit. Inde pueniſti euz in benedictionibus] gratie tue ab instanti conceptionis [posuisti insuper] in eo honorē ⁊ virtutem regie dignita/ tis super omnē creaturam. Vitam]. i. resurrectionē glo

riosam petit a te q tribuisti ei accelerando resurrectionē
q petijt a te longitudiné dierum q tribuisti ei in deficien
tem imortalitaté in seculū seculi. Magna est gloria xpi
hominis: in eius salutari resurrectióe demóstrata in qua
innotuit potestas sibi data in celo q i terra gloriā q mag
num decoré addes super eū cum in celo ad dexterā tuaz
collocaueris. Et vere magna est gloria cristi hominis
Quoniā dabis eū in benedictioné bijs qui in te credunt
vt in ipso benedicantur omnes gentes sicut promissū fu/
it Abrahe letificabis eū secundū hominé i gaudio quod
sui habebunt visione vultus tui. Et merito hoc erit.
Quoniā rex homo cristus vt humilis corde sperat i do
mino solum q in misericordia altissimi exequenda per
eum humano generi non cō urbabis humilians se q obe
diens vsq ad morté crucis. t Propheta de punitióe malo
ruz. O criste ex quo talis q tantus es. Inueniatur vl/
trix potestas tua cuz ad iudiciuz veneris puniendo pecca
ta omnibus inimicis tuis qui eaz in humilitate q non
cognouerūt iniurias pacienté q maiestas tua in iudicio
apparens inueniat ad puniendū omnes qui te oderunt.
Et sic erit quoniaz. Pones eos .s. peccatores qui cō
tra regulas dñi obstinata mente vixerunt similes cliba/
no ignis dati perpetuis flāmis ex omni parte in tępore
manifestationis tue in iudicio ad eos condépnandū dñs
in vindicta sua conturbabit eos proferens contra eos sé
tentiaz dāpnationis. dicens Ite maledicti in ignem eter
nū qui deuorabit eos non cōsumēdo sed eternaliter affli
gendo. Fructum eorū quem habuissent in terra .s. vi/
uentiū si credidissent cristo perdes quia non crediderūt
q mandatis eius contumaci spiritu resisterunt q imita/
tores eorū vel quos seduxerunt non deputabis inter fi/
lios hominum quos in hereditatem sempiternam vocas
ti. Merito inter alios iudei peribunt. Quoniam decli
nauerunt in te mala verba dicentes q demoniū habes q
huiusmodi q cogitauerūt consilia maligna dicentes expe
dit vt vnus moriatur pro populo. ꝛc. sed ista non potue

runt stabilire] iuxta voluntatem eorum nescientes quid dicerent. Verũ quidem dictuz est sed malo voto probatũ est. ¶ Tolerabuntur autem iudei in vita presenti: sed nõ sine pena. Quoniã pones eos dorsũ] .i. in seruitutez subiciendo [q] in extremis vite tue q̃ sunt passio q mors [preparabis] aptabis malã eorum intentionem occidendi te ad salutem humani generis que inde sequitur. Illi ita cogitauerunt deprimere sed. [Exaltare dñe] .s. in gloria resurgendo q ad celos ascendẽdo q hoc [in virtute deitatis] q merito humilitatis q passionis q nos [cantabimus] interius deuotione cordis [q psallemus] exterius deuotõne operis q annunciabimus excellentiã potestatis tue q mirabilia que gessisti.

¶ Psalmus. xxi. in quo agitur de passione q resurrectione cristi.

Cristus homo omnia preuidens quasi iam vicina passione per metus ait ad patrem.

Deus deus meus] ratione humanitatis a te create [respice in me] in afflictione mea pendentez in cruce [qualiter me dereliquisti] in manibus judeorũ me persequentium traditum eorũ voluntati qualiter non me preseruas a morte michi preparata quimet respondens subiungit [lõge a salute mea] corporali. i. q non reseruer a morte temporali faciunt [verba] clamoris [membrorũ meorũ] postulantium mortem meam sine qua eorum delicta expiari non possunt quorũ delicta quodãmodo sua dicit quia pro eis penam ipse sustinuit. ¶ Signum quod me dereliquisti est quoniaz. Deus meus clamabo per diem] .s. circa horam nonam hely hely ꝛc. [per noctem precedentez pater si possibile est trãseat a me calix iste [q non exaudies] sed hoc q non sum exauditus in hac mea oratione non scriberur [ad insipientiam meam] quasi nesciuisse quid aut quomodo peterem sed ad sapientiã maximam quia cuz modus iste humane

liberationis per passionē meam fuerit conueniētissimus vt sic homo solueret quod debebat ⁊ deus redimeret qui poterat conformare voluntatē meam voluntati tue] qui me ad hoc misisti. Quāuis enim non me in hac mea oratione exaudisti tamen non me totaliter dereliquisti sicut iudei credunt dicentes deus dereliquit eū ⁊c. sed. Tu habitas in me sancto tuo] inseparabiliter mūdum tibi reconcilians cuius laus est in ecclesia] que est congregatio videntium te per fidem. Hec est consolatio mea ꝙ. Patres antiquos in te sperantes audiuisti ⁊ liberasti a malis] quando expediuit eis quia ex hoc cognosco ꝙ nūc me audires si scires michi expedire. Ad te clamauerūt] patres antiqui in oratione [⁊ liberasti eos de seruitute] egipti ⁊ de captiuitate babilonis [in te sperauerunt ⁊ non] in alio ⁊ ideo non [sunt confusi] quia assecuti sunt liberationē que liberationes fuerunt figure quedam huius liberationis per mortē meam facte. Ego aūt] licet sim major omnibus natura quia deus: ⁊ merito quia sanctus sanctorum dei: nichilominus [vermis] ⁊ vilis sum in conspectu iudeorum vnde spuerunt in faciē meam ⁊ alapis eam ceciderunt tanq̄ contēptibilem ⁊ ita vilis reputatus sum vt non videar reputari [hō] sed nullius fortitudinis vt vermis abhominabilis. Unde factus sum obprobriū apud majores sacerdotes ⁊ scribas ⁊ abiectio apud cōmunē plebem. Omnes] huius mali tā majores q̄ minores. [videntes me deriserūt locuti sunt labijs] me vituperādo ⁊ blasphemando [⁊ mouerunt capita sua] irridentes ⁊ dicentes verba que sequuntur. Speranit in dño]. s. patre suo vt ait [eripiat eum] de manibus nostris eū crucifigi nō permittendo vel si non eripiat saltē [saluuz faciat eū a mortuis resuscitando quoniam vt ait [deus pater diligit eum] Hec mala michi illi fecerunt sed precor dñe ne discesseris a me. Quoniam tu es qui supra naturā nasci fecisti me] de virgine gloria virginitatis eius permanente [spes mea a iuuentute mea in te jactatus sum ex vtero]. i. ex quo factus sum homo ut tu solus esses spes michi. Oro/

dñe ne discesseris a me subtrahendo auxiliū tuū quem de ventre matris mee deū meum cognosco ⁊ colo ⁊ hoc ne cesse est. Quoniā tribulatio passionis mee proxima est secundū tempus quia imminet ⁊ nō est alius qui adiuuet eripiendo me de manibus iudeorum nisi tu solus deus. ¶ Describit seriem passionis. Circundabūt me multi .s. populi iudeorum dicti vituli quia ignorato dei iugo in considerata procacitate lasciuiunt contra me xp̄m cū gladijs ⁊ fustibus thauri pingues .s. principes sacerdotū superbi ⁊ grassitudine malicie contra dñm recalcitrantes obsederunt me ne possū eorū manus euadere. Aperuerunt super me os suum quasi fere volentes me deglutire existentes contra me crudeles sicut leo rapiens in cōprehensione mea ⁊ sicut rugiens cū clamauerunt crucifige crucifige eum. Sicut aqua effusus est sanguis meus ita viliter aperte ⁊ habundanter sicut aqua effunditur ⁊ dispersi sunt discipuli mei qui erant futuri firmamenta corporis mei ecclesie quia relicto me fugerunt. Factum est cor meū horrore naturali terribilis passionis iminentis sicut cera resolutū in medio ventris mei .i. in parte sensitiua. Aruit in passione virtus mea opinione iudeorū sicut testa fragilis ⁊ inutilis ad aliquid notabile peragendū que prius floruit multis miraculis ⁊ lingua mea adhesit faucibus meis quia cū rationabiliter possem respondere ad accusationes omnino tacui nō respōdi eis verbū ideo etiam aruit quia ita vilē mortē me pati fecisti. ¶ Describit ordinem passionis. ¶ Primo captus fui. Quoniā circundederunt me iudei non vt homines sed vt canes rabidi. Secundo illusus cōsiliū malignātiū iudeorū .s. sacerdotū ⁊ seniorū obsedit me vndique ad illudendū ⁊ vt me morti adiudicarent. Tercio affixus cruci in qua foderunt manus meas ⁊ pedes meos grossis clauis affigentes ligno. Quarto ita dure ⁊ crudeliter in ligno extensus vt ossa mea humanis oculis numerabilia viderentur. Quinto despectus quasi purus homo pro peccatis suis mortuus quoniā. Ipsi considerauerūt me

⁊ inspexerunt me⌋ ⁊ despexerunt estimãtes me purũ bo/
minẽ eo ꝙ videbant me talia patientẽ. ¶Sexto nudatus
vestimẽtis suis Unde sequitur ⌊diuiserunt sibi vestimẽta
mea⌋ q̃ erãt plura ⁊ diuisibilia ⌊⁊ super vestẽ meã⌋ in cõsu
tilẽ quia non erat cõueniẽter diuisibilis ⌊miserũt sortẽ⌋.
Tu aũt dñe ne elongaueris⌋ vsq; ad cõmunẽ resurrectionẽ
⌊auxiliũ tuũ⌋ sed stati resuscita me ⁊ ita factum est q̃a ter
cia die resurrexit ⌊ad defensionẽ meã cõspice⌋ oĩa nocumẽ
ta quibus impedire resurrectionẽ meã parant amouendo
Erue a morte⌋ q̃ velut gladius separat animã a corpore
⌊deus animã meã⌋ s. vt nõ detineatur multũ in morte ⌊⁊
de potestate inferi⌋ qui more canino deuorat aias ⌊aiam
meã⌋ innocentissimã ⌊libera⌋. Salua me a crudelitate⌋ le
onina populi judaici ⁊ ⌊a cornibus⌋ superbie iudeorũ sal/
ua me humilẽ. ¶Quod pater sancte si feceris ¶Narrabo
nomẽ tuũ⌋ admirabile gloriosuʒ atq; sublime ⌊fratribus
meis⌋ apostolis ⁊ discipulis quod fecit quãdo manifesta/
uit eis resurrectionẽ suã factã virtute dei patris ⁊ in pu/
blico ⁊ manifesto ⌊in congregatione fideliũ⌋ post resurrec
tionẽ meã faciã per meos annunciari virtutẽ tuã ⌊ad lau
dẽ ⁊ gloriã nois tui⌋ ¶Inuitat alios ad laudẽ dei. ¶Qui
timetis deũ⌋ timore filiali ⌊laudate deũ⌋ corde ⁊ ore ⌊⁊ vni
uersi imitatores fidei ⁊ operũ iacob glorificate eũ⌋ coraʒ
omnibus. Timeat eũ⌋ timore reuerẽtie ⌊omne semẽ⌋ spi
rituale ⌊israel⌋. i. omnes fideles ⌊quoniã nõ despexit nec
spreuit deprecationẽ pauperis⌋ .s. cristi qui cũ omniũ di
ues esset pro nobis omnibus pauper esse voluit vt nos
sua paupertate diuites faceret. Nec auertit faciem su/
am a me⌋ repellendo orationẽ meaʒ vt resurgerẽ ⌊sed cuʒ
clamarẽ ad euʒ exaudiuit me⌋ resuscitando me a mortuis
¶Cristus ad patrẽ loquẽs gratiarum actionẽ agens ait.
¶Apud te laus mea⌋ te laudabo omnia ad tuã laudeʒ re/
ferẽdo ⌊in ecclesia⌋ que est ⌊magna⌋ tã fideliũ multitudine
q̃ bonorũ amplitudine spiritualiũ ⁊ vota mea. s. sacrifi
ciũ corporis ⁊ sanguinis quod volũtarie in cruce obtuli
tibi offerri faciã continue in memoriaʒ passionis mee in

conſpectu timentiũ te vt intelligant ⁊ verũ corpus eſſe ⁊ per illud ſe ſaluari ¶ Quo ſacrificiũ corporis ⁊ ſanguinis mei. Edent pauperes⌋ ſpiritu contẽptores ſeculi ⁊ humi les ⌊⁊ ſaturabuntur⌋ pinguedine diuine gratie ⌊⁊ laudabũt dñm⌋ ſpũaliter exultantes ⌊qui requirunt eũ⌋ cũ cordis deſi derio ⌊⁊ viuẽt corda eorũ⌋ qui digne ſumũt illud hic vita gratie ⌊⁊ i ſeculũ ſeculi⌋ vita glorie. Gentes remiſcẽtur⌋ per predicationẽ apoſtolorum dei ſui cuius cognitio licet naturaliter eſſet inſerta diabolus obſcurauerat ⁊ cognoſ cẽtes ſe eſſe in tenebris obuolutos ⌊conuertẽtur ad dñm de vniuerſis finibus terre. Et adorabunt eũ adoratione latrie ⌊aliqui de vniuerſis familijs gentiũ ¶ Et hoc ideo Quia dñi⌋ .i. criſti ⌊eſt regnũ⌋ generaliter ipſe enĩ eſt rex regũ ⁊ dñs dñantiũ ⌊⁊ ipſe dñabitur gentiũ⌋ cui dictũ eſt a patre poſtula a me ⁊ dabo tibi gẽtes hereditatẽ tuã. Pro pheta oſtendit quibus ſumere ſacramentũ altaris ſit dãp noſũ .ſ. reprobis de quibus ait. Mãducauerunt⌋ nõ ſolũ pauperes .i. humiles ⁊ deuoti ſed etiã ⌊pingues terre⌋ ter renorũ cupidi ⁊ ſectatores. ſed diuerſimode quia primi .ſ. boni ſacramentaliter ⁊ ſpũaliter mali vero ſacramentali ter tantũ ⌊⁊ adorabunt⌋ ſpecietenus non ſimplici ⁊ puro corde ⁊ licet ſimul manducent mali cum bonis ⌊in conſ/ pectu tamen eius cadent⌋ inuiſibili caſu per peccata ⌊oẽs qui deſcendunt ab amore dei ad amorẽ terrenorũ. ¶ Pro pheta in perſona cuiuſlibet iuſti. ¶ Pingues cadent ſcḋ. Anima mea⌋ qui pauper ſũ ⁊ humilis ⌊illi⌋ ſ. deo ⌊viuet⌋ ad honorẽ eius illi placebit mandata obſeruando ⌊⁊ filij mei⌋ per imitationẽ fidei ⌊ſeruient ipſi⌋ dño. Annuncia bitur domino⌋ per angelos nuncios ſuos non ꝙ deo ꝗcꝗ̃ lateat ſed vt ipſi miniſteriũ impleãt ⌊generatio ventura⌋ generatio criſtiana que ex aqua ⁊ ſpiritu ſancto erat deo largiente procreanda ⌊⁊ celi⌋ .i. apoſtoli ⁊ doctores ⌊annũ ciabunt⌋ filiũ eius quia ipſe iuſticia per quẽ omnes iuſti ficamur ⌊populo qui naſcetur⌋ ex aqua ⁊ ſpũ ſancto ⌊quez dñs predeſtinauit⌋ ante ſecula.

Psalmus.xxij.in quo de misericordia dei.
Vox ecclesie sciés se cristi passione saluatā per gratiā bap tismatis innouata iocūditate dulcissima cōfitetur dicés.

DOminus regit me] eripiendo me a seductioni bus impiorū sicut bonus pastor regit oues su/ as ⁊ eo regēte [nichil michi deerit] de eo quod ē necessariū ad salutē ⁊ etiā ī tēporalibus [i loco pascue] in lectiōe sacre scripture [me collocauit] vt ibi pas cat ⁊ reficiar. q̄a sermo diuinus animā nouit saginare fi deliter meditatus. Sup aquā] baptismi quo reficiūtur q̄ integritatē ⁊ vires amiserūt ⁊ aia ariditate peccatorū ste rilis ad bonos fructus inserēdos diuinis muneribus irri gatur [educauit me] spūaliter ad profectū nutriēdo ⁊ post [aiaz meā cōuertit] q̄a post baptismū de peccatrice facta est iusta de feruléta mūdissima de cōtracta sine ruga sicut apostolis dicit. Deduxit me p artiora mādata iusticie] ⁊ perfectiora cōsilia per que iusti citius celestē cōuersatio nē consequūtur ⁊ hoc nō ex meis meritis [sed ex miseri/ cordia nominis sui] Vere deduxit me per semitas iusti/ cie q̄a Si ābulauero in medio huius vite que ē vmbra mortis] quia caligine peccatorū est obscura ⁊ ad mortē deducit [non timebo mala] siue occulta siue manifesta [quoniā tu mecū es] protector vite mee cū quo nemo pe rire potest. Virga tua] .s. leuis disciplina q̄ imponitur i firmis [⁊ baculus tuus] .s. durior disciplina que imponi tur grandioribus non me afflixerunt mortificando: sed [consolata sunt] potius. Sunt enim signa paterni amoris Cōsolatus etiā q̄a. Parasti dñe in conspectu meo] .s. fi/ deliū non infideliū [mensā] sancte eucharistie vt in ea pos sent refici. O beata cōuiuatio epulatio felix saturitas fi/ dei esca celestis parasti dico [aduersus eos q̄] in aliqua per uersitate dimersi ecclesiā dei suo grauiter errore [cōtris/ tāt] In qua mēsa. Letificasti spūali leticia mētē caput anime mee ⁊ calix.i. amor diuinitatis michi datus quo me inebriasti ⁊ obliuisci me fecisti omniuz miseriarum ⁊ curarū huius seculi valde [preclarus est] quoniā feces car

naliuz cogitationū ⁊ affectionū non miscétur in illo ⁊ p
ducit insuper ad claritatez eterne vite. Et misericordia
tua subsequetur me] quasi custos ⁊ pastor vt perseuerem
in bono [omnibus diebus vite] presentis. ¶ Misericordia
tua subsequetur me adiuuans ⁊ efficieus. Et inhabitē] in
futuro [in celesti iherusalē eternaliter.

¶ Psalmus. xxiij. in quo de glorificatione
cristi ⁊ hominis reparatione.

Propheta ostendit xp̄m dn̄m esse orbis terrarum vt sicut
nullus ab eius iperio probatur exceptus Ita nec ab eius
fide quis debeat esse alienus dicens.

Domini] .i. cristi qui est rex regū ⁊ dn̄s dn̄an
tiū [est terra] quā creauit ⁊ [omnia q̄b us plena
est ⁊ ornata orbis terrarū cū habitatoribus su
is] Quia ipse iuxta maria] firmam statuit vt
mare non eā totā occupet vt homines ⁊ animalia in ea
possent viuere [⁊ iuxta flumina preparauit] .s. orbē Pro
pheta querit quis sit dignus qui in culmē virtutū possit
ascendere dicens. Quis] quasi diceret pauci [ascendēt in
montē] perfectionis iusticie [aut quis] dignus in illa eter
na beatitudine cū dn̄o semper manere. ¶ Respondet pro/
pheta. Purus] in operibus [mūdus] in cogitationibus
[qui non accepit in vano aiam suā] deputādo eā seu ipli/
cando rebus terrenis ⁊ caducis que vane sunt .sed magis
applicuit eā rebus spūalibus ⁊ eternis cū ipsa sit creatu/
ra spūalis ⁊ imortalis [nec iurauit in dolo proximo suo]
ipsuz fallaciter decipiēdo. Hic accipiet bn̄dictionē a dn̄o]
in hac vita incrementum virtutum ⁊ in alia beatitudi/
nis premium. erit enī inter illos quibus in die iudicij dic
turus est dominus venite benedicti patris mei percipite
regnū. ꝛc. [⁊ misericordiaz] totaliter liberātē ab omni mi
seria accipiet [a deo salutari suo] cristo qui vere est saluta
ris a quo ⁊ peccata relaxantur ⁊ beatitudo tribuitur. Ta
les enim qui predictis virtutibus student ascendere in al
titudinem celestis patrie sūt. [Generatio cōmuniter om

niū q̄rentiū dn̄m] ⁊ [qui faciē dei jacob] videre cupiūt.] Quia nullus ascendit in montē dn̄i nisi predictis virtutibus polleat inquit propheta O vos. [Principes] ductores ⁊ rectores aliorū peccātiū [auferte] ab animis vestris vicia ⁊ peccata que sunt [porte] quibus aditus fit diabolo in cordibus hominū. ¶ O vos virtutes eternales per quas est introitus ad eternā vitā per quas etiā rex glorie dignatus est introire [eleuamini] vt i humanis cordibus exaltemini [⁊ introibit] ad ea per fidem ⁊ caritatē cristus qui est rex glorie. ¶ Propheta querit ad cōuincendā perfidiā iudeorum. Quis est iste rex glorie] qui intraturus ē ad corda Respondet [dn̄s] qui absolute omnibus dn̄atur [fortis] in rebus agēdis [potens] cōtra potestates terrenas que nichil sunt in conspectu eius [dn̄s potens in prelio] quo contra mortē ⁊ diabolū pugnauit ⁊ vicit in omnibus. ¶ Repetit idē dicēs. Attollite portas principes vestras ⁊ eleuamini porte eternales ⁊ introibit rex glorie Quis est iste rex glorie. Responsio [dn̄s virtutū] celestium .i. angelorū vel super omnē virtutē ⁊ fortitudinē ⁊ super oia sublimis [ipse est rex glorie]

¶ Psalmus. xxiiij. in quo docetur vir iustus in aduersis nō murmurare sed diuinū expectare adiutoriū.

Propheta in persona ecclesie.

a A
D te leuaui] spūali desiderio [aiam meā] que carnalibus desiderijs cōculcata premebatur in terra leuaui ad te amplexādū ⁊ cōtēplādū [deus meus] ego exptus in malis meā infirmitatē in tua bonitate [cōfido] q̄ potēs es iuuare ⁊ ideo [nō cōfundar] de peccatis meis corā te ⁊ angelis tuis in finali iudicio. Hoc q̄ppe oro vt. [Inimici mei] visibiles ⁊ iuisibiles ⁊ precipue illi q̄ serpētinis ac occultis suggestionibus insidiātes ad hec mala me deiecerūt nō habeāt facultatē [me irriden di] ad quod parati sūt ⁊ certus sū de hoc quod peto quia [vniuersi q̄] sub malorū persecutione auxiliū tuū fiducialiter [expectant non confundentur] nec hic nec in futuro

Sed cōfundētur] i die iudicij [oēs iniqua agētes] rebus i utilibus [vanis ⁊ ifructuosis occupati Ne aūt sim de numero iniq̄ agētiū. Vias tuas] per quas itur ad te ⁊ per quas ad nos venis [demōstra michi] ne aberrē ab illis] ⁊ semitas cōsiliorū tuorū] q̄ ducūt in perfectionē maiores [edoce me] Dirige me in veritate tua] vt recte ⁊ pie viuā sicut veritas tua exigit [doce me] vt nichil puerse agā in quo a te exauditi debeo tū quia [tu es saluator meus] salus aūt consistit in agnitione veritatis: tum [quia toto temporis mei tractatu expectaui] misericordiā tuā. Propheta persuadēs exauditi in cōsuetudine semper miserēdi dicens ait. Reminiscere miserationū tuarū] quas fidelibus sēper impēdisti [⁊ misericordiarum] naturaliter tibi insertarum [que ab initio seculi sunt] nunq̄ enim sine misericordia fuisti nec peccāti homini miseratio tua defuit Ita domine reminiscere misericordie tue vt per misericordiā tuā. Nō reserues michi ad vindictā perpetuam delicta mea] quibus viam equitatis dereliqui [delicta iuuentutis mee] que. s. audacter ⁊ precipitāter ⁊ ex fragilitate perpetraui ⁊ [que ignoranter gessi non serues] ad vindictā Memēto mei] nō secundū ira qua dignus sū sed [secundū misericordiā tuam] que te digna est non per merita mea que nulla sunt sed [propter bonitatem tuam dñe]. Hac fiducia motus sum ad petendum quia [dulcis es ⁊ rectus dominus] misericors ⁊ iustus ⁊ [per hoc legem] dulcissimam ⁊ rectissimam [dedit errantibus in via] presentis vite que lex vt si vere penitēt misericordiā consequātur ⁊ saluētur sin aūt nō eternaliter puniātur tāq̄ sua misericordia abutētes. Diriget mānsuetos] humiles ⁊ q̄etos [in iudicio] cū eos a reprobis discernet ⁊ ne declinent a via recta [mites docebit vias suas] q̄bus ad se puenire possint Vniuerse vie domini] licet sint innumerabiles comprehendūtur tamē sub duabus que in omni opere domini simul sūt. s. [misericordia ⁊ veritas] misericordia q̄a preuenit cūcta bonitate veritas quia omnia sub integritate diiudicat ⁊ hoc patet [requirentibus testamentū nouum

in quo xpus legitur passus ⁊ mortuus pro redéptione no
stra ⁊ requirentibus [oracula prophetarū] que manifeste
hoc testantur. ¶ Propter gloriā nois tui dñe [quod est dul
ce ⁊ suaue [propiciaberis] oblato tibi sacrificio spūs con
tribulati [peccato meo] ipsū remittendo [multū est enim]
excedit enim facultatē virtutis mee ad satisfaciēdū pro eo
¶ Quis est homo q̄ timet dñm] timore filiali. i. qualis ⁊
q̄tus quasi diceret iste est sūme cōmēdandus quoniā [de
us statuit ei legē] diuinā ⁊ naturalē q̄ dirigunt eū in via
iusticie q̄ [ē pre oibus eligēda] quā volūtarie [elegit] seruā
dā vt sciat quid agendū ⁊ quid cauendū sit. ¶ Anima sic
timentis deū ⁊ amantis post dissolutionem] corporis ⁊ si
nō imediate conseq̄tur perfectā beatitudinē recipies sim
plā stolā vsq̄ ad resurrectionis tempus nichilominus in/
terius [demorabitur in bonis glorie] deū vidēdo amādo ⁊
laudādo [⁊ opus bonū eius hereditabit] solidā hereditatē
instaurati corporis quando in resurrectione stolā glorifi/
cati corporis eripies. Firmamētū est dñs timentibus se]
stabilit enim eos in fide sua ⁊ firmat in bono ne vllis tēp/
tationibus succūbāt quibus [etiā testamētoria dispositōe
dedit quod manifestabit se illis] in quo est sūma felicitas
¶ Oculi] cordis [mei semp ad dñm] de cuius gratia cōfido
q̄ [euellet affectus meos de lāq̄] diaboli a quo prius pro
voluptatibus seculi capiebar. ¶ Quia oculi mei sūt ad te
dñe. ¶ Respice in me] pietatis affectu aspicientē te [⁊ mise
rere mei] in effectu locus enim est misericordie [quoniā vni
cus] sine auxilio amicorū ⁊ pauper a mundi rebus [sum
ego] ¶ Itez miserere mei quoniā. Tribulationes cordis
mei multiplicate sunt ⁊ de aduersitatibus] exterioribus
[q̄ ineuitabiles sūt] hijs q̄ pie in cristo viuere volūt [erue
me] ¶ Vide humilitatē meam] in corde ⁊ habe eā gratā [⁊
laborē meū] in corpore ⁊ hijs sacrificijs placatus [dimit
te vniuersa delicta mea] ¶ Respice inimicos meos] ad repri
mēdū eos [quoniā multiplicati sūt] nō solū foris ifideles
sed etiā intus in ecclesia nō desūt falsi xpiani [⁊ odio i iu
sto ⁊ sine causa [oderūt me] sine intermissiōe me psequētes

Custodi animam meã ab eorũ fraudibus ne decliné ad se quelam eoruz ꝛ erue me si forte insurgant aduersuz me ꝛ si nõ per aliud saltem ideo vt spes mea quaz habeo de te non sit michi ad confusionem. Ideo erue me quia Boni adheserunt michi nam innocentes qui nec actu nec voluntate nocere voluerunt ꝛ recti qui in bono proficere studuerũt adheserũt michi consẽsione cordis ꝛ vnius volũtatis qa sustinui te pacienter aduersitates sustinendo. Libera deus israel populũ tuum quem ad tuã visionem predestinasti ex omnibus tribulationibus suis quibus interius vel exterius opprimitur.

Psalmus.xxv.in quo orat iustus a cõsortio malorũ separari. Vox viri iusti.

IUdica me dñe iudicio discretionis discernendo me a peccatoribus condẽpnãdis quia innocenter incessi viam huius vite ꝛ in dño cõfidẽs non infirmabor deficiendo ab innocẽtia mea dixi domine ꝙ innocens ego suz. Proba me tribulationes immittendo notũ me fac probatum ꝛ hoc nõ vt innotescat tibi q̃ oia nosti sed michi ꝛ alijs ꝙ postꝙ feceris vre cogitationes meas igne spũs sancti ꝛ si quaz viciorũ maculaz in me inueneris hanc oro exure hanc spiritus sancti calore cõsume. Tẽpta me ꝛ vre dico nõ presũptiue dico sed vt emẽdationis gratia quoniaz. Misericordiaz tuaz toto corde intueor ꝙ magna sit ꝛ dulcis ꝛ in bonis tuis in q̃bus ẽ veritas ꝛ iusticia cõplacui fiduciam habeo ꝙ non sines me supra vires meas tẽptari. Quia cõplacui in veritate tua. Non apposui cor meum aut cõsensi cõsilio eorũ q̃ intranseũtiũ reruz q̃ vane sunt fruitione beatitudinẽ ponunt quod est omniũ iniquitatũ causa ꝛ ideo etiaz cũ iniq̃ gerẽtibus .s. hereticis aut scismaticis qui questionibus perfidis scripturas diuinas deprauare contendũt non me associaui eorum doctrinis aut impietatibus cõmunicando. Non tantum vitiaui

consiliũ malorum sed etiam. Odiui congregationẽ ipsaƷ malignãtiũ⌋ in malo perseuerantiũ ⌊⁊ cũ impijs qui cultũ dei impugnãt placitũ non habeo. ¶ Sed inter inocentes cõuersabor inter quos positus. Lauabo⌋ ⁊ mũdabo per penitentiã a cũctis vitiorum sordibus ⌊opera mea ⁊ menteƷ i qua tanq̃ i altari⌋ sacrificiũ spũs cõtribulati tibi offerõ ⌊circũdabo virtutibus ⁊ bonis moribus quasi ornamẽtis ornando. ¶ Conuersabor. Inter innocentes vt audiã ⁊ addiscam⌋ eorũ exemplo ⁊ instructione ⌊quomodo te laudem ⁊ cum didicero exponam alijs aliq̃ de tuis operibus que ⌊omnia⌋ sunt mirabilia. ¶ Et si ecclesia tua adhuc habeat malos admixtos cũ bonis ego tamẽ. Domine dilexi⌋ in ecclesia tua bonos ⁊ sanctos qui vita ⁊ doctrina sunt ⌊decor domus tue sunt ⁊ locus ⌊habitationis glorie tue⌋ quia non suã sed gloriam tuam querunt. ¶ Et quia ita me habui ita dilexi domũ tuam oro ut deus. Ne perdas cum impijs⌋ qui pietatem ⁊ cultum tuũ abnegãt ⌊animaƷ meam⌋ perdendo vel puniendo eam nec ⌊cum viris qui carnaliter viuũt⌋ ⁊ proximũ oderunt vitam meã qui a me valde dissimiles sũt. Quorũ opera iniusta sunt ⁊ iniqua⌋ ⁊ dextera eorum repleta est muneribus⌋ pro q̃bus iusticiaƷ ⁊ iudiciũ subuerterunt innocẽtes condẽpnarunt vexarunt uel interfecerunt. Ego autem innocẽter⌋ per studium sancte vite ⌊ambulaui⌋ ⁊ ideo ⌊libera me⌋ a perditione impiorũ futura ⁊ in periculis huius vite ⌊misericordia tua⌋ non deserat me sed in oĩbus me cõcomitetur. ¶ Hoc fac dñe quia. Dilectio mea ⁊ affectio⌋ que facile labi solet non recessit a rectitudine ⁊ fidei ⁊ iustitie inter cõcutientes hereses ⁊ mundi grauiter seuiẽtes angustias semper stetit immobilis ⁊ persistens in directo itinere mandatorũ tuorũ ⁊ ideo miserere mei quod si feceris q̃diu ero in congregationibus hominũ publice ⌊benedicam te dñe⌋ laudando ⁊ glorificando pro beneficijs michi collatis a te.

¶ Psalmus. xxvi. in quo vir iustus petit a deo gratiaƷ ut sic inpresenti pugnando preualeat contra hostes spiritu

ales ut perueniat ad regnum.

¶ Propheta exaltans quéq̃ hominem non timere quoniam a deo fuerat illuminatus ait.

Dominus illuminatio mea] illuminās ⁊ docens me contra tenebras ignorātie] ⁊ fortitudo salutis mee] roborans infirmitatem meā ut in bello possim resistere] quem ego timebo] nullus vereor uel timeo hostem insidiatorem vel psecutorem. Dominus protector vite mee] ipse enim repellit oēs impetus ⁊ insidias hostium meorus a quo ergo trepidabo] habendo talem protectorē a nullo ¶ Dixi non timeo aliquem quia. Cus] persecutores nocere] apropiant michi] ut corpus meum rabido dēte lacerent nō magnifacio quoniā nō timeo eos qui occidunt corpus animas autem occidere non possunt. Quia dñs protector vite mee est. Inimici mei qui persecuntur me infirmati sunt] non potentes perficere quod intendebant] ⁊ ceciderunt in ruinam anime sue peruenientes. ¶ Si fortitudo demoniorū si impetus vitiorus si molimina hostiū] aduersum me consistant non timebit cor meum] quoniam deus bellator fortis pugnat pro me. Si exurgat] fortius] aduersus me preliū a predictis inimicis] in hoc meo adiutorio figas spem victorie] ⁊ remunerationis amplioris glorie eterne. Unam rem petii a domino] pre ceteris] ⁊ hanc requirā] oratione perseueranter pro obtentu ipsius vt inhabitem in domo dñi] .ſ. militantis ecclesie vt q̃diu viuo nulla aduersitas me excludat ab vnitate fidelium qui vnitatem ⁊ veritatem dominice fidei per orbem terrarū tenent sed in ea permanens semper. ¶ Hoc peto eo fine. Ut] tandem] videam] per gustus] bonitatem dei] in qua sūma delectatio est ⁊ sūma pulchritudo ⁊ visitē celeste tēplus eius vbi cū sanctis fruar clara contemplatione eius. ¶ Ideo hoc michi spero. Quoniam iam in dispensatione verbi sui incarnati] per fidem ⁊ spēm] abscondit me in die malorū] hominū me persequentius] ⁊ protexit me ne lederer] in potentia diuinitatis abscondita] sub humanitate que fuit tabernaculum in quo christus con/

tra diabolum militauit. Hoc etiam fecit quia. In petra] cristo [exaltauit me] dominus quia in ipso ⁊ per ipsum pro moueor de virtute in virtutem [⁊ nũc] in presenti vita [exaltauit mentẽ meã super prauos motus ⁊ appetitus meos vicios os] ne mei dominẽtur. Post hec omnia que fecit michi dñs. Circuiui] omnia beneficia memorie cõmendando ⁊ potissime redemptionis beneficium ⁊ ego non ingratus [immolaui in ecclesia] catholica toto orbe diffusa [hostiam] ineffabilis laudis ⁊ corde ⁊ opere [letabor in domino] Et ideo tu [laudi domine vocem] interiorem quam in aures tuas forti intensione direxi dicens. Vnã petii a domino. ⁊c [exaudi me] dñe ex tua clementia pro illa vna ⁊ miserere mei. Tibi] non hominibus [aperui] in corde meo vbi solus audis [desiderium meũ] .s. quod anima mea facta ad ymaginem tuam [exquisiuit te] ⁊ non aliquid extra te premiũ nisi [vultum tuũ] presentiam visionis tue dñe. [requirã huic inquisitioni pseuerãter instabo] quia precio sius aliquid non inuenio illa enim est sũma felicitas ⁊ beatitudo omniũ sanctorũ. Et autem inueniã quod quero domine. Non auertas lumen gratie tue a me] peccatore quia non est in manu mea obtinere quod peto ⁊ nõ sinas me labi] in peccatum per quod [declines in ira a seruo tuo Quia enim ego non sufficio te inuenire nisi tu adiuues ideo deprecor. Adiutor meus esto] in hac via ut ad hoc perueniam [nec derelinquas me] cũ ceperis adiuuare [nec despicias me] q̃ ego mortalis te eternũ audeo querere [quia tu es deus meus] qui ad ymaginem tuã me creasti [⁊ salutaris meus] qui sanas plagas peccati mei frustra aũt creasti ⁊ recreasti si mortales despicis. Ideo etiam non despicias me mortalem quia non mea propria a me cõmissa sed parentalis culpa est qua in hãc mortalitatem descendi Quoniã pater meus] adam [⁊ mater mea] eua [dereliquerunt me] expositũ miseriis presentis vite per eorũ enim peccatũ mors intrauit in omnes homines dñs autem carne assumpta [assũpsit me] ad immortalitatem non ergo despicias me Ex quo assumpsisti carnem meam. Da mi/

chi legem viuendi [vt in via tua] regia firmiter persistens nec ad dexteram nec ad sinistrā declinem ⁊ dirige me in semitā rectam [⁊ in hanc [dirige me] quia non sufficit incho are nisi perueniatur ⁊ hoc [propter inimicos meos] demo nes prauos homines appetitus carnis et praua desideria que insidiari non cessant ut impedimentū prestent in via eundi ad te deum meū ¶ Ne tradideris me in voluntates persequentiū me nec] sinas eos satiari de malis meis [quo niam insurrexerunt contra me testes iniqui] de me falsa di centes ut remoueant ⁊ reuocent me a te sed tamen [men/ tita est iniqtas sibi] quia ad dāpnum suū mentiti sunt: om ne enim peccatum in suū reddit auctorem. ¶ Ait iustus cō fisus de misericordia dei ait. Non obstante] persecutione inimicorū ⁊ ꝓ falsitas ⁊ mendatium increuerunt contra me. [Credo videre bona dñi] electis promissa [in terra bea/ ta] bona quidem vera ⁊ dulcia imortalia sempiterna ⁊ in cōmutabilia ubi nullus falsitatis locus ubi nullius boni defectus. ¶ Quia fortassis anime amanti hoc tardum vide tur sequitur vox consolatoria. [Expecta] patienter [domi/ num] secure qui nō fallit omnipotens promisit certus pro misit verax promisit qui mentiri non potest sed tu vt cō/ sequaris [viriliter age] non temisse [confortetur cor tuum] ne lasseris a bonis operibus etiam si mala eueniant [susti ne] perseuerando non negatū putes quod nō dum accepi/ sti quia si differtur non auferetur.

¶ Psalmus. xxvij. In quo est vox christi hominis de passi one et resurrectione sua.

AD te domine] sānte pater ex magno affectu [cla mabo] auxilium tuū inuocabo [ne sileas a me] cum te deprecatus fuero subtrahendo michi be nefitiū resurrectionis [⁊ ne taceas] deserendo me totaliter in passione alias [similis essē] aliis hominibus [descenden tibus in lacum] inferni sicut inimici existimant. ¶ Quod ne fiat. [Exaudi vocem deprecationis mee dum oro ad te

pro tocius mundi salute [dum extollo manus meas] i cru
ce [vt templū sanctū tuum] quod est ecclesia tibi construā
per passionem meā. ¶ Exaudi me domine. Ne simul me
tradas] in mortez cū peccatoribus simul. i. ex qua alii tra
duntur causa simili. s. pro peccatis suis [et ne perdas me
cuz operantibus iniquitatem] eo fine q intentione qua il/
li me tradent ut. s. nomē meū deleāt q extinguant. Qui]
. s. iudei inimici mei [pacem dolose loquūtur michi proxi/
mo] secundū carnē q per impensā eis multiplicē misericor
diā dicentes scimus quia a deo venisti magister q viaz dei
in veritate doces si licet censum dari cesari [mala autē in
cordibus eorū] quia mala intētione interrogant vt. s. cap
tum in uerbis reprehendere possent. Quibus dabis retri
butionez] condignam [secundū opera mala] illorū que mi
chi intulerunt flagellantes conspuentes q occidentes [q se
cundum nequitiam adinuentionuz ipsorū] quibus falsa ad
inueniebant contra me dicentes me seductorem demonia
cum q huiusmodi [retribue illis. ¶ Quānis ex passione mea
sequatur vtilitas toti humano generi ad salutem. [Tri/
bue tamen illis mercedem] secundū voluntatem malaz et
intentionū operū ipsorum q sicut ipsi reddiderunt michi
mala [ita retribue] eis mala. ¶ Et hec ideo contingent eis
Quoniā nō intellexerūt opera] domini inuisibilia vt uer
bum carnem factum esse [nec cōsideraverūt opera manuū
eius] visibilia. s. miracula eius que sufficiens testimoniū
perhibebant de eo cū a nullo alio taliter fieri possent ideo
destrues illos] nunc per romanos irreparabiliter [q non be
dificabis eos] postea ut solebas olim post captiuitates re/
ducere eos sed de hac captiuitate non reducentur. ¶ Sciēs
christus homo cōplenda esse omnia que petebat quasi iaz
exauditus gratias refert dicens. Benedictus dñs quoniā
exaudiuit deuotionem deprecationis mee] ¶ Certe exaudi
uit me dominus quoniaz. Adiutor meus q protector me
us est q in ipso speravit cor meuz] in morte [q adiutus sū]
in resurrectione. ¶ Certe adiutus sum in resurrectione.
Quoniam reflorruit caro mea] procedens de tumulo icor

rupta impassibilis ⁊ gloriosa vnde iam metu mortis con
sumpto libera voluntate hylariter ⁊ gaudenter per me ⁊
fideles meos [confitebor ei] confessione laudis. ¶ Merito
fideles mei confitebuntur ei quoniam. Fortitudo] impu
gna contra diabolum [est plebis sue] que credit ⁊ confidit
in eo [⁊ protector omniū] qui passione filii sui sunt [redem
pti tam in presenti ꝙ in futuro eos conseruando. Inter/
pello ⁊ oro domine sancte pater ut. Populuꝫ tuū ad salu
tem perducas] quia ⁊ meus est quia omnia mea tua sunt [
⁊ benedic ecclesie tue que est hereditas tua] virtutibus et
numero augēdo [⁊ rege eos] in hac mortali vita nc decli/
nent ad praua [extolle illos] a terrenis ad celestia eos glori
ficando [eternaliter].

¶ Psalmus.xxviij. In quo monentur fideles afferre spirituales hostias deo.

Afferte filii dei domino] uosmetipsos non cor
ruptos erroribus qui estis filij apostoloruꝫ qui
vos genuerunt per euangeliū [qui arietes dicun
tur] tum quia duces gregum fuerūt tum q̄a du
obus cornibus.i. vtriusqꝫ testamenti auctoritatibus pre/
ualuerunt contra hereticos ⁊ superstitiones ⁊ ydola quasi
dura fronte eos dirruentes. ¶ Afferte domino] deo patri [
gloriam] quia est omnis creature principiū [⁊ honorem] q̄a
est omnis creature finis quod tūc deo afferrimus quando
exhibemus nos tales in quibus deus honoretur ⁊ glorifi/
cetur/afferte dn̄o] filio qui est noticia intelligentie paterne
[gloriam] predicando eum equalem esse patri/⁊ omnia o
pera vestra ad eius gloriam dirigendo [adorate dn̄m] spūꝫ
scūm qui est sanctificator ⁊ inhabitator ecclesie sancte sue
Ideo afferte domino gloriam quia ¶ Vox cristi.tam per
se ꝙ per suos fuit [super multos populos] super quos ip
se christus rex glorie in humana natura terribiliter [into/
nuit] cōminatione futuri iudicij ⁊ fragore apostolice p̄di
cationis per vniuersum mundū quo mentes hominuꝫ ad

conuersionem cõmouit. Vox predicationis domini per se ⁊ per suos in virtute quia cum operatione multorum miraculorum ⁊ vox domini in magnificentia quia simplices ⁊ indoctos magnificos fecit in omni sapientia cui non poterant resistere omnes sapientes mũdi. Vox predicationis domini per se ⁊ per suos quasi confringentis cedros quia multos sublimes ⁊ altos diuites ⁊ potentes de gentibus voce sue predicationis cõteret confringet ad penitentiam ⁊ humiliabit sub iugo euangelii ⁊ eodẽ modo cedros libani qui ceteris cedris sunt altiores iudeos .s. q̃ ratione legis se gentibus superiores gloriabuntur confriget ad penitentiam. Succisa atqz confracta in eis superbia. Comminuet eos humiliando tanq̃ vitulum pinguẽ ad imitationem christi vt ipsi etiam sint parati pro cristo mori si sit opus quemadmodũ christus filius secundũ carnem iudeorum fecit pro nobis omnibus qui iudei propter eorum superbiam dicuntur vnicornes. Vox predicationis cristi quasi intercidentis flammaz ignis quia vicia carnis que concupiscentia resecat ⁊ prohibet: vox predicationis per suos cõmouit etiam gentiles ad fidem qui ideo desertum dicti sunt quia sine lege sine deo sine prophetis fuerant cõmouebit etiam dominus ad fidem conuertendo iudeos qui dicuntur desertum cades quod interpretatur scũm legis a quo sancto legis deserti sunt quoniam sanctum legis .i. spũalem intellectum eius nõ habẽt. Vox predicationis cristi quasi preparantis ceruos quia tribuit spũm sapientie quibusdam perfectis qui veluti cerui repellũt venenosas linguas hereticorũ ⁊ sicut cerui per spinas incedunt sine lesione ita ipsi per vanitatem mũdi sine delectatione quibus dñs reuelabit ea que alijs sunt abscondita .s. vmbracula misteriorũ et omnes qui sũt in tẽplo sic consumato pro tantis benefitiis dicent gloriam dño Ideo etiam date gloriam domino quia sanctos suos in ecclesia quasi in archa noe constitutos. Inter fluctus huius seculi illesos inhabitare facit sicut seruauit inter fluctus ⁊ aquarum inundationes existentes in archa noe ⁊ deinde in

templo sedebit dominus rex regnans in eis ⁊ regens eos vsqꝫquo deducat eos ad portū stabilitatis eterne. ¶ Dominus virtutem populo suo dabit] contra huius mundi procellas ⁊ turbines dimicanti ⁊ tādeꝫ [dñs benedicet populo suo] in eum credēti ⁊ mandata eius oseruāti [in pace] eterna in se ipso qui est pax nostra.

¶ Psalmus. xxix. In quo de resurrectione christi.
Christus homo gratias agēs pro resurrectione sua inquit

O Domine] sublimitatem tuaꝫ gloriose [laudabo] ampliando nomē tuū per multas gentes [quoniam suscepisti me] de morte in resurrectione declinando me gloria imortalitatis ⁊ quia nō permisisti diu inimicos meos iudeos et demones iocundari [⁊ delectari super me] quia inimici qui letati sunt in cruce in resurrectione tristes effecti sunt ⁊ deuoti gaudio magno florucrunt. ¶ Domine deus meus clamaui ad te] in passione [⁊ sanasti me] in resurrectione ab omni corruptione ⁊ infirmitate carnis quia in corpore glorioso et imortali me resurgere fecisti. ¶ Celeriter o domine. Eduxisti ab inferis animā meam] cum alijs animabus sanctis que ibi detinebantur [saluasti me de lacu inferni] vbi sunt anime peccatorū ne sicut illi preceps caderem in mortem. Quia aūt resurrectio que precessit in capite speratur in membris sicut promissum est eis hortatur propheta ut agant gratias deo dicens. ¶ Ideo uos. O sancti dei] bas promissiones habentes [psallite dño] bene operādo [⁊ laudate eum] quia ex sua bonitate [⁊ sanctitate memor fuit nostri ut sanctificet nos. ¶ Ideo etiā psallite dño ⁊ confitemini dño. Quoniā ira] eius cito trāsiens est quia si aliquādo irascatur suis ad correctionem est ⁊ in breui tempore [vita] uero [in voluntate eius] siue propitiatione eius est non enim vult mortē peccatoris sed ut conuertatur ⁊ viuat. Huius misericordie ⁊ clementie diuine signū ostendit. ¶ Propheta dicens. In tam modico tempore sicut est inter. Vespertū] ⁊ ma/

tutinũ fletus ira dei ad misericordiã si in vespere ducat [fletũ] peccatores puniẽdo cito transibit [q i mane] dabit [leticiã] eos consolando. Ego autẽ in confidentia diuini/tatis] cuius plenitudo habitat in me [dixi] hoc [non mo/uebor] a voluntate dei sed que placita sunt ei sẽper faciã. ¶ Et sicut ego dixi tu ex gratia tua fecisti quoniã [presti/tisti puritati] mee q innocentie mee [virtutẽ] perpetue sta bilitatis in bono quod non de humana natura habeo sz de tua voluntate q gratia qua naturã humanitatis mee tue diuinitati copulasti. ¶ Quod patet quia. Cũ auertere visus es] tue diuinitatis presentiã a me quando passioni me exposuisti infirmitas carnis mee [attrita est] q sensua litas turbata. Tunc dixi. Ad te] pater [dñe] pater [cla/mabo] in articulo passionis petens auxiliũ [q ad deũ meũ deprecabor] pro immortalitatis gloria habenda q pro re dẽpto populo morte mea dicens. Que vtilitas in effusi/one sanguinis mei] qui sine culpa mea effusus est si non statim resurgã aut corpus meũ fuerit i sepulchro [corrup tũ corruptione putrefactionis certe nulla quia in tali ca/su non fuisset credita eius diuinitas q per consequens ho mines non fuissent consecuti vtilitatẽ. ¶ Inducens aliaz rationẽ ait. Nunquid confitebitur tibi] confessione lau/dis [corpus resolutũ in puluerẽ] planũ est ꝙ nõ [aut annũ ciabit veritatẽ tuã] certe non Unde apostoli cessauerunt a predicatione ꝙdiu fui in sepulchro. ¶ Gaudens xpus de resurrectione sua ait. Audiuit dñs] me deprecantem [q misertus est mei] faciendo me a mortuis resurgere [do/minus factus est adiutor meus] quia non dedit sanctũ su um videre corruptionẽ sed me dedicauit gloria immor/talitatis. Tristus exponens modũ quo pater misertus est ei ait ad patrẽ. Conuertisti planctũ meũ] quem habui tempore passionis quo dixi tristis est anima mea vsq ad mortem q planctum quo me plangebant apostoli q sãcte mulieres [in gaudium] in resurrectione mea q carnẽ meã

saccum in quo latebat preciũ redemptionis scidi permisisti clauis ⁊ lancea in morte sed in resurrectione mortalitate destructa immortalẽ fecisti ⁊ ita circundedisti me gloria imortalitatis cũ sũma leticia. Hoc quod michi fecisti. Cedet in gloriã tuã erit enim causa vt lauderis a me ⁊ a meis ⁊ vere circundedisti me leticia quia vlterius non sentiã punctiones passionũ sicut ante quia mors non dñabitur michi vltra dñe deus meus ineternũ laudes maiestatis tue decantabo per me ⁊ meos.

¶ Psalmus. xxx. in quo monetur iustus ne de se presumat sed de dei misericordia cõfidat.

¶ Vox filij ex assũpta humanitate ait. O deus pater.

In te dñe speraui sicut in protectore fortissimo non confundar ineternũ ⁊ si tẽporalẽ sustineã confusionẽ a iudeis in iusticia tua libera me vt non sim detentus in morte hoc eni exigit tua iusticia vt cum non sim debitor mortis mortẽ tamen pro redẽptione humana susceperi in morte non sim detentus sed celeriter resuscitatus exurgã. Exaudi me humilẽ ⁊ festina vt eruas me a morte tercia die resuscitando ne differas vsq; in cõmunẽ omniũ resurrectionẽ meam. ¶ O tu deus pater qui omia saluas ⁊ protegis. Esto michi deus protector vt me vndiq; tuo valles auxilio vt nulle iudeorũ impugnationes me ledant sis michi securitas in qua quiescã. i. fac me resurgere vt saluũ me facias a morte qua se iudei putant me posse dãpnare ¶ Ideo te ⁊ non alium quero. Quoniam fortitudo mea ad tollerandum persecutores ⁊ refugium ad euadendum eos tu michi es propter nomen tuum deduces me. i. facies me transire de morte ad vitam de corruptione ad incorruptionem de pena ad gloriã ⁊ enutries me multiplicãdo ⁊ paulatim augendo corpus meũ quod est ecclesia;

Et a. ¶ Laqueo mortis quo me omnino perdere iudei occultis machinabantur insidijs educes beneficio resur rectionis frustratis omnibus iudeorum consilijs contra me preparatis quia domino protegente nulla potest ad/ uersitas preualere ¶ Potestati tue cõmendo spũz meũ cito eum recepturus deinde populus fidelis cristi passio/ ne redéptus de resurrectione capitis letus dicit gratias a gens redemisti me domine deus veritatis non fallens in promissione quod enim per prophetas promisisti in tua morte adimpleuisti. ¶ Populũ tuũ redemisti sed. Odisti obseruantes ⁊ amantes vanã beatitudinẽ seculi diuicias dignitates gaudia seculi que vtiq; vana sunt quia labilia non tantum vacue sed superuacue obseruãtur quãdo ita amantur vt celestia contépnantur ¶ Illi obseruant vani tates. Ego auté speraui non in pecunia bonore aut in aliqua humane potestatis sublimitate que oia pereunt. sed in dño qui est veritas ⁊ vita ⁊ ideo exaltabor ⁊ leta bor in misericordia tua que non fallit non in mea justi/ cia. Quia misertus es humilitatis mee tã mẽtis q̃ cor poris qua vsq; ad mortez me exinaniui ⁊ grata tibi fuit saluasti a peccatis a quibus homo se saluare nequit ani mã meã immunẽ ab omni peccato conseruando. ¶ Quia sic saluasti me ideo. Nec conclusisti me in potestate dya boli eũ michi dñari permittendo ita vt non respiraré in libertaté qui non habet in me quicq; ymo statuisti in lo co spacioso pedes meos quia non solũ in iudea sed p oia regna mundi apostoli firma fidei stabilitate firmati ⁊ suc cessores corũ predicant nomé meũ. Et quia licet me nõ conclu seris in manibus inimici insurgũt tamẽ aduersus me insidie multe iudeorum ideo. Miserere mei quoni/ am tribulor adeo q; turbatus est in furore iudeorũz se uientium in me oculus rationis mee affectus sensuali/ tatis ⁊ memoria mea ¶ Hic turbatus sum. Quoniaz vita mea temporalis per longas ⁊ graues passiones vsq; ad morté producta est ⁊ omne tẽpus quo in hoc seculo vixi

[deficit] in gemitibus in angustijs ⁊ supplicijs diuersis. Infirmata est virtus] ⁊ confidentia animi [in pauperta/te] ⁊ defectu bonorũ ⁊ paucitate credentiũ quoniã in pre senti vita plures sunt peccatores ⁊ infideles: pauci vero sancti [⁊ firmitas ⁊ virtus] qua cõpago corporis mei sustinetur [debilitata est] quasi deficiens a vigore suo. ¶ Pre ter predicta turbatus sum quia. Factus sum super oẽs inimicos meos]. s. qui torquẽtur pro sceleribus suis [ob probrium] ⁊ contẽptibilis valde [vicinis meis] qui in vicinitate fidei appropinquabant qui licet adhuc non crederent credere tamen disponebant sed vidẽtes me in cruce pependisse a credulitatis vicinitate remoti sunt duꝫ pati videbant quẽ adorandũ esse putauerunt ⁊ etiaꝫ factus sũ [timor notis meis] apostolis ⁊ discipulis meis q̃ me capto fugerunt ¶ Et etiã illi. Qui minus scripturis credẽtes] viderunt me in cruce [foras]. i. a fide deitatis latẽtis in me fugerunt estimantes spẽ suã morte mea fuisse finitã ⁊ sic oblitti sunt mei tanq̃ a corde eorũ mortuus sim. Et etiã. ¶ Factus sum] in estimatione perfidorũ iudeorũ [tanq̃ vas perforatũ] ad nullos vsus vtile ⁊ p cõsequẽs abiciendus ⁊ hoc ideo [quoniã audiui] ⁊ paciẽter sustinui [vituperationẽ multorũ cõmorantiũ in circuitu]. s. circa crucẽ assistentiũ vel qui in iherusalẽ morabantur qui non cognoscebant me esse dcũ. Dum simul conuenirẽt aduersũ me in eo consiliati sunt vt acciperent] seu tollerent per morte [vitã meã] Sed contra eoruꝫ consilia iter hec obprobria ⁊ scandala [ego in te speraui] non in hominem: ichil securius est q̃ sperare in dño [dixi deus meus es tu] qui me creasti [in dispositione tua sunt sortes] tam vite q̃ mortis mee: q̃a quãdo vis viuimus vel morimur ¶ Et quia tu es deus meus. Eripe me de potestate dyaboli] ⁊ ministrorum eius qui me odio habent [⁊ a persequentibus me] qui michi mala inferunt. ¶ Illustratio respectus tui super me seruum tuum] secundum formaꝫ humanitatis effulgeat infundendo gratiam [saluum

me fac] nō in iustitia mea non in meritis meis [sed in tua misericordia non erubescā] exultantibus michi malis ꝫ saluet ab hijs persecutionibus [quoniā inuocaui te] q̄ potens es me exaudire. Erubescant impij] .s. iudei qui cristū crucifigentes ⁊ gentiles qui deū verū non cognoscentes ydola ⁊ lapides inuocant ⁊ vmbris infernalibus socientur fac obmutescere [labia dolosa] que hic garrula sūt dū non timent iudiciū. Que labia dolosa [loquūtur adversus iustū] cristū iniquitatem irridentes crucifixū ⁊ cōtempnentes tanq̄ purū hominē ⁊ peccatorē in quo peccauerunt primo [in superbia] quia creatorē suū contēpserunt. Secundo [in abusione] quia eū cui plurimū debebant ratione beneficiorū crucifixerunt. Ista cernēs propheta ait O q̄ magna multitudo dulcedinis tue] deus ⁊ q̄ta gloria in futura beatitudine disposita sit electis tuis plane inestimabilis incōprehensibilis [quā] modo [abscōdisti in temetipso vt plus desideretur in futuro vero patebit] [quā dulcedinē] modo absconditā [consumabis] in aperto in futura vita hijs qui vsq̄ in finem perseuerātes [te expectant] qui [in conspectu hominū] nō erubescūt confiteri quod credunt sed fidem suam libere confitētur. Coram facie tua que nunc abscondita est hominibus] tanta pace ⁊ quiete fruentur electi tui vt ab omni [humana perturbatione] inperpetuum sint securi Sicut electos tuos in futuro abscondes ita nunc [in tabernaculo ecclesie militantis] in qua milicia exercemus [proteges a contradictione linguarū] omniū scismatum ⁊ heresuū que cōtradicunt veritati cristiane doctrine in ecclesia eni inuenitur defensio secura ab huiusmodi contradictione linguarū. Quia tot facit sāctis suis. Benedictus dominus quoniam mirabilē fecit misericordiā suaū] in me [in ciuitate iherusalem munita] tunc quando me ibi ⁊ docere ⁊ miracula facere ibi etiam pro hominū salute mori voluisti ibi quoq̄ gloriam resurrectionis mee ostendisti vt merito sit q̄ in iherusalem potentia tua misericordiam suam

mirā fecit vbi declarare tam ingētia sacramēta delegisti. Ego stupefactus cū in me horribiliter iudei seuirēt dixi in stupore meo ita vilis reputatus sū vt videar esse proiectus a facie oculorū tuorū .i. a conspectu misericordie tue. Et quia sic humilē me exhibui q illi me derelictū q proiectū a te omnes putabant. Ideo exaudisti vocē orationis mee dū clamarē ad te quando in cruce dixi deus deus quare me dereliquisti quibus clamoribus exauditū est cū resurrectionis gratiaz consecutū ad tuā dexterā me collocasti. Cristus homo pro collatis sibi beneficijs sanctos cōmouet vt ament dominū dicēs. Diligite dominū omēs sancti eius quoniā veritatē requiret in iudicio premia diligentibus se conferendo q retribuet habūdanter superbis condignaz punitionē. Ergo vos omnes qui incepistis bona operari. Similiter agite in inceptis bonis constantissime perseuerando ne feminea mollicie deficiatis q confortetur cor vestrū ne se a recto proposito aliq̄ carnis imbecillitate seducatur omēs qui speratis i dño

Psalmus. xxxi. in quo agitur de penitentia.
Vox prophete.

Beati beatitudine spei quorū remisse sunt iniqtates q quorū deleta sūt peccata vt a deo nō puniantur amplius propter ea. Beatus vir cui non imputauit dñs peccatū ad eternaliter puniendum q non est in spiritu eius dolus siue fraus vt aliud in labijs aliud in cogitatione vt cū sit peccator iustū se predicet. Et ostendēs ꝗ periculosū sit peccatū celare in cōfessione ait. Quoniā tacui a confessione peccatorū mecrū defecerunt in fortitudine oēs vires mee interiores peccatorū mole depresse q debiles facte sunt ad resistēdū peccato dū clamorē presūptuose tota die me iustū iactando; merita mea cū ex me nō haberem nisi peccatū iste tacuit confessionem clamauit de meritis presūp/

tionē ⁊ sic tacuit vnde proficeret nō tacuit vnde deficeret
Verū Quia baculus correctionis tue me superbum
tetigit assidue ⁊ in ipsa assidua tribulatione flagellorum
meorū conuersus sum ad conoscendū miseriā meā ⁊ culpā
meā plangendā dū remorsus coscientie infigitur cordi
meo. Postq̄ te iratū michi cōperi quia tacuerā nō vlte/
rius tacui sed. Delictū meū omissionis cognitū tibi fe
ci per veram confessionē ⁊ satisfactionē ⁊ iniusticiā meam
quā cōmisi faciendo non facienda non abscondi sed ape
rui vt operires tu detexi vt tegeres tu. Propolui cōfite
ri iniusticiā meā dño accusando ⁊ dāpnando me non ali
os ⁊ tu misericorditer indulsisti impietatē peccati mei
Pro hac peccatorū remissione ⁊ venia orabit ad te omis
sanctus vt eā sibi valeat impetrare quia nemo est hic a
peccatis immunis Unde nullus sanctorū est qui assidue
non dicat dimitte nobis debita nostra orandū autē est tu
tēpore oportuno .s. gratie ⁊ vite presentis quia in alia
vita nemo preficue confitetur. Verūtamen ⁊ si sanctus
orat pro venia peccatorū ⁊ etiam in tempore oportuno
illi tamen qui sunt defluētes ⁊ natātes in carnalibus cō
cupiscencijs vel erroribus diuersarū sectarū non appro
pinquabunt ad deū quia errores sequūtur nisi prius aqua
confessionis peccatorū ⁊ humiliationis cordis mundētur
Merito sancti orare debent quia. Tu es refugiū meū a
tribulatione huius seculi vel peccatorū q̄ circūdedit me
exultatio mea cuius ope subsisto cuius sēper p̄sidio tutus
sū in cuius spei consolatione requiesco eruē me a circū/
dantibus me demonibus ⁊ malis hominibus q̄rentibus
me impellere ad recidiuū Respondet dñs petitioni peni
tentis. Intellectum tibi dabo ad cognoscendum agen/
da ⁊ instruam te vitare vitanda in via hac mandato/
rum dei qua gradieris firmabo super te oculos miseri/
cordie mee te protegendo ne aliquis tibi nocere possit.
Illuminatus vero jam penitens conuertit se ad alios
superbos peccata sua defendētes monens eos ad peniten
tiam dicens O vos peccatores Nolite fieri sicut sicut

equus] qui erecta ceruice incepit: aut stolidi ⁊ pigri [sicut mulus quibus non est intellectus] sed sequuntur appetitū sensualem viuentes vita brutali. Penitens dolens de perditione taliū hominū qui more brutorū animaliū viuūt orat vt nolentes acquiescere arceantur flagellis ad acquiescendū dicens. In chamo ⁊ freno] .s. maiori ⁊ minori tribulatione secundū diuersitatē culparū ⁊ personarū [superbiā ⁊ contumaciā constringe] ⁊ contunde iactantiā eorū [qui non approximant ad te] humiliando se ⁊ obediendo ad nutū. Bene monui vos nolite fieri sicut equus ⁊ mulus quia. Multa sunt flagella peccatoribus] preparata hic ⁊ in futuro maxime vbi peccatoribus obstinatis grauissima sunt reseruata [sperātes autē in dño] vera spe [misericordia circundabit] vndiq; ne sit locus hosti ad intrādū ¶ Quia misericordia dicitur circundare sperātes in domino propheta inuitat iustos ad exultādū dicens. O vos iusti quibus iudicia dei placent. Letamini in domino] q̄ iuste omnibus retribuit gaudio interiori [⁊ exultate] gaudio exteriori [⁊ vos recti corde] qui conformatis voluntatē vestrā volūtati diuine [gloriamini in dño] omnia bona opera vestra ad gloriā dei referentes.

¶ Psalmus. xxxij. in quo propheta exhortatur fideles laudare deū..

Exultate iusti in dño] non in mundo alias nō essetis iusti Non eni est iustus qui non gaudet in iusticia deus autē iustus est ⁊ iusticias diligit ⁊ declarans quorū laudatio sit deo accepta subiungit dicens [rectos decet collaudatio] recti autē dicūtur qui cōformātur volūtati diuine q̄ est prima regula rectitudinis a qua q̄ deuiat distortus ⁊ curuus est ¶ Circa modū laudandi deū propheta describēs instrumēta musice spūalis q̄bus diuine laudes sūt cātande dicēs. Laudate dñm in cithara] .i. in operibus actiue vite [⁊ in psalterio] .i. in operibus contēplatiue vite q̄ sursū ad deū tēdit

per obseruantiam decem preceptorum. Cantate ei canti/
cum gratie quod nouus homo nouus rex attulit mundo
cantate ei quia incarnatus est/cantate quia natus est no/
bis cantate quia nouam legem dedit mundo cantate quia
passus est cãtate quia resurrexit quia ascẽdit q̃ sedet ad dex
tram patris nouã sunt omnia ista cantica q̃ a prioribus in
audita bene psallite ei bonis operibus letitia maiori ꝗ
potestis. Cantate dico domino quoniam verbum pro/
missionis eius uerum est in oibus q̃ nullũ fallit q̃ oia opa
eius fidelia nichil enĩ promittit sanctis suis quod nõ red
dat. Bene dixi rectum est verbum dñi quia. Dilexit mi
sericordiam q̃ vbiq̃ longe lateq̃ disseminat videlicet ubi
sustinet peccatores vbi plasphemos patienter expectat ubi
vitam prestat indignis q̃ hijs similibus: diligit quoq̃ iudi
cium cum pios sequestrat ab impijs q̃ eorũ merita equita
tis qualitate discernit misericordia domini plena ẽ terra
vbiq̃ terrarũ predicata est vbiq̃ a domino concessa est pe
nitentibus remissio peccatorũ in omni re apparet eius mi
sericordia quia omnia ex voluntate q̃ misericordia eius de
pendent. Laudandus est deus ratione potestatis cuncta
creantis nam. Verbo domini celi .i. filio dei patris fir
mati sunt stabiles q̃ icorruptibiles facti q̃ spiritu sancto
qui procedit a filio qui est os patris omnis uirtus eorũ
regendi q̃ influendi super ista inferiora. Item ipse est qui
Aquas maris que primo erant. diffuse congregauit in
vnũ locum sicut in vtre quia mare littoribus clausit et
coartatur ponit etiam in concauitatibus occultis siue vis
ceribus terre abissos .i. copiositates immensas aquarũ:
Quia autem tã potens est dominus. Timeat eum timo/
re filiali omnis homo q̃ ab eo cõmoueantur q̃ si nõ amo
re saltim timore omnes peccatores terre de statu peccati
ad penitentiam. Ideo ipsum timeant cuncta Quoniã
eius impio q̃ iussu facta sũt q̃ sicut simplici volũtate sua
omnia creauit de nichilo ita potest ad nichilũ cuncta redi/
gere. Timendus etiam q̃ laudandus est dominus quoniã
ipse est ita potens ꝗ. Dissipat non tantum facta sed con

silia secreta [gentium] vt non habeant effectum secundū ꝙ
consiliatur sed secundū ꝙ deus disponit/spūaliter dissipa/
uit consilia volentiū dissipare legem christi [reprobat cogi
tationes populorū] vt fecit de cogitationibus iudeorum q̄
cogitauerunt ipsum interficiendo nomen christianū extin
guere de terra [q̄ reprobat consilia principū] tyrānorum in
surgentium contra ecclesiam quia non est in potestate eo
rum ꝙ secundū intentum assequātur effectum sed in ordi
natione diuina. Consilium aūt domini] quod intelligimus
incarnationis archanū quod ad consulendū humano gene
ri constat esse concessum nulla ētate dissoluitur sed [inter
nū stat q̄ dispositiones sapientie eius] non sunt mutabiles
sed [insempiternū stant. Beata ergo gens cuius est domi
nus deus eius] per ueram fidem q̄ verū cultum [populus
quem elegit] electione predestinationis que infallibiliter cō
sequetur effectum in possessionem perpetuam tanq̄ [here/
ditatem sibi. Bene beata gens illa quia. Dominus de al
titudine] sue maiestatis respexit oculo misericordie mittē
do ei filiū suū incarnandū [vidit] misericorditer [omnes fi
lios hominū pertinentes ad corpus filij sui amando q̄ ap/
probando. De habitaculo] assumpte humanitatis in qua
habitat omnis plenitudo diuinitatis quod ab inicio in pre
destinatione [preparatum siue dispositum est] ad salutem
mundi cepit tamen in tempore esse per mariam virginem
nascendo [respexit] misericorditer ut presit illis ad regen/
dum omnes [qui habitant per omnes partes terre. Vere
respexit omnes quia ipse est Qui finxit] siue formauit
[omēs animas] in singulis hominibus ex nichilo per se ip
sum non ex vna omnes nec ex sua substantia vt quidā he
retici dixerunt q̄ ex hoc concludens ait [qui intelligit om/
nia opera eorum] tam bona ꝙ mala q̄ nō tantū opera sz
etiam eorū cogitationes plene cōnoscit. Ceterum colen
dus est deus quoniam ipse est a quo omnis salus tam spi
ritualis ꝙ corporalis pendet q̄a. Non saluabitur rex per
multam virtutem] sui exercitus nisi asistat sibi diuinū au
xilium [q̄ gigas non saluabitur i multitudine virtū corpo/

tis ui nisi diuina virtue sit adiutus ¶ Equus etiam est fal lax sad salutem] sepe fallit sessori suo q ita [per habundãtiã fortitudinis sue] sessor eius nõ saluatur sed sepe eũ ad rui nam q interitum terre collidit q ita superbia potentia mũ dane felicitatis fallit q ad interitum eterne dampnationis perducit ¶ Cum ergo nullus in virtute sua saluatur vnde querenda est salus respondet propheta ꝙ a deo dicens. Ec ce oculi dñi] .i. respectus misericordie sue est qui saluat et protegit qui oculi sunt [super timentes eum] q amantes q nõ super de se presumentes ut eos diligenter custodiat [et in eis qui sperant] nõ in viribus suis aut meritis [sed i mi sericordia eius. ¶ Oculi domini sunt super timentes eum. Vt tandẽ eruat eos a morte] .i. a potestate dyaboli quod facit cum per indulgentiaꝫ efficit liberos quos peccati dã nati fecerat esse captiuos [q alat eos] sempiterne veritatis pane nutriendo. ¶ Ideoqꝫ. Anima nostra interim sustinet dominum] patienter expectans promissionẽ eius q potest sustinere quoniaꝫ [dominus adiutor] noster ad bonũ [q pro tector] contra malum [noster est]. Ideo sustinẽdũ. Quia] tũc in alia vita cũ prõ operibus premia suscipiemus ple ne [letabitur cor nostrum in eo] q interim [sperabimus] non in meritis nostris sed [in filio suo sancto] q benedico saluatori nostro qui cũctos saluat sperantes in se. Spera uimus quidẽ q ideo. Fiat misericordia tua super nos quẽ admodũ sperauimus] in misericordia tua non in potentia aut in iusticia nostra.

¶ Psalmus. xxxiij. In quo de muta/
tione veteris sacrifitij in nouum.

¶ Vox prophete in persona omnium electorum.

Benedicã dominũ] corde q opere [in omni tẽpo/re] prosperitatis q aduersitatis nec pro aliquo timore tacebo assidue temporibus oportunis. [laus eius in ore meo In domino laudabitur a nima mea] non in sapientia mundi aut sublimitate verbo rum sꝫ in domino a quo est omne quod laudabile est i me

laudiant hoc mansueti qui .s. temperātiam habent omnium rerū et letentur quia habent me sociū laudantem et benedicenté ut sint participes remunerationis eterne. Et ideo propheta ex feruore caritatis subiungit o mansueti. Magnificate dñm mecū laudando eum et predicando magnū esse et exaltandū predicemus cultuz nomnis eius recorditer. Merito inuitaui vos ad magnificandū deum quoniam plurimū vtilitatis inde michi prouenit. Exquisiui enim dñm in oratione et exaudiuit me et eripuit me hic a multis tribulationibus sed vniuersaliter eripiet ab omnibus in futuro cū mortale hoc induerit īmortalitaté: Quo circa. Accedite ad noui sacrifitii cómunionem passibus mentis per cogitationem et deuotionem et illuminamini ab eo qui est lux vera et facies uestre non patientur repulsam in orationibus suis nec frustrabuntur mercede sua. ¶ Vere accedentes cum deuotione ad eū non confūdentur quoniā ego. Pauper spiritu clamaui in oratione et dominus exaudiuit me et ex oibus tribulationibus meis eripiet me in obitu transeuntem ad se. ¶ Saluauit quidez quia magni cósilii angelus ihesus cristus. Immittet splédorem sui luminis protegendo in circuitu timentiū eum et eripiet eos ab omni impugnatione demonū et hostiuz ceterorum. ¶ Hortans propheta fideles ad percipiendā sanctissimā cómunicationé corporis et sanguinis cristi ait. Gustate dominici corporis resurrectionem et videte .i. intelligite quoniam suauis est dominus palato cordis qui peccata dimittit et homines virtutibus ornat et tandez cófert vitam eternā et quia talis est beatus vir qui nó in legalibus sacrificijs sed qui sperat in eo .s. domino miser q̄ spe rat in se vel in hominibus sed qui in domino iam beatus est quia eum iam habet spe qui est omne bonū. ¶ Quāuis aūt dominus suauis sit. Timete tamen dominū timore filiali cauete offendere eum omnes sancti eius quoniā nó est inopia timentibus deū presentia enim christi per gratiam quā in se sentiūt timentes eum sufficit eis pro omni bono ymo alia bona eis dissipiūt nisi quātū necessitas exi-

git. Non est inopia spūalis ꝛ veri boni timentibus deum
sꝫ [diuites] seculi superbi deū non timentes [eguerūt] men
tali refectione [ꝛ esurierunt] quia minime domini corpore
satiātur/o ꝙ multi magnas copias diuitiarū habent in se
culo ꝛ saturati ventre qui pauperes sunt fide ipsa [inqui/
rentes aūt dominū] toto corde fide ꝛ deuotione [nō minuē
tur perfecto bono] quia spūalia habebūt ad votū ꝛ tempo
rale ad necessitatem. ¶ Nam cū diligimus dñm in ipso oīa
reperimus vnus est qui queritur sed in quo omnia cōtinē
tur/o lucrū mirabile o compēdium singulare cur nos per
diuersa fatigamus ad ipsum ergo vnanimiter festinemus
post quem bona cūcta non queremus sed tenemus. ¶ Ne a
liquis pretendat ignorātiam timoris dei propheta subiun
git de hoc doctrinā dicens. Venite filij] per desiderium dis
cipline [audite me et timorem] filialem [dñi] qui est iniciū
sapientie sanctoruꝫ [docebo vos. Quis est homo qui vult
vitam] beatā in qua nullus moritur [et diligit dies videre
bonos [prosperos ꝛ eternos in quibus iocūdetur cū sanctis
in regno dei faciat supple quod sequitur. Prohibe liguaꝫ
tuam a malo] plasphemie detractionis infamationis ꝛ ora
tionis [ꝛ labia tua ne loquātur] deceptiones ꝛ falsitates cō
tra proximū. Declina diuerte a malo] opere ꝛ [fac bonū
inquire cū magno desiderio] pacem] que sūmum bonū est
in hac vita ꝛ perseuerantur [persequere eā] bonis operibus
quousqꝫ ad pacem eternam pertingas. ¶ Et hoc ideo quia
Oculi] diuine pietatis cōtemplantur [iustos] tanꝙ spūali/
ter dilectos ꝛ [aures eius] parate sunt ad exaudienduꝫ eos
vt quod petūt deteis: ¶ Exposita iustoruꝫ gratia conuerti
tur ad penas malorū. Vultus aūt ire] ꝛ idignationis dei
[super facientes mala] ad puniendum eos ꝛ perdendū eos
sic [vt non remaneat in terra inter iustos vlla eorū cōme
moratio. ¶ Vere oculi domini super iustos quoniā. ¶ Cla/
mauerunt iusti] antiqui sicut abraham ꝛ ceteri iusti oran
do pro liberatione sua [ꝛ dñs exaudiuit eos] promouendo i
bonis [ꝛ ex omnibus tribulationibus liberauit eos] prote
genda eos a malis spūalibus ꝛ aliquando etiā a corporali

bus vt tres pueros in camino ꝗ danielem in lacu leonum
ꝛc. ¶ Non est mirandũ si dominus exaudit iustos quoniã
[Iuxta est dominus] non loco quia deus non est localis sed
auxilio paratus ad subueniendũ vel liberando eos uel vir/
tutem patiẽtie tribuendo ad maius eorũ meritũ [ꝗ humi
les spũ saluabit] quoniã ipsorum est regnũ celorũ. ¶ Dico
humiles saluabit non vtiqz ut nichil hic patiantur quia.
Multe tribulationes iustorũ] quia a dyabolo ꝗ ab inuidis
hominibus siue ex proprijs passionibus sepe affligũtur hoc
permittente deo ut per patientie meritum veniant ad ma
ius premiũ sz in futuro [de omnibus hijs liberabit eos do
minus] quando absterget deus omnẽ lacrimam ab oculis
sanctorũ suorum. ¶ Interim in electis suis ¶ Ossa] .s. fir/
mamenta fidei patientiaz ꝗ alias virtutes illesa finaliter
[custodit vnũ ex hijs non peribit in eis] non mãsuetudo p
iram quia non murmur resonat non presentia per iniusti
tiam immo in patientia possidebũt aias suas. ¶ Non sic e/
rit de malis quia. Mors peccatorum pessima] mors cor/
poralis mala non quia est priuatio corporalis vite mors
spiritualis que est priuatio vite gratie peior ꝓto vita gra
tie est melior vita nature/sed tamen nõ est pessima quan
do peccator est in presenti uita in qua potest redire ad spi
ritualem per penitentiam sed mors gehẽne est pessima/a
qua non est possibilis reuersio ꝗ horũ peccatorũ potissime
mors erit pessima [qui oderunt iustũ] cristum dñz nostrũ
qui per excellentiam dicitur iustus. ¶ Mors aũt iustorũz
non sic quoniam. Redimet dominus animas seruorũ suo
rum] precio mortis sue quoniã qui in ipsum recte credide
rit a peccatorũ debita captiuitate redimentur [ꝗ non deli
quet] finaliter qui spe caritate formata [sperant in eo] in
quo est remissio peccatorũ.

¶ Psalmus. xxxiiij. ¶ In quo de christi passione.
Vox cristi ex parte humanitatis conquerẽtis de iudeis
ꝗ ultionẽ expetẽtis de eorũ i hũanissima persecutiõe air

Iudica domine] iudicio cōdempnationis iude/
os [nocentes me] reddendo eis secundū opera eo
rum [et expugna deuince expugnantes me] iniuſ
te. Expugna inq̄ et ad hoc. Apprehēde arma]
pro me ad impugnādum dando nobis virtutes quibus inimicos arceamus et opprimamus [et scutū] ad protegendum dando nobis virtutes quibus possimus ictus inimicorum repellere exsurge manifeste [in adiutoriū michi] presentialiter michi succurre. Euagina gladiū] ire tue in iudeos mitte. Titum et vespasianū quibus perdantur in vindictam meā [conclude eos] tanta hostiū multitudine ut nec vnus quidem de ciuitate egredi uel ingredi possit sed ibi fame cōsumātur [qui persequūtur me] fac manifestū per effectum [anime mee q̄ tu es salus] eius. Confundātur] confusione mala [et timore horrescant] qui satagunt auferre vitā meā Auertātur] adeo ut sint [retrorsum] non valētes perficere quod intendunt sed deficiāt ī posterius [et confundātur] de peccatis suis [cogitantes mala contra me. Fiāt tanq̄ pulvis] vt sicut puluis non potest resistere ventis ita nec ipsi hostibus [et angelus malus] vbicūq̄ fuerint sēper eos [affligat et eis dominetur. Fiat via eorum tenebrosa] ut non videant quo fugere possint [et lubricosa] vt fugiētes cadāt [et angelus domini persequens eos] et cogens ut facile capiantur. Et hoc idco. Quoniā sine causa] cum nichil mali eis fecissem [absconderunt michi] iudei [insidias] latēter sicut auceps cū retbe insidiatur aui vt me occiderēt [et sine aliqua eorū vtilitate exprobrauerūt animā meam] obprobria michi mendaciter inferētes. Laqueus captiuitatis] per romanos principes [quem ignorāt veniat illis et fraus quā apud se] occulte disposuerūt [ut me occulte et improuise caperēt [apprehendat eos] et subito et improuise capiātur [et in laqueū eūdem mortis] quem michi moliebantur [cadant ipsi. Hec predicta illis fient Anima aūt mea] in domino a malis oībus liberata [exultabit in dño] recōgnoscēdo a deo suscepta benefitia [et delectabitur] ī saluatione qua saluata est in resurrectione. Letabuntur] etiam mei inre/

surrectione mea quoniam ⌊omnia ossa⌋ .i. apostoli ⁊ predi
catores fortiora membra corporis mei letabūtur gratias
agētes q̃ post resurrectionē vbiqȝ terrarū laudabūt ⁊ p̄dica
būt ⌊dicentes dn̄e quis similis tui⌋ nullus. ¶ Quoniam tu
es. Qui eripuit⌋ genus humanū cui non erat adiutor ⌊de
potestate dyaboli ⁊ membrorū⌋ qui naturaliter fortiores
sunt homine ⁊ idem genus humanū ⌊egenuȝ⌋ sapientia ⌊⁊
pauperem⌋ virtutibus ⌊eripuit⌋ a potestatibus tenebrarū
quarū tāta est potestas ut possent ⌊diripere⌋ pauperes tuos
nisi tu adiuues. Surgentes testes iniqui⌋ sicut principes
iudeorum ⁊ inducti ab eis ⌊interrogabant me⌋ vt possent
extorquere aliquod verbum aut factum dignū reprehensi/
one quod sciētia approbationis ⌊ignorabā⌋ .i. quod nunq̄
sciuissem facere. ¶ De ipsorū ingratitudine subiungēs ait.
Retribuebant michi mala pro bonis factis⌋ tam in vete
ri testamento q̄ in nouo ego attuli eis vitam ipsi morteȝ
retribuerūt ego honores ipsi cōtumelias ego medicinā ip
si vulnera cū tamen cibus meus esset fides ⁊ salus eorūȝ
in omnibus hijs retribuebāt ⌊sterilitatē anime mee⌋ quia
in eis fructum fidei reperire non potui. ¶ Illi retribuant
michi mala. Ego autem cum michi molesti essent⌋ et in
me seuirēt ⌊indutus cilicio⌋ carnis humane similis alijs ho
minibus non exercui potētia diuinitatis in eos sed magis
quasi vnus de peccatoribus reputatus omnia patiēter su
stinui. Affligebar⌋ in anima mea ⌊ieiunio⌋ illo q̄ nulla bo
na opera in iudeis inuenirē que in epulas spirituales assu
merem qui tamen esuriebā ⁊ sitiebam salutē eorū ⁊ nichi
lominus ⌊oratio mea⌋ ex quo detestabiles iudei suscipere
non merentur in secretum pectoris mei vnde fuerat egres
sa remeabat. ¶ Licet michi molesti forent iudei ego tamē
Sic michi cōplacebam⌋ in eis habendo me ad eos sicut ad
proximū ⁊ sicut ad fratrem quādo eos docebaȝ ne delin/
querent quando pro ipsis in cruce positus supplicabam ⁊
tamen cuȝ nollent cōuerti ego sic humiliabar quasi pater
⌊lugens⌋ filiū ⁊ ⌊contristatus⌋ de morte filij mei sicut affli
gebar de perditione eorū ¶ Hijs non obstantibus ipi iudei

ingrati ꝛ maliuoli iperia libertate ⌊letati sũt⌋ in hijs que michi aduersa fuerũt ⌊cõuenerũt in vnã prauã volũtatẽ⌋ vt me cõprehẽsũ cricifigerẽt parata sũt sup me variã tormẽta ꝛ ignorabã quarẽ hoc michi faciebãt q̃a.s.nõ promerui. Dissipati sũt⌋ i.dissoluti ꝛ attoniti visis miraculis in passione dñi sol tenebras accepit: terra tremuit: velũ tẽpli scissũ est: nec tñ pre duricia cordis ⌊cõpũcti sũt⌋ de sua iniq̃tate ad penitẽtiã: sed ⌊tẽptauerũt me⌋ dicẽtes si filius dei es descẽde nũc de cruce ⌊ꝛ subsanauerũt⌋ deridẽtes ⌊me⌋ dicentes. Vach qui destruis tẽplũ ꝛ i tribus diebus rehedificas illud ꝛc. frẽduerũt super me dẽtibus suis ferino ꝛ bestiali more in me seuiẽtes. ¶ Hec michi illi faciũt sed o. Dñe quãdo respicies me⌋ oculo tue pietatis ꝛ misericordie vt me resuscites. oro non diu differas sed ⌊resti tue⌋ tercia die ⌊aiam meã⌋ corpori meo ⌊propter malignitatẽ iudeorũ⌋ qua me morte volũt concludi ꝛ detineri ꝛ a superbia eorũ qui vt leones seuiũt libera ⌊vnicã meã⌋ .i. carnẽ meã q̃ licet sit similis aliorũ hominũ carni vnica dicitur / quia de virgine / quia sine peccato / q̃a vnita filio dei. ¶ Restitue dico aiaȝ meã ꝛ si hoc feceris. Laudabo tẽ⌋ gratias agẽs ⌊in ecclesia magna⌋ q̃ de oibus gẽtibus collecta est ⌊ꝛ in populo graui⌋ ponderatũ virtutibus ac grauẽ ꝛ honestũ bonis operibus ꝛ stabili per virtuteȝ quẽ non mouet ventus tẽptationis ⌊laudabo te⌋ ¶ Non supergaudeant michi⌋ non letẽtur super me ⌊qui aduersãtur michi⌋ ini quiq̃si victores: quod facerẽt nisi mortuus resurgerẽ qui oderunt me ⌊sine causa ꝛ annuũt oculis⌋ nutibus ꝛ signis me diligere simulãtes vel alios cõcitãtes ꝛ prouocãtes ad derisionẽ mei ¶ Vere annuũt michi oculis vt ypocrite ostendentes nefanda dolositate vultu ꝛ verbis quod non habent in corde. Quoniã michi quidẽ pacifice loquebantur⌋ dicentes. Magister scimus quia verax es ꝛ viam dei in veritate doces ꝛc. hec ꝛ similia verba pacifica sunt sed sub adulationis figura dolum continebant ⌊ꝛ in iracundia graui quã de terra non perdenda habebãt⌋ .s. ne perderẽt locũ ꝛ gentẽ loquẽtes ⌊dolos cogitabãt⌋ quomodo me occiderẽt. Et dilatauerũt⌋ i passione

[super me os meū] nō iā ānuētes oculis sed libera ⁊ aperta voce morté inclamātes crucifige crucifige eū. O sceleste facinus negauit iudex fieri quod populus clamabat impleri cōsequēter in ipsa morte [dixerūt] insultādo ⁊ irridēdo [euge euge] iā viderunt oculi nostri facta tua ⁊ mirabilia ꝙ nichil sūt aut dolosa: vidimus iā ꝙ de te desiderauimus efficere vt suasor plebis cuȝ latronibus in cruce pēderes. Vidisti dn̄e impietaté eorū] ꝙ crudeles sint illi michi vidisti eorū nequiciā ⁊ meā innocētiaȝ ⁊ ideo [ne sileas] sed profer sententiā [ne discedas a me] in passione subtrahēdo michi auxiliū. Non discedas a me dn̄e sancte pater sed potius. Exurge] ostendēdo potentiā tuā q̄ dormire videris dissimulando ⁊ [intende iudicio] quo iudicatus sū a iudeis ⁊ considera quale iudiciū sit: iudiciū sine iure tormenta sine scelere morté sine peccato [dn̄e deus meus intēde in causaȝ meā] pro qua patior que pia est q̄a pro redēptione humani generis patior ⁊ morior non pro peccatis meis. Iudica me secundū iusticiā tuā] q̄ non cōdēpnat innocētes sed impios: ⁊ ostēde me iustū ⁊ innocēté faciēs me tercia die resuscitari [⁊ non supergaudeant michi] quasi victores in causa qui gaudēt me cōprehēdisse ⁊ morti tradidisse. Oro insuper. Non dicant in cordibus suis euge euge anime nostre] .i. bn̄ bn̄ ē nobis q̄a fecimus quod voluimus occidimus ostēde eis me tercia die resuscitando ꝙ nichil fecerit ⁊ vt non gaudeāt dicētes [deuorauimus] ⁊ extinximus nomē eius. Sed potius i clarificatione resurrectionis mee. Erubescant] tanꝙ frustrati intentione sua pessima [timeant omēs simul] penā ⁊ repentinum interitum [qui gratulantur malis meis. Induantur confusione] hic [⁊ erubescentia] sine timore ex omni parte [qui maligna loquuntur sup me]. Econtrā orat cristus pro fidelibus adherentibus sibi dicens. Exultēt] exterius [⁊ letētur] iterius [q̄ volūt iusticiā meā] imitari [⁊ dicāt sēper magnificetur dn̄s q̄ diligunt pacē] quā ego seruus dei posui mea morte inter deuȝ ⁊ hoīem. Et ligua mea] .i. sācti mei per quos q̄si per propriā linguā meas in ecclesia denūcio volūtates [meditabitur ius

ticiā tuā] nouā legē predicādo q [tota die] presentis vite [te laudabilē in ecclesia annunciabit]

Psalmus. xxxv. in quo ostenditur mala nobis bona vero attribuenda esse deo.

Duo sūt genera pecantiū vnū quod credēs legi p ifirmitatē tñ carnis q̄ sūt iussa legis nō cōplet Aliud est genus peius. s. audax quod sibi proponit libera mēte peccare q de isto propheta loquēs ait.

Dixit iniustus]. i. deliberauit q statuit [in corde suo] q decreuit apud se vt delinquat vt semper peccet obduratū cor habēs q hoc ideo [quia nō est timor dei] qui ē frenū peccanti [ante oculos eius] Et hoc patet. Quoniā dolose egit i cōspectu eius] q̄a cū sciret deū oia videre timore tñ eius postposito q lege eius contēpta deliberauit in corde suo peccare quare cū propria volūtate nullo impellēte peccet [iniq̄tas eius odio habetur] apud deū ad vindictā sēpiternam. Verba oris iniusti siue iniq̄]. s. judei vel heretici cuiuslibet [plena sūt iniquitate] quo ad aperta mala [q dolo] quo ad occulta q hoc ideo q̄a [noluit intelligere vt bñ ageret] sed a vero itellectu suo vicio declinās puersis erroribus polluit q ideo veniā nō meretur. Iniq̄tatē] longe deliberatiōe [meditatus est] in secreto cordis sui dedit se studiose omni generi peccati [malicia autē] omniū criminū matrem [non odiuit] sed dilexit. Propheta ostēdēs bona omnia a deo esse inq̄t Dñe in celo. i. celestibus viris specialiter [ē misericordia tua] vbi copiosius dona a te emanauerūt hoc eni bonū quod habēt vt. s. sint celestes viri altitudie contēplationis nobilitate cōuersationis q sāctimonia vite nō ē ab eis: sz a te. similiter a te ē q̄ amplior [noticia veritatis veniat p reuelationē ad doctores p quos tāq̄ p nubes pluētes] verbis coruscātes miraculis ymbrē salutis. emittis vt fideles fructū dēt fidei q̄ steriles fuerāt ariditate peccati. Iusticia tua]. i. istitui maxime q apostoli

qui capaces diuine iusticie deuotis vsibus extiterunt [si/
cut montes dei] qui a solis ortu radios noue lucis exci/
piunt ⁊ ad conuallesterrarū refusa claritate trāsmittūt
[iudicia] q̃bus horū miserere ⁊ hos excecas sūt incōpre
hēsibilia ⁊ inscrutabilia ad modū [abissi] ¶ Sub tua proui
dētia est status tā hominū electorū ꝗ reproborū. Salua
bis] hos. s. reprobos salute corporali tantū nature neces
saria comuniter prouidēdo: electos vero spiritualiter ani
mas eorū saluādo ⊙ deus [quēadmodū multiplicasti mi
sericordiā tuā .i. ꝗ incomprehensibiliter ⁊ mirabiliter
multiplicasti. Filij hominū] vero rationabiliter viuētes
specialiter in protectione spirituali tua [sperabunt] se re/
cepturos eterna bona que [alarū tuarū] .i. veteris ⁊ no/
ui testamentorū testimonijs describuntur. ¶ Merito spe
rabūt iusti in protectione tua quoniā habūdāter ⁊ delicio
se refices eos Inebriabūtur. i. saciabūtur eni sine fastidio
[ab vbertate domus celestis glorie ⁊ torrēte copiose de/
lectationis tue potabis eos] ¶ Quod facere poteris o xpe
Quoniā apud te est fons vite] indeficiēs [⁊ i lumine] glo
rie tue eleuati ⁊ confortati [videbimus lumen] tue diui/
nitatis. Protende] ⁊ longe lateq̃ diffūde [misericordiam
tuā] recte in te corde firmissimo [credētibus] vt in isto se/
culo sub dñi pietate degāt ⁊ iusticiā. i. vite rectitudinem
bijs qui dirigūt se ad voluntatē tuā vt quod bene volūt
perficiant. Pretēde dñe misericordiā vt. Non veniat mi
chi pes superbie] superba affectio nulla mentis elatio mi
chi surrepat [⁊ manus peccatoris] .i. dyaboli impulsio si
ue tēptatio [non moueat me] a statu rectitudinis ⁊ salu/
tis. ¶ Bene dixi non veniat michi pes superbie quia. Ibi
ceciderūt] quasi de alto in profundā foueā corruētes oēs
[qui operantur iniquitatē] omnes eniz in superbie vicio
cadunt quia dñi iussa contēpnunt vt primus angelus ⁊
primus homo qui [expulsi sunt] angelus de celo ⁊ homo
primus de paradiso nec potuerunt stare q̃a dñs expulit
eos cui nemo resistere potest.

¶ Psalmus. xxxvi. in quo ostenditur
prosperitas malorū contēpnēda.

Fuerũt qui murmurabãt de flore malorũ ⁊ de labore bonorũ quasi omnia casu regantur contra hunc errorẽ occurrit propheta inquiens.

Noli inuidere male agẽtibus in suis operibus vt eadẽ facias aut inuidere prosperitati eorũ vt illã concupiscas nec amaueris faciẽtes iniq̃tatẽ sequendo eorũ conuersationẽ q̃a licet eorũ natura sit diligenda iniquitas tñ eorũ odio habenda est. Ideo ne emuleris. Quoniã tanq̃ fenũ gloria ⁊ prosperitas malorũ velociter arescet ⁊ quẽadmodũ viriditas herba/rũ cito decident quasi diceret breuiter durabit sicut ista breuiter durant. Noli ergo vir iuste malorũ prosperitati inuidere sed. Spera in dño hoc introitus fidei hoc initiũ salutis est ⁊ fac bonitatẽ q̃a fides sine operibus mortua est ⁊ inhabita per confessionẽ fidei ecclesiã nó. recedẽdo ab ea ⁊ pasceris ad saturitatẽ ⁊ suauitatẽ perbennẽ diuitijs spiritualibus eius quarũ thesaurus est ipse cristus cuius beata visio est eterna sanctorũ omniũ refectio. Delectare ergo non in desiderijs carnis nó in rebus trãsitorijs seculi sed in dño pone omnẽ delectationẽ ⁊ dulcedinẽ ac desideriũ mẽtis tue in eo cõstitue vt suauis sit tibi recordatio eius vt ames quẽ times spreta mũdi iocũditate ⁊ dabit tibi petitiones cordis tui quas. s. spiritus rationalis petit. s. bona gratie ⁊ virtutis. Quas vt det Reuela explica in oratione tua vitã tuã desideriũ tuũ dño indica quid pateris quid velis dilectionẽ eius petẽdo ⁊ cõfidei eo q̃ retribuet tibi ⁊ ipse faciet illud quod speras ⁊ confidendo expectas. Faciet quidẽ quoniã. Educet in publicũ opera iusticie tue quasi lumẽ alijs i exẽplũ virtutis ⁊ q̃ secundũ habitũ iusticie tue iudicas facienda faciet prosperari vsq̃ ad perfectionẽ iusticie debitã sicut ascẽsus solis perficitur i meridie ⁊ faciet clara ⁊ laude digna in cõspectu hoim sicut meridiẽ que est clarior ps diei interĩ vero subditus esto deo ei humiliter ⁊ deuote seruiẽdo ⁊ ora eũ pro te pie ⁊ pseuerãter ⁊ cõseq̃ris itẽtũ

Noli indignari in hoie q̃ prosperatur i mũdo isto] vt velis imitari eũ nõ te terreat impij felicitas q̃a breuis est noli etiã imitari [hominẽ faciẽtẽ iiusticias] psequentẽ iustos libere ⁊ impune licet videatur prosperari in malicia sua. Sed tu. Desine ab ira] ne irascaris de flore malorũ q̃a inde irasci ⁊ indignari ẽ contra dñm murmurare ⁊ prope blasphemare [⁊ derelinq̃ indignationẽ noli indignari] de prosperitate malorũ [vt cõformes te eis mala faciendo] Quoniã q̃ mali sũt] ⁊ si modo floreant [proiciẽtur tñ in futuro extra terminos terre] viuentiũ [sustinentes aũt] .s. qui aduersa ferunt ⁊ presentia despiciunt propter [dñm] q̃ nõ fallit ⁊ oia potest [ipsi hereditabũt terrã] viuẽtiuz. Sustinẽtiã aũt istã non longissimã putes quoniaz. Adhuc pusillũ] .i. parũ tẽporis [restat] non ergo tedeat te [⁊ nõ erit ipius] pro quo genus subtractuz de medio [⁊ q̃res felicitatẽ eius ⁊ non inuenies] quia euanuit. Mãsueti aũt] qui patiẽter expectãt bñplacitũ dñi q̃ cor suũ in puritate possident [hereditabũt terrã] viuentiũ [⁊ delectabuntur in multitudine] superne pacis q̃ est perfecta vbi nulla guerra nulla seditio nulla discordia sed teq̃ es opulenta. Tũc in futuro erit pax iustis sed nec bellũ quoniã. Peccator dolens] de bono virtutis iusti [obseruat] occultis insidijs si aliquid possit habere cõtra eũ siue vt capta oportunitate eũ alliciat ad cõsimilẽ vitã: ⁊ si nõ potest allicere motus ad irã [stridet super eũ dẽtibus] malicie vt furens belua vt quẽ non potest subuertere conatur occidere. Peccator aũt sic faciet: sed dñs faciet ⁊ ostẽdet [eum irrisibilem] ⁊ dignum obprobrio iudicabit quia ab intento fraudabit eum [quoniam prospicit q̃ veniat dies] retributionis [eius]. Merito dominus irridebit tales quoniã. Gladium] multiplicis persecutionis manifeste [euaginauerunt peccatores] aduersus sanctos ⁊ quãdo sic non proficiunt [intenderunt arcum suum] .i. dolos quibus occulte noceant. Intenderunt arcum. Vt decipiant] dolis pauperem cristi ⁊ humilem spiritu ⁊ euaginauerunt gladium [vt trucident] cõstantes [⁊ firmos in fide xpi] vt martires q̃ [recti sũt corde] sz carne trucidãtur

Gladius eorum intret in corda ipsorum]. i. moriantur morte quã alijs parauerũt [q dolus q insidie eorũ] siue potestas nocendi [frustrétur ne valeant adimplere quod male cupiunt] Bene dictũ est superius noli emulari in hoie qui prosperatur in rebus huius seculi. Quoniã melius est modicũ iusto] cũ iusticia [ꝗ multa in peccato] melior enĩ est pauper cũ timore dei ꝗ thesauri magni. Vere melius est. Quoniã brachia]. i. potestas q fortitudo q̃bus impij presumunt [conterentur] in futuro q diuitie in quibus confidebant [iustos autẽ confirmat dñs] ne a bono virtutis moueãtur in prosperis vel aduersis Cõfirmat autẽ iustos dñs. Quoniã nouit dñs] noticia approbationis [opera] virtutũ q̃ iusti fecerunt q q̃a [sine macula] sũt [hereditas eorũ ineternũ erit. Non confundẽtur] in die iudicij sed honorabuntur quia tunc eis dicetur venite benedicti patris mei: sed impij [cõfundẽtur] quibus dicetur Ite maledicti in ignẽ eternũ q tunc impij esuriẽt per carentiã omnis boni [Iusti autẽ saturabũtur] per adeptionẽ sũmi boni sacietate eterna q quia dominus iusticiam exercebit in peccatores: vere peccatores peribũt. Peribũt quidẽ peccatores. Quoniã inimici dñi mox vt bonorificati fuerint q exaltati] honoribus q potentia [quẽad modũ fumus] qui quãto magis ascendit tãto citius euanescit statim [deficient] Deficient merito peccatores quoniã. Mutuabitur peccator q non soluet] quando dei verbũ audit q non illud suis operibus implet: quãdo dei diuersa beneficia recipiat q nullã gratiarũ restituit actionẽ: sed cõtra proteruus q tãꝗ nichil acceperit sẽper ingratus ẽ [iustus aũt] ꝗuis hic pauca suscipiat pia deuotione plura [restituit largiter] in oibus gratias agẽs miseretur pauperibus q distribuit eis si habet terũ facultatẽ quod potest si nõ habet dat beniuolentiã dat cõsiliũ vel saltem orationẽ. Ideo miseretur iustus q dat q̃a scit ꝗ Bene dicẽtes] ipsi deo gratias de oĩbus bonis susceptis agẽtes nõ solũ verbis sz vita [hereditabũt terrã] viuẽtiũ [maledicẽtes aũt] tã lingua ꝗ vita vt plasphemi q dei legibus inobedientes a iustorum promissa beatitudine disperibunt

Hominis] iusti [gressus a dño dirigentur] vt non decli/
nent a rectitudine iusticie qui iam corde directus fue/
rat [viam dñi cupiet] sequi saluatorē amando qui est ve/
re nostra via veritas ⁊ vita. ¶ In qua via domini. Cuz ce
ciderit iustus] etiaz p peccatum mortale [non collidetur]
irreparabiliter sine per desperationem: sed redit per pe/
nitentiam si sit de predestinatis [quia dominus supponit
manum] misericordie sue reducendo eum per penitentiā
ad gratiā ¶ Nam vt ait propheta. Junior fui eteniz se/
nui ⁊ non vidi justū derelictū] a deo finaliter [nec imitato
res] iusticie illius [querentes pane] temporale in egestate
existentes ꝓtum ad vetus testamentū ⁊ hoc cōmuniter:
ꝓtum vero ad sensū spiritualē tales non querunt panez
spiritualē. s. delectationē bonis operibus coniunctaz sine
participatione sapientie ⁊ iusticie cristi: quia talis panis
presto est querentibus ipsū. ¶ Vere iustus nō eget. Quia
omni tempore miseretur] affectu misericordie iniuriā pa
cientibus [⁊ cōmodat] Unde diues est de doctrina de pie
tate de iusticia de patientia ceterisq; bonis quibus frui/
tur mens illa sanctissima: ⁊ semē bonorū operum [eius]
siue imitator fidei eius [in benedictione glorie erit] audi/
ens ¶ Venite benedicti ꝛc. ¶ Et ideo tu quicunq; es. De
clina a malo]. i. a peccato obseruando precepta negatiua
[⁊ fac bonum] obseruādo precepta affirmatiua ⁊ per hoc
[inhabitabis] cū deo in eterna beatitudine [i seculū seculi
¶ Et hoc ideo. Quia dñs amat iudiciū]. i. eqtatē iustuz
eni est ⁊ equū vt ipse auctor iusticie [nō derelinquat eos]
qui eius eligūt precepta cōplere nō ergo [derelinquet sāc
tos suos sed in eternū] cōseruabūtur. ¶ Ē cōtra. Iniusti
puniētur] pena eterna [⁊ imitatores eorū peribūt cū eis:
iustis in eternū saluatis ⁊ cū dño permanentibus. ¶ Iusti
aūt hereditabūt terrā] viuentiū [⁊ inhabitabūt in seculū
seculi super eā]. Merito iusti hereditabunt terrā quoniā
Os iusti sapientiā] q̄ ē de deo ⁊ eternis [loq̄tur] proceden
tē ex corde: recte sapiat [⁊ lingua eius] q̄ sentit de deo cuz
iudicio ⁊ discretione [proferet] ad instrutionē aliorū. Nō

solum in ore iusti est. Lex dei: sed in corde ipsius est per iugem meditationem q quia lex dei peccare uetat q bona facere docet ideo non declinabunt gressus eius a via iusticie per quãcũqz demonis ant hominis suggestionem. Gressus iusti non supplantabũt tamẽ. Cõsiderat peccator iustum callide insidiando vt occasione accepta ei nocere possit quia iustus grauis est ei ad uidendũ quia dissimilis est alijs vita eius q ideo per inuidiam querit opportunitatem mortificare eum corporaliter vel spũaliter. Sed iustus defenditur quoniã. Dñs non dereliquet eum totaliter in potestate impij vt ei consentiat licet ad horã impii habeant potestatem super iustos in corporibus nõ tamen semper: super animas aũt nullam habent nec dãpnabit eũ cum audiet causã eius in futuro iudicio licet ab hominibus reprobis hic false reus q morte dignus iudicetur. Tu ergo vir iuste non deficias in tribulationibus: sed. Expecta patienter dominũ qui iudicabit te q ne in vacuum expectes interim custodi mandata eius q exaltabit te hic meritis bonorũ operum ampliando ut hereditate firma possessione capias terram superne patrie quam nemo ualet nisi bene meritus adipisci cum perierint peccatores videbis audiens quod dicetur eis discedite a me maledicti. ꝛc. Peccatores quidem certe peribũt nam. Vidi ipiũ .i. peccatorem supra statum sue conditionis q supra humanũ modum potentia q honoribus seculi eleuatum sicut cedri libani que sunt maxime alte. Et transiui mente ad nouissima sua cõsiderando q. Ecce non erat iste qui sic intumuerat q reduxi eum ad memoriam q non est inuentus splendor põpe eius q vestigium superbe glorie eius in dignitate in diuitijs q amplitudine familie quia locus eius cum eius prosperitate dissoluitur cũ totius orbis corruptibilis gloria terminetur. Et ne ad impiorũ similitudinem tu pereas. Custodi innocentiã vite quantum ad deum iudica equitatem iuste cum proximo agendo quoniam bona opera eius qui pacifice vixit qui. s. bellum q impetus viciorũ in se cõprimit non pereunt sed post hanc

vitam viuunt remunerata ꝗ premiata felicitate eterna. Econtra erit de impijs quoniã. Iniusti] simul cum suis operibus [disperibunt] traditi flammis eterne perditionis [ꝗ reliquie eorũ] .s. diuitie ꝗ fama [simul interibunt] quoniam superueniente interitu eorũ falsa laus ꝗ fragilis dissoluetur. Salus autem iustorum a domino] non aliunde ẽ Ipse eni est salus nr̃a [ꝗ protector eorũ in tempore tribulationis] .s. presentis ne etiam corporaliter opprimantur nel tempore tribulationis futuri iuditij quia ex ipsa eripiet iustos. Et adiuuabit eos dominus] eis ad perseuerationem boni cooperando [ꝗ liberabit eos] de omnibus angustijs eruet eos ne fides eorũ peruertatur a dyabolo ꝗ ministris eius [ꝗ saluabit eos] in futuro deducendo ad gloriam [quia sperauerũt in domino] hec enim salus debetur hiis qui spem suam in dei pietate posuerunt.

Psalmus. xxxvij. In quo docetur fidelis penitens memoriã peccatorũ habere vt lugeat preterita et caueat futura. Vox cuiuslibet penitentis.

Domine ne punias me secundũ rigorem tue iustitie] quia hoc esset iportabile sed magis secundũ temperamẽtũ misericordie tue [nec in ira corripias me] peto corrigi sed non in ira aut furore talis enim est correctio tãtũ ad vindictã sed bene correctione que est ad emendationem que est ex misericordia ꝗ cũ pietate O dñe ne arguas me in furore tuo quoniã sufficit tibi post multa quibus vehemẽter affligor Quoniã multe molestie ꝗ miserie anime] et corporis quas ex adam in vindicta sui peccati excepi sicut sagitte intime [infixe sunt in me] ꝗ per manum tuã punientem firmate sũt non ad horã sed vsqꝫ ad finem huius miserabilis uite. O domine ne punias me in furore quia satis sum sagittatus tot enim miseriis subditus sum [vt non sit sanitas in carne mea ab instantia vindicte tue] in adam ꝗ in me ipse te [nõ est pax i interioribus viribus anime mee] quia car/

nis viciis inpugnatur [q hoc tamē propter peccata mea]
Et apertius exponens mala sua ait ¶ Quoniā iniquita/
tes mee inualuerunt super me] dñando ut anima mea vi/
cta succūberet que [sicut onus graue grauiter deprimunt
me] ad terram ne me erigere possiz. ¶ In hoc etiā afflictus
sum ℣. Plage peccatorū] per baptismū q penitentiā sal
uate [cōputruerūt] in cogitatione mea delectando me in il
lis [q corrupte sunt] exterius ad actum perducendo q hoc
propter stulticiā meam multū enī insipiens est qui semel
sanatus iterum sponte recidiuat ¶ Et quia putruerūt ci/
catrices mee. Multis miseriis afflictus sum] q peccatorū
meorū pondere [curuatus vsqz ad mortem tota uita mea
contristatus] indignuz me esse iudicans erigere oculos ad
celum incedebam. ¶ Contristatus sum. Quoniā sensuali
tas seu carnalitas mea ipleta est illusionibus] que a dya/
bolo varijs temptationibus fatigatur q per hoc iterū [nō
est sanitas in carne mea] quam dyabolus affligit. ¶ Hinc.
Afflictus sum nimis] ita ut nichil in me liberū sit a ca/
lamitate q ideo vehementi gemitu cordis mei dolebaz me
peccasse. ¶ Quod tu quidem nosti. Quoniam ante te] quē
nullū latet secretū est [omne desideriū meū q gemitus me
us] pro peccatis meis [a te non est absconditus] sed exau/
ditus quia pius es cum non pro terrenis sed pro anime li
beratione soluatur. ¶ Inde dolor q gemitus quia. Cor me
um conturbatū est in me] quia mens mea succubuit pas/
sionibus q ita pacē suam amisit [dereliquit me virtus me
a] robur pacientie [q lumen oculorū meorū]. i. ratio imp
turbati iudicij ergo [non est mecū] propter ingentes mole
stias quas sustineo ¶ Vox christi.
Amici mei ficti q cogniti mei iudei aduersum me appro
pinquauerūt] corpore ut me cōprehenderent q consilijs ac
dolis [steterunt contra me] perseueranter ut me occiderēt
Apostoli ¶ Qui] ante passionem [iuxta me erant de longe
steterūt] quia relicto me omnes fugerūt timentes mori et
iudei [qui inquirebant vitā meā] perdere [vim faciebant]
violenter me captū trahentes ad principes sacerdotū. Et

iudei. Qui inquirebant mala michi] crimina. s. que oppo
nerent non inuenientes [locuti sunt falsa] fingentes contra
me falsa testimonia [et dolos tota die meditabantur] ut ac
cepta occasione romane potestati me traderet Ego autē tā
q̃ surdus non respondebā quasi nō audirem] maledicte et
irrisiones eorū [et sicut mutus non aperiens os suū] paci/
enter omnia sustinui. Non solum non audiebam: sed.
Factus sum sicut homo qui audire nō posset nō habens i
ore suo redargutiones] tanq̃ nescirē et non haberem quod
eorū blasphemijs respondere possem cum vtiqz eos mani
feste valuissem redarguere. Ideo tacui i passione ideo om
nia pacienter sustinui. Quoniā inte domine] iusto iudice
[speraui] qui potes tristitiam in gaudiū cōmutare scies
q̃ cū videris nullā causam mortis esse in me [tu exaudies
me dñe deus meus] ut me resuscites. Ideo tu exaudies.
Quia dixi] in oratione mea te deprecans ut cito resurre
ctione me clarificares [ne] iudei [inimici mei gaudentes]
insultarent michi si me morte detineri viderēt quare oro
exaudi me. Item ideo quia [dū pedes mei] discipuli mei in
firmi [cōmouentur] ad casum vacillantes et titubātes i fi
de si cito non resurgam [super me magna locuturi sunt]
multi insultantes et gaudentes de casu meo. Non recuso
o pater/cedi et crucifigi pro salute totius mūdi. Quoniā
ego in flagella paratus sum]. i. preordinatus a te et ideo
hec flagella patior spōte tue voluntati me conformans [et
dolor meus in cōspectu meo] est michi pater [manifestus]
est michi dolor quem patior intelligo enim me pati nō pro
culpa mea sed tua dispensatione. Ideo etiam in flagella
paratus sum. Quoniam iniquitatem meam] in causam
esse cognosco sicut et aliis [pronūciabo]. [ego cogitabo o/
peram dando qualiter peccata totius mundi mea passione
absoluam. Cum tanta patior. Inimici mei tamē viuūt
et prosperantur omni sanitate gaudēt [confirmati sunt]. i.
roborati [super me] persequendo [et multiplicati sunt qui o
derunt me iniuste]. s. sine culpa mea. Oderūt me certe i
que quoniā. Retribuerūt mala michi pro bonis] odium

pro dilectione mortez pro vita quā multis eorum contuli [detrahebant michi] dicentes non est salus illi in deo eius et hoc nulla alia causa nisi [quoniā sequebar bonitatem] et tamen felix conscientia cui non potest imponi nisi quod ser/uat legez dei sui. Ne derelinquas me dñe deus meus] vo luntati infidelium me exponēdo [ne discesseris a me] sz po tius mecū permane ut me facias resurgere. Intēde in ad iutoriū meū domine deus] qui me ad salutem humani ge neris incarnari et pati misisti.

¶ Psalmus. xxxviij. In quo docetur vir iustus inter blasphemos et iniquos lingue continētiaz seruare certamina rixas opprimere. ¶ Loquitur vir iustus

Dixi] .i. statui et proposui firmiter in corde meo [custodire vias meas] actiones meas tali diligē tia [ut] etiam [in lingua mea non offendaz] lo/quēdo fatua et ociosa verba aut generaliter que locutum me fuisse peniteret. ¶ Ut non delinquā. Posui ori meo custodiaz] cautelam in loquēdo ut etiā statuerim a bonis silere et a predicatione abstinere et hoc [cū consiste ret peccator] vt hereticus vel reprobus [aduersū me] que rens vnde ex uerbis meis calūpniā possit efficere. ¶ Posui custodiam ori meo vsqz adeo quod. Obmutui] volens uita/re cōtentionez cū peccatoribus impugnātibus me sed af/flictus sum quia propter hoc silui a bonis enuntiandis ho minibus desiderātibus ueritatem audire vnde [dolor meus renouatus est] prius dolui de indiscreta locutiōe modo do leo de indiscreta taciturnitate ¶ Uerū videns hinc inde pe ricula. Inquietum factum est cor meū] et in hac fluctua/tione tacendi inter calūpniosos et loquēdi inter audire pa ratos [concitatus est calor caritatis in corde meo] ad lo/quendum amore proximorū. Inter has difficultates que rens locum ubi hec non patiar ¶ Locutus sum] deo meo [in lingua mea] toto corde et ore eum deprecando [notū fac michi finem meū] cristum qui est finis noster cōsuma

B. R. L. I. N.

tio in presenti ad iusticiaz ⁊ in futuro ad coronam. ibi enī
gaudebo de socio non timebo de aduersario ibi enim con/
templator mecū erit amicus non calūpniator inimicus.
Et numerū dierū meoruz ⌊quo in hoc me viuere decreui
sti ostende michi ⌊quis est⌋ i. q̃tum supersit ⌊ut sciam quid
desit michi⌋ de tempore vite mee. Ideo autē uellem scire
ut preparatem me aduentui tuo ⁊ disponerem de hijs que
ad me expectāt. Ideo aūt scire vellem numerū dierū me/
oruz quia breuis est uita mea. Unde. Mensurabiles⌋ .s.
breues ⁊ transitorios ⌊posuisti dies meos: ⁊ substantia me
a⌋ que in adam peccante corrupta est ⌊tanq̃ nichilū est⌋ in
cōparatione ⌊adte⌋ qui eternus es. Bene dixi q̃ uita mea
in conspectu tuo sit quasi non sit: non solū propter breui
tatem sed etiam propter vanitatez. Omnia⌋ enim que a/
pud nos ⌊sunt uanitas⌋ omnia enim sunt subiecta mutabi
litati ⁊ etiaz inter ea ⌊omnis homo⌋ hic ⌊viuens⌋ est subiec
tus mutabilitati ⁊ sic etiaz est uanitas Licet omnis ho
mo viuens hic sit uanitati subiectus. Verūtamē in yma
gine dei⌋ ad quam formatus est semper stabilis ⌊permanet
quia illa nunq̃ deletur in homine ⁊ nichilominus a puri/
tate mentis in actibus seculi deducitur ubi caducis deside
rijs ⌊turbatus⌋ varia solicitudine confunditur. Vere fru/
stra turbatur ⁊ stulta vanitate nā Thesauriçat ⁊ ⌊cū ma
gna solicitudine cupit peritura seruare maxime cū posses
sio eorū probetur incerta naz ⌊ignorat cui congregat ea⌋
Utrū .s. furibus aut hostibus aut extraneis aut fisco. Co
gnita aūt seculi vanitate concludit vir iustus omnē soli/
citudinem ⁊ spem suaz ponendam in deo dicens. Et nūc
que est expectatio mea⌋ ⁊ finis meus ⌊nonne dominus⌋ qui
est super omnia certe ipsum solum finez expecto ⁊ substā/
tia diuitiarm conscientie mee ⌊apud te⌋ reseruatur. Veruz
quia nemo etiam iustus in uita presenti est sine peccato p̄
ter te. Ab omnibus iniquitatibus meis⌋ preteritis ⌊presē
tibus ⁊ futuris ⌊erue me⌋ ⁊ debes me merito eruere quia
cum sic sapio q̃ humana cōtempno q̃ letari in rebus pe/
rituris nolo q̃ penitentiaz ago ⌊ dedisti me obprobriū ⌊.i.

in derisum stulto peccatori qui illos magis irridere soli/
tus est quos bonis moribus studere cognoscit. Licet a
pud talem stultuz habitus sum opprobrio. Tacui] nō egi
contentiose contra eum [nec aperui os meū] in murmure
contra deum q hoc venit a te [quoniā tu fecisti me talez]
dans michi patientiam: q quia talis suz [amoue a me fla
gella tua] quibus pro peccatis meis a te iustissime verbe
roz. Necesse est ꝙ amoueas quoniaz. A fortitudine] po
tentie tue [defeci ui plagarū tuarū] infirmatus q debilita
tus uiribus non potens amplius sustinere duras punitio/
nes tuas que licet graues sint: sunt tamen iuste. quoniaz
[propter iniquitatem] flagellis tuis [corripuisti] humanū
genus q me inter eos. Sic tamen cum misericordia cor
ripuisti hominē ut per correctionem flagellorū tuorū. Ta
bescere feceris animā eius] ut desiccata humiditate q pin/
guedine carnali q deposita superbia infirma fieret per hu
militatem [quasi aranea] qua nichil est tabidius que leni
ter tacta digito deficit sed sepe licet homo sit correctus li
cet increpetur licet tabefiat tamen fragilitate humanita/
tis diuersarū rerum varietate [confunditur] a qua pertur
batione ille solus excipitur qui deuz pura mente contem
platur. Et ideo tu domine. Exaudi orationem meam q
humilem supplicationem meam: preces aūt meas cum la
crimis fusas] exaudi per effectū liberationis mee. Do dñe
oro. Ne sileas a me] ymo fac me audire uocem tuam in/
terius. s. salus tua ego sum/ vel illam remissa sunt pecca
ta tua q finaliter illam cum sanctis omnibus venite bene
dicti ꝛc. [quoniā aduena ego sum] apud te non habens hic
mansionem manētem sed sum sicut [peregrinus] tendens
alibi. s. ad patriam [vite eterne] sicut omēs patres mei fu
erunt. Cum autem transiturus sim restat hoc petenduz
Remitte michi peccata mea] ut per tuam misericordiā
consolatus certus ad tua iudicia perueniam q quādam re
creationem sentiā in presenti uita de illius regni tui secu/
ritate suscepta q hoc [priusq̄ abeam] a presenti uita quia
amplius non ero in statu merendi nec per consequens i sta

tu percipiendi remissionem peccatorũ.

¶ Psalmus. xxxix. In quo ecclesia gratias agit de beneficio incarnationis filij dei.

¶ Ecclesia i psona scõrũ patrũ prestolãs aduẽtũ xpi ait

Expectans expectaui ex intimis et cum desiderio assidue dñm incarnandũ qui solus saluare po/test et ipse pro sua clementia intendit michi im plendo desideriũ amoris nostri mittendo cristuz Unde sequitur ¶ Et exaudiuit preces meas cristum mit tendo quem optabã et eduxit me de lacu miserie infideli/tatis et ignorantie quibus detinebar et luto fecis carnalis concupiscentie. Et statuit et firmauit supra petram cri/stum affectus meos et direxit actus meos ad uitã eternaz Et imisit in os meum canticũ nouũ non de vanitate nõ de turpibus sed de nouo et inaudito diuine pietatis benefi cio/quod etas antea nulla conspexit quod nouus homo at tulit mundo nouus ergo populus noua cantat. s. de incar natione domini/de resurrectione/de ascensiõe et de alijs hu iusmodi. canticũ dico carmen siue ymnũ acceptabile deo nostro ut iam non sonos turpes et theatrales concinã sed in dei viuentis ymnis per armoniam noui testamenti de lecter. Uidebunt multi populi posteri cristum anũciatũ venisse quem priores expectabant videbũt etiam conuer/sationem meã et timebunt dampnari si in infidelitate per manserint concussi ergo salubri terrore facti cristiani spe/rabunt in domino remissinem consequi peccatorũ. Bea tus vir cuius spes salutis sue est nomẽ domini quod est ihesus quod interpretatur saluator quia non est aliud no/men sub celo in quo oporteat nos saluos fieri et non respe xit in vanitates infidelitatis et ydolatrie gentiliũ et insani as falsas .i. in errores iudeorũ obstinatorũ contra christũ Istorũ opera sunt falsa sed opera tua mirabilia quoniam Multa fecisti tu domine deus meus mirabilia in corpo/ralibus et spũalibus inter que maius mirabile ẽ recreatio

mūdi per incarnationē ⁊ passionē tuā ad q̄oia facienda p te sufficiēs es non ab alio instructus [sed cogitationibus] dispositionibus tue sapientie in q̄bus [non est qui simi/lis sit tibi] ¶ Vox cristi. Annūciaui [ego cristus p prophetas] ⁊ locutus sū [egoipse in persona ⁊ per me ⁊ meos discipulos tot crediderūt vt credētes] multiplicati sūt super numerū [quē aliquis posset numerare. ¶ Vox cristi ad patrē. Sacrificiū] quod fiebat de animalibus ⁊ auibus [⁊ oblationē] que fiebat de rebus inanimatis vt de pane ⁊ simila ⁊ thure ⁊ huiusmodi [noluisti] quia ista sacrificia erāt imperfecta quia nō poterant auferre peccata [aures aūt] perfectas [dedisti michi] ad obediendū tibi deo patri vsq̄ ad mortē vbi me i cruce offerrē sacrificiū perfectū quod oibus legis veteris sacrificijs succederet. ¶ Exponit quod dixerat. Holocaustū] quod totū incēdebatur ad honorē dei [pro peccato non postulasti] q̄a talia sacrificia non erāt tibi accepta [tūc dixi] ego cristus ecce letus [venio] ad offerendū acceptissimū deo. In capite libri] predestinationis est [prescitū ⁊ dispositū vt facerē voluntatē tuā deus meus volui] hoc idē ego ⁊ ad hoc descēdi de celo [⁊ legē tuā in medio cordis mei] p meditationē sēper habui. Annūciaui] per apostolos meos ⁊ alios predicatores [opera justicie] dogmata veritatis ⁊ beneficia diuine misericordie [in ecclesia catholica] q̄ magna ē potestate ⁊ firmitate ⁊ amplitudine [ecce labia mea nō prohibebo] non cōprimā territus minis ⁊ contumelijs pse/quētiū a promulgatiōe veritatis [dñe tu es testis] q̄ predicta sunt vera. Justiciā nō abscōdi in corde meo] quādo potui prodesse alijs sed verbis ⁊ factis illam manifestaui ⁊ palā annūciaui [⁊ veritatē tuā] .s. promissorū exhibitionē ⁊ meipsū qui sū via veritas ⁊ vita [a te missū saluatorē] hominum [predicaui] Misericordiā tuā] qua peccata donas [⁊ veritatē tuā] qua q̄ promittis ⁊ minaris ad imples [nō celaui non abscondi a cōgregatione] dēsissima populorum. ¶ Vox cristi pro statu corporis sui mistici

Attēde dñe mēbra saucia attēde peccatores. Et nō elon
ges sed prope facias miserationes tuas mēbris meis
nec debes quia hactenus non elōgasti quia misericordia
tua ⁊ veritas a primo justo vsq ad vltimū semper sus/
ceperūt me oratione mea exaudiendo. Nec mirū q te
hoc pro mēbris meis deprecor. Quoniā circūdederunt
mala pene quorū non est numerus apud homies valla
uerūt me vndiq .i. membra mea ⁊ cōprehēderūt .i. suo
pōdere ligauerunt iniquitates sue vt non possent videre
deū quoniā abstracta fuerat ab eis lux veritatis. Opus
est auxilij tui. Quoniā multiplicate sūt iniqtates eorū
innumerabiliter ⁊ lumē rationis aufugit ab eis. Cōpla
ceat ergo tibi dñe vt eruas mēbra corporis mei in do/
loribus posita a malis preteritis ⁊ ad adiuuādū ea respi
ce cōtra mala impugnātia de futuro. Orat pro inimi/
cis vt conuertantur. Confūdantur inimici mei vtiliter
vt resipiscāt de factis suis erubescētes timeāt vltra pec
care ne pereant qui fideliū meorū vitā querūt vt aufe/
rant eā. Conuertantur retrorsū cadentes vt ab intētio
ne mala eorū desistant ⁊ erubescāt cognita eorū iniqui
tate qui gaudent de malis meorū. Ferant cōfestim cō/
fusionē suā ne diutius ingrauetur malū q cito ab hosti/
bus subuertantur qui dicūt meis euge euge dolose lau/
dando aut deridēdo. Orat pro fidelibus suis. Exultēt ⁊
letentur super te deū patrē de bono quod daturus es eis
qui querūt te per verā fidē ⁊ dilectionē ⁊ magnificum
predicent sēper te deū sicut magnus es: in te omēs q di
ligūt me xpm filiū tuū per quē salutē omniū operaris.
Peto hec oia dñe deus ex forma serui q̄a per me nō suf
ficio aliquid facere quia. Mendicus sū ⁊ ideo necesse ha
beo mēdicare auxiliū gratie a te ⁊ pauper quia nisi tua
gratia clarificer ex me non sufficio: qui ne hāc pauperta
tē vilē abiectāq indicaremus subungit dñs curā mei ha
bet. Et quia indigeo auxilio tu dñe esto. Adiutor me
us ⁊ protector meus ⁊ propter periculū oro ne tardaue/
ris nobis auxiliari in predictis.

Psalmus.xl.in quo de passione xpi ⁊ eius resurrectione. Vox prophete.

Beatus q̃ super cristũ egenuz ⁊ pauperẽ] ita intus legit ꝙ sub paupertate quã gessit in forma nostre humanitatis intus legat per veram fidẽ diuicias sue diuinitatis vt sicut credit euz esse hominẽ ita etiã credat deũ esse] ⁊ talẽ credentẽ liberabit dñs in die judicij] a dãpnatõne eterna ad quã iudicati sunt non credẽtes. Dñs conseruet eũ] inter mala huius seculi ne ab hoc intellectu cadat sed in hoc manentẽ] viuificet eũ] eterna ⁊ immortali vita] ⁊ beatũ faciat euz in terra] viuentiũ vbi est vera ⁊ pfecta beatitudo] ⁊ non tradat eum ad voluntatẽ inimicorũ eius] dyaboli ⁊ ministrorũ eius. Cum aũt contigerit illũ jacere. Sup lectũ] afflictũ aliquo dolore corporis aut mẽtis ita] dñs opẽ ferat illi in infirmitate eius] vt amplius nõ indigeat lecto parato ad jacendũ: sed] transuersetur lectus] tãq̃ non necessarius amplius. Propheta orans pro se. Ego sciens me peccasse sentiens egritudinẽ meã. Clamaui ad te] me dicũ meũ] miserere mei sana animã meã] quoniaz nullo modo excuso peccatũ sed accuso dicẽs] quia peccaui tibi] mea propria ⁊ praua volũtate. Vox cristi. Inimici mei] judei scribe ⁊ pharisei vidẽtes populũ me sequi] propter miracula que operabar vt retraherẽt populũ a seq̃la mea] dixerũt multa mala falsa ⁊ obprobria michi] dicebãt in super optãtes mortẽ meã] quando morietur iste vt non sit memoria nomis eius]. Et si ingrediebatur aliq̃s] de inimicis meis ad consortiũ meũ vt faciebat judas nõ ingrediebatur causa amicicie aut reuerẽtie sed ad prodẽdũ potius dolosus intrabat aut causa explorãdi quid agerẽ aut dicerẽ] ⁊ vana ⁊ ficta loquebatur] fingens ⁊ simulãs michi velle cõsulere] ⁊ cor eius cõgregauit iniq̃tatẽ sibi] .i. ad dãpnum suũ ⁊ detrimẽtũ anime ⁊ corporis. Qui egressus] ad vulgares populos] loq̃batur idipsũ] .s. falsa ⁊ ficta ad infamiã meã vt auerteret deuotõnẽ populi a me

Nō modo amici ficti ingredietes ad me sed ¶ Omēs ini mici mei latēter detrahebant michi scribe ꝛ pharisei ꝛ consimiles aduersum me cogitabant inferre michi mor tē contēptibilē ꝛ opprobriosā. Verbū iniquū cōtra om nē iusticiā ordinauerūt inimici mei aduersū me in suo consilio dicētes crucifigatur: ꝛ si hunc dimittis non es amicus cesaris. sed istis insultans propheta dicit nunqd qui ab iniquis iniuste sompno mortis opprimitur non addet vt resurgat certe sic: quia qui habuit potestatē po nēdi animā suā habet ꝛ resumendi eā ¶ Quid mirū si ini mici mei loquebantur ꝛ moliebantur aduersū me quan/ do. Homo pacis mee familiaris meus conmensalis iu das in quo ostendi me confidere tractando eū sicut ali/ os discipulos ꝛ sibi specialiter cōmittendo custodiā pecu nie fecit magnā supplantationē contra me vt per oscu/ lū traderet iudeis. ¶ O deus pater illi ita crudeliter i me deseuiunt. Tu aūt miserere mei ꝛ resuscita me gloriosa resurrectione tercia die ꝛ retribuā eis vicissitudinē borū q̄ in me gerunt. In hoc cognoui per experientiam qꝛ in me semꝑ placuit tibi quoniā nō gaudebit finaliter popu lus iudaycus super me quia licet gauisi sunt ad horam de morte mea: tristati sunt multo plus de resurrectione mea in qua maxime declarata fuit gloria mea. Me aūt propter meritum innocētie mee quia semꝑ sine peccato fui suscepisti animam meam ab inferis: corpus meum de sepulchro cū gloria impassibilitatis ꝛ immortalitatis ꝛ confirmasti me in presentia tua stabiliter ineternuꝫ me ad dexteram tuam collocando ¶ Hinc. ¶ Benedictus dominus deus israel a seculo ꝛ in seculū nos aūt Amen amen respondeamus.

¶ Psalmus. xli. in quo inducitur fidelis ne seculi tristicie retrahant eum a desiderio eterne vite.

¶ Vox fidelis deum desiderantis.

QUemadmodum desiderat ceruus | vexatus a venatoribus et calefactus desiderat | fōtes aquarū | vt sitim et estū extinguat | ita aīa mea | demonū tēptationibus et malis seculi afflicta | desiderat venire ad te deus | Sūme desiderauit aīa mea ad deū fontē viuū | vnde oīa bona fluūt: cupio plane dissolui quia sitio in hac peregrinatione: sitio in cursu huius vite satiabor in aduentu eius | sed quādo veniā et apparebo ante faciē dei | .i. quādo erit dies illa qua exutus vinculis corporis presens cōspectui mei redēptoris videā eū facie ad faciē. Interim autē dū peregrinor siue in prosperis siue in aduersis. Desiderij mei lacrimas fundo | q̄ lacrime non inediā sed sacietatē intulerūt: nec immerito q̄a fletus ille cibus est animarū: corroboratio sensuū / ablutio peccatorū: refectio mētiū lauacrū culparū Fuerūt | insuper | michi lacrime dū | in properando et insultādo | dicitur a paganis fidelibus meis vbi est deus tuus | veniat liberet vos. Hec recordatus sū | .s. improperia infideliū dicentiū vbi est deus. et hac occasione | q̄siui meditatus | per omnia visibilia si per ea inuisibilē cognoscerē creatorē meum. et cū hec nō ostēderet. q̄a solū inueni q̄dam vestigia eius | effudi | dilataui | in me animā meam | vt relictis omnibus exterioribus contēplarer in me ipso aliquid tale quod sit deus meus. sed cū nec in exterioribus nec in anima mea deū inuenirē. q̄a hec variabilia inuariabilis deus excedit hoc feci | quoniā transibo in ecclesiā tabernaculū dn̄i | vbi deus multa mirabilia fecit sāctis suis et ibi intuear sapientiā admirabilē fidei que docetur in ea et admirandas virtutes q̄bus multi fideliū resplēdent. et inde mēte per contēplationē perueniā | vsq; ad domū domini | in qua clare videbo deum meū. Unde trahor inde suspiro festinanter accedere ad domū dei quia ibi erit. Gaudiū et exultatio | de bonis habitis | confessio laudis | de beneficijs gratie susceptis | spiritualis refectio mire suauitatis | Propheta loq̄tur ad aiam suā eamq; cōsolatur tabescētem psecutionibus et calamitatibus huius seculi dicēs

Quare tristis es anima mea ⁊ q̃re cóturbas me] cũ de adiutorio diuino certa sis q̃re tristaris. Aduersus hec salutare remedium seq̃tur. Spera in dño] quia spes eius oĩa cómutat in melius ⁊ ad eternũ gaudiũ pducit quos seculi huius tristicia inflicta cócluserit: beati eni q̃ lugét quoniã ipsi consolabũtur: consolare ergo aia mea] quoniã adhuc laudabo eũ] dicés] tu es salutare] particeps humanitatis mee] ⁊ deus meus] Sed quia in me nõ est firmitas: prestrepit eni mundus] ⁊ caro grauat nec est michi spes de viribus meis. Ad me ipsũ anima mea conturbata est propterea] vt euadã istas tribulationes] memor ero tui] .i. súma velocitate recurro ad te] in humilitaté quã jordanis designat ⁊ memor abrenũciationis] dyaboli quã in baptismo feci: quod per] hermoniũ] intelligitur ⁊ cũ voluntate faciendi q̃ tibi deo meo placita sũt séper Decet vt sim memor tui quoniã euangeliũ ⁊ lex que propter profunditaté sapiétie ⁊ agnitionis dei dicuntur. Abyssus] in hoc concordant] q̃ memor sim tui] q̃a in vtroq̃ promittitur auxiliũ homini qui memor est dei ⁊ hoc] in voce predicatorũ ⁊ doctorũ qui catharacte dicũtur] quia per eos fluenta diuine sapientie nobis emanãt Ideo etiã memor ero tui quoniã Omnes tribulationes] tã graniores que dicuntur] excelsa] q̃ minores que designantur] per fluctus] que superant vires meas] transibũt] a me in futuro. Ideo ⁊ ero memor dei q̃a. In die] .i. in q̃licũq̃ huius seculi prosperitate] mãdauit dñs misericordiã suã] quia sola misericordia sua ⁊ pietate dat pacé ⁊ bona cũcta fidelibus] ⁊ nocte] .i. in quacũq̃ aduersitate mandauit. i. promisit] canticũ] .i. exultationé cóplere q̃ in prosperitate promiserat: speciosa eniz est misericordia in tépore tribulationis q̃a tũc fructus eius demóstrabitur. Cũ vndiq̃ mala sint in hac mea peregrinatióe singulare solamé est michi. Oratio que est apud me] intus habeo in me quod offerã nõ eni vt exaudiat me dominus nauigabo vt de longinquo afferã thura ⁊ aromata aut de grege vitulũ aut arieté. intus habeo victimã quã imolez

intus habeo thus quod ponā apud me est oratio q̃ fiēda est auctori ⁊ cōseruatori vite mee qua oratione [dicā deo susceptor meus es tu] qui me penitētez suscipis qui vota orationū mearū non spernis. Vir justus sentiēs q̃ta illius q̃etis dulcedo futura sit ⁊ mūdi istius pericula dicit more humano. Quare oblitus es mei] permittendo me tā diu hijs miseriis vexari: cur tā diu differs vt me ducas in domū tuā [q̃re contristatus incedo] per viā huius vite: ideo contristatus [quia dyabolus affligit me] tēptando quia carnis vicia inuito aut repugnante aio sustineo Vox ecclesie lamētantis casū maiorū Ita affligit me inimicus vt non solū cōfringantur carnes mee. s. debiles fideles sed etiā [ossa mea]. s. maiores ecclesiastici prelati i q̃bus putabatur esse aliq̃ fortitudo vt credāt fracti p̃ i pacientiā tribulationibus ⁊ scādalis ⁊ cadāt per peccatū a statu rectitudinis de quo [exprobrauerūt michi] verbis iniuriosis [qui tribulāt me inimici mei] heretici ⁊ mali cristiani Hoc modo exprobrauerūt. Dū dicūt meis fidelibus] maxime martiribus pro cristi fide in afflictionibus constitutis [vbi est deus tuus] vel nullus est vel si ē de te nō curat: ⁊ si curat liberet te si potest propter hoc [turbata est anima mea] quid aūt suadeaz: nō inuenio nisi quod supra. Quare tristis es aia mea ⁊ q̃re cōturbas me] sed nē dicas ideo turbor quia hic mala patior cōfortare o anima Spera in deo quoniā adhuc] in futuro [cōfitebor ei] q̃ ipse est [salutare vultus mei ⁊ deus meus].

Psalmus. xlij. in quo monemur
ne impressuri deficiamus.

Cum vir fidelis seculi huius iniquitatibus angeretur celesti desiderio affectus ait.

Iudica me deus] iudicio discretōnis sine separationis ī futuro iudicio separādo me a malis [⁊ discerne] merita mea ab ipijs: distet iter illū q̃ in te

credit: ⁊ illũ qui nõ credit [de gẽte nõ sancta] mala ⁊ puer sa. s. ab [hoie iniquo ⁊ doloso erue me] ¶ Cuȝ non michi arrogẽ fortitudinẽ qua opus est inter mala huius seculi: sed tu deus sis [fortitudo mea q̃re ergo me repulisti] secũ dũ ꝙ videtur repulsũ eni me puto: cũ nõ statim habeam quod opto [⁊ q̃re tristis incedo] nisi q̃a [affligit me inimi cus] quottidianis tẽptationibus hic in p̄senti quod nõ fa ciet in futuro ¶ Ut aũt excludatur inimicus me affligẽs oro dñe. Emitte lucẽ tuã ⁊ veritatẽ tuã] aufer tenebras ⁊ da lucẽ: aufer errorẽ ⁊ da veritatẽ [ipsa] tantũ lux tua ⁊ veritas [de duxerũt] a peccatis [⁊ adduxerũt] ad firmã cre dulitatẽ dñi saluatoris qui mõs dicitur [⁊ in tabernacula tua] in ecclesiã presentẽ in qua sũt diuersitates sanctoruȝ q̃ sũt q̃dã peregrinationes sup terrã. ¶ Deduxisti me dñe in tabernacula vbi positus spero ꝙ inde. Introibo ad alta re] inuisibile celestis iherusalẽ quo non accedit aliq̃s iniu stus/atqui accedit sumitur in holocaustũ diuino igne to tus in cẽsus [ad dñm introibo qui letificat iuuentutẽ me aȝ] dãdo michi imortalitatẽ ⁊ ipassibilitatẽ. ¶ Itẽ. Cõfite bor tibi in cithara deus meus] cõfessione laudis in tribula tione gratias agens: nũꝙ̃ eni propter q̃cũq̧ huius seculi aduersa a tua laude recedã. Consequẽter vir alloq̃tur ani mã suã psuadẽs ei tristiciã huius seculi fugiendã per quã patientie robur frangitur: per hãc caritatis lumẽ extin guitur per hanc spei nostre desideriũ virtusq̧ mollescit ⁊ ois vita confũditur vnde ait [q̃re tristis es aia mea ⁊ q̃re conturbas me] dũ deũ adiutorẽ habeas. ¶ Consolate ani ma mea. Spera in dño] q̃ oẽs seculi fluctus mitigat ⁊ in tẽptationibus protegit q̃ oia peccata condonat [quoniaȝ adhuc cõfitebor illi] cõfessione laudis dicens tu es salus mea tu es [salutare vultus mei ⁊ deus meus]

¶ Psalmus. xliij. in quo cõfortãtur infirmi fideles ad mirãtes cur martires videatur hic deus derelinq̃re cũ patres antiquos in manu valida legatur iuuisse Propheta in persona martirũ recolẽs bñficia antiquis collata ait D.

Deus auribus nostris audiuimus] intellectu no/
stro cognouimus] ⁊ [patres nostri] prophete que
gesta sunt illorũ tempore [retulerũt nobis] s. Q
pus quod operatus es in diebus eorũ] Moysi
yosue ⁊ aliorũ patrum. s. [in diebus antiquis. Operatus
aũt es opus hoc. s. q. Potẽtia tua] morte ⁊ aliis modis
[gentes disperdidit] terre promissionis. s. amoreũ eneum
⁊ alios [⁊ plantasti filios israel afflixisti populos] qui ubi e
rant/et expulisti eos de terra promissionis ut alios intro/
ducerẽs ⁊ regnum eorum tua misericordia confirmares.
Tua virtute tua potẽtia hec facta sũt] nõ eorũ: nec enĩ in
gladio suo non per bella sua [possederunt terraz nec robur
eorum saluauit eos q non ruerent in manus inimicorũ
Sed potentia tua saluauit eos: ⁊ fortitudo tua ⁊ sapiẽs cõ
silium a te eis datuz quoniã complacuit tibi in illis. s. ex
beniuolentia ⁊ gratia tua. Tu] ipse qui hec illis fecisti [es
rex meus ⁊ deus meus] non mutatus non diminutus ⁊ si
tempora sint mutata ⁊ variata creator temporũ non mu
tatur tu dico [qui mandas victorias in bellis populo iuda
ico] qui exiuit de iacob sicut ergo illi confisi sunt de te ita
⁊ ego confido. Quod sicut tua virtute assistente filij israh
bel inimicos suos disperdiderũt ita. In tua virtute inimi
cos nostros ventilabimus] disperdemus [potestate nobis
a te data ⁊ per uirtutem tuã spernemus hostes nostros] in
presenti vel in futuro q nichil poterũt nobis nocere. Be
ne dico in virtute tua quia. Nec in meritis meis] aut ar
mis aut viribus [sperabo] sicut nec patres nostri speraue/
runt in suis. Saluabis enim nos] in futuro de inmũdis
spiritibus qui hic nos multipliciter [affligunt ⁊ odientes
nos confundes] dampnatione eterna quãdo dicetur eis dis
cedite a me maledicti Laudes dicemus deo nostro iperpe
tuuz] q nos eripuit de affligentibus nos ⁊ in nomine tuo
quod est ihesus [laudabimus te sine fine confitentes salua
tionem nostrã] ⁊ omnia bona nostra habere a te nichil me
ritis nostris tribuentes Propheta in psona martirũ.
Tu domie] tot beneficia cõtulisti patribus antiquis [nũc

autem repulisti nos] ita permisisti q̃ permittis nos affli/
gi q̃ reputamur a te repulsi [q̃ confudisti nos [non in con
scientia sed in facie hominũ cum enim fustibus verberi/
bus q̃ ijurijs affligimur q̃ ut criminibus obnoxij morti mã
cipamur reputamur ab eis cõfusibiles procedimus ad ini
micos nostros [q̃ tu non procedis nobiscuz] aut mittis an
geluz pugnare pro nobis sicut faciebas cũ iudeis :illi eniz
tua virtute prostrabãtur qui se contra electum populume
rigere temptabant. nos vero inualidi sumus contra inimi
cos nostros. Unde sequitur. Auertisti] .i. verti permisi/
sti [nos retrorsum] post inimicos nostros fugiẽdo quia illi
victores q̃ nos uicti] plures enim de nostris penarũ timore
retrorsum auersi sunt a via ueritatis declinãtes [q̃ qui ode
runt nos diripiebant eos sibi] in predam q̃ carceres ut pla
gis q̃ reliquis tormentis vexarent: omnia bona eorum si/
bi vendicantes. Dedisti aũt nos] in fide persistẽtes firmi
ter [deuorandos tanq̃ oues] que morsibus luporuz deuorã
de exponũtur [q̃ in gẽtibus despersisti eos] :naz Petrus ro
me est crucifixus q̃ Thomas in india est occisus et sic de
aliis qui in diuersis exilijs persecutioni traditi sunt. Ve
didisti] .i. permisisti [fideles tuos] ita facile capi ut hij qui
eos emebant [precium pro eis dare non indigerent] q̃ non
fuit [multitudo precij in emptionibus eorũ] quia minimo
aut nullo precio ducebantur in seruos. Posuisti nos ob/
probrium persecutoribus nostris] qui vicini nostri sunt
secundũ habitationem humanam [q̃ subsanationẽ q̃ derisũ
eis qui sepe exprobrãt nobis] irridẽdo dicentes/ veniat de
us vester eruat uos de manibus nostris. Posuisti nos gẽ
tibus in similitudinem] ut de nobis formã maledictionis
sumant alios maledicẽdi sic pereas :sic moriaris sicut cri
stianus ille aut lapidatus ut Stephanus uel arsus ut lau
rentius [q̃ posuisti nos cõmotionem capitis in populis] ad
insultandũ nos q̃ deridenduz dicentibus nobis q̃ propter
scelera nostra dampnationi sumus deputati. Quid per si
gula curzimus. Tota die verecundia opprobriũ meorum
continue est in conspectu meo q̃ confusio] faciei mee iouit

vultum meū rubedine :signuz enim verecundie est ruboz in facie. Et hoc. A uoce exprobrātis]. s. ingerētis michi obprobrium in facie[q occulte detrahentis]ex omni enim parte audio obprobria q blasphemias[ab instantia inimi/ci odio habentis me q actu persequentis. Dicūt martires. Hec omnia mala venerunt super nos quasi fera terribilis quasi fluuius turbulentus q patienter pertuli/mus[nec]propter omēs predictas grauissimas molestias [obliti sumus te]sed semper habuimus te in iugi memo/ria [inique non egimus]timore mortis[in lege tua]quaz parati sumus obseruare. Nec recessit retro coz nostruz]a uertendo se a fide q caritate tua[q semitas nostras]que erāt in prosperitate q voluptate seculi[dimisisti a uia tua] que semper fuit bona q sancta q ostendisti nobis viaz artā q angustam que ducit ad uitam. Non sumus obliti te. Quia humiliasti nos in oco afflictionis q cooperuit nos hec moz]temporalis[que vmbra mortis est]non vera moz: sola illa est vera moz que est spūalis dāpnationis. eterne. Non sumus obliti te propter has tribulationes scientes ꝙ. Si obliti sumus nomen dei nostri]a vijs eius declinantes aut[si expandimus manus nostras in oratio ne]adorando ydolum Nonne deus requiret ista]ut puni at: certe sic[ipse enim]nouit abscondita cordis. Cor martirum. Quoniam]lōgis passionibus[mortifi/camuz]non pro criminibus nostris[sed propter te]ut fides tua in gentibus augeatuz[q extimati sumus]digna moz/te[sicut oues occisionis]que non reputantur vtiles nisi ad occidendum[exurge ergo in adiutorium nostrū. Exurge i auxilium nostrū]loquitur more humano q conforta stan/tes qui negligere uideris[exurge ne repellas finaliter]q si videaris nos repulisse ad tempus. Quare auertis faciem tuam]quasi non uelis expandire nos[q obliuisceris inopie nostre]nō dando nobis spūm fortitudinis sine quo inopes sumus[tribulationis nostre]quam propter te patimuz e am mitigando nos nescimus quare ita facis: licet creda/mus ꝙ iuste q pie facias. Ideo ne obliuiscaris. Quoniā

anima nostra humiliata est] ut te inuocemus in auxilium inter manus impiorũ ⁊ persequentiũ qui sunt puluis quẽ proicit uentus a facie terre et quia quod cum dolore dico [uenter noster] .s. infirmi nostri inter nos [adhesserũt terrenis hominibus] ⁊ consenserunt iniquis recedentes a fide ⁊ cum ita sit oramus. [Exurge domine adiuua nos] tantis malis oppressos [⁊ redime nos] ab his malis non propter meritum nostrũ sed [propter nomen tu.

¶ Psalmus. xliiij. In quo cantatur laus sponsi ⁊ sponse. s. cristi ⁊ ecclesie. ¶ Vox prophete. ¶ Mens mea ex plenitudine gratie spiritualis.

Eructauit verbum bonum] quia consolatoriũ cuz sit misterii cristi ⁊ ecclesie expressiuũ [quod dicere intendo ⁊ omnia alia opera mea dirigere ad laudem ⁊ honorem regis regum ihesu cristi. Nemo putet aliquid a me dicere sed a spiritu sancto cuius Lingua mea calamus velociter docentis siue inspirãtis/ in quo laus ⁊ virtus huius prophete ostenditur. ¶ Commendatio sponsi. ¶ Propheta cõmendat sponsum multipliciter Primo a forma dicens. ¶ Speciosus forma prefilijs hominũ] tum ex parte corporis quod spiritus sancti virtute formatũ est in cuius ope non potest esse error aut defectus: tũ ex parte anime que ab instanti creationis omnibus gratijs ⁊ sciencijs repleta fuit. ¶ Secundo cõmẽdat a gratiositate doctrine dicens [diffusa ẽ gratia in labiis tuis] quia eo loquente mundus gratiã reconciliationis accepit [propterea benedixit te deus] benedictione spũalis regni cuius non erit finis. ¶ Tercio cõmendat propheta sponsum a virtute ⁊ fortitudine dicens o tu criste. [Accingere] in carne assumpta [gladio acutissimo] spũs quod est uerbum dei/ assume predicationis verbuz qui diuidat filiuz a patre/ filiam a matre/ nurũ a socru/ qui male coherentia separet [potentissime] non segniter sed [viriliter] quoniã nemo tibi obsistere valebit. ¶ Quarto cõmendat sponsum a

probitate dicens. Specie tua ⁊ pulchritudine] iusticie tue accinctus [intende] ut perficias cursum legationis tue [fe/liciter procede] velut sponsus de vtero virginali [⁊ regna] per fidez [in cordibus] hominū oppresso mortis imperio. Procede ⁊ regna ⁊ hoc quia. ℣ Propter veritatem] doctri/ne ⁊ vite quā tu ⁊ tui docent [⁊ mansuetudinem] quā tu ⁊ tui sustinuistis patienter molestias ⁊ injurias [⁊ iusticiaz] abundantem quā ostendisti in tua passione offerēdo te deo patri pro offensa humani generis [deducet te mirabiliter maiestas tue diuinitatis] que te assūpsit/deducet te per hu ius vite cursum ⁊ hoc mirabiliter quia mortuos suscita/bis/leprosos mūdabis/⁊ multa alia miracula facies. Ver ba tua ⁊ tuorū apostolorū qui a te missi sunt ad predican dum sicut. Sagitte] penetrabūt corda infideliuz inimico/ruz regis cristi qui talibus iaculis [prostrati cōuertētur] ⁊ [sub tua obedientia humiliabuntur] corde te adorantes ⁊ qui primo non credendo erant inimici regis fient credē do amici. ¶ Quinto propheta cōmendat cristū a iudicaria potestate dicens. Sedes tua].i. iudiciaria ⁊ regalis potc/stas tua o deus non est temporalis [sz sempiterna: disciplina regni tui disciplina equitatis] que veraciter recta est q̄ nulla prauitate curuatur/virga ista iustos regit/⁊ impios percutit que ab ipsius diuinitate procedit fortitudo iuicta equitas rectissima inflexibilis disciplina. ¶ Vere virga reg ni tui uirga directionis quia non solum in te iustus es sed etiam in alijs. Diligis iusticiam ⁊ odis iniquitatez prop terea vnxit te deus puritate conscientie ⁊ plenitudine gra tie pre omnibus sanctis]. ¶ Sexto cōmendat cristum spō/sum ab ornatu uestis ⁊ a pulchritudine habitationis dicēs Odores uirtutū his aromatibus designati. Mirre ⁊ gut te] ⁊c. [spirabunt de carne] tua qua velut vestimento diui nitas se circundedit ⁊ a cordibus sanctorū in quibus habi tas que domus eburnee dicuntur/propter castitatem ⁊ de corem virtutū ex quibus odoramentis omnes ecclesie q̄s apostoli tibi in fide genuerunt [delectabilem te habentes ex ultabunt honorando nomen maiestatis tue. ¶ Septimo

cõmendat propheta sponsum a sponsa: quaz describit quã tum ad quinqz. ¶ Primo quo ad sponsi presentiam quia. Astitit] semper deo inherens ⁊ coniũcta. ¶ Secundo quo ad dignitatem quia [regina] que sub rege regit. ¶ Tercio quo ad gloriã siue prerogatiuam quia [a dextris] stat. s. in potioribus bonis gratie presentis uite. Quarto quantum ad ornatum [in vestitu deaurato] .i. in doctrina apostolorũ ⁊ prophetarũ. ¶ Quinto quo ad expectabilem societatem quia [circundata varietate] virtutum ⁊ meritorum sanctorũ. s. gẽmis virginũ croco martirũ] purpura penitẽtium: his enim ornatur ecclesia uel circundata uarietate omniũ linguarum in vna tamen fide ⁊ disciplina cõueniẽtium. ¶ Propheta quasi vnus de apostolis qui predicationis uerbo populũ genuerũt cristianũ dicit/o. Filia] predicatione genita non sis negligens: non surda: aut incauta sed [audi ⁊ uide] ⁊ intellige talem ⁊ tantum regem cui es desponsata [⁊ inclina aurem tuam] ad obediendum [⁊ obliuiscere populum] iudeorũ ⁊ gentilitatis vnde venis [⁊ conuersationem et consortium] dyaboli qui primo te fedam genuit ⁊ sic fies decora. ¶ Si feceris hec que dicta sũt fies decora: Et rex delectabitur in decore tuo] quem ipse dedit tibi per gratiaz in te ymaginẽ suam reparans quod magnum est ⁊ desiderandũ quia iste rex est magnus ĩ potestate [quoniam ipse est dominus qui omni genti dñatur] magnus nature nobilitate quia deus tuus magnus in bonore quia [adorabunt eum] et deprecabuntur omnes populi totius mundi. ¶ O filia si feceris que dico venies plurimũ honoranda: nam. Filie tyri] anime fidelium [diuites plebis] nobiles ⁊ sapientes qui de gentilitate/apostoloruz predicatõne cõuertentur ad regem ⁊ sponsum tuũ [eũ muneribus vultum tuũ deprecabuntur] magnificas elemosinas offerentes tibi ad ornamentum tuũ desiderantes societatem ⁊ conformitatem tuam. Secundo cõmendat sponsam a gloria dicens. Omnis gloria] ecclesie [filie] ⁊ spõse [regis] consistit non in exteriori apparatu sz [interiori] ornatu ¶ Interiora ornatus sunt conscientia pura ibi videt

cristus/ibi amat cristus/ibi loquitur cristus/ibi coronat
xps] consistit etiam gloria ecclesie [in doctrina sapientie]
que regina est [circũamicta varietatibus] ad decorem. s.
varietate linguarum diuersarũ : uarietate statuũ : varie
tate gratiarum ⁊ virtutum que sunt in personis huius
modi statuũ. ¶ Tercio cõmendat sponsam a societate siue
a domicellis que sequũtur sponsam dicens. ¶ Adducen/
tur regi virgines] fideles. s. que primuꝫ retinẽt inter om
nes gradus locum: post eam. s. vniuersalem ecclesiam q̃
est generalis mater fidelium adducentur quidem gratia
dei quia nemo venit ad me inquit cristus nisi pater tra/
xerit eum [proxime etiam] regine in fide ⁊ virtutibus ut
vidue caste que secundum obtinent locum ⁊ i matrimoni
o continentes que tecium locum tenent [offerentur tibi]
o rex. ¶ Afferentur quidem in leticia ⁊ exultatione] mini
sterijs angelorum et non solum adducentur ad conspectũ
verum etiam [impenetrabilibus regis]. i. in iherusalẽ fu
turam. ¶ Quarto cõmendat sponsam a prole dicens. ¶
sponsa. ¶ Pro patribus tuis]. i. loco apostolorum qui fue
runt patres tui: ipsi enim sunt qui te genuerũt spũali ge
neratione [nati sunt tibi filij]. s. episcopi [constitues eos
principes] loco apostolorũ super omnes populos per vni
uersum orbem. ¶ Qui principes constituti: ¶ Memores e
runt nominis tui domine] tue fame tue glorie predicãdo
ipsum: ipsum in memoria habentes ⁊ aliis in memoriã
adducentes [⁊ hoc per omnes successiones vsqꝫ in finem
seculi. ¶ Propterea] quia cõstitues principes super omnẽ
terram [populi] credentes per eorum predicationẽ ⁊ doc/
trinam quam seminauerunt quam in scripto dimiserũt
[confitebuntur tibi] confessione laudis non solum inpre
senti sed etiam in futuro vbi est eterna ⁊ perfecta laus.

¶ Psalmus. xlv. In quo de aduentu christi
qui singulare fidelium refugium est.

¶ Propheta ĩ persona fidelũ dicit nichil est timẽdũ quoniã

Deus noster refugium ⁊ virtus] ad quem inter pressuras calamitatum confugimus ⁊ in quo ab omnibus periculis liberamur [et in tribulationibus] seculi que nos plurimũ fatigant [adiutor] validus est potens sufficiẽter nos defẽdere. Propterea] quia talis est nobis in te securitas [nõ timebimus dum] in aduentu tuo ex nouitate tanti miraculi [turbabitur terra]. i. generatio iudeorũ ⁊ montes. i. apostoli qui relictis incredulis iudeis [transferuntur] ad predicandũ gentibus vsq; ad extrema maris. Cũ aũt apostoli igrederẽtur ad gẽtes barbaras. Et sono p̃dicationis annũciarent] euangelium cristi [turbati sunt populi conturbati sunt] excelsiores seculi potestates que de eorũ predicatione fuerant perterrite visa fortitudine dei que asistebat apostolis ⁊ aliis sanctis predicatoribus. Inter hos seculi fluctus ⁊ sonitus non timent qui ad diuinũ auxilium refugiunt quia [spũs sancti inũdatio letificat] consolatur leticia spũali [ecclesiam dei] eam sua gratia confirmando contra tribulationes que inferũtur ei [quã altissimus sãctificat] aqua baptismatis a vicijs abluendo ⁊ incrementa virtutum prestando. Letificat aũt ⁊ sanctificat ecclesiã deus quia. Deus in medio ecclesie] habitans omnibus equaliter consulens [non separabitur ab ea] sed semper in ea manebit supra se firmam petram eam solidans [adiuuabit eam deus mane diluculo] quoniam illud lumen exorietur quando de eterni solis spledore illustrabitur: adiuuabit eam dico seculi aduersitate laborantem. Hoc patet quoniam intonante per predicatores suos ⁊ miracu/lis coruscante. Conturbate sunt gentes] per predicationem apostolorum non tamen sic vt euertant ecclesias sz salubriter quia relicta gentilitate ad cristum conuertũtur [⁊ regna] que erecta erant per superbiam vt seuirent [inclinatã sunt] ad suscipiendam fidẽ ut adorarent ⁊ se iugo cristi submitterent [dedit uocem suam per ora apostolorum insonuit apostolica tuba] terrena corda mota sunt timor [iudicij ab infidelitate ad fidez a vicijs ad uirtutes

Quis é iste ad cuius vocé mota é terra: Respódit prophe ta nó q̃cúq̃ potestas nó angelus non aliqua creatura siue terrena siue celestis sed. Dñs virtutũ est cui virtutes celestes seruiũt: cui omnis potétia famulatur q̃ é nobiscũ assũpta carne nostra proprie eni deus omniũ nostrorũ dicitur esse susceptor quãdo carné pro fideliũ salute suscepit deus jacob .i. designatorum per jacob Et ideo o vos populi. Venite passibus fidei q intelligite intellectu fide illuminato magnalia opera dñi nostri saluatoris q̃ fecit in incarnatione sua. vt de pace nimia q huiusmodi q̃ posuit super terrã q illa opera erãt prodigia quia aliq̃d pretédebãt: quid: hoc. s. q̃ ipse é auferés bella spiritualia fidei q̃bus rebellatũ é cótra deũ p ydolatras q paganos vsq̃ ad fines terre hoc aũt jã factũ est cuz p cristi aduétũ ydolatria q supstitio totius quasi orbis periit q multi in pacé cristi deducti sũt vere religionis cristiane fidé suscipiétes. q hoc significabat illa pax q̃ tépore dñice natiuitatis totus mũdus legitur esse paccatus quod non humanis viribus sed cristi dñi corporali presentia probatur effectũ. In cuius pacis signũ ipse. Arcũ conteret .s. occultas malignorũ insidias q confringet arma supstitiosa certamina paganorũ q scuta .s. protectioné per fide presumptionis igne spũs sancti comburet eruc nos bone rex armis dyabolicis q indue nos armis tuis. s. euãgelice veritatis continétie fidei spei q caritatis Vacate ergo o boies q̃ mũdanis illusionibus armabamini q militiã dyaboli peragebatis vacate ab armis dyaboli a vicijs q a tumultibus contétiosis quoniã ego sũ dñs non ille q̃ vos armabat qui vos ad nephãda certamina pduce bat. sed ego sũ deus qui exaltabor per fidé in gétibus q in judea. Et jã omnes confiteãtur q dicant. Dñs virtutũ est nobiscũ q susceptor noster deus cristiani populi figurati per jacob qui dilectus fuit a deo.

Psalmus. xlvi. in quo omnes fideles inuitãtur ad laudandũ deũ.

Propheta in psona apostolorũ ait. cũ tot bñficia vobis fecerit deus.

OMnes gẽtes] ad quas puenit gratia dei gaudete bonis operibus [jubilate deo] voce exultati/onis cõcordet manus q̃ lĩgua ille operẽtur hec cõfiteatur. Merito jubilãdum q̃ psallẽdũ est deo. Quoniã est dñs] q̃ dñatur omni creature [excelsus] nobilitate nature qui prius fuerat despectus a judeis terribilis ipse est judicaturus mundũ potestate [rex magnus sup omnẽ terrã] quoniã rex regum ẽ q̃ dñs dñantiũ. Propheta in persona apostolorũ inq̃t. Plaudite etiã quia deus. Subiecit nobis] i. vniuersitati cristianorũ [populos] iudeorũ vel per fidẽ vt credẽtes vel per dignã sue iniq̃tatis vltionẽ vt perfidos obstinatos [q̃ gẽtes] conuersas ad fidẽ [sub predicationibus nostris subiecit] per fidẽ obediẽtes plenarie dño ihũ cristo qui pro oĩbus mortuus est. Plaudite etiã quia dñs sua gratia nõ merito nostro. Elegit dare nobis vitã eternã sequentibus speciẽ] .i. illud quod mistica significatione [jacob quẽ dilexit] deus premonuit. s. terrena dare pro celestibus. Dñs nõ solũ elegit dare nobis hereditatẽ suã sed ascẽdit parare nobis locũ. Ascẽdit quidẽ dñs in jubilo] multorũ angelorũ q̃ sãctorũ ascẽdentiũ cũ eo quo ascẽdente [audita est vox clara quasi tuba angelorũ dicẽtiũ] admirãtibus q̃ stupentibus apostolis Viri galilei q̃d statis hic aspiciẽtes in celũ. Et quia talis est q̃ sic ascẽdit. Psallite deo nostro] gratias agẽdo [psallite] bonis actionibus laudãdo. psallite regi nostro] .s. xpo non alieno quẽ nõ decet ista laudatio quoniã solus est q̃ merito laudes accipiat quoniã ipse q̃ vniuersa creat q̃ creata iugiter administrat. Psallite cristo sapiẽter discrete q̃ deuote non solum ore sed corde debet merito. Omnipotens rex vniuersaliter coli] qui solus creator q̃ liberator probatur esse cunctorum. Ideo etiam psallite quia: Regnabit dominus super gentes] qui olim super] vnã gentem regnabat: Regnabit dico quoniam iã ascẽdens [ad dexteram patris sedet sup sedẽ sanctam suã] .s. a dextris dei q̃ sic nichil restat nisi q̃ oẽs subiciãtur ei

Non solũ gẽtes subiciẽtur ei sed etiã. Principes popu/
lorũ quoniã principes populorũ omniũ cõgregabũtur
per fidẽ ⁊ amorẽ cũ cristo q̃ est deus abrahã ⁊ hoc ideo
quia apostoli dei propter judiciariã potestatẽ ⁊ participa
tionẽ diuine gratie: fortes fide ⁊ dilectione valde a cristo
eleuati sũt doctrina ⁊ potestate miracula faciẽdi ita vt
principũ colla fidei jugo submitterẽt.

Psalmus. xlvij. i quo de multiplici cõmẽdatiõe ecclesie
Propheta cõmẽdans ciuitatẽ ecclesie primo cõmendat a
dignitate conditoris ⁊ a situ dicẽs.

Magnus dñs qa dñs vniuersorũ est ⁊ quia po
tẽter oia facit ⁊ laudabilis valde propter ex/
cellẽtiam nobilitatis ⁊ sapiẽtie eius qua pul/
chra ⁊ mira facit laudabilis quidẽ in ciuitate
dei nostri. s. ecclesia catholica q̃ ẽ fundata in cristo mõ
te sãcto eius. Tercio cõmẽdat ecclesiã ab amplitudine.
dicẽs. Fũdatur de habitatoribus vniuerse terre exultã/
tibus de remissione peccatorũ nã populus judaycus per
montẽ designatus ⁊ populus gẽtilis per latera aquilo/
nis significatus vniti sũt in vna fide cristi ex q̃bus duo
bus populis ecclesia vniuersalis ciuitas regis magni
. s. dei cõsurgit. Quarto cõmẽdat ciuitatẽ dei a sapiẽtia
ciuiũ q̃ vere cõsistit in cognitione dei dicẽs. Deus in do
mibus eius. i. in fidelibus in q̃bus habitat cognoscetur
deus cognitione fidei ⁊ hoc cũ suscipiet eã mouẽdo eaz
ad hãc gratiã. Quinto cõmẽdat ciuitatẽ dei a dignitate di
cẽs. Ecce reges terre pricipes seculi quorũ regna ⁊ dña/
tores cultu demoniorũ dedita erant ad p̃dicationẽ aposto
lorũ congregati sũt cũ ceteris fidelibus in vnitate fidei
vt fierẽt vna ciuitas ⁊ vnũ ouile Ipsi. s. reges cognos
cẽtes per fidẽ miracula q̃ xp̃s ⁊ apostoli faciebant admi
rati sũt ⁊ post admirationem glorie ⁊ miraculorũ cristi
conturbati sunt pro peccatis ⁊ commoti sunt ad peni/
tentiam ⁊ hoc quia timor futuri judicij apprehẽdit eos

In qua cõturbatione gẽtiũ pro peccatis erũt. Dolores
magni ꝛ graues vt parturiẽtis⌋hoc quia⌊in spiritu sãcto
cõteres⌋superbiã ꝛ cupiditates huius mũdi in gẽtibus q̃
designãtur per naues tharsis q̃ quõdã in nauigatione ne
gociorũ supba fuit. ¶Ipsi iã credẽtes effecti clamãt cum
gaudio dicentes. Sicut audiuimus⌋in lege ꝛ prophetis
nũciatũ⌊sic vidimus⌋in euãgelio in ecclesia catholica⌊ci
uitate dei nostri quã deus fũdauit⌋nõ ad tẽpus sicut ta/
bernaculũ moysi⌊sed ineternũ⌋¶Ipsi credẽtes gratias a
gẽtes de aduẽtu xp̃i ꝛ de fidei gratia suscepta dicũt.¶Sus
cepimus deus misericordiã tuã⌋cristũ nobis misericor/
diter datũ aptũ nomẽ certa promissio vt ille misericor/
dia vocaretur q̃ ꝛ saluator vere dicitur ꝛ redẽptor⌊in me
dio cordis nostri⌋qui per gratiã tuã facti sumus⌊tẽplum
tuũ⌋. Queadmodũ deus nomen tuũ⌋vbiq̧ diffusũ est q̃a
nullus est q̃ huic nõ se subiciat⌊sic laus tua⌋ꝛ reuerẽtia
tui nominis dilatabitur⌊vbiq̧ terrarum dextera tua⌋.s.
eterna beatitudo⌊plena est justicia⌋q̃a in illã partẽ dexte
re solũ recipiũtur q̃ ipsius munere justi esse meruerunt.
Letetur ergo mõs syon⌋.i.fideles judei q̃ dicũtur mon
tes q̃a primo fidei radios suscepit judea⌊ꝛ exultẽt gẽtes
filie judee⌋per predicationẽ apostolorũ q̃ de judea descẽde
rũt⌊propter judicia tua dñe⌋q̃a recta sũt q̃bus quosdã as
sumis ꝛ quosdã reprobas.¶Uos ergo fideles aie. Circũ/
date⌋honorãtes⌊sanctã ecclesiã⌋dignos ei exhibẽdo hono
res⌊ꝛ cõplectimini⌋amplexibus caritatis virtutes illius
ꝛ mores seruãdo;q̃bus acceptis⌊narrate⌋laudes eius jux
ta doctrinã apostolorũ q̃ sũt⌊turres⌋munitiones huius ci
uitatis contra hereticos.¶Ne aie fideliũ audiẽdo leticiã
ꝛ exultationẽ aliqua remissione lẽtescerẽt ait.¶Ponite
corda vestra in virtute⌋caritatis spũs sancti q̃ hãc ciuita
tẽ protegit⌊fortis eni est vt mors dilectio⌋ꝛ vos majores
ecclesie distincta ꝛ canonica ordinatõe⌊disponit gradus⌋
officiorũ in ecclesia vt: Episcopos Presbiteros Dyaco/
nos ꝛc. vt per eos magnalia dei non solum hijs qui cre/
dunt sed ꝛ hijs qui credituri sũt debeant predicari. Nar
rate hoc.¶Quoniam hic.s.cristus qui in terris visus

est ⁊ cū hominibus cōuersatus/ est dñs deus noster/ p quē
creati sumus ⁊ si in hoīe lateat ⁊ hoc ineternū non ad tē
pus vt falsi dij/ ⁊ ipse reget nos/ quia rex noster est in pre
senti ab iminētibus periculis defēdendo ⁊ reget in futuro
ad eternam nos dirigēdo patriam.

¶Psalmus.xlviij.in quo docemur vt omnes pre
sētis vite dignitates diuitias ⁊ voluptates pro
nichilo ducamus q̄a stabiles nō sūt.

Propheta volēs omēs auditores attētos reddere ad ea q̄
dicturus est ait.

a AUdite hec/ q̄ dicturus sū/ oēs gētes/ nō solū iu
deorū quia hec ad oēs ptinent audire/ auribus
audiēdo pcipite q̄ habitatis/ in quacūq parte
orbis quoniā quod est hic dicēdū vtile est pro
bono communi omniū Propheta quod dixerat exponēs
ait.¶Quiq terrigene/.i.ignobiles/ ⁊ filij hominū/.i.
nobiles quarūcūq nationū ⁊ statuū siue seruus siue li/
ber diues ⁊ paup/ venite ad audiēdū/ nullū excipio nulli
claudo sermonē.¶Propheta reddēs auditores beniuolos
ex vtilitate dicēdorū ait.Os meū loq̄tur sapientiā/ que
est altissimarū ⁊ diuinarū rerū cognitio quā audire ⁊ dis
cere vtile est/ ⁊ meditatio cordis mei loq̄tur prudentiā/
que est ad mores probabiles instituēdos.in his enī duo/
bus omnis sermo diuinus q̄si cōsistit.¶Propheta reddēs
auditores dociles ex modo loquēdi intelligibili dicit.In
clinabo aurē meam spūi sancto in me loquēti in parabo
lis/ ⁊ per enigmata me docēti quia q̄cq̄d modo videmus
p enigmata est ⁊ lucide tradā vobis mea opatione/ quod
proposui dicendum in psalterio/.i.nō solum verbo sed
etiam exemplo vt quod doceo ore compleā opere. ¶Pro
pheta icipiēs narrare q̄ supra promiserat se dicturū ⁊ pri
mo de pena malorū in persona generalis hois q̄rit cau/
sam dāpnationis ⁊ timoris dicēs.Cur timebo in die illa
tremenda/ iudicij/ que erit mala/ malis respōdit/ iniq̄tas
calcanei mei/.i.finalis iniq̄tas siue q̄ perseuerabit vsq

ad finē vite circūdabit nichil eni timēdū est nisi peccatū quia nulla nocebit aduersitas: si nulla dñetur iniquitas ꝛ in hoc patet opposita pars ꝙ absoluti ab iniq̄tate non habebunt tūc timorē. ¶ Unde illi timeāt ꝛ diē iudicij formidēt. Qui confidūt [aut presumūt sicut superbi ꝛ potētes seculi] in potestate sua [tēporali aut amicorū] ꝛ q̄ in multitudine diuiciarū suarū [tanq̄ in sūmo bono] glo riātur [vt auari] ¶ A cuius iudicij sentēcia nullus. Redimi potest [nec prece nec precio cōsanguineorū aut amicorū sed nūquid ipse q̄ peccauit] redimere se poterit [respōdetur] ꝙ nō quia nō poterit dare sacrificiū aut oblationē vnde placetur [siue propicietur sibi] deus]. ¶ Et similiter nec dare poterit in alia vita. Preciū vnde redimatur aīa sua [cū sit extra tēpus merēdi ꝛ ideo] laborabit ī eternū [.i. pacietur tormēta eterna] ꝛ viuet in sempiternū [vt sēper sentiat penaꝫ viuet vt semꝑ intereat vt sit eis mors sine morte ꝛ defectus sine defectu. ¶ Sed homo carnalis ꝛ mūdanus. Nō intelliget iminere sibi interitū [gehēne: nā vidēs iustos ꝛ peccatores [sapiētes] ꝛ stultos] eque mori [reputat ꝙ nō sit alia vita in qua premientur boni ꝛ in qua puniātur mali] sed insipiēs [qui non credit futurā vitā] ꝛ stultus [q̄ licet credat tamē nō cauet sed in trāsitorijs rebus spē ponit vno eodē modo peribūt. Et relinquēt diuitias [propter quas multa mala cōmiserūt] alienis [ꝛ si etiā filijs relinquāt/alienis tamē relinquūt q̄a nichil eis prodesse possūt. ¶ Et licet. Sepulchra [q̄ construxerūt magnifice ad memoriā sui estimentur secūdū oppinionem eorū] domus illorū eterne [tamē q̄a aliam vitam futuram nō credūt secūdū tamē veritatem anime eorū in inferno manēt. ¶ Hic est fructus diuitiarum quem earū possessores qui aliam vitam non esse credunt afferre possunt ꝙ. Tabernacula [habitacula pulchra castra palatia domus maneant post eos in multas generationes vt sic in illis maneat eorum fama vnde seq̄tur] vocauerunt [.i. quesierunt vocari] nomina sua [ꝛ famam eorū celebrē haberi ꝑ multos annos] in terris suis

Causa huius erroris inde prouenit quia. Homo cū in honore esset quia ad ymaginē dei factus ⁊ inde aptus esset ad possidēda celestia non intellexit vel sic egit ac si non intelligeret: ⁊ ideo cōparatus est jumētis in eligēdo vitā voluptuosā q̄ est vita pecudū ⁊ iumētorū ⁊ similis factus est illis q̄a subtracto honore ymaginis nō differt a bruto. nā tolle homini dei cōsiderationē omnino pecus insipiēs est presūptio vana ⁊ caduca superbia. Nec via illorū qui sic agūt via perditionis q̄ stimulū ⁊ dolorem suis auctoribus facit ⁊ postea quasi stulti vt in ore suo sibi cōplaceāt postq̄ votū nequissime dispositionis ipleuerint mox diuinitati gratias referūt: q̄ ad suū velle perducti sūt tanq̄ assecuti essent felicitatē homini possibilē. Sed q̄d talibus in futuro erit propheta ostēdit dicens. Sicut oues ducte ad occisionē hoc ignorantes sic isti in iferno ponētur post mortē ⁊ dyabolus qui dicitur mors deducet eos de pena in penā. Justi vero dñabūtur eorū .s. malorū quādo accipiēt judiciariā potestatē in die iudicij in quo domus sua claritate oia q̄ prius erāt in nocte illustrabit ⁊ auxiliū eorū .s. malorum quod habebāt ab amicis carnalibus in potētia ⁊ diuitijs eorū in presenti vita veterascet .i. peribit omnino in inferno ⁊ a gloria eorū trāsibūt ad cōfusionē maximā. Mali ista habent Verūtamē ego loquitur quilibet justus liberabor ab istis quoniā deus redimet aiam meā de potestate dyaboli sub qua erāt boies ante aduētū cristi cū acceperit me de presenti vita. Ex quo sic mali peribūt ⁊ dñs iustos redimet alloquitur propheta vnūquēq̄ fidelem o homo. Ne timueris vt velles desistere a via virtutis cum videris malos prosperari ⁊ florere in seculo quoniā nō est magnū q̄ diues factus sit homo peccator ⁊ q̄ multiplicata fuerit gloria domus eius in parētibus in prole ⁊ in honoribus ⁊ possessionibus. Quoniā cū interierit nō sumet secū aliq̄ de bijs q̄ hic possedit nec descēdet cū eo in infernū gloria vite presētis: vnde descēdet sine gloria secularī sine turba satellitū sine presumtione gaçarum.

Quia aia eius in vita ipsius bñdicetur] nõ de bono actu sed deliciarũ preparatione laudatur ab adulatoribus assistẽtibus talibus[cõmẽdabit te] et gratias aget o deus[cuz operatus fueris aliqd in honorẽ vel lucrũ eius] Iste peccator sic diues. Descẽdet ad ifernũ vbi patres eius impij] iacent quorũ scelerũ fuit imitator[et ineternũ nõ videbit lumen] quia sicut peccata tenebrosa sunt ita peccatoribus sapiẽtie lumẽ auferũt: vnde tenebras exteriores et interiores patiẽtur. ¶ Et quare hoc ¶ Quia cuz esset preditus lumine rationis] vt pote in honore diuine similitudinis conditus noluit illo lumine regi] sed sensualitate instar jumẽtorũ pulcherime hunc versũ propheta repecijt vt se peccator a malo proposito remoueret cũ notã difformitatẽ suã in tãta increpatione cognosceret.

¶ Psalmus. xlix. in quo de vtroqꝫ aduẽtu cristi.

Deus] verus et natura et substãtialiter deus [deus deorũ] .i. sanctorũ deificatorũ per gratiam q̃ etiã est dñs minãtiũ[locutus est per se in humanitate assũpta et per precones suos qui oliz multiphariã in prophetis loquebatur[et vocauit] ad fidẽ suã[vniuersos habitatores terre] per se et apostolos quos misit in mũduz ad docẽdũ oẽs gẽtes. ¶ Vocauit q̃dẽ omnẽ terrã. A solis ortu vsqꝫ ad occasũ et incepit ista vocatio[ex syon] .i. ex jherusalẽ inde eni cepit decus euãgelij annũciari et deriuari ad alias partes inde[species decoris cristi] cepit annũciari in toto orbe terrarũ. ¶ Propheta de aduentu ad judiciũ. Deus] cristus qui occultus venit ad nostrã redẽptionem .i. maiestate sua carne çelata [manifeste veniet] et gloriosus ad iudicandũ totũ mundũ [et deus noster nõ silebit] modo silet expectãdo peccatores ad penitẽtiã tũc in judicio nõ silebit qñ sceleratis dicturus ẽ ite in ignẽ eternũ etc. et qñ iustis dicturus ẽ venite bñdicti. Ignis cõflagrationis quo exuretur facies mũdi huius quo i bonis purgabitur siqd erit purgãdũ et q̃ tãdẽ

inuoluet malos in infernũ| precedet faciẽ iudicis| et| i cir
cuitu eius tẽpestas ualida| cõſurgẽs ex oim elemẽtorũ cõ
motione ante iudiciũ vnde uirtutes celoruʒ etiam cõmo
uebuntur ita ut omnis creatura| miretur erunt enim ſig
na in ſole ⁊ luna ⁊ ſtellis. ⁊c. ¶ Ueniens aũt iudex ad iudi
cium. Uocabit angelos| qui cum eo deſcendent ad iudi/
ciũ ⁊ perfectos uiros ſecum iudicaturos ⁊ vocabit omẽs
iudicandos que vocatio erit| ut diſcernãtur pij ab impijs
ne ulterius ſicut hic confuſis habitationibus miſceãtur.
Propheta uidens futura tanꝙ preſentia exultans exhor/
tatur angelos executores diuini iudicii dicens. Congre/
gate domino| criſto| ſanctos eius| eos. ſ. qui poſtpoſitis le
galibus recto ordine nouũ teſtamentum ſequãtur opere
adimplentes ea que in teſtamenti ſerie cognouerint faci
enda. Dñs manifeſte veniet| ad iudiciũ quoniam| annũ
ciabunt| viri apoſtolici ⁊ doctores celeſtis uerbi diſpenſa
tores| iuſticiam eius| quia iuſti remunerabũtur ⁊ repro/
bi iuſte| dãpnabuntur| quoniã deus iudex eſt viuorum et
mortuoruʒ qui nec fallit nec fallitur ⁊ cui nichil ſuppri/
mitur. ¶ Uox domini. ¶ Audi| aure cordis ⁊ di
ligenter intellige tu qui es| populus meus et loquar tibi
iſrahel ⁊ teſtificabor te| per teſtimonia prophetarũ ⁊ per
miracula hec. ſ. ꝙ| ego deus ille| qui generalis eſt omniũ
per potentiam deus qua omnia creaui| ⁊ deus tuus | pro
prie ⁊ familiaris quia te habeo ſeruũ peculialem ⁊ quia i
prophetis tibi promiſſus ſum. Cum venero ad iudiciuʒ
Non in ſacrificijs| tuis non exhibitis tanꝙ irreprehenſi
bilem ea obmittendo| arguam te| quia non quero aĩalia
in ſacrificiũ| ſed holocauſta| que ſũt de tua perſona. ſ. cuʒ
animã tuam igne caritatis inflamatã totam in ſeruitiuʒ
meum offeres talia| holocauſta ſunt in conſpectu meo ſẽ/
per grata. ¶ Bene dixi non arguam te ſi michi ſacrificiuʒ
pecudum non obtuleris ſi etiam offeres. Non accipiam
de domo tua vitulos nec de gregibus tuis hyrcos| quia
talia ſacrificia non ſunt michi accepta. ¶ Non accipiam
dico quia non indigeo eis ⁊ ſi indigerẽ non quererẽ a te.

Quoniã mee sunt omnes fere siluarũ iumenta ⁊ boues que pascuntur in mõtibus. Cognoui omnia volatilia celi de quibus solebant fieri sacrificia ut sunt turtures columbe. ⁊c. ⁊ vbertas omniũ que terra gignit michi seruit Et si ita esset ꝙ ego esuirem quod est impossibile nõ oporteret ꝙ a te aliquid peterem meus enim est orbis terre ⁊ plenitudo eius .i. omnes creature. Nũquid suz ego talis nature aut conditionis ꝙ manducabo carnes thaurorũ aut sanguinem hyrcorum potabo certe nõ immo insania esset hoc cogitare : ꝙ deus thaurorum carnibus pascatur aut sanguine potatur hyrcorũ. Ostendit que sacrificia uelit dicens. Immola deo sacrificium laudis quod in te est hoc est sacrificiũ acceptabile hoc est holocaustum pingue ut laudetur deus ab homine quẽ creauit quem redemit cui etiam regnuz celeste promittit tu aũt redde altissimo uota tua si quid vouisti deo ne moreris reddere. Et tunc inuoca me non presumas de viribus tuis in die tribulationis ⁊ aduersitatis tue eruãm te ⁊ honorificabis me ⁊ magnificabis me gratias agens cum fueris a periculis liberatus Quia non est speciosa laus in ore peccatoris prohibet ne lingua eorum presumat laudes deo canere quibus turpis conscientia obuiat dicens peccatori qui bene predicat ⁊ male viuit. Quare tu presumis predicare iusticias meas uel etiam cõmuni sermone ad populum aliquid de mea maiestate proferre oportet enim os esse iustum quod iusticias dñi enarrare presumit quare tu presumis per os tuũ sceleratuz et blasphemũ testamentum meũ sanctũ aliis predicare sancta enim ⁊ veneranda uerba os polutum docere presumere non debet. Tu uero odisti disciplinam qui ad correctiones iustas in qua presumptione murmuras ⁊ nõ vis dominũ in te vindicare ꝙ peccas ⁊ proiecisti sermones meos retrorsum eos cõtẽpnẽdo ubi non videantur a te i plendi ⁊ tamen eos aliis predicare presumis. Proiecisti quidem sermones meos retrorsum quia. Si uidebas furem currebas cuz eo opere uel consilio uel consensu uel

favore uel eius exemplo aliud furtum cómittendo ⌊ & cuz adulteris portionem tuam ponebas⌋ sequendo cócupiscé tiam carnis qui enim laudando eũ uel auxiliando vel có siliando aut dando pecunias aut aliqua adminicula p̄ben do quibus adulter vota sua perficiat sine dubio cum adul tero habere portionem dinoscitur. ¶ Arguens eum de có scientie prauitate & lingue dolositate ait. Os⌋ .i. cogita/ tio tua ⌊habundauit malicia⌋ per diuersa genera peccato rum iniqua uoluntate te ingrassando ⌊& lingua conpone bat dolos⌋ aut false laudando aut inique consulendo aut mendacia colorando ad deceptionem proximi vnde sequi tur. Sedens aduersus fratrem tuũ⌋ ex industria ⌊loqueba ris⌋ dattrahendo uel in iudicio calũpniose obiurgando ipsũ ⌊& aduersus filiũ matris tue⌋ .s. ecclesie ⌊ponebas scanda lum⌋ prebendo ei verbo aut exemplo occasionem ruine ⌊hec predicta fecisti & tacui⌋ nó statim vindicaui sed ex cle mentia mea & misericordia ad penitentiaz expectaui. Ve rum quia ex hoc ꝙ deus ex misericordia sua non statim punit; mali credũt ꝙ non debeat alias punire ideo dicit. Existimasti inique ꝙ ero tui similis⌋ consentiédo malis aut quia scelera tua statim non vindico/putes illa michi placuisse: iniquũ est hoc de me sentire vnde ⌊arguam te in deficientibus flagellis puniendo & statuã te contra faciez tuam⌋ peccata tua que tu modo non attendis ut videas feditatem tuam non corrigas sed ut erubescas. ¶ Et ideo propheta admonet omnes fideles dicens. Intelligite hec que iam cómemoraui ⌊uos q̃ obliuiscimini deũ⌋ eius mã data iniqua presumptione contempnédo ⌊nequãdo rapiat uos⌋ de presenti uita ad eternam dãpnationem ⌊& non sit qui eripiat⌋ quia in inferno nulla est redemptio. Intelli/ gite⌋ etiã hoc ꝙ ⌊ sacrificium laudis⌋ non quale scelerati canũt sed quale pura mens consueuit offerre: ipsum eniz quando cum fidei puritate & proba actione fuerit imola/ tum ⌊honorificabit me⌋ in quo sacrificio laudis ⌊ est iter quo ostendam⌋ offerenti ⌊salutationem dei⌋ O gloriosa se/ mita que ducit ad celi terreq3 creatorem que si puro cor

de peragatur fit nobis illa scala iacob que ascendentes p ducebat ad celos.

Psalmus. L. In quo propheta monet peccatorem exemplo sui ad penitentiam.

Miserere mei deus secundū magnam misericordiam tuam. quia magna est miseria mea: magna o dñe indigeo misericordia. subueni ergo grandi vulneri meo secundum magnam misericordiam. Et secundū multitudinem miserationū tuarum dele iniquitatem meam. confugio ad miserationes ut grauibus vulneribus meis tyriacā remissionis infundas: multe sunt miserationes tue multe sunt iniquitates mee; sed miserationes tue oēm exsuperant magnitudinez quorūlibet peccatorum miserationes ergo tue deleāt peccata mea q̄uis uideantur ingentia. Dixi quidē q. Amplius dicam q hoc iterū iterūqz repetaz nec semel tepulsus precari desistam. laua me dñe ab iniquitate mea et a peccato meo mūda me. fonte misericordie: amplius laua me: amplius mūda q̄ petere intelligam sed ita munda quatenus nichil inmūduz maneat in me. Laua me domine. Quoniam iniquitatem meam ego cognosco. confiteor peccatum cognosco. me iniquū non nego me peccasse. q peccatum meuz. non tradam oblivioni sed continue proponaz ante oculos meos. hoc dicit propheta q̄a quotiens talia corde respicimus totiens cōmissa deploramus. Munda dico q merito te oro tu mundes me quia tibi soli peccaui. tanq̄ iudici et potenti punire quia solus tu es superior me qui potes peccata mea discutere. q malum coram te feci. te presente q videte qui vbiqz es et remitte michi. ut verax inueniaris. indulgentiam peccati dando ad te conuersis sicut promittis. in sermonibus tuis q uincas. cōuincendo de mendacio illos qui iudicant te q̄ non debeas implere promissa michi nec delere peccata mea. Propheta persuasionem remissionis peccati sui in-

ducens ex humana fragilitate dicit ne mirum ꝙ peccauí
Ecce in iniquitatibus conceptus sum] in peccato origi/
nali sicut ꝯ omnes homines ex quo ratione fomitis ad
actualia pronus existo] ꝯ in peccatis concepit me mater
mea] est repetitio eiusdem. Ecce enim] veraciter confido
de uenia tum quia] ueritatem dilexisti] et ita sine defectu
adimplebis promissiones tuas: tũ quia] incerta] s. que de
sui natura sunt variabilia] ꝯ occulta] que excedũt oculũ
mentis mee que tamen a sapiẽtia tua cõprehenduntur ꝑ
spũm prophetie] reuelasti michi] inter que cõnumeratur
misteriũ incarnationis ꝯ misericordia qua remittis pec
cata: vnde iam redemptorẽ video iã filij dei incarnationẽ
precognosco iam intueor ꝙ de semine meo nascetur ĩ quo
benedicentur omnes generationes: Inter alia tue dis/
positionis sacramenta michi reuelata video passionẽ tuã
qua mundus redimendus est ꝯ ita certus sum ꝙ. Asper
ges me] sanguine tuo qui per ysopũ que est herba humi/
lis ꝯ medicinalis designatur] ꝯ lauabis me] ꝯ] incompa/
rabiliter dealbabor Auditui meo dabis gaudium] de ab
solutione peccati quando audire meruero dimissa sũt ti/
bi peccata tua] ꝯ leticiam] de eternis bonis qua promit
tis absolutis dicẽs venite benedicti patris mei ꝛc] ꝯ exul
tabunt vires mee] que prius peccatis erant] humiliate]
Et ut possint exultare. Auerte faciem tuam a peccatis
meis] ut amplius ea non aspicias adpuniendum] ꝯ omẽs]
alias] iniquitates meas dele] preteritas presentes et futu
ras. Dele iniquitates meas oro ꝯ eis deletis. Cor mũdũ
crea in me deus] per gratiam iustificantẽ quã tu solus re
stituere potes ꝯ quia curuata est per peccatum rectitudo
spiritus mei ad terrena] spũm rectum] tendentem in deũ
] innoua intus in anime mee viribus. Ne proicias me]
a presentia tua vnde lumen ꝯ sanitas venit] ꝯ spũs sanc
ti gratiam] quam michi penitẽti ꝯ confitẽti tua benigni
tate iam dedisti] non auferas a me] uel spũm hic intellige
prophetie domũ quod sibi preciosius est omnibus rebus
Redde michi leticiã salutaris tui] s. cristi per quem fit

remissio peccatorum⌊ et spū principali⌋ .i. sancto principā te et dominante super omnia⌊ confirma me⌋ ne iterū pec cem ne a te cum mutabilitate discedam. ¶ Cū reddideris michi leticiā non ingratus ero sed. Docebo iniquos vi as tuas⌋ precepta tua verbo ut declinantes a vijs prauis penitentiā agentes misericordiam cōsequantur. docebo e tiam exēplo quia dū michi peccatori parcitur alijs spes uenie datur . quis eni ad conuersionē non paret animū vbi Rex et propheta concesse sibi venie prestabat exēplū hinc sequitur⌊ et impij conuertentur ad te⌋ penitentiam. ¶ Et aūt digne aliis predicem vias tuas. Libera me de multis peccatis meis⌋ ut ab his desinā quia tu solus po tens⌊ deus actor salutis mee⌋ liberare et cū mundatus fue ro cū exultatione⌊ annūciabo iusticiā tuam⌋ que semper tue pietati coniungitur. ¶ Ne uidear presūptuosus in pre dicatione mea. Domine labia mea⌋ que propter pecca/ ta fuerant clausa⌊ aperies⌋ dando gratiā et scientiā loquē di⌊ et os meū⌋ cū fiducia⌊ annūciabit laudē tuā⌋ qua cre atus sum : laudē tuā qua peccans non derelictus sū : lau dem tuā qua ut confiterer āmonitus sū: laudē tuā qua ut securus essem mūdatus sū ¶ Os meū dico annūciabit laudē tuā. Quoniā si uoluisses illud sacrificiū⌋ quod pro expiatione peccati debebatur in lege⌊ paratus eram et sū dare⌋ sed non offero⌊ quia holocaustis⌋ que sūt inter sacri/ ficia digniora⌊ non delectaberis⌋ non eni sunt tibi accepta que etiam in aduentu tuo qui es verū futurū sacrificiū pro peccato totius generis humani deo patri offerendū ego respuenda preuideo. ¶ Nec tamen nos sine sacrificio relicti sumus nam. Sacrificium deo⌋ acceptissimū et quo peccata soluūtur est⌊ spūs contribulatus⌋ .i. de omnibus peccatis simul tristatus⌊ cor contritum et humiliatum⌋ vnde non sanguis egreditur sed lacrimarū fluenta de cur runt⌊ deus non despicies. Benigne fac domine⌋ .i. Ostē de benignitatem uoluntatis tue ecclesie⌋ sancte ut⌊ muni menta⌋ imortalitatis nostre que per primū hominē fue/ runt destructa et que danda sunt in futuro cōstruātur mo

do in fide spe ⁊ caritate. Tunc cum muri iherusalem edi
ficati fuerint] .s.in futuro tunc[acceptum habebis sacri
ficium iusticie] .i.passionem filij tui gloriosam qui se sa/
crificium in ara crucis obtulit pro omnibus ⁊ fidelium
[oblationes ⁊ holocausta] cordis contriti et humiliati et
tunc ecclesia constructa multi[imponent super altare] fi/
dei super quod est offerendum quicquid offerendū est[vi
tulos.i.seipsos hostiā viuentem sanctam tibi placentē.

Psalmus.li. In quo confortātur fideles
contra Antichristum et complices eius.
Propheta in spiritu preuidens anticristū cum toto cor
pore suo.i.vniuersitate reproborū intelligens eū uirū
sceleratum de sola malignitate se iactantem cuz indig
natione redarguit dicens/o:antichriste.

Q Quid gloriaris in malicia] cur uelis de malis
actibus gloriari vnde deberes potius conscien
tia teste confundi:cum non nisi de bono sit glo
riandum ⁊ potentiam ⁊ honorem existimas[o
perari iniquitatem] cum tamen posse peccare non sit pos
se. Omni tempore vite tue in quo malicia tua propaga
ta est] sine intermissione[iniusticiam cogitauit cor tuuz
⁊ lingua tua locuta est ⁊ sicut nouacula acuta] ita subtili
ter ⁊ expedite[fecisti dolum ⁊ promittendo beatitudinem
terrenorum que beatitudo non est. Non aūt tantum fe
cisti malum sed. Dilexisti] maliciam[⁊ affectu ⁊ studio
[super benignitatem] quod est contra naturam quia na/
turale est diligere bonum:bonū eni est quod oia appetūt
⁊ maliciam odire:in quo execrabili morbo:comprobaris
corruptus illud magis appetibile iudicans quod natura
⁊ boni mores accusant. Item dilexisti[magis facere iiu/
sticiam ꝗ loqui equitatē. Tu insuper anticriste. Vir
linguosus ⁊ dolosus dilexisti omia uerba precipitationis
⁊ dolositatis] ad precipitāndum in mortem seruos dei.
Propterea deus destruet te in finem] eternis suppliciis

deputando licet permittat te ad modicũ regnare hoc mo
do destruet quoniam primo [euellet te] tanq̃ pestiferam
flãmam auferendo a te dignitatem tuam ⁊ post hoc faci
et te transire de hac gloria uana in qua es ad tempus [et
de tabernaculo tuo. i. de domo tua ⁊ statu tuo ⁊ finaliter
te] ⁊ radicem tuam]. i. complices tuos ministros dyabo/
li [euellet de terra] viuentium quia cũ sanctis dei nec dy
abolus nec anticristus nec sequaces eorum habebunt ali
quã portionem. Videbunt iusti] hanc antixpi iustissimã
deiectionem ⁊ destructionem [et timebunt] deum timore
reuerentiali eius iusticiam laudantes [⁊ ridebunt] super
anticristũ ⁊ merito: quoniam sancta dei pacientia a perfi
do homine iniqua uoluntate contempta est ⁊ irridentes
eum de superbia sua dicent ecce homo [qui non posuit de
um adiutorem suũ] non credidit q̃ indigeret dei auxilio
sed se deum fecit. Sed sperabit in multitudine diuitiarũ
suarũ] auri ⁊ argẽti ⁊ potentie et glorie quas male acqui
sivit ⁊ per quas multos ad se traxit [⁊ prevaluit in vani
tate sua] in mundali pompa prevaluit in malicia sua q̃a
nullus impiorũ tot fideles decipiet et sãctos persequetur
⁊ ideo merito super eum hec vindicta descẽdet. Prophe
ta in persona fidelis populi ait sic: Anticristus ⁊ sequa/
ces sperant in diuitijs ⁊ in uanis rebus: non sic ego. nam
ego. Sicut oliua] que omni tempore viret fide [fructife/
ra] bonis operibus [in domo dei]. s. in ecclesia sancta dei
[speraui in misericordia dei] que duratura est in eternũ et
in seculum seculi. Confitebor tibi] confessione laudis per
petuo [quia fecisti] non ex meritis meis sed ex misericor
dia tua ipsa que dicta sunt: s. q̃ sum oliua fructifera in do
mo dei ⁊ q̃ spero in misericordia dei [⁊ expectabo tem no
minis tui] quod est ihesus. i. saluationem meam [quoniã
nomen tuũ bonum est]. i. dulce ⁊ hoc [in conspectu sanc/
torum tuorũ] impijs vero terribile ⁊ horrendum.

Psalmus. lij. In quo propheta consolatur
fideles contra persecutores suos.

Dixit insipiés].i. judeus vel antixps vel aliqs de familia sua [in corde suo nó é deus].s. xpus q̃ dictus fuit deus. ¶ Unde est ꝙ hoc idez hodie multi dicút: q̃a.s. [Corrupti sút] ab omni vi rationis in quo verbo oés heretici notati sút. ná deo recte nó credidisse corruptio é: ꝛ q̃a a mala fide itur in turpes mores ꝛ in acerrimas iniqtates sed [abhominabiles facti sút] deo in desiderijs suis [ꝛ nó é de illis] reprobis [q̃ faci/at bonú] meritoriú quod fieri nó potest sine fide ꝑ dilectioné operáte. ¶ Pro examinada veritate. ¶ Dñs] ꝑ sanctos viros celestes q̃si examinatores veritatis [facit prospicere sup filios hoim vt videri siue scire faciat si é aliqs] ex illis [intelligés] vera cognitione deú aut recta opatione [reqrés deú]. ¶ Omnes] filij hoim q̃.s. nephariis psuasionibus excecátur [oés declinauerunt] a rectitudine justicie hinc inepti facti sút ad cósecutioné vite eterne nó de nu/mero illorú increduloru [é q̃ faciat bonú] meritoriú [vsq̃ ad vnú] Nonne cognoscét] se impie agere isti [q̃ operan/tur iniqtaté] vtiq̃ cognoscét penarú experiméto. q̃ fideles domini laniare cótédunt qui contra mandata eius viduas opprimunt pupillos expoliant qui malicie dentibus [plebem meam] assidue ꝛ delectabiliter ac si [cibum pa/nis] comederent deglutiunt ꝛ consumunt. ¶ Et merito hoc eis accidit quoniam ¶ Deum non inuocauerunt] intus in corde pro eternis bonis quia in eum non credide/runt [illic trepidauerút timore].s. ne adepta felicitate fraudentur ne diuitijs minus fruantur inuentis ne acquisi/tis priuétur honoribus [vbi non erat timor] iustus. quia omnia ista humana conditione sunt relinquéda. Illa vero non cogitant per q̃ verissimo timore torquédi veniút ineternú. ¶ Quare trepidauerunt vbi non fuit timor. ¶ Quoniam deus dissipauit virtuté eorum qui hominibus placere q̃runt] ꝛ nó deo quod sceleratorú specialiter esse dinoscitur [rales confúdétur] q̃a a regno dei separabú/tur [quoniá deus spreuit eos. quod specialiter respicit in deos] qui timétes ne locum perderét occiderunt cristum

Ad quos judeos conuersus propheta ait. O stulti judei. Quis dabit ex syó] ex géte nostra judeorũ [saluté jsrael] nullus nisi iste qué negastis esse deũ: iste solus dabit qui [cũ auerterit]. i. prorsus amouerit [captiuitaté] oés fideles a paradiso exules: q q captiui habétur in die judicij ad beatã patriã reducet [exultabit jacob] idest credétes judej [q letabitur israel]. i. oés qui méte vidét deũ.

Psalmus. liij. in quo docetur justus in aduersis laudare deũ.

Orat propheta in persona viri justi dicés.

Deus in virtute nomis tui] a me inuocati [saluũ me fac]. scio q nó est aliud nomé sub celo nisi tuũ in quo oporteat nos saluos fieri q in futuro judicio vbi in majestatis tue [virtute] apparebis [secerne me] a massa perditorum. Deus exaudi orationé meã] tacitã q etiã [verba oris mei] vt jã non solũ cordis instinctũ sed etiã votis exaudias affectuz quo desiderio] a malis liberari percipe] dicit q a illa proprie percipere dicũtur q métis arcbano recondũtur. Ideo oro. Quoniã mali alieni a deo] fide q operibus [insurrexerũt aduersũ me] q liuore insane métis armati [q sierũt vitam meã] q sanctorũ pdere [q nõ proposuerũt deũ ante cóspectũ suũ] jgnorare deũ credétes q scelerata méte cóceperũt [Ecce] gratias ago deo meo q oratio mea exaudita est. [quoniã deus adiuuat me] laboráte ferre paciéter q impij sup me nitebãtur ingerere adiuuat auté hoc modo quoniã [cóstructor é aie mee] etiã si caro mea periculis exponatur ad tépus. Auerte mala ab iimicis meis] aduersũ me cogitata [q in virtute tua disperde illos] ne possint perficere que cogitauerunt contra me. Ego vero ne ingratus videar. Voluntarie sacrificabo tibi] puritatez bone métis tibi offerendo [q confitebor nomini tuo] confessione laudis [quoniam bonũ est] imo eo nichil melius inuenio. illũ enĩ velle laudare deũ iestimabile bonũ é vnde q més sancta reficitur q mũdi istius aduersitas effugatur

Ideo cõfitebor nomini tuo. Quoniã ex omni tribula/tione eripuisti me] in preterito q ita spero q facies in futuro] q sup inimicos meos] florẽtes] oculus meus] sursũ tendẽs mente rapta ad deũ quasi cito arescẽs] despexit].

Psalmus. liiij. in quo de passione cristi
Gloz cristi ex forma serui.

Exaudi deus] orationẽ meam q ne despexeris] deprecationẽ meam] quia ex mandato tuo ifirmitatẽ carnis suscepi] intende michi q exaudi me] Et hoc ideo oro q̃a. Cõtristatus sum in exercitatione mea] quã pro mũdi salute suscepi videlicet predicando. miracula faciẽdo infirmos sanãdo: sed in hac exercitatione] cõtristatus sũ] eo maxime q̃a inde fructus iusticie perfidi nõ probantur afferre. o bonitatẽ piissimi creatoris. vt se cõtristatũ q cõturbatũ dicat q predicationibus saluberrimis obstinati populi vesania non credebãt: insup] turbatus sũ a facie inimici] populi judeorũ dicẽtis: si rex israel est descẽdat de cruce q credimus ei] q a tribulatione peccatoris] qua me alapis q flagellis cedebãt ore sacrilego cõspuebant spinis coronabãt cruci affigebãt Deinde a voce inimici turbatus sũ. Quoniam declinauerũt i me iniq̃tates] proferẽtes] sup me mẽdacia q falsa testimonia cuius furẽtis populi impetus q̃si fluminis cursus erat in me q̃a nullã volẽtes recipere rationẽ: effusionẽ sanguinis inocẽtis expectabant] q in furore suo] molesti q seueri erãt michi Et formido mortis cecidit sup me ad tẽpus vnde] q propter hoc turbatũ ẽ cor meũ] secũdũ hoiem in me cepi cõtristari q mestus esse q tristis facta ẽ aia mea vsq̃ ad mortẽ. Et q̃a seperatio aie a corpore sine cõturbatione maxima non potest euenire inquit] timor] in corde] q tremor] in corpore] venerũt super me] vnde ait pater si possibile est transeat a me calix iste] q cõtexerũt me tenebre] q̃a extincti sũt oẽs sẽsus mei

Qui vt cõturbationes predictas ⁊ molestias judeorũ vi
taret liberationẽ expetẽs ait. Quis dabit michi pẽnas
sicut colũbe ⁊ volabo ⁊ req̃escam⌋ in pace perpetua vbi
tu pater q̃ humanam naturam vsq; ad celorũ regna per/
ducẽs ad tuam dexteram collocabis. Ecce elõgaui me fu
giẽs⌋ a pfidis judeis quorũ durissima corda inuenio⌊ ⁊ mã
si in solitudine gẽtiũ⌋. Licet aũt timor ⁊ tremor mortis
venerint super me. Expectabã⌋ tñ presidiũ patris⌊ q̃ me
saluũ fecit a pusillanimitate spũs⌋ ne cederẽ malis siue
deficerẽ in passione⌊ ⁊ tẽpestate⌋ tribulationis judeorum.
Precipita dñe eos⌋ qui in altũ supbie erecti sũt in cõtẽp
tũ hominũ⌊ ⁊ disperge eos⌋ p diuersas nationes⌊ ⁊ liguas⌋
ne perniciosam cõfluãt vanitatẽ ⁊ hoc ideo⌊ q̃a vidi perfi
diam eorũ⌋ in nõ credẽdo michi⌊ ⁊ cõtradictionẽ michi fa
ciẽdo in ciuitate Iherusalẽ⌋. Die⌋ cũ docerem turbas ⁊
ipsi judei nõ crederẽt⌊ ⁊ nocte⌋ cũ paterer ⁊ illi blasfema/
rẽt: ita⌊ ciuitas illa repleta est iniquitate⌋ tam maiores
q̃p minores⌊ vt supra muros redũdare videretur iniq̃tas
eius. in cõmuni aũt plebe erat studiũ⌋ malignãdi ad mor
tẽ michi inferendam⌊ ⁊ iniusticia⌋ quia sine merito meo
Et nõ defecit de plateis eius vsura ⁊ dolus⌋ omnia eniz
q̃ in lege prohibita sũt ad augẽdũ peccati cumulũ⌊ exerce
rũt in ea⌋ ¶ Exprobrat specialiter iniquitatẽ pfidi jude
dicẽs. Quoniam si inimicus meus⌋ apertus publicus iur
gijs⌊ maledixisset michi⌋ eo q̃p sibi nocuissem causam ha
berẽ⌊ patiẽter sustinẽdi⌋. Si is qui oderat me⌋ manifeste
⌊ sup me magna locutus fuisset⌋ superbe michi insultan/
do comminando aliquod malum vel mortem⌊ abscon/
dissem me forsitan ab eo⌋ nõ vindicassez me. ¶ Tu vero
o Iuda. Homo vnanimis. i. eiusdem animi reputatus
inter apostolos⌊ dux⌋ missus cum ceteris ad predicanduz
siue dux quia itineris precursor⌊ ⁊ notus meus⌋ in ea/
dem societate ⁊ in eodem collegio mecum manẽs. Qui
simul mecum capiebas cibos cum dulcedine⌋ caritatis
⌊ ⁊ sepe in templo⌋ salomonis pari consensu⌊ ambulasti

mecū/ cū alijs discipulis ad predicādū ⁊ tū tradidisti me
in manus peccatorū. ¶ Propheta in persona cristi impre
cās penam predictis inimicis ait. Ueniat mors sup il/
los/.s. Judam ⁊ socios suos q̄ opere aut cōsilio in vēden
do ⁊ tradendo xp̄m fuerūt/⁊ descēdant in infernū viuen/
tes/.i. ita grauiter puniātur ac si viui cremarētur ¶ Et
hoc ideo. Quoniam tam precordia q̄ʒ opera eorum neq̄
cijs plurimis ⁊ perniciosissimis plena sūt/ tam in occul/
to q̄ʒ in aperto. Ego aūt/ ex forma serui/ ad dn̄m clama/
uj ⁊ deus/ pater/ exaudiuit me/ consequēs erat illū exau/
diri qui a majestate sua nō poterat segregari. ¶ Alia litte
ra habet saluauit me. s. resuscitans me: ⁊ ideo nec Jude
proditionē nec aliorū impiorum cōplicū iniq̄tatē timeo.
¶ Et q̄a saluabit me. Narrabo ⁊ annūciabo vespere/ .i.
i cena discipulis: quod fecit cū dixit vado ad eū q̄ me mi
sit ⁊ alia multa/ ⁊ narrabo etiam mane/ quod fecit cum
Pilato q̄renti an esset rex judeorū. Respondit tu dicis/⁊
narrabo in meridie/ quod fecit cū dicit consumatū est ⁊
emisit spūm/⁊ dn̄s ad exitū perducet vocē meam/ vt si/
cut dicam ita erit. ¶ Exaudiuit q̄dem me quia beneficio
resurrectionis. Liberabit in pace animam meā ab hijs
qui appropinquant michi/.i. ab hijs qui laudibus fictis
reddere videbātur obseq̄um/ corde nichilominus fauebāt
inimicis/ quoniam inter multos/ q̄ me p̄seq̄bantur/ erāt
tales/ qui me ficte laudabant dicētes scimus quia verax
es magister ⁊ tū latēter fauebant aduersarijs. Exaudiet
deus/ me orantē/ quia deus/ pater q̄ est ante secula/ humi
liabit illos/ p̄fidos iudeos tollēs eis locū ⁊ gētē p Roma
nos. ¶ Merito humiliabit illos quoniā. Non cōmutan
tur de malo in bonū de peccato ad penitētiaʒ/ sed perma
nēt in peruersitate sua obstinati. ⁊ hoc ideo/ q̄a nō timu
erūt deū/ filiū dei crucifigētes nam qui timet deuʒ a sua
perfidia commutatur dum judicij pauore ⁊ caritatis stu
dio elegit dominicis jussionibus obedire. ⁊ ideo/ deus ex
tendit vindictam suam ad retribuendam eis penam pro

peccato secūdū ordinē sue sapiētie cōdignā. ¶ Merito ex
tēdet vindictā super eos q̄a. Contaminauerūt testamētū
dei] prauo intellectu interpretātes sacram scripturam q̄
nolentes credere quod eis cognoscitur scripturarū veri/
tas predicasse: q̄ ideo] diuidētur in die vindicte a societa/
te fideliū tanq̄ azsure palee] a granis q̄ hoc erit in die ju
dicij quādo volūtas dei omnibus inotescet: tūc enī illud
quod hic per prophetas precinuit q̄ per apostolos predi
cauit generalitas manifestissime tūc videbit. ¶ Cur deus
faciet illa q̄ dicta sūt quoniā. Mollierūt perfidi judei ser
mones suos sup oleū] quādo dicebant: magister scimus
q̄a a deo venisti q̄ viā dei in veritate doces] q̄ ipsi tū fue
rūt jacula] quādo dixerūt reus est mortis o excecrāda di
uersitas potuissent hoies mollia loqui dū essent tam du/
ra facturi. ¶ Loquitur xp̄s ad vnūquēq̄ fidelē. Et q̄a
tales sūt isti nō in eos sed in deū. Jacta curam tuā] tāq̄
in portū] q̄ ipse te fouebit] q̄ si justus fueris non patietur
te finaliter fluctibus fatigari q̄ si i hoc seculo nō adimat
justis fluctuationes: est quia eos tēporaliter probat vt in
eterna vita quos coronet inueniat. Tu vero deus] q̄ ius
tos nutris foues q̄ conseruas] deduces eos] q̄ me psequū
tur] in puteū] inferni vt q̄ noluerūt bibere de fōte aque
viue in puteū eterni interitus demergātur: o pietas iau
dita judicatis totū hominibus predicitur vt culpa plecti
bilis euitetur. ¶ Unde. Viri sanguinū q̄ dolosi] q̄ effusuri
sūt sanguinē innocentissimi redēptoris nostri] nō dimidi
abūt dies suos] volūtarios. s. nō aūt a deo cōstitutos quia
illi in predestinatione dei noscūtur esse diffiniti sed suos
nō eni perficient tot annos q̄tū putant. sed infra tēpus
peribūt quod sperabūt] ego aūt] vox filij ad patrē a die/
bus temporalibus veniam ad diem eternū quia] speraui
in te dñe] quod non faciūt.

¶ Psalmus. lv. in quo populus fidelis confortatur
contra persecutiones malorum.

Vox ecclesie orantis deũ ne fideles opprimãtur ab inimi
cis dicit.

M Iserere mei deus| presta auxiliũ porrige scutũ
misericordie ne deficiã in tribulatione| quoni
am inimicus| .s. dyabolus per se et per suos| persequi
tur me| multis modis me affligẽdo| toto tẽpo
re impugnãs| visibiliter et inuisibiliter| tribulauit me|
Necesse est vt miserearis. Quoniã multi sunt inimici
mei| mẽbra dyaboli| q̃ bellantes toto tempore vite mee
aduersũ me| in mẽbris meis quasi pedibus| conculcaue-
rũt me| Sed nũquid. Ab altitudine| superbie et elatio
nis istorũ qui me persequũtur q̃ breui tẽpore duratura est
| timebo| desperãdo: absit| non eni timebo quia| ego in
te sperabo| in quo nulli sperãti timẽdũ est quis eni spera
uit in dño et cõfusus est: nullus. In deo laudabo sermo-
nes meos| attribuẽs ei sicut fonti sapiẽtie quod bene lo-
quor| in dño speraui in quo cõfirmatus| nõ timebo quid
faciat michi. i. homo carnalis quicũque. Tota die verba
mea| licet essẽt a deo licet essent salutaria| execrabãtur|
contẽnebãtur a perfidis inimicis meis| oia consilia eorũ
erãt ad inferendũ malum michi| Ipsi subdoli cristiani.
Inhabitabũt| mixtim cũ bonis publice eni videbuntur
esse in ecclesia et cõgregationes sequi cõnẽtusque populorũ
sed virus peruersitatis sue| ascondũt| ipsi: si nõ possũt sta
tim decipere imitãtes magistrũ suũ dyabolũ qui sẽper ni
titur in fine hominẽ decipere| calcaneũ meũ| finem vite
mee| obseruabũt|. Illi ita agẽt cõtra me vtpote quibus
grauis sũ ad videndũ: mali eni q̃si graue põdus ferũt vi
tã iustorũ sed tñ ego nõ curo quoniã tu. O dñe saluos fa
cies illos| et hoc pro nichilo. i. sine aliquo merito eorũ sed
gratis per pietatẽ et per hoc saluabis q̃a in ira correctiõis tue
per flagella populos a statu supbie cõfringes ad humili-
tatẽ et per diuersarũ ãgustiarũ numerositatẽ reuocati cõpel
lẽtur tibi dño confiteri. Unde ego vt exẽplũ eis darẽ con
uersionis. Annũciaui tibi vitã meã| per humilẽ cõfessionẽ
| lacrimas meas| q̃s tibi pro hijs fudi pro tua clemẽtia

[acceptas habuisti in cóspectu tuo]. Sicut [erat [in pro/
missione tua exaudisti me deprecanté] promiseras eni te
exauditurũ flenté ac tribulatũ. inueni ergo te misericor/
dé in promittédo. veracé in reddendo. cũ exauditus sum
non timeo inimicos. quoniã aduersarij mei [in fugã con
uertétur]. In quacũq; die] q in quacũq; crate[inuocaue
ro te] ecce cognoui q; in omni necessitate tu deus [asis/
tis] misericordiã prestans tuis q ita cognoui q; deus me
us es proprie qui in omnibus michi aduersis tã clemen
ter subuenis. qué colo qué amo. Et ideo. In deo lau/
dabo verbũ] filiũ in deo patre intelligendo q predicando
eum patri consubstãtialé coeternũ q omnipotenté. q ḋc/
quid de patre secũdũ substantiam dicitur de eo esse senti
endũ [q sermoné]. i. predicationé cristi per quã regulam
viuédi mũdo prestitit q saluté. laudabo in dño spiritu sã
cto p quẽ est facta q ideo in dño speraui q propter hoc [nõ
timebo quid faciat michi homo]. i. dyabolus qui me ini
qua sẽper volũtate persequitur. Non timebo dico quia
si auferãtur michi hec tẽporalia tamẽ remanebit michi
vnde tibi seruire possiz quia. In me sũt vota tua deus]
. i. desideria tibi seruiẽdi. nõ est opus extra q̃rere q̃a i me
sũt que vota ergo reddã tibi. s. laudationes nominis tui
quia de cordis area. profertur laudis incẽsum q de cela/
rio bone conscietie profertur fidei sacrificiũ ista sunt vo
ta pricipaliter tibi grata si caritate fuerint incẽsa. De
rito debeo laudare te. Quoniã eripies] in alia vita [aiaz
meã de morte] perpetua [oculos meos a lacrimis] q̃a ibi
nullus mala sua deflet q pedes a lapsu quia ibi nulli la/
bũtur in malum eripuisti dico; vt placeã corã deo in splẽ
doribus sanctorũ ineternũ.

Psalmus. lvj. in quo de passione q re/
surrectione cristi.

Vox cristi ex parte humanitatis pro se q corpore suo ad
patrẽ inquit regulã nobis sancte orationis ostẽdens.

Miserere mei deus miserere mei/ repetendo hoc periculum iminere magnuz ostendit/ miserere mei deus quia in te confidit anima mea/ tue enim conditionis est propriuz illis prestare misericordiam: qui in te habent confidentiā. Bene debes facere. Quoniam in protectione materne pietatis tue/ in hoc tribulationis estu ne arescam/ sperabo/ ut vmbraculum prebeas michi hoc in mēbris iugiter facit/ donec transeat iniquitas/ quod in fine cōplebitur nam ante finem seculi nec iniquitas deerit premēs nec iusticia patiens. Clamabo ad deum altissimū/ ad quem non uoce ualida sz puritate conscientie peruenitur/ qui bene fecit michi/ maxime cum excellentissimū incarnationis archanū sua gratia humano generi contulit. Unde sequitur.

Vox ecclesie. Bene fecit michi q ita bene q. Misit/ pater filiū suuz/ de celo/ .i. de secreta essentia sua qui me q totum genus humanuz/ sanguine suo redemit q dabit in obprobrium/ impios q peccatis obnoxios/ conculcantes me. Vox cristi. Deus pater misericorditer egit mecum secundū ueritatem promissionū suarū quia eripuit animā meaz de medio populi/ iudeorū a principibus eorū seducti. Unde illi leones q illi catuli leonū omnes fremuerunt omnes occiderūt/ ego dormiui/ somno mortis secundū carnem/ conturbatus/ ex timore q angustia passionis. Vere fui conturbatus q̄a. Filij hoim/ .s. iudei q̄ deberent esse filij dei q sūt filij dyaboli qui licet in passione manus haberent inbermes: os tamen habuerunt armatū: nam/ dentes eorū sunt arma. s. ipia eorum consilia sagitte uerba uolantia vsqz ad operationez mortis emissa/ q lingua eorū gladius acutus/ dum clamarēt crucifige crucifige eum. O deus pater mi illi ita faciūt contra me ita me deridēt. Sed tu fac me resurgere q ex altari super celos/ ad dexteram tuā et per hoc/ in omnez terzam dilatabitur gloria tua. Postq̄ cristus interposuit de sua exaltatione reuertitur ad inceptaz narrationē de sua passione dicens. Laqueum parauerūt pedibus meis

quasi latenter dū interrogationes inferebant dolosas ut si liceat censum dare Cesari ⁊ de adultera cum interro/gant quid ipse diceré ⁊ incurvarūt uitam meam deicien do me in morté. Foderunt ante facié meā foueā ⁊ hoc cum in facie mea dixerunt clamantes reus est mortis q̄ ideo dicti sunt foueam fodere quia eū neci visi sunt tradi disse: sed hoc agendo cristo qui patiens fuit non obfuerūt sed ipsis iudeis qui ceciderunt in foueaz ipsam mortis quando post cristi resurrectionem capti dispersi ⁊ inter/fecti sunt: interfecerunt cristum ⁊ interfecti sunt: ⁊ vnde se regnū obtinere putabant: inde perdiderunt. Ad deus pater ⁊ si inimici mei laqueum parauerūt pedibus meis ⁊ foueam foderunt ante faciez meā nichilominus. Paratum est cor meū ad tollerantiā passionis vsqz ad mor tem: ⁊ pro resurrectionis gloria quam modis omnibus michi spero affuturam paratum cor meum ad agendas gratias nam cantabo ore ⁊ psalmū opere dicaz. Et ut hoc possim explere. Exurge gloria mea que hactenus la tuisti exurge potenter caro que fuisti psalteriuz diuina operans ⁊ cythara humana patiēs: exurge dico ⁊ letare quia certus sum ꝙ exurgaz diluculo quo tempore eum resurrexisse euangelii lectio sancta testatur. Confiteboz tibi confessione laudis postq̄ resurrexero per meos coram populis predicando laudes tuas ⁊ psallam tibi virtuo/sis operibus ut tu pater glorificeris a gentibus. Hoc autem confiteboz tibi confessione laudis. Quoniā magnificata est misericordia tua vsqz ad celos cum humani/tas mea vsqz ad celorū regna perducta est ⁊ ueritas tua quā per prophetas dixeras qui nubes dicuntur per me adimpleta est. Agētes ergo gratias dicimus cum pro/pheta o criste. Exaltare super celos deus ⁊ super omnez terram manifestabitur gloria tua cum spiritus sancti donum in omnem carnem effuderis.

Psalmus. lvij. In quo redarguitur malicia iudeorum contra christum.

¶Propheta generaliter monens omnes fideles recte iu/ dicare et vere loq̄ et specialiter i persona cristi increpās iudeos qui aliud de cristo loquebantur et aliud iudica/ bant ait.

Filij hominū patriarcharū et prophetarū quos imitari debetis si vere quod utiqz verum est iusticiam loquimini dicendo michi magister scimus quia a deo uenisti et viam dei in uerita te doces recte iudicate quomodo autem dicitis post co/ ram Pilato crucifige crucifige eū sic anté iudicantes fic te locuti sunt: iusticiam cóprobamini; aliud in labijs ali ud in corde habentes. ¶Sed uos o iudei quomodo potes/ tis de me recte iudicare. Qui iniquas cogitationes i cor de uestro contra me operamini in terra .i. populo ves/ tro: et sicut male cogitatis ita inique operamini malis enim cogitationibus vestris: opera uestra concordāt ma nus enim sequitur cor. ¶Unde iniqui estis corde et manu Et hoc ideo faciūt q̄a. Alienati sunt peccatores iudei a veritate a uita beata a vulua .i. ab ipsa origine: non q̄ a ex tunc peccauerunt sed quia precognouit dominus ab vtero illos peccaturos. ¶Unde sequitur errauerunt ab vtero .i. errare presciti sunt ab utero locuti sunt falsa dicentes se filios Abrahe cum opera abrahe non facerent ¶Quibus fuit. Furor in malo ad similitudinem serpen tis non cuiuscūqz sed aspidis surde non quidem carétis auribus sed obturantis aures suas terra et cauda ne au/ diat. ¶Unde sequitur. ¶Que aspis quia obturat aures. Non exaudiet uocem incantantium ut ad lucem educa/ tur et venefici incantantis sapienter secundū artem suā cui merito iudei comparātur qui cordis auribus obdura tis nolūt audire scripture sancte saluberrimam doctrinā per quā reuocari possent ab errore et de tenebris uenire ad lucem obturantes aures suas vnā amore terrenorum alteram cauda .i. delectatione peccatorū preteritorum. ¶Propheta predicés penā eorū dicens. Deus inimicorū conteret et deducet ad nichilum dentes .i. dolosa uerba et

captiosas interrogationes q̃ hoc [in ore ipsorum] non au
deant pre confusione loqui sicut quando posuit silentium
saduceis q̃ phariseis interrogantibus si licet censum dari
Cesari [et molas leonũ] .i. iclamationes mortis quas fe
cerunt iudei cruento ore clamãtes crucifige crucifige eũ
[confringet dominus] horũ mole confracte sunt: quando
cristus resurrexit. Ad nichilũ deuenient tanq̃ aqua de/
currens] que cito absorbetur a terra sed deus per miseri/
cordiam ad salutem eorũ [arcum] .s. minas quibus ter/
ret [intendit] q̃ tam diu terret minis q̃ flagellis [donec in
firmati q̃ humiliati] ad penitentiam q̃ confessionis salu/
tem meliorata se mente conuertant. Sicut cera] que ig
ne dissoluitur: sic illi mali qui in perfidia sua indurati fu
erint in futuro iudicio [ligne perimentur superceciderit ig/
nis] superbie concupiscentie q̃ ire super eos q̃ ideo [non ui
derunt solem] iusticie a quo omnes gẽtes illuminantur.
Priusq̃ spine vestre] .i. que spinarũ more primo delec
tant postmodũ pũgunt [manifeste percipiant] per exper/
gentiam dãpnuz .i. acutissimã dampnationẽ in extremo
ignis viciorũ [absorbet eos duz adhuc viuũt] in uita ista
q̃ dicũtur nõ absolute viuẽtes sz sicut viuẽtes q̃a uita ipi
orũ nõ est uera sz falsa: q̃ hoc fiet in ira q̃a deus tanq̃ ira
tus punet peccatores. Letabitur iustus cuz uiderit pu
nitionem peccatorum] non çelo vindicte sed çelo diuine
iusticie cancordans se diuine volũtati [manus suas laua/
bit in sanguine peccatoris] .i. opera sua preseruabit mũ
da ab inquinamentis malorũ visa eorũ punitione q̃a stul
to pereũte sapiens astutior erit. Quibus consideratis di
cet quicũqz rationabiliter loquens. Quia utiqz est fru/
ctus iusto] de bonis operibus suis: siue de sua iusticia: er
go a contrarijs [vtiqz dominus diiudicans eos] .i. malos
de iniquitatibus eorũ non solum in futuro sed etiã in ui
ta p̃senti ubi florere uidentur. vult ergo intelligi q̃ nec
mali in hoc seculo omnino a pena sunt liberi quãuis flo
rere uideantur. nec boni a beneficio sequestrati licet mũ
danis oneribus opprimantur.

¶ Psalmus. lviij. ¶ Vox cristi ⁊ membrorũ eius.

ERipe me de inimicis meis] qui oderũt me] deus meus] quia non possum eripi sine tuo adiutorio] ⁊ ab insurgentibus in me] uerbis contumeliosis] libera me] ¶ Eripe me] non soluz] de cogitantibus michi mala: sed de hijs etiam qui iniquitatem conceptam mente] durata etiam] operatione cõplerent ⁊ de uiris paratis ad effundendũ sanguiné] innocẽtũ cristi ⁊ suorum. ¶ Salua me dico quia ecce. Ceperũt animã meam]. i. meipsum] irruerunt] cũ impetu sine omni ratione] in me] humilem] fortes] superbi iudei principes sacerdotum ⁊ seniores populi de sua iusticia presumẽtes ut morti me traderent. ¶ Ita perfidi iudei super me irruerunt sine causa quia. Nec iniquitas mea] peccando cõtra proximũ] nec peccatum meum] factũ cõtra deum meruerunt quia hoc michi facere debuissent] qui sine iniquitate cursum vite presentis peregi] ⁊ direxi verbo meo p̃dicatiõe mea ⁊ vite mee exemplo prauos ⁊ distortos homines quantum in me fuit ad rectum finez] direxi. ¶ Occurre michi ad te venienti] qui secundum naturam diuinam a te nũq̃ discessi ⁊ fac ut] qui nõ uident videãt] perfidem q̃ ego equalis tibi sum fac notam hominibus eq̃litatem nostram non putent iudei se purum hominẽ crucifixisse] ⁊ tu domine deus virtutum]. s. angelorum deus israel. i. qui videris deus solius israel. i vnius gentis que te colit. Intende ad uisitandas omnes gẽtes] ut tibi credẽtium copia crescat ex gentibus quia sterilitatem fidei i judayco populo cõperisti] non miserearis hijs qui] ex certa malicia ⁊ obstinata mente] in peccatis perseuerant] q̃ a tales non sunt digni misericordia. ¶ Prophetã de iudayci populi futura conuersione. ¶ Intẽde domine ⁊ vere intẽdes ⁊ salubriter quoniam. In vltima etate seculi] adhuc iudei qui perfidi fuerunt añ] conuertẽtur] ad fidez tuam ita ardẽter q̃ sicut nunc crudelissima obstinatione durati sunt ita tunc] ut canes famelici] fidei auidissima desi

deria [patientur] qui canibus merito comparantur quo/
niam anticristū illum humanissimā beluam fidei calore
raptati: religiosis latratibus insequentur: meliores erūt
tunc canes q̃ nūc sunt homines quando legem in q̃ mo
do delinquūt tūc fideliter defēsare contendēt: qui conuer/
si ciuitatem. i. sanctam ecclesiam [defendent q munient]
contra hereticas ipugnationes quam correctis predicati
onibus [circuibunt. Ecce loquētur in ore suo] quod nūc
habere nō merentur in corde: aliosqz ad bona conuertēt
que ipi prius credere noluerūt: q erit vtiqz in labijs eorū
gladius celestis uerbum dei qui gladius legitur bis acu/
tus ex utroqz testamento feriens et ad sanitatem felices
animas sua vulneratione perducens q ita omnes mira/
būtur dicentes [quoniam quis audiuit]. s. talia. Et tu
domine deridebis eos] qui predicationes rectas audire no
luerūt [q ad nichilum deduces omnes gentes] maligna/
tes que obstinatōne crudeli in scelerata anticristi religio
ne permanserint. Vox filij ad patrem ex forma huma
nitatis. Fortitudinem meā per te custodiaz] seruicio tuo
applicandam q exponēdam ad gloriaz tuaz [quia tu deus
ad altitudinez tuā suscepisti me q misericordia tua] ante
q̃ quicq̃ boni agerem [preuenit me] pre consortibus me
is dando michi sine mensura spiritum scūm. Deus ostē
dit michi] quantam misericordiam exhibuerit michi [sup
inimicos meos] ut totaliter non pereant ut etiam inter
inimicos meos virtus maiestatis posset ostendi. s. ut de
blasfemis fiant religiosi: q de iniqua cōuersatione iustis/
simi: ego vero implens preceptum tuuz: oro [ne occidas
eos] ne penitus pereant sz magis erraſſe se gloriosa satis
factione cognoscāt [q nequando obliuiscantur populi cri
stiani] aliquo tempore mei. i. mee passionis si non sint te
stes legis mortis mee: iudei multum quidem iuuant au
ctoritatem cristianam q predicta omnia inueniūtur in li
bris eorum quod nisi esset confixisse q adinuenisse cristia
ni putarētur. Et si rogo deus meus ut iudei oio non pe
reant. Disperge tamē illos in virtute tua] per diuersas

terras ut in hac dispersione scelus suū penitēdo deplorent
[q depone eos] de superbia sua: a potestate: a iudicijs: a re
gno: a sacerdotio: ut sint in obprobrium omnibus [protec
tor meus domne]. ¶ Et si rogo deus meus vt non occi/
das eos. Occide tamen delictū oris eorū] .i. insanas co/
gitationes eorū quando consiliū inierunt ut neci me tra
derent [q sermonem labiorum suorū] quando dixerunt re
us est mortis: resuscitando autem me quē perdere volue
runt occidis delicta oris eorū q sermonem labiorū suorū
quia tunc quippe quem perdendum clamauerunt viue/
re expauescent: q quez in terra contempserūt in celo ab
omnibus gentibus adorari mitentur [et cōprehendentur
in superbia sua] videntes se superbe egisse q inaniter qui
a frustra iruerunt fortes in humilem. ¶ Iudei cōprehē
si i superbia sua facti humiles. De execreatione] siue ma
ledicto contra cristum [q de mendatio] contra eum peni/
tentes [annūciabuntur in consumatione] i. in perfectione
virtutum: annūciabitur enim alijs ꝙ iudei qui primo e/
rant cristi inimici iam sunt conuersi q perfecti in uirtuti
bus ita ꝙ ubi habundauit delictū execrationis q menda/
cij superhabundabit gratia perfectionis q hoc factum [est
in ira consumationis] que est quādo deus vindicat ad sa
lutem [q ita non erūt tales] quales prius fuerunt super/
bi q blasfemi. ¶ Et isti iudei cum fuerint perfecta religio
ne veraciter instructi. Tunc scient q cognoscēt cristū do
minū esse iacob] patriarche sui quod primitus non crede
bāt [q finiū terre] gentium per omnes partes terre quod
modo durato corde nō sapiūt. ¶ Cōuertētur] supra ē posi
tus versus iste vbi cōuersio q salus iudeorū futura affir/
mantur. Ipsi uero] iudei qui veram meruerunt habere
doctrinam [dispergētur] ubiqz inter gētes [ad manducan
dum] cibum spiritualem. s. ut alios lucrētur predicatio/
nibus suis q in corpus ecclesie transforment credentes
[si non fuerint saturati] de credulitate populorum uiden
tes uerba sua non fructificare in mentibus perfidorum ut
uellent [murmurabunt] contra pigros increpantes alios

nolentes credere. ¶ Utroq; pariete. s. populo iudaico et po
pulo gentili in angulari lapide coniucto ecclesia tota gau
dens dicit. Ego autem cantabo potentiam tuam⌋ qua li
berasti me et iudeos et gentes conuertisti⌊ et exultabo ma/
ne misericordia tua⌋ cum. s. nox seculi istius obscura trã
sierit quando iam misericordia tua in scõrum remunera
tionibus elucescet. ¶ Et hoc iuste faciam. Quia factus ẽ
susceptor meus⌋. i. meorũ ad maximã dignitatem⌊ refu/
gium⌋ mei et meorũ michi⌊ in die tribulationis⌋ o q̃ gra/
tuz est refugiũ quando tempore tribulationis cõdonatur
¶ Qua propter. Adiutor meus⌋ non tantum cantabo sz
⌊ tibi psallam⌋ bonis operibus quia⌊ deus susceptor meus
es⌋ contra persecutiones hostium⌊ deus meus⌋. i. creator
meus⌊ misericordia mea⌋ quia totũ quicquid sum de tua
misericordia est.

¶ Psalmus. lix. In quo docemur ut deserentes dya
bolum regem nobis cristum esse cognoscamus.
¶ Propheta in uoce populi qui in pristinis erroribus e/
rat alligatus gratias agens de conuersione eorũ dicit.

Deus⌋ qui mali eramus⌊ repulisti nos⌋ ab er/
rore et a peccatis⌊ destruxisti nos⌋ male edifi/
catos ut erigeres in bonum edificium quod du
ret imperpetuũ⌊ iratus es⌋ malicie nostre: vetu
stati nostre ut pereat⌊ et misertus es nobis⌋ ad cultum ue
re religionis adducendo nos/o ita misericors/o indigna/
tio salutaris/captiuitas libera/ aduersatio fructuosa. Cõ
mouisti corda eorũ⌋ quando culturas suas deo cognoue/
runt abhominabiles extitisse quando aniaduerterũt diui
tias honores ceteraq; mũdi huius bona apud deũ postre
ma que ante putauerunt precipua⌊ et conturbasti eos⌋ ter
rore futuri iudicij/o medice iam contritis corde cõpeten
ti medicina succurre⌊ sana cõtritiones eius⌋ passiones/sa
na vulnera eius⌊ quia cõmota est⌋ a pristino errore trans
lata ut tibi domino pareat que ante ydolis seruiebat.

¶ Quia eni licet peccata percõmotione cõtritionis remissa sint: non tñ statim dñs ad reqem colligit fideles sed tribulationibus qbus purgẽtur exponit seqtur. Ostẽdisti] non sola cognitione sed etiam ipsa rei experiẽtia [populo tuo] facto tibi subjugato ac deuoto dura grauissimas tribulationes ostendit vero populo suo [dura] tũ quãdo martirũ cateruas seuis passionibus acqsiuit: tum quãdo per scripturã sacrã prohibuit seruos suos per delectabilia q mollia atq suauia propria desideria substernere docuit vt duris laboribus externati aduersus spiritualia neqtie q insurgẽtiũ cogitationũ bella viriliter erecti ad palmã gloriosã eius misericordia merezẽtur adduci [q potasti nos vino] non vbi est vitiorũ copia sed [cõpunctionis] vbertas peccatorũ. Quãtũ sint vtiles tribulationes presentis vite fidelibus ostẽdisti quãdo per scripturas docuisti i hoc mũdo passiones multiplices tuos fidelissimos sustinere. Et hãc] significationẽ [dedisti metuẽtibus te vt fugiant a facie arcus] a facie futuri judicij: dedisti etiã significationẽ vt in futuro [liberẽtur dilecti] ab erũpnis seculi [salũ fac populũ tuũ] ad dexterã tuã collocando vbi eterna salus est q sine fine leticia [q exaudi me] in hijs que peto Quia. Deus locutus ẽ in scõ suo] .s. xpo qñ verbũ caro factũ est q mũdi saluator apparuit i quo promisit hãc salutionẽ de qua locutione letabor. vox ecclesie q hac fiducia oro [q partibor siccimã] .i. humeros gẽtiũ imponens sup eos sarcinã gratiã seruitutis q fidei cristi q̃ sarcina q̃ busdã .s. bonis erit leuis: jugũ eni cristi suaue est q onus leue: alijs vero .s. malis erit grauis quia non omniũ erit fides: q codẽmodo [cõuallẽ tabernaculorũ] .i. humeros iudeorũ [partibor] quia de gẽte judayca aliquã portionẽ cui jugũ cristi suaue erit q onus leue. habebo: vnde cõstat de varijs nationibus ecclesiã domini esse collectam. ¶ Vox etiam ecclesie. Meus est] i. ad corpus meũ pertinens est cõuẽtus martirũ per [galaad] qui interpretatur aceruus testimonij designatus q populus fideliũ qui prioris vite oblitus in ãteriora se extẽdit p [Manasseu] figuratus q̃

interpretatur oblitus [meus e populus] fidelis q i bonis operibus sēper fructificat q per [Effraym] intelligitur q interptatur fructificatio [fortitudo e capitis mei] .i. cristi inqt ecclesia qui carne moriēdo per gloriosā resurrectionē suā contulit spei nostre copiosissimū fructū. Juda] i. cristus qui de stirpe jude secūdū carnem descēdit est [rex meus] hec est fideliū gloriosa confessio: & gentiū Moabitarū tribulatio & persecutio. s. illa quā in hoc mūdo sāctissimi sustinēt xpiani e [olla] i. refectio [spei mee] quia ad spē vite eterne dn̄o prestāte porrigitur: gloriamur eni in tribulationibus inqt apostolus: sciētes qa tribulatio patientiā operatur: patientia aūt probationē. probatio aūt spē. ¶ Letabor etiā quia. In ydumeā extendā calciamentū] .i. euāgeliū quod nos munit in via: hec ē defēsio q̄ seculi huius spinosa trāscēdit [gētes q̄ prius alienigene erāt subdite sūt modo michi] quia fidē nostrā receperūt. De siderio future beatitudinis fidelis populis exclamat ad dominū. Quis deducet me] .i. nullus nisi solus deus [in ciuitatē munitā] jherusalē futurā q̄ sic munita & pfecta ē vt nulla persecutione quatiatur [aut quis deducet me vsq in ydumeā .i. gētilitatē terrenā p[9] cupiditatē & rubeam p crudelitatē nisi tuipse deus ad quos gētiles deduci desiderat vt multi ex gētibus sibi incorporētur & amplietur societate mēbrorū & [impleto numero predestinatorum simul cum eis ad eterna beatitudinis gaudia perueniret. Nōne tu deus] pduces nos ad regnū tuū [qui] tn̄ sicut videtur [repulisti nos] permittēdo nos tribulari [& nō egredieris deus in virtutibus nostris] contra eos qui dicunt nobis vbi est deus eorum sicut olim fecisti patribus quibus ostendisti potentiam tuam. quibus te auxiliante gētes cesserunt & magna strage facta. terram promissionis obtinuerunt. ¶ Et quia deduces. ¶ Auxiliare ergo tu nobis deus] tu de tribulationibus nos eripe. tuo nos medicamine sana] quia vana salus hominis] salutem prestare non potest: indignus salutis ideoq sperare in homine non debet qui proprijs viribus probatur infirmus.

Est quia vana salus hois populus fideliū dicit. In deo faciemus virtutē] non enim cū dyabolo aut vicijs gladio certandū est: sed illis virtutibus q̄bus cristus ipse pugnauit. vt superbiā humilitate vicamus: diuitias mūdi paupertate superemus: q ipse cui nullus resistere potest pro nobis pugnās [deducet in nichilū inimicos nostros] delēdo de libro vite vbi sibi scripti videbātur elati.

Psalmus. lx. in quo monet ad laudē dei.
Vox ecclesie petētis vt eius exaudiatur oratio dicit.

Exaudi dñe deprecationē meā] super remotione malorū [intēde orationi mee] super ipetrationē eterne vite. Intende dico q̄a. Clamaui ad te ab vniuerso orbe terrarū] q hoc in anxietate cordis mei vt a te cōsoler: verū q si [q̄diu sum] in hac peregrinatione [anxietur cor meū] tēptationibus nō tamē pro tua clemētia vincor q̄a [in cristo] q̄ est petra firma [exaltasti me] in qua ois hedificatus est cristianus. Non solū exaltasti sed exaltatū q in fide firmatū. Deduxisti] per te viā ad te veritatē q vitā q hoc [quia factus es spes mea] in omni angustia mea [q turris]. i. defensio [fortissima] q inexpugnabile presidiū [a facie dyaboli] q sociorū eius q̄ famulos suos inuicta protectione custodit. Tu es spes mea turris fortitudinis q ideo tutissimus. Inhabitabo i tabernaculo tuo] q̄a in eo cōtra huius mūdi pericula [alarū tuarū]. s. misericordie q potētie tue q̄ alis cōparātur [munimine protegat] non ad breue tēpus sed quousq̄ secula vite istius] diuina administratōne [peragātur] Ideo dico firmiter protegat in velamēto alarū tuarū. Quoniā] scio q̄ [tu deus exaudisti orationē meā] q vere exaudisti q̄a [dedisti]. i. dabis futuri seculi [regnū i] [hereditatē] ppetuā [timētibus nomē tuū] sine distinctōe personarū: hereditatē dico q̄ nō morte relinq̄tur. sed q̄ cū largitore suo perpetuo munere possidetur que sic venit ad filios vt a testatore minime deseratur: hec here/

ditas nó habet finé sed cũ semel suscepta fuerit nũq̃ a no bis pmutatione discedit. ¶ Unde seq̃tur. ¶ Propheta de/ eternitate hereditatis xpi q p consequés justorũ cohere/ dũ eius ait ¶ O deus pater. Sup dies temporales regis nostri cristi q̃bus in presenti ecclesia regnat dabis dies eternos vt nó solũ in hijs diebus trãseuntibus regnet in ecclesia sua sed etiã regnét cũ illo sancti ineternũ q idem repetés sub alijs verbis inq̃t addicies sup annos q̃bus i preséti nobiscũ é annos eternos q̃ pmanét in generatio ne q generationé ¶ Unde seq̃tur. Permanet ineternũ populus fidelis in cóspectu dei dei p̃sétia séper frués vbi tanta erit omniũ bonorũ copia q̃ nulla erit ibi miseria: nullusq̃ ibi miser: nullus ibi q̃ret misericordiã: q q̃a non deerit aliquod de promissis non solutũ: q omnes facie ad facié videbũt deũ: nullus etiã req̃ret veritaté ¶ Sic psal/ mũ dicã sic operabor ad bonoré tuũ nó breui tépore sed q̃diu durabit michi hoc seculũ vt laudes a me tibi pro/ missas q vota bonorũ operũ meorũ reddã assidue cóti/ nuãdo de die presétis vite vsq̃ in dié eternitatis vt q hic vota nostra reddamus q ibi laudes dño perpetua hilari/ tate cãtemus eternas ei gratias indeficiéter exsoluétes.

¶ Psalmus. lxi. in quo monemur vt spre/ tis rebus caducis eterna speremus.

Propheta in psona cuiuslibet viri justi q̃ seculi vicia re/ linqués soli deo se subditũ esse cómemorat dicés cõtra in uidos q carnales volétes eũ decipere q ad similé eorũ vi/ tam attrahere: q̃d me temptatis inimici. quid est q̃ me subuertere nitimini cur animã meã perdere vultis.

Nonne deo subiecta erit aia mea agendo stré nue que ad eius bonoré cognouero ptinere in ipso delectari in ipso refici. q preter eũ nichil aliud concupiscere q hoc merito quoniã ab ipso é salus mea ¶ Merito subjecta debet esse deo aia mea. Nam

ipse est deus meus| q̃ creauit me cū nō essem. ⁊ salutaris
meus: salutis mee q̄ in Adā perierat p̄ passionē suā resti/
tutor| ⁊ susceptor meus| sub sua protectione in laboribus
seculi| ideoq; tali adiutorio munitus| nō mouebor ampli
us| vt prius fui carnis infirmitate pregrauatus. ¶ Vox
ecclesie siue iusti generalis ad p̄secutores cristianorum ¶
vos stulti. Quousq; irruitis| sup̄ hoies innocētes nō vos
reuocat timor diuinus| p̄ducētes vsq; ad mortē| quos deo
deditos esse sentitis q̃ vobis cōsentire nolūt| ⁊ incūbitis
eis tāq̄ parieti inclinato ad ruinā ⁊ macerie depulse| pu/
tātes q̄ xp̄ianus populus sit sine defēsore ⁊ q̄ facile ruat
vos inania meditamini q̄a cū deus sit susceptor meus nō
mouebor āplius ¶ Vox ecclesie cōtra iudeos ⁊ fictos xp̄ia
nos a q̄bus etiā patitur sicut a paganis q̄ dicit. Verū/
tn̄| iudei ⁊ ficti cristiani| cogitauerūt repellere a me pre/
ciū meū| siue honorē meū. i. cristū q̃ preciū ⁊ honor ⁊ glo
ria mea est ne puro corde ab hoībus tolleretur illi ita sed
ego sēper| cucurri| p̄ militiā ⁊ viā propositā inflexibilis
| in siti| salutis eorū cupiēs fide saturari: sed ipsi| ore suo
bn̄dicebāt| vt adulationis me verbis deciperent| ⁊ corde
suo maledicebāt| mala in me machinātes. ¶ Ipsi me per
tribulationes ⁊ dolos ipugnāt. Verūtamē aia mea sub
iecta esto deo| ⁊ debes quoniā nō a me sed ab eo est poten
tia mea. ipse enī pacientē ⁊ fortē in p̄secutionibus meis
fecit. ¶ Iterū merito subiecta esse debes aia mea. Quia
ipse est deus meus| q̃ vocat me| ⁊ salutaris meus| qui re
demit p̄ humanitatē assūptā| ⁊ adiutor meus| ad bn̄ ope
randum ⁊ ideo| non emigrabo| ab eius fide non separa
bor ⁊ hoc quia. In deo salutare meum| salus mea| ⁊ glo
ria mea| hic ⁊ in futuro ⁊ ipse| est meum auxiliū| in om
ni infirmitate mea| ⁊ spes mea in deo est| nō in rebus se
culi. ¶ Cū ergo deus noster talis sit. Sperate i eo ois cō
gregatō populi| ⁊ vt possitis secure sperare| effundite| eua
cuate ab omni sorde| corda vestra| peccata vr̄a vberrimis
lacrimis confitendo coram illo| sperate| dico quia| deus

adiutor noster ineternum] Ego monui sperare in dño.] Uerũtamen filij hoim] Ade & Eue hoc nõ attẽdũt [sed sũt vani] terrena appetẽtes vt auari [mẽdaces i stateris] vt cupidi q̃ falsis ponderibus studẽt alios decipere velut heretici q̃ in exponẽdis diuinis scripturis sũt mẽdaces: vt simplices in aliquẽ inuoluãt errorẽ: studia aũt horum [in hoc cõueniũt] q̄ de vanitate ad vanitatẽ tẽdũt alios [in idipsũ] vanitatis ducẽtes vt socios sibi constituant.

¶ Vox ecclesie ad vos filij. Nolite sperare in iniq̃tate] in malicia q̃a inde nulla vtilitas nascitur sed potius eterna dãpnatio procuratur. & ad pauperes ait [& rapinas nolite cõcupiscere] auferẽdo aliena per violentiã non eni potest crimẽ rapine indigentia tollere & ad diuites ait [diuitie si affluãt nolite cor apponere] vt eas sũmũ bonũ putetis vt ille qui non habet non ambiat. & ille qui habet nõ superbiat. ¶ Nolite hec mala facere q̃a. Deus semel] i. im pmutabiliter [locutus est] & eo loquẽte [duo hec audiui] q̃ oẽs scripture diuine continẽt. s. q̄ [potestas dei est] ad puniẽdũ malos. & misericordia ad remuneradũ bonos [quia tu reddes vnicuiq̃ juxta opera sua]

¶ Psalmus. lxij. in quo monet recte cõuersari in medio nationis praue.

¶ Ecclesia necessitatibus huius vite estuans clamat.

Deus deus meus ad te vigilo] te solũ desiderãs & laudare cupiẽs & hoc excitante me [luce] tue gratie. ¶ Ideo vigilo q̃a. Sitiuit venire ad te aĩa mea] fontẽ viuũ in quo plenã inuenirẽ refectionẽ. & in q̃era est donec quiescat in te sitiuit hoc ideʒ ad laudẽ tuã & hoc [q̄ multipliciter caro mea] q̃a multis & amplioribus causis q̄ aĩa: subjacet enim amplioribus miserijs. s. siti fame frigori & huiusmodi. ¶ Sitiuit in te merito anima mea quia presens seculum est. Terra deserta] quãtum ad se omni bono [& inuia] quia nullam habet viam per quam ad te veniatur [& inaquosa]. i. sterilis & infructuosa & sic in hac siti degens in mandatis

tuis vigilando apparui tibi per sanctũ desideriũ meũ vt tua luce illustratus videre cristũ virtute ⁊ gloriã tuaz ⁊ quia apparui tibi obsequẽdo te videre merui. Ideo hec oia ago. Quoniã melior est misericordia sup vitas naz vita nature ⁊ vita gracie ⁊ vita glorie pẽdent ex misericordia dei labia mea laudabũt te pro beneficijs michi ex tua misericordia exhibitis. Et q̃a misericordia tua est sup vitas. Benedicã te in tota vita mea bene viuendo misericordie tue tribuẽdo totã vitã meã ad honorẽ ⁊ gloriã nominis tui bona operabor. Leuabo manus meas in oratione ⁊ hec petã vtinã. Anima mea repleatur sapiẽtia q̃ adeps est aie sine qua anima macrescit ⁊ ita exilis efficitur vt in bonis operibus cito deficiat non enim placet macra aia deo: sicut nec caro macra dicebatur placere deo in sacrificio. ⁊ aia repleatur pia alacritate spũs sancti q̃ q̃si pinguedo aie est ⁊ labijs exultationis i. voce exultãte laudabit os meũ nomẽ sanctũ tuũ gratias referẽdo de tuis beneficijs. Laudabit te os meũ ⁊ in stratu ⁊ in mane ⁊ hoc est. Sic memor fui tui supra stratũ meuz .s. in quiete prosperitatis quãdo solẽt humana corda collata beneficia in memoria vix habere tũc in matutinis quoq; in bonis actibus meditabor in te quia fuisti adiutor meus nisi eni te juuante bona a nobis impleri nõ possũt. Et q̃a fuisti adiutor meus in periculis In refrigerio quod michi faciẽt ale tue exultabo ideo exultabo quia anima mea ferventi dilectione adhesit post te vt te imitetur: ⁊ quia sic adhesit suscepit me filius tuus cristus q̃ est dextera tua alarũ suarũ velamine protegẽdam. Quia suscepit me dextera tua ipsi psecutores In vanũ q̃sierũt aiam meã frustrati intẽtione sua q̃ cõtradictionibus celestibus me extinguere tẽptauerũt introibunt in inferiora inferni tradentur in potestate hostiuz suorũ ⁊ cũ malignis spiritibus qui simulata versutia veluti vulpes hominibus insidiãtur lerũt sortes eorũ. Rex vero cristus letabitur in deo patre ⁊ nos in ipso post resurrectionẽ ⁊ digni laude habebũtur q̃ jurãt in eo

.i.qui ei métis inuiolabile obsequiū promittūt ꝛ persol
uūt [quia os loquentium] cōtra eos in hac vita [iniq̄ ob/
structum erit] in iudicio quādo eternaliter cōuicta omnis
iniq̄tas obmutescet.

¶Psalmus.lxiij.in quo docemur in
passionibus sperare in dn̄o.

Vox cristi ex persona humanitatis.

Exaudi deus oratōnē meā [q̄a te totis viribus
p̄cor [a timore īimici] iudaici [eripe animā me
am] nō precatur vt eripiatur a morte quā libēs
pro salute omniū venerat subire sed a timore
populi persequētis ne.s.propter timorē cederet īimicis.
Proteges me a cōuētu ꝛ consilio malignātiū [mala de
me cogitātium.s.principū sacerdotū ꝛ seniorū populi cū
me facies resurgere:tūc eni qui me credebāt cōmuniter
mori resurrectionis mee gloria probabūtur esse cōfusi [ꝛ
proteges me a multitudine operātiū iniq̄tatem] actu vt
me occiderēt. Qui exacuerūt vt gladium linguas su/
as] accusando cristū ꝛ in clamādo mortē eius [intēderūt
arcū] parauerūt dolos] parauerūt insidias occultas:psi/
dū q̄dem Iudam datis triginta argēteis sollicitarūt vt
esset traditor:q̄ eius videbatur discipulus. Res amara
ꝛ omni felle deterior cōuiuā ad proditionem discipulū ad
necē.cōseruatorē pecunie premio subito fuisse corruptū
Intēderūt] quidē [arcū] malicie sue [vt sagittēt in occul
tis] i.occulte secūdū stultā opinionē eorū immaculatum
.s.cristū q̄ nullā cōtraxit maculā peccatorū sed celesti pu
ritate mundissimus ab omni delicto probatur alienus.
Subito sagittabūt eū] s.x̄pm ad se:subito enim se puta
bāt iudei eū delere posse sed tn̄ potius eius gloria dilata/
ta est [nō timebūt] tātū scelus in deū suū ꝛ regē p̄petrare
O cor durū velle occidere hominē q̄ mortuos suscitabat
ꝛ inde nō timore.ideo nō timuerūt quia obstinatione du
rissima nō veritatis muuimie solidata [firmauerūt apud

se sermonem nequaz] quando dixerunt reus est mortis. ¶ Postq̄ firmauerunt iudei apud se de occidendo cristuz. Narrauerunt inter se] consilia capientes [ut absconderēt laqueos] quibus cristū capere possent [dicentes quis vide bit eos] .s. laqueos quasi dicerēt nec ipse nec eius amici sic iudei scelerata mente confusi cristum tantūmodo ho/ minem putantes malignitatem suam non credebant ag nosci ab eo cui cuncta celestia ⁊ terrena veracius patent q̄ ipsa sibi sint cognita. Scrutati sunt] multo studio in/ quirentes [iniquitates] si forte in cristo reperirent aliq̄s ut inuenirent qua ex causa accusarent eum: sed ipsi [scru tantes] nō semel sed [scrutinio] .i. assidua inquisitione [de fecerunt] quia in eo inuenire non potuerunt aliquid rep̄ hensione dignum qui peccatum non fecit nec inuētus est dolus in ore eius. ¶ Illi defecerūt/sed. Accedet] sponte [homo] cristus [ad] exequendum [cor altum] .i. disposītio nem diuini consilij in patiendo pro salute humani gene/ ris [⁊ exaltabitur deus] in resurrectione: occiditur ut ho/ mo in passione: ⁊ exaltatur ut deus in resurrectione. ¶ De fecerunt ⁊ iudei ab intentione sua quia. Plage eorū fa cte sunt sagitte paruulorum] quia nichil nocuerunt sicut cāne quibus paruuli ludunt que nichil nocēt: resurgente enim cristo furor eorum euanuit: quia quod voluerūt nō impleuerūt [⁊ lingue eorum qui dixerūt] custodibus dici te quia vobis dormiētibus venerūt discipuli ⁊ furati sūt eum [infirmate sunt ad eorum verecundiam] si enim dor miebāt quomodo videre potuerūt: si vero nichil viderūt quomodo testes fuerunt: contra se ergo mentiētes locuti sunt. ¶ Cum inotuisset cristi resurrectio: ⁊ quod in nomi ne crucifixi fierēt miracula. Conturbati sunt] ad salutem [omnes] .i. aliqui de omni genere [qui videbant] iudeos defecisse ⁊ intelligebant ad redemptionē suam sanguinez cristi fusum [⁊ omnis homo sic conturbatus timuit] pe/ nam pro peccatis ¶ Illi tales ad cristi fidem conuolan/ tes. Annūtiauerūt opera] miraculosa incarnationis mi steria gloriam resurrectionis ⁊ huiusmodi [⁊ facta eius in

tellexerunt esse diuina quia talia implere nō poterat fragilitas humana. ¶ Viso ꝙ resurrexit cristus ꝛ ascendit in celum. Letabitur iustus non in se sed in domino ꝛ sperabit in dño ꝛ in futuro quando peruersi dampnabuntur omnes recti corde quales sunt omnes qui per rectas semitas domini gradiūtur laudabūtur reddentur laudabiles. quia ꝛ dñm laudant ꝛ ab ipsa ueritate laudātur: quid enim laudabilius ꝙ̄ ab ipso iudice in conspectu omniū angelorū gloriose ꝛ desideranter audire: Venite benedicti patris mei ꝛc.

¶ Psalmus. lxiiij. In quo propheta uidetur consolari fideles in hoc exilio per spē redeūdi in supernā iherusalē Propheta in persona iustorum peregrinantium in hoc mundo: O deus.

Te creatorem te redemptorem te ducem te custodez decet ymnus ut te laudent q̄ uel spe uel re sunt in syon .i. celesti beatitudine vbi tibi reddetur totū votū nostruz non solum anima sed etiam caro iam per resurrectionem incorruptibilis facta pro vtroqz tibi reddemus laudes. ¶ Et quia ibi reddendum tibi uotum: ergo o domine. Exaudi orationem meam ut possim ad te sine macula peruenire scio ꝙ añ tribunal tuū omnes homines comparabūt reddituri rationem eorū que gesserunt in corpore mortali viuentes. ¶ Necesse est domine ꝙ exaudias quia. Verba iniquorū patrū nostrorū i iniquitate gentilitatis viuentiuz qui docuerunt colere ydola ꝛ ritus ꝛ mores suos preualuerunt super nos dominati sunt nobis. quia nos nati in terra eorum secuti sumus mores ꝛ ritus gentiliuz quibus pro etate ꝛ auctoritate obediendum erat: sed tu qui pius es iniquitatibus nostris propiciaberis temetipsum hostiā offerēdo pro nobis ¶ Dico propiciaberis ꝛ ille. Beatus rit quē tu elegisti per gratiam a massa perditorū sepāando ꝛ assūpsisti in patriam celestem talis habitabit in

celesti iherusalem] quam dicit atria propter amplitudinē
Uere beati tales qui inhabitabunt in atrijs tuis quia.
Replebuntur] .i. saciabūtur [in bonis] ⁊ gaudijs [domus
tue] patrie celestis cuius gaudia ad liquidum nulla mens
humana perscrutari sufficit quia nec oculus vidit nec au
ris audiuit nec in cor hominum ascendit que preparauit
deus hijs qui diligunt eum ecce [sanctuꝫ est templū tuū]
nullus ibi admittitur nisi ab omni sorde purgatus [mira
bile est in equitate] in quo superne beatitudinis gloria v
nicuiqꝫ secūdum dignitatem est distributa. Quibus bo
nis ut possimus repleri. Exaudi nos deus salutaris no/
ster] ut ab isto exilio ⁊ captiuitate ad celestem patriaꝫ trā
seamus tu qui [spes es omniuꝫ hominū] tam positorum
[in finibus] terre ꝙ in remotis [insulis maris] Et me
rito in te est spes omniū quoniam. Tu preparasti predi
catores] sicut montes habentes fortitudinem fidei ⁊ alti
tudinem sanctitatis humiles conuersatione sed merito
celsiores quos misisti ad predicāduꝫ ⁊ docendum omnes
gentes ⁊ hoc [in uirtute tua] quia per eos fecisti magna
miracula ut magnitudine verbi incredulos conuerterēt ⁊
factorum admiratione durissima corda mollirent. Et
bene potes preparare quia tu es Accinctus potentia] i
indutus maiestate: humanitas enim diuini uerbi potesta
te precincta est: vt quod homo ex se non habuit uirtus diui
na prestaret qui per illos montes .i. apostolorum predica
tionem [conturbas profundum maris] .i. gentilium cor
da ⁊ aliorū potentum seculi dimersa profundius: quoruꝫ
etiam predicationibus ⁊ miraculis cōpescuis [sonū fluc/
tuū eius] .s. maris ⁊ fremitum persecutionū eorū contra
ecclesiam Unde sequitur. Turbabūtur gentes] maxi/
me turbate sunt ad miracula apostolorū ⁊ casum ydolo/
rum suorū que apostolorū potentiam pauere videbūt; ⁊
in eorū presentia responsa denegare [⁊ timebūt qui infra
mūdi terminos continētur] ⁊ hoc propter signa ⁊ miracu
la apostolorū tua virtute facta [⁊ delectabiles facies con/
uersos de prosperitate huius mundi ⁊ conuersos etiam ex

euntes de aduersitate eius] itaq; vtrarūq; rerum [exitus delectabitur dn̄s quia vndiq; deuotos per [habundantiam sue largitatis acquirit. Visitasti genus humanū] tuo aduētu [et inebriasti eam] predicatione apostolorū copiosissima et saluberrima [et locupletationē] illius multis modis ampliasti. Bene dn̄e potes iebriare tuos quia. Flumē] .i. misericordia dei q̄ hic flumini cōparatur quia nec aliqua siccitate potest minui nec potationibus crebris potest expendi [repletum est aquis] .i. donis spiritualibus et non tantum potasti sed etiā cibasti vt conuiuiū domini in nulla parte esset defectuosū: vnde [parasti cibū illorū] .s. credentiū corpus dn̄i ihū cristi cuius sanguinē bibimus et de eius corpore saginamur quod nō factum est casu sed [quoniam ita ab ipso deo preparatū et dispositū est] Et tu domine. Apostolos et alios primitiuos fideles] qui de illo repleto flumine biberunt [inebria] aqua sapientie ita replēdo vt sibi et aliis sufficiant [multiplica generationes eorū] vt predicatio beata non deficiat sed multiplicetur vnde catholica semp crescat ecclesia [et in stillicidijs] .i. guttis cadētibus de doctrina apostolorū [letabitur tu dis et nouiter credēs] quibus iquit apostolus lac dedi vobis potū non escam. Et vere facies. quia. Benedices] multitudini fidelium per quā catholica dilatatur ecclesia: quā cū coronā nominat significat eā esse collectā ex omni circuitu terre [bn̄dices] quidem [corone] acquisite. s. [anno] .i. tempore gratie in quo apparuit [benignitas tua] .s. qui est ab aduētu domini vsq; ad finem seculi [et cāpi tui] .s. humiles et fideles [vberes fructus afferēt] Credētes de deserto gentilitatis ad quos nullus propheta fuerat destinatus. Pinguedinē gratie spūs sancti habundanter recipient] quando ad eos apostolorū predicatio sancta peruenit: et gratia domini per fidē decori facti sunt quos pridē incredulitatis macies horrēda turbabat [et colles] .i. altiores viri sicut martires [accingētur exultatione] quia prestante domino perueniunt ad eternum gaudiū. Arictes ouiū] .i. apostoli et ceteri sancti q̄

doctrine dono duces steterunt populo cristiano] induetur exultatione] gaudentes de fructibus predicationis et doc/ trine eorū] et valles] .s. humiles credentes] habundabunt frumento] .s. frugi bonorum operum de quo omnes qui dicti sunt] clamabunt ad dominū laudes dicentes ei].

Psalmus. lxv. In quo de exulta/ tione resurrectionis christi. Vox ecclesie.

Iubilate deo] ineffabili leticia de gaudio resur rectionis omnes habitantes terram] coniungi te iubilationi bona opera] in gloriam resurrec tionis eius: omni timore deposito] annūciate] aliis] deum esse gloriosum] non ad laudem uestraz sed ad laudem ipsius omnia referte. Dicite deo] o fideles cōfes sione laudis] q̄ terribilia opera tua] .s. q cum deus esses factus es homo: q passus: tandem q mortuus: q resur/ rexisti: dicuntur autem huiusmodi opera terribilia que profecto dici possunt amabilia: tum quia in se incompre/ hensibilia sunt: tum ut timeas: si enim gaudes propter p̄ dicta etiā time/ne quod ē datū humili auferatur supbo. et licet opera tua criste magna virtute et pietate plena sint tamen in hac virtute] mentiebantur inimici tui] iu/ dei quando opera tua signa admiranda nō spiritui sancto sed dyabolo ascribebant dicentes te in belçebuth principe demoniorū illa facere. Illis ergo relictis in mendatio. Omnis homo te adoret] te ueneretur tibi concinat te predicet ac in nomine tuo cuncta operetur o altissime. Venite] o gentes per fidem ad cristum et lumen cordis cognoscite opera dei in antiquis patribus facta in uobis esse completa] qui terribilis est super filios hominū] ter ribile est cogitare quomodo vnus reprobatur et alius eli gitur terribile est cogitare quomodo deus iudeos ex qui/ bus natus est cristus dereliquit et ad gentes ydola colen/ tes venit. Ecce opera que superius admonuit intellige re. Qui domus conuertit mare in aridam] quando he/

breum populuz per medios fluctus ire fecit⌊q̃ in flumie⌋
.s.iordanis⌊transibant pede⌋sicco⌊ibi letabimur in ipso⌋
.i.sicut tunc populus israel fuit letatus ita in prefigura
tione predictorum operũ ueraciter post letatus est popu/
lus cristianus nam ꝙ populus ille per mare transiuit se
quens cristi baptisma figurabat in quo omnis amaritu/
do peccati abluitur:ꝙ vero flumina siccis pedibus si
ne periculo populus ille transmeabat:significabat fluen
ta huius seculi secure posse per gratiaz transire:et ad flu
enta penitentie tutissime peruenire/et ibi.i.in omnibus
operibus sic completis in nobis letabimur in ipso.s.deo
quia in hijs letantur cristiani. ¶In ipso dico deo letabi/
mur ⌊Qui dominatur omnibus i virtute sua propria ine
ternũ⌋hoc est proprium eius/ quia licet dominari possũt
principes terrarum non tamen in virtute sua sed dei.
nec ineternũ⌊oculi eius respiciunt super gentes⌋ereditu/
ras ut misereatur eis⌊iudei uero q̃ alii increduli iraz dei
prouocantes non exaltentur in semetipsis⌋sed humilien
tur q̃ deprimantur.¶Et ideo.⌊Benedicite gentes deum
nostrum⌋cõsona predicatione glorificate⌊et auditam fa
cite uocem laudis eius⌋ .i.firma credulitate suscipite et
alijs predicate uocem illam qua pater de filio dixit i bap
tismo:hic est filius meus dilectus in quo michi bene cõ/
placui/quam purissimis ac deuotis mentibus oportet au
dire ut vnus ac idem credatur dominus cristus qui ante
secula a patre progenitus est cõsubstantialis/ipe etiã ex
Maria virgine procreatus dignatus est nobis fieri in as
sumpta humanitate consimilis. ¶Predicanda q̃ laudan/
da est misericordia dei quia. ⌊Ipse animam meam⌋que
peccato mortua fuerat⌊reduxit ad uitam⌋.i. ad cristum
⌊q̃ non dedit in cõmotionem pedes meos⌋.i.fecit ut non
recedam a fide recta q̃ operibus bonis.¶Quod autem a
multis periculis liberata sit ecclesia in suis mẽbris ostẽ
dit dicens in persona martirum non in preceps dedisti pe
des nostros sed bene ⌊Probasti nos⌋a duersis q̃ temptati
onibus⌊igne⌋tribulationis⌊nos examinasti⌋non sicut fe/

num quod in cineré vertitur sed [sicut argentum] quod a sordibus mūdatur. Induxisti nos [in carceres induxisti dico quia omnia tua voluntate constat esse facta [posuisti tribulationes] flagella ⁊ verbera [in dorso nostro imposuisti homines] peccatores qui sic dñarentur [sup capita nostra] vt de nobis sentētias capitales dare posset. ¶ Ité Transiuimus per igné ⁊ aquā] quod vtiq; factum est qñ alios martires ignis assumpsit ⁊ alios aqua deuorauit. [⁊ eduxisti nos] de igne ⁊ de aqua [in refrigeriū] s. in securitaté celestis patrie. ¶ Unde sequitur. Introibo in domū tuā] eterne beatitudinis [in holocaustis] .i. me totum offerēdo tibi vt nichil in me remaneat quod nō consumat ignis diuinitatis quod in resurrectione erit quando nichil manebit corruptibile in carne mea: nichil culpabile in spiritu [⁊ reddam tibi vota mea] .i. laudes tuas sub ꝓpetuitate tua deccātem ⁊ cuz omni celesti milicia ymnū glorie semp dicam hec sunt vota ⁊ desideria [q̄ fideles labijs suis dño obtulerunt] ¶ Reddā etiā tibi vota q̄. Locutum est os meū cū ego in tribulatione aliqua] vel in aliquo necessitatis articulo positus esse. ¶ Introibo in domū tuā in holocaustis quia dum vixero. Offeram tibi meipsum cū medulla intimi amoris ⁊ cum acceptabili orationis suauissimo odore] sicut ex apostolorū traditionibus habemus [offeram tibi] inquit ecclesia [boues] i. predicatores qui pectora humana feliciter exarantes eorum sensibus celestis verbi semina fructuosa cōdāt [offeram etiā hyrcos] fetidos in peccatis cōuertendo ad te. ¶ Ecclesia cōuertit sermonē suū ad fideles deuotos vt exemplo sue liberationis āplius cōfidant in domino dicens. Venite] o vos gentes [qui timetis deum] ⁊ parate vos ad intelligentiā [⁊ audite] auribus cordis [⁊ narrabo q̄ta] beneficia [deus fecit anime mee]. ¶ Inter ea q̄ fecit anime mee hoc fecit q̄ clamātibus gentibus ad ydola ⁊ ad lapides ego. Clamaui puro corde] recta cōscietia non voluntate peruersa [ad dominū] qui me fecit ⁊ refecit [⁊ exaltaui in eo quod lingua protuli] ¶ Et quia

puritas in oratione requiritur ita ꝙ orãtis animus nul lis cogitationũ sordibus polluatur dicit. Si iniquitatem aspexi in corde meo] vt compleré eam] nõ exaudiet dñs] quia talis oratio non est exauditione digna ¶ Propter/ ea quia nõ dilexi iniqtatẽ in corde meo. Exaudiuit me ꝙ intendit voci deprecationis mee] ꝙ misertus est michi. ¶ Et quia sic exaudiuit me ¶ Benedictus dñs q̃] plenus misericordia] non amouit] nõ repulit] oratione meã a se] pie enim aures eius semper justorũ precibus patent] nec amouit misericordiã suã a me] sed ampliora misericordie sue beneficia ab eo spero.

¶ Psalmus. lxvi. in quo propheta monet ad laudem dei ꝙ ad bene operandũ.

Deus misereatur nostri] erãtes reducendo ad viã rectã] ꝙ benedicat nobis] augẽdo in nobis bona spiritualia] ꝙ ostendat] deus pater] clari/ tatẽ filij sui] qui ẽ vultus eius: generi humano per incarnationẽ vt ab eo capiamus lucẽ: quia nemo po test videre nisi qui claritate eius perfusus est] ꝙ misereatur nostri] repetit quia quẽamodũ illuminatio sine dei misericordia non potest haberi: sic nec habita sine mise/ ricordia potest cõseruari ¶ Et ad hoc illuminet. Vt cog noscamus] in presenti vita vbi necessaria est cognitio] vi am tuam]. i. filiũ tuũ per quem peruenitur ad te: in qua via nemo errare potest nisi qui ab eius regulis deuiare p̃ sumit: cognoscamus dico] eum omniũ gentiũ esse salua/ torẽ] ¶ Et cũ cognouerit te per fidem. Confiteantur ti bi] peccata sua accusando se de eis ꝙ ipsis peccatis dele/ tis] confiteãtur tibi] confessione laudis] populi] non pau/ ci sed] omnes] ¶ Quia vero qui iam confessi sunt pecca ta sua formidare nequeunt futura judicia tãꝙ ibi dãpnã di: de talibus. ¶ Propheta loquens ait. Letentur ꝙ exul tent gentes] que facie dei in confessione preuenire meru rũt ꝙ conuertens sermonẽ ad deum ait] quoniã judicas]

in futuro judicio in equitate reddés singulis secundū sua merita humiliū corda sanādo ⁊ superborū colla conciden do⌊⁊ gétes in terra dirigis⌋faciés eas in hoc mūdo cōfite ri vt diabolico nequeāt errore subuerti.¶Cōfiteantur tibi populi deus⌋confessione laudis⌊confiteantur tibi popu/ li omnes.quoniam terra⌋ nostri cordis que prius in in/ fidelitate cōsistés spinas ⁊ tribulos viciorū proferebat. expurgatis sordibus ydolatrie⌊dat fructū bonorū operū⌋ ⁊ plurimos fructus virtutū et ideo.¶B\ndicat nos deus⌋ pater.s.in hac vita multiplicādo in nobis virtutes⌊⁊ be nedicat nos deus filius: bn̄dicat nos deus spūs sanctus ⁊ metuāt eū⌋qui est vnus in tribus psonis timore filiali ⌊oés hoies de omnibus finibus terre⌋vt susceptā fidem accurata sollitudine custodirent.

¶Psalmus.lxvij.in quo de exaltatione cristi ⁊ ruina aduersariorum.

¶Propheta confidenter optās resurrectionē cristi jn qua dissiparentur aduersarij eius ait.

EXurgat deus⌋i.cristus a morte⌊⁊ dissipentur iimici eius⌋judei quod impletū est in dispsione Titi ⁊ Vespasiani⌊tollātur metu animi⌋a psé tia dei q̄ vbiq̄ é presés:q̄ reprobi i judicio pre sentiā cristi iudicātis euadere cupient:licet minime pos/ sint⌊qui oderūt eū⌋i.q̄ in sua ptinacia perstiterūt.¶Sicut deficit fumus⌋sic in supbia ⁊ elatione sua deficiant⌊sicut fluit cera a facie ignis sic pereant peccatores cū ante dei faciē⌋in judicio deducētur.¶Et iusti reficiātur⌋ delicijs di uinitatis⌊⁊ exultét positi in cōspectu dei⌋in clara visione eius⌊⁊ delectétur in leticia sua⌋quā nouerunt nullo fine claudēdā.¶Propheta cōuertit sermoné ad fideles q̄bus tā tā spé dedit hortās eos ad laudes deo decātādas dicés.¶Cā tate deo puro atq̄ fideli⌋sémper animo⌊laudate eū⌋opa ves tra in gloriā nominis eius referendo⌊iter facite ei⌋corda vestra purificata pparādo q̄ dignetur ipe scūs dn̄s intro/ ire⌊q̄ ascédit sup occasū⌋ i.mortem a mortuis resurgédo ⌊cui nomé est dn̄s⌋absolute qui preest omni creature.

Exultate⌋ in interiori hoīe in cōſideratione p̄mij futuri
q̄ erūpnas preſētis vite mitigat: ideo etiā exultate q̊a⌊q̊
vos cōturbāt .ſ. oppreſſores pauperū viduarū ⁊ orphano
rū turbabūtur a facie eius⌋ ſ. dei qn̄ dicet Ite maledicti i
ignē eternū: a facie eius dico q̊ eſt⌊pater ⁊ patronus or/
phanorū ⁊ judex viduarū⌋ ¶ Iterū propheta cōmēdās xp̄z
ait. Deus inhabitat in loco ſcō⌋ .ſ. in angelis ⁊ ſāctis vi
ris⌊q̊ habitare facit hoīes vnanimes ī domo⌋ eccleſie qui
mutua caritate ſociātur: quorū ē cor vnū ⁊ aīa vna ī do
mino ¶ Alia cōmendatio q̊ .ſ. deus. Educit vinctos⌋ de vi
culis peccatorū ⁊ ſāctos patres de carcere inferni⌊fortitu
dinis ſue robore⌋ alligato diabolo eduxit quos tenebat il
le captiuos⌊ſimiliter etiā eos⌋ eduxit ſoluēdo eorū pecca/
ta⌊qui exaſperāt⌋ ⁊ prouocāt deū ad irā⌊qui habitant in
mala cōſcientia⌋ carnis voluptatibus dediti: taliū enim
miſeretur aliqn̄ deus ⁊ educit a jugo ac ſeruitute diaboli
¶ Vere dn̄e educes vinctos. Cū teipſū o deus manifeſtuz
oſtendes hoībus ⁊ fideles in operibus tuis pietatē poten
tiāq̧ cognoſcētes ad te conuertētur⌋ ⁊ cū⌊deſertis⌋ judeis
⌊ptrāſieris in deſertū⌋ gentilitatis vbi multos abſolues
peccatorū vinculis alligatos. ¶ Tūc. Mota eſt terra⌋ .i.
habitatores terre excitati ſūt ad fidē ⁊ hoc quia⌊celi⌋ .i.
apoſtoli⌊diſtillauerūt a facie⌋ habitātes in eis doctrinā ſa
lutarē miracula plurima magna faciētes⌊a facie⌋ dico dei
veteris legis ⁊ antiq̊ teſtamēti. Pluuiā⌋ doctrine ⁊ gra/
tie tue⌊volūtariā⌋ i. gratis datam ſine aliquo merito⌊ſe
gregabis hereditati tue⌋ populo jſrahelitico cui preſentia
liter predicaſti q̄ hereditas⌊infirmata eſt⌋ .i. excecata q̊a
noluit recipere verbū tuum⌊tu vero perfeciſti⌋ eam ſup/
plēdo locum eius de gētibus. ¶ Unde ſequitur. Aīalia
tua⌋ .i. gētes que dicūtur animalia: tū quia indomite: tū
q̊a ſine lege: tū quia veluti irrationabiles cultū diuinuz
⁊ honorē irrationabili creature impēdebāt⌊habitabūt⌋ in
hereditate⌋ ſ. eccleſia tua q̊a vna cū judeis fiet hereditas
tua cū vere religionis cultū te miſerāte pceperint⌊habi/
tabūt⌋ q̊dē nō meritis ſuis nec ſua virtute ſz quia⌊i dulci
miſericordia tua⌋ ab eterno⌊preparaſti⌋ hoc⌊pauperi⌋ po/

pplo gentili ad te cōuerso ⁊ diuicijs supbie carenti. ¶Ad quartū gentium conuersioné. Dñs dabit euangelizanti bus⌋ vtriusꝫ testamenti⌊scienciam⌋⁊ ita euangelizare⌊i virtute multa⌋verbo doctrine: sanctitatis exéplo: ⁊ mira culorum imensitate. Rex virtutum⌋s. angelorum ⁊ po testatū⌊dilecti filij sui ⁊ super oīa semperꝫ dilecti⌋dedit fi lio suo⌋diuidere spolia⌋i. populos a diaboli captiuitate e reptos ordinando eos in diuersis ordinibus. quod ⁊ fecit constituens in opus ministerij in edificationez corporis sui: alios apostolos: alios prophetas: alios euangelistas: alios doctores: que ordinū varietas ⁊ officiorū distributō ordinatur ad speciositaté domus ecclesie sicut speciosuz é corpus distributōe mēbrorū. ¶Faciet ⁊ hoc quoniā. Si vos fideles quiescatis a strepitu ⁊ operibus seculi⌋medi/ tātes diuinarū scripturarū sacraméta q̄ continétur⌊iter duo testaméta⌋⁊ in eis delectemini sustulerint vos⌊péne⌋ .i. virtutes quibus ad celū celeriter volare possitis⌊péne dico colūbe deargétate⌋.i. ecclesie q̄ talis dicitur quia in nocétiā habet colūbe ⁊ diuini eloquij argéteo cādore res/ plendet: cuius ecclesie ⁊ cuiuscūꝫ mēbri eius⌊vltima in specie auri⌋clarificata⌊resplédét qa postꝗ̄ de hoc mundo discesserit supra aurū eius gratia lucebit. ¶Et hoc etiā faciet nobis dñs quia. Dū celestis rex⌋cristus post ascē sioné in celū⌊discernit⌋ordinat ⁊ disponit⌊reges⌋sanctos prelatos qui bñ regāt ⁊ se ⁊ alios sup ecclesiā ipsi ⁊ alij eorū predicationibus ad fidé cristi cōuersi p fidé ⁊ baptis mū⌊sup niué dealbabūtur in selmō⌋quod vmbra iterpre tatur. i. in virtute cristi: ⁊ obūbratione spūs sācti q̄ mōs selmon in quo est plenitudo gratie ⁊ vmbra nobis fit ⁊ refugiū cōtra estus huius seculi est mons cristus qui est ⌊mōs pinguis⌋ex quo perpetua ⁊ suauia fluéta descédūt qui aquas habet irriguas ⁊ celesti suauitate conditas. Mōs coagulatus é⌋cristus propter paruulos nutriendos qui non esca corpuléta: sed coagulato lacte potandi sunt quos lacte teneriorís doctrine pascit ⁊ nutrit⌊é etiā mōs piguis⌋quia fertilitate sua semper vberrimus ⁊ propter

maturos quos pane solidioris doctrine cibat:⁊ cōuertēs sermonē ad judeos reprehēdēs eos q̄ cristū purū hominē esse credētes dicebāt illū aliquē prophetarū esse dicit[vt q̄d vos judei[suspicamini mōtes coagulatos].s.viros sā ctos prophetas vt mōtē cristū nichil distare ab eis creda tis false creditis:quoniā ⁊ si alij prophete propter virtu tū excellentiā ⁊ operū soliditatē mōtes coagulati dican/ tur nō attingit tñ ad celsitudinē illius mōtis q̄ ē in ver/ tice montiū. ¶Nō suspicamini hoc judei:quoniā cristus solus est ille. Mons in quo beneplacitū est dño habitare in eo]psonaliter[⁊ inhabitabit i eo isēparabiliter] i alijs vero montibus.s.sāctis habitabit per gratiā vsq̄[ducat eos in finē].i.in se deū contēplādū.¶Licet alij sancti cō parabiles non sint altitudini cristi qui est mons montiū sanctus sanctorū:rex regū:⁊ dñs dominantiū:nichilomi/ nus copulati caritate sūt. Currus dei]quē ille velut auri ga insedit:⁊ ad volūtatis sue ministeriū salutari legē mo deratur ⁊ regit currus dico[decē milibus multiplex.i.ex infinita numerositate omniū credentiū:posuit finitū pro infinito:q̄ in numero[milia]sunt[letantiū]⁊ hoc q̄a] de/ us est in eis]q̄ magne exultationis ⁊ cumulus ⁊ bonorū omniū dulcedo mirabilis:⁊ q̄re in eis quia obseruāt mā data dei q̄ data sūt[in mōte sinay sācto] Propheta cōuer tēs sermonē ad cristū ait. Ascēdisti]o xp̄e[in altū]sup oēs altitudines ac honores super omnes celos ad dexte/ ram patris ⁊ liberatos sāctos patres a captiuitate diabo li p̄duxisti ad celos[⁊ accepisti dona]a patre distribuenda [hominibus]. ¶Inter alia dona insuper accepisti ꝙ. Qui non credebant prius deum inhabitare]posse mor/ talibus sicut gentiles qui deū inhabitare inter homines nō credebant p̄ gratiam sancti spūs inhabitantur ab eo. ¶Propheta preuidēs tantam misericordiā dandā hoībus plenus leticia dicit. Benedictus dñs] sit cunctis diebus [omniq̄ tēpore]a fidelibus laudetur[qui ascēdit in altū] duxit captiuitatē dedit dona hominibus ⁊ prosperū iter faciet nobis ascēdendi]quo ipse precessit[deus salutariū

nostrorū] i. saluationū nostrarū q̄a de pluribus periculis
liberat nullus ergo de prospero itinere dubitet cui dux sa
lutaris est dn̄s cristus. ¶ Merito dicitur deus salutariu3
nr̄oru3 quoniā. [Deus est deus habēs potestatē saluādi]
quoscūq3 voluerit: q̄propter ipe saluos nos fecit q̄ pro no
bis mori dignatus est: ⁊ q̄a diceret aliquis quomodo mo
rimur si sumus saluati: Respōsio est duplex secundū du/
plicē intellectū huius littere. primo nō dedigneris si mo/
reris quia [ipsius dn̄i] q̄ sine peccato fuit [exitus] ab hac
vita nō alius fuit [q̄p mortis] secūdo. noli diffidere si mo
reris sed spera quia [exitus dn̄i] quo resurgendo a morte
exiuit [fuit exitus]. i. destructio mortis quia p mortē suā
mortē destruxit. Unde sicut ipse inde exiuit ⁊ nobis exi/
re dedit . spe eni saluati sumus Licet. Deus] potestatē
habeat saluos faciendi pereūtes quia tn̄ iustus est [cōfrin
get capita inimicorū suorū] auctores. s. iudayce seditiōis
. s. principes sacerdotū ⁊ seniores iudeorū: cōfringet etiā
[verticē capilli]. i. excellentiā ⁊ elationē: sectas. s. hereti/
corū quibus eleuabātur ⁊ supbiebāt [perābulātiū] dico. i.
perseuerātiū [in delictis suis] Quosdā dn̄s confringet ⁊
quosdā etiā cōuertet quoniā ¶ Dn̄s dixit ex basan] quod
iterpretatur siccitas. i. de humano genere: quod siccitas
possederat ariditate peccati: cōuertā [conuertam] profecto
multos de gētilitate ad viriditatē suā dū illi fluuios salu
tis infudit [cōuertā in profūdū maris] etiā de eis q̄ in vi
ciorū profūdo iacēt. ¶ Propheta admirās cōuersionē
aliquorū q̄ fiet per xp̄m cōuertēs sermonē ad ipsū ait. ita
cōuertes eos q̄ añ gradiebātur i voluptuoso mari vt qui
prius erāt iimici fiāt. Pes tuus] q̄ portet te predicādo ⁊
pro noie tuo certādo vsq3 [ad effusionē sāguinis] ⁊ ita vt
de inimicis tuis fiāt optimi p̄dicatores: q̄ veluti [canes]
pro te dn̄e clamorosis latratibus cōtra hostes iuigilēt ⁊
domū ecclesie tue cautissima sagacitate custodiāt: ⁊ hoc
nō a seipis habebūt s3 ab ipso dn̄o q̄ amara mutat i dul/
cedinē tristiciā vertit in gaudiū egritudies detestabiles i
salutē. Inde aliq̄ ita mirabiliter cōuersi sūt ad te o xp̄e q̄a

Videtũt ingressus tuos qbus venisti in mũdũ ꝛ vixisti in eo videlicet incarnationem vestigia predicationis quibus innocenter in hoc mundo sanctis gressibus ambulasti: miraculorum immẽsitatẽ sãctissimã vitã splẽdidissime cõuersatõnis exẽpla. ingressus dico Regis mei q̃ habitat in sãcto tẽplo eius. s. in corpore eius in quo est plenitudo diuinitatis quã pfidi videre nõ poterãt. ¶ Cõuertẽtur etiam. Principes .i. apostoli q̃ populorũ credẽtiũ principes fuerũt preuenerũt eos qa prius credẽtes ꝛ se alijs fidei ꝛ bone operationis exẽpla dederũt: ꝛ hij non soli sed coniũcti multis aliis sua predicatione conuersis laudes domini non voce tantum sed bonis actibus psonantibus et ne crederes femineũ sexuꝫ cõtemptũ: seq̃tur in medio iuuẽcularũ prima etate fiorẽtiũ q̃ tympana sua hoc ẽ corporis tẽsionẽ ad deũ laudes gloriãq; verterũt macerãtes se ieiunijs carnis afflictione gaudẽtes. ¶ Propter hec oia bona a deo suscepta. Nos fideles bñdicite deo nõ per diuersa cõuenticula paganorũ nec p hereticorũ speluncas sꝫ in ecclesijs vbi est locus bñdictionis vbi recta est fides ꝛ recta cõfessio q̃ eni extra ecclesiã sũt: deũ digne laudare nõ possũt. ¶ Benedicite dico. De fõtibus israel .i. de doctrina cristiana quã gẽtibus apostoli infuderũt fõs religionis inde ad certas nationes emanauit ab apostolis ergo doctrinã exẽplũ sumite quos dñs fõtes doctrine ex israhel cristus prius elegit. Inter quos fõtes siue ecclesiarũ pricipes ẽ Paulus de tribu beniamin ortus apostolorũ nouissimus tẽpore adolescẽcie vocatus ꝛ cõuersus q̃ raptus ẽ vsq; ad terciũ celũ. Ibi etiã inter pricipes in ecclesia cõstitutos sũt principes iuda i. apostoli sancti q̃ descẽderũt de tribu iuda de qua natus est xp̃s ꝛ cognati eius ꝛ principes ʒabulon ꝛ principes neptalim .i. sancti apostoli descẽdẽtes de tribu ʒabulõ ꝛ de tribu neptali. Propheta accepto taꝫ inestimabili munere ad patrẽ cõuersus dicit. Mãda deus pater virtuti tue i. xp̃o qd: hoc. s. q; cõfirmet id quod ipse deus operatus est in nobis nos docendo resurrectionẽ suã manifestando spiritum sanctum

mittédo vt fides quā nobis donare dignatus ē firma sta
bilisq̧ semꝑ maneat. ¶ Quod operatus es dico incipiédo.
A teplo tuo in ihierusalé [ibi eni xp̄s ꝑsonaliter predica/
uit: ibi spūm sanctū super apostolos misit: quibus aposto
lis ⁊ aliijs discipulis cófirmatis: ⁊ fidé cóstáter predicáti/
bus per orbé multe gétes cóuerse ad xp̄m. Reges ⁊ prin
cipes dederūt multa] ⁊ magna [munera] ad edificationē
ecclesiarū ⁊ sustétationé ministrorū ī eis. ¶ Propheta nūc
cóuertit orationé suā vt deus fidei hostes sua virtute cō
pescat: videlicet tyrános ⁊ hereticos dicés. Increpa] có/
pesce feras. i. tyrános gétiles principes romanos quos
[feras] noiat propter crudelitaté [vnde sepe dabant feris
martires deuorádos [arūdinis] vero quia principes roma
ni vento vanc glorie mouebātur: cópeseéda est etiā con/
gregatio thaurorū. i. hereticorū q̄ sunt ceruicosi indomi
ti q̄ erecta ceruice seducunt aias innocentes ⁊ ad suū gre
gé trahūt quos infelici persuasione decipiūt: inter quos
leues ad seducendū sunt [vacce populorū]. i. mulierculę
vel muliebriter viuétes ducti volūtate leuissime: q̄ ꝑ fi/
dé doctores táq̄ thauros sequūtur horū auté tyránorū ⁊
hereticorū studiū est vt per torméta aut dolos aut blan/
diméta [separát ⁊ auertát] a veritate fidei eos qui magis
q̄ [argentū] in fornace [probati sūt]. s. catholicos docto/
res. Dissipa gétes. s. hereticos ⁊ alios eis cósentiétes [q̄
bella volūt] seditiones cómouétes aduersus ecclesiā quod
fiet q̄a [de egipto]. i. de mūdo peccati nigredine tenebro
so veniét [ligati]. i. apostoli q̄ pacé mūdo attulerūt dicé/
tes: genus humanum deo patri reconciliatuȝ esse per cri
stum venient dico ad conuertenduȝ populos de tenebris
peccatorum [⁊ ethyopia]. i. gétilitas denigrata peccatis
[preueniet manus]. i. vindictas [dei deo] recóciliata per
fidé ad presentiam q̄a prius credet q̄ deus vidicet de ea.
¶ Propheta exultás de hac gétiū cóuersione ad deū inuitat
omnes fideles ad laudem dei dicens Regna terre] i. om
ne genus hominum [cantate deo] cum puritate mentis ⁊
[psallite dño] hū operádo ad laudé eius q̄ a móte oliueti

qui est ad oriente᷑ ascendit super omnes celos. ¶ Et q̄a post ascensione᷑ post paululū ve᷑turus est ad judiciū dicit propheta ꝙ tūc. Uocé suā virtuosam faciet⌋ vt ad uocatione᷑ suā oés hoies resuscitētur: ⁊ q̄a tantus est vos oés hoies⌊ date gloriā deo⌋ regnanti super omnes vidētes deum cuius⌊ magnificentia ⁊ virtus⌋ apparebit in sanctis apostolis ⁊ alijs viris perfectis q̄ aliquādo⌊ nubibus⌋ cōpatantur quia nō solus veniet ad judiciū sed cū senioribus populi sui. ¶ Unde sequitur. Mirabilis deus in sanctis suis⌋ quos post multas tribulationes excxit in sublimitate celorū⌊ deus populi cristiani dabit plebi sue⌋ fragili ⁊ infirme⌊ virtutē⌋ refectionis⌊ ⁊ fortitudinem immortalitatis⌋ quā in sua carne premisit. pro tantis ergo bonis a deo nobis promissis dicamus nos cū propheta gratias agentes illi⌊ benedictus deus⌋.

¶ Psalmus. lxviij. in quo de passione cristi.
Uox filij ad patrem ex persona humanitatis.

SAluū me fac deus⌋ nō rogat vt differatur passio qua genus humanū redimere decreuerat. sed vt non diu retineretur in morte⌊ quoniam aque⌋ .i. seditiones ⁊ persecutiones populi judeorū⌊ intrauerunt vsq̄ ad animam meam⌋ intantū eniꝫ seuierūt in me vt auferent vitam meam. ¶ Saluum me fac oro deus quoniā. Infixus sū in limo profūdi⌋ captus sum cōprehensus sū in manibus iudeorū qui sunt limus .i. corruptio secundū cōmunem naturam humanitatis q̄ de limo formata est sed dicūtur limus profūdi propter sceleratā ⁊ profūdam iniquitatē eorum⌊ ⁊ non est substātia⌋ .i. carnis virtus per quā exinde euadaꝫ nisi tu salues Ueni in altitudinē⌋ persecutionis insanientiū judeoruꝫ ⌊ ⁊ seditio⌋ cōcitata per eos⌊ dimersit me⌋ in mortē. ¶ Et de hoc nō sunt excusabiles quia ego clamaui ostēdēdo ea non esse facienda que michi faciebāt ⁊ hoc. Clamans laboraui⌋ quia non audiebar a pfidis⌊ raucē facte sunt fau/

ces]. i. similes rauco quia a paucis exaudiebar [defecerũt oculi mei] carnales qui in morte extincti sunt [dũ spero ĩ deum meum] qui me cito resuscitabit. ¶ Cõsequẽter plãgens multitudinem persequẽtium ait. Multiplicati super me capillos capitis mei qui oderunt me sine causa] gratis oderunt me quẽ sine vllis offensionibus sine merito meo persecuti sunt me. ¶ Et non tantum sunt multi sed. [Confortati] sũt per herodẽ ⁊ pilatũ ⁊ fortes facti sũt [inimici qui me persecuti sũt injuste] in qua tribulatiõe [exsoluebã] penas pro bijs [q̃ non rapui] i. pro peccatis q̃ non perpetraui sed primi parẽtes rapuerũt ⁊ ego pro eis suspensus sũ ¶ Unde sequitur. ¶ Exponens propter q̃ passus est ait: tu sancte pater. Scis insipientiã meorũ] a me luẽdã [⁊ delicta] scienter facta [meorum] que in me suscepi deleda [a te non sunt ascondita] delictorum eni fui susceptor: non cõmissor. ¶ Et quia talia non mea culpa patior ⁊ dñe precor. Vt non frustrẽtur sancti patres prophete ⁊ alij iusti qui detinentur in inferno [qui expectãt] educi per me: quod fieret si nõ resurgerẽ. ⁊ ideo [domine virtutũ] cui nichil impossibile est non aliter eueniat q̃ spũs sanctus per eorũ ora predixit. Non cõfundãtur sup me] morientẽ. i. non humanas insultationes de mea dormitione sustineãt [qui te requirere cõprobantur deus israel] .i. videntiũ deũ. ¶ Merito non debẽt confũdi in passione mea qui te expectant: quoniã nõ pro culpa mea. Sustinui obprobrium] crucis sed vt volũtatẽ tuam expleres [⁊ confusio] .s. conspui alapis cedi: velato vultu derideri ⁊ tãdem dignus haberi cũ latronibus crucifigi [cooperuit faciem meã] ¶ Et exequẽs passionẽ ait. Extraneus factus sum fratribus meis] .i. judeis qui erãt eius sanguinis vicinitate cõiũcti: quibus extraneus factus est quando ei credere noluerũt [⁊ peregrinus] eisdẽ judeis [filiis] sinagoge [matris] sue sinagogam aũt matrẽ dicit: de qua ortus est dũ in judea gente nasci dignatus est: quibus fratribus peregrinus fuit: quando eũ non receperũt sed potius abjecerunt eũ dicẽtes hũc nescimus vnde sit. ¶ Ideo

peregrinus eis factus sum. Quoniã çelus siue amor domus tue totuz me sibi [uẽdicauit ⁊ absorbuit: unde quia domus tue gloriam çelãs persecutus sum in eis iniquitates eorũ eiciẽdo uendẽtes ⁊ ementes in templo indignati sũt contra me: ⁊ machinati sũt michi mortẽ[⁊ obprobria que iudei exprobrauerũt tibi: miracula que ego tua uirtute faciebã attribuẽdo uirtuti demonum [ceciderunt super me q̃a ocasione miraculorum que tua uirtute operabar: iudei quesierũt mortem meã dicẽtes quid facimus quia hic hõ multa signa facit ⁊c. ¶ Propter hec erga eos iratum non me ostendi uolẽs me de eis uindicare sed tristicia quasi pallio. Cooperui me] quia [ieiunus essem] ab illis non potens aliquos michi incorporare de eis [⁊ factũ est in obprobriũ] irrisionis ⁊ detractionis [michi] semper eni boni malis obprobrio sũt quando minime eoruz sceleribus acquiescũt dũ illis studiose detrahũt q̃bus nulla societate iungũtur. Et posui vestimẽtũ meũ ciliciũ] .i. tristiciã ostendi faciens me similẽ illis qui vestiuntur cilicio .s. penitentibus nusq̃ eni legitur dominum vsum fuisse cilicio [⁊ factus sum illis in parabolã] de quo fabulas suas irrisorias facerẽt. ¶ Unde sequitur. Aduersuz me loquebãtur in publico] vbi cõueniebat conuẽtus plurium qui michi insultabant [⁊ potatores vini] in tabernis in derisionẽ meam [cõuertebant cantus suos]. ¶ Illi ita seuiunt cõtra me. Ego vero orationem meam ad te dirigo] quia iurgijs hominum non inflãmatis rixis sed pijs orationibus obuiandũ est pro eis vt conuertantur. ⁊ quia ad te oro exaudi me quia nunc est [tẽpus beneplaciti] .s. gratie quod tu [deus] pater humano generi p̃ me subuenire disposuisti tempus quod vincit omnia secula: tempus quod mũdũ reparauit labentẽ: tẽpus quod eternitatem attulit ⁊ salutem. ¶ Tempus q̃dem preparatum fuit a te non meritis hominũ sed. ¶ In multitudine misericordie tue] nam si multitudo misericordie nõ fuisset nequaq̃ redimi poteramus obnoxij: non eni paruũ misericordie fuit que tam ingentia peccata superauit multitu-

do quidem fuit delicti sed multo numerosior misericor/
dia illa q̄ vincit: ⁊ quia iam o deus pater tépus benepla
citi est [exaudi me in veritate salutis tue] .i. in perfecta
resurrectione quá in veritate pollicitus es p prophetas.
Eripe me de luto vt nó infingar] .i. eripe per accelerati
oné resurrectionis [vt nó putrefiá] in sepulcro [libera me
ab hijs] .s. iudeis [qui oderút me] quorum odia resurgéte
cristo frustrata vanuerút [⁊ de populo iudeorú] q̄ profun
dus erat ex malignitate cósilij ⁊ seditionibus turbulétus
Non me dimergat tempestas aque] .i. passionis mee vt
diu detinear in morte [nec absorbeat me profundú] terre
in sepulchro vt corpus meū in eo putrescat nec puteus
limbi patrú cum ad euz descenderit anima mea [claudat
super eá os suum] vt inde nó exeat sed cito redeat ad cor
pus ⁊ resurrectio compleatur. ¶ Expositus periculis o
rat dicens. Exaudi me domine quoniá benigna est mise
ricordia tua] semꝑ ad bñfaciendú. parata [secundú multi
tudiné miserationum tuarum respice in me] . Et ne auer
tas faciem a puero tuo] .s. cristo q̄ puer dicitur tú prop
ter innocétie puritatem: imunis enim fuit ab omni pec
cato: tum quia in humilitate carnis apparuit. velociter
exaudi me non differas resurrectioné meá vsq ad cómu/
nem omniú resurrectioné [quoniá tribulor] precessit affli
ctio: sequatur [velox misericordia tua] ¶ Ergo. Intende
anime mee] considerás q̄ innocétia tibi seruierit [⁊ libe
ra eam] non rogat vt differatur passio sed vt cita resur/
rectione glorificetur. non tantú propter meipsum me li/
bera sed etiam [propter inimicos meos eripe me] vt vi/
dentes me resurgenté tercia die confundantur vel cóuer
tantur ad te. Merito exaudire me debes quoniaꝫ. Tu
scis] quare in assúpta carne ista sustineo [improperiú mi
chi illatum] in verbis turpibus ⁊ iniuriosis [confusioneꝫ
meá] quando captus sú ad modú latronis ⁊ [ignominiaꝫ
meá] in sputis alapis ⁊ flagellis michi illatis: quare aũt
ista sint illata tu scis. ¶ Exaudi me dico vt punias inimi
cos meos quoniá. In conspectu tue diuinitatis sút oés

qui tribulāt me] pro volūtate tua potes eos punire quā
tamen tribulationē sponte sustineo quia [improperiū ip/
sorum] presciēs illud [cor meum] voluntate [expectauit ⁊
miseriā] etiam mortis libenter accepit: desiderio enim de
siderauit hoc pasca māducare. ¶ Et sustinēs ista. Expec
taui qui simul contristaretur ⁊ non fuit] de tanta multi
tudine iniquorū quis aut [cōpassus doloribus meis aut
extitit] cōsolator] sed oēs leti scelus peregerunt. Qui con
solaretur ⁊ non inueni sed. Dederunt escam meā fel ⁊ in
siti mea potauerunt me aceto] hoc impletū fuisse in euā
gelijs legimus. ¶ Predicit penam judeorū dicens. Fiat
mensa eorū in laqueum] hoc impletū est quando ipsis ce
lebrantibus in jherusalē conuiuiū pascale: circundati sūt
a romanis ⁊ conclusi sicut aues in laqueo ⁊ in retributi
ones] penarū debitarū propter mala illata cristo [⁊ in seā
dalum] tuendo de malo in malū nam fame ⁊ peste ⁊ gla
dio percussi sunt in illa obsidione. ¶ Predicitur pena ceci
tatis judeorum. Obscurētur oculi eorū ne videant] ve/
rum solem iusticie nec legis sacramenta intelligant: nam
qui intendere noluerunt dum poterāt ipsa illis optatur
merito pena [ne videāt ⁊ dorsū eorum semp incurua] ni/
mio delictorum pondere pregrauatum. Effunde dñe sup
eos vindictam tuam] in presenti [⁊ furor indignationis
tue comprehendat eos] in futuro iudicio Fiat habitatio
eorum deserta] quod impletū est in euersione iherosolime
ciuitatis per romanos [⁊ in tabernaculis eorū non sit] ex
numero illorū [qui inhabitet ī templo ⁊ ī palacio regio]
¶ Propheta asignans causā omnium illorū malorū dicit
Quoniam] cristum filiū tuum [quē tu] nō pro culpa sua
[percussisti] passibilitate ⁊ mortalitate q̄ pena est huma/
ni generis pro redēptione ⁊ salute omniū populorū per/
cussisti: iudei ex malicia [persecuti sunt ⁊ super dolorem
vulnerū meorum] qui erat de eorum peccatis ⁊ perditio
ne [addiderunt] michi mortem qui venerā pro salute mul
torum. Permitte eos addere iniquitatē iniquitati] tue
re de vicio in vicium [⁊ non intrent in viam veritatis] q̄

ducit ad vitam eternam. Deleantur de libro viuentiū⌋ per finalem reprobationē ⁊ dāpnationē eternā: non autē dicuntur delendi quia ibi scripti fuerint quia qui absolute ibi scripti sūt nunꝙ delentur eterna predestinatōne solidati sed quia ibi scriptos seipsos iudicabāt: seqtur⌊⁊ iustorū ordini non interponātur⌋ ¶ Illi sunt tales. Ego sum pauper⌋ qui cū diues esset pro omnibus pauper factus est vt diuitiarum eius participes efficeremur: ⁊ etiā⌊sum dolens⌋ pro omnibus. ipse enim dolores nostros in se tulit⌊⁊ salus tua⌋. i. diuinitas tua per quam fidelibus medicina confertur⌊me suscepit⌋ resuscitando a morte. ¶ Et quia salus tua me suscepit. Laudabo in me⌋ ⁊ in mēbris meis⌊nomen tuum cū exultatione ⁊ magnificum predicabo eū⌋ per membra mea⌊⁊ laudabo eum⌋. Et laus illa mea placebit deo⌋ super omnibus sacrificijs legis in qua mos erat vt pro peccatis⌊vitulus⌋ vnius anni offerretur: q̄ iā⌊cornua producebat ⁊ vngulas⌋. ¶ Placebit laus mea super vitulū. ⁊c. ideo. Videant pauperes ⁊ intelligant⌋ ꝙ oblatio deo accepta in mente est: in qua pauper equatur diuiti nō in exterioribus rebus: ⁊ indeLletētur⌋ ⁊ ad pauperes conuersus ait: o pauperes hoc intelligentes⌊ querite dominū⌋ per desiderium pedibus fidei spei ⁊ caritatis ⌊⁊ viuet anima vestra⌋ vita gratie hic: ⁊ vita glorie in futura vita. ¶ Querite dominū. Quoniam exaudiuit dn̄s⌋ omnibus tēporibus⌊pauperes⌋ qui q̄runt eum⌊⁊ vinctos suos⌋ qui. s. legibus vinciuntur siue alligantur⌊non despexit⌋ ipsos enim liberat a laqueis carnalibus quos suis regulis cōnexos agnouerit. ¶ Quia ergo ita ē. Laudent illum celestia terrestia ⁊ omnia in mari natantia ⁊ omnia q̄ in eis sunt⌋ hec laudant deum dum ex eis laudatur creator eorum. Hinc etiam laudādus est deus. Quoniā deus saluam faciet ecclesiam⌋ q̄ illum mente speculatur ineternū: q̄ hic multis ꝑsecutionibus multis fatigatur angustijs⌊⁊ edificabūtur ciuitates⌋. i. ecclesie ꝑticulares Jude. i. cristi qui ex origine⌊jude⌋ carnis propagatione descendit. Et inhabitabūt ibi⌋ in syon fideles⌊⁊ be/

reditate acquirent eaz] vt possideant eam in eternum qñ ad jherusalem eternam dñi miseratione peruenerit. ¶Et non vna generatio sola iustorũ habitabit in ea sed successores ideo. sequitur Et semé] i. imitatores [seruorum] i. apostolorum ¶ discipulorum ¶Christi possidebit eaz eternaliter ¶ vniuersaliter omnes [qui diligunt nomen eius habitabũt i ea. s. ciuitate celesti eterna felicitate gaudẽtes

¶Psalmus. lxix. jn quo monet vt in solo deo confidamus ¶ gloriemur.

¶Nor prophete in persona generalis totius ecclesie que in pñti pacé perfectã habere nequaq̃ valet. ideoq̃ in ãgustijs et calamitatibus huius uite posita diuinũ implorat auxilium dicés

DEus] qui soles iuuare [in adiutoriuz meum intende] contra pericula ¶ ne inimici preualeãt michi ad adiuuandum me festia: quia si tardet misericordia grauiora crescent pericula. ¶Ecclesia emendationem postulans inimicorũz suorum ait. [Confundantur]. i. de peruersitatibus suis turbentur [¶ reuereantur]. i. formident ne pro lesa justicia penas incurrant [qui q̃runt animã meã]. i. vitã meã perdere. ¶Auertantur retrorsũ] i. a proposito suo malo [¶ erubescant] ne possint implere quod moliuntur [qui volũt michi mala] ¶Auertãtur statim] vt a suo proposito [erubescentes] velociter se cõpellãtur abscedere [qui dicũt michi irrisorie euge euge] i. gaude gaude. ¶Orans pro justis ait. Exultent ¶ letẽtur in te] in quo est lux ¶ non in alio [qui q̃rũt te: confitentes te magnificũ ¶ liberalissimũ in dando cõfitentibus veniam [qui diligũt filium tuum] memores saluationis sibi a deo collate per euz. ¶Nor populi cristiani. Ego vero egenus sum] egenus cõtinue gratiã diuinitatis expectãs [¶ pauper] ad beneficia tua suscipiẽda aui de properans [deus adiuua me] a tribulatione mundana vbi cũ viciorum aduersitate pugnamus tua miseratione liberando. ¶Adiutor meus] in necessitatibus ¶ de hac se/

culi clade liberator esto domine quia nō est alia michi spes: ideo dñe ne moreris licet enim deus mēsurate faci/ at omnia. nos tñ tardū putamus quod desiderio magno requirimus.

Psalmus. lxx. in quo monet vt i omni tēpo re totā spē nostrā in dño ponamus.

Alor cuiuslibet justi.

IN te domine speraui nō in honore nō in mū danis que caduca sūt: q ideo non cōfundar nō erubescā in eternum. s. in illa judicij retribu/ tione vbi confūdi nō penale est in iusticia tua non mea quia iusticia tua misericordiā semp habet con/ iūctā: vnde eius est sēper parcere supplicanti libera me a periculis q eripe me de potestate diaboli ne cū eo dāp nemur. Inclina ad me egrotū q jacentē auré tue mise/ ricordie q salua me ab egritudine q̄ intus est. Est ne ad me veniāt jacula inimici oro. Esto michi in deū pro tectorē q̄a ego me protegere nequeo q in locū munitū vt non tantū sim protectus sed etiā securus: vnde sequi/ tur saluū me facias in alio enim saluus esse non potero Oro vt sis michi protector Quoniā firmamentū me us dans michi firmitatē constātie contra omnes tēpta/ tiones q refugiū meū in omni tribulatione mea Deus meus quia in te speraui eripe me de potestate diabo li qui absolute dicitur peccator q de manu contra legē agentis qualis est judeus q malus cristianus q iniqui vt sūt pagani qui nulla lege domini refrenātur sed more ferarū faciūt quodcūq; libuerit. Merito debes me eri pere. Quia tu es patientia mea causa propter quā oia libēti animo sustineo q spes mea. i. certitudo futuri pre mij mei a tēpore conuersionis mee Non solū a juuen tute spes mea es sed etiā a pueritia. Quoniā in te cōfir matus sum. i. sustentatus ex vtero q de ventre matris mee tu es protector meus. propter que ad te q. De te laudes cantabo sine fine qui bona tribuisti michi: quia aūt te solum laudo. q res seculi respuo factus sū prodigiū

amatoribus seculi reputantibus me q̄si insanū ꝙ non se quor q̄ amat ⁊ sequitur peccātiū multitudo: sed contra omnia obprobria illa ⌊tu factus es michi adiutor fortis⌋ ❡ Petit vt dignas gratias possit reddere dicés. Repleatur os meum laude⌋pro tuis beneficijs⌊ vt⌋toto tépore meo⌊cātem⌋⁊ predicé⌊te gloriosū⌋⁊ magnitudinem beneficiorum tuorum q̄ fecisti michi. Tu es domine spes mea a iuuētute mea sic ne proicias me in tépore senectutis mee⌋quia fessa virtus mea indiget plus adiuuari: q̄d per senectuté intelligat exponit dicens⌊cum defecerit virtus mea⌋i. quando patientie firmitas quassata mollescit neq̄ sustinere potest viribus suis onus tribulationis impositū⌊ne derelinquas me⌋quia intellecta debilitate mea insidiātiū feruor accésus est. ❡ Et hoc ideo dico❡ Quia inimici mei dixerunt mala michi⌋ exprobrantes michi⌊⁊ q̄⌋studio decipiendi⌊custodiebant animā meam consiliū fecerūt in vnum⌋côuenientes in eandé voluntaté nocédi dicentes Deus dereliquit eū⌋mundani qué vidét calamitate crebra fatigatum credunt a deo desertum⌊persequimini⌋quia fugere non poterit⌊cóprehendite⌋quia reluctari validissimis non valebit: ⁊ securi tenere⌊quia non est qui eripiat⌋ ❡ Ipsi me ita derelictum putant sed tu. Deus ne elongeris a me⌋diu me permittés ab illis tribulari⌊deus meus in auxilium meū respice⌋vt si debeā adhuc affligi dignā michi patientiam tribuas: nā quem tu adiuuas malorū contritione non deficit sed tūc spe potius erigitur quādo tribulationū fasce p̄grauatur. ❡ Me respice ⁊ ❡ Confundantur ⌋ inefficaces effecti perficere quod volebant⌊⁊ deficiant⌋viribus vt non sint⌊potétes⌋ vlterius aggredi⌊detrahentes anime mee operiātur⌋intātum⌊cófusione⌋⁊ pudore de mala cósciétia eorū vt actiones pristinas vita meliori condépnét⌊quia querunt mala michi⌋ ❡ Quicquid alij faciant quicquid michi mali preparent. Ego auté semper in te sperabo ⁊ adiciam sup omnē laudé tuam⌋quā de mundi creatione habes: adiciā aliam laudem ꝙ filiū tuum incarnari feceras pro salute

cunctorũ ¶ Unde sequitur. Os meũ annũciabit] predicabit alijs. s. gentibus [iusticiã tuã] i. filiũ tuũ per quẽ ipleta est iusticia [salutare tuũ] per quẽ tu pater saluté dedisti mundo. Quoniã nõ cognoui] per practicã [negotiationes] q̃ malis actibus vt mẽdacijs perjurijs ꝛ blasfemijs inq̃nantur [introibo in superna domũ] vbi cognoscã poté tiã dñj ꝛ ibi [memorabor iusticie tue solius] tũc enim mirabilé ꝛ singularé esse cognoscã cũ impios in iehennam ꝛ fideles mittes in requiem sempiternã. Quia docuisti me] per libros diuinos ꝛ reuelationẽ [ab inicio fidei mee vsq̃ dũ fuerit tẽpus pronũciabo alijs mirabilia tua] maxime mirabilé incarnationis nouitaté omne miraculum ꝛ nouitaté transcendenté. Et vsq̃ ad vltima mea nõ derelinquas me] quatinus tua fortitudine roboratus vsq̃ i finé seculi laudes possim tuas debitas explicare. ¶ Ne derelinquas me. Donec annũcié] filiũ tuũ qui est [brachium tuũ] per quod oia facta sũt ꝛ quo diabolus superatus est [generationi omni] per successiones [q̃ ventura est] vsq̃ in finé seculi. ¶ Rursus ne derelinq̃s me donec annunciẽ. Potentiã tuã] qua saluas homines [ꝛ iusticiaz] qua iudicas omnes secundũ meritũ vniuscuiusq̃: annũciez dico deducẽdo predicationẽ meam vsq̃ [in altissima q̃ fecisti magnalia] circa redẽptionem humani generis [q̃ altissima sunt] ꝛ profũdissima: o deus [quis similis tibi] certe nullus: quoniã omnis creature virtus in infinitũ distata sublimitate nobilitatis nature tue: ꝛ incõprehẽsibilitate tue potentie: Quãtas ostendisti michi] per rei experiẽtiam [tribulationes multas] numero: ꝛ qualitate [malas] .i. graues [ꝛ dum me conuertisti ad te viuificasti me] vita gratie [ꝛ de abissis terre] .i. de profunditate peccatorum iterum per penitentiam [reduxisti me]. ¶ Et michi sic reducto. Multiplicasti magnificentiam tuam deus] multis modis michi magna beneficia cõferendo [ꝛ consolatus es me] securum me faciẽdo de eterno premio ¶ Vere consolatus es me. Nam ego o deus ideo confitebor tibi] confessione laudis in decantatione psalmorum

L veritaté tuam J s. q͂ verus deus es ⁊ verax in promissis L psallā tibi opere J qui es sanctificans omné vidēté deū ¶ Vere cantabo tibi ⁊ ex magnitudine deuotionis. La bia mea exultabunt ⁊ aīa mea quā redemisti J. ¶ Nō tan tū anima mea cantabit tibi. Sed ⁊ lingua mea J cū fue/ rit in resurrectionis gloria L meditabitur justiciam tuā J cantātes ineternū misericordias tuas ⁊ hoc erit L cū cōfu si fuerint ⁊ erubuerint qui modo insultāt michi J.

¶ Psalmus. lxxi. in quo monet vt cristū verū ho minē ⁊ verum deū esse credamus.

Propheta ad patrem loquēs ait O deus pater fac quod preuideo futurum.

Da judiciariam potestaté regi cristo ⁊ eidē fi/ lio tuo q̄ est rex verus judicij executionē. ¶ Iu dicium da dico. Judicare J vt judicet L populuz tuū in justicia ⁊ pauperes tuos in judicio J pau peres aūt patris ⁊ cristi sunt qui mūdana superbia dere licta humilitati se per omnia tradiderūt: nā ⁊ si pauper su biat non est dei pauper: ⁊ si locuples humilitatez diligat non est seculi diues: voluntates eni̅ taliū sunt inspiciēde non oia. ¶ Potestaté hanc judiciariam da regi cristo sed prius preciatur judicaturus per legatos tuos. Suscipi/ ant mōtes J i. sancti apostoli qui ad superna firmiter ele/ uati celesti gracie sunt proximiores mādatum annūcian di L populo dei pacé J i. cristū L ⁊ colles J i. alij inferiores gra dus q̄ apostoli sed tamé altiores populis iusticiaz. i. cris tuz. pax vere dicitur cristus quia per ipsum homo recōci liatus est deo: iusticia etiam dicitur quoniam orbem ter rarum sub equitate iudicabit: ⁊ quia diabolum per justi J ciam magis q̄ potentie virtute superauit. ¶ Oraui vt da ret regi cristo iudicium: ⁊ vere dabit quoniam ipse. Ju/ dicabit paupes J pro cristo voluntarios qui sunt L in po/ pulo J vbi boni sunt malis admixti: vt qui pro eo pau/ peres facti sunt celestis regni diuicijs locupletentur. L

ꝛ saluos faciet filios pauperũ] i. imitatores apostolorũ [ꝛ humiliabit calũpniatorẽ] .i. diabolũ superbũ crudelẽ ꝛ insatiabilẽ: malorũ omniũ principẽ: calũpniatorẽ ꝙ humanum genus suis fraudibus tot seculis probatur impetere: humiliabit quando illo cũ ꝑfidis damnato fideles se viderint regnare cũ cristo. ¶ Iudicabit rex cristus ꝛ facto iudicio] Permanebit] eius humanitas [cũ sole] i. semper vnita cũ diuinitate verbi quod dicitur sol iusticie [ante lunã] .i. conspectũ ecclesie quia semꝑ erit in presentia ecclesie vt ab ipso vt luna a sole recipiat lumẽ ꝙ nichil a se luminis habet permanebit dico [in generatione ꝛ generationẽ] i. in seculũ seculi. ¶ Consequẽter propheta ostendens quomodo iudex iste prius venit in mũdũ ait. Sicut pluuia in vellus] suauiter sine strepitu sine corruptione aliqua ꝛ impartibiliter [descendit] ita rex ille ꝙ iudicaturus est descẽdit ĩ vterũ virginalẽ beatissime marie spũ sancto operãte carnem de ea suscepturus humanã ꝛ idez est quod sequitur descẽdet [sicut stillicidia stillantia super terram] ꝙ in modũ roris sũma leuitate descẽdunt. Orietur in diebus eius iusticia] quia ipse ortus de virgine est sol iusticie [ꝛ habundãtia pacis orietur] habũdãtia pacis est dũ religio cristianorũ toto orbe dilatatur [donec auferatur luna] i. vsqꝫ in finẽ seculi. ¶ Propheta de amplitudine regni eius ait. Et dñabitur] super totã terrã [a mari] circundatã [ꝛ a flumine] iordane in quo cristus baptizatus est [vsqꝫ ad terminos orbis terrarũ] in quibus omnibus terris per predicationẽ apostolorũ ꝛ aliorũ discipulorũ cultus cristiane religionis in aliq̃bus plãtatus esse dinoscitur. Coraz illo] rege [procident ethiopes] i. gẽtes nigre peccatis fidem eius humiliter recipientes cũ deuote adorãdo [ꝛ inimici eius] s. iudei in sua pertinatia ꝛ obstinatione permansuri [terram lingent] i. terrena cũ magna auiditate ꝛ desiderio more serpentis exquirent.. Reges tharsis ꝛ insule munera offerent] quod completum fuit de regibus qui venerunt adorare cristum cum muneribus qui venerunt de hijs prouincijs hic descriptis ꝙ

UNIVERSIDAD Y PEÑA BIBLIOTECA DE ZARAGOZA

fuerũt figure gẽtiũ q̃ adoratnre erãt Unde seq̃tur. Om
nes reges terre adorabũt eũ omẽs gẽtes seruiẽt ei quod
modo impletũ fuit tẽpore cõstantini imperatoris q̃ ad fi
dẽ cristi cõuersus fuit: cui tanq̃ monarche obediebãt oẽs
reges terre quo adorãte videtur omnes alij adorasse qui
etiã precepit vbiq̃ terrarũ ad honorẽ cristi edificari eccle
sias. vel sĩ nõ modo saltẽ in judicio cõplebitur. vel omnes
reges. i. aliqui de omni genere regũ ⁊ ita omnes gẽtes. i.
aliqui de omni gente. ¶ Seruiẽt dico merito. Quia li/
berabit pauperẽ i. populũ cristianũ a potente diabolo ⁊
liberabit etiã inopẽ cui non erat adiutor q̃a nec aliq̃s
homo iustus nec angelus nec lex nec liberũ arbitriũ nisi
tantũ leo de tribu iuda rex noster cristus. ¶ Liberabit
quidem pauperẽ ⁊ illi liberato. Parcet peccata dimittẽ
do ⁊ animas pauperũ de dño confidentiũ saluas faciet
primo ⁊ tandẽ corpora eorũ in iudicio futuro saluas faci
et salute ꝑpetua. ¶ Et ex hoc q̃ aĩas pauperũ saluas fa/
et. Ex vsuris i. reatibus peccatorũ ⁊ ab ipsa iniquitate
redimet aĩas eorũ . i. a culpa ⁊ pena liberabuntur in fu
turo ⁊ honorabile nomen eorũ coram ipso qui noie suo
fuerũt insigniti. i. qui cristiani vocãtur: preclarũ re vera
nomẽ vt cristiani dicantur et de suo rege resplendeant ⁊
accepta vocabili dignitate glorientur. Et viuet rex cris
tus in seculum seculi ⁊ dabitur ei de auro arabie: vnde
post resurrectionem cristi multi imperatores ⁊ reges ad
gloriam resurrectionis eius dederunt preciosa donaria in
ter que erat aurum arabie ad edificationem ecclesiarum
⁊ diuini cultus augmentum in quibus ecclesijs adorant
cristum fideles ⁊ tota die benedicent ei. ¶ Omni die be
nedicent ei ⁊ merito quia ipse. Erit firmamentum labẽ
ti infirmitati humane corda fideliũ in fide confirmans i
apostolis aliisq̃ discipulis qui pro eminentia sanctitatis
mõtes appellãtur ⁊ extollentur super omnẽ cãdidatõnẽ
huius seculi fructus cristi. s. ipsi sãcti q̃ exeũtes de ciuita/
te ecclesie militãtis i ciuitate celesti florebũt sicut fenũ

terre] virés beatitudine sépiterna hic eni tribulatónibus afficiútur vt ibi ppetua gratulatione coronétur. ¶ Pro tantis beneficijs que sanctis suis cófert. Sit nomé eius bñdictum ineternú: cuius nomé pmanet ante omné creaturá q̃ sole illustratur] Et bñdicentur in ipso dño ihesu xpo omnes tribus terre] sicut abrahe dictú est in semine tuo bñdicentur omnes tribus terre. i. aliqui de omni tribu] omnes gétes magnificabút eú] tanq̃ dominú q salvatoré omniú. ¶ Et quia i ipso benedicétur oés tribus terre: ideo sit. Benedictus dñs deus videntiú se q̃ facit mirabilia magna solus] sua virtute. Et bñdictum nomen maiestatis eius ineternú] quod est maius oibus nominibus] q replebitur majestate eius omnis terra] .i. omnes sancti clarificatione eius replebuntur q quia té valde desiderabilé optat dicit] fiat fiat.

¶ Psalmus. lxxij. in quo monet propheta vt eterna amplectamur q pro illis deú laudemus.

QUam bonus] est. i. multú] deus] vidétiú eum nó tñ oibus sic apparet q̃a nó iniquis a q̃bus sua bonitas non sentitur sicut nec oculis egris delectabilis est claritas solis que sanis est amabilis sed eius bonitas sentitur q gustatur ab] bijs qui recto sunt corde] .i. qui opera eius studio pietatis intelligút ¶ Propheta in psona infirmorú qui videntes prosperitaté malorú q justorú aduersitates q tribulationes incipiunt dubitare de bonitate diuine prouidentie dicit. ¶ Mei aút pene moti sunt pedes] ad errandum q male sentiendú de bonitate diuine prouidentie] effusi] precipitati a stabilitate siue vigore métis] sút gressus mei] i. affectus mei q opera mea. ¶ Et hoc ideo. Quia çelaui] .i. grauiter tuli q indignatus sú] de iniquis pacé] tranquillaté q téporalé felicitaté] peccatorum videns] pax tñ peccatorú vera nó est sed falsa q caduca pax que cú cósciétia semper litigatur intrinsecus q cú hosté nó habeat secú ipsa decertat

Ideo etiã effusi sunt gressus mei. Quia nõ est distinctio in morte iniquorũ a morte justorũ ita ꝙ iniqui citius moriãtur ꝙ iusti imo sepe contingit cõtrariũ nec est distinctio in plagis siue in infirmitatibus eorũ ꝙ infirmati iniqui tardius curẽtur ꝙ iusti ymo sepe iniqui velotius conualescunt habentes in promptu remedia curationum propter habundãtiam diuitiarũ suarum. Ideo etiã egressi sunt quia iniqui. In labore hominũ nõ sũt in solacijs ⁊ delicijs viuentes nec cum hominibus iustis tribulationũ flagellis pcutiuntur Et quia tẽporali felicitate gaudent. Ideo tenuit eos superbia: operti inuoluti ex omni parte sũt iniquitate ꝙtum ad proximũ ⁊ i pietate sua quia contra dñm blasphemi sũt. sua dicit ꝗa non a deo sed a se ipso habet homo nequitiã suam. Et non sufficit eos esse malos in se sed etiã. Prodiit i aperto iniquitas eorum ⁊ ex superabũdãtia ⁊ hoc supfluitate bonorum huius seculi vt dent exẽplum superbiẽdi ⁊ deposito omni timore trãsierũt a via recta in affectũ cordis vt implerẽt quicquid cor prauũ eorũ desiderabat euntes post cõcupiscentias suas. Et hoc non q̃si ex iprouiso fecerũt sed cum attẽtione. Quoniã cogitauerũt intellectũ suum ⁊ industriã applicando ad maliciã ⁊ locuti sunt nequitiã precipientes suis satellitibus eã exequi ad iustorũ afflictionẽ sicut patet in tirãnis iniquitatem in excelso locuti sunt blasfemias dicendo de deo. Iniquitatẽ in excelso locuti sũt ꝗa. Posuerunt in celũ os suũ super ba loquẽtes contra deũ altissimũ quẽ blasfemabant: dicẽtes deum vel nescire mala que differt in tempore vindicare vel malorũ nostrorũ nõ esse vltorẽ ⁊ lingua eorum transiuit mẽsurã humanitatis in loquẽdo ꝗa cũ ipsi sint ĩbecilles ⁊ fragiles tenere imortales estimãt dignitates Quibus attẽtis inquit propheta. Ideo conuertetur populus meus .s. infirmus hic ad cõsiderationẽ veritatis cõparande prosperitati malorũ iuxta aduersitatẽ iustorũ ⁊ hoc per dies plenos ⁊ vigilijs ⁊ meditationibus.

Qui vidẽtes malorũ prosperitate. Dixerunt querentes

q admirantes quomodo scit deus ista] q permittit talia vel] ad hoc se extēdit prouidētia dei excelsi] ¶ Ostēdit vnde videatur sibi q deus videatur nescire ista inferiora. Ecce] in manifesto est] ipsi peccatores q habundantes in malis huius seculi obtinuerūt diuitias] quod valde iiustū videtur vnde si deus ista inferiora sciret aut curaret non sustineret ista. ¶ Attēto q peccatores florēt q habūdāt in diuitijs. Dixi] in psona dubitātis] ego exercitatus iniusticia] exclusus a bonis predictis tēporalibus q̄bus peccatores habundant] ergo frustra justificaui cor meū] cauēdo a peccatis] frustra mūdaui opera mea iter innocētes] vt essez de numero eorum. Et frustra sepe tribulationibus] fui flagellatus] sustinui penas ac penuriam] q castigatio mea] de peccatis preteritis] in matutinis] .i. non differtur sed velociter adhibetur: malis vero vel nulla castigatio vel sera adhibetur. ¶ In oppositū arguēs ex auctoritate sanctorū ait. Dicebā si narrabo sic] .s. q dixerūt hoc est: deū nō habere scientiā horū inferiorū q curā nō habere seruorū suorū sicut predicti hesitāt de prouidētia] ecce nationē] .i. dicta] filiorū tuorū] .s. sanctorū patriarchārū prophetarū] reprobaui] omnes eni aliter docēt q̄bus credere debeo. ¶ Sed ne reprobare videret dicta patrū q priori doctrine ita cito cōtradicere. Existimabā] .i. cogitabaz dare operā] vt cognoscere veritatē] cur .s. in presenti deus permittit peccatores prosperari q justos deficere] sed hoc laboriosū] q difficile] est ante me] supergreditur eni facultatē intellectus mei. ¶ Hoc labor est ante me. Donec intrē] mēte q studio dicta sacre scripture q̄] sāctuariū dei] dicitur q̄a deus in ea nobis loq̄tur] q intelligaz nouissima eorū] .s. punitiones malorū: ibūt eni hij i supplicū eternum licet hic temporaliter floruerint: q premia justorum quoniā iusti ibunt in vitā eternaz licet hic temporaliter fuerint afflicti de quibus scriptura sacra in vtroq̄ testamento plene loquitur. Declarat hic dictā determinationez secundum ea que didicit in sanctuario q ad ea que ex

aduerso inducebantur de prosperitate malorum ⁊ longa eorū vita: dicit ꝓ nō est sic sēper: imo sepe breuiatur vi/ ta eorum ⁊ tēporalis eorū felicitas cito euanescit dicēs. Verūtamen propter dolos ⁊ fraudes quibus mali affli gūt innocētes: tu deus posuisti eis finē sue temporalis prosperitatis subtrahēdo eos cito de vita presenti ⁊ sepe deiecisti eos ab altitudine superbie eorū dū adhuc essent in augmento felicitatis sue. Unde propheta videns no uissima malorū ⁊ admirans ait. Quoniā qui heri tāta felicitate pollebant rebus omnibus priuati tā subito de fecerunt de vita presenti ⁊ perierūt eternaliter propter iniquitatē suā Sic eorum prosperitas euanescit. Si/ cut somnū surgentiū quia velut homo in somnis ac/ cipiēs diuitias cū euigilat nichil inuenit sic gloria impio rū cito euanescit ⁊ intuitu populi tui gloriā eorum ad nichilū rediges Quia inflāmatum est cor meū per dei puram dilectionē ⁊ renes mei cōmutati sūt in castitatē per carnalis concupiscētie repressionē que viget in reni bus ego ad nichilū redactus sū in mea reputatione ⁊ nes ciui .i. me ignorantē reputaui: q̃to enim plus quis deo per caritatē coniungitur tanto magis humilis in sua re putatione efficitur. Unde sequitur. Ut jumentū fac/ tus sum apud te sine murmure onus dñi portabo ⁊ ego semper tecum .i. in tua fide semp perseuerabo Et hoc quia. Tenuisti manū dextere mee dulciter in tua protec tione accipiendo ⁊ pro voluntate tua non meis meritis deduxisti me de virtute in virtutē ⁊ cū gloria suscepisti me in futuro ad beatam vitam me transferendo. Pro pheta cōsiderans q̃ ⁊ q̃ta electi gaudia expectent in futu/ ra vita dicit ex persona eorum admirādo. Quid michi i quit est in celo preparatū .s. ineffabilis gloria quam nec oculus vidit nec auris audiuit nec in cor hominis ascen dit per cōprehensionem: ⁊ deinde quasi redarguēs semet/ ipsum ꝓ terrena concupierat dicit ⁊ a te quid volui sup terram quasi diceret ego veritatis ignarus qui talia sup terram sperabā vt peccatorū bona cuperē habere cōmu/

nia cū tu beneficia parares in eternitate mansura. ¶ At tenta magnitudine inexplicabilis glorie tue. Defecit primo desiderio caro mea ⁊ cor vtrūq; suspirat ad illuz peruenire deus cordis mei creator ⁊ beatificator pars mea deus ineternū a quo nunq; separabor ¶ Ideo facio te partem meā o deus. Quia ecce qui elongant se a te per turpem ⁊ inhonestā vitā peribūt dampnatione perpetua perdidisti omnes qui aliud q̄ te querunt tanq̄ vltimū finem. ¶ Eligāt alij quid volunt diuitias potētiā ⁊ honores ⁊ cetera seculi bona. Michi aūt adherere deo bonū est vera fide ⁊ operū probitate coniungi bonū michi vt deū eligā in quo omnium bonorum plenitudinez possideā ⁊ ponere in deo spē meaz quia nichil potest esse beatius q̄ illi omnia cōmittere qui nouit suis cultoribus congrue profutura prestare. ¶ Interim aūt hoc erit officij mei. Vt annūciem omnes predicationes tuas q̄ debēt ad veram fidē pcipiendaz annūciari fidelibus tuis ad gloriā tuā ⁊ vtilitatē eorū in auribus filiorū ecclesie.

¶ Psalmus. lxxiij. in quo monet vt relictis figuris veritas teneatur ⁊ cōtēptis transitorijs eterna querātur Propheta admirās ⁊ conq̄rens de captiuitate populi israbel ait.

Vt quid o deus qui es creator noster repulisti nos q̄si alienos a defensione tua ex toto ⁊ iratus est furor tuus super oues pascue tue i. populū israbeliticū quē pauisti manna in deserto .xl. annis vsq̄quo introducēs eum in terram melle ⁊ lacte mananté. Memor esto congregationis tue populi. s. israbelitici quē congregasti in egipto ⁊ elegisti in populū peculiarē quē possedisti a tempore patriarcharū qui fuerūt liniciū illius populi ¶ Memor esse debes eius o deus quia olim. Redemisti. i. liberasti de pharaonis seruitute populū judaicum qui fuit hereditas tua q̄ diu tibi puro animo seruiebat q̄ virga dicitur propter Moysen famulū tuū cui iussisti per virgā magnalia facere vt

diuina virtute judei roborati de terra egipti egrederétur
intrepidi q̃ hereditas est mons syon. i. ciuitas jherusalé i
qua est caput regni q ibi [est mons syon] in quo códitum
est téplum [in quo tu corporaliter habitasti] factus homo
¶ Quia tanta bñficia fecisti huic populo o deus. Leua
virtuté potentie tue] que videtur fuisse remissa cótra eos
ad frangendũ [superbias] Babiloniorũ a quibus euersa é
jherusalem q hoc facias [in fine] i. ostende q vide [qm̃ta ma
lignatus est inimicus] s. rex Babilonie cũ populo suo [in
sancto] i. in templo in sacerdotio q in ceteris sacramétis
¶ Et quod sceleratissimũ est vbi sequi debuit plenitudo
Gloriati sũt] vt non solum peccasse sed ipsum quoq; ma
lum ad gloriã suam traxisse viderétur o dñe non est paci
enter hoc ferendum q ab hijs [qui oderunt te] ad mag
nuz cótemptum tui cognoscitur esse perpetratũ maxime
cum [in medio atrio tépli] in quo pascalis solénitas sole/
bat celebrari sacrilegiũ cómisisse dicãtur. Posuerũt ve
xilla] quibus in prelio vtebãtur [signa] victorie sup sũmi
tates turriũ q portarum [q non cognouerũt] inimici hec
facientes q illa victoria esset ex te propter peccata popu
li israhelitici: posuerunt dico signa sicut solitũ est [in exi
tu] belli q victores ponũt vexilla sua [sup sũmum locũ]
¶ Et exagerando eorũ nequitiam subiũgit. Quasi i sil
ua] i. sicut homines [securibus cedũt] ligna in siluis nul
lo prohibente ita isti [ianuas] tépli abq; vlla reuerentia q
timore perseuerantur q constanter [idipsum] vnanimiter
fecerunt [in securi q ascia] que sunt instrumenta fabrilia
[deiecerunt eã] s. ciuitatẽ. Incenderunt igni sanctuariuz
tuũ] templũ diuino cultui dedicatum quod eni non pote
rant excidere securibus igne cõburebant vsq; [ad terraz]
deicientes [polluerũt tabernaculũ nominis tui]: nam cap
to téplo ymolauerunt ydolis suis attribuentes eis victo
riam habitam. Dixerũt in corde suo] tota illa hostium
multitudo] conueniẽs simul consiliariter vt deus hebre
orum amplius non coleretur dixerunt conclusiue in cor
de suo q deinde ore protulerunt [quiescere] i. cessare [facia

mus omnes dies festos dei a terra / omnéqꝫ cultū dei he/
breorū vt amplius non sit in terra gloria nominis eius.
¶Propheta inducit verba quorūdaꝫ apostatarū iudeorū
q̄ tūc tēporis trāsierūt ad caldeos: dicebāt eni in multis
tū metiētes. Signa] nostre liberationis [nō vidimus] ta/
lia qualia data sūt patribus nostris in exitu de egipto [iā
non est propheta] qui annūciet nobis dei voluntatē: ꝛ sic
debemus eū relinquere sicut reliquit nos. Unde dicunt
[nos nō cognoscet amplius] ¶Propheta tot mala vidēs
aduenisse populo israhelitico orat ad deū allegando eius
potentiā ad subueniendū dicens. O deus vsqꝫquo popu/
lus gentilis improperabit] populo iudeorū ꝙ deus eorꝫ
nō sit deus verus cū non saluet eos in quo [aduersarius
irritat nomen tuū nimis diu] Ut quid auertis potētiaꝫ
tuam] vsitatam a populo tuo [ꝛ virtutē tuam] quā vide
ris in sinu tenere differs extrahere ad percutiendū hostes
populi tui [quē semꝑ fouisti] ¶Propheta reuertitur ad lo
quēduꝫ de salute vniuersali humani generis dicēs ¶Rex
noster qui est deus ante secula] ꝛ nunc homo [operatus ē
salutem] in iherusalē in qua salutis nostre misteria patra
uit que dicitur esse [in medio terre. Tu cōfirmasti in vir
tute tua] gentes q̄ maris vocabulo designātur ne fluerēt
in vicia [perduxisti ad nichilū capita draconum] i. poten/
tias ꝛ superbiam spirituū imundorū [in aquis] baptisma
tis quando animas quas illi peccatorū sordibus inq̄nāt
salutaris vnda mundat. Tu confregisti capita] .i. super
biam ꝛ potestatē [draconis] principis demoniorum leuia
than quādo superbia eius de celo deiecta est ꝛ natiuā cla/
ritatē retinere non meruit qui se volūtaria obscuritate
maculauit [ꝛ dedisti eum escaꝫ] deuorandam ꝛ consumē/
dam [populis ethiopum] i. peccatoribus qui ante conuer
sionem sūt tenebrosa mente deterrimi qui ad dominū cō
uersi escam ceperunt habere dyabolū cū de eius detractio
ne satiantur sic solemus dicere detractoribus. cur me ro/
dis: cur me comedis sic fit vt qui a paganis ante venera
bilis habebatur: nunc a cristianis detractionū morsibus

corrodatur. ¶ Et hoc fecisti per predicatores tuos quo/
niam. Aperuisti fōtes ⁊ torrentes scripturas noui ⁊ ve
teris testamenti vt emanarent liquoré sapiétie ⁊ diuitias
fidei tu siccasti fluuios Ethan .i. doctrinas verbosita/
tes: vanitates presumptuosorū hominū magorū iudeo/
rum phariseorū ⁊ hereticorū. Tua est dies .i. claritas no
ui testaméti ⁊ tua est nox .i. obscuritas veteris testamen
ti vtrūq; quidé a te emanat: vtrūq; te laudat ⁊ benedicit
tu fabricatus es auroraz ⁊ solé .s. insipiétes ⁊ pfectos sa
piétes ⁊ minus sapiétes. Tu fecisti oés terminos terre
apostolorū .s. ⁊ alij predicatores xpi: q̄ sicut termini dis/
tingunt fines agrorum ita isti vere fidei iura defendunt
estatem .i. feruétes spū qui ad martirium gratia dei per
ueniunt ⁊ ver .i. sobrios ⁊ māsuetos sicut sunt sancti cō
fessores tu plamasti ea .i. omnes gradus sanctorū .i. fuis
ti principiū eorum omniū: vnde nō gloriétur q̄si nō acce
perint. ¶ Propheta precatur pro judeis pium iudicez vt
indulgeat iudeis qui ad eū conuertentur dicés. Memor
esto huius creature supius cōmemorate ⁊ promissionis
facte iudeis: ⁊ licet inimicus .s. populus iudeorū qui tūc
fuerūt improperabit dño dicens demoniū habes ⁊ idem
populus insipiens prouocauit ad iram nomen tuū di/
cens: si filius dei est descēdat nūc de cruce: nichilominus
indulge ⁊ recipe ad misericordiam veniétes ad te. ¶ Sed
o domine. Ne tradas bestijs .i. demonibus animas cōfi
tentes tibi peccata sua seu laudantes te ⁊ animas humi
lium ne obliuiscaris omnino sed eleuare eas ne in pecca
tis perseuerent. Respice .i. considera promissiones tu
as quas in vtroq; testamento fecisti q̄ sperantibus in te
esses auxilio ⁊ venientes ad te misericorditer susciperes
cuiusmodi sūt pauperes humiles: de diuitibus supbis nō
loquor quia repleti sūt iniq̄tatibus qui obscurati sūt
quia lumé sapientie perdiderunt terrenis desiderijs ecce/
cati. ¶ O dñe q̄a promisisti. Non auertatur humilis .i.
non abiciatur a te quicūq; de superbo factus est humilis
⁊ cōfusus: q̄ erubescit de peccatis suis pauper spū verus

q inops est qui nichil de se presumit sed omnia deo tribu it isti tales laudabunt nomé tuũ. Quia contéptus é cristus a iudeis ambulans in terra: q a falsis cristianis se dens in celo inquit propheta. Exurge deus iudica causã tuam vt illi manifesta veritate predicét quod prius stul te abnuebant memor esto improperiorũ tuorum eorũ que ab insipiéte obiecta sũt tota die. Ne obliviscaris vo ces inimicorũ tuorũ quin eorũ blasphemias deprimas non enim ab iniquitate cessabũt sed superbia eorũ qui te oderũt ascendit semper in tantũ ascendit superbia regis Balilonis vt faceret se adorari tanq̃ deum in aurea sta tua quã erexit.

Psalmus. lxxiiij. i quo monet ne quis superbus de se presumat nec humilis de deo desperet.

Propheta in persona populi iudaici qui erat cristo domi no crediturus ait.

Confitebimur tibi deus maiestatẽ tuã adorã/ do confitebimur confessione laudis q inuoca/ bimus nomen tuũ vt a te qui vocaris ihesus .i. saluator saluemur. Narrabimus predica/ bimus vbiq̃ terrarũ mirabilia tua de creatione mundi de redéptione humani generis: respondet deus populo di centi confitebimur tibi q inuocabimus nomen tuũ cũ accepero tépus dispositũ secundũ ordiné sapiétie mee sen tentias justicie ponam in effectu reddens tibi pro meri/ to tuo q alijs similiter: q impios puniendo. Et opus est vt non differaz quoniã. Liquefacta est terra i. huma na natura a stabilitate virtutis q iusticie vt in diuersas defluat cócupiscentias: terrã dico. i. omnes qui habitãt in ea liquefacti sũt q corrupti per peccata sed ego motus misericordia confirmaui colũnas q̃ in passione mea mu tauerunt. s. apostolos meos qui totius ecclesie sũt susten tamentũ q per illos acquirentur multi qui digni erũt in iudicio remuneratione eterne vite. Et p illos. s. apos tolos. Dixi iniquis oibus i generali nolite iniq̃ agere

sed cito currite ad medicum [q delinquétibus] contra pre
cepta mea dixi [nolite exaltare cornu vestrum] per super
biam dicendo vos esse justos q inculpabiliter viuere aut
per elationem peccata vestra defendédo aut peccatū pro
prium per alios excusando vt per diabolū vel persuaso/
res vel per necessitaté. Nolite extollere in altum [super
bie] cornu vestrū [contra deum vt dicatis vos culpa crea
toris esse peccatores qui tales vos creauit: q quid sit in
altum extollere cornu exponés ait [nolite aduersus deum
loqui iiquitaté] Nolite dico hoc facere. Quia nec ab
oriente nec ab occidéte nec a desertis montibus] nec ab
aliqua mundi parte potest quis effugere judiciū dei q̄ vbi
q̄ totus constat esse presens. [quoniam deus judex est]
q justus. Hunc] .s. superbū [humiliat] hic q in alia vita
[q hunc] s. humilem [exaltat] multiplicādo eum in virtu
tibus q tandē in gloria coronando [quia calix] i. dispensa
tio diuini judicij in qua propinatur vnicuiq̄ pro merito
suo sicut propinatur de calice: calix dico [vini meri] i quo
propinatur vinū merum. i. gloria eterna [plenus mixto]
.i. pena qua potantur mali vtrumq̄ concurrit in diuino
judicio. Et inclinabit] predictum calicem [ex hoc in hoc]
quia per illū calicem q bonis bona q malis mala propi/
nat [verūtamē fundus calicis in quo sūt feces nō est eua
cuatus] quia semper remanet in deo virtus ad puniendū
peccatores q quia semp perpetuo punientur vnde seqtur
[bibent omnes peccatores terre] s. illam penaz ineternū
Vox cristi est in mēbris suis. Ego autē] in membris
meis gaudebo q̄diu seculum erit [q cantabo deo illorum
qui penitentiam agentes quotidie vicia supplātant.

Psalmus. lxxv. in quo cōmendatur
deus ex multis bonis que cōfert.

Vox ecclesie olim anteq̄ illuminaret crux mundum ante
q̄ videretur dominus in terra.

Notus erat in judea deus] cui legem dederat atq̄
prophetas non sic erat in alijs terris vbi non vi

gebat verus dei cultus: nec sciētia legis ꝛ prophetarū [ꝛ in israhel magnū nomē eius] quoniā solus ille populus vnum verū deū adorabat. Factus est i pace locus eius] .i. in animo humili ꝛ quieto qui aduersus mandata dnī contraria voluntate non litigat qui sequitur iussa domi nantis ꝛ ad omne preceptū diuinū suū flectit arbitriū [ꝛ habitatio eius in syon] i. in anima que deū sincera mēte speculatur. Ibi] s. vbi dominus pacis habitare dignatur pereunt oia inimica pacis: vnde [confregit] hic pro par/ te ꝛ in futuro totaliter [potentias] q̄bus diabolus fideles impugnat: confregit quidē [arcum] dolositatis heretico/ rū [scutū] incredulorum judeorum [gladium] tyrānorum [bellum] viciorū vbi eni auctor pacis venit omnia ista fu giunt. Tu qui confregisti potentias: es. Illuminans fi deles tuos] cognitione sūmi boni [a mōtibus eternis] i. per apostolos tuos qui montes eterni dicūtur q̄a eterna ꝛ incōmutabili sublimitate consistūt [mirabiliter] quia predicationē suam exēplis roborabant ꝛ miraculis cōfir mabant [turbati sunt oēs insipientes corde] s. pharisei ꝛ seculi sapientes audientes noua precepta annūciari ꝛ re cedentes a vero lumine tenebrosa mundi desideria sūt se cuti. Quid aūt his insipientibus corde contigerit sub/ jungit dicens. Dormierunt somnū suū] mortis ꝛ nichil inuenerunt [omnes viri diuitiarū] cuiusmodi sunt q̄ pe/ cunijs captiua mēte deseruiunt [in manibus suis] siue in potestate sua sicut euigilans a somno nichil inuenit quod se habere putabat. Inexcusabiles propheta ostendit il los incredulos dicēs. Ab increpatione tua deus jacob] cū increpares eos per te ꝛ per predicatores tuos [dormi tauerunt] sācta monita tua negligenter audientes: ꝛ ideo merito culpabiles reddūtur: isti aūt sūt [qui ascenderunt equos] .i. qui in superbia crescētes quasi equis currenti/ bus mūdi istius illecebras peruagantur. Tu] deus q̄ hoc fecisti [terribilis es] futurus impijs in iudicio: quando in gloria maiestatis tue veniēs superbos addixeris ꝛ humi libus corde perpetuā contuleris dignitatē [ꝛ quis resistet

tibi. i. nullus vtiq; ex tūc apparebit ira tua q̄a nichil vlterius p patientiā dissimulabis. De celo i. de sūmitate potentie descendet iudiciū tanq̄ fortissima certaq; manu iaculū designatū terra. i. terreni homines qui diuine sententie auctoritate dāpnandi sunt tremēt cū audierit ite in ignem eternū ⁊ quiescent cū in perpetua dāpnatione recipientur: sed quies ista sine requie est quia quiescent a malis operibus sed in supplitio nō quiescūt q̄ppe quia eterna flāma cruciandi sunt. ¶ Quādo erit hoc. Cū exurgeret in iudicio deus tunc terra. i. terreni homines peccatores tremēt: exurget autē deus ad iudiciuz non ad solam dāpnationē malorū sed vt saluos faciat omēs māsuetos ⁊ quietos terre quieti terre sunt qui nullis viciis mūdi huius inflāmata voluntate rapiuntur sed equali se moderatione tractātes pacem mentis probantur habere tranquillā. ¶ Propheta locuturus de votis deo reddēdis ait. Cogitatio hominis confitebitur tibi quādo peccata preterita humilitatis satisfactione dāpnauerit ⁊ reliquie cogitationis i. recordatōnis peccatorū post effusas lacrimas ⁊ assiduam cordis contritionē preteritorū criminū diem festum agent tibi gratias agendo quoniaz sentit se homo a peccatis liberū. Mouete quod quisq; poterit ⁊ reddite domino deo vestro quia displicet deo infidelis promissio: non dicit que vota reddamus sed intelligitur vt quod promiserimus reddamus: quibus aūt loquitur subiungit omnes qui in circuitu affertis munera nō qui dē hereticis non paganis sed eis qui altari eius munera reddere catholica institutione festinant: in circuitu res agitur cū munera fideliuz sacratissimis altaribus offeruntur. ¶ Nolite negligere reddere vota vestra quoniā vouistis domino. Terribili terribili dico non soluz paruis sed principibus ⁊ regibus quorū aufert spiritum quādo vult: nullus enim eorū vltra velle dei viuere potest.

¶ Psalmus. lxxvi. in quo monet desideria ⁊ illecebras seculi calcare ⁊ nichil sibi proponere nisi de

um a quo sunt oia. Vox ecclesie.

VOce mea ad dominũ clamaui] intentione devotionis nichil aliud ꝓ ipsũ expecij sed eum solũ sup oia desideraui [voce mea ad deuz] q non frustra quia [intendit michi] benigne me respexit. Maxime. In die tribulationis mee deũ exquisiui solũ manibus meis] nõ solũ credẽdo q orando sed operibus bonis [nocte] .i. in presenti vita que ꝓuis lucem habere videatur peccatorũ tñ obscuritate fusca est [coram eo q non suz deceptus] i. defraudatus a spe quã in eũ proiecerã consecutus eni sũ effectũ orationis mee. Renuit consolari aia mea] in istis rebus mnudanis q caducis sed [memor fui dei] in quo est sũma suauitas [q in eius memoria delectatus sũ q exercitatus sũ] inquirẽdo magnitudinẽ tue potentie q sapiẽtie: q cum in contẽplatione mea tractarẽ quali potentia oia contineas: quali sapiẽtia oia disponas q tã multa mirabili ordinatione dispensas [defecit spũs meus] quia incomprehẽsibilis es. Anticipauerunt vigilias oculi mei] ante alios surgens ad contẽplandum q in ipsa mea contẽplatione [turbatus sũ] recordatione peccantium quia humanum genus in delictoruz precipitia ruere videbam [q tacui] quoniam in profunda nocte non habui solatium humani colloquij. Cogitaui dies antiquos] quibus humanum genus peccatis tenebatur] obnoxiuz qui caduci sunt q labili varietate fugitiui q admiratus sum cur labẽtes dies q quos tenere nemo potest tãtopere desideret q querat humanitas [q annos eternos] qui semper stãt qui nõ temporũ labentiũ momẽtis excurrunt sed eterna stabilitate firmãtur qui soli sũt specialiter appetendi: negligebamus cõtẽpnebamus nec credebamus esse dum eos in presenti nõ valeamus aspicere Et meditatus sũ nocte] in presenti vita [cuz corde meo] .i. cum oratione mea [q exercitabar vt cognoscerez quid potius tenendũ sit q vt melius intelligerem [scopebã] .i. discutiebam q mũdabã [spũm meum] ne quid sordens ne

quid diuinis cōſpectibus diſplicens ī eo remaneret. ¶ Me ditatus autē ſū dicens. Nunq̄d ineternū proiecit deus] genus humanū vt nō aduentus ſui miſeratione reſpiciat [aut nō apponet] ſiue addet [vt cōplacitior] i. manſuetior [ſit adhuc]. Aut totaliter miſericordiā abſcidet a genere humano] i. omni tēpore certe nō quoniā in nouiſſima etate mittet filiū ¶ Aut obliuiſcetur miſereri deus] certe nō q̄a natura miſericors eſt ⁊ miſericordia ab eius maieſtate nunq̄ȝ diuiditur [aut continebit in ira miſericordias ſuas] i. ira vicet miſericordiā: certe nō: quia potius miſericordia vincet irā. ¶ Hoc ita cogitabam apud me ⁊ poſt hoc. Dixi] reſpondēdo meditationi mee [nūc cepi] q̄ſi itelligerē qđ fuit tacitū ab eternis tēporibus. ſ. ꝙ hō reducetur ad annos eternos ⁊ [hec mutatio eſt dextere excelſi] . i. fauoris ⁊ propiciationis filij dei q̄ eſt dextera dei patris quoniā niſi corpus noſtrū acceperit: nos miſericordiā accipere nō poſſumus ⁊ de conditione ſeruili mutemur in filios. ¶ Et per hoc intellexi illam mutationeȝ futurā quia. Memor fui operū dn̄i] ſ. ꝙ creauit hoiem: ⁊ ſicut eū per miſericordiam creauit ſic intellexi ꝙ eundem per miſericordiam reparabit [quia etiā memor ero mirabiliū tuorū] que feciſti ab initio humano generi: ei dē pius miſerator in multis indulgendo ⁊ ſic ſpero ꝙ etiam nunc indulgebis. Et meditabor in omibus operibus tuis] ⁊ te in eis artificē potentiſſimum ⁊ ſapientiſſimuȝ contēplabor [⁊ in preceptis tuis ſalutaribus] que tu iuniſti humili deuotione [verſabor] ¶ Propheta in hijs eruditus in laudes prorūpit dicēs. Deus] pater [via] veniēdi ad te [eſt in xp̄o] ſiue p xp̄m: qui ait nemo venit ad patrē niſi per me [quis deus magnus ſicut deus noſter] nullus imo [tu ſolus] ⁊ nō alius [facis mirabilia] tā ī anima q̄ȝ in corpore. Notam feciſti virtutē tuā] i. filiū tuū q̄ eſt virtus ⁊ ſapientia quando eum in mundum miſiſti [ipſe etiam eſt brachium in quo redemiſti populum tuum] . ſ. credentes ex iudeis ⁊ electos ex gentibus]. ¶ Notam feciſti virtutem tuā nā cū notū feciſti filium tuū per eū

Viderunt]. i. cognouerũt te fide[populi]de judeis[q po
puli]de gentibus[q timuerũt]potentiam tuam visis mi
raculis[q turbati sunt]salubriter[infideles]qui erant si/
ne fundamento fidei errore suum confitentes q veniam
postulantes. ¶ Et tunc. Multitudo sonitus aquarum]
auditus est sonantiũ in laudibus dei de missione filij i cõ
fessionibus peccatorũ in gemitu culparum: in orationi/
bus: in gratiarũ actionibus: qui sonitus prouenit q̃a[vo
cem dederunt nubes]. i. predicatores per orbẽ terrarũ in
omnibus gentibus predicando cristũ. ¶ Vere dederũt vo
cem suam. Etenim]. i. quia[sagitte tue]o deus. i. voces
predicatorum tuorum corda fidelium medicinaliter pe/
netrarunt ad salutem q[vox ipsa]predicationis apostolo
rum que sonum q fulgorem q timorem humanis pecca
toribus inferebat[totius orbis circulũ q ambitũ cinxit]
¶ Unde sequitur. Alluxerunt]per apostolos[diuina pre
cepta]veritatis lumine[radiantia coruscãdo]miraculis
que tenebras hominũ[per totum mundum]salutari illu
minatione fugauerunt Unde[cõmota est terra]. i. homi
nes ad conuersionem q contremuit agendo penitentiam
pro peccatis: eos autem dicit commotos q tremefactos
qui verbum fideliter audientes ad cõuersionis studium
cristi munere peruenerunt. ¶ Et per ipsos apostolos sic
operantes. In mari]gentium[via tua]nũc q̃ dudũ erat
in judeorum populo[q precepta tua]recepta sunt a plu/
ribus populis gentium q tamẽ[vestigia tua]s. presentia
tua corporalis doctrina miracula non sunt ab infidelibus
iudeis cognita. ¶ Cum tamen. Ded uristi]illum[popu
lum] quondã tuum de egipto[ad modum ouium in ma
nu Moysi]qui fuit dux populi[q Aaron]quem prefecis
ti r deus sacerdotem omni populo.

¶ Psalmus. lxxvij. in quo monet populũ
ne sit ingratus diuinis beneficijs.

¶ Vox dei qui p moysen legem dedit hebreis.

a Attendite ‖ corde ⌊ populus meus legē meā incli/
nate ‖ per humilitatē ⌊ aurez ‖ vestri cordis ad in
telligendum ⌊ verba oris mei ‖ . Aperiā os me
um in figuris ⁊ similitudinibus ‖ ex quibus ad
alia capietis intellectū ⌊ loquar obscuras questiones ‖ que
adhibita disceptatione soluende sunt ⌊ ab initio exitus fili
orum israhel de egipto ‖ ¶ Vox apostolorum seu prophe/
ta in persona eorū. Quāta ‖ i. q̄ magna q̄ mirabilia ⌊ au
diuimus ‖ beneficia exhibita populo iudeorū i egressu suo
de egipto: ⁊ in progressu in deserto ⁊ in egressu terre pro
missionis ⌊ ⁊ cognouimus ea quia patres ‖ s. prophete ⌊ nar
rauerunt nobis ‖ qui tamen iudei ingrati fuerunt. ¶ Et
ita narrantibus patribus. Non sūt occultata a filijs su
is ‖ in succedentibus sibi generationibus. ¶ Patres nostri
Narrauerunt opera dei ‖ in quibus merito laudādus ap
paret deus ⌊ ⁊ virtutes eius ‖ que in egipto facta sūt postq̄
exierunt de egipto. ¶ Et postea. Suscitauit in populo
judayco legē ‖ in monte synay que dicitur ⌊ testimoniū ‖ lo/
cutionis diuine cuz populo: ⁊ quia testabatur hereditatē
eternā quā nobis promittit deus: dicit/suscitauit/q̄a lex
naturalis quasi in lucem redit per legem scriptam: q̄ sō
no ignorantie videbatur oppressa ⁊ sopita: lex ⌊ ⁊ testimo
nium ‖ idē sūt sicut ⌊ iacob ⁊ israhel ‖ In qua lege. Quā
ta ‖ . i. q̄ magna ⁊ mirifica ⌊ mādauit patribus nostris no
ta facere filijs suis ‖ i. posteris non tantum iudeis sed ⌊ vt
cognoscat generatio altera ‖ . i. cristiana quā de gentibus
constat esse electam. ¶ Et sic consequenter. Filij. s. cris
tiani ⌊ qui nascentur ‖ postea ex aqua ⁊ spiritu sancto ⌊ ⁊ ex
urgent ‖ sursum habentes cor suū: qui vero nati sūt ⁊ nō
renati nō sursū est cor eorū ⌊ ⁊ narrabūt filijs ‖ p generati
ones: quod vtiqz xp̄iani ipleuerunt q̄ predicationes sanc
tas ad animarū salutē cōferendā suis posteris tradiderūt
¶ Et hoc ideo. Vt ponant spem suam ‖ non in lege que
punit sed in gratia cōcessa que redimit ⌊ ⁊ nō obliuiscātur
operū domini ‖ sicut fecerūt perfidi iudei qui oblito aucto

re suo ad culturas se demonum transtulerunt[et mādata
eius exquirant]ipsa est eni dei sūmi vera recordatio si mā
data eius deuotis mētibus impleamus. ¶ Ideo exquirant
Ne fiāt sicut patres eorū generatio praua et exasperās]
praua quia veritatē recipere noluit: exasperās quia a deo i
exaspirauit in deū: vt in saluatorez armaretur quod fuit
super omnes acerbitates et asperitates ¶ Et quia praua
est ideo. Generatio que nō direxit cor suū]ad fidem sus/
cipiendā: ad diligendū deū et in preceptis eius ambulādū
[et no est creditus cū deo spūs eius]quia fuit semp incre
dulus promissionibus dei. ¶ Bene dicitur q̄ generatio
illa cor suū non direxit quia nec. Filij Effren]qui vide
bātur meliores in illo populo[intendētes arcuz et mittē/
tes sagittas cōuersi sunt in die belli]per similitudinē loq̄
tur Iudei intenderūt arcū et miserūt sagittas quādo pro
miserūt se obseruare legē āmonēte Moyse dicētes q̄cun
q3 locutus est dn̄s deus noster faciemus et audiemus: cō
uersi sunt in die belli quando Aaron dixerūt fac nobis de
os quos adoremus ecce quomodo in parabolis et proposi
tionibus oia explicat. ¶ Quare conuersi sūt in die belli
quia. Nō custodierunt testamētū dei] i. promissionē quā
deo fecerant: omnia q̄ locutus est dominus faciemus[et
in lege domini noluerūt ambulare]. ¶ Et obliti sunt be
neficiorum eius et mirabilium eius que ostendit eis corā
patribus eorum. Coram patribus eoruz ¶ Moyse Aarō
alijsq3 senioribus[fecit mirabilia in terra egipti in cāpo
thaneos que ciuitas regia est egipti]in qua erat pharao
apud quā decem plage egipti facte sunt. Interrupit ma/
re]rubrum[et perduxit eos]pede sicco ad aliud littus[et
statuit aquas]ex vtraq3 parte ne fluerent sed firme sta/
rent[sicut aqua in vtre]. Et deduxit eos de die in nube]
protegente eos ab ardore solis[et de nocte in columna ig/
nis]que ostenderet eis viam. Interrupit petram in he
remo]in loco sicco et deserto et emanauit fontes irrigu/
os [et potauit eos habundanter [velut in abisso multa].

Et eduxit aquam de petra] que sequebatur eos quocũq3 ibant [q eduxit aquas] non parum sed [tanq̃ flumina] q̃ de yberibus montium copiosa inundatione procedunt. ¶ Quibus beneficijs q miraculis non obstantibus. Apposuerunt adhuc peccare ei] .i. non credere [in iram] concitauerunt .i. ad irã excitarunt [excelsum in inaquoso] loco non credendo deum posse sibi ipsis difficilia facere. Et temptauerunt deum] diffidentes de eius potentia [in cordibus suis] ad hoc [vt peterent escas] non spirituales sed carnales [animabus suis] .i. propter animas retinendas in corporibus. esca enim retinaculũ est anime in corpore Et male] q vtiq̃ male quia falsa [locuti sunt de deo dicẽtes nunquid poterit deus parare mensam in deserto] splẽdidam carnium quasi diceret̃ non esse. o blasfemia q diffidentia o stulta nimis absurdaq3 vecordia humanã impossibilitatem ad diuinam transtulisse virtutem. ¶ Et rursus diuidentes dicunt. Quoniã percussit petram q fluxerunt aque q torrentes] ex magna aquarum habundantia [inundauerunt] sequitur q̃ poterit aliud etiam facere. o nimis fatua cogitatio exemplum magni miraculi dare q eius auctorem in reliquis arbitrari posse deficere. Nũquid q panem poterit dare aut parare refectionem splendidam] q delicatam [populo suo] quasi diceret dubitandũ est. ¶ Sed mansuetissimus dominus noluit statim punire eos sicut bene merebantur: sed ne videretur non posse facere que petebant sicut stulte illi dubitabant. Ideo audiuit] q impleuit petitiones [q distulit] penam inferre eis vt prius ostenderet suam potentiam: [q ignis] .i. ira dei [accensus est] in populum descendentem [de jacob q in israhel]. ¶ Hinc ignis accensus est in jacob ꝛc. Quia non crediderunt in deo] suo q̃ posset: licet ex precedentibus miraculis hoc firmiter poterant credere [nec speraueruntin bonitate sua] q̃ non deficeret eis in necessarijs ¶ Et mãdans executioni petitiones eorum. Mãdauit nubibus desuper q januas celi] aerei vbi generabatur

manna [aperuit] inde descendere faciens. ¶ Unde sequitur
[Pluit illis] i. dedit per modum pluuie [manna ad man
ducandum] q̃ sic panem celi. i. in celo aereo angelorum
ministerio formatũ dedit eis. ¶ Et ita. [Panẽ angelo/
rũ] i. ministerio eorũ formatũ [manducauit homo ciba
baria misit in habundãtiã] cũ q̃libet colligeret de eo q̃tũ
comedere poterat. ¶ Et ad satisfaciendũ desiderio eorum
de esu carniũ. Trãstulit ventũ australẽ] de superiori par
te aeris ne. s. flaret [q̃ induxit virtute sua ventũ affricuz]
qui est ventus occidentalis vt flaret versus vbi erat mul
titudo magna coturnicũ quas ventus transportauit vl/
tra mare rubrum vbi erãt castra hebreorũ. Sequitur. Et
pluit super eos sicut puluerẽ] i. valde habũdãter [carnes]
viuas in maxima copia. s. [volatilia pennata] eorũ. vt si/
ne omni labore q̃ difficultate possint ea capere. ¶ Et ipsi
mãducauerũt q̃ saturati sũt nimis] vsqz ad nauseã habũ
dãtia carniũ [sicut desiderauerũt attulit eis q̃ nõ sũt frau
dati desiderio] imo sũt cõsecuti illud habẽtes carnes i ha
bundãtia. ¶ Ostẽso q̃ stulte dubitauerãt de potẽtia dei os
tẽdit propheta q̃liter puniti sũt a deo de quo ita ait. Ad
huc esce erant in ore ipsorũ] quia multi actu cõmedebãt
[q̃ punitio dei descẽdit super eos]. Et occidit potẽtes eo
rũ] repletos diuitijs [q̃ electos israel. s. moysẽ q̃ aaron q̃
mariã] impediuit] ne ingrederentur terrã promissionis.
In oibus his] correcti q̃ puniti [peccauerũt adhuc q̃ non
crediderunt in mirabilibus eius] ¶ Et ideo. Defecerũt
dies eorũ] quasi lãguida tabe cõsũpti [in] i. pro [vanitate]
pro qua citius perierũt [q̃ anni eorũ cũ festinatione] quia
mors multorũ fuit accelerata sicut in rebellione thare.
Cũ occideret] aliquos de populo alij timẽtes [querebant
eum q̃ reuertebantur] studiose [q̃ sedulo veniẽtes petebãt
misericordiã a deo]. Reuertebãtur] q̃dez [q̃a rememora
ti sũt] q̃a deus adiutor eorũ est] in bonis [q̃ deus excelsus
redẽptor eorũ ẽ a malis] ¶ Et q̃a ista reuersio ad deũ quo
ad multos nõ erat ex amore iusticie: sz timore pene dicit

Et dilexerũt eum in ore suo ⁊ lingua sua mẽtiti sũt ei] quia non sic habebant in mente sicut pretendebãt in ore ¶ Unde sequitur. Cor autẽ eorũ non erat rectum cũ eo] quia ydola colere desiderabant] nec fideles habiti sunt in testamento eius] vt legẽ eius obseruarent sicut in timore promittebant. Ipse aũt est misericors] i natura ⁊ etiam contra merita ipsorũ] fiet propitius peccatis ipsorũ] puniens eos citra condignũ] ⁊ non disperdet eos] totaliter eos delendo sicut meruerunt. Et habũdauit] misericordia dei] vt auerteret ab eis vindictam suã] quã de eis sumere ceperat] ⁊ non accẽdit omnẽ irã suã] vt de eis sumeret omnẽ promeritã penam. ¶ Et hoc ideo q̃a. Recordatus est] i. ad modũ recordãtis se habuit quasi oblitus dũ eos affligeret] quia caro sunt] s. carnales ⁊ fragiles proniq; ad peccandũ hec est maxima causa que deum mouet vt se nobis misericordẽ exhibeat] spũs] homo est] vadens] in breui de hoc mũdo per separationẽ anime a corpore] ⁊ non rediẽs] ad ipsũ corpus virtute propria natute. ¶ Pepercit eis ⁊ licet parceret ipsis. Ipsi tamẽ] multotiens. i. sine numero] exacerbauerũt eũ in deserto] ⁊ ad vindictã concitauerunt eũ in inaquoso] vt digne eis penas inferret. Et conuersi sũt] ad ydolatriã] ⁊ tẽptauerunt deum] dolose petẽtes ab eo quod ab illo accipere diffidebant] ⁊ sanctum israhel ad amaritudinẽ prouocauerũt Et non sũt recordati potestatis eius de qua redemit eos de manu tribulantis] s. pharaonis. ¶ Preterea non sunt recordati. Qualiter posuit in egipto signa sua] .s. decem plagas ⁊ prodigia in ciuitate illa regia vbi signa ista facta sũt idem est signũ ⁊ prodigium: signũ ingẽ dei potentiam indicat: prodigiũ quia in se dat nobis aliud intelligere. ¶ Inter quas plagas. Conuertit in sanguinẽ flumina eorũ ⁊ pluuiales aquas ne biberent. Misit in eis muscã caninã] ⁊ pũgebat eos grauiter] ⁊ ranas ⁊ disperdidit eos] quia in nullo loco poterant stabiles esse propter ranas. Et dedit erugini] i. vento vrẽti qui corrupit segetes] fructus eorũ ⁊ fructus p labores eorũ productos locus]

tis] Et occidit in grandine vineas eorũ ⁊ muros eorum in pruina] vel in frigore corrũpente. Tradidit grandini jumenta eorũ] existentia in campis [⁊ possessiones igni]. Misit in eos effectum ire sue indignationis] per plagas dictas ⁊ sequẽtes [i missas per angelos malos] qui fuerũt executores diuine justicie i persecutionibus egipti. Viã fecit semite ire sue] i. semitã in viã cõuertit quia ex quo per prima flagella non fuerunt correcti plage ampliores sũt augmentate. Unde sequitur. [⁊ non pepercit] a morte vitas eorũ ⁊ jumenta eorũ in morte cõclusit. Et percussit omne primogenitũ in terra egipti] non solũ hominũ sed etiam omniũ iumentorũ primogenita [primitias omnis laboris eorũ] vt ordeum ⁊ lina ⁊ similia q̃ citius maturescunt [in tabernaculis] egiptiorũ descendentium [de Cham]. Propheta nũc ostendit quomodo deus eduxit indeos de egipto ⁊ induxit in terrã promissionis ⁊ ipi iterum ingrati offenderũt eũ sic dicẽs. Et eduxit de egipto populũ suũ] israhel diligenter custodiendo sicut pastor oues suas [⁊ perduxit eos tanq̃ gregem in deserto] quod erat inter mare ⁊ egiptũ. Et deduxit eos] per desertũ [in spe] veniendi in terrã promissionis [⁊ nõ timuerũt] quia [inimicos eorũ cooperuit mare] Et induxit eos i terrã] promissionis que dicitur sãctificata propter jherusalẽ in qua edificatũ erat templũ [in montemoria] quẽ [monte] non gladius eorum [acquisiuit] sed [dextera] .i. potentia [eius] Hoc modo acquisiuit quia. Eiecit a presẽtia gẽtes [Chananeas] que prius terram illã obtinebant ⁊ alios ibi habitantes [⁊ sorte diuisit] singulis tribubus [terram] promissionis [equali mensura antiquitus tenso funiculo] terras diuidebant. Et habitare fecit in domibus villis ciuitatibus ⁊ castris a gentilibus edificatis tribus israhel. De ingratitudine indeorũ ⁊ eorũ contumacia ⁊ ⁊ quid eis irato domino contigerit propheta exponit dicens. ⁊ istis beneficijs nõ obstãtibus. Tẽptauerunt deũ] diffidentes de diuina virtute [⁊ exacerbauerũt deus excelsum] prouocãtes ad iram [⁊ precepta eius nõ custodierũt

¶ Et auerterunt⌋ se sciēter ab eo ⌊ ⁊ non seruauerūt pactū⌋
.i. legem quam pepigerāt obseruare⌊ quēadmodū patres
eorum⌊ qui adorauerūt uitulum ⁊ multipliciter offende/
runt in deserto⌊ conuersi sunt in arcum prauum⌋ .i. simi
les facti sunt arcui prauo: arcus prauus dicitur malitia
peccatorū que non eminus percutit sed in se magis spi/
cula directa conuertit. In iram concitauerūt eum⌋ imo/
lando ydolis⌊ in collibus suis⌋ ⁊ cū honorem deo debitum
⌊ sculptilibus suis⌋ impartirent ⌊ ad indignationē ⁊ vindictā
prouocarunt⌋ ¶ Propheta numerat vindicte genera q̄bus
punitus est populus ille perfidus dicens. Audiuit deus
predictam populi nequitiā ⁊ spreuit ⁊ ad nichilū redegit
valde israhel⌋ tradens eum captiuitati aliorum populorū
post mortem iosue. Et repulit⌋ propter eorū nequitiam
⌊ ciuitatē sylo⌋ que fuit destructa p̱ philisteos in qua erat
dei archa illo tēpore ⁊ ideo dicitur⌊ tabernaculū vbi ha/
bitauit inter homines⌋ quia ibi deus responsa dabat. Et
tradidit in captiuitatem virtutē eorū⌋ i. archā q̄ erat vir
tus eorum quia ea presente semper vincebant inimicos
⌊ ⁊ pulchritudinem⌋ i. eandē archam de qua ipsi gloriaban
tur super omnes gētes⌊ in manus inimici⌋ s. philistinorū
a quibus capta est. Et conclusit in gladio populum suū⌋
permittens eos ab inimicis occidi⌊ ⁊ hereditatē suā spre
uit⌋. Iuuenes eorum comedit furor vel gladius inimico
rum ⁊ virgines eorū non sūt lamētate⌋ quia cū quilibet
quereret locū fugiendi dimittebantur mortui insepulti ⁊
illamētati. Sacerdotes eorum⌋ s. Ophni ⁊ finees filij he
li⌊ in gladio⌋ philistinorū⌊ ceciderūt ⁊ vidue eorū non plo
rabantur⌋ eadē ratione qua virgines. ¶ Propheta osten/
dens vltionē in ipsos aduersarios retortā dicens. Dñs⌋
qui prius tanq̄ dormiens visus est quia populū suum di/
misit affligi ab inimicis⌊ excitatus est tanq̄ potens intē
sus vino⌋ quia tunc sunt homines ad trāsfaciles ⁊ ad vir
tutē potentes quando post crapulā de somno surgūt: ex/
citatus dico ad inferēdā vindictam hostibus. s. philistinis
qui archā domini rapiētes locauerāt iuxta deū suū degon

Et pcussit inimicos suos in posteriora | in secretiori par te natum ⁊ etiam uiui a soritibus rodētibus eorū anos execrabili morte punirentur | obprobrium sempiternum dedit eis | quia nullus alter taliter punitus est ꝙ in sempiternū diuulgabitur q̄diu scriptura sancta in qua redactum est legetur Inimicos suos ita precussit sed suos reedificauit eligendo tribum pro regia dignitate dicens. Et repulit tabernaculum joseph | vt inde esset rex | ⁊ tribum Effraym non elegit | ad regiam dignitatē. Sed elegit tribum juda | vt faceret inde regem | montem Syon quem dilexit | eligens ad cultum suū. Et edificauit | per salomonē sanctū | edificium | suo nomini deputatū | sicut vnicorniuz | quia sicut illud animal non permittit aliud animal accedere ad cubiculū: sic deus prohibuit alienigenā intra templū ministrare | in terra | i. in iherusalem | quā fundauit | pro cultu suo ⁊ solio suo | stabiliter | q̄tuz fuit ex pte sua ⁊ ita fuisset nisi peccata israhel ipediuissēt. Et elegit dauid seruū suū in tribu iuda | ⁊ inter filios ysay q̄uis esset junior | ⁊ sustulit de gregibus ouium sequētez oues fetas | accepit eū in regem ⁊ ita ex pastore pecudū ad regimē hominum est translatus Unde sequitur | Pascere | . i. elegit vt pascat | populū descendentem de jacob ⁊ israhel | populum eūdem a deo | specialiter dilectū sibi | Et gubernauit eos in puritate consciēcie ⁊ in operibus ab eo prudenter actis deduxit eos | ad virtuose ⁊ pacifice viuendū.

¶ Psalmus. lxxviii. in quo propheta deplorat captiuitatem jherusalem tempore regis Anthiochi.

Propheta Dauid licet longis ante temporibus q̄ rex existeret anthiochus omnia tamen more suo quasi transacta refert que spiritu sancto repletus preuidebat esse futura vnde deflens pietatis affectu ait. o.

Deus venerunt gentes in | iudeam tunc | hereditatem: polluerunt sanctum templum tuuz | sacrificando in eis ydolis suis | posuerunt Iherusalem | euertentes eam quasi | casulaz | vel sicut | tuguriuz | siue aceruum lapidum vbi solent custodes po

ni⌊ad custodienda pomeria. Posuerunt cadauera⌋ isepul
ta⌊seruorum tuorū escas uolatilibus celi⌋ ⁊ nō solū illis
sed etiam⌊bestijs terre⌋ s. lupis ⁊ canibus posuerūt escas
carnes sanctorum tuorum. Effuderunt sanguinez eorū⌋
in tanta copia ⁊ ita uiliter sine aliquo respectu misericor
die sicut effunderent aquā ⁊ non solum intra muros sed
etiam in⌊circuitu jherusalē ⁊ non erat qui sepeliret⌋ quia
par cōditio periculi omnes inuoluerat. Facti sumus ob
probrium omnibus in circuitu gētibus⌊subsanatio ⁊ illu
sio his qui in circuitu nostro sunt⌋ i. his qui nos ad famā
templi honorabāt despectabiles facti sumus ¶ Propheta
deprecatur dominum pro populo israhel cōtra inimicos
⁊ insultantes dicēs. Usqȝquo domine irasceris in finē⌋
ꝗdiu hoc sustinebimus ⁊ videbimus nos ita affligi prop
ter te ⁊ non ulcisceris nos⌊usqȝquo accendetur ⁊ multi
plicabitur⌊velut ignis indignatio tua. Effūde iraz tuaz⌋
. i. indignationem tuam habundantem emitte⌊in gentes
que te non nouerunt⌋ per veram fidem nec uoluerunt sed
sunt ydolatrie⌊⁊ reges qui nomen tuum non inuocaue
rūt in te credentes sed demonia vel aliquā aliā creaturā
¶ Debes o domie effundere iram tuā. Quia israheliticū
populuz⌋ pro magna parte crudeliter⌊consūpserunt⌋ sicut
cibus consūitur⌊⁊ ciuitates iudee desolauerūt ⁊ destrue
runt⌋. Confiteor domine nostra peccata meruisse ista fla
gella sed deprecor pietatem tuaz. Ne memineris⌋ ad pu
niendum⌊iniquitatum nostrarum antiquarū⌋ non tantū
nouiter factas sed quas a patribus accepimus⌊cito preue
niāt nos misericordie tue⌋ ne in toto absorbeamur p des
peratiōnē quia omnibus adminiculis⌊pauperes facti su
mus nims. Adiuua nos deus⌋ q̄ in tribulatōibus sēper
solitus es saluare nos⌊⁊ propter gloriā⌋ ⁊ honorē⌊nomi
nis tui domine libera nos⌋ non propter meritū nostrum
⌊⁊ propitius esto peccatis nostris propter nomē tuū⌋. i.
propter tuam bonitatē non propter nostrā iusticiā. ¶ Ad
iuua nos oro. Ne forte dicant inter gentiles vbi est deus
eorum⌋ quasi diceret vel nō est: vel si est: est tā parui mo

menti ꝙ non poteſt ſuos adiuuare ⁊ vindicta ficda in eis ita cito fiat vt⌊omnes nationes⌋i.gentes⌊intelligant de nꝫ⌋in eos ſe vlciſci ⁊ etiã⌊nos oculis noſtris videamus⌋ Ultio ſanguinis ſeruorũ tuorum qui effuſus eſt introe/at in conſpectu tuo ⁊ gemitus cõpeditorũ⌋i.eorũ qui captiui tenentur vt liberentur. Secundũ magnitudinẽ po/tentie tue filios⌋.i.imitatores eorum qui pro veritatis defenſione occiduntur.ſ. veritatis defenſores⌊ poſſide⌋⁊ cuſtodi nec aliqua tribulationis aſperitate poſſint reuocari. Et redde vicinis noſtris⌋philiſteis ⁊ aliis nationi/bus que in circuitu inde poſitis⌊vindictam perfectã ⁊ vltionẽ plenam⌋que ſeptenario numero deſignatur⌊in ſinu eorũ⌋.i.in anima:ad quod te moueat⌊improperiũ quod exprobrauerunt tibi dñe⌋attribuentes impotẽtie tue captiuitatẽ noſtraꝫ. Nos autẽ populus tuus ⁊ oues paſcue tue confitebimur tibi⌋confeſſione laudis pro liberatione noſtra⌊in ſempiternũ⌋ ¶Nõ tantũ confitebimur ſed etiã ⌊annũciabimus⌋aliis⌊laudẽ tuã ꝙdiu aliq̃ generatio erit⌋

¶Pſalmus.lxxix.in quo monet nos in melius cõmutari ⁊ ad criſtum dirigi.

QUi deus qui es rex⌋cuius arbitrio ⁊ creata ſũt ⁊ admiſtrantur vniuerſa.rex dico ſpecialiter⌊iſrahel⌋.i.eorum qui te puro corde conſpiciunt intende deſiderio ⁊ petitioni ſanctorum qui aduentum tuũ deſiderant⌊qui deducis⌋per apoſtolos⌊populum⌋credentẽ de gentibus ſignificatũ per⌊ioſeph⌋ad cautelas dei tanꝙ⌊oues ad paſcua⌋ Qui ſedes ſup illas ſub/limes poteſtates celorũ appare in mundo⌋forma noſtre mortalitatis aſſũpta⌊Uideant populi⌋qui per iſtas tres tribus⌊Effraym Beniamyn ⁊ Manaſſe⌋deſignãtur. Excita potentiã tuã ⁊ veni⌋.i.manifeſta in filio qui eſt virtus tua per icarnationẽ eius⌊vt ſaluos facias nos⌋de poteſtate diaboli. O deus virtutum conuerte nos⌋auerſos a te:aliter non conuertemur:niſi tu facias qui ſolus po

tens es:qui vult vniuersa compleri(⁊ ostende filiū tuuz ⁊ salui erimus) ¶ Domine deus virtutū celestiuz. Quo usq̧ te iratuz ostēdes michi seruo tuo)ad te oranti differē do mittere filium pro cuius aduentu totiens te rogaui. ¶ Quousq̧z. Cibabis nos pane lacrimaruz)i. permittes nos affligi tot tribulatōnibus ⁊ doloribus lacrimosis q̄a vir sanctus ipsis suis lacrimis pascitur ⁊ reficitur sciens tribulationez quā patitur vel propter exercitiū vel prop ter remissionē peccatorū dari:sequitur(potū dabis no/ bis in lacrimis)que ratione predicta sanctis viris sūt po tus ⁊ refectio que lacrime erūt(in mensura)i. quales sus tinere possumus quia omnipotens deus cōsulens fragili tati nostre modificat ⁊ q̄dā mēsura tēperat flagella sua. Posuisti nos in cōtradictione gentibus vicinis nostris) quia nobis colētibus ⁊ predicantibus te deū verū cōtra/ dicitur ab eis multitudine simulacrorū suorum(⁊ inimi ci nostri irridēt nos)q̄si frustra sperantes vt salui fiamus ¶ Sed contra istos. Deus virtutū conuerte nos)totos ad te vt te toto corde diligamus (⁊ ostēde p̄sētiā filij tui ⁊ salui erimus)ipsa eni est per quā laqueos mortis euasi mus:ipsa deniq̧z est q̄ dignis ⁊ confitētibus celestia reg/ na largitur. Vineā).i.populū judaicum quē tu excole/ bas sicut bonus agricola vineā suam(transtulisti)de egip to in terraz)promissionis eiecisti gētes.s. Amorreos He buseos ⁊c.(⁊ plantasti)firmiter collocando ⁊ secure habi tare fecisti. Dux itineris fuisti in cōspectu eius)quia in nube preeunte per diem ⁊ in colūna ignis preeūte de noc te manifeste te eis ostendisti(⁊ plantasti radices eius).i. principes.s. Moysen ⁊ Aaron ⁊ prophetas qui in cultu dei ⁊ fide radices ⁊ fundamēta fuerunt aliorum(⁊ popu/ lus ille impleuit terram)promissionis ⁊ multiplicationē prolis. Vmbra eius).i.cura ⁊ sollicitudo de eis regēdis operuit majores qui hic dicuntur(mōtes)ne pro sua vo luntate ipsi agerent sed cura subditorū totaliter intende rēnt ⁊(arbusta).i.exceremēta huius populi(cooperuit ce dros dei).i.altissimos eorum prelatos ⁊ doctores:quāto

enim magis illa vinea siue populus crescebat tanto ma
jori cura ⁊ sollicitudine prelati eorũ occupabantur: ⁊ ita
vinea ista crescendo cooperuit omnes sanctos prophetas
patriarchas cura ⁊ sollicitudine. Et extendit hec vinea
palmites suos .i. filios suos a jherusalẽ vsq; ad mare
Mediterranensis quo terminatur regnũ iude ⁊ vsq; ad
flumen jordanis propagines eius filios filiorũ. O dñe.
cum tot beneficia contuleris illi populo. Vt quid ergo
destruxisti maceriam eius .i. custodiam angelicã qua eã
vallaueras: subtraxisti protectionẽ eius ⁊ exposuisti eam
gentibus vindemiant eã spoliãdo diripiendo ⁊ conculcãt
omnes gẽtes q̃ iuxta eam sũt Exterminauit extra ter
minos patrie sue eiecit eam captiuando Aper .s. Vespa
sianus imundus fortis egressus de silua gentilitatis qui
singularis .i. superbus ferus iudeis depastus est eam
.i. totaliter consũpsit. O dñe deus virtutũ q̃nis exter
minata sit vinea ⁊ consumpta pro majori parte vt tamẽ
reliquie salue fiant cõuertere ab ira tua ⁊ propitiare ei
de celo ⁊ vide indulgendo ei ⁊ visita mittendo filiũ tuũ
qui sanet eam egrotantẽ. Et ne pereat vinea ex toto.
Perfice eam in fide filij tui quã inchoasti in vmbra le
gali quã plantauit dextera tua propiciatio tua ⁊ perfi
ce eam super fidẽ filij tui fũdatam ⁊ quẽ confirmasti .i.
tuũ esse filium naturalẽ ostendisti dicẽs. hic est filius me
us dilectus in quo michi bene complacui. Qui igne pie
tatis vel cupiditatis. Succensi ⁊ occultis iniquitatibus
suffossi ex eadem gente in cristum credere noluerunt
ab increpatione terribili in die judicicij vultus tui
.i. filii tui peribunt Quia tandiu mali erimus donec
saluator adueniat ideo. Fiat manus tua .i. operatio tua
ostendatur super virũ .i. cristum qui ad dexteram sedet
⁊ super filiũ hominis .s. virginis .s. eundẽ cristũ q̃ ita
est filius dei vt etiam sit filius virginis quẽ confirmas
ti tibi supra est expositũ. Hoc fac vt oraui. Et nõ dis
cedimus per auersionẽ a fide vltra qui prius discessimus
⁊ viuificabis nos vita gratie in presenti ⁊ glorie in fu

tuo⌊ et nomen tuū inuocabimus⌋ illud.s. nomē quo deus pater appellans inuocabimus edocti a filio tuo qui insti/tutione salutari nos docuit sic orare pater noster qui es i celis ꝛc. ¶Domine deus virtutū conuerte nos⌋ ad te per/fecte diligendum⌊ ostende faciem tuam⌋ per apertam visi onem⌊ et salui erimus⌋ quia in clara visione dei et perfecta fruitione consistit eterna salus nostra.

¶Psalmus.lxxx. In quo monet vt contēptis terrenis ad celestia mēte ascēdamus. ¶Vox ecclesie/o fideles.

Exultate⌋ cordis deuotiōe⌊ deo⌋ qui⌊ nos iuuat⌋ in omnibus pressuris nostris⌊ iubilate⌋ inexpli cabili leticia⌊ deo⌋ populi fideles designati per⌊ iacob⌋ qui fuit verus cultor dei.¶Et ut possi/tis exultare et iubilare. Sumite⌋ sequentia instrumenta musicalia.s⌊ psalmum⌋ i. bonam operationem⌊ et date deo tympanū⌋ .i. laudem cum vestre carnis mortificatione et his duobus adiungatur⌊ psalteriū iocundum cum cytha/ra⌋ .i. deuota oratio. Buccinate⌋ .i. annūciate alijs lau dem alta voce⌊ in insigni festo tubarum⌋ .s. in inuocatiōe vestri que per septiformē gratiam spūs sancti fit .i. ⌊pre/coniali voce cantate⌋ cum noue regenerationis gaudia fu eritis consecuti⌊ que nobis debet esse magna solemnitas ¶Ideo buccinate i predicta solemnitate. Quia preceptū est in israel⌋ illis ad litteram nobis spūaliter/ et si negligi tis timendum est vobis quia⌊ iudicium est deo iacob⌋ p̄/ceptum enim illud datum est per eum qui est futurus iu dex. ¶Illud preceptum .i. legem. Posuit dominus in po pulo iudeorū designato hic per ioseph⌋ cito post exitum de Egipto que lex esset illi testimoniū quid esset faciendum et quid timendum. Unde sequitur cum ille populus exiret de egipto⌊ linguam quam non nouerat audiuit⌋ .i. legem Amouit dominus dorsum⌋ populi israhelitici⌊ ab oneri bus⌋ luti et lateris quibus premebatur i captiuitate egip ti⌊ cuius populi manus seruierunt in cophino⌋ cogeban/

tur eni instrumétis portare fimū ꝛ feces de ciuitatibus
¶Propheta in psona dei recolétis bñficia prestita populo
israhel vt grauior estimetur eius offensa dicit. In tribu/
latióe⌋ dure seruitutis tue⌊inuocasti me⌋ vt liberaré te⌊ꝛ
liberaui te⌋ de captiuitate educendo⌊ꝛ exaudiui te in abs/
códito⌋ angustie tue ꝛ ⌊tempestatis⌋ quādo.s.audientibus
egiptijs ad me gemere non audebas. ꝛ etiam ⌊probaui te
apud aquā contradictionis⌋ vbi de potentia mea.i.boni/
tate te reperi dubitanté. ¶Hec bona oia feci tibi ꝛ ideo.
Audi o popule meus ꝛ intellige ꝛ testis ero⌋ veritatis
cótra te si legé meā trásgressus fueris⌊ israhel si audieris
me⌋ obtéperādo preceptis meis⌊nó erit in te deus recés⌋
deus noster nūq̄ fuit recés nec nouus nec in tépore fac/
tus: sed antiquissimus semper ab eterno ꝛ ineternū⌊nec
adorabis deum alienū⌋ qui nomine ꝛ nó essentia siue na
tura sit deus. ¶Non adorabis deum alienū quoniam.
Ego sū dñs deus tuus q̄ eduxi te de terra egipti⌋ ꝛ non
alius⌊dilata os tuū⌋ ad petédū tibi vtilia⌊ꝛ implebo desi
deriū tuū⌋ ¶Ego sic āmonui eos ꝛ tñ. Non audiuit po
pulus⌋ qui⌊meus⌋ deberet esse ad monitioné meam⌊ꝛ is/
rahel non intédit michi⌋ ingratus tot bñficijs. ¶Et q̄a
attédere noluit ideo Dimisi eos vt pro suo libito ad oés
sui cordis voluptates ferátur⌋ ꝛ ipsi subtracta gratia mea
⌊ibunt in peccatis enormibus ꝛ erroribus ab eis noui/
ter iuétis⌋ Sic dimisi eos sed. Si populus audisset me⌋
credédo ꝛ ipse factus verus⌊israhel si in vijs meis ambu
lasset⌋ precepta mea obseruādo. Pro nichilo forsitā⌋i.
vera ab vlla difficultate⌊ inimicos eorum humiliassem⌋
eos ad nichilum redigendo⌊ꝛ super tribulantes eos osté
dissem potentiam meaꝫ⌋ eos interficiédo ¶Propheta de
eorum eterna dāpnatione loqués ait. Inimici domini⌋
.s.iudei qui deberent esse amici⌊mentiti sunt ei⌋ non red
dentes promissa quibus se ad precepta omnia ejus im/
plenda bonis pollicitationibus obligauerunt ꝛ ideo⌊tem
pus punitionis eorum erit ineternum⌋ ¶Et merito ve
niunt dāpnādi quia. Deus cibauit illos ex intima me/

dulla frumēti ⁊ saturauit eos de melle fluente de petra] in rupibus enim illius terre erat mel in copia.

Psalmus.lxxxj.in quo monet credere cristum verū deū ⁊ verū hominē esse.

DEus] factus hō] stetit in sinagoga] .i.cōuentu judeorū bonorū quos deos dicit: juxta morem illū quo dij dicuntur q̄cunq̄ magni viri in medio horū deorū stetit cristus in assūpta natura secundū illud medius autē vestrū stetit] in medio autē di iudicat] .i.discernit bonos ac justos q̄ majestatis sue monita fideq̄ secuti sūt a malis. Ad judices accusās eorū prauam consuetudinē ait. Usq̄quo judicatis iniq̄tatē] contradicentes legi quam vobis dederā: prophetas iniurijs afficitis: quos vobis miseram. Usq̄quo extenditis iniquitatē judicij vestri: qui iniquū judiciū facitis super me q̄ propter vos veni: q̄ vobis tāta bona feci: quē occidere disponitis ⁊ vos o minores quare consentitis iiq̄s judicijs majorum quare cum insanientibus insanitis. Nolite ergo judicare iniq̄tatem sed. Judicate] recte.s. cristū] egenū] qui semper terrenas facultates contēpsit: qui cū esset diues pro nobis factus est pauper] ⁊ pusillū] qui sibi presidiū nō quesiuit in terra: judicate dico vt eū liberetis] ⁊ humilē ⁊ pauperē iustificate] i.justum predicate] Et vos minores q̄ plures estis Eripite pauperē ⁊ egenū] cristū.s.de manu maiorū ne pmittatis eū āplius capi] ⁊ de manu jude] qui ijuste persecutus est eū.] libera te] Ego ita monui eos sed tamē ipsi. Nescierunt] nō cognouerunt cristū ⁊ quare hoc] quia non intellexerūt] .i.nō crediderūt: scriptū est enī nisi crediderītis nō itelligetis: ⁊ quare hoc quia] in tenebris ambulant] in obscuro viciorum ⁊ cecitate infidelitatis detinebantur ⁊ signum dans propheta judeis quo agnoscāt cristuz ait] mouebuntur omnia fundamenta terre] nam in eius morte

terra mota est ⁊ petre scisse sūt. ¶ Et tū. Ego dixi⌋ si vul
tis credere ⁊ mādata dei custodire⌊dij estis⌋ participatio/
ne gratie mee ⌊O mira dei gr̄a cū solus sit virtus ⁊ sub
stātialiter deus nō inuidet participiū nominis sui homi
nibus⌊⁊ filij excelsi oēs⌋ p gratiā ⁊ adoptionē: omnes qui
dē qui sanctis jussionibus acquiescunt. ¶ Verba deflectit
ad impios dicēs. Uos autē⌋ impij ⁊ increduli nō eritis
sicut dij viuētes vita eterna sed⌊moriemini sicut homi/
nes peccatores⌋ in peccato infidelitatis ⁊ vos majores su
perbiā vestrā in cristū exercētes⌊cadetis⌋ in profūdū infer
ni ita irrecupabiliter⌊sicut vnus de principibus⌋ i. diabo
lus qui de celo proiectus corruit ⁊ penā sue peruersitatis
inuenit. ¶ Uos quidē cadetis sed tu. Deus exurge⌊de
sepulchro⌊⁊ judica terrenos⌋ illos judeos: dāpna eos q̄ ita
te crucifixerūt: quoniā his repulsis⌊tu hereditabis in om
nibus gētibus⌋ pro vna judeorū gēte q̄ tibi quondā here
ditas peculiaris ex omnibus mūdi nationibus fuit: here
ditatē accipies omnes gentes.

¶ Psalmus .lxxxij. in quo mo net justos ad patiētiam.

¶ Propheta preuidēs cristū in majestate magna venturū
ad iudicium ⁊ admirans ait.

Domine quis similis erit tibi⌋ cum ad judici/
um in majestate tua magno angelorum exer/
citu comitante venies. nullus⌊ne taceas⌋ dare
in impios sentētiā: ite maledicti in ignē eternū
⌊nec⌋ aliqua miseratione⌊cōpescaris⌋ aut mitescas a vin
dicta eorū sed cōprime eos pena eterna. Propheta de pse/
cutione antixpi futura loquēs ait. ¶ Ne taceas dn̄e dico.
Quoniā iimici tui⌋ anticristi mēbra tumultuosis sediti
onibus⌊sonabūt⌋ cōtradicendo doctrine tue ⁊ detrahendo
tibi⌊⁊ qui oderūt te extollent caput⌋ sibi. s. anticristū q̄
tāta potestate gloriabitur vt se etiā deū presumat dicere
excelsū. Sup populū tuū⌋ xpianū⌊maligno animo sunt⌋

cōsiliati ad populi tui depressionē q nō tantū sūt cōsiliati
[sed etiā cogitauerūt] quis eorū pejorē sentētiā posset da
re cogitauerūt dico nō tantū aduersus mediocres sed [ad
uersus sāctos tuos] ¶ Et exhortātes se inuicē in suo cōsi
lio. Dixerūt venite q disperdamus populū cristianū de
gente] .i. de mūdo [q nō memoretur nomē jsrahel] i. no/
mē cristianū [vltra] ¶ Et ostendēs vnde erit eis tanta fi
ducia operandi malū: dicit. Quoniā erūt multi q vnani
mes quoniā cogitauerūt simul] multi studiose oēs ī vnā
prauā nocendi voluntatē cōcordantes [disposuerūt aduer
sū te] pactū firmū vt adunato studio psequātur sāctos tu
os oēsq; q̄ ab eorū errore dissentiūt q disposuerūt ad hoc
hoies terrena amātes q sanguinem sicientes prauos im
pios qui per habitantes [in tabernaculis ydumeorū q is/
maelitarū] designantur secundū eorum interpretationes
Propheta cōmemorat inimicos xpī sub vocabulis gētiū
q̄ pugnauerūt israhel iuxta interp̄tationes eorū [Moab]
.i. homo abutens lege [Agar] .i. homo alienus a deo [Be
bal] homo simulās humilitatē [Amō] populus turbidus
furiosus [Amalech] homo lingēs terram .s. fallaciter blā
diens philistim qui hic dicūtur [alienigene] interpretātur
cadētes potione .i. homines ebrij diuicijs q prosperitate
seculi [cū habitantibus Tirū] quod interpretatur angus
tia per quod possint intelligi possidētes q amātes terre/
na propter q̄ multum angustiātur. iste sunt gētes q̄ dis/
posuerunt inter se phedus pugnandi contra gloriā nomi
nis tui contra sanctos tuos q ecclesiam tuam. Et Asur]
qui interpretatur elatus superbus q significat diabo/
lum qui [veniet cum illis] malis ad persecutionem fide/
liū q hij omnes operante in se diabolo [facti sunt in adiu
torium filijs Loth] qui interpretatur declinans .i. in ad
iutorium Satellitibus diaboli qui a veritate declinauit
Isti ita disposuerunt contra te sed tu dñe. Fac illis si/
cut] fecisti populis illis persecutoribus populi tui israhel
.s. [Madian q Sisare sicut Labin quos oēs miraculose
debellasti p̄ populum tuuz israhel [iuxta torrentē Cison.

Disperierũt iuxta fontem Endor ⁊ facti sũt vt stercus terre ⌋q̃a eorũ cadauera cõputruerũt quia remãserũt inse pulta sup terrã. Pone ⌋ prosterne ⁊ disperge ⌊ prīcipes ⌋ ini micorum populi xp̃iani ⌊ sicut oreb ⁊ zeb ⁊ zebee ⁊ sal/ mana ⌋ quos etiã miraculose debellasti per gedeonẽ ⁊ tre cẽtos viros cũ eo ¶ Depone etiã dñe Oẽs pricipes eorũ qui dixerũt ⌋ ore ⁊ opere ⌊ possideamus sanctuarium dei ⌋ i. populũ sãctũ dei ⁊ hereditatẽ. Deus meus pone illos vt rotã ⌋ vt in ifernũ celerrimo cursu deuoluãtur ⌊ ⁊ sicut sti pulã ante faciẽ venti ⌋ vt sicut stipula omni vento circũ/ fertur ita illi vbiq̧ dispergantur. ¶ Preterita mala sen/ tiãt in presenti in alia vero vita. Sicut ignis qui cõbu/ rit siluã ⌋ ex magna potentia ⌊ ⁊ sicut flãma cõburens ⌋ mõ tes ⌋ ex ardoris vehemẽtia ⌊ ita perseq̃ris illos in tẽpestate tua ⌋ .i in iudicio quod subito quasi tẽpestas veniet ⁊ in die vindicte tue ostẽdes te eis iratũ penã eternam eis infe rendo. ¶ Propheta postq̃ petijt dãpnationẽ malorũ mo do petit cõuersionẽ saluandorũ dicens. Imple facies eo/ rũ ⌋ .s. persecutorũ qui preuisi sũt ad salutẽ ⌊ ignominia ⌋ .i. fac eos sibi ⁊ alijs ignominiosos videre vt erubescant de peccatis ⌊ ⁊ sic querent nomẽ tuũ dñe ⌋ vt fiant cristia/ ni qui ante erant obstinati. De malis obstinatis qui cõ/ uerti nolũt ait. Erubescãt ⌋ de turpitatibus suis ⌊ ⁊ cõtur bentur ⌋ de penis duraturis ⌊ in seculũ seculi ⁊ cõfũdãtur ⌋ in aia ⁊ corpore ⌊ ⁊ pereãt ⌋ eternis tormentis ⌋ ¶ Ut ⌋ tunc saltim ⌊ cognoscant ⌋ per experientiã pene inflicte ⌊ quia ⌋ cõ uenit ⌊ tibi ⌋ veraciter hoc ⌊ nomẽ dominus ⌋ i. magnitudinẽ tue potentie cognoscant etiã q̃ ⌊ tu solus altissimus super omnes terrenos ⌋ qui potens es conuersis parcere ⁊ obsti natos eterna vltione dãpnare.

¶ Psalmus. lxxxiij. in quo monet ad amorẽ eternorũ. Propheta in persona ecclesie ad supernã iherusalẽ perue/ nire cupientis ait.

Q Uam ⌋ .i. valde ⌊ amabilis patria celestis ⌋ O ⌊ q̃ desiderata tabernacula tua ⌋ valde p̃ciose speciose

q lucidissime sũt mãsiones tue. o dñe. angelorũ. cõcupis/
cit aia. intrare in atria tua. q lãguet. pre desiderio quod
actu nõ igreditur. Anima mea q caro mea exultauerũt.
de spe perueniendi. ad deũ viuũ. Eteni. dñe si. passer q̃rit
sibi domũ. in qua permaneat. q turtur. sibi. nidũ. querit
. vbi reponat pullos suos. q̃to magis homo rationis ca
pax debet querere locũ vbi perpetuo quiescat qui non est
alius nisi tu deus in quo solo potest quiescere cor huma
nũ. Nidus autem qué concupisco inuenire sũt. Altaria
tua dñe virtutũ. mãsiones tuorũ sanctorũ vbi jugiter ti
bi offerẽtur sacrificia laudis. rex meus. qui me regis in
via eunté ad illa altaria. q deus meus. q̃ me ad hoc creas
ti. Nec mirũ si cor meũ q caro mea exultãt de hoc quo
niã. Beati qui habitãt in domo tua. celesti. dñe in secu
la seculorũ laudabũt te. quia incomprehensibilis pulchri
tudo diuinitatis sanctis tuis presens semper erit. Osté
dit quo auxilio perueniatur ad domũ dej dicens. Bea/
tus vir. spe in hac vita est. qui habet auxiliũ a te. q̃a ali
as non potest: cũ beatitudo illa omné excedat creatam fa
cultatem per quod auxiliũ gratie tue. ascẽsiones disponit
in corde suo. virtutibus quibus tanq̃ gradibus virtutũ
ad domũ celestem ascendere mereatur disponit dico. in
valle lacrimarũ. pro peccatis. locus quem deus. homini
ad merendum. instituit. Eteni. talibus. dabit benedictio
né suam. cristus. legis. euangelice. lator. q isti. ibunt de
virtute in virtutem. semper proficiendo in augmen/
to gratie donec perueniant ad vitam eternam que con/
sistit in plena visione. dej sãctorũ suorũ. Propheta orat
in psona fideliũ associari beatis dicẽs. Dñe deus virtu/
tũ exaudi. orationé meã. dando michi illas virtutes per
quas ascẽditur ad te videndũ. cito percipe orationé meam
o deus jacob. O dñe deus pater. Protector noster aspi
ce. ad preces nostras acceptando eas: q si nõ propter nos
saltem. respectu meritorum filij tui qui est ymago tua.
Ideo o dñe deus cupio peruenire in domum tuam.

Quia melior est dies illa] q̃ vna est cõtinua q eterna cui nunq̃ succedũt tenebre [in atrijs tuis] in habitatione celesti [super milia annorũ transeũtiũ] Et vt ad illa atria mereat admitti. Elegi abiectus esse] in humilitate viuere hic in ecclesia militãte [q̃ diuitijs] q honoribus hujus seculi habundare inter peccatores. Hoc autẽ ideo elegi. Quoniã misericordiã q veritatẽ diligit deus] misericordiã peccata cõdonando: veritatẽ veraciter adiplẽdo quod promisit sanctis suis. s. gratiã in presenti q gloriã in futuro. Dabit quidẽ veraciter seruis suis gratiã q gloriam quoniã. Non priuabit bonis] gratie q glorie [eos q̃ ambulãt] q perseuerant [in innocẽtia] talis nõ potest priuari muneribus dei qui jã hic dona beate cõuersationis accepit: q ideo [dñe deus virtutũ beatus homo q̃ sperat ĩ te] non in rebus seculi transitorijs q caducis.

Psalmus. lxxxiiij. in quo monet per fidẽ accedere ad cristũ vt habeatur ejus benedictio.

Propheta preuidẽs futura quasi preterita propter certitudinẽ narrans ait. Dñe pater qui quondam maledixisti terrã propter peccatũ primi hominis modo.

Benedixisti recipientẽ aduentũ filij tui in fide] per quem [auertisti] peccatũ per quod humanũ genus [captiuũ] tenebatur a diabolo. Auertisti captiuitatẽ q̃a. Remisisti iniq̃tatẽ plebis tue] propter quã fuerat captiua per fontem baptismatis [q cooperuisti oia peccata eorũ] vt amplius non veniãt ĩ cõspectu tuo puniẽda. Vere remisisti quia o dñe. Omnẽ irã tuã] qua humano generi jratus eras [mitigasti] in aduentu filij tui et ira mitigasti q̃ auersus es ab ira indignationis tue. Propheta quod dixerat fiendũ orat vt fiat dicẽs O deus qui nos per filiũ tuũ saluare disponis Conuerte nos] ad fidem filij tui [q auerte iram tuam a nobis] quam habes propter peccatum primi hominis.

Auerte ⁊ auertes iram tuā quia. Nūquid ineternū iraſ
ceris nobis] certe nō: cū parcere ⁊ miſereri ſit proprium
tibi [aut extēdes irā tuam per omnes generationes ſuc/
cedētes] certe non quia placabilis eris in generatione xpi
¶ Non extēdes iram tuā ſed. Tu deus cōuerſus] ab ira
[viuificabis nos] ſpūaliter p aduētū filij tui [⁊ plebs tua]
viuifica [letabitur in te] ſecura de eterna beatitudine.
¶ Et vt hoc cito fiat. Oſtende nobis dñe miſericordiaz
tuā] mittendo nobis filium tuū in carne viſibilē [⁊ da
nobis ſalutare tuū] quaſi amplectēdū q̄ſi poſſidendū qua
ſi munere eterne glorie perfruendū. da vt cū in mēte noſ
tra celeſti dono recipitur: nullis temptationibus aufera
tur. ¶ Propheta quaſi petitionis ſue compos dicit. Au
diam] attēte [quid loquatur in me deus meus] per inter/
nam reuelationē ⁊ audiuit [q̄ loquitur pacem] annuncia
bit michi filiū ſuum qui eſt pax noſtra non ad omnes lo
q̄tur pacem ſed [in plebē ſuam] ſ. in ſanctos qui dño pro/
babili conuerſatione placuerūt. ¶ Dico in plebez ſuā. i.
Super ſanctos ſuos] ⁊ ſuper eos omnes q̄ de omni gēte
conuertuntur ad xpm. ¶ Licet criſtus pacem locuturus
ſit ſuper omnes q̄ conuertentur ad eū. Verūtamen pro
pe] judeos [q̄ ſoli inter alias gentes timere dicebantur de
um] quia legē eius receperant: criſtus naſcetur ⁊ miſte/
riū redemptoris humane pficiet [vt terra noſtra promiſ
ſionis hanc gloriā habeat] q̄ in ea ex gente ſua ſaluator
natus ſit ⁊ pacē in omnes fuerit locutus. Miſericordia
⁊ veritas ſimul conuenerūt in aduentu criſti] miſericor/
dia q̄a filius dei aſſūpſit carnē: veritas quia adimpleta ē
promiſſio facta patribus veteris teſtamenti de incarnati
one filij dei ⁊ criſto per ſuam paſſionē ſatiſfaciēte pro no
bis [iuſticia ⁊ pax concordiam fecerūt]. ¶ Ideo conuene
runt miſericordia ⁊ veritas ⁊ juſticia ⁊ pax concordiā fe
fecerūt quia. Veritas] i. criſtus [de terra orta eſt] .i. ex
maria virgine verbum caro factū [⁊ juſticia de celo proſ/
pexit] quando humano generi periclitāti filius dei mira
bili diſpenſatione ſubuenit. ¶ Unde ſequitur. Eteni dñs

dabit benignitatem .i. gratiam inspirantem per cristuz et facultas liberi arbitrij nostri aspersa illa benignitate dabit fructuz suū idest bona opera. ¶Licet deus dicatur et sit benignus. Justicia tamen ante eum ambulabit pa rans ei viaz: prima iusticia hominis est vt puniat se ma lum et faciat se bonum et hec est via dei ut ueniat ad euz et sit in corde eius ponet in via sic parata vestigia sue imitationis deus.

¶Psalmus. lxxxv. in quo monet ad orationem. Christus ex forma serui ad patrem ait.

INclina ad me aurem clementie tue et exau di me ut desideria mea compleantur: inclina dico quoniam inops ab alio nó habens opez et pauper per me sum ex parte humanitatis lo quetur que ex se nichil habere potest nisi quod largitate diuinitatis acceperit. ¶In hoc exaudi me pater. Custodi animā meam et meorū ab omnibus scandalis contra in sidiatores quoniam sanctus sum in me et mei etiam sūt sanctificati in baptismo saluuz me fac qui ex obedientia tua formā serui accepi et meos qui tibi vnanimiter serui unt deus meus sperantem in te. Miserere mei domine quoniam ad te clamaui perseuranter et instanter letifi ca animā serui tui que multis amaritudinibus cōtrista tur liberando me ab eis quoniā animā meam leuaui p deuotionem et ardentem amorem non deorsum inclinaui ad terraz sed leuaui ad te vbi est vera leticia et sine fine securitas. ¶Ideo animā meam leuaui ad te. Quoniā tu domine suauis es quia post amaritudinem huius seculi dulcis es ad te recurrentibus mitis quia diu sustines peccatores et copiosus in misericordia quia licet sint in numerosa nostra peccata multo habundātior est tua pie tas que tot relaxat offensas omnibus inuocantibus te. ¶Ideo. Auribus percipe orationem meā et intende uoci deprecationis mee dando effectum orationis mee quam

pro me ꝗ meis fundo ¶ Tempore tribulationis mee cla/
mauí ad te] licet enim omni tempore deus sit exorandus
enixius tamen in tribulatione est inuocandus [quia exau
disti me] pro tua clementia preteritis téporibus in aliis
meis precibus ¶ Merito clamabo ad te quia o domine.
Non est similis tui in dijs] .i. in potestatibus huius se/
culi siue in celestibus creaturis. s. nec in nobilitate sub/
stantie nec in magnitudine potentie nec in magnificétia
[admirabiliũ operũ tuorum] ꝗ generaliter non est qui si
milis sit tui ad qué clamare potuissem tu me statim li/
berare potes pro tua voluntate. ¶ Vere non est aliquis si
milis tui quoniam. Omnes gentes] .i. aliqui de omni
gente [venient] per fidem de cultu suo [ad tuũ cultũ te a/
dorantes ꝗ venerantes] [ꝗ glorificabunt nomé tuũ] .i. glo
riosum predicabũt. Vere non é tibi similis. Quoniam
magnus es tu] cui potestati nullatenus valet aliquid có/
parari qui nulla mutabilitate conuertitur sed semper in
nature sue gloria perseuerat [ꝗ faciens mirabilia tu es de
us solus] quia ꝗ si alij faciunt tua virtute faciunt et per
te faciunt. ¶ Oratur pro membris. ¶ Deduc
me domine] .i. meos [in via mandatorũ tuorũ] que via
iusta ꝗ sancta est ꝗ positus in ea [ingrediar in veritate tu
a] proficiendo de virtute in virtutem [letetur cor meũ] de
spe remunerationis [semper tamé timeat nomen tuum]
timore casto. Quod si feceris nó ero ingratus quoniam
Confitebor tibi] confessione laudis [in toto corde meo et
glorificabo nomen tuũ in eternum] Quia misericordia
tua magna est super meos] qua maior dici non potest [ꝗ
eruisti animã meã] .i. meorum ex infernali dãpnatiõe.
¶ Cristus ex persona serui de passione loquens ait. O
deus iniqui] .i. iudei [insurrexerũt super me] volẽtes me
comprehendere ꝗ non solum iniqui inferiores [sed etiam
sinagoga potentũ] iudeorũ [quesierũt aiaꝫ meã] ut me in
terficerent [ꝗ nõ proposuerunt te in conspectu suo] .i. obli
ti sunt tui. ¶ Ipsi ita. Et tu domine deus miserator] qui
a singulis creaturis misericordiam faciens [miserior]

quia semper pia est ipsa natura diuinitatis⌊patiens⌋qui
a peccatores sustinet ⁊ ad uotum conuersionis inuitat⌊et
multe misericordie⌋quia peccata indulget⌊⁊ uerax⌋implé
do promissa. Respice in me⌋hominem⌊⁊ miserere mei⌋
celerrima resurrectione subueniendo⌊da potestaté iudicij
michi innocéti super omnem creaturam ⁊ saluũ fac filiũ
beate marie⌋que dixit ecce ancilla domini. Fac mecuz⌋
i. imple in me⌊signũ⌋Jone prophete ut sicut ille stetit in
ventre ceti tribus diebus ⁊ tribus noctibus sic ego tãtuz
sim i corde terre quod resurrectióis signuz erit⌊in bonũ⌋
quia per illud declarabitur virtus tua spes credentiũ cõ
frimabitur⌊⁊ iudei qui me oderunt videntes me resurge
re confũdentur⌋intelligentes se male egisse ⁊⌊quoniã tu
domine adiuuisti me⌋in certamine⌊⁊ consolatus es me⌋
resuscitando a mortuis.

¶Psalmus. lxxxvi. In quo monet toto
corde aspirare ad celestem iherusalem.

Propheta in laudem ecclesie prorũpens sub nomie
ciuitatis cõmendat eaz primo a fũdamentis dicés.

Fundamenta eius⌋s. ecclesie⌊in montibus sãc
tis⌋s. prophetis ⁊ apostolis qui post cristum q̃
est principale fundamentum: fundauerunt ec/
clesiam in fide cristi: qui apostoli dicuntur etiã
montes propter altitudinem virtutum. ¶Secundo com
mẽdat ecclesiam a portis. s. sacramentis ecclesie dicés⌊di
ligit dominus portas Syon⌋. i. ecclesie sacramẽta⌊super
omnia figuratiua ⁊ ceremonialia cultus veteris testamẽ
ti. ¶Tercio cõmendat ecclesiam a celebritate fame di/
cens. Gloriosa dicta sunt⌊per prophetas non de illa figu
rali que cecidit sed⌊de te ciuitas dei⌋. ¶Quarto cõmen/
dat eam a multitudine ciuium cum in persona cristi ait
Memor ero⌋non tantum populi iudeorum sz omniũ gé
tium per⌊Raab ⁊ Babilon⌋designatarum ut euocentur
ad me ⁊ hoc mediantibus⌊scientibus me⌋. i. apostolis qui

bus preceptum fuit cunctis gentibus predicare. Quorũ predicatione conuerse sunt gentes. Tyrus] s. [q populus Ethyopum horum multi fuerunt] recepti [in ecclesia] in cristuz credentes ex quibus ipsa ciuitas dei est constructa Nunquid sinagoge] poterit hoc gloriosuz persuaderi [q̃ homo natus est in ea] qui saluabit eum [q ipse] idem est q̃ [fundauit eam] inquantũ deus qui est [altissimus]. Certe sic persuaderi potest q tanq̃ verissimũ predicare quoniã. Dominus] qui mentiri non potest [narrauit i scripturis] prophetarũ que credite sunt populo iudeorum q̃ cristus verus deus erat q verus homo hoc etiam narrauit in scripturis [apostolorum qui principes ecclesiarum fuerunt] Quinto cõmendat eam propheta a beatitudine superna incomprehensibili ad quã sumenda est post iudicium o. Syon superna. Omnes qui in te habitant iocundi sunt q vere letantur] quia gaudiũ q leticiaz inueniunt in te vbi é felicitas perffecta q iocunditas cõsumata

Psalmus. lxxxvij:

Christus ex forma serui ad patrem orans ait.

Domine deus] auctor [salutis mee]. i. imunitatis mee a peccato [omni tempore clamaui coram te]. i. attente et perseueranter. Et quia ita clamaui. Sit accepta cõspectui tuo oratio mea q a te sit exaudita per effectum. Opus est ut me exaudias. Quoniam repleta est aia mea malis] i. doloribus anxietatibus vnde ipse dicit. Tristis est anima mea vsqz ad mortez [q anima mea in inferno appropinquauit] duz trador ad mortem. Estimatus sum cũ descendẽtibus in lacũ] inferni: putauerunt enim iudei me peccatorem vnũ de illis qui necessario q inuiti descendũt in profundũ inferni [estimatus sũ] etiaz ab eis [sicut homo] simpliciter [sine adiutorio] cum tamen [inter mortuos] essem [liber] a coactione q liber ab omni peccato. Estimatus sũ etiã ab eis, Sicut] alij [vulnerati dormiẽtes] somno mortis [i

sepulchris quorũ non est memoria amplius] vt ad bonuz
resurgant [q ipsi] qui talez me existimauerũt [repulsi sũt]
o deus [a protectione tua] qui me sine adiutorio tuo esse
putauerũt. ¶ Posuerunt me] reputatione sua [in lacu in/
feriori] putauerũt euim me dignũ qui in talem deberem
descendere locum [q in tenebris q vmbra mortis]. i. in
tenebris obliuionis derelictum quez nemo requireret ne
mo saluaret estimauerũt me posuisse. ¶ Arbitrati sunt iu
dei q. Super me confirmatus esset furor tuus] creden/
tes q ex ira tua ad passionis pericula peruenissem [q am
plissimas indignationes tuas] putant te [induxisse super
me] cum me perturleris crucifigi. ¶ Quomodo autẽ amici
eius in passione sua se habuerunt dicit. ¶ Longe fecisti eos
quibus notus eram] .s. discipulos quia me relicto fugie
runt [posuerũt] iudei [me abhominationez sibi] ita ut no
men meũ nollent audire. ¶ Traditus sum] a proditore dis
cipulo [q non egrediebar] ad vindictaz ostendẽdo potentiã
diuinitatis mee [q oculi mei] .i. apostoli [infirmati sunt]
ita vt petrus negaret q alij fugerent: q hoc [pre inopia] ve
ri luminis q intelligentie sacratũ scripturazum que dice
bant oportere pati cristum q resurgere a mortuis. ¶ Cla/
maui ad te domnie] in cruce hely hely ꝛc. sic tradidi spiri
tum [operationes autem meas expandi] per caritatez ad
te: ad tuam semper referendo voluntatem ¶ Ostendit q/
bus non prosunt opera sua dicens. ¶ Nunquid mortuis]
corde q obstinatis i malo [facies mirabilia] certe nõ qui
a credere nolunt [aut medici suscitabunt mortuos et illi
confitebuntur tibi] confessione laudis certe non ¶ Nun/
quid narrabit aliquis] quamdiu anima sua mortua pec/
catis iacet [in sepulchro] corporis sui [misericordiaz tuã]
qua relaxantur peccata: certe non [q veritatem tuã] nar
rabit [qui inter perditos computatur. ¶ Nunquid cognos
centur in tenebris mirabilia tua] .i. in peccatoribus ob/
stinatis tenebris ignorantie q errorum obtenebratis: cer
te non impediente hoc eorũ malicia pretermittentes eni
deum sapientie lumina perdiderunt [q iusticia tua nõ co/

letur per reprobos homines qui iniquitatum suarũ me
rito obliti sunt deum ¶ Et ego ad te clamaui⌋qui potẽs
es mortuos resuscitare⌊ ⁊ mane oratio mea pueniet te⌋
quia matutina resurrectione me clarificabis. Ut quid
domine repellis orationem meam auertis faciem tuã a
me⌋vt transeat calix iste. ¶ Ego pro tui obedientia a tẽ/
pore carnis assumpte. Pauper sum ⁊ in laboribus a iu
uentute mea exaltatus⌋in cruce⌊humiliatus⌋i seplucbro
⌊⁊ conturbatus⌋in morte In me transierunt afflictiones
tue⌋quas tua voluntate non mea culpa patior: transie/
runt dico non prestiterunt⌊⁊ terrores indignationis tue⌋
contra humanum genus⌊conturbauerũt infirmitatẽ car
nis mee⌋ quoniam ex obedientia tua languores eorũ ego
tuli ⁊ labores eorũ ego portaui. Circumdederũt me⌋iudei
inundãtia grauium persecutionũ⌊circũdederunt me si/
mul⌋pharisei cum sacerdotibus Pylatus cũ principibus
⁊ populis. Elongasti a me amicum⌋cetum apostolorũ ⁊
proximũ⌋qui michi aliquam faceret misericordiã⌊ ⁊ no
tos meos a miseria mea⌋ ita vt nullus auxiliũ ferre mi
chi posset.

¶ Psalmus .lxxxviij. In quo monet vt spem
nõ in nobis sꝫ in deo ponamus. ¶ Propheta.

Misericordias domini ineternũ cantabo⌋eas .s.
quibus hominem peccato mortuũ visitare dig
natus est per filium suũ ¶ Propheta misericor
dias domini cãtabo de reparatione humani ge
neris que eterna stabilitate consistunt et perpetuis sunt
celebrande preconijs fecit enim mirabilẽ in humano ge
nere pietatem vt quod perierat requireret et vulnerata
sanaret. In generatione⌋iudeorum⌊⁊ in generationẽ⌋ gẽ
tium⌊annũciabo completionem promissionũ suarum in
ore meo⌋in quo fit confessio ad salutem ¶ Cantabo secu
rus misericordias. Quoniam tu dixisti michi⌋per reue/
lationem spiritus sancti ꝙ⌊ineternum misericordia edifi
cabitur⌋remissio peccatorum edificatur dum corruerint

vicia ⁊ plantabuntur virtutes. Ista misericordia nunq̄ destruitur sed semp vigetsemp augetur p apostolos q̄ celi dicūtur [veritas tua predicabitur ⁊ exponetur] . Ité dixi sti. Disposui [ordinaui] [pactum] non cum omnibus sed [cum electis meis] euāgelistis vt acquisitos per gratiam dei populos vel doceant vel informent [iuraui cristo] qui ex semine Dauid carnem assumpsit [vsq; ineternū prepa rabo semen tuū] imitatores tue iusticie preparabo ad e/ ternam ⁊ semper mansuram felicitatem. Et cōtinuabo regnū tuū] quo regas in populo fideliū [in omné genera/ tionez futuram] Et sicut dixisti ita complebitur Unde Confitebuntur celi] .i. apostoli [mirabilia tua] que prepa rasti in redemptione humani generis sanando omnes in firmos [⁊ veritatem tuam] .i. ad impletionem promissio nū tuarū [in ecclesia sanctorū] in qua sola sacramenta fi/ dei prophetarū archana cum deuotione suscipiuntur ⁊ eo rum veritas amatur ⁊ colitur. Securus te laudabo. Quoniam quis in prophetis qui nubes dicūtur] aut de numero aliorū sanctorū [equabitur in potentia domino] nullus autem [similis erit domino] in substantia [in filiis dei] s. in angelis ⁊ alijs sanctis viris qui sunt filij dei per adoptionez nullus profecto vnigenito filio dei potest per equalitatem assimulari quoniam ille in omnibus ad per fectionem pertinentibus in infinitū excellentior est vni/ uersis. Uere nullus equabitur domino quoniam ipse est deus. Qui] cū patre ⁊ spiritu sancto [glorificatur a sanc torū angelorum collegio magnus] potentia cuius mag/ nitudinis non est finis [terribilis] .i. metuendus propter iudicium quod facturus est ipse dico existens [super omés qui in circuitu eius ei assistūt] excelsus ⁊ reuerendus per quem omnes cognoscūtur esse gloriosi. Unde sequitur. Domine deus virtutū] celestiū [quis similis tui] nul/ lus vtiq; tu enim [potens es] ex te solo: nec aliquis habz potentiam nisi per te [⁊ claritas tue lucis] expansa est su per [omnes qui in circuitu tuo sūt] qui omnes tua verita te illuminantur. Uere tu potés es quia. Tu dominaris

potestati maris] ꝛc. non tantum ad litteram sed etiam dominaris potestatibus huius seculi quod dicitur mare [et procellas seditionū ⁊ persecutionū] quibus seuiūt in seruos tuos [tu mitigas] ne tātum possint grassari quantū volunt: licet non prorsus semper auferas: sed relinquas pro parte ad seruorū probationem. ¶ In hoc etiam apparet tua potentia deus ꝙ. Humiliasti] deiecisti de celo in hanc aeris densissimam grassitatem [dyabolum] qui singulariter superbus est [sicut vulneratum] vulneratus q̄dez fuit quando splēdore dignitatis qua prius nituit priuatus de celo corruit ⁊ hoc [i brachio virtutis tue] i quo dispersi sunt iudei] in omnes gentes. ¶ Bene autē hec omnia facere potuisti quoniam. Tui sunt celi ⁊ tua est terra vniuersa orbem terre ⁊ plenitudinem eius tu fundasti aquilonem ⁊ mare tu creasti] per aquilonem qui frigidus ventus est intelligitur dyabolus qui dixit ponam sedem meam ab aquilone ⁊ ero similis altissimo: ⁊ per mare inquas potestates que contra domini mandata sacrilegis voluntatibus eriguntur. ¶ Et quia ita potens es. Tabor ⁊ hermon] qui sunt montes Syrie. i. duo populi designati per eos. s. populus iudeorū ad quos primo venit lumen diuine cognitionis quod interpretatur tabor: et populus gentium qui primo erant in anothemate: quod interpretatur Hermon: erāt alieni ⁊ separati a te cōuersi ad te [exultabunt in nomine tuo] gaudentes ꝙ ab eo dicūtur cristiani quia [tuū brachiū] quo humiliasti superbum est [cum potentia] semper est ⁊ erit. ¶ Quare oro. Firmetur manus tua] contra superbos [⁊ exaltetur dextera] maiestatis tue ad humiliandum eos: ⁊ cōmendans cristus a iusticia dicit [sedes tua] apparebit in iudicio parata ad faciendum [iusticiam ⁊ iudicium] ad iuste iudicandū cū manifeste separabūtur oues ab edis. ¶ Verūtamen anteq̄ facias iudiciū. Precedent faciem tuam misericordia] qua deles peccata [⁊ veritas] qua imples promissa [beatus populus qui omnem imensam leticiam suam non in proprijs viribus sed in dei cognoscitur posuisse virtute]

¶Bene beatus est quoniam tales ambulabunt. In illu
minatione filij tui⌋qui tuus dicitur vultus quia per eũ
ipse cognosceris⌊⁊ exultabunt⌋assidue cristiano nomine
⌊exaltabũtur in tua justicia⌋quoniam obtinebunt regnũ
celeste per justiciam quam tu eis dedisti. ¶Bene dicitur
in justicia tua exaltabũtur. Quoniam gloria virtutis
eorum tu es⌋.i.tibi non sibi virtutem suam ascribũt ⁊
te inde reputant gloriosum vnde tibi dicũt⌊in beneplaci
to filio tuo⌋sup̄ quem bñ tibi complacuit⌊exaltabitur⌋i.
excrescet⌊fortitudo ⁊ virtus nostra⌋ ¶Et hoc ideo quia
Dominus assumpsit carnem nostram⌋dominus .s.⌊q̄
sanctificator est israbel ⁊ rex noster ineternum⌋. ¶Unde
scis hec predicta quia. Tunc temporis⌋assumpte carnis
⌊locutus es per reuelationem sanctis tuis⌋sicut zacharie
⁊ Simeoni ⁊ Anne prophetisse consolationem israbel⌊⁊
dixisti posui adjutorium⌋hominũ⌊super⌋ filiũ⌊ potentẽ⌋
cuius potentia est insuperabilis quem tuis fidelibus ad/
jutorem constituisti ⁊ ipsum natum⌊de plebe mea⌋judai
ca⌊exaltaui⌋vsq̧ ad dexteram meam sublimando. ¶Di/
xisti etiam hoc. Inueni⌋elegi⌊cristum de semine dauid⌋
natum manu fortem⌊seruum⌋obedientem in quo salu/
tem humani generis perficerem ⁊ ideo⌊oleo sancto⌋i.spi
ritu sancto⌊vnxi eũ⌋. ¶Ideo potens quia. Verbum
diuinum humanitati vnitum auxiliabitur ⁊ consolabi/
tur cristo homini⌋in omnibus operibus suis ⁊ passioni/
bus⌊⁊ idem verbũ confirmabit eum⌋contra aduersa vt
quam pro salute mũdi pius redemptor susceperat:pro/
positum perageret passionem. ¶Quousq̧ confirmabit.
q̧.Nichil proficiet dyabolus proteruus⌋ humanitatis ĩ
imicus⌊contra eũ ⁊ filius iniquitatis⌋judas.s.⌊non vale
bit nocere ei⌋q̄a licet judas nocere ei presũpserit: nullus
tñ eorũ peccatum quod iuste accusare potuissent: inuenit
in eo. ¶Et ideo. Concidã a facie ipsius inimicos eius⌋
.s.judeos qui sepe a domino confusi discedebant a con/
spectu dei ⁊ dyabolus⌊odientes eũ in fugam conuertam⌋

qui coram eo sepe fugiebant clamantes cur venisti ante tempus torqre nos. Et veritas mea ⁊ misericordia mea cum ipso] nichil enim diuisum est inter patrem ⁊ filium: virtutes enim quas habet pater habet ⁊ filius: veritas enim pertinet ad iudicium quo judicaturus est mundu3: misericordia ad pietatem qua peccata dimittit [⁊ in nomine meo] quod est deus [exaltabitur fortitudo eius. Et ponam in gentibus] q̃ per mare significantur potestatem ⁊ dominationez eius] in vniuerso orbe dilatabo [⁊ in pricipibus quorum cura fluit in populum sicut flumina in mare] potentiam eius] quod tunc posuit quando ei plures principes terre reges ⁊ imperatores per fidem subdidit. ¶ Et hoc ideo quia. Ipse inuocauit me dicens [pater meus es tu] secundum ꝙ deus [⁊ deus meus] secundũ ꝙ homo [⁊ susceptor mei ad salutez] Ipse inuocauit me pater meus es tu: ⁊ ego primogenitũ constituam illum excelsum pre regibus terre] quia ipse rex regum ⁊ dominus dominantiũ. ¶ Quia potestas data cristo non est tẽporalis subdit. Ineternũ seruabo illi misericordiam meam] gratiam meam: nichil reuocando ex hijs que dedi illi [⁊ fideliter adimplebo in eo cuncta q̃ illi promisi. Et ponam in seculum seculi semen eius] spirituale: populũ. s. cristianum q̃ illũ imitatur q̃ semper durabit [⁊ tronũ] i. potestatem judiciariam [sicut dies celi] i. perpetuam ⁊ i mortalem. ¶ Et hoc dicit. Si autem] illi q̃ debent esse filij ejus. i. cristi [derelinquerit]. i. nulla ratione voluerint suscipere [legẽ meam]: ⁊ illi q̃ debent esse filij [nõ ambulauerint in vijs meis. Si justicias meas prophanauerit] aliquo errore aut mẽdatio [⁊ mandata mea non custodierint] ¶ Non exterminabo eos totaliter vtẽdo austeritate judicis. sed Visitabo in virga] aliqua afflictione temporali çelo paterne correctionis [iniquitates eorum ⁊ in verberibus peccata eorũ] vt corrigã ⁊ erudiã vt cõuertãtur. Misericordiam autem meam non dispergam

ab eo]. s. cristo nec membris eius peniteant peccatores q̃ nullus desperet [nec nocebo in veritate mea] quia no/ lo mortem peccatoris sed vt conuertatur q̃ viuat. Nõ] nocebo nec etiam [prophanabo] non violabo [pactum me um] quod pepigi cũ patribus antiquis nec promissiones meas sed rerum fides honorabiles faciam [q̃ que locutus sum per prophetas meos] q̃a sũt labia mea [nõ faciam ir rita] sed implebo. Non faciã irrita q̃ locutus sũ quo/ niam. Immutabiliter juraui in me sancto] q̃ nõ mẽtiar cristo [eius] populus cristianus [in eternũ manebit] Et tronus eius]. i. populus fidelis in quo insedet q̃escit q̃ ju dicat q̃tum ad animas erit [sicut sol] q̃ q̃tum ad corpo/ ra post resurrectionem erit sicut luna perfecta tota luci/ da nullam obscuritatem habens q̃ huius glorie sanctorũ [testis fidelis est] ipse cristus [in celo] cuius caro resurre xit gloriosa: cuius glorie claritati conformes futuri sũt omnes sancti. Nor apostolorũ ad patrem quasi expro/ brantiũ ei. Tu] q̃ promittebas q̃ confirmabas juramen to q̃ promisisti ista fecisti: quid est hoc: jurasti semen cris ti in eternum duraturum q̃ [nũc repulisti]. i. videris re/ pulisse vsq̃ ad paribulũ [cristũ tuũ] q̃ [despectum] dedisti q̃ [distulisti eum] a gloria tradendo inimicis: q̃ sic videtur quod promisisti nõ sit in illo implẽdũ. Auertisti]. i. vi/ deris auertisse [pactũ serui tui] per quod promiseras nos secũ regnare [prophanasse etiam videris sanctuariũ tuũ] promiseras enim q̃ nõ dares sanctum tuũ videre corrup tionem q̃ jam sepulcro tegitur. Destruxisse etiam vide ris oẽs sepes eius] verbo legis q̃ prophetarũ q̃bus muni eras eũ [posuisti nos] apostolos q̃ cũ eo ambulabamus cum doceret turbas [formidinem] jta vt in sua captione fugeremus ab eo]. Diruperũt eum omẽs transeũtes viaz factus est obprobrium vicinis suis] judeis ac pricipi bus sacerdotũ qui dicebãt Vach q̃ destruis tẽplũ dñi. Exaltasti dexteram potentiam deprimentium eum] q̃

in hac [letificasti omnes inimicos eius] ⁊ mēbrorū eius
Auertisse etiā videris adiutoriū gladij] spiritus [eius]
quia non profecit in judeis sermo predicationis ejus [⁊
non es ei auxiliatus in conflictu passionis]. Destruxisti
eū ab emūdatione] q̄a videtur nichil profuisse passio ejus
Unde propter ista multi nō receperūt fidem ejus: ⁊ aliq̄
a fide recepta ceciderūt qua tamē purificātur ⁊ emēdan/
tur corda credētium [⁊] illos in quibus ipse cristus sede/
re ⁊ q̄escere videbatur [collisisti] ad terram in obitu eius.
Minorasti dies temporis eius] qui cito de vita abstulisti
[⁊ perfudisti eum confusione] mortis. ¶ Uox ecclesie suc
cedētis apostolis. Usquequo domine auertis] oculos tuos
a salute cristi nunquid [usque in finem: ⁊ exardescet sicut
ignis ira tua] nō domine sed potius Memorare ꝙ nulla
est vite mee substantia] nisi in eum quem prestolor reuer
ti de morte [nūquid vane] .i. frustra [constituisti filios ho
minū] certe nō sed in spe resurrectionis ⁊ superne beati/
tudinis collocasti: q̄to ergo magis filiū tuū resuscitare
debes ¶ Ideo dico tibi memorare quoniā alius nō ē q̄ ad
juuare posset nam. Quis est homo q̄ viuit ⁊ nō experie
tur mortem ⁊ eruet animam suam de potestate inferni]
certe nemo nisi ille solus quia habet vite mortisque impe
riū. ¶ Propterea. Ubi sūt misericordie tue antique do
mine] patribus olim facte misericordie dico complende
[sicut jurasti Dauid in veritate tua] sic ꝙ semen eius in
eternū manebit: si cristus nō resuscitatur. ¶ Non diffe/
ras ergo domine resurrectionem cristi. Memor esto ob/
probrij illati seruis tuis] ab infidelibus multarū gentiū
exprobrātibus ꝙ in mortuum hominem ⁊ crucifixū cre
derent [quod continui] pacienter in mēte mea sine mur
muratione. ¶ Obprobrij. Quod exprobrauerūt tibi ini
mici tui] .s. iudei ⁊ pagani memor esto ad hoc ꝙ impu/
nitū nō derelinquas [hoc exprobrauerūt ꝙ imputabāt fi
delibus tuis cōmutationē xp̄i] .s. ꝙ hoīes solū adorabant
hominem crucifixū ⁊ hominem qui omnino perijsset.

¶Sed propheta inq̄t exprobratio ista temporalis est ⁊ hominum insipientium. sed Dominus est ineternū be/nedictus) quod oēs sancti clamant ⁊ confirmant dicentes (Amen amen).

¶Psalmus. lxxxix. in quo monet ad contemptū veteris ⁊ ad amorē noue vite.

¶Propheta in persona ecclesie.

Domine refugium factus es nobis) ad quem in omni periculo inter angustias ⁊ pressuras huius seculi fugientes securitatem inuenimus ⁊ hoc (a generatione) prima iustorum vsq3 (ad nouissimam) ¶Et licet ex tempore factus sis nobis re/fugium tamen prius es. Anteq̄ȝ montes fierent) .i. an/gelice creature (aut terra) quam videmus (formaretur ⁊ orbis) ipsum .i. firmamentum cū omnibus q̄ cōtinet (ab eterno ⁊ ineternum semper vere es) ⁊ imutabilis. ¶Do/mine cum sis refugiū. Ne proicias hominem in hu ius mundi concupiscenciam ⁊ ambitionem terrenorum) que apud te dominū abiecta sunt ⁊ cōtēptibilia sed subleuet cum tua misericordia (tu enim dixisti) per ora propheta rum (conuertimini filij hominū) ad me ⁊ ego sanabo con tritiones vestras. ¶Opus est dn̄e ad te conuerti cū nō sit confitendū in longa vita. Quoniam omne tempus q̄tūcūq3 lōgum eternitati tue comparatū nichil est Un/de sequitur. Et) sicut (custodia) .i. vigilia (in nocte) triuȝ aut quatuor horarum sic (sūt anni nostri) qui apud deuȝ nullius momēti reputātur. ¶Luat homo quod meruit q̄ȝ. Sicut herba mutatur) a qualitate quam habet in no cte in deteriorem mane orto sole ita mutatur homo i de terius vnde (Mane) .i. ifātia (cito trāsit) ad aliā qualita tem iuē q̄ȝ mane .i. i iuuētute (floreat) q̄ȝ (vespere decidat) p̄ mortem (q̄ȝ induretur) i cadauer (⁊ arescat) i puluerem.

Propheta assignat causam huius defectus dicens. In hunc defectũ passibilitatis ꝛ mortalitatis cecidimus Quia subicimur ire tue vindicte tue quã nobis infixisti pro peccato primorũ parentũ in cujus sententie executione cũ recordamur turbati sumus mortis timore. Defecimus juste quidem q̃a peccauimus. ꝛ tu posuisti iniq̃tates nostras vitam nostram prauam in conspectu tuo ad puniendum seculum i. totus decursus vite nostre totus patet oculis tuis nec te potest latere. Bene dico ꝙ posuisti iniq̃tates nostras in cospectu tuo. Quoniam omnes dies nostri abbreuiati sũt ꝛ quasi defecerũt quia ad paucitatem redacti sũt propter peccatũ ꝛ ira in ira tua vita nostra abbreuiata est plena miseria ꝛ laboribus defecit Ecce quomodo defecit q̃a Homines viuẽtes in annis nostris reputabũtur ianes ꝛ inutiles sicut aranea q̃a sicut illa inane ꝛ vile facit opus vt vilem capiat predam. s. muscam ꝛ in hoc totam se euiscerat: similiter homines inania faciũt ꝛ multos labores consumunt ad hoc ꝙ adipiscantur ista temporalia honores diuitias que inania sũt ꝛ caduca cito transeuntia ꝛ in hoc viscera sua consumũt q̃a aliquando corpus ꝛ animam perdũt ꝛ dies hominis ita breues sũt vt de cõmuni cursu computantur in eis. lxx. Si aũt in bene complexionatis q̃ vires ꝛ potentias corporis habuerũt bonos. lxxx. anni inconuenienti statu completi fuerint si amplius vixerint labor ꝛ dolor cum senectus sit ipse morbus ꝛ q̃dam languor. Unde seq̃tur. Quoniam superuenit debilitas ꝛ nature grauitas q̃ ex misericordia dei nobis euenit: tum vt non diu laboremus infirmitatibus ꝛ doloribus tum vt corripiamur ab insolẽtijs nostris abstinentes. Quis nouit quis intelligere potest efficaciam ire tue quã exerces in hijs q̃bus hic parcis ꝛ iram tuam distinguere q̃a his parcit ad penam hos punit ad salutem ꝛ hoc non possumus distinguere pre timore horrore enim percutimur loquẽdo de ira dei. Propheta orãs pro liberatione ait ad patrẽ. Filiũ tuũ ꝙ quẽ liberatõnẽ humani generis

perficere disposuisti: sic notū fac | vt eius exēplo & doctri/
na discant tui magis appetere celestia ꝙ terrena eterna
ꝙ caduca & sic fac notos apostolos tuos | eruditos corde
& sapiētia | celesti per quos toti orbi notū faciāt filiū tuū
¶ O domine qui videris faciē tuam auertere a nobis.
Conuertere aliquātulū | oculis misericordie tue nos res/
piciēdo & mitigando tribulationē nostram | & deprecabi/
lis esto super seruos tuos | preces eorū exaudiendo. ¶ Pro
pheta ostendēs se exauditū quo ad statū futurū ait. Re/
plebimur | i eternitate | misericordia tua: exultabimus | in
laude tua | & delectabimur omnibus diebus nostris | in te
sūma dulcedo ineternum. ¶ Quantū ad statū presentem
dicit. Letati sumus in diebus | malignis | quibus nos hu
miliasti | quia dedisti nobis potentiam & leticiam in tri/
bulatione | & in annis ꝙbus experti sumus angustias & ad
uersitates | ¶ Propheta orans vt deus parcat iudeis pec
cantibus & si non pro meritis saltim propter opera q̄ in
eis fecit ait. Respice in seruos tuos | tui enim sūt licet
peccatores | & in opera tua | q̄ fecisti in eis | & dirige filios
eorum | vt si ipsi propter iniq̄tatē suam dispersi sunt sal
tem filij in fine conuersi ad veniam peruenire mereātur.
Et sit splēdor | gratie | domini nostri super nos | mētes no
stras illuminans | & opera manuū nostrarum dirige sup
nos | vt crescant & dirigantur ad celestia | & opus manuū
nostrarū | ad vnū finē q̄ deus est | dirige |

¶ Psalmus. xc. in quo monet exemplo cristi tēp/
tationes superare. ¶ Vox prophete.

QUi habitat in adjutorio altissimi | totam spē
suam ponens in eo qui altissimus est | protege
tur i oibus ab eo | vt nec illecebra male blādiē
tis voluptatis capiatur nec timore aduersita
tis frāgatur. Dicet deo | vir deuotus recognoscēs protec
tionis bñficiū | susceptor mei | ifirmi ad curandū | es tu &

refugiũ meũ] fugiẽs a facie inimicorũ meorũ ⁊ semp q̃a
[deus meus est sperabo in eum] quia nunq̃ in aliquo de
me presumam sed semp ad deũ in omni necessitate recur
ram. ¶ Et hoc merito sperabo. Quoniam ipse libera/
uit me] jaz [de fraudibus ⁊ dolosis captionibus demonũ]
qui animas hominũ laqueis insidiarũ captare desiderãt
⁊ [liberauit a tẽptatione que fit per verba aspera] puta p
malorũ insultationẽ vel per detractiones propter q̃s qñ
q̃ quis diuertit a via dei. ¶ Proteget aũt te qui speras
in dño sic q̃. Scapulis suis] .i. paterna virtute sua [obũ
brabit tibi] ne tẽptationis estus te exurat ⁊ tanq̃ galli/
na [sub alis suis] proteget te ne ab ancipitre rapiaris; se/
curus ergo [sub pennis eius sperabis] Scuto] miserico
die [circũdabit te veritas eius] q̃ nũq̃ deficit i promissis
ne ab ardẽtibus diaboli sagittis ledaris ⁊ quia circunda
bit te [non timebis a diabolo] qui in tenebris semp est ⁊
de nocte tanq̃ occultus predo hoies inuadere solet. ¶ Nõ
timebis insuper a leui ⁊ manifesta tẽptatione q̃ fit scien
tibus q̃ dicitur. Sagitta volans in die] nõ timebis a tẽp
tatione graui ⁊ occulta q̃ dicitur [negotiũ perambulans
in tenebris] ⁊ a tẽptatõne graui ⁊ aperta q̃ dicitur [demo
niũ meridianũ] quia tunc viget estus majoris tẽptatio/
nis. ¶ Ille qui habitat in adjutorio altissimi non time/
bit ab aliquo genere tẽptationis sed o criste. Mille] i. in
finiti qui presumũt se futuros in latere tuo tecũ sessuros
ad judicandũ cum apostolis ⁊ alijs viris perfectis [cadent
a latere tuo] .i. non deputabuntur cũ illis q̃ consiliarij ⁊
judices tecũ erũt [⁊ decẽ milia] .i. ifiniti q̃ presumunt se
ponẽdos a dextris, i. iter saluatos [cadẽt a dextris tuis] q̃a
a sinistris ponẽtur. Mille dicit a latere cadere ⁊ plures
a dextris q̃a plures sũt illi q̃ p̃sumũt se saluãdos q̃ q̃ p̃
sumũt se cũ cristo judicaturos. Ad te aũt] in membris
veris cum quibus vnum es [nullum taliũ aliquo modo
appropinquabit] quia ⁊ si carnem aliqua illarum temp/
tationum affligat fidem non tamen ledet. ¶ Et licet ipij
te permittente tuos persequantur. Verũtamẽ] non im

pune quia oculis tue discretionis considerabis malum quod voluerunt inferre q retributione debite dãpnationis vt eis retribuas. Ideo ego temptationes predicas nõ timeo. Quoniã tu es spes mea in te non in homine confido: in te bñ debeo spare quia altissimũ posuisti refugium tuũ in quo solo securitas potest inueniri quia ipe altissimus. Unde sequitur. Non accedat ad tuos malũ quia altissimũ posuisti refugiũ tuũ q flagellũ nõ appropinquabit tabernaculo tuo .s. anime fideli in te sperãti quia altissimũ posuisti refugium tuũ. Et hoc ideo quia speranti in te auxilium diuinũ promittitur. Angelis inquit .i. nuntijs suis mandauit deus pater de te o vir iuste vt custodiant te in omnibus actionibus tuis. Angeli ministerio suo dirigẽt te in via ne forte pedes in cristo. Super omnes dyabolicas temptatiões hijs bestiarũ nominibus designatas ambulabis securus dei ope adiutus q sanctorũ angelorũ auxilio vallatus q conculcabis leonem q draconem quia omnes dyaboli temptationes subicientur viro iusto. Vox dei. Quoniam in me speravit vir iustus .s. liberabo eum ab omnibus angustiis protegam eum quoniam nouit veram fidem filij mei q me ipsius patrẽ credidit q itellexit. Clamabit ad me orando deuote q ego exaudiam eum adimplẽdo petitionem suam cum ipso sũ in tribulatione semper adiuuãs q de eadem tribulatione eripiam eum q amplius nulla tribulatione circũdabit eum quod in fine complendũ est q glorificabo eum in celo Et erectum. Longitudine dierũ .i. eternitate vite repleboeum q in ipsa eternitate ostendam illi per apertam visionem me ipsum in quo salus omnium consistit.

Psalmus .xci. In quo monet i hac vita laborare vt tandem exultemus in eterna beatitudine.

Bonũ est .s. q necessariũ laudare deũ q te bonis operibus laudare non ad gloriam hois sed nomi

nis tui o altissime] ¶ Laus nostra debet ordinari. Ad an
nunciandũ] tempore prosperitatis [misericordiam tuam]
quia quicquid prosperi habemus prouenit ex misericor/
dia ⁊ gratia dei [⁊ iusticiã tẽpore aduersitatis] quia quic/
quid asperum ⁊ aduersum nobis cõtingit iusto dei iudicio
contingit propter peccata nostra credere debemus. ¶ Se
quentibus instrmentis hanc diuinam laudem perficere
debemus. In decacordo psalterio] vt cum assiduitate di/
uine laudis impleamus. Decalogum legis ⁊ adiũgamus
opera pietatis que designantur per cytharam et hoc non
cum tristicia sed cũ cantico. i. hilari corde ⁊ sereno. ¶ Bo
num dico est te laudare. Quia] o domine [delectasti me]
in eo quod [in me factura tua] tu facis tu enim fecisti si be
ne ago : quicquid boni in me est a te solo est [⁊ in operi/
bus manuum tuarum exultabo] i. si quid boni ago de te a
quo est exultabo non in mea felicitate. Quam magnifi
cata sunt opera tua domine] in substantia in virtutibus
⁊ in alijs qualitatibus ⁊ intantum vt explicari nõ posset
[nimis profunde inscrutabiles] ⁊ incomprehensibiles sũt
[dispensationes sapientie tue] quibus talia fecisti ⁊ facta
gubernas ¶ Vir] tamen [insipiens cui non sapit benefi/
cium creationis [non cognoscit diuina beneficia tua me
ditando] ⁊ stultus non intelligit] in operibus dei creatorẽ
¶ Non te delectet prosperitas temporalis malorum quo/
niam. Cum peccatores exorti fuerint] in magnas diuiti
as ⁊ honores ⁊ extiterint florẽtes ⁊ virentes [sicut fenũ]
⁊ apparuerint qui operantur iniquitatem] ad tempus flo
rentes temporali prosperitate: quoniam ad hoc florent ad
tempus vt intereant ineternũ: Unde sequitur. Et inte/
reant in seculum seculi] propter suas iniquitates quibus
erit defectus sine defectu: interitus sine interitu mors si/
ne morte: interebunt quippe [tu autem altissimus inter
num domine] Vere interebunt. Quoniam ecce inimi/
ci tui]. s. iudei pagani persecutores populi cristiani here/
tici blasfematores pseudo xpiani plus seculũ ꝯ deũ diligẽ
tes hij omẽs [peribunt] in die iudicij [⁊ separabũtur] a gre

ge ꝛ societate bonorũ⌊omnes qui operantur iniquitatē
¶Vox ecclesie ¶Illi peribunt. Et exaltabitur⌋for
titudo vnitatis⌋que tunc erit sublimis⌊sicut vnicornis⌋
.i.sicut monarcha quia imperium meum obtinebit gene
raliter per vniuersum mundũ⌊ꝛ senectus mea⌋.i.vltima
etas mea⌊erit in vbertate misericordie dei⌋. ¶Et ideo.
Despexit oculus meus inimicos meos⌋ cognoscens et
vitam illorum esse inutilem ꝛ potentiam breuem⌊ꝛ in/
surgentibus in me malignãtibus⌋ persecutoribus ꝛ i me
grassantibus⌊audiet auris mea⌋in futuro iudicio dici.dis
cedite a me maledicti in ignem eternum. Iustus⌋non ut
fenum sed⌊vt palma florebit⌋ comparatur iustus palme
propter altitudinem ꝛ pulchritudinem ꝛ fructus suauita
tem⌊ꝛ sicut cedrus multiblicabitur⌋ cedrus imarcessibi/
lis est altior alijs arboribus preserti͡z in libano ita iustus
erit imputribilis stola immortalitatis candidus. Fideles
autem qui nũc. Plantati sunt⌋per fide͡z⌊in ecclesia que
est domus domini⌋finaliter⌊in atrijs domus⌋domini.i.
in celestibus mansionibus⌊floridi coruscabũt. Ad huc⌋
fideles ꝛ si modo nõ sint plures tñ⌊ multiplicab itur in
nouissimis⌋vbi ecclesia cum plenitudo gentium intraue
rit erit vbertima⌊ꝛ bene patientes erunt⌋pacienter ma/
la huius peregrinationis sustinentes ꝛ hoc⌊vt annũcient
.i.digni sint annũciare alijs quod sequitur. Quoniã rec
tus ꝛ iustus dominus noster⌋ qui suis promissa cõplet
⌊ꝛ nõ est iniq̃tas in eo⌋vt hic permittat pati pro se quos
ibi nõ coronet.

¶Psalmus.xcij.In quo monet ad laudẽ xp̃i.

DOminus⌋ihesus cristus verus homo deus⌊re
gnauit⌋quia in sua resurrectione potestatẽ sup
omnem creaturam accepit⌊decorẽ indutus ẽ⌋
cum corpus immortale ꝛ gloriosum in sua re
surrectione assumpsit⌊indutus est dominus fortitudinẽ⌋
quando dyabolum oparessit ꝛ captiuos de inferno poten/
ter eduxit⌊ꝛ precinxit se virtute⌋ quando angelorũ multi

tudinem circundatus remeauit ad patrem. ¶ Etenim fir
mauit) in fide(populum fidelem in toto orbe terrarū qui
non cōmouebitur) a soliditate fidei ad errores: licet con
cutiatur instabilis tamen et mobilis adhuc esset nisi sua
fuisset resurrectione firmatus. Parata est sedes tua) po
testas iudiciaria(ex tunc) .s. a passione tua qua meruisti
illam(tu tamen ab eterno es. ¶ Apostoli quasi. Flumi
na) repleti spiritu sancto(eleuauerūt) fortiter sine timore
et alte(vocem predicationis sue) per totum orbem terra-
rum ariditatem gentium sua doctrina irrigantes. ¶ Pre-
dicta. Flumina) .i. apostoli cum a iudeis prohiberentur
loqui et docere in nomine ihesu(eleuauerūt fluctus suos)
predicationes impetuosas et responsiones contra aduersa
tios fidei(a vocibus populorum multorū) cōmouentium
persecutiones contra predicatores. ¶ Apostolis autē ele
uantibus vocem predicationis sue. Mirabiles concitate
sunt persecutiones maris) et infidelium populorū contra
predicatores euangelij sed (mirabilis in altis dominus)
super capita potestatum regum terrenorū quos sibi sub
iugat et fremitus eorū compescit quorum multi postea
crediderūt et subiugati sunt cristo: et pax data est ecclesie
non terreantur ergo quia mirabiles elationes maris quia
mirabilis in altis dominus. Et bene mirabilis es domine
quoniam. ¶ Testimonia) veritatis predicate per aposto-
los et discipulos tuos certissima facta per opera miraculo
sa soli tue diuine virtuti possibilia(credibilia facta sūt ni
mis) .i. valde: hijs enim nichil verius esse potest cum tu
sis sanctus sanctorū qui ecclesiam inhabitas (domū tuam
decet sanctitudo ineternū) quia .i. si aliqui cadant: domus
tamen sancta toto tempore perseuerat. Unde in sanctita-
te fidei permanebit vsque in finem seculi.

¶ Psalmus .xciij. In quo monet ad patientiam
¶ Propheta in persona ecclesie.

D Eus) qui putabatur ab aliquibus non iudica-

turus malos est⌊deus vltionū⌋vltionem capiet de malis
⁊ vt amplius cōfirmet repetit⌊deus vltionū deus libere
egit⌋quia nullo impediēte iudicabit:nō eniꝫ est subditus
alicui legi aut regi sed libere aget quicquid voluerit.¶Et
tu qui es deus vltionū qui humilem te ostendisti.Exal/
tare⌋resurgendo ⁊ ascendēdo ⁊ veniens ad iudiciū ostende
potentiam tuā⌊qui potestatem habes iudicādi vniuersos
de tota terra ⁊ redde retributionē superbis⌋qui in pecca/
tis obstinati penitere noluerūt.¶Et querens quādo fiet
hoc inquit.Vsquequo peccatores domine gloriabuntur⌋
de malicia sua:non sufficit eis peccare sed etiaꝫ in malis
suis ⁊ nece sanctorū gloriantur.¶Uere sunt peccatores
quia.Effabūtur⌋omēs prauas cogitationes eorū in ma
nifesto⌊et⌋iactanter⌊loquentur iniquitatem⌋ contra deū
dicentes deus non curat hec vel placent ei que facimus ⁊
loquentur talia nō pauci⌊sed omnes qui operātur iniusti
ciam⌋¶Operantur aūt hanc iiusticiam. Populuꝫ tuū⌋
fideles tibi seruos⌊humiliauerunt⌋diuersis cōtumelijs cō
culcauerūt diuersis tormentorū generibus⌊⁊⌋eundeꝫ po
pulum⌊hereditatem tuā vexauerūt. Viduam ⁊ aduenā
interfecerūt ⁊ pupillos occiderunt⌋ sicut patuit in perse
cutionibus martiruꝫ nulli sexui nulli etati nulli persone
parcentes. Et dixerunt⌋corde tenēdo ⁊ ore proferēdo⌊nō
videbit⌋non attendet⌊dominus⌋⁊⌊attendere non curabit
deus Jacob⌋.i.fidelium:credentes prouidentiaꝫ domini
non se extendere ad ista inferiora.¶Propheta redarguēs
hūc errorem ait. Intelligite vos insipientes de populo⌋
vos errare:⁊ credite diuinā prouidentiam ad oīa se extē/
dere⌊⁊ vos stulti aliqū sapite⌋deum hec omnia disponere
¶Propheta ad excludendum predictum errorem inducit
ratiōes sic:o stulti videte ꝙ stulte cogitatis dicite.Qui
plantauit auditū⌋i audiētibus⌊nōne audiet⌋audiet vtiqꝫ:
⌊aut qui creauit oculum in vidētibus nōne videbit⌋vide
bit vtiqꝫ. nulli tantum dedit quantum in se habet Iteꝫ
ille. Qui corripit gētes⌋de malis suis hic multis flagel
lis⌊nōne arguet impios de peccatis⌋faciet.vtiqꝫ⌊⁊ qui do

cet hominem scientiam] erit ipse sine scientia: & ipse nes-
ciet qui te scire fecit: absit. ¶ Quoniã. Dominus scit co-
gitationes hominũ] intus latentes etiã minutissimas et
scit [quoniã vane sunt] & incerte & instabiles. ¶ Et ideo [
Beatus homo quem tu erudieris] mentẽ eius illustrã-
do [& de lege tua docueris eum] dando ei intellectũ i scrip-
turis sanctis & voluntatem. ¶ Beatus est quem tu docu-
eris. Ut mala presentis vite levius & patienter ferat
is enim vere beatus est cui hilaritas & tranquillitas mẽ-
tis datur [vt mitigetur ei a diebus malis] i. vt mala q̃ i
ferũtur patiẽter sustineat [donec peccatores in sepulchris
ponãtur] & anime eorum transferãtur in infernũ. ¶ Vere
beatus qui ex lege didicerit patiẽtem esse. [Quia domi-
nus non repellit plebem suam] vt abjectam exercet plebẽ
suam non repellit quia dñs corripit & flagellat omẽm fi-
lium quem recipit [& hereditatem suaz non derelinquit]
qui semper ei pro sua necessitate in tribulationibus assis-
tit. ¶ Non derelinquit dico. [Quousq; iusticia cõuerta-
tur] .i. ponatur in executione [in iudicio] futuro i quo re-
ducẽtur ad debituz ordinẽ iusticie. sz qui sunt illi qui po-
terunt terrorẽ diuine iusticie secure expectare: respondet
omẽs [qui recto sunt corde] qui diuine voluntati que sũ-
ma iusticia est voluntatẽ suam conformãt. ¶ Propheta i
persona viri iusti quem vndiq; mala circũstant conquerẽ-
tis aduersus reprobos & expetẽtis ad eorum damnationẽ
diuinũ auxilium ait. Quis consurget michi in auxiliuz
aduersus malignantes] vt eos vincam [aut] si vincere nõ
possem [quis stabit] perseueranter [mecũ] tanq̃ pugil for-
tis [aduersus operantes iniquitatem] vt non vincar ab i-
iquitate eorum quasi diceret nullus nisi tu deus. ¶ Unde
cernẽs huiusmodi malos prosperari ad tantam indigna-
tionem lapsus sum. [Ut meritus essem penis gehẽna-
libus tradi nisi diuinitatis fuissem misericordi manu ad-
iutus]. ¶ Si petis cur aut quomodo adiutus sum: respõ-
deo/quia. Si dicebam] deo per confessionem accusando
me de peccatis [motus est pes meus] i. affectio a via rec-

ta ad aliquod illicitum: ibi etiam [misericordia domni ad iuuabat me] retrahendo me a peccato ⁊ me in bono opere confirmando. ¶ O potentissima diuinitatis clementia que ante dat promereri veniam ꝗ experiri penā. ¶ Bene misericordia tua adiuuit me quoniā. [Secundū multitudinem dolorū meorū in corde meo] quos patior tam pro peccatis ꝗ de pressuris ⁊ tēptationibus huius seculi [cōsolationes tue letificauerūt animā meam] ¶ Nunquid iniquus homo sedebit tecum] certe non quia nulla est conuentio lucis ad tenebras [qui precipis laborare] in bonis operibus illos qui debent tibi adherere. ¶ Impij aūt licet non adhereant tibi permittas tamen eos pungere bonos ⁊ tribulent vt puncti boni cogantur ad clamare. ¶ Unde i pij. [Captabunt] .i. insidiose tractabūt quomodo seducāt [animā iusti] ⁊ si non possunt decipere [sanguinem licet innocentem condēpnabunt] ¶ Sed contra hec oia. [Factus est michi refugium] ne cedam tribulationibus ⁊ ipse [deus meus factus est in adiutoriū spei mee] .i. iuuat ad bene operandum vt quod obtineo spe adipiscar in re.

¶ Propheta concludens in materia de prouidentia ostendit ꝗ deus nō negligit mala sz oportune punit dicēs. Et retribuet illis meritum iniquitatum suarū] pro merito singulorum puniendo eos qui aduersus deum extolluntur ⁊ sanctos injuste affligūt [⁊ pro malicia eorū disperdet eos] dominus deus noster] quia a grege electorū separabit eos in die iudicij in qua separatione ineffabilis erit miseria.

¶ Psalmus. xciiij. In quo monet deum hilariter ⁊ deuote laudare. ¶ Nox ecclesie.

Venite] non passibus corporis sed mētis per fidez ⁊ deuotionē [exultemus domino] ī exultatione seruiamus illi [iubilemus] cantemus laudes [domino jhesu cristo] qui sua morte contulit nobis salutem. Et preueniamus faciem eius] qui venturus est iudex ne impreparati inueniamur ⁊ [hoc confi/

tendo peccata nostra] anteq̃ ad iudicium veniat vt non i
veniat quos dãpnet sed quos remuneret] et iocunditatez
quã mente cõcipimus bonis operibus iudicemus] Ide
rito iubilandum est ei. Quoniaz dominus] creator om
nium est] magnus dominus] quia omibus dominatur] et
rex magnus super omnes principes] dignitates et potes
tates celi et terre. Item merito iubilandum est. Quia
in potestate eius sunt omnes homines qui concludũtur
finibus terre] et altitudines potestatum et dignitatũ huius
seculi in eius potestate sunt] nullus eni potest eleuari in
hoc seculo nisi eo operante vel permittente. Quoniã ip
sius est mare et ipse fecit illud et terram manus eius for/
mauerũt] nichil enim est in eis quod ipse nõ fecerit. Ve
nite adoremus] adoratione latrie] et procidamus ante de
um] humiliemus nos in cõscientijs nostris. nosipsos pul
verem et cinerem reputantes] et ploremus] pro peccatis
nostris] ante ipsum] lacrima enim extinguit flãmã pecca
ti que ardet in conscientia et hoc debemus] quoniã ipse fe
cit nos] et ideo etiam] quia ipse est dominus deus noster]
Ideo et debemus quia.] Nos sumus populus pascue e
ius] cui specialiter modo prouidet et nos reficit spũalibus
bonis et corpore et sanguine suo] et sumus oues] non tãtũ
sanguinis sui pretio redempte] sed ptãtis sue manu facte]
Vox cristi ad iudeos: quia estis populus et oues mee.
Si audieritis vocem] in lege noua qui prius locutus suz
patribus in prophetis] hodie] .i. tempore gratie quando
ego ipse loquor] nolite obdurare corda vestra] Nolite ob
durare dico.] Sicut patres vestri fecerunt in irritatione
facta in die qua temptauerũt me in deserto in quo temp
tauerũt me patres vestri] dubitantes de potentia] et pro/
bauerũt me] quid possem] et viderũt opera mea] que tot et
mirabilia fuerunt q̃ nullo modo dubitare debeant de
potestate mea. Ecce quia sic temptauerũt. Quadragita
annis offensus] .i. iratus] fui generationi huic] propter in
credulitatem ipsorũ] et dixi] arguendo eos per moysen et a
lios electos meos] hij homines sẽper erãt corde] ex certa

sciētia ⁊ volūtate q̄a me īpotentem crediderūt. ¶Et licet ista dixissem eis. Ipsi tamen non cognouerūt precepta mea fi⌊i. non ⌊itrabūt⌋ isti tales duri ⁊ icreduli ⌊in req̄em meam⌋ eternam ⌊vt imobiliter ⁊ irreuocabiliter iuraui eis⌋ bene aūt alij boni ītrabunt.

¶Psalmus. xcv. in quo monet ad laudē dei ⌊hedificatione domus spūalis. ¶Vox prophete.

CAntate dño⌋ filio dei q̄ est rex regum ⁊ dominus dominantium ⌊canticum nouū⌋ quia nouus homo natus est in mundo dicentes cū angelis: gloria in excelsis deo ⁊ ⌊cantate dño⌋ non solum iudei ⌊sed omnes habitantes terram⌋ q̄a aduētus cristi omnibus fuit in salutem. Cantate dño ⁊ benedicite nomini eius⌋ quod est ihūs gratias agēdo de tanto beneficio ⌊annūciate⌋ o vos apostoli ⁊ prelati ⌊cōtinue ip̄m filiū dei per quē genus humanū saluatur⌋ Annunciate⌋ p̄dicate ⌊iter gētes ipsū xp̄m gloriosū⌋ q̄a filius dei est ⌊in omnibus populis mirabilia eius⌋ videlicet natiuitatē de virgine: q̄ mortuos suscitauit ⁊ similia. ¶Bene dixi cātate. Quoniā⌋ ipse cristus ⌊magnus⌋ i potētia dñs omniu3⌋ ⁊ laudabilis⌋ i bonitate: ⁊ hoc ⌊nimis⌋ q̄a nullus potest explicare q̄ta sit eius bonitas misericordia ⁊ potentia ⌊terribilis demonibus q̄ pro dijs celebrātur a gentibus. Vn̄de seq̄tur. Quoniā oēs dij gētiū demonia sūt⌋ iste aūt ⌊dñs⌋ cui cantādū est ⌊celos fecit⌋ ⁊ materiales ⁊ spūales .s. āgelos ⁊ scōs viros. Propheta de vtilitate cātantium deo subdēs dicit: inde ē. Cōfessio⌋ peccatorū ⌊⁊ pulcritudo multarū virtutū: vnde cōfitendo fit homo pulcher: si ergo amas pulchritudinem confitere vt sic sis pulcher. .i. iustus ⌊in conspectu eius⌋ inde etiam est ⌊sanctimonia⌋ anime ⌊magnificentia⌋ operum: que tamen non nisi ⌊in sanctificatione eius⌋ i. ipso sanctificante ⁊ donāte fiunt. ¶O patrie⌋ o familie ⌊gētiū⌋ iā ad cristū cōuersarū ⌊afferte dño⌋ pro tāto bn̄ficio ⌊gloriā ⁊ honorē⌋ i secreto ⁊ i publico ⁊ ita cōuersamini vt in vobis glorificetur nomen eius.

Tollite hostias] vosmetipsos corde contritos ⁊ humiles [⁊ introite in atria ecclesie] militantis ⁊ sic nõ ibitis vacui [adorate dominũ in ecclesia sancta] catholica. q̃ vniuersale atriũ est. ¶ Omẽs habitantes terram] .i. amatores seculi [cõmoueãtur coram xpo] motu timoris ac reuerentie cujus causa subditur: ⁊ vos jam conuersi [dicite] ⁊ predicate [in gẽtibus q̃a dominus] jhesus cristus [regnauit] .i. regnũ super omnẽ creaturam accepit in sua resurrectione ⁊ ascensione. ¶ Hoc patet quoniam ipse. [Correxit orbem terre] ab errore ydolatrie que a tempore predicationis cristi ⁊ apostolorũ cepit cessare [q̃ nõ commouebitur] ex toto a veritate fidei cristiane ꝓtũcũq̃ tribulationibus impellatur non aũt tantũ predicate ꝙ dominus regnauit sed etiaz ꝙ [judicabit populos in eq̃tate] sine acceptione personarũ reddens vnicuiq̃ pro merito. ¶ Pro hac equitate judicij in quo remunerabũtur boni. ¶ Letentur celi] .i. sancti superiores [⁊ exultent] humiliores sãcti [moueatur seculũ ad gaudiũ] a minimo vsq̃ ad maximũ [gaudebũt humiles ⁊ mites] ⁊ omnes virtutes eorũz in spe future felicitatis. Tũc] .s. post cõuersionẽ [exultabũt omẽs gẽtes conuerse ad cristũ] q̃ prius erant [ligna siluarũ] inculta ⁊ infructuosa [a facie domini q̃a venit] in primo aduentu ad redimẽdũ [⁊ q̃a venit] in secũdo aduentu [ad judicandũ omnes habitantes terram]. ¶ Qui. Judicabit orbem terre in eq̃tate] singulis reddens pro meritis [⁊ populos in veritate sua] .i. secũdũ ꝙ vnusq̃sq̃ eorũ veritatẽ sibi cõmissam dispẽsauit.

¶ Psalmus. xcvj. in quo monet ad exultationẽ. ¶ Quia.

Dominus] jhũs xp̃s [regnauit] regnũ ⁊ dñium in sua resurrectione accipiẽs sup oia creata [exultẽt habitãtes in terra] q̃a p resurrectionẽ ⁊ ascẽsionẽ p̃bnit alijs ingressũ ad gloriã [letẽtur] etiaz eadem causa [insule multe] in quibus propagata est fides xp̃iana

¶ Propheta describens qualiter sit venturus ad judici/
um dicit quãdo vẽturus est ad judicium filius dei veniet
in. Nube] cum potestate magna ⁊ majestate que prop/
ter ejus incomprehensibilitatem dicitur [caligo ⁊ correc
tio] orbis procedens [ex sede] i. potestate judiciaria [ejus]
erit justa ⁊ recta ⁊ irrevocabilis ¶ Ignis] cõflagrationis
[ante ipsum precedet] qui data sentẽtia judicis [involuet
reprobos] ⁊ sic detrudẽtur in infernum. ¶ Erũt ante ju
dicium. Fulgura] terribilia [per totum orbem que vidẽ
tes homines habitãtes in terra cõmouebũtur] cõmotio/
ne timoris. ¶ Tũc etiam erũt terremotus maximi vt.
Montes ruãt sicut cera a facie ignis ⁊ omnis terra alte
retur ⁊ hoc potestate diuina. Per signa manifesta ⁊ mi
racula apparentia in celo manifestabitur ꝙ propinquus
sit aduẽtus judicis ⁊ vidẽt omnes populi gloriam ejus]
q̃ visio erit terribilis reprobis ⁊ delectabilis electis. ¶ Un
de sequitur. Cõfundentur omnes ydolatre] qui creaturis
exhibẽt cultum soli deo debitum [⁊ qui gloriantur in si/
mulacris suis] que omia vana sunt nec adoranda sed so/
lus deus quem angeli adorant. ¶ Unde sequitur. Ado/
rate eum] .s. cristum [omnes angeli ejus] adoratione la/
trie quia est verus deus [audiuit ecclesia] per predicatio
nem cristi ⁊ apostolorum ꝙ futurum est judicium [letata
est] quia materia exultationis est pro electis. Et exulta/
bũt anime fideles ⁊ electe [propter hoc ꝙ judicia tua do/
mine] justa ⁊ recta sũt ⁊ sancta quia nõ es personarũ ac/
ceptor ⁊ omẽs recipis qui ad te veniũt. ¶ Merito tibi
tũc cũcta subicientur. Quoniam tu dñs altissimus]
quo altius cogitari nõ potest [valde exaltatus sup ange/
los ⁊ homines sãctos q̃ a te gẽa tua deificãtur. Hinc. Qui
diligitis dñm odite malũ] culpe qõ opponitur dilectioni di
uine nolite dubitare qui possitis vitare malũ culpe quo/
niam [custodit dominus animas sanctorum suorum] qui
in tribulationibus ⁊ tẽptatiõibus toto corde ad ejus au
xilium confugerint [de potestate demonis liberabit eos]
¶ Nolite timere perdere hoc auxiliũ quoniam. ¶ Lux]

diuine gratie. corta est. presto est. iusto et rectis corde leti tia. quia hactenus peccatorũ tenebris obcecati nũc autẽ recti corde effecti dño famulẽtur. ¶ Ergo vos. Justi le- tamini in dño. leticia deuotionis. laudate eũ gratias agẽ tes quia cũ essetis peccatores memor fuit vt vos sãctifi caret.

¶ Psalmus. xcvij. in quo monet ad gaudiũ et exul tationem. Uox prophete.

Cantate dño. ihũ cristo. cãticum nouũ. noua res nouum habeat cãticũ quod filius dei factus est homo in cuius ortu nouum cãticũ cãtaue- rũt angeli quia nũquam mũdus tale audiuit. quia mirabilia fecit. nascẽdo de virgine: cecos illuminando: mortuos suscitãdo et similia. Inter que mirabilia hoc fe cit insigne quod ipse qui. Brachiũ et dextera est patris sa- lutem fecit in genere humano. ad gloriam patris et sui. ¶ Quẽ deus pater. Notũ fecit toti orbi filium suũ. quẽ eũ incarnati misit pro salute omniũ et nõ tãtũ in iudea sed. in cõspectu omnium gẽtiũ. notũ fecit. per predicatio nem apostolorum et discipulorũ. ipsum cristum iustificã tem et sanctificantem nos. ¶ Uere in hoc. Recordatus est deus pater misericordie sue. quam promisit se factu- rum patribus per prophetas. et veritatis sue. quam im- plebit. populo. qui videt hic deum per fidem. Uiderũt omnes homines a termino terre vsque ad terminum. ocu lis fidei. dominum ihũm cristũ per quẽ est salus omniũ. ¶ Et quia recordatus est misericordie sue et alia nobis sa lutaria fecit. Jubilãte deo. in gratiarum actione. omẽs de omnibus terre partibus. quia omnibus natus est cris tus. cãtate. in cordibus vestris interius. et exultate. exte rius in aliquibus signis deuotõis. psallite. bonis operibus. Psallite dño in mortificatione carnis in dulcedine ca- ritatis in obseruãtia preceptorum diuine legis et in ope- re virtutis. que designãtur per instrumẽta hec musicalia Jubilate in conspectu regis domini. modis iam dictis.

quia attētus est ad laudationē nostrā aures ejus delectan tur cū deuote ei psallitur⌊moueantur peccatores⌋pecca/ti amaritudine a mari ad fidē ꝛ penitētiam⌊orbis terra/rum ꝛ qui habitāt in eo. ad idē Sancti viri pleni aquis gratiarum in vnitate ffdei ꝛ caritatis cōgregati cū exul tatione bū operabūtur⌋ꝛ sancti viri maiores virtutibus eminētes ꝛ bene stabiles qui ideo dicuntur⌊mōtes exul/tabūt a cōspectu domini⌋quia conspiciēt deum remune/ratorē suum exultabūt dico⌊quoniam venit judicare ter ram⌋boni enim gaudebūt judice veniēte: mali vero con tremiscēt. Judicabit orbē terrarū in iusticia⌋justos re/munerando ꝛ malos condempnādo ꝛ populos in equita te⌋singulis dando equa meritis.

¶Psalmus.xcviij.in quo monet ad laudem ꝛ honorē cristi.

Dominus⌋jhūs cristus ꝛ si prius humilis iter homines apparuit nūc aūt post resurrectionē ꝛ ascēsionē dñiuz ꝛ regnū super oēz creaturā ob/tinuit ꝛ quasi deridēs inimicos: propheta cris ti dicit⌊populi⌋nō credentes de judeis vel de gentibus ⌊irascārur⌋nūc ꝙtūcūq velint qa nō possūt nocere ei⌊q̄ sedet sup oēs angelicas potestates: moueātur etiā terre/ni hoies⌋ꝙtūcūq velint q̄ quasi stultissimi moti sūt con tra eū q̄ regnat super oēs ordines angelorū. Dñs⌋autē regnauit qui.s.⌊in judea⌋natus est⌊magnus ꝛ excelsus est super omnes populos⌋ ¶Et quoniaz tu es talis.Cō fiteantur⌋confessione laudis⌊nomen tuum magnum⌋di latatum in omni terra⌊quoniam venerabile est vel terri bile potētia⌋qua punit ꝛ sanctū bonitate qua parcit vel sanctum.i.alios sanctificans⌊ꝛ honor regis iudicium di/ligit⌋i.discretionē vult enim discrete laudari nō leui vo/luntate colēdus est sed fixa deliberatione ꝛ totis viribus Tu parasti hominibus vias rectas⌋precepta tua quibus ad te dirigētur: nam docuisti⌊in populo fideli per jacob⌋

designato judiciū quo discerneret inter bonū et malū et justiciam ut bonū cognitū faciat et malū deuitet. Quia vero talia facit in nobis o vos fideles. Exaltate dominum deum adoratione latrie quia deus noster est et adorate humanitaté incarnati filij eius in qua majestas diuinitatis tanq̄ super scabellū stetit quoniā sāctū est omni sanctitate plenū: omni sanctitate dignū in quo omnis plenitudo diuinitatis corporaliter .i. veraciter inhabitat ¶ Merito adorate dominū quoniā. Moyses et Aaron cōputati in sacerdotibus Samuel iter prophetas et alij antiqui patres inuocabāt nomen ejus et prophetarūt et adorauerūt. ¶ Unde sequitur. Inuocabant dominū hūmiliter et deuote et ipse exaudiebat eos: in colūna nubis loquebatur ad eos sicut de Moyse et Aaron est manifestū in pluribus locis. ¶ Ideo exaudiebat eos. Quia custodiebant testimonia ejus q̄tum ad judicialia et cerimonialia q̄ dicūtur testimonia q̄dam dei. et preceptū .i. precepta moralia q̄ dedit eis per moysen q̄ licet sint plura sūt tamen in radice caritatis vnū. Domine deus virtutū tu exaudiebas eos in necessitatibus eorū et in iustis petitionibus tu propicius fuisti eis cōdonando eis peccata et vlciscēs etiā aliquando peccata ex eorū arbitrio inuēta. ¶ Exēplo ergo Moysi Aaron et aliorū antiquorū sanctorū patrū qui dn̄o seruierūt. Vos exaltate dominū deū vestrū laudibus extollēdo et adorate in ecclesia loco sancto eius extra qué non est locus orationis quoniam sanctus est dominus deus noster

¶ Psalmus .xcix. in quo monet deū alacriter laudare et peccata nostra humiliter placare.

Iubilate deo .i. ineffabili quadā leticia laudate oēs inhabitātes terram et seruite dn̄o et hoc non coacti vel cū aliqua tristicia sed cū leticia cordis non eni placét deo seruitia coacta Unde sequitur. Introite .i. facite opa digna cōspectu dei in exultatione hoc ideo quoniam. Scitote quoniam dominus ipse est

deus: ipse fecit nos: nõ ipsi nos] omne enim bonũ nostrum ex ipso est nõ ex nobis. Nos aũt populus ejus sumus] ꝗ ipse rex] ꝗ oues pascue ejus] quas ipse pastor reficit spiritualibus bonis ꝗ etiã cibo corporis ꝗ sanguinis sui ꝗ divino pastu scripture. Introite] confidẽter] portas] misericordie] ejus] sed a confessione incipite ad misericordiaꝫ intrare ꝗ cũ intraueritis] in atria ejus]. i. in amplitudinẽ celestis beatitudinis] laudate eũ] ꝙ talẽ gloriaꝫ vobis preparauit. Laudate dico] nomen ejus] ꝗ nolite deficere] quoniam dulcis est dñs] quẽ laudatis] ꝗ cito placabilis precibus vestris] in eternũ misericordia eius] est duratura paratus enim semper est indulgere peccatoribus] veritas promissionũ eius semper cõplebitur.

Psalmus. c. i. quo monet bona appetere ꝗ mala renuere

Misericordiã] quam modo paratus es facere penitentibus] cantabo tibi dñe]. i. laudabo te de hoc vt nullus desperet de sua salute] ꝗ judiciũ] cantabo tibi pariter quod facturus es in malo persistẽtibus vt nullus de misericordia dei presumat ad ipunitatẽ. Et propter hoc. Psallã]. i. in hylaritate bñ operabor] ꝗ intelligã quando venies ad me] vt in me habites velut me de presenti seculo nequam suscipias ad tuã gloriã: in hoc. s.] quãdo imaculate per bona opera incedo. Via aũt imaculata est. Perambulabã in innocẽtia] in omibus operibus meis in inocẽtia] cordis mei] non tantũ abstinui manus meas ne nocerẽ proximo sed etiã volũtatẽ: talis innocẽtia totius hominis pfectio est. Unde nichil sic placet deo sicut simplicitas ꝗ innocentia] in medio domus mee]. i. cordis mei in quo ḋete habito Propheta exponẽs partes innocẽtie quaruꝫ prima est nichil commune habere cũ malis ait. Non proponebaꝫ ante oculos meos] interiores] aliquã rem iniustaꝫ] vt diligerẽ eũ aut michi placeret illã facere] imo] trãsgressores divine legis odiui. i. a te recedentes dignos odio judicaui

Non adhesit michi cor prauũ] tortũ non informatũ di/uine volũtati [malignũ declinanté a me] catholice viuenté q̃tũcũq̃ esset michi proximus q̃tũcũq̃ esset michi superior dignitate constitutus si peruertebat semitas rectas [nõ approbaui] illũ. Detrahẽtem secrete] siue in absentia [proximo suo hũc persequebar] ad puniẽdum spe/correctionis nõ cõsensu malignitatis. ¶ Superbi ⁊ auari consortia studiosissime declinabã: quoniã nõ pascebar nec delectabar in societate eorũ. sed Oculi mei ad fideles terre] .i. sicut detestabar iniquos ita me fideliũ delectabatur cõsortiũ [ambulãs in via imaculata hic michi ministrabat] horũ solũ delectabar obsequijs q̃ erant ab omni errore ⁊ prauitate separati. Non habitabit in medio domus mee qui facit superbiam] .i. ferre nõ possum vt in cõmunionẽ mee habitationis reciperẽ eum quẽ super alios tumor mentis erexerat [q̃ loquitur iniqua non fuit acceptus in conspectu oculorũ meorũ] ⁊ ideo hos longe a consortio meo submouebam. ¶ Vox cristi de fine maloruȝ. In matutino] .i. in futuro iudicio quando vera lux incipiet oriri bonis [interficiam omnes q̃ habitant terram moriẽtes impenitẽtes ⁊ disperdam de societate sanctorũ omnes operãtes iniquitatẽ] permanẽtes in volũtate peccandi ⁊ mittam eos in ignẽ eternum.

¶ Psalmus. cj. in quo monet omnes auertere suã miseriam ⁊ petere deo misericordiã.

¶ Ex persona penitẽtis.

Domine exaudi orationẽ meam ⁊ clamor meus] quia de toto corde profertur [acceptus sit corã te] Ne auertas faciem tuam a me] penitente despiciẽdo penitẽtiam meam [in q̃cunq̃ die tribulor inclina michi humili [aurẽ clemẽtie tue] In q̃cũq̃ die inuocauero te] nõ differas [exaudire me] ¶ Opus est dñe vt exaudias. Quia defecerunt sicut fumus] qui cito ⁊ cito disparet [dies mei] quia nichil vere vtilitatis attulerũt. Itẽ propter hoc opus est [quia aĩe mee vires]

ab omni humore deuotóis desiccate [tãq̃ cremiũ aruerũt
Percussus sum] a malo falciatore. s. dyabolo vt [fenuz]
quod ad ardorem solis cito siccatur [aruit cor meũ] sterili
tate peccati [quia oblitus sum me reficere cõtemplatióe
dei mei qui vite panis est]. Propter nimiũ gemitũ me
um q̃ afflictionem] quã sumpsi pro peccatis meis [ita ex
sicatus sum q̃ os meuz cuti mee adhesit. ¶ Peccata mea
considerans q̃ dolens fugi aspectũ hominũ. Similis fac/
tus sum solitario sicut pellicanus amator solitudinis: et
factus sum quasi nocticorax inter parietes absconditus]
non ausus comparere. Vigilaui] non potens dormire
pre anxietate animi [et factus sum sicut passer solitarius
tota die]. ¶ Dolentem me sic de peccatis meis q̃ peniten
tem. Irridebant michi tota die] homines mũdani [inimi
ci] salutis mee dicentes quid tantuz te maceras: peccata
tua non sunt ita magna vt sic te debeas affligere [q̃ lau/
dantes me derisorie aduersũ me cõspirabant] detrahendo
michi. Sed q̃ exprobrarẽt michi inimici mei nõ curabã
Quia cinerem] ipsam. s. humilitatẽ deiectionem q̃ irrisi
onem [tanq̃ panẽ suauem mãducabaz] reficiebar adeo q̃
[poculum meũ]. i. desideriũ celestis patrie pro dilatione
eius [cum lacrimis miscebã] ¶ Dic aũt fletus inde mihi
Quia consideraui iram indignationis tue] quaz merui
actualiter peccando q̃ timui valde [quia eleuans] in hono
rem faciẽdo me ad ymaginem tuã qua oia aialia supera/
mus grauius [allisisti me] nichil eniz habet hanc peccati
miseriam q̃ gehenne timorem nisi homo. Dies mei sic
vmbra] cum sũma festinatione [euanuerũt q̃ ego quasi fe
num] pre feruore doloris defeci. ¶ Nõ sicut dies mei tui.
Tu autẽ domine ineternũ permanes q̃ memoriale] quo
memor es nostri [in generatione] presenti q̃ [per generati
onem] futuram quia promissionem habemus vite que
nũc est q̃ future. ¶ Inde. Tu exsurgens] ad regnãdũ qui
quasi dormiẽs distulerasz [misereberis populi tui] sed pri
us iudee vnde fuerunt apostoli q̃ alij primi credentes [q̃a
venit tempus redẽptionis nostre] secunduz q̃ fuerat per

prophetas diffinitum. ¶ Misereberis syon siue iudee pri/
mo. Quoniam placuerũt seruis tuis apostolis hedifica
toribus ecclesie lapides .i. fideles de iudea conuersi vt
pote solidi firmi et stabiles in bonis operibus qui primi
fuerũt in hedificatiõe spũali ecclesie positi ⁊ illi serui mi
serebuntur terre syon exhortando ⁊ predicando ⁊ miracu
la faciendo vbi ad predicationem eorũ multa milia credi
derunt ponẽtes ad pedes apostolorũ precia rerũ suarum.
¶ Hoc aũt non tantũ factum est in iudea sed etiam in gẽ/
tibus vnde predicantibus apostolis tuis timebũt gẽtes
nomen tuũ qui prius ydola metuebant ⁊ demoniorũ no
mina inuocabãt ⁊ non solum vulgares recipiẽt fidẽ tuaȝ
sed etiam reges ⁊ principes seculi timebũt gloriam po
tentie tue quod maxime complebitur ante finem mundi
¶ Hoc modo agitur. Quia hedificauit dominus syon
.s. ecclesiam super fundamentũ apostolorũ ⁊ prophetarũ
⁊ ex duobus parietibus .s. populis duobus iudeorũ ⁊ gen
tilium ⁊ tandeȝ hedificata syon videbitur in gloria sua
cum omne corpus eius transformauit ad similitudineȝ
ymaginis glorie eius. ¶ Vere hedificabit dominus syon
quia. Respexit orationem humiliũ adimplẽdo petitio/
nes eorũ ⁊ non spreuit preces eorũ sed aduentu suo visi
tauit mundũ quod summe olim desiderabatur. Scribãtur
hec quia digna sunt memoria vt generationes sequẽtes
de hoc habeant noticiam vt quod in prophetis eis est re
promissum in se cognoscãt esse adimpletuȝ: quod si factũ
fuerit ⁊ populus q̃ regenerabitur fõte baptismatis lau
dabit dñm. ¶ Hec .s. scribantur ꝙ deus. Prospexit de ex
celso sancto suo peccatores longe positos oculis miseri/
cordie sue quod fecit quando visitauit nos oriens ex alto
in sua incarnatione. ¶ Prospexit autem. Vt audiret vt
per ipsum mediatorem filium audiret gemitus sancto
rum patrũ qui in inferno erant compediti ⁊ vt solueret
a vinculis peccatorũ filios mortuoruȝ in peccatis. ¶ Ad
hoc absoluit vt ipsi soluti. Annũtient in presenti eccle
sia nomen domini eius fidem libere confitendo: quod aũt

non audebāt eum interficerentur ꝛ laudes ei debitas an/
nūcient [in eadem ecclesia] ¶Ita annūcient nomen domi
ni. Et faciant populos dispersos [per diuersas partes or
bis cō uenire in vnitate fidei ꝛ morū [ꝛ reges vt seruiant
domio [redemptori nostro ¶De hijs ecclesia gratias agēs
Respondit [cristo non lingua sed vita assentiendo sue uo
cationi ꝛ obsequēs preceptis eius ꝛ ambulās [in via vir/
tutis sue [constāter persistendo in bono: verū quia quidā
dicebant ecclesiam cito defecturam petit super hoc certi
ficari: dicens [paucitatem dierū annūcia michi [quia pau
ci sunt secundum opinionē aliquorum. ¶Et quia omne
quod finitur exiguū est orat vt eternitati adiūgatur post
istos exiguos diēs dicens. Ne reuoces me [.i. non desinā
[in istis diebus dimidijs] sed perfice eos vsq; ad finem se
culi [ꝛ postea adiungar annis tuis qui sunt eterni. ¶Bñ
dico ꝙ anni tui sunt eterni. Quoniā tu domine [nec ini
cium habuisti nec finem habebis: non iniciū habuisti [qa
in inicio terram fundasti [ergo ante terram fuisti sine ini
cio vnde eternitate precedis omnia [ꝛ opera manuū tua
rum sunt celi [quia tu eos fecisti. ¶Quod finem non sis
habiturus patet quoniaz. Ipsi celi peribunt [non quātū
ad substātiam sed quātum ad aliquam dispositionez vel
qualitatem [tu autem permanebis omnino imutabilis:
omnes sicut vestimentum veterascent [a statu in quo sūt
quia secūdum corruptionem hominū ipsa elementa qua
si corrumpuntur veluti terra que iam minus fertilis est
quam prius ꝛ aer minus salubris. Et sicut opertorium
mutabis eos [celos ꝛ elementa quia manente eorū sub/
stantia in qualitatibus mutabuntur [tu aūt idez ipse es]
semper penitus imutabilis [ꝛ anni tui nō deficient] q̄a e
terni sunt. ¶In qua eternitate. Filij [.i. imitatores ser/
uorū tuorū apostolorum [habitabunt tecum] post termi
nū huius vite [ꝛ opera eorū] semper actu ꝛ continue [fe/
rentur in te deum nunq; cessantes a laude tua.

¶Psalmus. cij. In quo intitatur fidelis
populus ad laudandum deum.

Benedic⌋ benedictiõe laudis ⌊anima mea dño et
omia que intra me sũt⌋ .s. intellectus volũtas
ceterecꝫ potentie ⁊ vires nulla discrepet bene/
dicere⌊nomini sancto eius⌋ quia corde totisqꝫ a
nime viribus laudãdus est deus. ¶Et quia hoc maxime
faciendũ est iterum repeto. Benedic aia mea domino⌋
⁊ vt semper benedicas ⌊noli obliuisci beneficia sua⌋ que i
numera sunt. ¶Item benedic aia mea domino quia ipse
est. Qui propiciatur omnibus iniquitatibus tuis⌋ eas re
mittendo. ¶Item quia ipse est⌊qui sanat omnes infirmi
tates tuas⌋ nũc fouendo blandis nũc secando asperis om
nipotenti enim medico nullus insanabilis languor occur
rit. ¶Ceterum benedic anima mea domino quia ipse est
Qui redemit per preciũ sanguinis filij sui⌊animã tuã
de interitu⌋ perpetue dampnationis: benedic iterũ domĩo
quia ipse est⌊qui te iustum sua misericordia ⁊ in suis mi
serationibus coronabit corona⌋ glorie ineternum ¶Pre
terea benedic anima mea domino. Qui replet in bonis
desideriũ tuũ⌋ ⁊ solus ipse qui fons omniũ bonorum est
replere potest: quod tũc facit cum scõs suos trãsire facit
de hoc seculo ad domũ beatitudinis sue vbi sancti oĩbus
bonis replebũtur⌊⁊ renouabitur vt aquile iuuẽtus tua⌋
in resurrectione in qua sci in etate iuuenili resurgẽt mu/
tati de corruptione in incorruptionem. ¶Amplius bene
dic anima mea dño quoniam ipse est. Faciẽs misericor/
dias⌋ est etiam faciẽs⌊iudicium⌋ .i. vindictam ⌊omnibus
iniuriam pacientibus⌋ vt oppressis impijs erigat paupe/
res suos. ¶Propheta narraturus misericordias quas de/
us fecit patribus antiquis inquit. Notas fecit Moysi
precepta legis que sunt vie veniẽdi ad salutem ⁊ manda
ta sue volũtatis expressiua⌋ per moysẽ nota fecit⌊filijs is
rael. ¶Et ipse est⌋ Miserator⌋ actu exhibẽs nobis multa
beneficia sine merito nostro ⁊ idem dñs⌊est misericors⌋
in natura sua⌊ lõganimis⌋ quia expectat nos diu ad peni
tentiam ⁊ ipse idem est deus ⌊multum misericors⌋ quia
quotidiana ⁊ innumerabilia condonat nobis peccata cito

enim flectitur ad misericordiaz. ¶Unde. Nō imperpetuū
irascetur / electis suis / nec ineternū cōminabitur / illis sed
finaliter placabitur. in presenti tamen percutiet ex amo
re ad emendationem. ¶Bene dixi ꝙ est multum miseri/
cors quoniam. Nō secūdum peccata nostra fecit nobis /
quoniā nos merebamur irām ⁊ mortem eternam ⁊ ipse
vsus sūma clemētia dedit nobis omniū peccatorū remis
sionem / nec secūdum iniq̄tates nostras retribuit nobis /
majora enim flagella merebamur. ¶Bene dixi ꝙ nō se/
cūdum iniquitates nostras retribuit nobis. Quoniā se
cundū magnā mēsurā misericordie sue corroborauit mi
sericordiā suam super timentes se / quia eos iugiter prote
git ⁊ cōfirmat. Quātū distat lux a tenebris lōge fecit a
nobis iniquitates nostras / liberando nos a malo culpe.
¶Bene dixi ꝙ misertus est dn̄s nobis timētibus se quo/
niā. Sicut pater / aliquādo blāde / cōsolatur filiuz / aliquā
do voto pie correctionis flagellat miserēdo illius vt meli
orem reddat / ita dominus miseretur suis / Ideo quidē mi
seretur / quoniā ipse cognouit fragilitatē nostraz / ¶Unde
sequitur. Recordatus est quoniam puluis sumus / q̄tuz
ad corpus / homo est sicut fenū / ad modicū tempus vitēs
vita eius ⁊ fortitudo ⁊ splendor eius / tanꝙ flos agri sic /
leuiter / efflorebit / .i. marcescet. ¶Et hoc vere. Quoniā
spūs / rationalis qui in homine est / pertransibit ab eo et
nō subsistet / homo quia dissoluta cōiunctione anime cum
corpore nō est homo / ⁊ amplius in hac vita nō viuifica/
uit hoc corpus mortale / nisi diuina virtute operāte. Mi
sericordia domini ab eterno / promissa / ⁊ vsq ieternū / per
māsura / super timētes eū / timore filialis reuerentie. Et
iusticia illius / retribuens mercedez operibus bonis / his
qui seruāt precepta eius / corde retinēdo ⁊ opere cōplēdo
Et memores sunt mādatorum eius / nō ad audiendū tā
tum sed / ad faciendū ea / nō enim auditores legis tantuz
iustificabuntur apud deuz sed factores. ¶Et memores es/
se debemus mandatorū eius. quia Dominus in celo pa
rauit sedem suam iudiciariaz / ⁊ de omnibus iudicabit et

ne impotentem iudicē putes sequitur [regnū] .i. potestas [ipsius omnibus dominabitur] nullus enim resistere po/ terit eius imperio. ¶ Et quoniā deus taz vniuersalis est dominus propheta monet etiam alias creaturas ad lau/ dandū deum dicens. Benedicite [huic domino] omēs an geli eius potentes virtute adimplentes mādatum illius] paratissimi q volūtarij [ad exequendū vocem preceptorū eius] illico quo fuerat locutus. Benedicite domino oēs ordines [angelorū vos dico] ministri eius qui facitis vo/ lūtatem eius. Benedicite domino omnia opera eius] ce lestia q terrestria [in toto mūdo] in quo dominatur .i. da te michi materiā benedicendi domino quoniā omnes|cre ature laudant dominū [tu anima mea benedic illi]

¶ Psalmus .ciij. In quo monet ad laudem dei.

Benedic anima mea dñm] pro tātis beneficijs q muneribus gratiarū eius q cōuersus prophe ta ad deum ait [o domine deus] bene debet aia mea te benedicere quoniaz [magnificatus es] magnus nature nobilitate magnus potestate magnus sa pientia magnus misericordia q hoc [vehementer] .i. icō/ prehensibiliter quare major es omni laude. ¶ Bene mag nificatus es. Qui habes angelos q homines sanctos de/ core eterno splendidos q luminosos te incessanter laudan tes q lux vndiq tibi] est qui habitas lucē inmarcessibilē. ¶ Merito magnificatus es quoniā magnitudo potentie tue relucet in omnibus creaturis tu es qui. Celuz quasi tētoriū super emisperiū nostrū extendis sine labore ac si quis extenderet pellem. tu es qui tegis superiora eius] s. celum sidereū aquis. s. celo cristallino quod propter dya/ phanitatem aqueū nominatur. Tu es qui uisibiliter as cendens in celum. Posuisti nubem ascensum tuuz qui superas omnem velocitatem ventorū] qui vbiq es pēs ¶ Tu es qui. Spūales substātias facis nūcios tuos q mi nistros tuos plenos dilectione dei vt etiam alios vrant]

et ascendant ad dilectionē sui creatoris ascensos et effica/
ces ad executionem tue voluntatis. ¶ Tu es. Qui funda
sti terram ita stabilem q firmā ꝙ non inclinabitur in se
culum seculi] terra enim ineternū stat. Mare occeanum
quasi vestimentū circūdat terrā] vndiq excepta vna par
te que discooperta remansit propter vitam hominū q a
nimaliū terrestriū [super montes stabūt aque] pluuiales
que generantur ex nubibus. Ad beneplacitū tue volun/
tatis mouebūt se aque flatu ventorū a.te concitatorum
de loco ad locum] q a clāgore tonitruorū q fulgurū que
generantur in nubibus ad modū formidātis se habebūt
quia per terribiles ventos desiccantur. ¶ Quibus aquis
fugientibus siue motis. Ascendūt].i.apparent alti[mō
tes q descendunt].i.apparent [campi] in humili loco [sed
non omnes] in eadem altitudine vel in eadem humilita/
te sed secundū ꝙ disposuisti eis. Terminū posuisti] aquis
maris occeani nec cōuertentur operire terram] sicut fe/
cerūt tempore diluuij quod totum mundum occupauit.
Qui emittis fontes in cōuallibus] quia de mōtibus flu
unt aque in valles [q aque] fluentes [pertransibunt] de lo
co ad locum [inter mediū montiū] ad sustētationem vinē
tium. ¶ Unde sequitur. Potabunt omnes bestie agri et
reficientur onagri insiti sua]. Super ea] q̄ dicta sunt mō
tes q valles q fontes [volucres in aere] volantes [habita/
bunt q de medio] foraminū [petrarū dabunt voces] cāran
do. ¶ Tu es. Rigans montes de nubibis pluuiosis] ge/
nerans super montes [q de effectu pluuiarū que sunt ope
ra tua fecūdabitur terra. Producens fenum jumentis]
vnde ipsa nutriātur [q herbā vt seruiant hominibus] que
propter hoc facta sunt. ¶ Unde sequitur. Sustentas aūt
iumenta. Ut educas frumentū] q talia [de terra] ad sus
tentationē humane vite [q vinum letificet cor hominis]
¶ Tu es etiam. Producens oleum ad condimentū cibo
rum] natura enim olei est ut multum foueat carnem [q red
dat hilarem q panis cor hominis confirmet] siue roboret
¶ Et ex pluuia. Humectabūtur] arbores campi ad eorum

nutrimentum ⁊ fructificationē ⌊⁊ cedri libani quas plantauit dominus illic⌋.i.in cedris⌊passeres⌋ animalia minuta⌊nidificabūt⌋. Herodij⌋qui rex passerum dicitur: nidus⌊est in cedris: montes excelsi sunt⌊refugium ceruis⌊⁊ cauernosa loca refugiū irinacijs que animalia parua⌋spinosa esse dicuntur. Posuisti lunam vt distinguat ⁊ variet tempora ⁊ sol⌋sic determinate⌊tendit ad occasū ac si haberet cognitionem⌋. Posuisti tenebras⌋in emisperio nostro per occasum solis⌊⁊ facta est nox in ipsa pertransibunt⌋de loco ad locum⌊oēs bestie silue⌋ illud eniꝫ tempus est diuina dispositione ydoneū in quo bestie querāt sibi victum. ¶Unde sequitur. Catuli leonū⌋pertrāsibunt ⌊famelici ⁊ leones ipsi⌋⁊ alie bestie ⌊vt rapiant ⁊ querāt escam sibi. ¶Qui. Capta preda ⁊ orto sole reuertūtur ad cubicula sua⌋ ¶Orto sole ⁊ iam bestijs collocatis. Exibit homo ad opus suū ⁊ ad operationem suā⌋ cōtinuādaꝫ ⌊vsq; ad vesperam⌋¶Cum omnibus istis inspectis admirabilis occurrat altitudo diuine potētie ⁊ incōprehensibilis altitudo diuine prouidentie propheta ⁊ secum quilibꝫ fidelis admiratiue dicit. Valde magnificata sunt opera tua domine⌋excedunt humanuꝫ sensum⌊oīa in sapientia fecisti ipleta est terra hominibus ⁊ aīalibus⌋⁊c ⌊que sūt creature tue⌋. ¶Non solum celum ⁊ terrā tua prouidētia regis sed etiaꝫ. Hoc mare magnū ⁊ spaciosū manibus⌋ nauigantiū in quo simul possunt nauigare multi⌊illic⌋i. in hoc mari⌊reptilia⌋pisces diuersarum manerierū⌊⁊ naturarū quorū non est numerus⌋certus apud aliquē hominem. ¶In quo mari pisces. Parui ⁊ magni mōstra maxima vt cete grandia⌋discurrūt ⁊ q̄uis tot taꝫ ⁊ magna monstra sint in mari tamen⌊illic naues transibūt⌋ illese que de vna terra ad aliā necessaria deportāt. ¶Inter hec anialia est etiā in mari cetus grandissimus piscis. Draco⌋dictus qui deuorat alios pisces qui licet sit ⌊magnus ⁊ fortis piscis⌋faciliter tamen illuditur ⁊ occiditur⌊quē formasti ad illudendū ei⌋ non sic intelligas ꝙ si assumatur finaliter.s. ꝙ ad hunc finem sit formatus sed teneturꝫ

consecutiue quia illusio sequitur conditioné ejus: vnde cum ille piscis velit deuorare alios pisces: illi pisces na/ turali instinctu fugiút ad ripá vbi cetus natare nó potest propter aque paruitaté: ꝛ jdeo cetus eos insequés impin git se ad terram ꝛ ibi a piscatoribus occiditur ꝛ sic illu/ sus sua spe frustratur. omnia tamen animalia viuentia in terra ꝛ in aquis a te expectant vt des illis escam in té pore oportuno secúdú códitioné cuiuslibet speciei natu/ ralé. ¶ Que animalia. Dante te colligét apcriéte te ma nú tuam per diffusionem tue bonitatis in effectibus oia jmplebuntur bono conueniéti sue nature. Auertéte au té te facié tuam denegando predictam diffusioné bonita/ tis tue turbabútur ex defectu nutriméti aufer es spúm corú ꝛ deficient a vita ꝛ in materiá vnde súnt formata q̃ pro magna parte est terra reuertetur. ¶ Emittes tue vo lútatis effectum ꝛ de nouo formabútur in eadé specie se cúdú cursú nature ꝛ renouabis facié terre sicut patet in estate in qua terra renouatur herbis floribus ꝛ fructibus quibus priuata fuerat in hyeme. ¶ Enumeratis diuinis operibus propheta inq̃t. Impédatur dño laus ꝛ honor debitus nó ad tépus sed in eternum letabitur dñs in crea turis suis ad suam gloriam ordinatis. Qui visitat ho/ mines habitátes in terra minoris status ꝛ facit eos tre mere de peccatis: melius est eni tremor humilitatis q̃ có fidétia suprbie. q̃ tágit cóminatione vel aliquo flagello p secutionis móntes i. potétes q̃ prius erant supbi jactátes se fumigant lacrimosa cópúctione peccata sua plorátes ¶ Quia hec predicta fecit dñs: ꝛ jdeo hijs inspectis. Lau/ dabo dñm q̃diu viuá hic ꝛ in futura vita psallá deo meo q̃diu sú Jocúdú gratú acceptú sit jlli s. deo eloq̃uz lau dis mee ego vero delectabor in diuinis consolationibus nó in terrenis. Deficiant peccatores iniq̃ obstinati in malo jta vt nó sint iniqui sicut prius sed justi ꝛ pro oibus hijs bñficijs dei benedic anima meo dño.

¶ Psalmus. ciiij. in quo monet ad laudé dei.

LAudate dominum⌋pro beneficijs ab eo obtē/
tis⌊⁊ inuocate nomē ejus⌋ pro obtinendis.q̄a
gratitudo de preteritis bn̄ficijs est optima dis/
positio pro futuris impetrādis⌊ānūciate inter
gentes opera potestatis sue⌋⁊ bonitatis declaratiua sicut
eni de vestra salute solliciti estis sic ⁊ de aliorum salute.
Cantate ei⌋ore ⁊ corde laudādo⌊psallite illi⌋bona opatio
ne⌊narrate⌋alijs predicādo⌊oia mirabilia ejus⌋vobis no
ta vel aliqua de omibus q̄a nullus potest omnia narrare
¶Facite bona opera in q̄bus merito. Laudemini⌋⁊ hoc
⌊in nomine sancto ejus⌋ad ejus gloriam bona vestra diri
gēdo q̄ dedit velle ⁊ posse. q̄uis caro molestijs affligatur
mens tamen⌊letetur cor querentium dominū⌋in spe pa
trie celestis vt cū hylaritate ⁊ jocunditate diuina pficiāt
Querite dn̄m⌋ex studio ⁊ intenta mente bona operan/
do ⁊ illuminemini in agendis⌊⁊ confortamini⌋in carita/
te cristi vt bona opera incohoata perficere possitis⌊queri
te presentiā ejus⌋nō ad horā sed⌊semper⌋vt hic habeatis
ejus cognitionē veraz ⁊ i futuro clare eius faciē itueami
ni. ¶Quia ad q̄rēdum deū maxime disponit memoria
fidei antiquorum patrum ⁊ operum que deus fecit illis
ait. Mementote mirabiliuz eius que fecit filijs israel⌋
educēdo eos de egipto⌊⁊ signa⌋que patrata sūt in egip/
to⌊⁊ precepta oris ejus⌋. ¶Dico memētote horū vos q̄
estis. Semen⌋i. imitatores fidei⌊Abrahe serui dei⌋vt si
cut abrahā cujus semē estis deū spiritualiter quesiuit ⁊
ei in fide seruiuit ita ⁊ vos facere debetis: vos dico etiaz
⌊filij jacob electi eius⌋quem si imitamini luctando cōtra
vicia ⁊ cōtra carnem inter electos dei cōnumerabimini.
Et ne putes filios abrahe tātū esse i vna gēte secūdū car
nē ait. ¶Ipse dn̄s deus noster in vniuersa terra⌋ habet
⌊judicia sua⌋i vniuersa terra sūt jacob ⁊ israhel. i. fideles
q̄bus judicia suis manifestat sed nō alij gēti ꝙ cristiane.
Memēto dico dei q̄a ipse. Memor fuit⌋implendo pro/
missa⌊testamēti sui⌋noui duraturi⌊ieternū i quo promit
titur hereditas eterna⌊verbi sui⌋etiaz memor fuit⌊quod

mãdauit in omnes generationes] credentes in eũ hoc est verbũ fidei verbũ euãgelij quod extenditur in omẽs generationes pro quo seruato redditur promissũ eternum quod per testamentũ ante significauit quod nõ mãdauit sed promisit promissum est q̃ accipere debemus mãdatũ quod facere debemus hoc est fides vt justus ex fide viuat ⁊ huic fidei promittitur hereditas. ¶ Memor fuit verbi Quod disposuit ad Abraam] cũ ei dixit per memetipm juraui q̃a fecisti rẽ hanc ⁊c. seq̃tur bñdicã tibi ⁊c. [⁊ juramẽti sui ad ysaac] cũ ait ad Abrahã in ysaac vocabitur tibi semẽ. Et statuit illud verbũ fidei] de cultu vnius dei jacob [in preceptũ] ad faciendũ ⁊ obseruandũ [⁊ jsrahel] quod idẽ est quod jacob eiusdẽ precepti adimpleti merce dẽ q̃ fidelibus eterna ⁊ incõmutabilis erit. Dicens tibi dabo terrã chanaã] figuraz eterne hereditatis q̃ terra promissionis [funiculo] distribuẽda erat in diuersas partes. ¶ Hãc terrã chanaã promisit. Cum] illi quibus promisit [essent numero breui] ⁊ ita breui q̃ [paucissimi] quia Abraham ysaac ⁊ jacob tantũ erant quorũz meriro promitteretur ⁊ erãt cũ hoc aduene nõ ciues terre promissionis. vnde q̃si extranei ibi habitabãt. Et ptrãsierũt de gẽte i gẽtẽ] alterã vnde abrahã exiuit de terra caldeorũ ⁊ venit in mesopotaniã: ⁊ deinde in terrã promissionis [⁊ de regno ad populum alterum] venit in egiptum similiter ysaac de terra chanaã peregrinatus est. ¶ Qui pertranse undo tot varias gẽtes durare potuerunt quia dominus. Non permisit hominẽ nocere eis] notabili nocumẽto [⁊ corripuit pro eis reges] q̃ volebant nocere sicut pharaonem qui abstulerat Abrahe Sarram ⁊ abimalec q̃ abstulerat ysaac Rebechã ¶ Dicẽs. Nolite tãgere cristos meos] .i. vnctos mea gratia [⁊ in prophetis meis] cujusmodi erant Abraham ysaac ⁊ jacob [nolite maligne agere]. Hanrãs propheta quomodo factũ sit q̃ p̃dicti sãcti patres pertrãsiuerũt de gẽte i gentẽ ⁊c. ait. Et vocauit] .i. jussit [vt fames esset sup̃ terrã] p̃ quã famẽ [omne sustẽtamẽtũ

panis] pro magna parte [cõtriuit] ⁊ per hoc coacti sũt in egiptũ ire: ⁊ ita ad aliã gẽtẽ trãsire ⁊ precessit eos joseph ¶ Unde sequitur. Misit ante eos] jacob ⁊ filios ejus [virũ joseph] in egiptũ q̃ [in seruitiũ vẽditus ẽ] a fratribus suis Humiliauerũt] egiptij [in cõpedibus pedes ejus] ad accusationẽ dñe sue ⁊ dolor de infamia [timor] de morte [ptrãsiuit aiam ejus donec veniret] interpretatio sõnij pharaonis q̃ fuit [verbũ eius] sicut dicẽtis ⁊ dñj sicut ispirãtis. ¶ Unde sequitur. Eloquiũ dñi] .i. spũs reuelans ministeria [ignuit eũ] viuaciter excitauit vt futura diceret ⁊ q̃a somnia ita exposuit [misit rex] pharao [⁊ soluit eũ] de vinculis q̃bus tenebatur princeps ipse populorũ egipti [dimisit eũ] ex toto liberũ. ¶ Cognoscẽs aũt pharao per interpretationẽ somnij sui q̃ joseph haberet spũm dei. [Cõstituit eũ dñm domus sue ⁊ principẽ omis possessionis sue] ¶ Nõ tãtũ vt haberet curã tẽporaliũ. sed. [Vt erudiret principes eius sicut semetipsũ] de diuinis quorũ illi noticiã nõ habẽt [⁊ senes eius prudẽtiã doceret] de hijs q̃ dejerãt. Intrauit jsrabel cũ filijs] ⁊ familijs eorũ ⁊ hoc ad mãdatũ joseph ibi regnãtis: vt possint ibi viuere tẽpore famis [⁊ jacob accola fuit in] egipto q̃ diciturterra [chaz] filijs Noe prius habitauit. Et ibi auxit dñs populũ suũ vehemẽter] quoniã ex septuaginta hominibus sex centa milia armorũ eduxit [⁊ firmauit eũ super iimicos ejus] q̃a tẽpore moysi inuitis egiptijs eduxit eos deus ⁊ illos multis modis afflixit. ¶ Prophera narraturus q̃ facta sũt in egipto dicit. [Cõuerti permisit deus cor egiptiorũ vt odirent] per inuidiam [populũ jsrabel ⁊ dolũ facerent in seruos ejus] laboribus aggrauãdo vt luti ⁊ lateris operibus oppressi minuerentur serui dei. ¶ Ad quorũ liberationem elegit deus ministros de quibus ait. Misit Moysen seruum suum] ad liberandũ eos ad pharaonem ⁊ associauit ei [Aaron quem elegit] ad hoc ministerium ¶ Et posuit in eis] .s. Moysen ⁊ Aaron legatis suis [virtutes faciendi miracula] minora ⁊ majora [in terra egipti] ad

verba Moysi ⁊ Aaron que sequuntur. Misit tenebras palpabiles ⁊ obscurauit tempus vt nullus cognosceret alium ⁊ non exacerbauit omnes sermones suos quia cū pharao penitētiam promittebat deus renouabat plagas ⁊ sic dulcorabat sermones suos licet sciret eos futuros obstinatos ⁊ durissimos. Conuertit aquas in sanguinem ⁊ occidit pisces eorum. Impleuit terram eorum ranis non modo in locis exterioribus ⁊ communibus sed ⁊ secretis cubilibus pharaonis ⁊ principum ejus. Dixit ⁊ venit cinomia .s. musca canina ⁊ cinifes qui intrabāt eis in oculos ⁊ hoc non in paucis locis sed ⁊ omnibus finibus eorum. Posuit pluuias eorum cum grandine ⁊ ignem comburentem .s. fulmina in terra ipsorum. Et percussit grandine ⁊ fulminibus vineas ⁊ ficulneas eorum ⁊ contriuit lignū finiū eorū .s. arbores fructuosas Dixit .i. voluit ⁊ venit locusta ⁊ brucus fetus eius cuius non erat numerus. Et comedit locusta ⁊ brucus omnem herbam in terra eorum: ⁊ comedit omnem fructum terre eorum. Et percussit omne primogenitū tā hominū ꝗ animaliū in terra eorū ⁊ primitias omniū frugū. Propheta exponens bñficia collata populo israhel ait. Et eduxit filios israhel cū argēto ⁊ auro q̄a vasa aurea ⁊ argētea q̄ ab egiptijs mutuauerant precepto dñj deportarūt ⁊ nō erat in tribubus eorū infirmus quod valde mirabile fuit ꝗ in tāta multitudine nullus ifirmaretur. Et tūc .s. post submersionē exercitus pharaonis. Letata est egiptus .i. illi q̄ remāserāt q̄a inde judei profecti erāt ⁊ hoc q̄a timor eorū incubuit sup egiptios ne redirent judei ⁊ reliq̄as egipti consumerēt. Narrat bñficia data illis postꝗ eduxit eos deus in deserto. Expandit nubē in protectionē eorū ne vrerētur ab ardore solis ⁊ ignē ut luceret eis cōtra tenebras p noctē. Petierūt carnes ⁊ venit coturnix in maxima multitudine ⁊ māna descēdēte de celo aereo saturauit eos. Distrupit petrā ⁊ fluxerūt aque abierūt in deserto larga fluēta q̄ sequbantur eos p desertū. Hec bñficia non fecit eis deus

pro meritis eorũ qa populus rebellis fuit q murmurãs contra dominũ. sed Quoniã memor fuit promissionis quã fecerat Abrahe fideli seruo suo dicẽs tibi dabo terrã hanc q in semine tuo bñdicẽtur omẽs gẽtes. Et eduxit post morte Moysi de deserto poplũ suũ sub ducatu josue in terrã promissionis in exultatione q electos suos in letitia qa murmuratores domini furore pcussi interierũt. Et dedit illis regiones gẽtiũ vbi habitabãt gẽtiles ciuitates castra q possessiones laboribus aliorũ acq̃sitas possederũt. Et hec bñficia fecit eis deus nõ vt luxu defluant vel puersa securitate torpescãt. sed Vt iuste viuãt secũdũ mãdata eius q legis misteria diligẽter intelligãt.

Psalmus. cv. in quo monet ad geminã cõfessionẽ. s. laudis q peccatoris.

Confitemini dño confessione laudis quoniam bonus q solus natura bonus: solus pfectus nõ solũ in se bonus est sed diffusione bonitatis sue sup omẽs creaturas. vel cõfitemini dño peccata vẽa vt cõseq̃mini veniã: quoniã bonus. i. misericors q facilis ad indulgẽdũ quoniã in seculũ. s. pseus tãtũ misericordia eius nisi eni hic cõuersi fueritis i futuro misericordiã nõ inuenietis Sed. Quis loqtur ad plenũ opa q̃ potẽter operatur q narrabat oẽs laudes eius nullus vtiq: qa cũ sit infinite bonitatis sup omnem laudem est. Et sic nullus sufficiat enarrare laudes eius. Beati tñ hic beatitudine spei q in futuro beatitudine rei q̃ habẽt discretionẽ qd sit bonũ q qd malũ q habita discretiõe faciũt executiõez bonorũ operũ omni tẽpore Memẽto nostri dñe in bñplacito tuo i. i filio quẽ ex solo bñplacito tuo nõ ex hominũ meritis ad redẽptionẽ misisti q vt in hoc sit visita nos per filium tuum in quo saluemur saluatione eterna Visita dico. Vt videamus te facie ad faciem per bonitatem gratie quam prestas electis tuis: visita nos vt delectemur in letitia electorum tuorũ que est tu ipse sum/

mum ⁊ verum ⁊ incōmutabile ⁊ beatificum bonum vt
lauderis a nobis [cum cetera hereditate tua]. ¶ Peto ꝙ
visites nos quoniā opus est. [Peccauimus enim vt pa/
tres nostri] eorum peccata imitantes [injuste egimus] cō
tra proximum [iniquitatē fecimus] peccādo contra deuz
[Patres nostri in egipto nō intellexerūt mirabilia tua]
que pro eis feceras in egipto [nō fuerūt memores mise/
ricordie tue] facte eis in liberatione eorū a seruitute Pha
raonis ¶ Nō fuerūt dico memores jmmo. [Irritauerūt]
in [Moyse deum] [ascendentes] de egipto [versus] [mare ru
brum] diffisi de potestate sua. ¶ Non obstante autem eo
rum murmuratione ⁊ diffidētia. Saluauit eos [ab inse/
quētibus egiptijs nō propter merita eorum sed] [propter
nomē suum] [ampliandum ⁊ glorificandum] [vt notam
faceret potentiam suam]. ¶ Saluauit autem sic. quia
[Increpuit] [siue crepauit] [mare rubrum] nō voce sed ope
re ⁊ precepto [⁊ exsiccatum est ⁊ deduxit filios jsrahel in
illa profūditate maris sicut in deserto]. i. in loco plano
⁊ sicco. [Et saluauit eos de potestate egiptiorū] [psequētiū
eos] [⁊ redemit eos de captiuitate pharaonis] [Et operuit
aqua] [pharaonē ⁊ egiptios] [tribulātes eos ⁊ vnus ex eis
nō remāsit] [q̄ nō submergeretur. ¶ Quibus miraculis vi
sis. [Crediderūt verbo dñi] [⁊ moysi] [⁊ laudauerūt laudem
ejus] [dicētes illud. Cantemus dño gloriose eni ꝛc. [Cito
defecerunt] paruz steterūt in laude eius [obliti sūt operū
ejus] [q̄bus eis prouiderat in periculis majoribus] [⁊ non
expectauerūt patiēter] tempus quo deus disposuerat eis
subuenire secundū [consiliū volūtatis sue] [sed preuenerūt
murmurando sine ratione. [Et concupierunt] non solum
naturalē cibum vt panē ⁊ aquam sed [concupiscētias] [i.
delicatos cibos] [in deserto ⁊ temptauerunt deum in de/
serto in quo erat penuria aque] [dubitātes de potētia sua
¶ Et licet sic deū tēptarēt. [Dedit eis petitiones eorū]
⁊ hoc vsq̄ ad plenitudinē [misit eni saturitatē i aias eorū
Et nichilominus non cessauerunt a malo: nam honorē

ambiētis dignitatis sacerdotalis. Irritauerūt Moysen in castris ⁊ Aaron cōsecratū deo]chore ⁊ sibi adherētes inuidētes ꝙ Aaron ⁊ filij ejus soli habuerūt sacerdotiū ¶Propter quā irritationē. Aperta est terra ⁊ degluti/uit Dathan ⁊ Abiron cū sua familia]⁊ sup oēs se clausit Et exarsit ignis in cōgregatione]cōsentiēte istis predic/tis de thuribulis eorū ⁊ intātū[ꝙ flāma cōbussit peccato tes].s.ccl.q̃ offerebāt incēsū illicite vēdicātes sibi sacer/dotiū Aaron. ¶Propheta describēs peccatū adoratōnis vituli ait. Et fecerūt vitulū in oreb]⁊ absentiam Moy si qui ascēderat in montē ad dn̄m nō tollerātes[adoraue rūt sculptile vel cōflatile] ¶Et sic faciēdo. Mutauerūt gloriā suam].i.deū qui erat eorū gloria[in similitudinē vituli comedētis fenū].i.gloriā ⁊ honorē debitū deo at/tribuerunt nō vero vitulo sed simulachro vituli. Et sic obliti sunt deum qui saluauit eos]ab egiptijs[qui fecit magnalia in egipto]egiptios flagellādo multipliciter[ter tibilia in terra cham].i.in eadem egipto[terribilia i ma ri rubro] Pharaonem ⁊ exercitum eius submergendo ⁊ mare diuidendo. Et]propter ista peccata[dixit]cōminā/do[vt disperderet eos]quia digni erant omnes perire .⁊ disperdidisset [si non moyses electus eius stetisset in cōtra dictione]suis orationibus impediēdo ne disperderet eos. ¶Stetit ergo Moyses in cōfractione. Vt auerteret irā eius ne disperderet eos]⁊ nō tantū predicta mala fecerūt sed etiā[terram]promissionis[desiderabilē] fluentē lac ⁊ mel quā dominus eis promiserat[pro nichilo habuerūt]

¶Et hoc ideo q̃a. Non crediderunt verbo eius]quo promiserat eos introducere in terram illā quia reuersis exploratoribus suis cum nūciarent terram illam bonā esse: homines tamen terre illius tales esse quorum vnus cētū iudeos posset occidere timuerunt[⁊ murmurauerūt in tabernaculis suis]dicentes queramus nobis ducem ⁊ reuertamur in egiptum: melius enim esset nobis adhuc esse in seruitute q̃ in pugna istorum perire[⁊ non exau/dixerunt vocem domini]quia dubitauerūt de terra quā

deus promiserat eis. Et] tũc [eleuauit manũ suam] dñs .i. parauit se ad vindictam faciẽdam [super eos vt prosterneret eos in deserto] tunc enim lata est diuina sentẽtia vt omnes qui numerati fuerant a. xx. annis ꝗ supra nõ ingrederentur terrã promissionis sed morerentur in deserto preter Caleph ꝗ Josue. ¶ Non tantũ leuauit manum vindicte sue in eos sed etiã. Vt deiceret semen eorũ per diuersas nationes et regiones] hec autem pena precibus moysi fuit impedita ¶ Et merito disperderet eos. Qui a iniciati sunt] .i. consecrati: cõsecrauerũt enim se ydolo [Belfegor] Bel est ydolũ. Phegor est mons vbi colebant ꝗ nõ solum sacrificauerũt ydolis sed etiam [comederunt de carnibus ymolatis simulacris mortuorũ hominum] quos deos dicebãt vt Joui Mercurio ꝛc. ꝗ hoc causa venerationis. Et tũc irritauerũt eum in peccatis ab eis proprio ingenio male disposito inuentis] ꝗ studiose factis [et multiplicata est in eis ruina] quia tũc occisi sũt ex ipsis viginti quinq̃ milia ¶ Et stetit Phinees] constãter cõtra ydolatras accensus zelo dei ꝗ transiens coeũtes. s. iudeũ ꝗ madianitam [placauit dñm] sic faciẽdo [ꝗ cessauit plaga populi. Et] dominus qui nouit quãta caritate populi et zelo dei Phinees illud fecerit [reputatum est ei ad iusticiam] .i. reputatus est in hoc iustus [ꝗ hoc in omnem generationem vsq̃ in sempiternũ. ¶ Non solum in predictis locis irritauerũt indei deum sed etiam. Irritauerũt eum ad aquas contradictionis] quia impatiẽter ꝗ contentiose locuti sunt contra moysen propter aque defectum ꝗ per cõsequens contra deum [ꝗ turbatus est moyses ab illis] et hoc [quia exacerbauerũt] .i. iratum ꝗ acerũ fecerũt [spiritum eius] intantũ vt nimia importunitate populi succensus diffidenter exclamauit dicens nũquid de petra hac poterimus vobis aquã eicere. Et] ita manifeste ostendit moyses [in labijs suis] in modico loquẽdi hesitationẽ cordis sui quã habuit in hoc miraculo ꝗ in hoc [distinxit] ꝗ se parauit hoc miraculum a ceteris in quibus nullo modo dubitauit: turbatus enim moyses murmure populi insi/

delis non tenuit fiduciam quã debuit propter quod stati fuit a domino reprehensus. q in penam ab ingressu terre promissionis exclusus quod quia moyses nõ sponte fecit sed illorũ malicia prouocatus ideo tãtũ temporaliter [nõ eternaliter punitus est ¶ Iterꝫ populus ille peccauit quoniã cum filij israel intrassent terram promissionis [nõ disperdiderũt gentes] habitantes ibi [sicut preceperat dominus ne ex eorum conuictu sceleribus inuoluerentur q ad ydolatriã traherentur sicut factum est. ¶ Unde sequitur. Cõmixti sunt inter gentes] terre illius contra preceptũ domini [q didicerũt opera eorũ ydolis seruire] filios ymmolare iuxta ritum cananeorũ [q factũ est illis in ruinã] q offensionem. ¶ Unde sequitur. Et ymmolauerũt filios suos q filias suas demonijs] latentibus in ydolis secũduꝫ consuetudinẽ illarũ gentium. Et effuderunt sanguinem innocentem]. s[filiorũ suorũ q filiarum suarũ quas sacrificauerũt sculptilibus chananeorũ. Et interfecti] sunt spiritualiter gladio grauissimi peccati [homines predicti habitantes terram] effundẽdo sanguinẽ innocẽtes q ymmolando illum ydolis [q condempnati sunt in peccatis suis q polluti sunt adulterinis superstitionibus suis] ¶ Et iratus est furore]. i. graui ira [dñs in populo suo q abhominatus est filios israel qui dicebantur hereditas eius] quasi non curans defendere eum. ¶ Unde sequitur. Tradidit eos in manus gentiuꝫ] ydolatrarũ [q dominati sunt eorũ qui oderunt eos]. Et tribulauerũt eos inimici eorum q humiliati sunt]. i. afflicti [sub manibus eorũ] resistere eis non valentes et nichilominus dñs vsus pietate sua [sepe liberauit eos]. Ipsi aũt] hanc misericordiam liberatiõis nõ attendẽtes adhuc [exacerbauerũt deũ consilium eoruꝫ malum sequẽtes] q ideo [propter iniquitates suas humiliati] q modis multis afflicti sunt. ¶ Verum quia in afflictione illorum non defuit misericordia dei ideo sequitur. Et vidit [oculis misericordie sue] cũ tribularentur q misertus est eis [audiens orationem eoruꝫ] q liberauit eos. Et memor fuit promissi sui] quod disposuit ad Abrahaꝫ

de filij sui incarnatione ⁊ ideo pepercit eis si enim omēs propter eorū peccata occidi permisisset nō nasceretur de eis Cristus ⁊ ita vana fuisset pdicta promissio ⁊ ideo [pe/nituit eum] [aliter faciendo ꝙ videbatur facturus ⁊ hoc nō quia illi iusticiam haberent sed] [secūdum multitudinem misericordie sue] [operatus est. Et dedit eos in misericor dias] [in beniuolentiā ⁊ in reuerentiam] [in conspectu gen tium que ceperant eos] vt quos prius despectu habebāt haberent metuendos ⁊ honorabiles. ¶ Propheta suā depcationē pro liberatione populi israel reassumēs ait. Sal uos nos fac domine deus noster [de seruitute ⁊ angustijs quibus populus tuus in diuersis terris affligitur] [⁊ con/grega nos de gētibus] [inter quas dispersi sumus. ¶ Et ad hoc congrega nos. Vt confiteamur] [confessione laudis] [nomini sancto tuo ⁊ gloriemur in laude tua] de qua seq tur. Benedictus dominus deus israel ab eterno in eter/nū ⁊ dicat omnis populus [tam de iudeis ꝙ de gentibus] [fiat fiat] .i. benedictus sit deus.

¶ Psalmus. cvj. In quo cōmendatur misericor dia dei multiplex facta populo israhel.

Confitemini domino [confessione laudis] [quo/niā bonus] [quoniā dulcis ⁊ suauis ⁊ vere] [quo niam in eternum misericordia eius] que nunq̄ negatur vere penitētibus. Dicat nūc [laudes deo] [qui redēpti sunt a domino] a quibuscunq̄ periculis [de manu inimici] [eos affligētis] [de regionibus] [vbi erāt dispersi] [congregauit eos] in terram suā iudeam. Congre gauit [quidem eos] [a solis ortu ⁊ occasu ab aquilone ⁊ ab austro] [quatuor climatibus mundi ¶ Errauerūt in solitu dine vbi nō erat aqua] [errauerūt quia nō inuenerūt] [stra tam ducentem ad aliquā ciuitatem habitabilē] [vbi pos sent habitare quia in desertis non sūt tales vie. ¶ Et qa errabant in locis desertis vbi est inopia victualiū secutus est ꝙ in tantū. Esurientes ⁊ sitientes] redderētur vt vir

tus eorum deficeret. ¶ Et] quia anima. i. virtus eorum
pre inopia deficiebat ideo conuicti [clamauerũt ad domi/
nũ cum tribularentur] errore q fame vt liberaret eos [et
de malis eorũ ineuitabilibus eripuit eos] ¶ Eripuit dico
quia. Eduxit eos in viam rectam] sua prouidentia nõ hu
mana [vt irent in ciuitatem habitationis] in qua posset
habitare secure et de victualibus prouidere. ¶ De quibus
beneficijs gratias agens ait. Confiteãtur domino] confes
sione laudis [homines quibus facte sunt misericordie dei
q filij hominũ quibus mirabilia dei sunt exhibita. ¶ Ide
o debent deum laudare quia non solum duxit in viam sz
a fame liberauit. Quia saciauit animaz debilitatam] ex
deuio itineris [q animã esurientem saciauit bonis] ¶ Ide
o q laudare deberent deũ quia liberauit miraculose. Cap
tiuos sedentes in tenebrosis locis q̃ habent vmbraz mor
tis] vinctos. i. afflictos [duritia catenarũ q austeritate q
paucitate victus] ¶ Causa captiuitatis eorũ fuit. Quia
exacerbauerũt] i. cõtẽpserũt [eloquia dñi] loquentis per le
gem q prophetas [q consiliũ altissimi] quod erat ꝓ iuste
viuerent [spreuerũt]. ¶ Ideo. Humiliatum] q deiectũ est
a superbia [cor eorũ afflictione] dante eis intellectũ [q ifir
mati sunt]. i. debilitati virtute videntes se nichil posse p
se [q nõ erat qui adiuuaret] qui posset eos liberare de cap
tiuitate. ¶ Deficiente ergo omni auxilio humano. Clama
uerũt ad dominũ cum tribularentur predictis malis de q̃
bus liberauit eos]. Liberauit autez hoc modo quia. E
duxit de tenebris q vmbra mortis q vincula eorũ disru/
pit] ¶ Propter que beneficia dignũ est vt. Confiteantur
domino] confessione laudis ꝛc. vt supra. ¶ Merito laudã
dus est deus ab illis. Quia contriuit in eis consuetudi/
nes viciosas que quasi porte non sinebant exire de pecca
to q dyabolicas suggestiões] q̃ quasi vectes fortes firma/
bant q roborabant predictas portas ereas [cõfregit] Et
Suscepit eos de via iniqtatis] ad penitentiaz q ad correc
tionẽ sicut pater suscepit filiũ ad castigandũ benedico de
via iiquitatis quia [propter iusticias suas humiliati sũt]

.i.deiecti vsqz ad interitum. Ita vt. Omnem escā ab/
hominata est anima eorū] infirmitate ingrauescēte] qap/
propiquauerūt] i. fere deuenerūt] vsq ad portas mortis]
ex desperatione recuperande salutis. Et] hac necessitate
coacti] clamauerūt ad dominū cum tribularentur q de ne
cessitatibus eorū liberauit eos]. Hoc modo liberauit eos
Misit verbum suū]. i. imperauit] q sanauit eos] secūdū
illud dic tantū verbuz q sanabitur puer meus dicere cui
dei est facere q ita] eripuit eos de infirmitatibus ducenti
bus ad interitū mortis]. Propter que dignū est vt. Cō
fiteantur dño misericordie eius] ac sicut supra. Dico cō
fiteantur. Et sacrificent sacrificium] non pecudū vt quō
daz sed] laudis] quia laudes bene prolate pro sacrificio re
putantur] q annūcient opera eius] in se ipsis experta per
mirabiles sanationes q hoc non cū tedio q merore sed] in
exultatione] deuotionis. Propheta ostendit q etiam gra
tiarū actiones fiende sint pro liberatiōe a periculo maris
ait. Qui descendūt mare in nauibus faciētes operatiōes
multas] q laboriosas gubernādo naues q dirigendo] in a/
quis multis] Ipsi viderūt opera dei] que multa q insoli/
ta videntur in mari] q mirabilia eius] que sepe ibi opera
tur q maxime] in profundo maris] In cuius profūdo se
pe contingit q. Dominus imperauit q excitatus est vē
tus] q fortificatus cōmouēs mare] q exaltati sunt fluctus
eius] Nam. Ascendūt vsq ad magnā partez aeris que
dicitur celum q descendūt vsq ad profunduz maris quod
dicitur abissus: q anima nauigantis in malis tabescebat]
deficiebat animo propter periculū iminentis naufragij.
Et ex magna cōmotione maris. Turbati sunt] existē/
tes in nauibus in cerebro] sicut ebrius] q turbatur caput
q vires sensitiue: quibus turbatis ipeditur actus intellec
tus q per consequens] omnis sapientia eorū deficit. Et
isti clamauerūt ꝛc. vt supra Liberauit aūt eos dñs hoc
modo. Quia conuertit tempestatem in auram suauem et
tranquillam q cessauerūt fluctus eius facti quieti]. Et le
tati sunt] homines in nauibus existentes] q eduxit eos in

portum desideratum] Confitcantur ergo domino] ꝛc vt supra. Et exaltent illum] debitas laudes reddendo] tam i loco congregationis plebis ꝗ in loco congregationis doctorum] Propheta ostendit quomodo deus liberat a sterilitate terre que qñq; infligitur propter peccata hominũ dicens. Posuit flumina in desertum] .i. desiccauit ea] et fontes aquarũ posuit in ariditate. Terram fructiferã posuit in sterilitate ꝛ hoc propter maliciã inhabitantiũ in ea] ꝛ talia facit deus in punitionem habitantiũ. Et qa dei misericordia semper presto est penitentibus ideo succedente illorũ penitẽtia dicit propheta. Posuit desertũ .s. locum desiccatum] in copia aquarũ ꝛ terrã] que prius erat] sine aqua in exitus aquarũ] dãdo torrentes ꝛ fontes ꝛ flumina in ea. Et collocauit illic habitatores] reducendo eos qui propter sterilitatem nimiã inde fugerant ꝛ reparantes loca que pro parte erãt ruinosa] constituerũt loca ad inhabitandũ. Et seminauerũt agros ꝛ plantauerũt vineas ꝛ fecerunt fructũ naturalem ꝛ bonũ. Et benedixit eis] multiplicando bona spũalia ꝛ temporalia] ꝛ multiplicati sunt nimis ꝛ iumenta eorũ non minorauit] sed potius multiplicauit. Propheta ostendit quomodo etiã dominus liberat a malo dissensionis ꝛ discordie inter ciues que est nimis periculosa dicens Pauci facti sũt] cõciues alicuius ciuitatis vel cõpatriote] ꝛ vexati a tribulatione] malorum inter eos consurgente. Ex eo. s. ꝗ. Effusa est contentio super principes eorum ꝛ iusto dei suo iudicio deus] permisit eos errare in inuio] .i. deuiãdo a iudicio recte rationis] ꝛ non in via] per quã possent habere intentum. Sed dominus. Pauperem] humilem] liuuit de inope] diuitem faciendo ꝛ in prole familiam multiplicando. Et quia talis liberatio est causa leticie bonis dicit. Videbunt recti ꝛ letabuntur] et contrario quia malis ꝛ superbis occasio est tristicie sequitur] omnis homo iniquus obstruet os suum] ex sua deiectione factus tacẽs ꝛ mutus. Qui ergo sapiens] videns ꝗ deus sic adiuuat pauperem ꝛ superbos excecat] custodiet hec] vt sit pauper

humilis non diues superbus] et intelliget misericordias]. s. quod ab omnibus malis liberat nõ pro merito hominũ sz per misericordias suas.

¶Psalmus.cvij. In quo monet ad bonã operationem. ¶Propheta.

PAratum cor meum deus] vt te voce predicẽ et operibus glorificem [cãtabo corde psallam] opere et hoc faciam quod tibi totis viribus meis seruiam [gloria mea est] Exurge] dicebat propheta Dauid instrumẽtis suis in quibus dictas laudes decantabat [exurge psalteriuz et cithara exurgam diluculo] hora.s.qua deuoti homines soliti sunt surgere ad laudandum deum. ¶Propheta preuidẽs quod psalmi eius forent in futuris generationibus decãtandi in ecclesia dicit. Confitebor tibi] confessione laudis [in populis] cristianis [et psallam tibi in nationibus] omnibus in quibus filius tuus per apostolos est manifestatus. ¶Et merito. Quia magna super spũales creaturas misericordia tua] quia etiã angeli beneficijs tuis fruũtur nec est aliqua creatura que misericordia dei nõ egeat [veritas tua magna est vsque ad nubes] cõstitucndas.i.apostolos et predicatores sanctos qui veluti nubes compluant ecclesiaz aqua celestis doctrine ¶Quia ergo misericordia tua magna est. Exaltare] ostendendo potentiam tuam [et super omnẽ angelicam naturã altum et sublimẽ te ostende et super omnẽ terrã et vt tibi] sit gloria [liberentur dilecti tui] de potestate dyaboli. ¶Reliqui versus sunt supra expositi. Psalmo.lix.

¶Psalmus.cviij. In quo monet a iude malicia declinari et Cristi humilitatem imitari.
¶Vox cristi ex parte humanitatis ad patrem D.

DEus pater cõtra improperia que inimici mei] loquũtur aduersum me [ne tacueris laudẽ meã]

sed fac me cognosci ꝛ laudari per totum mūdum sicut p̄
nationes ab apostolis notificari fecit ꝛ hoc ideo (quia os
peccatoris ꝛ dolosi) .s. inde ꝛ populi iudaici (contra me a
pertum est) dicendo multa falsa ad depressionē meā. ¶ Un
de sequitur. Locuti sunt aduersum me lingua dolosa) iu
dei et iudas simul tractando de traditione mea et (ex odio
circundederūt me sermonibus iniuriosis) dicentes sama/
ritanus es tu ꝛ demoniū habes ꝛ huiusmodi (ꝛ expugna
uerunt me sine causa iusta ¶ Uere gratis expugnauerunt
me. quia cum Pro beneficijs que contuli eis deberent
me diligere detrahebant michi: negantes me esse filiū
dei ꝛ dicentes ꝙ in Belzebuth eicio demonia (ego autem
orabam) etiam pro illis pater ignosce illis ꝛc. Et reddi
derūt michi mala pro bonis) que feci eis (ꝛ odiū pro dilecti
one) quā exhibui populo iudaico. Quia ergo sic est. Con
stitue super populum iudaicū dyabolum) omniū viciorū
principem vt ex quo noluerūt me in regem: habeant dya/
bolū (ꝛ dyabolus stet a dextris eius) tanꝗ prepositus ei/
us vel super eum. i. iudam cōstitue dyabolū vt qui xp̄o
noluit esse subditus habeat dyabolū sibi dominātē. ¶ Iu
das vero. Cum iudicatur exeat condempnatus et oratio
eius fiat in peccatum) vnde penitentia inde cōuersa est il
li in peccatum quia se suspendio interemit. Fiant dies
eius pauci) sic fuit quia post proditionem cito se suspen/
dit (ꝛ episcopatū) i. dignitatem apostolicā (accipiat alter)
.s. Mathias. Moriantur filij eius orphani) patre carna
li (ꝛ vxor eius vidua) pro quibus sustentādis fur erat la/
tro. De pena iudaici populi loquens ait. Nutantes) i.
vagi instabiles incerti quo vadāt (transferantur) de loco
ad locum ꝛ omni presidio destituti (mēdicēt) ꝛ omnibus
bonis suis) spoliati (eiciantur de habitationibus suis) si/
cut completum fuit per Titum ꝛ Uespasianū. Et scru/
tetur fenerator) siue exactor (omnem substantiam eius
ꝛ diripiant alieni diuitias laboribus eius acquisitas) sic
adimpletum est per titū ꝛ vespasianū principes Roma
nos. Non sit illi) populo (adiutor) qui insurgat ad defen

sionē ejus[nec sit q̄ misereātur pupillis ejus] Sed. Fiāt nati ejus in interitu] .i. moriātur morte tēporali vnde fi lij eorum qui occiderūt cristū interēpti sūt gladio roma norū[et in generatione vna deleatur nomē ejus] vt i pos terū non faciat populū habentē terrā aut dominiū i mū do. Iniq̄tas] judaici populi qui interfecerūt cristū[rede/ at in cōspectu dn̄j ad vlciscendū[et peccatū] jherusalē[in a trijs eorum] quod prophetas occidendo et in morte cristi cōmisit[nō deleatur sed puniatur] Sed. Fiant contra dominū semp] judei eni qui remanserūt pro majori par/ te semper remanent obstinati in infidelitate[et dispereat de terra memoria eorū] .s. judeorū jta q̄ nullus justorū aliqua pia affectatione moueatur super eos pro eo[quia] jdem judaicus populus nō est recordatus facere miseri/ cordiam[in cristum quē occiderūt et in apostolos quos p secuti sūt sed vsi sūt multa crudelitate. Unde seq̄tur. Et persecutus est]populus ille judaicus[hominem] .s. cristū[inopē et mendicum] qui pro nobis pauper factus ē vt nos diuites faceret[et compunctum] .i. afflictum[cor/ de] de eorū ingratitudine et persecutus est cuz non vt ali quod de temporalibus ejus auferrēt sed[vt mortificarēt] Et dilexit populus ille] judaicus[maledictionem] que in terpretatur persecutoribus innocētuz in sacra scriptura[et veniet illi et noluit benedictionem] .i. que in lege iter pretatur operibus misericordie[et elōgabitur ab eo] Un/ de romani nō fuerūt eis miserti. Et fuit circūdatus fo/ ris maledictione] .i. pena mortis cristi[sicut vestimēto] circūdatur homo et intus[intrauit maledictio sicut aqua penetrans interiora ejus et sicut oleum in ossibus ejus. Fiat ei ipsa maledictio sicut vestimētū quo cooperitur et sicut çona qua semp p̄cigitur] vt sit sēper ea cōstrictus Hec merces et pena dāpnationis ē judeorū q̄ detrahunt michi aput deū] negantes me esse filium dei et cristum quem lex et prophete pronunciarent[et qui loquuntur mala aduersus animam meam] imponētes michi crimi na vt me esse peccatorem malinolū demonium habere et

similia. ¶ Cristus ad patré loquens cósumás orationez
incboatá ait illi ita loquútur sed Tu dñe deus angelo/
rú / ⁊ hominum / fac mecú misericordiá / me resuscitádo ⁊
glorificando / vt nomen tuú glorificetur / per meá exalta
tionem / quia suauis est misericordia tua / que per me qui
nó perieram queris quod perierat. ¶ Ita vtiꝗ fac mecú
Libera me / de hujusmodi corporis infirmitate resurrec
tioné / quia egenus ⁊ pauper sú ego / ꝗdiu inuoluor hujus
carnis corruptione / ⁊ cor meú intra cóturbatú est / timo/
re mortis. Sicut vmbra cú declinat ablatus sum / de vi
ta presenti per morté / ⁊ fugatus / sú in apostolis meis a
persecutoribus / sicut locusta / de loco ad locú fugiédo qui
in mea passione dispersi sút. Genua mea / .i. fortes mei
.s. apostoli subtracto me pane qui de celo descendi a pre/
sentia eorú / infirmati sút / ⁊ defecerút / a jeiunio / q̃a diui
ni verbi refectioné non habebát / ⁊ caro mea imutata é /
in melius q̃a in gloriá immortalitatis ⁊ hoc propter in
habitanté gratiam diuinitatis. Et inferebát michi i pas
sione obprobria viderút me / in cruce pendenté / ⁊ moue/
rút capita sua / in signú derisionis illudétes michi ⁊ dicé
tes vach qui destruit templú dei ⁊c. Adjuua me dñe de
us meus saluum me fac secúdum misericordiam tuá / in
passione confortando ne deficiá ⁊ saluum me fac resusci
tando. Ut / per hoc / sciant / ⁊ intelligant omnes judei ꝙ
non ipsi preualuerunt in me / sed mea ⁊ tua voluntas fac
ta est / vt patiar. ¶ Sed. Illi / .s. obstinati judei / maledi/
cent / detrahentes auxilio quod vident in me: vnde judei
gloriá resurrectióis cristi nó credétes maledicebát aposto
lis p̄dicátibus illá / ⁊ tu bñdices / predicationé apostolorú
miraculis cófirmádo / cófúdátur q̃ isurgút í me / putátes
proficere cótra me seruus aút liberabitur de operatione
facta per ipsú. Induantur confusione ⁊ pudore / .i. vbiꝗ
ex omni parte confundantur / qui detrahút michi ⁊ operi
antur confusione sua / intus ⁊ foris corá deo ⁊ hominibus.
Ego autem confitebor domino / confessione laudis / val/

de] palam q̃ hoc nõ corã paucis sed in medio multorum laudabo eũ. ¶ Eum q̃dem merito laudare debeo. Qui astitit a dextris mei pauperis] me semper in bonis operibus cõseruando. astitit dico] vt saluam faceret a persequẽtibus animã meã] ne eis cederẽ vel morte posset me retinere.

¶ Psalmus. cix. in quo monet subici xpo tanq̃ vero deo q̃ homini. ¶ Hor prophete.

DIxit dñs] pater] dño] filio qui dominus meus est] sede a dextris meis] i. expleta militia tua q̃ pacta obediẽtia q̃esce i potioribus bonis meis hoc autẽ factũ fuit in ascensione. ¶ Sede dico Donec ponã inimicos tuos] imperio tuo subjectos vel adoptatos vel victos vt] sub pedibus tuis subjecti omnes locũ teneant] volẽtes vel nolẽtes volũtate vel necessitate ¶ Propheta ostendẽs vnde regnuz cristi inceperit ait ad cristum. Virgam] .i. regiã potestatem dominatiue] virtutis tue dabit tibi dominus pater ex syon] quia ex judeis originaliter inchoatum est in credentibus regnuz cristi] dominare] ergo o criste vel dominaberis] in precor/ djs] per fidem quondaz] inimicorum tuorũ] q̃ modo jaz conuersorum q̃ tibi jam propria volũtate subjectorum. ¶ Dñare dico q̃ hoc rationabiliter quia ego pater. Suz principium vnum q̃ idem tecum] eadẽ dñandi potestas q̃ principandi auctoritas est michi tecũ q̃ hoc apparebit] in die claritatis eterne quãdo manifestabitur .omnibus sanctis qui fulgebunt sicut sol] q̃ tu es in me q̃ ego in te per vnitatem essentie potentie q̃ majestatis: q̃ hoc quia] ego ex intima q̃ secreta mea substantia ineffabili geni/ tura genui te] q̃ nõ in tẽpore sed] ante omnem creaturã] ¶ Propheta de sacerdotio cristi ait. Jurauit dominus] pater cristo] q̃ inconcussa veritate firmauit] q̃ nunq̃ mutauit] tu es sacerdos in eternum] sacerdos est quia semet ipsum obtulit deo patri in ara crucis q̃ deum patrem

semper interpellat pro nobis: tu es sacerdos dico: ⁊ hoc ⌊secūdū ordinē melchisedech⌋ qui panē ⁊ vinū obtulit in sacrificio: ⁊ tu ita facies in cōsecratione corporis ⁊ sāguinis tui. ¶ Propheta cōuertēs sermonē ad patrē ait. o domine pater. Dominus⌋ jhesus sacerdos iste⌊a dextris tuis⌋ sedēs⌊confringet⌋ s⌊in die judicij⌋ quādo apparebit ira ⁊ vindicta sua⌊reges⌋ qui nomen cristi delere volebāt vnde sequitur. ¶ Et ipse. Judicabit⌋ in futuro⌊in nationibus⌋ omnibus q̈a judiciū finale generale erit: tūc⌊implebit ruinas⌋ corpora mortuorū resuscitādo q̄ per mortem ruerūt a presenti vita ⁊ implebit ea aīabus proprijs que illa viuificēt ⁊ gubernent⌊⁊ cōquassabit capita⌋ .i. conteret superbiā ⁊ altitudines⌊multorū⌋ hereticorum ⁊ tyrānorū grauiter puniēdo etiā in vita presenti in qua sepe de multis superbis humiles facit. ¶ Hoc aūt facere habebit potestatē passionis sue merito quia. De torrēte⌋ ⁊ fluxu mortalitatis nostre ⁊ turbulenta passione⌊bibit⌋ nascēdo ⁊ moriendo ⁊ hoc⌊in via⌋ presentis vite⌊⁊ propterea⌋ quia humiliatus est factus obediens vsq; ad mortē ⌊exaltabit⌋ deus pater⌊caput⌋ eius dando ei potestatē judiciariam ⁊ omnibus dominandi.

¶ Psalmus. cx. in quo monet ad laudē dei: perpetuā propter tā admirabile bñficiū. ¶ Vox prophete.

COnfitebor tibi dñe⌋ confessione laudis⌊ex toto cordis affectu⌋ vt nulla pars cordis mei sit q̄ nō sit in tuis laudibus occupata: ⁊ hoc nō i cōuēticulis hereticorū aut puersorū hominū sed⌊i cōgregatione justorū⌋ q̈ voluntatē tuā ⁊ cōsiliū sciūt ⁊ sequūtur Ideo laudabo. q̈a Magna opera dñi⌋ magna opa creationis faciēdo ea de nichilo ⁊ in tāto numero ⁊ tā i admirabili diuersitate: magna opera recreatōis de ipijs ⁊ peccatoribus facere pios ⁊ justos. opera dico⌊exq̄sita in omēs volūtates ejus⌋ q̈a oia q̄cunq; vult eximie ⁊ mirifice facit ¶ Laus ⁊ decor opus ejus⌋ quia omīa que facit laudabilia sūt ⁊ decora ⁊ ipsū eorum artificem laudabilem ⁊ mag/

nificū ostēdūt[⁊ iusticia illius] qua reddet vnicuiq; secū/
dū opera sua: vel qua ordinat vnūquodq; in finē debitū
[manet incōmutabilis in seculū seculi] ¶ Ideo etiā lau/
dare debemus q̄a Dn̄s misericors] natura[⁊ miserator]
exhibitione siue in effectu: quādo venit: ⁊ quādo pati vo/
luit[escā] i. refectionē corporis ⁊ sanguinis sui in sacramē
to[dedit] nō tñ oībus q̄a nō offendētibus sed [timētibus
se] quā escā dando[fecit memoriā mirabiliū suorū] anti
quis exhibitorū cōplēdo in significatis quod presignaue/
rat in figuris: quia cū nobis escā corporis sui dedit: me/
mores nos fecit māne perfigurātis hanc escā. ¶ Prophe
ta de efficacia huius sacramēti cōsequenter ait. Memor
erit in seculū testamēti sui] .i. huius sacrificij quod dici/
tur testamētū in euangelio vt semꝑ maneat in ecclesia
[virtutē effectuū eius ānūciabit populo suo] vnde ꝑ semet
ipsū annūciauit apostolis ⁊ primitiue ecclesie dicēs: ca/
ro mea vere est cibus ⁊ sanguis meus vere est potus ⁊ si
quis māducauerit ex hoc pane viuet ineternū. ¶ Que au
tē sit virtus ⁊ efficacia huius sacramēti seq̄tur. Vt det
illis hereditatē gētiū] .i. vitā eternā ad quam introduxit
hoc sacramētū: vnde qui māducat meā carnē ⁊ bibit me
um sanguinē habet vitā eternā: dicitur aūt vita beata he
reditas gentiū: q̄a ad eā omēs gētes eo ꝙ ad ymaginem
dei sūt aptitudinē habent [opera manuū eius] maxime ī
hoc sacramēto[veritas] q̄a in eo est corpus cristi verum
nō est ibi fallacia non fātasia sed veritas presentie cristi
[⁊ iudiciū] vite sumētibus deuote ⁊ iudiciū mortis indig
ne sumētibus. Fidelia oīa mādata eius] ⁊ maxime man
data de cōsecratione ⁊ vsu huius sacramēti q̄ habētur in
euāgelio: fidelia. q̄a a fidelissimo sūt mādata: fidelia q̄a fi
delibus sūt vtilia[cōfirmata] miraculis[facta in verita/
te] i. ab eo q̄ nō mētitur[⁊ eq̄tate] i. ab eo q̄ nichil iniquū
mādat. Assignās propheta tēpus istitutōis sacramēti qđ
fuit in cena imminente passione ait. tūc Redēptionē
misit dominus populo suo] quia cristus ex obediētia dei
patris venit ad suam passionē per quam redemptum est

genus humanū: ⁊ tūc [mandauit] .i. instituit eucharistie sacramētū quod [testamētū] dicitur in euangelio mathei .xxvi. istituit dico [ieternū] nō ad tēpus sicut sacrificia legalia quibus succedit hoc sacrificiū huic aūt nullū aliud succedit nisi vita beata in qua est plena fruitio cristi contenti in hoc sacramēto. ¶ De fructu sacramēti huius ait Sanctum est nomē ejus [sanctū est in se: ⁊ sanctū est effectiue quia digne accedētes amplius sanctificat [terribile] ꝙtum ad indigne accedētes quos dampnat [iniciū] autem [saporis] ⁊ illuminationis in hoc sacramento [est timor dñi] qui purgat palatū ab amaritudine peccati ⁊ facit bene sapere quod sapidū est. ¶ Unde sequitur ¶ Intellectus] dignitatis sacramenti eucharistic [est bonus] .s. vtilis [sumentibus illud hijs qui sicut intelligūt ita ad ejus susceptionem se disponūt] cuius sacramenti [laudatio manet] i ecclesia [in seculum seculi].

¶ Psalmus .cxj. in quo monet ad laudē dei.

B Eatus vir] qui nō per denia huius mūdi querit beatitudinē sed [qui] timore filiali [timet deum] offendere. ideo beatus beatitudine spei [qa] talis [mādata] eius [cū vero affectu amoris adiplet seu adiplere cupit. ¶ Propheta de premio timētium deum ait opus timētis deū ⁊ ex caritate adimplentis mādata ejus faciet eum. ¶ Potēs in terra] viuentiū ad emendum regnū celorū ⁊ merendum vitam beatam ⁊ [imitatores justorum benedicentur i eterna retributiōe] ¶ Itē. ¶ Gloria] de puritate cōsciētie [⁊ diuitie] sanctarū virtutū [in domo timentis deum ⁊ meritū justicie ejus manet ineternū]. ¶ Hec inde sūt viro justo quia ¶ Exortū ē] nobis ꝗ [in tenebris] eramus [lumē] de lumine deus verus de deo vero vt peccatorū tenebras pellat ⁊ hoc [rectis corde] quorum cor recte tēdit ꝑ amorē i deū sicut in pricipiū ⁊ vltimum finē ejus quod lumē est ille qui [est misericors] natura [⁊ miserator] exhibitione [⁊ justus] promissorū adipletione.

Jocūdus.i.letus in secreto conscientie et gratus deo ē homo qui miseretur hylariter egentibus et cōmodat pecuniā auxiliū cōsiliū et favorē gratis tribuit petētibus talis enī diligēter cōsiderat qualiter respondebit domino in judicio de misericordia arguēti: et ob hoc facit opera misericordie et talis nūqȝ a gloria beatitudinis separabitur. Nō dico nō cōmonebitur. sed In memoria eterna erit justus cū laudibus ab auditione aūt mala quā audiēt imisericordes. s. ite maledicti in ignē eternū non timebit sȝ bonā audiet quā audituri sūt misericordes. s. Venite bñdicti etc. Dico nō timebit quia. Cor justi semper est paratū sperare in dño nō in mūdo non in rebus caducis confirmatū est cor eius in caritate et patientia vt nulla re seculi nullis tēptationibus frāgatur: nullius minas formidet et. qa spes sua tota posita est in dño non cōmovebitur aia eius a spe sua donec res veniat. Unde seqtur donec existes in terra viventiū inde despiciat inimicos suos quoscūqȝ. Et propter hoc. Dispersit. et dedit propter amorē dei justus liberaliter sine spe retributionis terrene pauperibus nō divitibus nō adulatoribus seu hystriōibus justicie ejus remunerator manet eternaliter et fama ejus erit gloriosa. Propheta de malorū punitione ait. Peccator videbit viri justi exultationē et suam miseriam et irascetur cōmotus et etiā cōturbatus propter illam dentibus suis fremet pre invidia de bonorum gloria quam amisit et tabescet non potens implere quod desiderat desideriū enim peccatorum peribit ab eis vt nichil desiderabiliū habere possint nec psentiū nec futurorū et inde cruciabūtur in seipsis.

Psalmus. cxij. in quo monet ad laudandum deū

Laudate servi humiles dominum laudate nomen domini eius facta et virtutes predicando in quibus ipse laudabilis apparet. Laudate dico nō ad horā. sed Sit nomē dñi bene-

dictum] a vobis benedictione laudis [q hoc sine fine]
¶ Laudate dico non in vno loco tantum sed semp q vbi
q quoniam. A solis ortu vsq ad occasum laudabile est
nomen domini]. ¶ Et hoc merito quoniaz. Dominus
excelsus super omnes homines] cuiuscunq potestatis q
dignitatis [q super angelicas virtutes é gloriosus] ¶ Ve
re excelsus q gloriosus est dominus super omnia quoniã
Quis] quantuncunq excelsus [est sicut deus] nullus [q
habitat in] angelis in sanctis per eminentiam virtutum
[altis qui humiles respicit] eis condescendẽdo [q hoc in ce
lo q in terra] in celo humiles angelos confirmando: q in
terra homines humiles penitentes justificando.
¶ Et vere humilia respicit dñs quoniã ipse est. Susci/
tãs] per suã gratiam [a terra inopẽ] virtutibus suscitãdo
in eo virtutes q [de loco vili erigẽs pauperem] nõ haben
tẽ opera virtutũ: dando ei gratiam bonorũ operũ. ¶ Et
hoc. Vt collocet eũ cũ principibus] angelicis q cũ apos
tolis qui principes sũt [populi cristiani] ¶ Nullus certe
est sicut deus noster. Qui sterilẽ habitare facit in domo
matrem filiorum letantem].

Psalmus. cxiij. in quo monet ad cultũ q laudẽ veri dei.
Propheta narraturus aliqua beneficia exhibita po/
pulo israhelitico dicit.

Cum populus israhel] qui dicitur [domus ja/
cob exiret de egipto populo barbaro] infideli q
aspero. Facta est judea] locus [sanctificationis
ejus] quia in ea templum domini edificatũ fu
it vbi cultus fuit dei q doctrina legis q prophetarũ [q is
rahel factus est exercitus eius] ad debellãduz cananeos.
Mare] rubrũ [quasi si intelligeret voluntatem dei se in
partes diuisit retrahendo se a medio] vt populus pede sic
co trãsiret: q quando venerũt ad jordanẽ [jordanis cõuer
sus é retrorsũ] versus locũ sui originis vt faceret eis viã
Montes q colles materiã exultationis dederũt] quia in
transitu fluuij arnon scopuli iclinati videbantur applau

dentes aduentui filiorū israhel ꝛ transitui eorū.❡Prophe
ta vt excitet admirationem interrogat vnde venerūt hec
mirabilia que facta sunt dicens. Quid est tibi mare ꝙ
fugisti ꝛ tu iordanis ꝗa conuersus es retrorsū. Montes
exultastis sicut arietes ꝛ colles sicut agni ouiū.❡Itez pro
pheta respondens ait. A volūtate dei⌋omnipotentis cui
obediunt etiam insensibilia ista processerūt sicut eni ad
dei nutum⌊mota est terra⌋quādo absorbuit dathā ꝛ aby/
ron:Ita montes ꝛ colles ꝛ aque in consilibus ad nutum
dei mouētur.❡Ipse etiaz est. Qui⌋in deserto⌊conuertit
petram in stagna aquarū ꝛ rupem in fontes aquarum⌋
❡Propheta in persona bonorū iudeorū quia non meritis
nostris precedentibus facta sunt ista sed tua misericordia
Non nobis⌋tribuatur gloria de predictis miraculis ꝛ be
neficijs sed⌊potestati tue vt nomen tuū glorificetur⌋i gē
tibus. Unde sequitur.❡Talia facta sunt⌊ De misericor
dia tua⌋.i.ad declarationem misericordie tue: qua popu
lus israhel licet pluries te offenderit misericorditer tamē
de potestate gentiū liberati: sunt etiam de veritate tua.
i. ad declarationem veritatis tue:qua promissa patribus
Abrahe ysaac ꝛ Jacob adimpleuisti⌊ne quādo dicant gē/
tiles⌋ydola colentes⌊vbi est deus hebreorū⌋si enim non
adimpleuisses promissiones patribus factas videretur gē
tibus ꝙ virtus tua defecisset.❡Ad questionez gentiū que
rentium vbi est deus noster.❡Respondent sancti⌊Deus
autem noster.in celo⌋licet enim vbiqꝫ sit per essentiā po/
tentiam ꝛ presentiam:specialiter in celo esse dicitur qui
a ibi magis relucet potestas eius/in celo est potens super
omnē creaturam qui⌊omnia quecunqꝫ voluit⌋in corpo/
ralibus et spūalibus⌊fecit⌋per quod omnipotēs apparet
❡Propheta improbans ydolatriam ait/deus noster est in
celo potens super omnia.sed Dij gentium⌋qui sunt⌊si/
mulachra quia ad similitudinem alicuius hominis mor
tui finguntur non sunt veri dij sed⌊argentum et aurum⌋
quo ad materiam de qua sunt in forma vero sunt⌊opera
manuū hominū⌋ Propheta deridens ydolatrarū stultici

am describit simulacrorū eorū impotentiam dicēs. Os habent ꝛ non loquētur: oculos habent ꝛ nō videbūt. Aures habent ꝛ non audient: nares habent ꝛ nō odorabunt. Manus habent ꝛ non palpabunt: pedes habent ꝛ nō ambulabunt: non clamabūt in gutture suo. Similes illis fiant qui faciunt ea. s. artifices ydolorū vt sicut ydola nō vident nec aliquē sensuz habent: ita factores ydolorū priuentur omni vigore anime ꝛ non solum qui faciunt sed omnes qui confidunt in eis ab eis quasi a deo petentes auxiliū. Propheta vtilitatem cristiane religionis cōmēdans ait: gentes confidūt in simulachris que iuuare non possunt. Domus autem israel sperauit in domino ipsū deuote colendo ꝛ dominus adiutor est eorū ad bene operandum ꝛ protector eorū contra hostiles incursus. Domus aaron summi sacerdotis sperauit in domino ꝛ nō sine fructu adiutor eorū ꝛ protector eorū ē. ¶ Quid per singula: omnes de quacunq; conditione. Qui timent dñm sperauerunt in domino ꝛ auxiliū in eo inuenerunt quia adiutor eorū ꝛ protector eorū ē. ¶ Uere dominus adiutor est quoniā Dominus memor fuit nostri dicūt filij israel non meritis nostris sed ex sua misericordia ꝛ benedixit nobis multiplicando in nobis spūalia ꝛ temporalia. Benedixit domui israel benedixit domui aarō. Benedixit omnibus qui timent dominū: pusillis cum maioribus reges ꝛ subditos: equalis est illi omni cura de oībus. ¶ Hec beneficia fecit vobis ꝛ adhuc. Adiciat dominus alia bona conferēdo super vos ꝛ super filios vestros. Benedicti vos tam maiores q̄ minores sitis a domino per gratie sue infusionem qui bene potest fideles suos benedicere quia ipse est qui fecit celum ꝛ terram. Celuz celi quod est celum empireum: quod est locus beatorum domino sibi retinens tanq̄ domū glorie sue quia in eo magis relucet gloria eius in angelis ꝛ beatis terraz aūt dedit filijs hominū pro habitatione in vita presenti. Ad hoc p̄cor vt benedicas: vt iustificati digne te laudare possimus/ quia. Mortui in peccatis non laudabunt te do/

mine/placita laude quia nõ est speciosa laus in ore pecca
toris/nec aliquis descendentiũ in infernuꝫ/ Sed nos qui
viuimus/vita gratie/benedicimus domino/benedictione
laudis:incipientes/ex hoc/presenti ꝛ cõtinuãtes ꝛ perse/
uerãtes in laudibus dei/semper sine fine/.

¶Psalmus:cxiiij. In quo monet ad laudem dei pro
beneficio liberationis a malis huius seculi.
Propheta:deũ quem dilexi prius propter se ꝛ sup oĩa.

Dilexi/ nũc ardẽtius/quoniam exaudiuit domi
nus vocem orationis mee/in angustijs ¶Spe
ro ꝙ in angustijs exaudiat. Quia/iaꝫ dñs /in
clinauit aurẽ suam michi/ cõdescendẽdo petici
oni mee ꝛ in hoc expertus misericordiam suam audacter
/inuocabo eum in diebus miserie mee / quos michi feci
peccando qui sũt pleni laboris ꝛ doloris. ¶In quibus die
bus necesse habeo inuocare eum quoniã. Circũdederũt
me dolores mortis/ .i. peccata vnde procedit dolor et
mors anime ꝛ temptationes grauissime que sunt /peri/
cula inferni inuenerũt me/ errantem a te ꝛ expositũ ma
lis ¶Hec me inuenerũt ꝛ ego. Tribulationeꝫ ꝛ doloreꝫ/
in huiusmodi prosperitatibus seculi latentem/in quibus
oblectabar/inueni/quibus tribulatiõibus cõmonitus/no
men domini inuocaui/vt liberer/Unde sequitur. O do/
mine libera animã meam/ de omni impedimẽto seculi q̃
a nisi adiuues captiua est/misericors dominus/in natu/
ra/iustus/corrigendo peccata ꝛ vere misericors quod pa
tet per effectum/ꝛ deus noster miseretur/actu ¶Uere mi
sericors ꝛ iustus/q̃a. Dominus custodit humiles/a pec
catis ꝛ ab inimicis suis:experto credite quia ego/humi
liatus sum mente paruulus factus coraꝫ deo ꝛ liberauit
me/ab onere peccatorũ ꝛ persequẽtibus me sua gratia ꝛ
virtute. ¶Et quia sic dominus liberauit animã meã ide
o. Conuertere animã meã/in huius mũdi turbationibus
dimersa/ad deum in quo est vera requies mentis/ quod

facere debes [quia dominus benefecit tibi] multipliciter.
¶ Certe benefecit tibi. Quia eripuit te de morte peccati
q oculos meos a lacrimis [afflictiõis pro timore pene [pe
des a lapsu] recidini. ¶ Et q̃uis in presenti deo placeam
non tamen ita quēadmodum in futuro: vbi. [Placebo]
perfecte q ex omni parte [domino] vbi nullam in me offē
sionem inuenient [in regione viuorũ] vbi nec lacrime nec
luctus nec lapsus pedũ nec triste aut infirmũ aliquid esse
/potest.

¶ Psalmus. cxv. In quo monet ad laudem
dei pro dono fidei. ¶ Propheta.

Credidi]. s. q placebo domino in regione viuo
rum [propter quod aperui os meum] ad laudã
dum deum [ego autem humiliatus]. i. afflictus
[sum nimis] a persecutione inimicorum [Ego]
autem in altitudine contemplationis dei positus q intel
ligens q homo nichil boni potest habere a se [dixi]. i. pro
nũciani [omnis homo mendax] quãtum est de se. ¶ Cum
ergo homo nichil boni proprium habeat. [Quid retri/
buam domino pro omnibus] beneficijs [que ipse retribu
it michi. ¶ Ego tante retributionis nichil dignũ inueni
ens quod carius est tibi sacrificabo. [Accipiam] in desi
derio [calicem passionis] pro eius nomine sanguinem fũ
dere non formidans q quia calicem passionis bibere non
est virtutis humane sed gratie dei [nomen domini inuo/
cabo] vt non me derelinquat in die tribulationis. Vota
mea reddam domino] t. complebo opere quod desiderabã
. i. me ipsum sicut optauerã passioni offeram actu [coram
omni populo eius] vt ceteri exemplum capiant: ideo sic
reddam vota mea quia [preciosa]. i. cara placens et gra/
ta [est mors sãctorũ eius] pro nomine q fide eius assũpta
O domine] q̃ merito ego mori pro te deberem: tũ [qui
a ego seruus tuus] iure creationis: tum quia [ego seruus
tuus] iure redemptionis/tum quia [filius ancille tue]. i.
ecclesie. ¶ Tum etiam quia tu [Dirupisti vincula pecca

torum meorū] quibus eram constrictus: ⁊ quia hoc non meritis meis sed ex misericordia tua gratias agens [sa/ crificabo tibi me ipsum in laudem tuā ⁊ nomen tuū iuo cabo] vt quod restat ad perficiendū seruitutis tue imple re valeam. Quia ergo ego seruus tuus. Vota mea do mino reddam] .i. me ipsum in seruitutem tuaz [i. conspe ctu omnis populi eius] vt alijs exemplum laudis exhibeā ⁊ hoc non in omni loco sed [in atrijs domus domini] .i. i ꝑsenti ecclesia in qua sto: quia extra ecclesiā nō est verū sacrificiū] reddam autem vota mea dño iam positus spe [in medio tui iherusalē] celestis i qua ē eterne pacis visio

Psalmus. cxvj. In quo monet oēs gētes ad laudē dei.

Laudate dominuz omnes gentes] .i. gentiles [laudate eum omnes populi] iudeorū ad fidem cristi euocandi. Laudandus est dñs. Quoni am cōfirmata est super nos misericordia eius] .s. reparatio hominis misericorditer promissa que nunc dicitur confirmata quia quod per prophetas circa hanc promisit per aduentum cristi cōpleuit [⁊ veritas domini] siue in hijs que promisit pijs ⁊ iustis siue in hijs que mi natur impijs ⁊ peccatoribus [manet ineternum]

Psalmus. cxvij. In quo monet ad laudem dei. Propheta inuitans omnes ad laudandum deū ait.

Confitemini domino] confessione laudis omēs generaliter [quoniā bonus] ⁊ solus per se ⁊ essē tialiter bonus [quoniā ineternuz misericordia eius] semper subueniens deuote requirentibus eum. Specialiter inuitans israel ait. Cōfiteatur domi/ no] confessione laudis [israel quoniam bonus quoniā in seculum misericordia eius] Inuitans tribum sacerdota lem ait. Confiteatur domino] confessione laudis [domus aaron quoniā bonus quoniam in seculum misericordia

eius] Inuitans omnes de quacunq; gente et natione et cō ditione ait. Confiteātur domino] cōfessione laudis[omēs qui timent dn̄m quoniā bonus quoniam in seculum mi sericordia eius. ¶ Bene dico q; sit bonus quoniā in me pa tet qui. Inuocaui dominum de tribulatione et exaudiuit me] de angustijs liberando[et in gaudiorū latitudinem in duxit me] ¶ Cum autem. Dominus sit michi adiutor non timebo hominē quātumcūq; seuiat. Non tantū ho minem nō timebo sed etiā quia ipse. Dn̄s est michi ad iutor et ego despiciā inimicos meos] malignos spūs et vi cia et persecutores. ¶ Et quia dominus est adiutor fortis Bonum est confidere in domino] qui non deficit in ne/ cessitate: et vitam potest prestare eternam[q̄ confidere in homine] cuius salus vana est. Bonū est sperare in domi no] qui in se sperātes nunq̄ derelinquit[q̄ sperare i prin cipibus] qui se ipsos a morte eripere non possunt. ¶ Pro pheta ostendit exemplo sui q; bonum sit confidere in dn̄o dicēs. Omnes gentes] s. inimici mei[circūdederūt me] qui cum abſolon querebant me interficere[et in nomine domini] i. non per me sed per auxilium domini contigit contrariū[quia vltus sum in eos. Circundantes circūde derūt me] perseuerantes michi in propria persona mala inferendo et in eos tam graues persecutores[vltus sum in nomine domini] vt supra cuius eram vexillo munitus Circūdederūt me sicut apes] volentes me pungere gladi is tanq̄ aculcis[et exarserūt] inuidia nitentes me veloci/ ter consumare[sicut ignis spinas cito conburens et in no mine domini] cōtigit cōtrariū[quia vltus sum in eos] q̄a ea que michi intulerant in eos refusa sunt. ¶ Bonum est sperare in domino quia. Impulsus euersus sum vt cade rem] in mortem sed[dn̄s] quem solū adiutorē quesiui[su scepit me] ne caderem ¶ Quia. Fortitudo domini] verū q; fecit. s. q; impulsus nō corrui et euersus[steti ideo ipse michi laus erit] ipsum concinā ipsum fortitudinem meā dicā qui in hac tribulationis morte[factus est michi in sa lutem] Quo circa. Vox exultatiōis et salutis resonet in

secretis cordium iustorũ qui facti sunt tabernaculum domini per inhabitãtem spũm sanctum. Qualiter autez dominus sit factus fortitudo sibi ꝗ salus ait. Dextera] .i. potentia domini [fecit virtutem] dando michi victoriam de hostibus [dextera domini exaltauit me] quia ab humilitate diuersarũ passionũ virtute eius eleuatus sum. Ideoq; Non moriar] morte eterna tanta virtute stipatus [sed viuaz] vita gratie in cristo perpetualiter ꝗ q̃diu hic ero [narrabo alijs opera domini] qui michi semper ꝗ vbiq; auxiliatur. Non moriar: quia ꝗ si aliqua mala intulit michi dominus ad correctionem fecit quoniam. Castigans castigauit me dominus] ad emendationem [ꝗ morti] eterne [non tradidit] sic solet castigare suos in multis verberibus vt emẽdatos eruat a morte perpetua. Cuz aũt saluatio humani generis facta sit per fidem cristi passi ꝗ glorificati. Propheta in persona humani generis petens ingressũ huius fidei dicit. Aperite] o vos apostoli dei ꝗ ecclesie doctores [michi accessum ad fidem et sacramẽta ecclesie que iustificant ꝗ perq̃ datur ingressus ad locum celestis glorie] [ꝗ ingressus in eas laudabo dominuz hec porta domini] dei patris est: ipse dominus cristus q̃ ait: nemo venit ad patrem nisi per me: Item ego sũ hostiũ per me si quis introierit saluabitur. Unde sequitur et [iusti intrabunt in eam] et per illam intrabũt in gloriaz eternam. Et ideo o domine. Cõfiteboz] tibi [confessiõe laudis letus gratias agens] [quoniam exaudisti me] in adventu filij tui quem priores iusti tanto desiderio expectabant [ꝗ] ita [factus es michi in salutem] preteritũ pro futuro propter certitudinem probetie ponit. Et vere in salutem nam. Lapidem quem reprobauerũt] sacerdotes ꝗ doctores iudeorũ ad quorũ sacerdotũ officium expectabat [edificare] in fide ꝗ moribus populum [hic factus est in caput anguli] cõnectens per fidem in semetipso duos parietes vnũ. s. populum iudaicum ꝗ populum gentilem ꝗ ita ex ambobus constituit vnũ corpus ecclesie cuius ipse caput est. A domino] patre [factus est mediator noster

q eius [q est mirabile hoc] incarnationis misteriũ [in oculis nostris] spũalibus qui eum credendo suscipimus q clemẽtiaz admiramur. Hec est dies [salutis q gratie [quã] specialiter merito [fecisse dicitur dñs] quia specialem i eo gratiam humano generi exhibuit: q ideo [exultemus] .s. corpore [q letemur] mente [in ea] quia in hac die redempti sumus. ¶ Et quia dies salutis est. O domine [qui potens es [saluum me fac] .i. participem huius saluationis quã mũdo attulisti [o domine prosperũ facito iter illud] quo ad te post multos labores reuertor q spero. ꝙ ita erit quia [benedictus] s. cristus [qui venit in nomine dñi] patris sui. ¶ Propheta in persona apostolorum q sacerdotum. nos sacerdotes [Benediximus vobis] subditis nostris [de ecclesia domo domini] de qua sumitur baptismus q eucharistia q alia sacramenta in quibus benedictio gratie datur vel augmentũ hanc aũt benedictionẽ nõ damus ex nobis nec a nobis sed a deo qui gratie sue radijs [illuxit nobis] q hanc potestatem concessit. ¶ Et vos iam benedicti. [Cõstituite dies solẽnes] sicut natiuitatis resurrectionis q ascensionis qui honori dei per ecclesiam sunt cõsecrati q hoc non tepide q segniter agentes sed [in cõdensis] .i. in frequentationibus hominũ vt impleatur ecclesia q non cessabitis [vsqz officium] .s. [altaris sacrificiũ sit finitum] ita vt ante benedictionem sacerdotis nullus presũmat de ecclesia recedere. Constituite dico diem solemnẽ q quilibet dicat mecum. Deus meus es tu] q ideo] confitebor tibi [confessione laudis [deus meus es tu et exaltabo te] altitudinem tuam alijs predicando quia a te ab humilitate sum eleuatus. Confitebor tibi domine] cõfessione laudis [quoniam exaudisti me q factus es michi in salutẽ] vt me cũ sanctis tuis i celesti iherusalẽ sociares ¶ Propheta concludens hũc psalmũ vnde sumpsit exordium ait. Confitemini domino] ac monẽs vt ab initio credulitatis nostre vsqz ad finem in deum nostrum fiduciaz habentes eius laudem perseueranter confiteamur.

¶ Psalmus. cxviij. in quo datur perfecta doctrina ad beatitudinē consequendam.
Propheta in persona omniū sanctorū loquēs ait.

BEati] beatitudine spei. i. digni introduci ad vitā eternā] q̄ sine macula peccati mortalis sūt in via] vite presentis] qui in lege domini mādata ejus adimplēdo perseuerant]. ¶ Beati q̄ scrutantur] diuinas scripturas q̄ sunt] testimonia dei] vt intelligant cū peccauerint se coram testibus deliquisse] q̄ in toto corde] s. intellectu q̄ amoris affectu] exq̄runt deū] vt habeant amicū quē deum in scripturis videt. ¶ Beati dico qui ambulant in lege domini. Non] in iniq̄tate quia] q̄ operātur iniquitatē in vijs ejus nō ambulauerūt] lex enim dñi] imaculata est. vie ejus vie pulchre. ¶ Et q̄a merito lex tua sācta custodiēda est. Tu mādasti mādata tua custodiri valde] nō tepido corde nō dissoluto animo sed fortiter cū magna diligētia q̄ solicitudine. ¶ Ex quo tu dñe jubes mādata tua custodiri precor. Vt dirigātur opera q̄ actus mei] qui per se tortuosi sūt] ad custodiēda mādata tua] quia nisi a te dirigantur vie mee ego michi nō sufficio. ¶ Vtinā dirigantur vie mee. quia Tunc non cōfūdar] in futuro judicio] cum] perfecte] perspexero in omnibus mandatis tuis] cognoscēdis q̄ custodiēdis: in omnibus dico ne peccando cōtra vnū efficiar omniū reus quo ad penā dāpni. Si direxeris vias meas nō ero tibi ingratus. quia ¶ Cōfitebor tibi] cōfessione laudis] in corde meo directo] q̄ justificato a te pro eo q̄ didici] a spū scō interius loquēte michi vel a scis patribus] judicia justicie tue] iter queē q̄ obseruās p̄cepta tua justificatur hic a peccatis q̄ i futuro cōseq̄tur vitā beatā. Dico laudabo te recto corde. q̄ isup Justificatiōes tuas custodiā] opa justicie faciēdo: q̄ q̄a scio diabolū circuire ad impediēdū] non me derelinquat gratie tue asistētia] quia si ad momētū subtraxeris mandata tua meritorie adimplere non potero.

¶ Propheta edocés adolescenté etaté corrigere vitã suã dicit q̃rendo. In quo corrigit adolescentior vitã suã depravatã sequédo passiones ꝛ cõcupiscétias iuueniles corrigit ꝛ ad probitatis normã reducit: respondet o dñe in custodiédo sermones tuos qui ꝛ passionũ reprehensioné ꝛ mẽtis rectitudiné operantur. ¶ Et q̃a in custodiédo sermones tuos est correctio adolescẽtis ideo. In toto corde meo exquisiui te ita vt nulla particula cordis mei vacet ab inquisitione tui ꝛ precor vt me adiuues ad impletioné mandatorũ tuorũ ¶ In corde meo in memoria mea absconđi precepta tua diligẽter memorie cõmendando sciens non aliter a peccatis me abstinere posse nisi assidua eorũ recordatione: ꝛ hoc est quod seq̃tur vt nõ peccẽ tibi. Bñdictus es dñe omni benedictiõe ꝛ laude dignus de bono quod in me incepisti erudiẽdo me in eloquijs tuis doce me iustificationes tuas perficiẽdo quod ichoatũ est: q̃a frustra absconduntur in corde eloq̃a nisi sequantur opera iusticie. ¶ Doce me dñe eloq̃a tua. Quia hijs doctus pronũciaui alijs credẽtibus ꝛ dignis omnia iudicia q̃ didici per prophetas ꝛ apostolos tuos q̃ sunt os tuũ. In via testimoniorũ dilectionis tue ad nos que sunt incarnatio natiuitas mors resurrectio ꝛ huiusmodi delectatus sum Item in via testimoniorũ que est cristus in quo sũt omnes thesauri ꝛ scientie dei absconditi delectatus sum sup omnes diuitias seculi. ¶ Et quia tãte suauitatis sunt testimonia tua ideo deinceps assidue Exercebor in mandatis tuis cogitando ꝛ operando ꝛ in hijs exercitatus cõsiderabo pfectius cognoscẽs vias tuas Ex illa exercitatiõe euẽiet etiã hoc ꝙ In iustificatõibus tuis meditabor nõ obliuiscar sermones tuos illas meditabor i hijs exercebor Dico nõ obliuiscar sermones tuos ꝛ ideo. Retribue seruo tuo q̃ te solũ verũ deũ cognosco hoc. s. viuifica me vita gratie tu q̃ vita es ꝛ sic viuifica tus: mãdata tua dñ p̃sens vita voluitur custodiã sermones tuos. Sed q̃a nõ possũt sermones tui custodiri p obediẽtiã nisi prius videãtur p itelligẽtiam ideo. Reuela

absterge ab oculis cordis mei velamen littere] ⁊ fac me spirituali sensu legis tue mirabilia contemplari [considerabo] quidem de lege tua quid. s. spiritualiter significent [mirabilia q̃ in lege tua] cōtinētur. Reuela ⁊ illumina p̃cor q̃. Incola ego sū pegrinus sū i hoc mūdo: ⁊ ideo nō abscondas a me mandata tua] tanq̃ a peregrino sed reuela michi tanq̃ amico ⁊ commensali vt in obsequium tuum seruus tuus desudet ¶ Mā. Concupiuit anima mea] maximo affectu vt amplius [desiderarem iustificationes tuas]. i. opere iusticie tue non ad horam vt mali faciūt sed [omni tempore] etiam in aduersis. ¶ Ideo vtiq̃ concupiui desiderare. quia Increpasti] flagellādo [superbos] diabolum. s. in celo: Adam in paradiso terrestri qui se eleuauerunt in superbia ⁊ modo per tuos doctores increpas aduersarias potestates membra diaboli hereticos vel malos homines [maledicti] in futuro [qui declinant] per superbiam ⁊ contēptū [a mandatis tuis] q̃bus dicturus es. Ite maledicti in ignē eternū. ¶ Quia maledicti sunt qui declinant a mandatis tuis. ideo precor Aufer a me obprobrium] hujus maledictionis [⁊ contēptum] transgressionis [quia testimonia tua exquisiui] ad meam instructionem non ociose ⁊ somnolenter sed strennue ⁊ vigilanter ¶ Ideo aufer obprobrium. quoniam Principes]. i. spiritus maligni [studiose tractauerunt] qualiter me posset deicere per contemptum mandatorū tuorū sed [seruus tuus exercebatur in iustificationibus tuis] ⁊ tāto magis q̃to fortius me impugnari ab eis percipiebam. ¶ Exercebar dico quoniam. Meditatio mea] jugiter [versatur circa testimonia tua ⁊ consilium meum] est seruare [iustificationes tuas] quia vitam pollicentur eternam. Adhesit]. i. coniuncta est [anima mea corpori terreno] ⁊ corruptibili consentiens ei ad aliqua illicita ne ergo inualescat peccatū [fortifica me] vita gratie dando michi facultatē ne anima cōsēciat corpori: scio enim q̃ cōcupiscētia carnis mortē opatur: viuifica dico [secūdū verbū tuū] Valet illud nō in solo pane viuit homo sz in omni verbo

quod procedit de ore dei. quia sicut pane corpus robora/
tur: ita verbo dei robur mentis augetur. ¶ Quod peto ob
tinere confido. quia Vias meas/ malas et iniquas in quibus
incesseram confitendo renunciavi et exaudisti me/ peccata mea
dimittendo et quia dedisti veniam. Ideo o domine/ doce iustifica
tiones tuas/ .i. de cetero fac me operari secundum precepta
tua. ¶ Quia non est satis bona agere nisi fiat debito mo/
do et ordine ait. Viam iustificationum tuarum/ quas legis
littera protulit/ instrue me/ da michi verum et plenum spiri/
tualem intellectum et ego sic instructus/ exercebor/ multiplici
operatione/ in mirabilibus tuis/ que in figuris latent. ¶ Exer
cebor dico: sed quandoque Anima mea dormitavit/ i. a bo
no opere tepuit/ pre tedio/ ibecillitatis corporee: sed tu do
mine/ confirma me/ deinceps/ in verbis tuis/ ut ablato pec
cati somno instanter in eis vigilem. ¶ Ut possim confir/
mari o domine. Desiderium/ illud per quod ad peccatum veni/
tur seu dyabolum que est omnis/ via iniquitatis amove a me/ tua
gratia ne possit michi prevalere et in aliquod vicium inge/
rere/ et secundum legem tuam/ apud te institutam que est ut semper
miserearis/ miserere mei/. ¶ Miserere domine quia iam. Elegi
viam veritatis/ i. christum imitari et eius legem sequi/ et iudicia tua/
quibus iudicas et iudicabis. ut est illud omnis qui credit in filium
hominis habet vitam eternam: et illud qui non credit iam iudicatus
est/ non sum oblitus/ sed illa teneo in memoria et ea mecum
semper tractavi. Non sum oblitus iudicia tua sed potius.
Adhesi/ i. firmus et stabilis fui/ in preceptis tuis quibus
voluntatem tuam testaris/ et quia hijs adherens anteriorum
peccatorum indulgentiam merui/ queso ne patiaris me de
iteratione peccati confundi. ¶ Non tantum adhesi testimo/
nijs sed etiam. Cucurri/ expedite/ viam mandatorum tuorum/ ope
re exequendo: et hoc ideo/ quia dilatasti/ ampliasti cor meum
caritate: patientia longanimitate et similibus virtutibus
¶ Dixi noli me confundere sed potius. Legem pone michi
domine/ proficere volenti non veterem tamen nimis one
rantem et imperfectam sed/ eam que ad perfectionem iusticie/
deducat que est sola lex nova et eam habitam/ exquiram/ in ea

em pone

proficiēdo⌊semp⌋ꝙ diu viuā. ¶Et q̄a non est satis inq̄/
rere nisi intelligā quod exquiro. Da michi itellectū⌋vt
ad ejus alta perueniā in quibus tota lex pēdet ⁊ prophe/
te ⁊ habito intellectu⌊scrutabor legē tuā⌋perfectius cog/
noscēdo⌊⁊ custodiā illā in toto corde meo⌋omnes vires
meas ponēdo vt possim mādata tua adimplere. ¶Legez
pone dico. ⁊ etiam Deduc⌋me per gratiā tuā⌊in semitā
mādatorū tuorū⌋.i.altiora ⁊ strictiora cōsilia tua data i
euāgelio⌊quia ipsā⌋.s.semitā⌊volui⌋ tanꝗ tutiorē pul/
chriorē ⁊ breuiorē. ¶Et q̄a ipsa bona voluntas a te est
oratio. Inclina cor meū⌋vt magis ⁊ feruētius ac deuo/
tius feratur⌊in testimonia tua ⁊ non in auariciā⌋ aliquā
altitudinis vel pecunie que est ydolorū seruitus. ¶Dico
nō inclines cor meū i auariciā sed potius. Auerte ocu/
los interiores ne cōcupiscāt vana seculi⌋nec delectētur in
hijs terrenis q̄ vana sūt ⁊ caduca aut propter vanitatem
bonū faciant sed⌊in te metipso qui es vera vita viuifica
me⌋. ¶Quia vero timor auertit a vanitate precatur di
cēs. Statue⌋i.firma imobiliter⌊seruū tuū in eloq̄o tuo⌋
vt ei firmiter obediat⌊i timore tuo⌋i quo declinat oīs hō
a malo. ¶Bene dico auerte oculos meos a vanitate ⁊
etiā. Amputa⌋false tue gratie⌊obprobriū⌋.i.peccatū ex
quo sequitur obprobriū si quod occultum nesciens habeo
⌊quod⌋tamē considerata humana fragilitate⌊suspicatus
sū⌋ne aūt in die judicij de eo possez cōuinci tibi judici au
deo cōfiteri⌊quia judicia tua dulcia sūt⌋cōfitēti nō seue/
ra. ¶Et q̄a dulcia sūt judicia tua. Ecce concupiui man
data tua⌋adimplere⌊in eq̄tate tua viuifica me⌋hoc eniz
ē vnū miseratōis tue donū vt eloq̄a tua custodientes in
tua eq̄tate viuificemur. ¶Concupiui mādata tua. Et⌋
vt pficiā⌊eueniat⌋de celestibus⌊sup me misericordia tua⌋
qua me saluādū promisisti quā vt consequar⌊veniat xp̄s
redimere nos secūdū promissionē tuam⌋factam Abrahe
ꝙ in semine ejus benedicentur omēs generationes. ¶Si
veneris redimere nos. Respondebo⌋audacter⌊obpro/

briose loquētibus de fide mea⌋ illis a quibus crucifixus es vel q̄bus scandalū est vel stulticia ꝙ verbū ⌊caro factū est ⁊ nō timebo⌊q̄a speraui iū sermonibus tuis⌋ quibus dictū est. Nolite cogitare quomodo aut quid loquamini: q̄ sūt michi bona arma ⁊ fortissima turris fortitudinis a facie inimici. ¶ Quia vero multi vrgentibus malis negant fidē precor.ꝙ. Ne auferas⌋ i. auferri sinas⌊ verbū veritatis⌋ verbū fidei⌊de ore meo⌋ in psecutione mea⌊vsꝙquaꝙ⌋.i. per omnia vt ipsam fidē negē⌊quia metu iudiciorū tuorū plus merito⌊speraui⌋ a te ꝙ nō auferes de ore meo verbū veritatis. ¶ Et si nō abstuleris a me verbum veritatis⌊custodiā legē tuā in omne tēpus⌋ vite presentis. ¶ Unde sequitur. Et ambulabam in latitudine⌋ caritatis in qua tota lex pendet⌊quia in deū ⁊ in proximum dilectionē meā extendo⌋ necnon in inimicos quod majus est⌊quia mādata tua quesiui⌋ diligēter ea perscrutans vt crederem ⁊ intelligerē. ¶ Ambulabā. Et⌋ etiā ⌊loquebar⌋ constanter ⁊ intrepide⌊in cōspectu regū⌋ ⁊ pricipum ⁊ presidentiū qui terrere poterant⌊de testimonijs scripturarū tuarū⌋ certans pro veritate vsq; ad mortem ⌊⁊ non cōfūdebar⌋ timore vel pudore vt cederem eis aut tacerē propter eos: sicut in beatis martiribus patet. Et meditabar in mādatis tuis que dilexi⌋ vt opus meditationis: ⁊ dilectionis perficerē fructū. ¶ Et q̄a meditatio mādatorū sola non sufficit sine opere ait. Et leuaui manus meas⌋ a peccato mūdas: ab effusione sanguinis inocētis alienas⌊ad mādata tua⌋ adimplēda⌊que dilexi ⁊ exercebor ī justificationibus tujs⌋ sollicite mētis affectu reuoluēdo vt q̄ ī hijs p litterā idicātur spūaliter possim aduertere. Uir justus vt ego in exercitatione mea strēnue laborē ⁊ in labore habeā consolationē. Memor esto verbi tui⌋ facti⌊seruo tuo⌋ in scripturis sanctis promissionis vite eterne⌊in quo michi spem dedisti⌋ adipiscendi vitā eternam. Hec⌋ spes⌊consolata est me ī afflictione mea q̄a eloquiū tuum michi⌋ in hijs angustijs posito eterne⌊vite pabulū subministrat⌋. Uere cōsolatus sū ī afflictōe mea q̄a ⁊ si

Supbi inique agebant valde justos et bonos multipliciter persequendo verumtamen quantumcumque me impellerent ego a lege tua non declinavi ad quod tamen instabant supbi. ¶ A lege autem tua non declinavi. sed Memor fui judiciorum tuorum quibus a principio mundi obedientes remuneras et impios dampnas: et quomodo vnusquisque sanctorum permissu tuo affligitur in presenti: vt consolationem accipiat in futuro et consolatus sum ego quia cognoscens sine dei ordinatione nullum interfici posse consolatus sum in tribulationibus meis certum me sciens remunerandum a te. ¶ Vir justus licet in se consolatus esset dolebat tamen de peccatoribus. ¶ Unde ait Defectio .i. afflictio et dolor tenuit me pro peccatoribus non pro michi mala inferentibus sed pro derelinquentibus legem tuam qui sunt multi valde. ¶ Pro illis deficiebam sed vt auferrem tedium a me cantabam tibi psalmos et hymnos in corde meo vnde. Cantabiles et ad dicendum delectabiles michi erant laudes tue in loco misere vite presentis in qua peregrinamur a domino. Memor fui in cantando tibi laudes non solum de die sed etiam de nocte non solum tempore prosperitatis sed etiam adversitatis nominis tui .i. cognovi te esse dominum me servum: et justum esse quod dominus servum corrigat custodivi .i. pacientiam habui que precipitur in lege tua Hec nox adversitatis facta est michi ad vtilitatem quia in hac adversitatis nocte justificationes tuas exquisivi homo enim in adversitate magis querit justificari quam in prosperitate ¶ Propheta in persona viri justi qui reliquit mundi superbiam honorum fastigia divitiarumque jactantiam ait. o . Domine tu es portio mea non elegi michi in partem aurum vel aliquid mundanum sed te solum qui es vera via ad beatitudinem et quia te in partem meam elegi deliberavi decrevi apud me ipsum custodire legem tuam Proposui custodire legem tuam sed quia viribus meis non confido. Deprecatus sum faciem tuam in toto corde meo miserere mei secundum eloquium per quod promisisti vt peccatorem in mortem non obrueres sed misericordia consolares Miserere deprecor quia. Cogitavi diligenter vias meas

priores ⁊ cognoui ꝙ non erãt recte ⁊ ideo [cóuerti pedes meos] i. affectus meos [in testimonia] preceptorũ tuorũ vt ibi haberẽt viam quia illa nõ sinũt errare. ¶ Propo/sui custodire legẽ tuã. sic ꝙ etiã [Paratus sũ] prompta voluntate [vt custodiã mãdata tua ⁊ nõ sũ turbatus] ad uersus me vndiq; circũstantibus q̃a propter cristũ para/tus sum aduersa omnia sustinere ¶ Non turbor in aduer sitate pater quoniã. [Funes] i. deceptiones iniqua expro bantiũ jacula ⁊ alia ipediměta quibus inimici mei post se me retrahere conabãtur [circũplexi sunt me] ex omni parte frustra tamen quia [legem tuam non sũ oblitus]. ¶ Vere non sũ oblitus quia. [Media nocte surgebam ad laudandum te] de omnibus gratias agẽs etiam [de hoc ꝙ me judicabas flagellandũ vt justificares] quia hoc signũ est ꝙ sum de familia tua. ¶ Quid ꝑ singula. [Particeps ego sum omniũ timẽtiũ te] timore filiali [⁊ custodientiũ mãdata tua] ¶ De cõstãtia in aduersitatibus in domino confido quia. [Misericordia domini plena est terra] quia omnia dat nobis ex sua misericordia qui solẽ suũ oriri fa cit super bonos ⁊ malos [mãdata tua doce me] vt intelli gã predicere ⁊ opere adimpleam. ¶ O domine propono in bono firmiter stare ⁊ debeo quia. [Bonitatem fecisti cũ seruo tuo] peccantẽ ad penitentiam expectando peni/tentem ad profectum promouendo proficientem ad glo/riam perducẽdo: ⁊ hoc fecisti nõ secundũ meritũ meũ sed [secundũ promissionẽ tuam] ne peccantẽ in ira punires sed misericordia consolares. ¶ Vt amplius in gratia pro ficiã. [Bonitatẽ] doce me inspirando caritatẽ vt ex amo re operer ⁊ sit michi boni delectatio [disciplinã doce me] in tribulatione patientiam tribuendo: ⁊ sciẽtiã doce me illuminando intelligentiam [quia mãdatis tuis credidi] i. ea opere compleui. ¶ Doce me quia cõfiteor. ꝙ [De liqui] per actualẽ culpam a qua culpa non poteram libe/rari nisi per disciplinã. deliqui dico [prius ꝙ humiliarer] a te per correctionem [propterea] ne rursus flagellis humi liarer [mandata tua custodiui] ¶ Deinde laudat judicem

tatẽ fecisti

vt impetret dicés. Bonus es tu] in te q essentialiter bo
nus] doce me opera iusticie] eo ꝙ bona sint sicut q tu bo
nus es. ¶ Et necesse est vt doceas. quia Multiplicata est
super me iniquitas superborũ] demonũ nitentiũ impelle
re in peccatum non tamẽ refriguit in me caritas quia [e
go toto corde meo scrutabor mandata tua] consolationẽ
requirens in eis. ¶ Multiplicata est super me iniquitas
superborũ. quia [coagulatum] .i. induratum [est cor eo/
rum super me] contra quorum obstinationem [refrigerũ
suscepi in meditatione legis tue. ¶ Disciplinam dixi doce
me. quia Bonũ michi ꝙ humiliasti me] .i. ꝙ me diuer
sis temptationibus exercuisti q̃a p hoc [didici mãdata tu
a implere] que non in superbia sed in humilitate discũtur
Bonũ michi lex] euangelica [ore tuo prolata] quia vbiq
q in omnibus me consolatur [super quantascunq diuiti/
as q quecũq amabilia huius seculi] ¶ Bonũ michi lex o/
ris tui q iustum est quia o domine. Manus tue] potenti
a q sapientia tua quibus voluntas tua omnia operatur
[fecerũt me] ad ymaginem q similitudinem tuã et plas/
mauerũt me] secundũ corpus q ideo quia ob hoc obligor
ad seruitiũ tuũ [da michi limpitudinẽ intellectus] illumi
na intellectũ [vt mãdata tua clarius intelligã] sepius in
meditatione reuoluã q deuotius cõplectar. ¶ Propheta in
persona ecclesie: da michi domine intellectum quod si fe/
ceris. Qui timent te] timore filiali. i. sancti viri fideles
tui [videbũt me] sic illuminatum [et inde letabuntur] de
profectu meo spũali hic q in futuro. ¶ Item propter hoc
debes dare intellectum [quia in verbo tuo] .i. filio tuo vel
verbo tuo quo bonis bona promittis [supersperaui] Ide
o da intellectum quia iam. [Cognoui] ꝙ [iudicia tua] qui/
bus iudicas facientes mandata q non facientes sunt non
tantum equa sed [equitas] quia a iusto q equo nunq̃ diui
duntur cognoui etiam ꝙ [iusto tuo iudicio me humilia/
sti] in hijs miserijs deiciendo me in necessitate moriendi
propter inobedientie superbiaz primorũ parentũ vt cor
rigeres. ¶ Sed contra has miserias precor. Fiat miseri/

cordia tua michi seruo tuo] vt [qui ad tempus fui humi/
liatus: eterna gaudeam consolatione [secundũ promissũ]
quo promisisti vt post humilitatem afflictionis tribueres
presidium consolationis. Veniant michi miserationes
tue]. i. affectus pie affectionis ꝗ misericordie tue [ꝗ viuã]
vita gratie in presenti ꝗ vita glorie in futuro que sola ve
ra vita est qua qui viuit nõ timet mori ꝗ hoc ideo [quia
lex tua meditatio mea est] que disponit ad gratiam habẽ
dam ꝗ ad habitam augendam. ¶ Sic me viuifica per mi
sericordiã qui humiliter obedio sed. Confundãtur super/
bi] in peccatis suis [vt cognoscant inique egisse aduersus
me ego autem in mandatis tuis] adimplendis: ostendens
eis exemplariter que oporteat eos facere [exercebor] Et
quia contra impugnationes malorũ opus est auxilio bo
norũ ait. Conuertantur] in auxiliũ meum [omnes timen
tes te] filiali timore [ꝗ qui nouerũt testimonia tua] intel
ligendo ꝗ operando. Pro me specialiter precor ꝙ. Fiat
cor meũ imaculatum] per remissionem omniũ peccato/
rum [in operibus iusticie] que iustum faciũt hominez [vt
iudicio dampnationis sententia me non cõfundar] cũ im
pijs quando dicetur eis. ¶ Ite maledicti ꝛc. ¶ Vox pro/
phete in persona sanctorũ patrum vel ecclesie. Defecit
omnibus anima mea solius saluatoris accensa desiderio
ꝗ [in verbum tuũ] quod in principio deus erat aput deuz
super merita mea [superspera ui] vt ab eo redemptus in
patriam reducar. Anima mea defecit ab omni appetitu
terrenorũ ꝗ etiam. Oculi mei defecerũt] oculi mei inte/
riores pre magnitudine desiderij [in promissum tuum] ꝙ
de celo venires defecerũt oculi mei dico [dicentes quãdo
consolaberis me] mittendo saluatorẽ. In defectione spi/
ritualium oculorũ. Factus sum] ieiunando vigilãdo orã
do ꝗ in alijs spũalibus exercitijs [sicut vter in pruina] ab
arbore peccati infrigidatus ꝗ a noxijs desiderijs mortifi
catus [precepta tua] quibus homines iustificantur [non
sum oblitus] quin ea semper custodirem ꝗ adimplerem.
¶ Cum factus sum sicut vter in pruina o domine. Quor

sunt dies serui tui] i. ꝗdiu patiar ego istas miserias: ꝗ/
dui retardabor in huius mundi temptationibus ⁊ necessi
tatibus [quãdo] insuper [facies de persequẽtibus me iudi
cium]. s. de dyabolo et satellitibus eius contere velociter
sub pedibus nominis qui nos persequũtur. ¶ Opus est
vt facias iudicium quia. Narrauerũt michi iniqui [here
tici ⁊ pagani] multa fabulosa ⁊ conficta] vt me a verita/
tis tramite deorquerẽt [sed non] sũt michi ista placita [si
cut lex tua] que est lex imaculata lex veritatis. Unde se
quitur ¶ Non sunt vt lex tua quoniã. Omnia mandata
tua veritas nullo errore nulla falsitate permiscẽtur vt/
pote que ab ineffabili veritate ⁊ inoffuscabili diuinitatis
luce sunt deriuata: talia autez non sũt hereticorũ precep
ta sed falsa vana erronea ⁊ que in perditionem deducũt
⁊ quia tua veritas. me delectat [persecuti sũt me] multa
mala inferendo vt saltem me per hoc sue voluntati subi
cerent sed tu domine [adiuua me] contra eorũ deceptiões
⁊ persecutiones. ¶ Opus est vt me adiuues dicit ecclesia:
quia tot fideles pro defensione veritatis tue ab iniquis i
fidelibus ociosi sunt. ꝗ Paulominus]. i. fere [consuma
uerũt me in terra] que est afflictionis locus sicut celũ cõ
solationis sed non valuerũt in toto me extinguere: quo
niam [ego] in multis membris meis [non dereliqui veri
tatem mandatorum tuorũ]. ¶ Sed vt possit perseuerare
vsꝗ in finem ait. Secundũ misericordiam tuã] vt possiz
viriliter resistere persecutoribus meis [⁊ custodiaz que in
lege mandasti] vel in euangelio protulisti. ¶ Merito debe
o custodire testimonia tua. quia Verbum tuũ]. i. obser
uantia mandatorũ tuorũ [in eternũ permanet] in celesti/
bus spiritibus qui dei mandata semper obseruant ⁊ nũqꝗ
ab eis per transgressionem recedũt. ¶ Et quia non soluz
in celestibus creaturis permanet verbum dei sed etiã in
terra ait. In generatione] priorũ iustorũ [⁊ in generati
one] iustorum noui testamenti [permanet veritas tua] q̃
nunqꝗ defuit in sanctis tuis [fundasti ecclesiam] in vtroqꝗ
populo in fundamento vno quod est cristus et permanet

veritas in ea q hoc dispositione diuina. Unde sequitur. Ordinatione tua perseuerat lex] veritatis tue in ecclesia q ratio est] quoniã omnia] temporalia q eterna] seruiunt tibi] omnia eni pro tuo nutu disponis q si diuerso modo Confiteor q lex tua ita valida est cõtra affictiones huius seculi q. Nisi q lex tua meditatio mea est] q nõ tãtum vt sciam sed vt perficiam] fere periissem in afflictione mea. Et quia meditatione legis tue me a perditione liberasti ideo. Non obliuiscar iustificationes tuas per totam vitã meam quia in ipsis iustificationibus viuificasti me] per earũ meditationẽ preseruãdo me a morte peccati. Et quia viuificasti me. Tuus sum ego seruiẽs tibi] per omnia: q ideo] saluũ me fac] perducendo ad eternitatem] quia iustificationes] in lege tua contentas] studiose exquisiui] ad intelligendum q cõplendũ. Necesse habeo vt saluũ me facias. quoniam Me expectauerũt peccatores] quasi in insidijs latitãtes oportunuz tempus ad ydoneas deceptiones querendo adhoc] vt perderẽt me] faciendo me consentire ad malum sed inde non perii] quia testimonia tua intellexi] que me decepi nõ permittebant. In quibus testimonijs tuis intellexi. Omnis virtuose perfectionis siue consumationis finem esse latũ mandatum tuũ valde] s. preceptum caritatis. finis eni precepti est caritas quod preceptum ita latum est vt ad inimicos se extendat: Vidi legem caritatis que est finis consumationis q ideo. Quomodo] i. q̃ fortiter q̃ vehementer] dilexi legem tuam domine] in cuius signũ] continue meditatio mea est. Et ideo. Super inimicos meas] iudeos paganos q hereticos] intelligentẽ me fecisti] veritatem tuã] quia mandatũ tuũ] ducit me ad eternitatẽ quod nõ facit inimicos quia illi vel non intelligunt spũaliter. sz peruerse: vel non operantur. Et non tantum super inimicos meos prudẽtem me fecisti sed. Sup omẽs docẽtes me] scribas q phariseos q̃ se clauẽ scie habere dicebãt] intellexi sacre scripture veritatem q hoc ideo quia testimonia tua meditatio mea est]. i. diligens inquisitio in spiritu nõ in

modo dilexi.

littera: non enim in littera sed in spiritu quiesco que me
ditatio nõ est illorũ qui falsa ibi sentiunt ⁊ docent. ¶ Non
solum super docentes sed etiam. Super senes] .i. antiqui
ores sacerdotes ⁊ principes [intellexi] melius eniꝫ intelli
git nouus populus qui hic loquitur qui accipit ꝙ ille se
nior iudaicus: ⁊ hoc ideo [quia mandata tua quesiui] inte
rius nõ exterius. ¶ Quesiui mãdata tua ⁊ cõpleui. vnde
Ab omni via mala] que ducit in perditionem [prohibui
affectus meos vt custodiam verba tua] quod aliter fieri
non poterat: ¶ Non enim peccata ⁊ mãdata se compati/
untur. A iudicijs aũt tuis] que pertinent ad regulã vi/
uendi contẽtis in lege tua [nõ declinaui quia tu] cui obedi
re debeo [legem posuisti michi] ꝙ si ab hijs declinareꝫ in
dicijs: ineternũ iudicio condẽpnarer. ¶ Merito dilexi le/
gem tuã ⁊ diligo quia. Eloquia tua facta sunt michi val
de dulcia] viribus anime mee: dulcia dico [super mel ⁊ fa
uuꝫ] que ita dulcia sunt vt eisdem gustatis omnis erroris
amaritudo de corde confestim recedit. Per obedientiaꝫ
mãdatorũ] veniens ad altitudinem sapiẽtie [intellexi] nõ
esse ambulãdum cum impijs [propterea omnẽ odiui viã
iniquitatis. ¶ Dilexi domine legem tuam propter dulce/
dinem quã inde sensu etiã diligo: quia. Verbũ tuum] ꝑ
Moysen ⁊ alios prophetas ad nos delatum [est lucerna]
in testa ⁊ veritas sub figura [affectibus meis dirigẽdis ad
te] lucerna quidem in huius seculi nocte lucens vt preca
ueam laqueos funiũ .i. a precipitio fouearũ quas dyabo
lus nobis preparauit: que prouidentia mea vitare nõ pos
sem [⁊ lumen semitis meis] ⁊ hoc lumine preeunte. dum
vie huius semitas gradimur ad illam que via vera ẽ per
ducamur. ¶ Et ideo ¶ Iuraui ⁊ firmiter statui custodire
iudicia iusticie tue] per quã peruenitur ad salutem. Iu/
raui custodire iudicia iusticie tue tanꝙ verus amator e
ius ⁊ per illaꝫ. Humiliatus sum valde] sed o tu [domine
viuifica me] aliter parum valeret humilitas mea [secũdũ
verbum tuũ] vt secundũ verba tua viuam ⁊ omnia cum
discretione faciam. ¶ Et ideo deprecor vt. Sacrificia lau

dis] caritate non timore oblata [beneplacita ⁊ acceptabili
a ⁊ delectabilia sint tibi domine ⁊ iudicia tua doce me] vt
illa intelligam ⁊ opere compleam ¶ Doce me opus est. s.
ne erzem. quia Anima mea] i. mors ⁊ vita anime mee
est [semper in manibus meis] i. in operibus quia si desi
no bene operari: morietur anima mea [⁊ legem tuam nõ
sum oblitus] imo iugi meditatione illam retinui vt regu
lam operationis mee. ¶ Legem tuã non sum oblitus q̃a
licet. Peccatores] ⁊ spũs maligni [posuerint michi la/
queos] . i. minas blãdimenta seculi quascunq̃ malas per
suasiones ⁊ persecutiones vt caderem tamen [de manda/
tis tuis non erraui] male intelligendo vel contra operan
do. ¶ Non erzaui dico imo. Hereditate acquisiui. i. fir/
ma possessione quia [testimonia] ⁊ precepta tua hereditas
mea in eternum: quia in eis exultat ⁊ delectatur cor meũ
Et ideo. Inclinaui cor meuz ad faciendũ mãdata tua]
perseueranter vsq̃ in finem vite mee [propter retributio
nem] vite eterne vt illam merear percipere.

¶ Vox prophete in persona ecclesie. ¶ In sig/
num q̃ dilexi legem tuam. Iniquos] non quia homines
sed quia mali. i. iniquorũ vicia [odio habui quia legẽ tuã
dilexi] cui ipsi aduersantur. ¶ Cum iniquos deuitem ⁊ cu
stodiam legem. Adiutor meus] ad bona ficienda [⁊ sus/
ceptor meus] ad mala precauenda [es tu] vel adiutor in
presenti ⁊ susceptor in futuro [⁊ in verbo tuo] non in legẽ
non in prophetas sed in diuinitatis presidium in quo nul
lus decipitur in quo a morte absoluimur [superspera ui]
¶ Ideo. Declinate a me] vos o [maligni] separate vos a
meo consortio in quorũ presentia diuinam non valeo te
nere religionẽ: ⁊ vobis declinatis ⁊ separatis [scrutabor
mandata dei mei] que michi spem prestant ac solamen.
¶ Cupio domine scrutari mandata tua ⁊ vt hoc bene pos
sim. Suscipe me] ad te fugientem tuam doctrinam cupi
entem a malorum impugnationibus liberando [secundũ
eloquium tuũ] illud. s. Venite ad me omẽs qui laboratis
⁊ ego reficjam vos [⁊ viuam] in anima vita gratie [⁊] nõ

odio

confundas me ab expectatione mea] vite eterne sed da ob
tinere quod spero. ¶ Non cófundas dico sed potius. ¶ Ad/
iuua me] in hac vita ad bene operãdũ quia per me nichil
possum] q saluus ero] tuo auxilio adiutus] et meditabor i
mandatis tuis] sine fine. ¶ Ideo meditabor in mandatis
tuis. quia attendo q Spreuisti omnes discedentes a mã
datis tuis] q hoc ideo] quia iniusta cogitatio eorum] est q
vere iniusta quia voluntarie recedunt a iusticia. Preua
ricantes] a lege dei naturali siue scripta] reputaui pec/
catores terre] quia terrenis inuoluũtur delictis: et ideo
ne de numero horũ inueniar] dilexi testimonia] que in le
ge] tua] sunt. ¶ Dilexi domine testimonia tua q ne moue
ar ab illis Confige] comprime refrena] timore tuo carna
les concupiscentias meas] tecũ cõuenire tibi cõmoriente/
cum cõsepeliri paratus sum: vt in futuro tibi resurgere
merear] a cõsideratione futurorũ iudiciorũ tuorũ timui]
Timui q ideo. Feci iudicium] cõfigendo carnes meas
] feci iusticiam] opus iusticie exequendo] non permittas
me tradi calumpniantibus me] spiritibus malignis qui
semper nocere michi moliũtur. ¶ Non tradas me sed po
tius. Suscipe me] vt patronus] seruũ tuũ] nõ alterius] i
bonũ]. s. quem illi impellũt ad malum vt. s.] calumpniã
do non superent me superbi]. s. dyabolus q ministri eius
qui superbissimi sunt. ¶ Debes suscipere. quoniam Oc
li mentis mee a se defecerũt] attenuati sunt ardenter in/
tuendo] in salutare tuũ] cristum vt ab eo veniat auxilium
michi quia non possum propria virtute consequi saluté:
defecerunt etiam oculi mei] in eloquiũ iusticie tue] rimã
do eius. secreta quia transcendit humane intelligentie fa
cultatem. ¶ Et ideo Fac cum seruo tuo secundũ miseri
cordiam tuam] non secundum merita mea vt per tuam
gratiam suppleas humane infirmitatis defectum] q iusti/
ficationes tuas doce me] vt earũ vtilitatem sicut sepius
optaui possim auertere. ¶ Bene dico fac cuz seruo tuo q̃a
Seruus tuus suz ego] q quia seruus debet intelligere vo
luntatem domini sui ideo] da michi intellectum vt sciam

testimonia tua] cognitione pleniori ⁊ impletione ¶ Et debes facere .quia Tempus est faciendi] vt.s.des michi intellectum vberiorem legis tue per quam possim defendere contra hereticos quia [dissipauerũt legem tuam] iudei heretici non recte sed peruerse eam interpretantes. ¶ Illi dissipauerũt ego autẽ ⁊ econtrario Dilexi mandata tua veraciter intellecta ad defendendũ [super aurũ] quod preciosius est inter metalla [⁊ super topaçion] que super omnium gẽmarũ pulchritudinem vincit. Propterea ad omnia mandata tua] toto studio [dirigebar] impléda [omnez viam iniquam odio habens. ¶ Ad mãdata tua dirigebar merito.quia Mirabilia] .i.digna admiratione sũt [testimonia tue] bonitatis dum video que ⁊ qualia ⁊ quot oliz in Abraham ⁊ filiis israel ⁊ in ceteris fecisti [ideo scrutata est ea anima mea] querendo eorũ intellectum: vt certa te declarante cognoscam. ¶ Et scrutans ea inuenio q̃ Declaratio sermonũ tuorũ] qui in lege ⁊ prophetis continentur per nouam legez facta tenebras nostras [illuminat] ⁊ [dat itellectum humilibus vt intelligãt. ¶ Quia mãdata tua desiderabam ⁊ non erat michi bene vnde possẽ. Aperui os meum] petendo pulsãdo [⁊ attraxi bonis meritis [spũm] scũm quo facerem quod per me facere nõ poteram. ¶ Et quia desidero vehementer oro. Aspice in me] oculo pietatis [⁊ miserere mei] sicut iudicas misericordum aliis [diligentibus nomen tuum ita de me iudica]. ¶ Miserere dico.⁊ Gressus meos dirige [nõ secundum carnales voluptates sed tua iussa vt non qua ego volo sz qua tu iubes semita incedam [⁊ nõ dominetur mei aliq̃ iniusticia] quia tuo sum famulatui omnino mãcipatus. ¶ Et etiam. Redime] libera [me a falsis criminationibus hominũ] vt libere ⁊ quieto animo [custodiam mãdata tua]. ¶ Et vt possim illa custodire. Faciem tuã illumina super seruũ tuũ] dando michi spũalem legis intelligentiã [⁊ doce iustificationes tuas] vt quod in illis cerno per speculum certa contemplatione conspiciã. ¶ Graui et debeo a te domine exaudiri quia ⁊ si alias peccaui veram

tamē penitētiam egi. Copiosas enī lacrimas deduxerunt oculi mei q̄a non custodierūt legē tuam]. ¶ Merito deduxerūt lacrimas oculi mei quia scio. ꝙ Justus es dñe ⁊ rectū judiciū tuū]hec enī duo omni sūt metuenda peccanti. ¶ Rectū judiciū tuū dico. vnde Mandasti]ꝙ multos ⁊ multo tēpore]legē tuam]continētē justiciam]⁊ testimonia tua]continētia veritatē]valde obseruari]sta vt nullo obstante pretermittātur. ¶ Et q̄a inimici mei negligūt custodire legē tuam. Tabescere]deficere]me fecit çelus meus]super domo dñj dolēs]q̄a obliti sunt verba tua inimici mei]obliuiscētes enī precepta legis fecerunt domū tuam spelūcam latronū. ¶ Ideo iste çelus est mihi. quia Eloquiū tuū est valde ignitū]exurit vicia ⁊ accēdit hominē ad amorē dej ⁊ domus eius: ⁊ contra impios illuminat]⁊ seruus tuus dilexit illud] ¶ Ex persona populi cristiani: çelus iste est mihi. ⁊ si Ego adolescētulus sum]etate sequēs populū veteris legis ⁊ contēptus: quia in principio ab ifidelibus multipliceter afflictus: nichilominus]justificationes tuas non sū oblitus]quin sē per meditarer ⁊ compleré. ¶ Merito non sū oblitus q̄a Justicia tua justicia ineternū]q̄a qui eam sequitur gaudebit ineternū]⁊ lex tua veritas]in nulla sui parte continēs falsitatē: veritas est non vmbra nō figura sicut lex mosayca sed res ipsa promissa. ¶ Pro qua veritate legis prophēta multa preferēs ait. Tribulatio ⁊ angustia inuenerūt me]non tamē fugiētē sed paratū ad oia sustinenda ⁊ q̄tūcūq̄ seuiāt inimici tū]mādata tua meditatio mea est]nulla enī tribulatio me a lege tua diuellere potuit. ¶ Ideo testimonia tua meditatio mea sūt. q̄a Equitas testimonia tua]q̄a semper justa sūt: nichil iniquū nichil inhonestū precipiētia ⁊ ineternū regnū ducentia]⁊ intellectum da michi]eorū vt pro eorū intelligentia]vitam possim capere sempiternā] ¶ Quia vero tribulatio ⁊ angustia inuenerūt me. Clamaui in toto corde meo] quia vndiq̄ sūt hostes visibiles ⁊ inuisibiles]exaudi me dñe] qui potens es]justificationes tuas requirā]vt faciam.

Clamaui

Clamaui in sup [ad te] toto cordis affectu [saluũ me fac] hoc genere saluationis [vt custodiã mãdata tua] q̃bus vita paratur eterna. ¶ Ex magno orandi effectu Preue/ni] horã opportunã i qua solet fieri oratio preoccupaui faciẽ tuã vt letus q vigilãs tibi occurrerẽ [q clamaui] pro fũdo cordis clamore [quia in promissionibus tuis supsperaui] semp crescẽs in spe q̃ facies. ¶ Et etiam Preuenerũt oculi mei mane ad laudandũ te] ad modũ strennui operarij q̃ ante lucem surgit ad operãdũ [q vt meditarer eloquia tua] ad intelligendũ q faciendũ ea q̃a suauia sunt q inflãmatiua tui amoris. ¶ Quia clamaui instanter q preuenī vigilanter: precor dñe. Vocẽ meam exaudi secũdũ misericordiam tuã] non aliquo meritorũ meorũ res/pectu [q secũdũ judiciũ tuũ] non quo in futuro judicabis sed quo supplicibus parcis q se dãpnantes absoluis [vivifica me] mortuũ lege peccati. ¶ Et opus est vt justifices. quia persequẽtes me verbis q facis ¶ Appropinquauerũt] q alligauerũt [se iniquitati ex qua psequũtur me] q ad quam nitũtur me trahere [a lege aũt tua] q̃ prohibet psequi innocẽtes [longe facti sunt] ¶ Licet aũt inimici appropinquauerũt sed tamẽ nõ nocuerũt. q̃a Prope es tu domine] sãctis tuis vt eos adjuues q iimicos repellas [q omẽs vie tue veritas] q̃a siue me pmittas affligi siue me ab illa liberes totũ juste facis ¶ Et hoc vere scio quoniam. Ab inicio] quo rationis vsũ habere cepi hoc [cognoui de verbis tuis q immutabiliter vera sunt. ¶ Tu domine prope es. Vide ergo humilitatem meam] qua tibi humilior [q eripe me quia legem tuam non sum oblitus] qua dixisti qui se humiliat exaltabitur. ¶ Humilitatem dico vide q eripe q etiam. ¶ Judica discerne causam meam] quam contra diabolum qui genus humanũ tenet captiuum: ago [q redime me] sanguine tuo ab ejus captiuitate: vivifica me. s. vita eterna [propter eloquium tuum] quo dixisti: q̃ credit in me non morietur in eternũ ¶ Vivifica me oro domine. q̃a Longe a peccatoribus]

perfidis judeis salus nostra cristus ꝛ hoc [quia justificatio/nes tuas nõ exquisierũt] vt intelligerẽt eũ in eis figuratũ ¶ Et si a peccatoribus longe sit salus tamẽ nemo despe ret. quoniã Misericordie tue multe dñe [certe multe palam eni appaɾuisti nõ querẽtibus: vocasti refugiẽtes congregasti ignaros: te pro omnibus obtulisti [secũdũ indicium tuũ [quo parcis confitẽtibus [viuifica me] ¶ Ideo cõfido a te exaudiri. quia Multi sũt qui persequũtur me [fugando de loco ad locũ [ꝛ tribulant me] affligendo vt a lege tua me retorquere valerẽt [ego tamẽ a preceptis tuis nõ declinaui [sed fortius adhesi quod psecutionis martirũ tẽpore adimpletũ videmus. ¶ A testimonijs nõ tantum nõ declinaui sed declinatoribus dolui. Vidi enim preuaricantes [a lege tua ꝛ pre dolore [deficiebam [çelo caritatis [preuaricantes aũt sũt quia eloquia tua [dulcia tam vtilia [non custodierũt]. ¶ Dñe tu verax es ꝛ misericors: ego vero costans ꝛ çelator legis tue ꝛ ideo precor. Vide quoniam mandata tua dilexi [çelans pro eis in me ꝛ in alijs [ꝛ ideo [in premiũ postulo [viuifica me [per gratiam tuã illã in me augmẽtãdo ꝛ hoc [in misericordia tua [quia merita mea non sufficiũt. ¶ Quod vtiq; facies quia hoc dixisti in scripturis tuis: q̃ Vere sunt. a principio [enim quo locutus es [omnia verba procedunt a veritate increata [que ineffabilis est secũdũ quam judicandũ est de omni veritate creata: ꝛ ideo ineternum sũt stabilia ꝛ firma [omnia judicia justicie tue]. ¶ Vox ecclesie sine cuiuslibet justi: dixi in misericordia tua viuifica me ꝛ necesse ẽ quia. Principes [huius mũdi rectores [psecuti sũt me] iniurijs contumelijs ꝛ molestijs affligẽdo [sine vlla causa [ego tamen fortis in passione quia [a verbis tuis [quibus dixisti: qui negauerit me coram hominibus: ego negabo eum coram patre meo [formidauit cor meum]. ¶ Et hoc faciẽs. Letabor super eloquia tua [quibus locutus es: cũ vos persequentur propter justiciam gaude/te ꝛ exultate quoniam merces vestra multa est in celo: letabor dico sicut [q̃ inuenit spolia [vestra victis hostibus

¶ Letabor dico etiam in hoc quod. Iniquitatem odio habui ⁊ abbominatus sum / tanquam quod vile ⁊ dampnabile (legem autem dilexi / tanquam quod honestum ⁊ vtile ⁊ delectabile jugiter meditando. ¶ In cujus signum. Septies / i. semper toto tempore vite mee quam per septem dies voluetur vel septies. i. horis constitutis vt moris est religiosis (⁊ hoc confitendo omnia judicia tua / recta esse: ⁊ justa licet nobis incomprehensibilia. ¶ Dilexi legem tuam merito. quoniam Pax multa / interius in mente (diligentibus legem tuam / qui enim amat deum pacem cum fratribus necesse est quod habeat (⁊ non est illis scandalum / quia nulli sunt occasio ruine. ¶ Pacem habui. ⁊ etiam Expectabam cristum tuum / in lege michi prophetisque promissum sed ne frustra expectarem (mandata tua / que in dei ⁊ proximi consistunt dilectione (dilexi / per quam salus ⁊ pax acquiritur ¶ Non autem tantum mandata dilexi sed etiam. Custodiuit anima mea testimonia tua / que in lege ⁊ prophetis mandata fuerunt (⁊ dilexit ea vehementer / vt paratus sim pro te animam ponere. ¶ Non autem dilexi tantum sed. Seruaui mandata tua tanquam rem carissimam (⁊ testimonia tua / . i. jlla que pertinent ad cultum latrie que sunt quedam testificationes diuinitatis quod tu melius nosti (quia omnes cogitationes mee desideria ⁊ opera sunt ante conspectum tuum manifesta. ¶ Quia dilexi ⁊ seruaui mandata . jdeo o domine Appropiquet deprecatio mea / vsque ad thronum miserationis tue nec orationem meam a te repellas: hoc deprecor (da michi intellectum / quo sapiam ⁊ intelligam non secundum scientias mundanas (sed juxta eloquium tuum / ne per humanam prudentiam euanescam. ¶ Non solum appropinquet deprecatio mea sed Intret postulatio mea vsque ad conspectum tuum / vt exaudias eam hoc peto (eripe me a malis iminentibus / secundum promissionem qua promisisti tribulatis auxilium ⁊ liberationem graue enim est tamdiu luctari hic contra carnem mundum ⁊ diabolum. ¶ Da michi intellectum. ⁊ tunc Eructabunt labia mea ymnum / laudem ⁊ honorem gloriosi nominis tui ⁊ hoc faciam (cum docueris me justificationes tuas / quia aliter labia non exultabunt nisi ipse doceas.

¶ Quod si ita faceres nō solū labia mea exultabunt. sed
Pronūciabit lingua mea / alijs predicādo / eloquiū tuū /
⁊ iustū est / q̄a oīa mādata tua equitas / nichil eni est aliud
in eloquijs tuis nisi pax: nisi eq̄tas: nisi vita. ¶ Da intel
lectū. ⁊ cum hoc Fiat manus tua / .i. adiutoriū tuū sup
me / vt salues me / ab inimicorū incursu quod hac fiducia
peto / quoniā mādata tua elegi / pre omibus honoribus di
uitijs huius seculi ad faciendū ⁊ alijs pronūciandū: q̄a ho
minibus sūt ad salutē. ¶ Ideo manus tua saluet me quo
niā. Concupiui / sūmo desiderio / saluationē eternā / quam
nō nisi a te solo habere possū ⁊ ideo / lex tua / q̄ ad eam dis
ponit ⁊ dirigit iugis / meditatio mea est / ita vt inde non
auertar aliqua cura seculi. ¶ Fiat manus tua vt saluet
me ⁊ sic in futuro. Viuet aīa mea / cōiuncta tibi qui es
fons vite: vita glorie: vera vita ⁊ i illa vita / laudabit te /
laude perfecta / ⁊ iudicia tua / q̄bus iudicabis in futuro bo
nos ⁊ malos singulis reddēs iuxta opera sua / adiuuabūt
me / ¶ Da michi verā vitam ad quā per me nō possū per
uenire quinimo. Erraui / ⁊ piculose / sicut ouis q̄ perijt /
in presenti parētis transgressione in quo omēs peccaue-
rūt / require seruū tuū / cētesimā ouē scapulisq; positā re
porta ad pascua vite: ⁊ dignus sum vt queras / quia mā
data tua nō sum oblitus / sicut eni deus negligētes se ne-
gligit ita quoq; requirētes se requirit.

¶ Psalmus. cxix. in quo iustus petit liberari de
malis huius seculi. ¶ Vox iusti.

CVm tribularer / suggestionibus demonum
linguis aduersantium ⁊ iniurijs persequen-
tium / clamaui / in ore feruenter / ad dominū
⁊ exaudiuit me / liberando misericorditer.
Clamaui ⁊ iter alia hoc potissime. Dn̄e li
bera aiam meā a labijs iniq̄s / a iudeis q̄ xp̄m dominum
non solum non credunt sed etiam immundis labijs blas
phemare non metuūt / ⁊ a lingua dolosa / ab hereticorum

doctrina q̃ nos a recta fidei linea exturbare nituntur.
¶ Justus aũt hesitans et remediũ q̃rens ait. ¶ Quid / aĩa mea / dabitur tibi aut quid apponetur tibi / auxilij vel cõsilij vel remedij quo te munias contra / linguam dolosã / q̃ iniqua suadet: profecto difficile erit inuenire. ¶ Cui in terrogationi respondetur: contra linguã dolosã tanq̃ arma dabũtur. Sagitte potẽtis dei acute / .i. verba dei quibus sagittatur cor ad amorẽ dei cũ exẽplis sanctorũ patrũ q̃ velut / carbones incensi / alios igne caritatis incendũt et vastant in sibi proximis carnales affectiones et secularẽ amorẽ. ¶ Clamaui operando in tribulatione et etiã suspirãdo dixi. Heu / .i. gemitus magnus est / michi quia incolatus meus / in hijs miserijs / prolongatus est / peregrinatio mea et exiliũ a vera patria in longũ nimis produci tur quia et si breue sit tẽpus tamẽ desiderio nimio essendi cũ cristo longũ videtur. Ideo etiam heu est michi q̃a / habitaui cũ habitantibus cedar / i. cũ malis et inquietis peccatorũ tenebris inuolutis inter quos conuersans / multũ grauata est aĩa mea /. ¶ Fuit incolatus meus grauis michi quia. Cũ hijs qui oderant pacẽ erã pacificus / non iratus nõ turbulẽtus cupiens cũ omnibus si fieri potest pacem habere; sed / cũ loquebar eis / verbũ veritatis prohibens eos a malis: illi mali obstinati non solum nõ audiebant sed multis tribulationibus / impugnabant sine aliqua justa causa /.

¶ Psalmus. cxx. in quo monet fideles recurrere ad sanctos vt per eorũ intercessionem diuinũ auxilium acquirant.

Propheta in persona cujuslibet justi.

Leuaui oculos / interiores i scõs angelos et alios sãctos asistẽtes p̃sentie dei q̃ mõtes dicũtur q̃a alti dignitate: firmati eternitate: inflãmati caritate et solis justicie luce illuminati a q̃bus eorũ interueniẽtibus meritis et orationibus / veniet auxiliũ michi / ¶ Quia vero auxilia prestita p̱ sanctos sicut p̱ ministros

primo ⁊ sūt a deo sine quo nullus sāctorū q̄cq̄ potest au xiliū cōferre ait. Auxiliū meū a dño q̄ fecit celū ⁊ terrā / omnē creaturā / supremā ⁊ infimā. ¶ Iustus aūt letus ⁊ securus de auxilio dei aīe sue loquens ait ¶ Ne timeas o aīa mea quia ille qui custodit te. s. deus. Non dabit affe ctum tuū in cōmotionē vt cadat in peccatū nec dormita bit / .i. non permittet te tepescere in fide eius / qui custo/dit te / . Ecce / patēs est q̄ / non dormitabit neq̄ dormiet qui custodit israhel / quia sine vlla intermissione a deo cu stoditur qui eū spūalium oculorū intentione prospexit. ¶ Sicut petij a dño vt non det in cōmotionē pedē tuū ita erit. q̄a Dominus custodit te / in bono: ipse qui fecit celū ⁊ terrā / dñs protectio tua super manū dexterā tuā / .i. proteget ne opus tuū dextrum. s. bonū pars impediat inimica. ¶ Si te protexerit. Nec prosperitatis fulgor te vret elatione nec defectus terrenorū vret te vt / depres sione aduersitatis succūbas siue frāgaris. ¶ Et hoc ideo quia. Dñs custodit te ab omni malo / ab oībus insidijs i imici ⁊ vtinam / custodiat semper aīam tuam dñs / ne ei pars dñetur potestatis aduerse. Custodiat animā tuam dñs sic / perfecte / vt custodiat introitū tuum / in sanctorū congregationē vt sana fide itres ⁊ humilis / ⁊ exitū tuū / vt cum a corpore recesseris / continue ⁊ omni tēpore / sua custodia protegat ne te in chaos inferni precipiteris.

¶ Psalmus. cxxi. in quo monet ad desideriū celestis patrie. ¶ Propheta.

Letatus sū in hijs q̄ dicta sūt michi / a spū scō intus in me per spirationē loquēte ⁊ ab alijs prophetis ⁊ doctoribus i scripturis suis loquē tibus videlicet q̄ / in domum domini / .i. in ce lestē iherusalē / ibimus / ⁊ perueniemus ego ⁊ alij michi cō similes vt ciues efficiamur sanctorum ⁊ domestici dei. ¶ Vir iustus in hijs q̄ dicta sunt sibi letus inde quasi iā esset ibi ait o. Iherusalem / celestis / stātes erant / iā spe

in penetrabilibus tuis [affectus nostri] non labétes nō cō
moti sed stantes imobiliter: quia omnia ibi stant nichil
transit nichil ibi cadit. ¶ In atrijs tuis jherusalé nō ter/
restris jherusalem q̄ prophetas occidit sed. Jherusalez q̄]
in celis [edificatur vt ciuitas] non saxorū molibus sed vi
uis ex lapidibus que virtutū soliditate consurgit ⁊ sāto
rū societate nunq̄ dissoluēda extruitur q̄ edificatur ad si
militudinē ciuitatis quia in ea est ciuiū vnitas maxima
Unde sequitur [cujus ciuitatis participatio est in idip̄m]
sicut enī vnū est sūmum bonum quod ab omnibus dili/
gitur ⁊ participatur: jta vnus animus jdē effectus oibus
inest. ¶ Bene dico q̄ nos ibimus in domū domini. quia
Illuc]. s. ad illam celestē jherusalē [ascenderūt tribus] nō
quecūq̄ sed [tribus dñj] que cognoscentes [dominū sequi
non distulerūt] tribus domini sunt q̄ per bona opera tes/
tantur q̄ sūt vere jsrahel. i. videntes deū per fidē per di/
lectionem operantē: ascēderūt quidem [ad laudandum no
men domini]. ¶ Vere jbimus. Quia jllic]. s. in domo il
la celesti [sederūt] apostoli sancti in quibus deus sedet ⁊ q̄
escit: sederūt dico in judicio futuro cum cristo judicātes
[super domum dauid]. i. sūper familiam cristi. ¶ Pro/
pheta ad omnes loquens ait. O Vos omnes qui cupitis
peruenire in celestem ciuitatem. ¶ Inquirite q̄ ad pacē cō
sequendam pertineant ipsius ciuitatis ⁊ exequimini ea]
vt per dilectionem pacis fructū consequamini eterne feli
citatis [⁊ habūdantia pacis diligētibus te] q̄a qui relictis
caducis te deum super omnia diligit habūdantia bonorū
celestium perfruitur. ¶ Et jdeo propheta orat dicens o
domine. Fiat ergo pax in virtute tua] vt nos vinculis
caritatis astringas [fiat etiā celestium bonorū] habūdan
tia in hijs qui supeminentes tanq̄ turres] fortissime hāc
ciuitatē ⁊ virtute muniūt ⁊ proceritate decorant vt flu
ant alijs. ¶ Dico fiat pax ⁊ ego jam. Loq̄bar] jam predi
cabam alijs [pacem] de te o jherusalē. i. predicabam pacē
vite habundare ⁊ q̄ ad tuam tranquillitatem hic viuen
tes sine vera pace non posse peruenire ⁊ hoc loq̄bar alijs

[propter fratres meos⁊ proximos meos] vt ipsi vinculis caritatis astricti ad consumationem huius edificij se perfectos exhibeant. ¶ Non solum predicaui pacem tuā o iherusalem. sed ¶ Propter te que es domus dei quesiui ⁊ attraxi] predicando verbum salutis multos ciues ad te vt electorū numerus citius compleretur.

¶ Psalmus. cxxij. In quo monet ad ascensum virtutum. ¶ Propheta in persona viri iusti.

AD te leuaui oculos meos] cordis et corporis [qui habitas in celis] Unde credimus venire nostrū presidium. ¶ Et ostendens quomodo leuauit ait. Ecce sicut oculi seruorū] auxilium indigentium [in manibus dominorū] vt aliquod beneficiū ab ipsis recipiant vel si puniūtur liberentur. ¶ Item. Sicut oculi ancille similiter in manibus domine] respiciūt [ita oculi nostri] nunq̄ a contemplatione eius discedent [quousq̄ misereatur nostri] a tribulationibus liberando vel quecūq̄ beneficia largiendo. ¶ Et ideo. Miserere nostri domine] quia corpus nostrū passionibus laborat [miserere nostri] quia animus noster obprobrijs affligitur necesse est vt miserearis quia habūdant passiones in quibus [despecti sumus ⁊ derisi a malis] drridentur enim fideles ab hereticis: pauperes a diuitibus humiles a superbis. ¶ Ideo etiā miserere quia non tantū corpus sed. Anima repleta est amaritudine multum] vt nulla pars eius sit immunis [sumus enim obprobriū habundātibus] .i. diuitibus huius seculi qui [derident pauperes ⁊ despectio superbis] qui despiciunt humiles.

¶ Psalmus. cxxiij. In quo monet omne bonum nostrum deo esse ascribendum.

¶ Iusti cognoscentes a solo deo liberari a malis huius seculi dicunt.

Dicat nūc israel] populus domini gratias agēs [nisi quia dominus erat in nobis] per speciale auxiliū [nullatenus euasissamus: Nisi quia dominus erat in nobis. Cum insurgerent carnales homines persequēdo nos forte viuos deglutient nos] Item nisi quia dominus erat in nobis. Cum exardesceret furor eorū in nos vere inundacio tribulationū absorbuisset nos] Quia dominus erat in nobis] Anima nostra pertransiuit] illesa [torrentē] persecutionis: dices tu aliquis ꝙ etiam si dominus non fuisset in nobis [anima nostra pertransisset] impetuz temptationū aut furias demonū aut impiorū hominū persecutiones: humana virtute intollerabiles certe non. Immo quia transiui auxiliante deo: sit. Benedictus dominus qui nō dedit nos in venatione dentibus credulitatis eorū] Et quia sua gratia. Anima nostra sicut passer] quandoq; eripitur de laqueo [erepta est de laqueo venantiū] spirituū malignorū qui aduenandū animas laqueos extendūt in cōcupiscentiis seculi ꝗ dulcedine presentis vite. Et nō tantū anima erepta est. sed Laqueus contritus est] per dominū quia persecutiones sanctorum ad nichilum redacte sunt: cū capere nequeūt quos decipere temptabant [et nos liberati sumus] Qui gaudentes ꝗ exultātes confitemur ꝙ. Adiutorium nostrū in virtute dei est].

Psalmus. cxxiiij. In quo monet cōfidere in solo deo Quā aūt bonū sit confidere in domino patet quoniaz.

Qui confidunt in domino] toto corde habitantes fide caritate firmata iherusalem spūalem. s. ecclesiam [nō cōmouebitur] a bono proposito siue a cristo [sicut nec mons syon] i. christus in quo fundata est ipsa ecclesia. Cōfidēs in dño nō cōmouebitur q̄a. Montes] i. angeli prophete apostoli qui in modum proceritatis montanee supereminēt cunctis in sanctitate sunt [in circuitu eius] quasi murus ꝗ [dominus in

circuitu populi sui] vt munimen q alta defensio [ex hoc nūc q vsq̃ in seculū] sicut ipse dignatus est polliceri dicēs ego vobiscum sum vsqz ad consumationem seculi. ¶ Ne/ re nō cōmouebūtur confidentes in dño. ¶ Quoniam nō re linquet dominus potestatez peccatorū super iustos] elec tos suos [ne forte iusti] in longa tribulatione desperātes conuertātur ad malum q [extendāt ad iniquitatem ma/ nus suas] ¶ Et quia boni firmi merentur premiari ait. ¶ Bene fac domine bonis] opere [et rectis corde] benefac dico defende conforta exalta corona ac glorifica eos. ¶ Et quia mali merentur etiam puniri ait. ¶ Declinātes autē a iussis dei adducet dominus] in obligationes pene eterne cum demonibus obstinatis in iniquitate [tūc tādem erit pax super israel] discordiarū oīum principibus confusis.

¶ Psal. cxxv. In quo monet ad gaudiū pro liberatiōe Prophetā in persona redemptorum.

Cum conuerterit dominus vniuersum mun/ dū] sub dyaboli potestate captiuū [facti sumus vere consolati]. ¶ Unde sequitur. Tunc] cum dominus cōuerteret [repletū est gaudio os no strum] predicando pacem mundo predicādo salutem [q li gua nostra exultatione] non enim sufficimus tantas expli care laudes pro gratia qua saluamur. ¶ Tunc] post cōuer/ sionem multorū [inter gentes] aliqui nondū conuersi ad/ mirātes de tāta multitudine cōuersoruz et tanta maiesta te miraculoruz que fient per sanctos cōgaudendo [dicent magnificauit dominus facere cū eis]. s. fidelibus. Quod sancti cōfirmātes dicunt q vere. Magnificauit dominus facere nobiscum] nos nobis malefecimus qui sub pecca/ to nos vēdidimus sed redemptor nos liberās nobis bene fecit [vnde facti sumus letātes] qui prius eramus capti/ ui ¶ Et quia magnificasti facere nobiscum ideo. Conuer tere domine captiuitatem nostram] qua coptiui sub dya/ bolo tenemur [sicut torrens in austro] vt sicut torrens q

est ligatus frigore hyemis flanti australi vento soluitur ⁊ currit ita flāte spiritu sācto soluti a peccatis curramus in patriam celestem. ¶ In quo cursu licet labor sit sed nō ideo desistendum. quia Qui seminānt in lacrimis in hac valle plorationis in exultatione metēt fructuȝ eterne beatitudinis quē colligent ex operibus bonis que seminānt. ¶ Isti tales proficientes proficiebāt. Euntes de virtute in virtutem flebant super calamitate huius vite mittētes quasi ante se premittētes in illo seculo futuro semina sua opera sua bona. ¶ Predicti. ¶ Euntes ibant ⁊ flebant. sed postea venientes aūt veniēt ad iudicium quod erit cōmune omniū. Venient dico cum exultatione proferentes dn̄o bona opa sua vnde remuneratiōeȝ recipiūt.

¶ Psalmus. cxxvj. In quo monet ne aliquis quod bonū quod in se cernit propriis viribus ascribat Propheta in bonis operibus letati sumus totum tamen attribuendum est deo. quia

Nisi dominus edificauerit domū quācunq̧ spūalem. s. ecclesiam siue animā aliquā vt sit dei habitatio inuanū laborauerūt qui ad eam edificandam predicādo aut sacramenta ministrādo laborāt nō enim qui plantat aut qui rigat est aliquid sed qui dat incrementum deus est. ¶ Sicut per se non potest aliquis edificare: sic. Nisi dominus custodierit ciuitatem edificatam. s. ipsam ecclesiam que de multis est collecta ⁊ bene munita virtutibus frustra vigilat qui custodit eam vanus est omis labor vana omnis custodia nisi dn̄s operetur ¶ Et conuersus ad ministros ait. Vanum est ergo vobis o ministri ante lucem surgere que christus est quia qui surgit ante luceȝ nocturnas tenebras palpat vos autem postq̄ expectaueritis in humilitate surgite .i. surgetis ad participationem diuine glorie: humiliātibus enim se debetur ascēsus ⁊ exaltatio vos inquā surgetis q̄ manducatis panem penitētie in hoc seculo. ¶ Sed quādo erit

hoc factum. Cum dederit dominus dilectis suis somnuz mortis temporalis et cuz dederit tunc apparebit qui sũt hereditas domini apparebit qui sunt filii quorum merces erit christus fructus benedictus ventris virginalis ¶ Et vnde facta est hec hereditas. quia Sicut sagitte in manu potentis et fortis hominis adferiendũ ita apostoli filii prophetarũ qui dicũtur excussi quia clausa et coop ta sacraméta que cótinebant: deus excussit et illa manifestauit. missi sunt de manu domini vsqꝫ ad fines terre qui corda hominũ diuino amore transfigerent.

¶ Psalmus. cxxvij. In quo monet Caste timere deũ. ¶ Timere deum. quoniam

Beati omnes cuiuscũqꝫ conditionis sint qui timent dñm timore filiali cuiusmodi sunt qui ambulant in preceptis suis obediendo que sũt vie veniendi ad eternaz vitam. ¶ Propheta cóuersus ad ipsos timentes deum quasi ad vnũ loqués ait Beatus es spe hic de labore: et bene tibi erit in futuro quia de fructu operum tuorũ quibus desudasti vt ad eternitatis fructum peruenires mercedem a domino recipies Caeterũ si timueris deum. Uirtus tua cui indiuiduo amore copularis sicut vitis habundabit bonis operibus et odore fame in illis qui tibi in cristo adherent ¶ Preterea si times deum. Opera tua bona ex predicta vxore genita sicut nouelle oliuarũ virent virtutibus et caritatis et pacis oleo vncta ex omni parte mentez tuam reficiũt. Ecce sic benedicetur homo q̃ timet dominuz hijs itaqꝫ locupletam diuicijs. ¶ Cum autem tot bona preparãtur timenti deum o timens deum oro ꝙ. Benedicat tibi dominus in quem credidisti venientem secundum carnem ex syon et videas bona celestis iherusalem que non transeunt sed eterna sunt omnibus diebus vite tue. i. ineternũ. Et retributionem operum tuorũ capias et videas pacem eternitatis que omne maluz excludit que vidétibus

deum hic per fidem habitur in futuro.

¶ Psalmus. cxxviij. In quo monet ad tol/
lerantiam exemplo omnium sanctorum.
Ecclesia quasi respondens querelis infirmorum que/
rulátium ꝓ tot mala preferant in presenti seculo ait.
O filij nolite admirari ⁊ turbari. quoniam

Sepe expugnauerũt] sepe afflictionibus affece/
runt me matrem omniũ fideliũ a primo tem
pore eratis mee vnde in Abel expugnata sum
a fratre malo ⁊ perdito chaym. Sepe expugna
uerũt me a iuuentute mea: etenim nõ potuerunt michi]
preualere vt me traherẽt in cõsensum peccati quia domi
nus protectio mea est. ¶ Sed cũ palam nocere nõ possent
nisi sunt oculte nocere. vnde Supra dorsum meũ fabri/
cauerũt peccatores] insidias. i. ex ea parte insidias fabri/
carũt ex qua velut a dorso positi facile videri nõ possent
[⁊ longo tempore continuauerũt iniquitatẽ suã]. ¶ Sed
hec persecutio nõ durabit. quoniam Dominus iustus ad
humilitatem reducet colla superborũ ⁊ ceruicosorũ pec/
catorũ confũdantur] de iniquitate sua quod erit cum vi
derint se dampnari [⁊ cõuertantur retrorsum]. i. ineffica
ces ⁊ impotentes appareant [omnes qui ex odio scãm ec
clesiam persecuti sunt]. Fiant] aridi ⁊ sicci ab omni hu
more gratie ⁊ sine fructu bonorũ operũ [sicut fenum tec
torum quod ꝓ cito cepit crescere tam cito arescit. De
quo] feno i. de quibus malis [non implebit manũ suam]
aliquo bono opere ad offerendũ deo angelus [qui] in fine
mundi [metet]. i. separabit bonos a malis [⁊ sinum suũ]
non implebit inde angelus. i. aliquã bonam operationẽ
que sit remuneratione digna quia nullus in talibus fruc
tus cõperietur qui manu vel sinu ab angelis portetur q̃
. s. angelus [manipulos] i. iustos [colliget] siue cõgregabit
¶ Quia superbis inaniter operantibus nulla benedictio
danda est ideo illis malis. Non dixerunt] sancti [qui pre

teribant⌋ nos ad celestia⌊benedictio domini sup nos⌋ nec etiam dixerũt⌊benediximus vobis⌋ ex parte nostra in nomine dñi quos nouerant in futuro iudicio iudicandos.

¶Psalmus.cxxix. In quo monet ad penitentiã. Propheta in persona penitentis.o

DOmine: ad quem est recursus verus⌊clamaui ad te⌋corde feruenti⌊de profundis⌋ miseriarum culpe ⁊ pene ĩ quibus oppressus iaceo q̃diu hic viuo⌊domine⌋ ad quẽ solum recurro quia solus potes liberare clamantes⌊exaudi vocem meam⌋ ¶Exaudi dico imo precor.q᷑ Misericordia ⁊ clementia que aures tue⌋dicuntur⌊intendant in vocez deprecationis mee⌋ vt relaxet peccata mea.¶Peto vt peccata dimittas quia Si iniquitates⌋.i. peccata que aut cogitatione aut sermone aut certo opere cõmittimus⌊obseruaueris⌋ vt secũdum eas iudicare velis⌊domine quis sustinebit⌋ te iudicẽ certe nullus.¶Sed hec est vna spes mea. Quia apud te propiciatio est⌋ quoniaz benignus ⁊ misericors es ⁊ prestabilis super malicia⌊propter legem tuam⌋que promittit penitentibus misericordiam⌊sustinui⌋ patiẽter⌊te flagellantem ⁊ premia differentem expectans misericordiã⌊liberantem⌋⁊ iusticiam retribuentem.¶Propheta cõuersus ad auditores etiam ait.vtiq᷑ Sustinuit anima mea⌋ confidenter⌊in verbo eius⌋quo promittit ⁊ reddit sustinẽtibus adiutorium; imo etiam post veniam regnuz.quod verbum dei quia nunq̃ fallit semperq᷑ verum est; secure⌊sperauit anima mea in domino⌋ Sic anima mea sperauit.⁊ Israel⌋.s.vir iustus⌊speret in domino ⁊ hoc a puericia vsq̃z ad mortem⌋ aliter enim non prodest sperare ĩ domino nisi sperauerit vsq̃z ad finem.¶Merito sperandum est in domino. Quia apud dominuz misericordia⌋ cuz pro nobis homo fieri dignatus est⌊⁊ copiosa apud eum redemptio⌋cum non auro ⁊ argento sed precioso sanguine suo nos redemit; qui sufficiens est ad mille mũdorũ

redemptionem. Et ipse] filius dei qui solus sine peccato est ⁊ non alius potest redimere. Unde ipse qui potens est misericors ⁊ copiosus [redimet israhel] populũ fidelez [ex omnibus iniquitatibus eius]

Psalmus. cxxx. In quo monet ad humilitatẽ.

Propheta docẽs quã hũilitatẽ debet habere vir iustus ait.

Domine non est exaltatum] intus [cor meuz] vt in meis viribus confidẽs de me quasi ex me aliquid sublime sentiã [nec elati sũt oculi mei] exterius vt aliquod signum ostenderem super bie. Nec ambulaui in magnis] imo despexi omnia que a pud homines seculi magna videntur: non diuiciarũ cupi/ditas: non honoris ambicio in me fuit [nec aliquid supra virtutem meam ⁊ statum meuz attempraui vnde mira bilis ⁊ gloriosus hominibus apparerem. Sed humiliter sentiebam] de me ipso sed si [exaltaui me ipsuz] per super biam iactando vel gloriando [ita fiat de me punitio] sicut sequitur. Ita peream ego] sicut perit [paruulus incũbẽs super matrem suam indigens] foueri sinu matris ⁊ ablac tetur. i. separetur a lacte matris. Speret populus fidelis ⁊ humilis in domino semper sine fine quousqz ad eterni tatem veniat.

Psalmus. cxxxj. In quo monet vt nos ⁊ alios edificemus domum deo.

Vir perfectus cupiens edificari domum domino in persona omniũ iustorũ ait. O domine pater

Memẽto dauid] spũalis. i. cristi qui de semine da uid secundum carnem descendit: eius dignita/tem ⁊ merita respiciens [⁊ omnis mansuetudi nis eius] que tanta fuit vt ductus ad victuz nõ aperiret os suum. Ad hoc memento Dauid. Vt imple at quod firmiter ⁊ ex voto voluntatis promisit domino: quem coluit iacob] promisit autem ⁊ votum vouit vt ad

uentu sue incarnationis redimeret genus humanū. ¶ Iu
rauit dauid noster dn̄o ita dicēs. ¶ Non introibo in taber
naculū] celestis palacij quod est habitatio mea nec ascen
dam sessurus ad dexterā patris vbi est requies ⁊ finis la
borū. Non dabo somnū mortis oculis meis ⁊ palpebris
meis dormitationē]. Idē. ¶ Et nec requiē tēporibus me
is] i. nō prius ascēdā crucē morti proximus [donec pre/
parem habitaculum dignū deo patri in cordibus electorū
per fidem. ¶ Ecce noster dauid adimpleuit quod promi/
sit: promisit ꝙ nō requiesceret donec domus domini esset
edificata. Ecce iam audiuimus] per prophetas [eā] futu/
rā [in effrata] i. bethleem in qua natus est ipse edificator
principalis ⁊ fundator: ⁊ sicut audiuimus in iudeis eccle
siam inchoatam ita postmodū [inuenimus eam in cāpis
silue] . i. in gentibus q̄ prius erant silue: dyaboli cubicu/
la vbi erant vepres ydolatrie sed nunc cāpi facti sūt vo/
mere predicationis arabiles ⁊ deo fructificantes. ¶ Nos
vero audientes in prophetis ꝙ ecclesia edificata sit. In/
troibimus] ⁊ inhabitabimus in vnitate fidei in vinculo
caritatis vniti in domum quam de effrata venientē au/
diuimus [⁊ adorabimus] vbi audiuntur predicationes a
postolorum qui quasi [pedes] sustentantes totum corpus
ecclesie sunt. ¶ Et conuersus propheta ad dominum ait
o. Domine] iam expleuisti iuramentuȝ tuum: reddidis
ti votum: inuenisti locū deo iacob: iaȝ produxisti ex alta
ri tuo ecclesiam [surge] nunc a mortuis [in requieȝ tuā]
in patriam celestem non solum tu sed ⁊ ecclesia tua quā
sanctificasti sanguine tuo que [archa] dicitur quia ī ea est
manna. i. sacramētū eucharistie: in ea tabule legis. i. do
ctrina veritatis: ī ea virga aaron. i. potestas sacerdotalis
¶ Et te eūte ad patrē precor vt. Sacerdotes tui] serui
entes tibi deuote [induantur iusticia] q̄ omnes virtutes cō
plectitur que sunt ornamēta anime [⁊ sancti tui] ipsimet
. s. sacerdotes ⁊ eorū subditi [exultēt] de celestibus bonis
Itē insuper precor te domine pater. ꝙ Propter me/

ritū cristi qui de semine dauid formam seruilez suscepit.
Nō auertas penitus a judeis noticiam cristi quin aliquā
do ostēdas eis salté prope nouissima tępora vt reliquie
israhel salue fiāt. ¶ Propter dauid nec diffido. qa Jura/
uit dñs dauid i. firmiter promisit veritatē qa sicut pro
misit sic cōpleuit q nō frustrabitur eū i. nō est mētitus
ei: jurauit dico ita dicēs de fructu vētris tui ponā super
sedē tuam i. cristum juxta illud angeli ad mariaz. dabit
illi deus sedem dauid patris sui. ¶ Dor patris ad xpm.
Filij tui per te in fide progeniti etiam sedebūt in reg/
no ecclesie principes prelati siue judices tecum si custo/
dierint corde credēdo q opere implendo precepta legis q
prophetarū q testimonia proferūt fidei q docebo eos p
te q tuos. ¶ Et nō solum ipsi filij tui criste. sed etiā. Fi
lij eorū q successores eorum sedebūt super sedē tuam in
regno ecclesie in seculum seculi quia semper vsq ad cō/
sumationem seculi permanebit prelatorū potestas q auc
toritas in ecclesia. ¶ Et hoc nō meritis eorū. sed Quo
niam dñs sola gratia elegit sibi syon videlicet ecclesiaz
vt hic in presenti inhabitet in cordibus electorum p fidē
¶ Itē pater ad filium ita elegi syō vt sit. Reqes mea
in qua requiesco non tantū in hac vita sed in eternū nō
ideo dicit syon esse requiem suam q ipse aliquando lassa
tus requiescat sed quia nos in illo requiescamus in hac
ecclesia habitabo quoniam ad hoc elegi eam vt ibi inha
bitem hoc est in cordibus electorū. Vidua eius i. ani
mam desertam omni auxilio mundano nisi solius dei be
nedicens benedicam benedictione gratie in presenti q glo
riose in futuro q pauperes eius humiles corde nichil
de se presumentes sed in misericordia sola dei sperantes
saturabo panibus i. bonis spiritualibus reficiam. Sa
cerdotes i. prelatos ecclesie induaz imitatione vite sal
uatoris in quo perfecta sāctitas fuit vt ex omni parte lu
ceāt virtutibus q doctrina q sancti eius s. fideles baptis/
mo sāctificati ingi exultatione mētis q corporis exulta
bunt in futuro sempiternas suscipiētes coronas glorie.

¶ Bene dico exultabunt .s. de cristo. quoniã Illuc .i. in ecclesia quã ad habitationẽ elegi extendã altitudinez regni cristi quod in illis extẽditur qbus dictũ est beati pauperes spũ: quoniã ipsorũ est regnũ celorũ: et etiam ante hoc parani lucernã cristo meo .s. johãnẽ baptistam qui predicando et baptizando viam cristo dño preparauit.
¶ Inimicos eius incredulos et peccatores obstinatos induam confusione in futuro judicio cũ audituri sunt: discedite a me maledicti super ipsũ aũt cristũ efflorebit sãctificatio mea quia ejus sanctificatio et gloria q̃ manifestabitur in fine seculi erit immarcessibilis.

¶ Psalmus. cxxxij. in quo monet ad dilectionem fraternam.

¶ Propheta cõmendans fraternam caritatẽ ait.

Ecce q̃ bonũ vtile et q̃ jocundũ et delectabile est habitare fratres in vnũ vnitate caritatis et volũtate concordes quorũ est vnũ cor et vna aĩa in dño. ¶ Bene dico vtile et jocũdũ est habitare in vnũ q̃a super fratres habitãtes in vnũ. Descẽdet dei bñdictio sicut vnguentũ gratie spũs sãcti existẽs in capite cristo descẽdet in die pẽthecostes in barbã .i. apostolos viros pfectos proximo cristo adherentes barbam dico aaron .i. cristi quẽ prefigurauit aaron ¶ Quod vnguentum gratie spiritus descẽdens a capite nõ soluz.
¶ Descendit in barbam sed etiam in orã vestimẽti. ejus .i. in omnes fideles et in extremos qui erũt vsq3 ad finez mundi: fideles enim vestes dicuntur cristi quia nuditatem ejus fide nostra vestimus et religione honoramus sicut vestimẽta dominum: ora vestimẽti dicuntur vltimi sancti qui erunt in ecclesia: sicut ros gratie cristi q̃ descẽdit super apostolos in monte syon cõgregatos. ¶ Ideo autem bonum et jocundum habitare fratres in vnum. Quoniam illic in concrodi .s. habitatione promisit do

minus hic benedictioné gratie sue et virtutū multiplica/
tionem et in futuro vitam eternam.

¶ Psalmus. cxxxiij. in quo monet ad diligendū deū.
Bonū et jocūdū é habitare fratres in vnū: vos ergo fra/
tres q̄ estis pariter cōgregati pficite quod restat vobis. s.

N Unc benedicite dño laudate deū o vos omnés
serui ejus ¶ Benedicite dico omnes et vos ma
jores et pfectiores. Qui statis in ecclesia domo
dñi in penetralibus ejus perseuerantes para/
ti sicut strénui serui ad seruiédum dño: et vos minores et
minus perfecti q̄ etiam statis nó in intimis et penetrali/
bus sed in atrijs. i. in ingressu domus dñi tanq̄ incipi
entes et impfecti. ¶ Benedicite dño et maxime In nocti
bus aduersitatū non tantū in diebus prosperitatis extol
li e sursū ad deū manus vr̃as cordis et corporis deuote
orādo in scā. s. intétione vt itétione eternorū ópemini
et benedicite dño nichil boni vobis attribuétes sed totū
deo. ¶ Propheta orans benedici populū fidelé ait ¶ Be/
nedicat tibi dominus ex syon. i. celesti jherusalem q̄ po/
tens est quia ipse est qui fecit celū et terrā.

¶ Psalmus. cxxxiiij. in quo monet laudare deū ma
xime propter excellentiam potestatis.
Propheta inuitās omnes fideles ad laudandum deū ait.

L Audate nomen domini vita et lingua ipsum
laudabilem extollédo quod per fidem cognouis
tis esse super omne nomé omnés serui domini
quoniā nichil justius: nichil dignius vel gra
tius q̄ q̄ seruus laudat dominum. ¶ Laudate vos ma/
jores. Qui statis in ecclesia domo domini vt columne
fortes laudate vos minores q̄ statis in ingressu domus
ejus. ¶ Vos tales. Laudate dñm q̄a bonus dñs nam
bonus in se et ex se omnium bonorum fons indeficiens

[psallite nomini eius quoniã suaue]est eñi nomẽ dñi ihe
su mel in ore: melos in aure: iubilus in corde. ¶Psallite
dño ⁊ maxime populus israheliticus hoc facere tenetur.
Quoniam ipse dñs elegit iacob]vnde assũpta humani/
tate nasceretur[⁊ israhel in possessionẽ sibi].i.in gentem
suam. ¶Ideo laudate. Quia ego]spũ prophetico illu/
minatus[cognoui]⁊ etiam noticia fidei ⁊ experientie[ꝙ
ipse deus noster magnus est dominus]potẽtia ⁊ sapiẽtia
pre oibus dijs.s.sanctis angelis q̃ dij per gratiã digni sũt
vocati. ¶Et vere ipse deus magnus est super omnibus
dijs.q̃a Omnia q̃cunq; voluit fecit in celo ⁊ in terra in
mari ⁊ in omnibus abissis]causa eñi omniũ q̃ fecit volũ
tas eius est ⁊ nulla necessitas. ¶Ipse dico est. Educens
vapores humidos ab ymo terre]vel a mari occeano qđ
est terminus terre habitabilis vnde vt plurimũ generan
tur nubes[⁊ fulgura]inde generata[cõuertit in pluuias]
¶Ipse etiam est. Qui eduxit ventos de locis occultis
hominibus q̃ percussit primogenita egipti ab homine vs
q; ad pecus] ¶Ipse est.qui Emisit signa ⁊ prodigia]pro
populi israhel liberatione[in pharaonẽ ⁊ in omẽs seruos
eius] ¶Ipse est. Qui percussit gẽtes multas]in conspe
ctu filiorũ israhel post egressũ de egypto[⁊ occidit reges
fortes].s.Seon]s.regẽ amorreorum ⁊ Og regẽ basan ⁊
omnia regna chanaã. Et dedit terrã eorũ hereditatẽ isra
hel populo suo] ¶Et q̃a hec oia fecisti repletũ ẽ os meũ
laude ⁊ dixi. Dñe nomẽ tuũ]i.fama tua ⁊ laus erit[ine
ternũ]⁊ bñficiorũ tuorũ memoria erit[in oibus genera
tionibus succedẽtibus] ¶Et hoc erit memoriale eius ĩ
eternũ. Quia iudicabit dñs populũ suum].s.iudeos nõ
credentes iudicio eterne dãpnationis: qui populus ingra
tus tot bñficijs extitit[⁊ in seruis suis.s.fidelibus[depre
cabilis erit]exaudiendo orationes eorum. ¶Propheta cõ
uertẽs se ad exprobanda ydola dicit: deus noster magnus
est. Simulacra gentium sũt aurũ aut argẽtum] q̃tũ ad
materiã[⁊ opera manuũ hominum]q̃tum ad formam.

¶ Que simulacra vana sūt ⁊ inutilia .q̄a Os habent⌋fi guratiue⌊⁊ non loquētur oculos habēt⌋.s.depictos⌊⁊ nō videbūt⌋. Aures habēt ⁊ nō audiēt nec est spūs i ore ip sorū⌋illa eni mēbra exteriora artifex potuit dare: sed nō spūm dare sicut supra in psalmo In exitu israhel fuit ex positū. Similes illis fiāt qui faciūt ea⌋hac.s.intentione vt colantur vt.s.fiant ita q̄ ad similitudinē ydolorū ca reant sensu discretionis ⁊ motu bone operationis⌊⁊ oēs q̄ cōfidūt in eis⌋ ¶ Tales fiāt ydolatre .sed Uos q̄ estis domus⌋israhel deū.s.vidētes fide formata⌊bn̄dicite dn̄z⌋ ⁊⌊vos domus aaron⌋vos.s.collectio sacerdotū Domus leui⌋i.collectio ministrorū ⁊ familia sub sacerdotibus cō stituta⌊benedicite dominū⌋⁊ vos populi omnes⌊q̄ time/ tis deū bn̄dicite dominū⌋. ¶ Bn̄dicite dominū sicut ego benedicēs dico. Benedictus dn̄s⌋ deus q̄ venit⌊ex syon⌋ homo factus⁊⌊q̄ habitat in iherusalē⌋celesti vbi videbi/ mus eum in eterna pace.

¶ Psalmus.cxxxv.in quo monet omnes ad laudem dei.

Propheta inuitat omnes ad cōfessionem diuine laudis propter excellētiam diuine bonitatis dicēs.

Confitemini dn̄o⌋confessione laudis⌊quoniam bonus⌋a quo sicut a fonte omne bonū fluit in nos:bonos nos faciēs. Itē confitemini domi/ no⌊quoniā ineternū misericordia ejus⌋quia in hac vita p̄ misericordiā cōdonat peccata ⁊ cōfert multa spūalia bona:⁊ in alia vita remunerat fideles vltra meri ta. Cōfitemini dn̄o⌋q̄a ipse creator angelorū ⁊ aliorū sāc torū qui participatione diuine gratie dij dicuntur. Cōfi/ temini dn̄o quoniam ipse est qui dominatur omnibus dominis⌋⁊ principibus hujus mundi in cujus ditione cū cta sunt posita ⁊ non sit qui possit resistere volūtati ejus ¶ Confitemini domino quoniam ipse est. Qui propria

virtute facit mirabilia] nō idigēs auxilio cuiuscūq₃. ¶Cō fitemini dn̄o. Quia ipse fecit celos pro vt in sua mente disposuerat] per sapiētiam suam non ab alio edoctus nec secutus exēplū alterius. ¶Itē confitemini illi. Qui fir mauit terram juxta aquas. Confitemini illi. Qui fe/ cit luminaria magna.s.solē] vt esset lux illuminans diē [lunam ⁊ stellas] vt possent illuminare noctē. ¶Cōfite/ mini illi. Qui pcussit egiptū] multis plagis propter li/ berandū populū israhel[cū primogenitis eorū] ¶Cōfi/ temini illi. Qui eduxit israhel de medio egyptiorū] i ostē sione sue inuincibilis potētie ⁊ in forti percussione egyp tiorū. ¶Confitemini illi. Qui diuisit mare rubrū i di/ uisiones] ¶Et eduxit israhel per mediū eius prebens ei jter siccū. Et excussit].i.extinxit[pharaonē] regē egipti ⁊ exercitum ejus in mari rubro] ¶Qui transduxit po/ pulū suū post trāsitū maris rubri p desertū] quadraginta ānis. Qui pcussit pro filijs israhel[reges magnos ⁊ oc cidit reges fortes]. Seon regē amorreorū ⁊ Og regem basan. ¶Et dedit terram eorū hereditatē q̄tū in se fuit Hereditatem] dedit non cuilibet sed[israhel seruo suo]. ¶Ideo hec oīa nobis fecit. Quia in dejectione nostra] in qua eramus deiecti ⁊ contēpti sub seruitute egiptiorum [memor fuit nostri] liberādo nos ab ea Unde seq̄tur. Et redemit nos ab inimicis nostris. ¶Confitemini insuper jlli. Qui dat escam omni generi hominū] corporalē qua corpus pascitur: spiritualē qua anima viuit ⁊ nutritur. Confitemini deo q̄ est creator celi] ⁊ gubernator atq₃ pro missor. ¶Sanctus jste sicut a laude jnchoauit jta in lau de terminās ait. Confitemini dn̄o dn̄orū quonjā ieternū misericordia ejus]

¶Psalmus.cxxxvj. in quo docet flere tū pro incolatu presentis vite tū pro dilatione celestis patrie.

Propheta i psona justorū pro icolatu p̄sentis miserie ait

SUper flumina babilonis] super bona delec/ tabilia hujus confusibiljs mundj que more

fluminum fluũt ⁊ refluũt, illic sedebimus ⁊ flebimus, vi
dētes miseriam in qua sumus, dū recordaremur celestis
patrie, q̄ est vera terra nostre promissionis. ¶ Et q̄a flē
tes sumus inter homines malos infructuosos ⁊ difficiles
ad trahēdū ad rectam fidē qui sunt. In medio babilonie,
.i. in plenitudine confusionis, suspēdimus, subtraximus
.s. organa nostra, i. scripturas diuinas vtriusq̄ testamē
ti ⁊ promissa dei annūciare illis tāq̄ ab indignis ab hijs
eni porcis ⁊ canibus scripturas auertimus ¶ Affligimur
insuper. Quia, in hoc babilonico mūdo: peccatores mi
nistri demonū qui verbo ⁊ exemplo deduxerūt olim nos
in peccatū tēptantes ⁊ irridētes: interrogauerūt, cur nō
cantaremus ⁊ deduceremus dies, in hoc seculo in gaudio
sicut ipsi. Et, similiter illi, q̄ adduxerūt nos, ad has mi/
serias preceperūt, dicētes, irridētes, ymnū cātate nobis
de cāticis, q̄ cātabitis in ecclesia ex quo vos dicitis hoc
esse ad laudē dei. ¶ Ita illi dicūt: sed nos respondemus.
Quomodo cātabimus cāticū dn̄i, existētes, in terra alie
na, vicijs dedita: vos non noscitis cupere: nisi quod fluit
¶ tēpore eterna meditari ignoratis: pleni estis cupiditati
bus malis talibus nō debemus cātare: nec. amicicias eo
rū habere ne icipiamus delectari in rebus seculi. ceterū
nō cātabimus vobis q̄a nō petitis vt audiatis huiusmo/
di cātica syon sed vt irrideatis ⁊ blassemetis vnde tacebi
mus. ¶ Vir iustus iter mala positus ait. Si oblitus fue
ro, ac si dicat q̄uis malis vndiq̄ affligar ⁊ ab ipijs obpro
bria ⁊ irrisiones patiar si tn̄ inter ista oblitus fuero, tui
celestis iherusalē, vt illis cōplacere veli, obliuiscatur me
dextera tua, i. nulla meorū operū mētio apud deū habea
tur. Adhereat ligua mea faucibus meis, vt oio mutus
fiam, si non iugiter memoria tua versetur i corde meo,
¶ Propheta conuersus ad dn̄m orat vt hostis puniat q̄si
diceret ego ita me habeo sed o domine. Memor esto, vt
punias in futuro iudicio maliciam istorum carnalium
hominū qui iustis aduersantur sicut Esau iacob est pse/
cutus: memor esto, filiorū Edō, quod iterp̄tatur terrena

q sanguinea.i.hominū qui nostrum effundūt sanguinem q nos appetitum terrenorū inducere volunt:q tunc dico memor esto[in die iherusalem]i.in die iudicij quādo apparebit claritas fidelium.¶Memor esto ydumeorū filiorum Edon qui dicunt nō verbis sed factis socijs suis siue ministris cupientes totaliter euacuare omnem religionem q sanctimonia de ecclesia.Exinanite exinanite].i. euacuate euacuate quicquid iusticie quicquid sanctitatis est in ea cōfundite cōfundite eam [vsq ad fundamentuz] fidei quod est cristus perimatis.¶Illi ita dicūt.sed¶Tu congregatio malorū filia confusionis] misera es in ipsa exultatione q in ipsa presumptione tua[beatus qui retribuet]penam tibi debitam pro malis que fecisti nobis[beatus qui retinebit ciues tuos] dum sunt paruuli ne vlterius crescant[q allidit eos ad petram] cristum vt omnino eorū cupiditates dum tenere sunt moriantur antequ i malicia obdurescant.

¶Psalmus.cxxxvij.In quo monet ad laudandū q exaltandum deum pro liberatione facta per cristum Prophetа in psona viri iusti pro liberatione facta per Cristum ait.

¶Confitebor tibi]confessione laudis q gratiarū actionis[in toto corde meo]cum omnibus viribus anime mee[quoniam audisti verba oris mei]quia.s.misisti filiū tuuz incarnari vt nos erueret de potestate dyaboli de qua ad te clamabamus assidue.In conspectu angeloruz tibi]assistentium [psallam tibi]laudabo te sanctos angelos ymitando[adorabo ad tē plum sanctum]celestem.s.iherusalez diuinitatis tue maiestatem q angelorum socius factus/laudabo te.¶Laudabo te super.i. Propter misericordiam q veritatem] fuit misericordia illius q nullis nostris meritis precedē tibus venire dignatus est ad nos redimēdos[veritas] autem dei fuit quia omnia que promisit in lege q prophetis adimpleuit in euangelio laudabo dico[quoniam magnifi

casti cristum tuũ super omne nomen] quod nominatur in hoc seculo ꝗ in futuro. ¶ Et quia ita fecisti .ergo In quocunqz tempore inuocauero te exaudi me] quod si fe/ceris [multiplicabis in anima mea virtutem] per quã cõ tra mala ingruentia possim resistere. ¶ Confitebor tibi ꝗ vtinam. Confiteantur tibi omnes reges terre] cognoscẽ/tes te deum ꝗ dominũ ꝗ saluatorem omniũ [quia iam au dierunt verba] i. que ore tuo per filium tuũ obseruare p̃ cepisti: quia in omnem terram exiuit sonus eorũ. Confi teantur dico vt ipsi reges positi. In vijs] preceptorũ tu orum [cantent] i. annũcient aliis dicentes quoniã [mag na est gloria domini] ¶ Et vere magna est gloria domi/ni. Quoniã excelsus dominus] super omnes creaturas e minens ꝗ incomprehensibilis est maiestatis qui licet ita excelsus sit [humilia] tamen corda hominũ [respicit] ocu lo misericordie sue vt exaltet [ꝗ alta] i. superba corda ho/minũ [a longe cognoscit] vt deprimat. a longe dicitur de us superbos cognoscere quia non appropinquat illis per gratiam sed potentia quos tamen perfecte videt. ¶ Et quia iustis contingat tribulatio: deus adest adiutor eorũ ideo propheta in persona viri iusti ad deum cõuersus ait Si ambulauero i medio tribulationis] huius seculi que semper instat saltem a dyabolo [letificabis me] liberando me a persecutoribus meis [ꝗ super iram inimicorũ meo rũ] qui ex ira non ex merito meo inferũt michi mala [ex tendes operationem tuam] eos fortiter affligendo ne diu tius liceat eis conterere me [ꝗ saluũ me facies] in felici/tate eterna. ¶ Ego non retribuo inimicis meis ego non me defendo quia non possum nec debeo sed vindictam re mitto domino. Qui retribuet pro me] penaz persecuto ribus meis: ꝗ vir ipe iustus motus pietate precatur pro inimicis vt eius fiat misericordia dicẽs o. [Domine mi sericordia tua permanet in eternũ] quia semper es para/tus recipere recurrentes ad ipsam [opera manuũ tuarũ] .i. ipsos homines qui dicuntur speciale opus tuũ [ne des picias] q̃uis sint peccatores quia tu eos creasti.

¶Psalmus.cxxxviij.In quo monet a deo non esse fugiendum sed ad euz redeundū ab irato ad placatū ¶Vox mēbrorū Cristi qui sedent confitentes peccata sua ꝛ surgūt iustificati gratia dei: dicit ergo vir iustus.o

Domine probasti me ꝛ cognouisti me⌋ .i.cognosci me fecisti⌊tu cognouisti sessionem meā⌋ .i.ꝙ in humilitate patientiam habeo ꝛ confiteor peccata mea⌊ꝛ resurrectionem meam⌋ .s. ꝙ iustificatus per gratiam resurgo ꝛ in spe vite eterne erigor. Intellexisti cogitatiōes meas⌋ab eterno⌊ꝛ semitā meam⌋ .i.inocultum affectum meum⌊ꝛ funiculuz⌋ .i.iudicium ꝛ discretionem quam ego habui inter bonū ꝛ malū⌊inuestigasti⌋ .i.perfecte nosti. Omnes vias meas⌋ omnia opera⌊preuidisti⌋anteꝙ̄ essem in rerum natura ꝛ scis ꝙ⌊nō est sermo⌋sine veritate⌊in lingua mea⌋¶Vere preuidisti omnes vias meas.quia Ecce tu domine cognouisti omnia⌋que sunt ꝛ erunt ꝛ fuerunt quātumcūqꝫ sint aliis abscondita⌊tu formasti me⌋ principaliter⌊et posuisti super me manum tuam⌋conseruanté me in esse. Quibus consideratis domine. Mirabilis est sciētia tua supergreditur me non possum⌋scire tua secreta; eleuata est vt in profundum sapientie tue non possim intrare. Et deliberans a deo non fugiendum dicit. Quo ibo a te ipso qui es spiritus⌋qui vbiqꝫ est:quo plenus est mūdus⌊quo a ꝑsentia tua fugiam⌋hoc eniꝫ est impossibile.¶Quia.Si ascendero in celū tu illic es⌋per refulgentiam tue glorie⌊si descendero ad infernū ades⌋ per exerciciū tue iusticie nulla altitudo te altior: nullum profundū te profundius;occidens ꝛ oriens in tua continentur manu.¶Certe fugere non possum.quia etiam Si habere penas quibus possez velocissime volare⌋tanꝙ̄ auicula pēnata ꝛ diluculo quando vacua est ꝛ sic possem peruenire⌊ꝛ extrema maris remotus⌋ab hominibus non fugiam a te. Etenim illuc⌋ si volarem⌊manus tua deducet me⌋quia sine te transire non potero;ꝛ me deductum⌊oportebit ꝙ potentia tua te

neat] aliter deciderem in nichilum: q sic non possum effu
gere presentiā tuā. ¶ Et cū viderem q̃ euadere nō possē
fugiendo cogitaui si euadere possē latendo. Et dixi] apud
me conferendo [forsitan tenebre conculcabunt] .i. abscon
dent [q sic nox erit illuminatio mea in deliciis meis] .i.
consolatio mea quia libere q audacter fruar omnibus de
liciis in illis tenebris. ¶ Et ostendens q̃ nichil valuit co
gitatio sua de sic euadēdo ait. ¶ Nō bene cogitaui. ℟. Quo
niam que fiunt in tenebris non abscondentur a te] quia
nichil in eis existens latet te. ¶ Unde [eque tibi manifes
ta sunt que fiunt in tenebris: sicut q̄ fiunt in plena luce.
¶ Quod eque videatur a deo res in tenebris q in luce pa/
tet. ℟. Quoniam possedisti renes meos] .i. interiores affe
ctiones in potestate tua habens eas [suscepisti me] educen
do me tanq̃ tuū [de vtero matris mee in quo] tanq̃ in te
nebris latebar. Et qr dñe tante potētie q sapientie es q̃
te fugere vel latere nō possū: ideo nō fugiā. sed ¶ Cōfitebor
tibi] cōfessione laudis q merito [qr terribiliter] .i. mutabi
liter incōprehēsibiliter [magnus es] q etiā [opera tua sunt
mirabilia] mirabilia sunt opera creatiōis q̄a de nichilo.
mirabilia opera recreationis quia de proprio sanguine.
mirabilia opera iustificationis quia sine merito. mirabi
lia sunt opera miraculorum tuorum quia modo insolito.
mirabilia opera glorificationis: quia plena ineffabili gau
dio [q anima mea] fide per te illuminata [conabitur val
de] quantum poterit [ad cognoscendum] opera tua. ¶ Vox
ecclesie. Anima mea cognoscet quia. Non est occultum
os meum a te] .i. infirmitas mea interior [que est absco
dita hominibus tibi non] qui omnia nosti sed tu [qui per
fecisti eam] vides q̃ frangi nō potest: occidi enim possūt
sancti: sed flecti nequeunt [q substantia mea est in inferi/
oribus terre] .i. in carne fragili consisto: q tamen os nō
cedit malis. ¶ Vox cristi. Aliquos in corpore meo feci/
sti fortes vt ossa q etiam. Oculi] misericordie tue q pie
tatis viderunt infundendo radios gratie tue [imperfectū
meum] .i. imperfectos meos quia etiam titubantes te/

ſpicis vt petrum ne pereant [q in libro tuo] .i. me quez
dediſti formam iuſticie hominibus [ſcribentur] .i. inſtru
entur [omnes] non modo perfecti ſed imperfecti: non er/
go deſperét [dies] i. apoſtoli [formabútur] in me a quo p
fectionem gratie ſuſcipient: q meo nominabuntur nomi
ne [q nemo in eis] formabitur in eſſe gratie: nec ab eis
nominabitur: Et a Petro petrini: ſed a criſto dicuntur
fideles criſti. ¶ Nor criſti: ſed tamen. Valde honorati
ſunt a me amici tui deus] .ſ. apoſtoli quos ad apoſtolatú
vocaui quibus poteſtatem miraculorum dedi [valde con
fortatus eſt principatus eorum] facti eniz ſunt principes
duces q paſtores eccleſie: quibus dictum eſt: quecunq li/
gaueritis ſuper terrā erunt ligata et in celo. ¶ Merito
confortaui eos: quia ego non alius. Dinumerabo eos]
quos in fide genuerunt: q ipſi taliter credentes enume/
rati [multiplicabuntur ſuper arenam] .i. ſuper plebem
iudaicam: que arene dure ſterili q infructuoſe compara/
tur: q hec multiplicatio prouenit ex hoc q [ſurrexi] a mor
te [et] licet ſurrectio propria virtute ſit ſignum [diuinita
tis] tamen adhuc ſum occultus pluribus [apud te] quia
non eſt manifeſta omnibus mea poteſtas que tandem in
iudicio erit omnibus cognita. ¶ Sicut honorabiles ſũt
michi amici tui deus. Ita inimici deteſtabiles. q ideo [cũ
occideris deus peccatores] morte gehenne dicam q ego
ad eos [viri ſanguinum] i. peccatorum [declinate a me] qz
etiam horreo vos videre: illos eni quos tu viuificas ego
viuifico: q illos occido quos tu occidis ¶ Ideo declinate
a me viri ſanguinũ. Quia dicitis in cogitatione veſtra]
deridédo bonos fideles [accipiant] iſti predicatores q pre
lati [ciuitates ſuas] i. bona eterna q̃ ſibi promittũtur; de
riſorie loquuntur que promittuntur dico [in vanitate]
i. non in veritate ſua: ecce falſitas opinionis loquétium
¶ Si oderis deus peccatores. Nónne] concordás iuſticie
tue [qui te] corrigentem q dãpnantem [oderam] oderam
certe ſic q omnibus hominibus deberent eſſe odioſi [q có
tra inimicos tuos reſoluebar] dolore interius zelo iuſti/

cie contra eos iratus q te et nomen tuū impugnabant. Oderam] dico[perfecto odio] sic nec propter vicia oderiz homines nec propter homines vicia dilexerim[et inimici facti sunt michi] .i. me odio habuerunt. ¶ Et quoniā timeo q aliquid lateat tibi displicibile. ¶ Proba me] i. probatuz ostende per aliquas temptationes [et fac me scire] ea que latent[in corde meo et fac me cognoscere semitas meas] facta et cogitata per me ¶ Et fac me videre si aliqua culpa in me est] faciendo. aut consentiendo. aut negligendo. que negligenda non erant: vt per penitentiā emunder ab illa culpa[et deduc me ad viā] que ducit ad beatitudinez[eternam]

¶ Psalmus. cxxxix. In quo monet orare deum cōtra mala seculi.

¶ Propheta in persona ecclesie vel cuiuslibet iusti.

Eripe me domine ab homine malo] non vno tantum sed a toto genere malorum et principe suo diabolo[et a viro iniquo eripe me. Qui] mali[cogitauerunt iniquitates in corde contra me et continue cōstituebant prelia] scismata et hereses contra que pugnarem. ¶ Et ostendens quibus prelijs persequantur ecclesiam ait. ¶ Acuerūt linguas] i. acutas et exquisitas sententias parauerunt sibi vnde possent transfigere corda hominum simpliciuz audientium[sicut serpētes] per linguas virus mittentes quia venenosa et nociua erant verba eorum sicut morsus serpētis. nec miruz si verba eorum erant venenata quia [sub labijs eorum] .i. sub linguis eorum erat[venenum] .i. odiuz et inuidia contra ecclesiam[aspidū] i. incurabile. quia ab eis nō potest extrahi per predicatores dei: sicut nec venenum ab aspide per incātatores. ¶ Qui quia nō est solū labijs sed opere persecuntur ait. Domine custodi me de potestate diaboli] et ministrorū eius[et ab hominibus iniquis] qui sunt eius mēbra[eripe me] vt cessent

mala que michi faciunt. ¶ Qui⌋ .s. homines iniqui⌊co
gitauerūt supplantare⌋ .i. retrahere⌊gressus meos⌋ a via
dei ꝛ superbi velut heretici qui de se presumūt⌊latenter
parauerūt laqueū⌋ .i. deceptionem michi ne perciperē
et cauerem. Persequūtur autem superbi predicti me la
tenter: et etiā patenter. quia Funes⌋ .i. peccata sua pro
pria que michi suadent facere malū⌊extenderūt in laque
um⌋ vt me traherēt ad faciendū similia: ꝛ quasi pedibus
laqueū ita⌊scandalum⌋ in quo cespitarem per culpam: ꝛ
caderem in gehennam⌊iuxta iter⌋ vt facilius me capere
possent: si a rectitudine fidei declinassē. ¶ Vir iustus vi-
dens se tot modis impugnatū ꝛ ꝙ nullū aliud remediū
erat sibi nisi clamare ad dominū: ꝛ ideo clamās ait. Di
xi domino⌋ in quo solo cōfido⌊deus meus es tu⌋ cui liben
ter seruio⌊exaudi vocem deprecationis mee⌋ vt me libe-
res a psecutione inimicorū meorū. ¶ Bene dixi deus me
us es tu q̃a tu. Dn̄e⌋ vere⌊dn̄e⌋ es⌊virtus salutis mee⌋
dando michi vires perseuerādi: vt perseuerando sim sal-
uus⌊obūbrasti⌋ per gratiā⌊mentē meā⌋ me protegendo
in pugna; quia luctor foris contra fictos: ꝛ intus contra
cōcupiscentias et passiones meas. ¶ Exaudi me domie
etiā in hoc vt. Non sinas me cadere in desiderium pra-
uum alicuius peccati⌋ vt locus fiam diabolo⌊cogitaue-
runt contra me⌋ inimici mei mala: sed tu dn̄e⌊ne dere-
linquas me⌋ subtrahendo gratiā⌊ne⌋ de me victo⌊trium
phent et gaudeāt⌋ ¶ De malis que superuenient inimi-
cis suis ait. Caput circuitus eorū⌋ qui mala cogitāt con
tra me .s. diabolus: quia sicut nunꝙ recte incedit: ita ma
los ad rectā viam peruenire nō sinit: sed in circuitu am-
bulant: perdet illos⌊ꝛ labor labiorū suorum⌋ .i. menda-
cia et figmēta que cū labore inueniunt ꝛ fingunt⌊inuo-
luent eos⌋ morte eterna. Unde sequitur. ¶ Cadent super
eos carbones ignis⌋ infernalis⌊ꝛ in miserijs nō subsistēt
quia pena infernalis est insupportabilis. Illi defendunt
peccata sua labijs mendacibus sed. Vir linguosus⌋ .i. qui
amat mendacia nō cauens quid loquatur⌊nō dirigetur

in hac vita ad bona opera virū iniustū mala capient in interitu suo. ¶ Mala dico capient iniustum in interitu suo: quia ego per spūm sanctuz. Cognoui quod tamē illi mali non preuident quia tandem faciet dominus iudicium inopis .i. iusti: qui esurit iusticiā et querit sententiando pro eo cōtra malos et vindictam pauperuz spiritu cōfundendo eorū oppressores. ¶ Hic iudicabitur pro iustis contra iniustos. Veruntn̄ iusti qui liberati sūt et de inimicis vindicati nō sibi attribuent: sed tibi domine vnde confitebuntur laudando et exaltādo: et gratias agendo nomini tuo et habitabūt perpetualiter recti in p̄sentia tua inexplicabili eterne visionis gaudio perfruentes.

¶ Psalmus. cxl. In quo docetur iustus in suis afflictionibus ad dominum clamare.

¶ Propheta in persona iusti malis circūdati ait.

D Omine clamaui ad te et clamabo et cū clamauero ad te exaudi me: et intende voci deprecationis mee petitionem meā adimplendo. Oratio mea sit a te exaudita et accepta tibi sicut incēsum quod tibi offerebatur in odorē suauitatis et operatio mea bona placeat tibi sicut sacrificiū quod tibi in in veteri lege offerebatur in vespere quod tibi inter oīa plus placebat in figura sacrificij quod immolādo seipsū ad vesperā tibi obtulit dominus noster ihesus cristus. ¶ Ecce domine clamabo et inter alia. Pone domine custodiam ori meo vt nō peccem stulta et incongrua et ociosa loquendo: sed omne quod loquar sit sanctum et dignuz deo et hostiuz pone cōtinentie omnibus sensibus vt muniatur tota mea domus: et nō habeat aduersarius vnde ingrediatur et dominetur. ¶ Etsi cōtingat me peccasse aliquod loquēdo non loquēdum: precor. Non permittas cor meū iclinari i verba malicie vt pertinaciter

q superbe defendē peccata mea [excusationibus falsis] sicut solēt imprudentes facere qui fortune aut necessitati nature aut tēporis qualitati aut societati mala sua imputant cū tamen in potestate nostra sit peccare vel nō peccare. ¶ Et si hoc feceris. Non ero vnus de illis q̄ excusant sua peccata] q non tantū cū minoribus sed etiam [nō cōmunicabo cum electis eorū] .s. cū potentioribus q maioribus vt per eorū consortiū excusez peccata mea sicut ipsi faciunt. ¶ Non cōmunicabo cum istis malis pretendentes excusationes in peccatis sed recipiam libenter correctionē. si [corripiet me justus in misericordia q increpabit me: oleum aūt peccatoris] .s. falsa laus simulata dilectio adulatoris non delectabit mentē meam. ¶ Et vere sic erit. [Quoniam adhuc] futurū est q̄ [oratio mea] qua oro deum vt conuertantur [placebit eis] cum auertentur a peccatis q incipient timere judiciū dei q si sūt q̄ contradicant vt eorum doctores q heretici non est curādū [quoniam juncti siue comparati] doctrine cristi [absorbentur] q vincuntur q in sua vanitate deficiūt q̄a q si videantur aliquid dicere: tamē nichil sūt dicta eorum stulta enim est sapientia eorum. ¶ Quid ergo de eis erit dicit. [Audient verba mea quoniam fuerūt verba potentia] ad penetrandum corda q vera q honesta. Unde q̄ ad me venerūt: verbis meis vincti sūt q delectati sūt in eis q cōuersi sūt ad me prosūt eis verba mea: prosūt etiā mors mea q sāctorū q̄a sicut cū crassitudo terre erepta est super terram .i. cū fumus ejus est despersus sup cāpos facit ipsos fructificare sic cruore meo q sāctorū martirū fecūdatus ē mūdus. Unde seqtur. [Dissipata sūt ossa] martirū meorum sed ex dissipatione ossiū eorū sūma vtilitas venit mundo vnde tātū inde mūdus accepit pinguedinis vt inde seges ecclesie latius pullularet hec est mors sāctorū q̄ cōtēptibilis est seculo sed p̄ciosa agricole q̄ nouit ibi vtilitatē q vberē siccū vnde creuit ecclesia. Dissipata sunt dico ossa martirū [secus infernū] .i. ad modū eorū qui reputātur digni inferno: sed [quia ad te domine dñe oculi mei] sūt

directi sicut ad protectionē meā: & quia [in te speraui nō permittas animam meam separari] a conspectu gratie tue quicquid sit de corpore. ¶ Non auferas animā meā dico sed potius. Custodi me a laqueo [deceptionis [quem statuerūt michi] spūs maligni [& a manifestis perturba/tionibus] inquietorū hominū [operantium iniquitatē]. ¶ Me quidē tua gratia custodies: peccatores aūt tuētes de vicio in viciū. Cadēt in retiaculū demonis siue inqui tatis: ego aūt cū talibus non ambulo] nec associor in ali quo [donec trāseā de presenti vita ad reqẏem beatorū.

¶ Psalmus. cxlj. in quo monet nos ad orandū pro malis presentis vite.

Vox cristi ex parte assumpte humanitatis.

V Oce mea] interiori nō strepitu labiorū [ad dominū] patrē [clamaui: voce mea ad dn̄m depre catus sum] assidue ad eū orans. ¶ Et adhuc. Effundo copiose in cōspectu eius orationē me am] lacrimis plenā [& tribulationē meam ante ipsuz pro nuncio] ¶ In tanta angustia sū. quia Defecit in me spūs meus] & tamen tu pater [nosti omnes semitas]. i. omnes operationes [meas] interiores & exteriores. In via hac] presentis vite [qua ambulabam abscōderūt aduersarij su perbi laqueū michi]. i. latēter mortez. ¶ Ipsi quesierūt michi mortē inferre & ego cū essem captus. Considerabā ad potiorem partē]. s. discipulorū qui relicto me fugerūt [& non erat] qui cognosceret me esse deum in carne tec/tum cum prius dixisset petrus in persona omnium disci pulorum tu es cristus filius dei viui. Perijt a me fuga] ego non fugi sed potius permisi me in mortē dari pro li beratione aliorum [& non est inuētus aliquis qui requi/rat vitam meam] ad saluandum eaz. ¶ Et ideo. Clama ui ad te domine] pater [dixi tu es spes mea [spem meā in te posui cui etiam morti approximās propriam animaz cōmendaui [portio mea] pars mea] in terra viuētium].

O dñe in qué spero. Intéde ad deprecationé meá quia valde afflictus sú/ab impijs me perdere querétibus. Sic q̃dem intende. Libera me a persequétibus me/q opus é/quoniam cóforatati sút/te permittéte intrátú/super me/vt manus michi in ijcerent q cruce suspéderent. Li/bera me. q Educ me de inferno/vbi anime fideliú a dyabolo detinétur q custodiútur: non patiaris/animá meaz/in claustris infernalibus detineri vt de mea liberatione/laudetur nomé tuú a me/q ab alijs liberatis p me q ne/cesse est vt educas quoniá/me expectant justi/liberatorem suú/donec retribuas michi/suscitando tercia die gloriaz resurrectionis q̃ esse debet abjecte passionis retributio.

Psalmus. cxlij. in quo monet
ad penitentiam q orationem.
Propheta in persona cujuslibet penitétis.

DOmine exaudi orationé meá auribus/clemé/tie tue/percipe deprecationé meaz in veritate tua q justicia exaudi me/qua penitétibus q se/accusantibus indulges. Exaudi dico. Et nó intres in judiciuz cum seruo tuo vt/secundú merita me judices: ego misericordia indigeo ego fugitiuus ad te re/deo: pacem quero: non ergo intres mecum in judicium quia nec ego volo intrare tecum/quia/in tui comparati one/nullus viuentium aut homo aut angelus justificabi tur/quia solus es in quo peccatú cadere nó potest in cu/jus conspectu etiam astra non sunt munda. Precor vt nó intres in judicium cú seruo tuo. Quia inimicus me us/.i. dyabolus/persecutus est aiaz meá q depressit vitá meam/vt terrenis inhereat. Conatus est etiá iimicus meus ꝓtú in se est. Collocare me in tenebris/peccatorú sicut ceteros desperatos/q anxiatus est spús meus/vi/dens vicinitatem periculi/q turbatuz est cor meú/q̃a ex me nesciebam quomodo de hac captiuitate possem exire

¶ In tantis aut tribulationibus deprehēsus ad hoc reme
diū me contuli. Memor fui dierū antiquorū] in quibus
alijs penitētibus misericordiam exhibuisti] meditatus in
omnibus operibus tuis] vt in eis aliquā michi pararem
consolationē] q in factis manuū tuarū] que misericordi/
ter fecisti que meditatio ad spei erexit fiduciā vt presu/
meré potius de tua pietate cōfidere q̄ de meis iniquita/
bus desperare. ¶ Et non tantū meditabor. sed etiam cū
exhibitione bonorū operū Manus meas ad te in oratio
ne leuaui q sicut terra sine aq̄ desiderat irrigari] vt fruc
tū faciat] sic aia mea desiderat ad te deū suū] Peto Ve
lociter exaudi me] q debes facere nō differas q̄a] prope de
fectū est spūs meus] q miserere mei. ¶ Domine exaudi
me in hoc. s. vt Non auertas facié tuam a me] tanq̄ of
fensus a me quia si auertis] similis ero descēdentibus in
lacū inferni]. ¶ Non auertas facié tuam dico sed potius
Auditā fac michi velociter] sine tardatione] miseticordi
am tuam quia in te speraui] non in alio. ¶ Et Notam
fac michi viam in qua ambulē] dux michi sit veritas tua
q gressus mei tua gratia dirigantur] quia] ad te fonté pi
etatis] leuaui omné confidētiaz anime mee] ¶ Et ne in
pediar a via Eripe me de inimicis meis] dyabolo q mé/
bris eius q hac fiducia peto quia ad portum pietatis tue
] me contuli fugiēs. doce me] tanq̄ ignarū tanq̄ imperi
tum q nichil de sua virtute presumentē] facere volunta/
tem tuam] q debes] quia deus meus es tu] cuius volūta
tem debeo sequi in omnibus. ¶ Doce me dico quod vti
q̄ facies. q̄a Spiritus tuus bonus deducet me] p semitā
iusticie] in terrā rectā] i. viuētiū quā soli recti possidebunt
] propter nomē tuū] nō propter merita mea] viuificabis
me] vita gratie p cuius virtutē veniā ad vitā glorie] in
eq̄tate tua viuifica me] q̄ est bonitatis tue condecentia:
q̄a exigit equitas tua vt viuifices illū q̄ se tibi humiliat
¶ Viuificabis me. q Deduces de tribulatione] hujus se
culi aiam meā] quando me de isto carcere exire jusseris

vt in te sit quieta ⁊ leta [⁊ in misericordia tua] nõ i meri
to meo [disperdes inimicos meos] dyabolũ ⁊ ejus sequa-
ces. Et hanc pietatẽ michi indulge non quia justus sed
[quia seruus tuus sum ego].

¶ Psalmus. cxliij. in quo monet ad gratiarũ
actionem pro victoria.

¶ Propheta nõ insolescẽs de victoria sed humiliter gratias
agens deo in persona sui ⁊ cujuslibet justi pugnãtis ⁊ tri
umphantis contra dyabolũ ait.

Benedictus dñs deus qui docet manus ad preli
um] quod de prope fit per me eni nesciuissẽ go
liam preliari [⁊ digitos meos ad bellũ] quod
de longe siue a remotis fit. ¶ Vere benedictus
deus meus. quoniam ipse est Misericordia mea] quibus
nõ solum miseretur mei sed etiam me misericordẽ fecit
[refugiũ] a quo constantiam mea sumit infirmitas [sus-
ceptor] quia pugnãti michi prestat ne cadam [liberator]
qui tribuit ne dimicans vulnerer. Protector meus] ne
feriar [in quo speraui] i omnibus laboribus ⁊ prelijs me
is [q̃ subdit populũ meũ sub me] vel populũ meũ. s. rebel
lium cupiditatem ⁊ motũ carnalium desideriorũ legi mẽ
tis mee per auxilium gratie tue subditum facit: vt ratio
dominetur in regno anime. ¶ Propheta considerans ge-
nus humanũ beneficijs dei indignum admirãs ait. Do
mine q̃d est homo] ꝙ tanti pendis tãti existimas [ꝙ inno
tuisti ei] i. ꝙ per assumptã humanitatẽ innotesceres diui
nitatem qui per se vilissimus erat [aut filius hominis]
quid est [ꝙ reputas eum] . i. ꝙ eũ tanti facis ⁊ tanti pre-
cij vt pro eo filiũ tuũ vnigenitũ des. ¶ Ideo dico q̃d est
homo. q̃a Homo similis vanitati factus est] peccãdo. i.
alicui vane ⁊ cito trãsiture rei. factus dicit q̃a creatus fu
it in perfectione ⁊ stabilitate: ⁊ ita similis veritati: sed vi
olãs obediẽtiam fecit seipsum vanum mortalem ⁊ tran
sitorium vnde [dies vite ejus sicut vmbra pretereunt].

Dñe] ex quo nō obstante q̃ homo similis factus sit vanitati tua sapiētia disponit redimere eū: oné erabūdá que sanari nō potest nisi tuis humeris reporterur precor [inclina altitudiné majestatis tue] nō locuz mutādo [descēde] sed nostre humanitatis formam sumēdo: redimatur homo q̃ nisi inclinata diuinitate fieri nō potest [tāge mōtes] .i. potētes q̃ superbos hujus vite: gratiā tuā iterius infūdēdo [q̃ fumigabunt] crebris suspiriis q̃ lacrimis suorū peccatorū compūctione cōmoti. ¶ Tange mōtes q̃ etiam. Fulgura coruscatione] .i. ostēde tue virtutis potētiam crebris miraculis coruscādo [q̃ dissipabis] seu dissolues cōspirationes eorū [emitte] per apostolos tuos [sagittas tuas] .i. verba tua q̃ corda hominū transfigūt [q̃ turbabis eos] ad penitētiā. ¶ Deinde propheta aduētum cristi precatur q̃ ad patré verbū conuertēs ait vt hec fiāt Emitte filiū tuū] de sublimitate in qua est tecū: q̃ induat carné in qua visibilis appareat in mūdo [q̃ eripe de potestate] dyaboli [q̃ libera me de aquis multis] .i. de inundatione malorū q̃ [de potestate filiorū] qui de aduerso patre dyabolo nati sūt. ¶ Ideo eripe me ab eis quoniā ipsi sūt. Quorū os locutū est superbiam] jactant se habere scientiam: quorū tamé scientia vana est [q̃ opera eorū opera iniquitatis]. ¶ Eripe dico quod si feceris. Deus cāticum nouū cantabo tibi] .i. pro filij tuj icarnatione gratias agam: q̃ in obseruatione decem preceptorum legis tibi deseruiam [tibi psallam tibi gaudebo] tibi cantabo. ¶ Cantabo tibi etiam. Quia das salutem gratie regibus] .i. fidelibus qui bene regūt seipsos: quia [redemisti dauid seruū tuuz de gladio] goliad [maligno] pessimo ydolatra de potestate dyaboli [eripe me] Et erue me de manu filiorū alienorū] qui filij ecclesie nō sūt [quorū os locutū est vanitatem] .s. q̃ in terrenis cōsisteret nostra beatitudo [q̃ opera eorū. opera iniquitatis] ¶ Propheta ea in q̃bus mali felicitatē ponunt enumerans ait. Quorū filij] incolumes sūt [sicut noue plātatiōes i juuētute sua]

Filie eorū composite ⁊ ornate i capite ⁊ in corpore auro ⁊ sericis sicut ornatum templum. Promptuaria ⁊ cellaria eorū ubi reponūtur victualia plena grano vino ⁊ oleo ⁊ hujusmodi superefflūdētia ex hoc in illud. Oves eorū fetose plene fetibus habūdantes in egressibus suis boves eorū crasse. Non est ruina nō dico in muris civitatis sed nec sepis non est transitus nec egressus unde possint fugere qui detinētur captivi: nō est tumultus nō ullulatus nō clamor i plateis eorū sed ꝗes ⁊ pax. Qui nesciētes ⁊ cupiditate terrenorū excecati. Beatū dixerunt populū cui hec sūt putātes in hujusmodi tēporalibus bonis cōsistere felicitatem nostram sed isti graviter errāt quoniam ille solus populus beatus est cujus ē dominus deus ejus beatitudo sua ⁊ eterna felicitas.

¶ Psalmus. cxliiij. in quo monet ad laudē dei.

Propheta in persona ecclesie laudem premittēs deo ait.

Exaltabo te deus meus rex confitēdo ⁊ predicando aliis dignitatē tuā ⁊ benedicam nomini tuo bñdictione laudis ⁊ gratiarū actionis i seculum .i.s. hic ⁊ in seculum s. ineternū qui eni hic nō incipit te laudare in futuro mutus erit. ¶ Benedicam dico hic in vita mea nō semel. sed Per singulos dies bñdicā tibi ꝗa singulis horis tuis bñficiis vivimus ⁊ laudabo nomē tuū in seculū seculi icessanter tibi gratias agēdo. ¶ Merito laudandus est deus. ꝗa Magnus dñs magnus in essentia: magnus i virtute: magnus in potētia ⁊ laudabilis valde in operibus suis: ⁊ in beneficiis q̄ cōfert suis fidelibus quia magnitudinis ejus nō est finis est eni incomprehensibilis cogitatione. unde ꝗa magnus est sine fine: laudabilis est sine fine. ¶ Non solum ego laudabo. sed omnis Generatio laudabit opera tua utpote altitudinem celi: profunditatem abissi: stellarum multitudinē: terre latitudinē: refluxū aquarū ipetū vētorū: sapiētiā hominū: simplicitatē angelorū ⁊ potētiā

tuam pronūciabunt]dicētes φ magna potētia dei solius
Magnificētiā glorie tue]ministri eloquiorū tuorum[lo
quētur]predicando ⁊ laudando ⁊ magnificentiam sancti
tatis tue etiam loquētur dicētes: nō est sanctus vt est do
minus[⁊ mirabilia]q̄ super naturā operaris[narrabūt]
dicentes: mirabilia opera altissimi solius. ¶Ceterum.
Virtutem terribiliū judiciorū tuorū]metuēdorum qui
bus impios punis[dicēt ⁊ magnitudinē tuam]cujus nō
est finis[narrabūt]narrabūt aūt cū talē esse laudabunt.
¶Preterea. Memoriā habūdātie suauitatis tue]qua vo
casti eos ad tuam gratiam deuoto corde[proferēt ⁊ nar/
rabunt: ⁊ iusticia]vel quā eis infundis ad justificationē
vel qua secundū merita eis tribuis beatitudinis gloria3
[exultabūt] ¶Laudabūt sāctitatē ⁊ potētiā dei ⁊ dignū
est. q̄a Miserator est]actu misericordiā exhibēdo[⁊ misc
ricors]natura in seipso a quo fluit miseratio[patiēs]ex/
peccando tollerando peccatores vt conuertātur[⁊ multū
misericors]peccata φtūcunq3 magna φtūcūq3 multa cō
donando vere penitētibus: multū misericors est largien
do tam ineffabile3 mercedē suis fidelibus. ¶Misericors
dico imo generaliter. Suauis est dn̄s vniuersis]q̄a om/
nibus creaturis dat esse: quod est desideratissimū secūdū
se vniuersa suauiter disponit; suauis maxime bonis gus/
tantibus φ suauis est dn̄s[⁊ miserationes eius super oia
bona ejus]diffusio eni bonitatis ejus super omnē spargi
tur creature vultū: faciens solem suum oriri super bo/
nos ⁊ malos: vnde quicquid creauit propria miseratione
gubernat ⁊ regit. ¶Ergo. Laudent te domine]omnia
opera secundum modum suum per se; si sunt creature ra
tionales; si ratione carent; sua vtilitate sua pulchritudi/
ne dando materiam laudis laudantibus te[⁊ sancti tui]
.s. ⁊ homines ⁊ angeli[tuam laudem concelebrent]
¶Laudēt te dico. Dicentes ⁊ predicantes gloria3 reg/
ni tui]. s. φ notanter φ sapiēter ⁊ φ mirabiliter q̄cquid
facis in regno tuo: ⁊ disponis[⁊ potentiam tuam] quē
magna est qua regis ⁊ ordinas superiora ⁊ inferiora ⁊

omnia in eis cōtēta [loquentur] ¶ Loquētur dico ad hoc vtiq. Vt notam faciant filijs hominū potentiam tuā] ne per ignorantiā minus te timeant vel diligāt serui tui [et gloriam magnificentie regni tui] quod. i. ꝓ gloriosū et magnificuz est regnum tuum. ¶ De cuius regni magnitudine et stabilitate ait. Regnū tuum regnū omniū seculorū] quia regni tui non erit finis. omnia enim secula regni tui dominatione voluuntur [q dominatio tua in omni generatione q generationem] quia potestas tua potestas eterna et regnum tuum quod nō corrumpetur.

¶ Et ipse dominus est laudādus quia. Fidelis est in omnibus verbis suis] omnia enim que per prophetas locutus est adimpleuit. et quicquid promisit dedit [et sāctus] i. irreprehensibilis [in omnibus operibus] licet videatur a stultis quedam iniuste disponere. ¶ Certe dominus sanctus est in operibus suis. quia Alleuat omnes qui corruunt] in peccatum et alleuari desiderāt ne in eterna ruina mergātur [et erigit omnes elisos] sanando eos lesos si penitere velint. hic enim est samaritanus qui alligauit vulnera sauciati. ¶ Quia eniz tu domine es qui alleuas corruentes et erigis elisos. Oculi omnium in te sperant et tu das escam illorum] siue spiritualem siue corporalez nō tamen semper quādo petitur: sed quando tu sapiens medicus cognoueris esse [tempus opportunū] ¶ Das escam dico et liberaliter. quoniā Aperis manum benignitatis tue large] dispensando beneficia tua [et imples omne animal] capax benedictionis [benedictione] cōuenienti: ex tua enim largitate est quicquid benedictionis assequitur anima vniuscuiusq fidelis. ¶ Consequenter propheta laudans deum de iusticia ait. Iustus est etiā dominus] i. nō solum liberalis est in prouidendo. sed etiam iustus in disponēdo: iustus est in omnibus dispositionibus et volūtatibus suis cum ipse sit regula iusticie et veritatis [q sanctus] nō solum in se: sed etiaz vult ꝓ nos qui sumus opera eius sācti efficiamur dicēs. sancti estote quoniā ego sanctus sum. ¶ Bene apparet ꝓ dominus q iustus q sāctus

sit. quoniã Prope est propicius est omnibus inuocantibus eum in veritate. Inuocare deuz in veritate est pia q immaculata intẽtione causa salutis aie ad dñm clamare. Et vere prope est dominus. quia Voluntatẽ timẽtium se. timore filiali qui est annexus caritati. faciet. .i. cõplebit q si illi taceant. et deprecationẽ eorum. si sit pia q pro se et perseuerans. exaudiet et saluos faciet. eterna salute in nouissimo. ¶ Ostendẽs quomodo sit iustus deus in bonos et in malos ait. Custodit dominus omnes diligẽtes se. tanq̃ grana in horreo: et gemmas in auro cuiusmodi sunt hij qui dilectionẽ dei mũdanis dilectionibus pretulerunt. et omnes peccatores disperdet. qui amori dei obstinata voluntate seculi amorez anteponũt. ¶ Et quia omnia ita se habent. Laudationẽ domini loquetur os meũ. euidenter predicando et cãtando q exemplo meo. benedicat omnis caro. .i. omẽs fideles: domini et serui: pueri q senes: omẽs quidẽ laudare: benedicere: extollere: atq̃ predicare debemus. per quẽ viuimus: per quem alimur ac sumus. nomini sancto eius. et hoc in preseẽti et in futuro

Psalmus. cxlv. In quo monet ad laudem dei. Vir iustus exortãs se ad laudandũ deum ait.

Lauda anima mea dominum. cui anima respõdẽs ait. laudabo dominũ in vita mea. hic quẽ admodũ potero. s. tenuiter et exiliter: quia peccatis p̃mor sed pfecte laudabo eũ cũ ei perfecte inhesero in. vita eterna que ẽ. vera vita. q psallãdeo meo. operando omnia ad honorẽ eius. q̃diu fuero. ¶ Et quia laudari. bene deo nõ potest nisi ponendo spem in ipso solo ait. Nolite confidere in principibus. spem ponẽdo in eis quanq̃ sint potentes: nolite confidere in imperatore: nõ in regibus: nõ in perfectis: nõ in iudicibus seculi. nec in filijs hominum. qui amare temporalia suadent: qui. seipsos saluare nõ possunt nec alios. ¶ Benedico q̃ in nullo talium est salus. quoniã. Exibit spiritus eius. de corpore

suo cito vel subito quādo non vult vel scit quo spū exe/
unte corpus ⌊reuertetur in terrā suam⌋ vnde cepit origi/
nez ⌊in die illa mortis sue peribūt omnes cogitationes⌋ q̄
in diuersos ambitus seculi se extendebāt. ¶ Propheta cō
sequēter ostendens de quo sit principaliter cōfidendū ait.
⌊Beatus cuius deus⌋ quē coluit ⌊iacob est adiutor eius⌋ q
spes eius ⌊nō in principibus: nō in filijs hominū: non in
diuitijs seculi: sed ⌊in domino fuit qui fecit celū et terraz
q omnia que in eis sunt⌋ ¶ Et probās ꝙ in solo deo sit
confidēdum: inducit ꝙ deus sit iustus dicēs ipse est: ⌊Qui
custodit veritatem in eternū⌋ non enim mentiri potest itez
ipse ⌊facit iudicium iustū iniuriā patientibus⌋ eos de iniu
riantibus vindicando ipse etiā ⌊dat escam⌋ vtrāq̄ corpora
lem et spiritualez ⌊esurientibus⌋ supplēdo defectū eorum.
Ipse soluit ⌊etiā per gratiam ⌊cōpeditos⌋ peccatorum vin
culis astrictos ⌊et dominus illuminat cecos⌋ i. luce sue sa
pentie ex insipientibus facit sapiētes. ¶ Ipse etiā. ⌊Do
minus erigit elisos⌋ siue claudos: quos enim diabolus eli/
dit: dominus erigit ⌊dominus diligit iustos⌋ quos locat in
eterna beatitudine. ¶ Ipse etiā. ⌊Dominus custodit ad/
uenas⌋ extra terrā natiuitatis eorū existentes ⌊et pupillū
q uiduā⌋ humano destitutos auxilio ⌊suscipiet⌋ sub sua cu
ra speciali: vt sperent in deū: et etiam qui habēt terrena
et nō in eis confidūt pupilli q vidue dei sunt ⌊q vias⌋ .i.
processus ⌊iniquorū⌋ persequētium has personas impoté
tes dominus ⌊disperdet⌋. ¶ Tanta est dei potētia q insti
cia. o syon: o ecclesia. ⌊Dominus⌋ quē reuereris: deus in
quē credis: tuus quē diligis ⌊regnabit⌋ nō ad modum si/
cut reges mūdani sed in eternum.

¶ Psalmus. cxlvi. In quo monet
ad laudandū deum.
Propheta excitans ad dei laudem ait.

LAudate dominum quoniam bonū est psallere
ad gloriā et honorē maiestatis eius psalmodia

enim de laude dei dicitur bona q̄a |dulcedinē habet anne/
xam ⁊ meretur vitā eternam laudatio autē exhibenda
deo debet esse jocūda |ex deuotione cū facta debet esse |de
cora |vite moribus speciosa q̄ non est in ore peccatorum
qui bone cantilene malis obstrepūt moribus. ¶ Laudā
dus est vere. Dñs |quia |est edificans jherusalē celestē |
quam de viuis lapidibus exstruit edificat autē sic q̄a |dis
persos fideles |per orbē congregabit in vna fide spe ⁊ ca/
ritate vt de illis edificiū celeste formetur. ¶ Ipse etiam
est. Qui sanat contritos corde |offerentes deo sacrifi/
cium cordis contribulati cōdonādo eis peccata |⁊ alligat
apponēdo sacramēta |vulnera eorū |qui.s.faciunt penitē
tiam donec consolidetur quod fractum erat. ¶ Ipse etiā
est. Qui multitudinē stellarū in certo numero posuit |⁊
omnes virtutes earum |⁊ nomina nouit | ¶ Quid plura.
Magnus dominus noster ⁊ magna virtus ejus ⁊ sapiē/
tie ejus nō est numerus |quia infinita ⁊ incomprehensibi
lis. ¶ Ipse etiam est. Suscipiens |in gloria |mansuetos
humilians autem peccatores superbos |cōtrarios māsue
tis |vsq̄ ad terram |māsuetudo enim ad celū vocat: sup/
bia in terram detrahit angeli superbi in terram currunt
homines humiles ad celum vadūt ¶ Quia dominus mā
suetos in gloria suscipit. Precinite domino | in cōfessio
ne laudis |psallite deo nostro |voce et bonorū operum cō
sonantia. ¶ Et memorās propheta opera per que pote/
stas dei ostenditur dicit. Ipse est. Qui operit celum nu
bibus ad hoc q̄ paret terre pluuiā |vt fecūdetur ad terre
nascentium productionem. Qui producit in montibus
fenum et herbam seruituti hominum | Qui dat iumen/
tis escam ipsorum et pullis coruorum clamantibus | q̄a
a parentibus anteq̄ nigrescant nihil nutrimēti recipiunt
tribuit vnde alantur.s.rorem celi. ¶ Mansuetos autē
diligit sed. In equitibus |cōfidentibus |de sua fortitudi/
ne |magisq̄ de deo |nō erit beneplacitum ei nec in pedi
tibus |cōfidētibus de robore suo magisq̄ de deo: est bene
placitū ei: quia huiusmodi homines superbi et fatui au/

daces sũt quos deus odio habet. Beneplacitũ autem est domino super timẽtes eum] quia per timorem peccatuz expellitur: quod deo displicet [et in eis qui sperãt sup misericordia eius] quia timor nõ valet sine spe venie.

Psalmus. cxlvij. In quo monet ad laudem dei.
Propheta exhortans iherusalem. i. sanctam ecclesiam ad laudandũ deum ait.

LAuda iherusalez] celestis iam secura [dominũ lauda deum tuũ syon] .i. sancta ecclesia que p fidem deum specularis in via. Lauda dico iherusalẽ dñz secure. Quoniã cõfortauit] siue confirmauit [seras portarum tuarũ] .i. vndiq; te sua protectione muniuit: clausa enim est ianua: quia nemo exit: vnde doleas: nemo intrat: quẽ timeas: non exit inde amicus: nõ intrat illuc alienus: sicut nunc in vita presenti fit vnde sunt scandala [et benedixit filijs tuis] quos olim peperisti omnimoda benedictione: quia iam quiescũt [in te] non foris peregrinãtur Benedixit ille. Qui posuit fines tuos pacem] vt ex nulla parte possis cõcuti aut turbari: et quicquid intus est pace fruitur: et in pace illa est saturitas et nulla indigẽtia [quia satiat te] plenissime [ex adipe fruméti] i. diuinitate cristi. Ipse.ẽ. Qui emittit verbum suum] in carnem: et verbũ caro factum est ꝗ habitauit in nobis [velociter currit] .i. diffunditur per totũ mundum [sermo] predicationis [eius] et tanta velocitate vt in breui tempore impleuerit mũdum veritatis cognitione. Propheta loquẽs de beneficijs que cõtulit nobis aduẽtus cristi circa cõuersionem peccatorum ait. Qui] s. sermo cristi [dat niuem] .i. peccatorem frigidũ et fragilem [sicut lanam] vt inde fiat vestis calida ꝗ pulchra per gratiam: quasi diceret: peccatores de frigiditate culpe: cõuertit ad calorem gratie et decorẽ. Item sermo dei [nebulam] .i. caliginem peccati [spargit] tollit et dissipat p humilitatem penitentie quc significatur per timorẽ. Itẽ

Mittit cristallū suam]. i. induratos q obstinatos in pec catis: quos quidem predestinauit qui nō facile vt nix sol uuntur [mittit vt frustra panis]. i. tales fecit vt pascant alios verbo dei et predicēt veritatem: quā prius ante con uersionē impugnabāt. sicut de paulo patet mirabilis pro fecto artifex: qui de nive facit lanā: de nebula cinerem: de cristallo panē. lana calefacit frigidū: cinis lauat sordidus panis reficit famelicū: sic gratia peccatorem. et sequitur [ante faciē frigoris eius quis sustinebit]. i. nisi deus sol/ uerit cristallū sicut nivem. i. hominem induratū in pec/ catis. quis poterit sustinere penitentiā frigoris viciorus q obstinationis eius quasi diceret nullus. ¶ Etsi nullus possit sustinere ante faciem frigoris: non tamen est despe randum. quia Emittet deus pater verbū filiū]suū incar ne et verbo euāgelice predicationis liquefaciet et mol/ liet obdurata corda peccatorū. Et flante]spiritu sāto su per impios feruor caritatis intantū corda populorū accē det vt recordatione preteritorum criminū [ex eorus ocu lis erumpāt flumina lacrimarum. ¶ Flauit spiritus eius inq̄. Qui annūciat revelationem de cristo de tribu iuda]nascituro populo israelitico de quo p iacob erat na/ sciturus q legem q iudicia sua populo israhel. Non fecit taliter omni nationi]sicut populo israhel de quo carnem assumpsit cui prophetas dedit cui per seipsū verbū annun ciauit: de quo principales apostolos elegit [et iudicia sua manifestauit eis]quod nō fecit alijs.

¶ Psalmus. cxlviij. In quo monet ad laudē dei. ¶ Propheta ortans omnes creaturas ad laudē incipit a superioribus dicēs.

LAudate dominū creature celestes laudate eus qui estis i excelsis]throni: dominationes: pote states: cherubin: et seraphin. Laudate eum omnes angeli eius]. i. vosipsi quos ipse mit/ tit ad legationes suas in mundum [et vos omnes angeli

nominati virtutes] per quos dominus fecit mirabiles ef
fectus qui in admirationem diuine potestatis et laudem
eius inducūt homines nō ideo propheta inuitat angelos
ad laudez dei ꝙ aliquādo cessent: vel ꝙ eo monēte magis
laudent: sed sic ammonendo ostendit affectum suum. s. ꝙ
sibi est grata laus eorum ¶ Consequēter monēs ad laudē
celestes creaturas corporeas ait. Laudate eū sol ⁊ luna
laudate omnes stelle ⁊ omnia lucētia in celo] que eo dicū
tur laudare deum: quia ex sua pulchritudine ⁊ virtute in
ducuntur homines ad laudādum deū. Laudate eū celi ce
lorum] .i. celum empireū quod est super omnes celos di/
citur autē in plurali celi propter diuersas māsiones que i
eo esse dicuntur. iuxta illud in domo patris mei māsiōes
multe sunt [⁊ aque que super celos sūt] i. celū cristallinuz
quod dicitur aqueū propter similitudinē cū aqua in dia/
phanitate [laudent nomen domini] .i. materia sit nobis
laudandi deum. ¶ Laudate dico tum primo. Quia ver/
bo domini omnia cōstant que creata sunt in celo ⁊ in ter
ra] ⁊ quia inter velle suum ⁊ facere nichil distat ait [quia
ipse dixit] i. verbū genuit: et per ipsū [facta sunt ipse mā
dauit] verbo suo [⁊ creata sunt. ¶ Item dico laudate eum
que dicta sunt. quia Statuit ea] permansura [in eternuz]
quo ad substantiam licet mutabuntur quo ad qualitates
[quibus statuit] cursū siue motus ⁊ influentias ⁊ nunꝙ
preteribūt ordinē eis impositū] ¶ Et inuitās ad laudem
dei creaturas inferiores incipiēs a creaturis irrationabi
libus ait. Laudate dominū vos creature que estis de ter
ra dracones] ⁊ oīa genera monstrorum animaliū [⁊ abis/
si] i. profūditates aquarū latentiū ⁊ maria omnia. Lau
date ignis grando nix glacies ⁊ venti] concitātes procel/
las in mari que omnia faciunt illud ad quod ex diuina di
spositione sūt ordinata. Laudate montes et omnes col/
les ligna fructifera ⁊ omnes cedri ¶ Laudate bestie ⁊ vni
uersa pecora serpētes volucres ⁊ omnia volatilia] per ae
rem. Et inuitās propheta creaturas rationales ad lau/
dandum: incipiēs a maioribus ait. Laudate reges terre

dominū ⁊ omēs populi ⌋ sicut consules: principes ⌊⁊ omēs iudices terre. ¶ Juuenes ⁊ virgines: senes cū̄ iunioribus laudent nomē domini: quia exaltatum est nomen eius ⌋ omnis potestas: omnis etas: omnis sexus laudent nomē domini nostri saluatoris cui pater dedit nomē quod ē super omne nomē. ¶ Quid per singula. Cōfessio laudis dei est super celū ⁊ terrā ⌋ quia omnes creature tam celestes ꝙ terrestres debēt eum laudare: est etiā super eas q̄a maior est ⁊ superior omni laude earū tum etiā laudandus ē ⌊quia exaltauit deus pater cornu populi sui ⌋ .i. cristū populi sui redemptorē qui dicitur cornu: q̄a superior est toto corpore per excellētiam: durior carne per iusticiā: mollior osse per misericordiā: exaltauit quidē in sua passione quia per eam mundū de captiuitate redemit exaltauit in resurrectione in qua eius corpus surrexit gloriosū: exaltauit in ascensiōe: in qua tātuꝫ ascēdit ꝙ sedet ad dexterā patris. ¶ Hymnus ⌋ i. laus cum cantico fiet deo ⌊ab omnibus sāctis eius ⌋ perpetuo. sanctis dico. s. ⌊filijs israel ⌋ i. fidelibus cristianis: qui per illam fidē per quā abraham placuit deo israhelite facti sunt. i. videntes deuꝫ filijs israhel ⌊populo ⌋ fide ⁊ caritate ⌊appropinquāti sibi ⌋

¶ Psalmus. cxlix. In quo monet ad laudem dei. Propheta exhortās fideles ad nouum cāticum ait.

C c Antate domino cāticuꝫ nouū ⌋ de operibus nouiter factis in tempore gratie. s. ꝙ mater fuit virgo: ꝙ deus homo factus sit: ⁊ ꝙ reparatus sit mundus per passionē filij eius. ¶ Iteꝫ de nouis mandatis vt dilectione inimicorum: de nouis cōsilijs vt de abiectione tēporaliū: de nouis promissis: vt de adoptione celestiū bonorum ⌊laus eius ⌋ . i. ei grata est ⌊quoniā ecclesia catholica ⁊ a sanctis fit. ¶ Cantate dico in ecclesia. ⁊ Letetur populus cristianus ⌋ spe interiori cordis leticia ⌊in eo qui fecit eū ⌋ in esse nature et in esse gratie ⌊ et ecclesie fidelium exultent in cristo rege suo ⌋ et sacerdote.

Laudent nomē eius in choro] .i. in cōcordia morum et vnitate caritatis [i timpano] i. in mortificatiōe carnis [et psalterio psallant ei] .i. opere compleatur quod voce cantatur. ¶ Psallite et cantate. Quia beneplacitū est domino in populo suo] beneplacitū est cum conuertit auersum cum iuuat pugnantē: coronat vincētem [et exaltabit mansuetos in salutē] eternam. ¶ Unde sequitur. ¶ Exultabūnt sancti in gloria] quia facta resurrectione: nō tantū in aia sed etiā i corpore erūt gloriosi: et quia tūc adimpletus erit omnis appetitus eorum [letabūtur in cōnscientijs suis siue in celestibus māsionibus] distributis eis secūdū gradus beatitudinis eorū. Exultabūt sāctidico hoc modo q̄a Exultationes] .i. laudes dei cum exultatione facte erunt [in corde eorum] et linguis de omnibus profectibus suis attribuētes ei quic quid boni glorie et honoris habēt de perfectis viris subdit [gladij scindentes ex vtraq̄ parte] i. potestas iudicādi de malis de quibus capietur vindicta [in manibus eorū] ¶ Ad quid erūt gladij in manibus eorū Ad faciēdam vindictā in natiōibus] .s. in illis qui legem nō habuerūt [et increpationes in populis] in illis qui male lege vsi sūt. ¶ Et Ad alligādum reges eorū] reges terre impios [i cōpedibus] in eternis penis ex quibus nullo modo potuerūt se exsoluere [et nobiliores eorū] de omnibus [in manicis ferreis] quia punientur manus eorū quibus i presēti vita malū et iniusticias intulerūt ¶ Quid singula enumerē: ad hoc gladij sancti habebūt in manibus. Ut faciāt in regibus et populis iudicium] nō quodcūq̄ sed [cō scriptū] i presētia dei approbatū ab āgelis et i pluribus sacre scripture locis memoratū [gloria hec omnibus sāctis eius] perfectis qui pro cristo omnia terrena reliquerūt. ecce quanta gloria et gaudiū tūc erit quādo pauperes qui hic erāt derisui habebūt potestatem iudicādi i superbos.

¶ Psalmus. cl. In quo monet ad laudez dei propter beneficiū glorificationis.

¶ Propheta inuitans ad laudādū deū in sāctis iam in celesti iherusalem receptis ait.

L Audate dñm in sãctis eius].i.in consideratiõe sãctorũ quos ipse misericorditer iustificauit et mirabiliter remunerauit [laudate] etiã in consideratiõe [firmamẽti virtutis eius].i.pro eo ꝙ mortẽ ipsã cũ auctore suo nequissimo potẽtie sue virtute vicit ⁊ credẽtes ad celũ perduxit. Laudate eum in virtutibus eius].i.pro gloria angelicis virtutibus data qui sũt eius creatiõe quo ad naturã: ⁊ cõfirmatiõe quo ad gratiam [laudate dominũ secũdũ multitudinẽ magnitudinis eius].i.secundũ gloriã magnã quã extendit ad multitudinẽ electorũ ex diuersis partibus mũdi vel laudantẽ deũ sine fine sicut magnitudinis eius nõ est finis. ¶Propheta quomodo sit deus laudãdus ꝑ similitudines misticas ostẽdit dicẽs. Laudate eũ in sono tube laudate eũ in psalterio ⁊ cythara [tuba cõcrepet regi: psalteriũ canat deo: cythara cũ reliquis instrumẽtis canat sponso .laudate eum in sono tube: q̃a vos in bello vincere fecit cõterẽte dño sathan sub pedibus vestris: laudate eũ in psalterio: q̃a vos implere legẽ ꝑstiterat: laudate in cythara: q̃a carnẽ vestrã viuificauit. Laudate eũ in tympano] quia mortificatũ corpus vestrũ imortalitati donauit [⁊ in choro] quia choris angelorũ vos assotiat [⁊ in cordis ⁊ organo] quia ꝑ ciborũ abstinẽtiã retortis visceribus cõcupiscentie ⁊ viciis carnalibus digni inuẽti estis regno dei ad cõcinẽdas diuinas laudes. Laudate eũ in cymbalis bene sonãtibus in cymbalis iubilatiõis] eo ꝙ corruptione carnis sanguisq; depulsa cõfirmati ad ymaginẽ saluatoris omni plenitudine spei cõpleta fulgetis sicut sol in regno dei ⁊ q̃a ista instrumẽta vult propheta spiritualiter intelligi: q̃a talia instrumẽta in celesti patria nõ habẽt locũ sed ad designãdũ magnitudinẽ diuine iocũditatis hic interponũtur concludens ait [omnis spiritus] siue angelicus siue humanus [laudet dominum] ¶Amen. ¶Laus deo.

¶Reuerendissimi cardinalis sancti Sixti Expositio breuis ⁊ vtilis sup psalterio finit feliciter. Cesarauguste. ãno dñi M cccc lxxxii. pridie Idus Nouẽbris.

UNIVERSIDAD Y PROV.A
BIBLIOTECA
DE ZARAGOZA

noꝛē illius.l.ff. de pcu.ſi qs cū pcurat
occupātis ɔditio:qꝛ dādo ſm prioꝛē reuoca
ta ſi qs cuz pcuratoꝛe.§.vlti.niſi dādo ſʒ
re in pcuratoꝛē.ff.de le.i.ſi plurib⁹.ſicut eſt in
derogat pmo.§.de reſcrip.cetex.qñqʒ ſecundus
offi.deleg.coꝛā.
vnā aūt litē pluriū
onax ⁊ vn⁹ ⁊ plures
uratoꝛes dari pñt.ff.
.ſi qs cuʒ.§.un⁹.Qñ
tñ plures pſone non
t ageꝛ ulꝛ expiri.niſi p
ū defenſoꝛē ſeu defen
re:vt vbi plures fide
ſſoꝛes ſunt ⁊ volūt de
deꝛ eū.p quo fideiuſ
unt iudicatum ſolui
iudi.ſol.iā tñ.§.ſi tñ
t plures hꝛdes neceſ-
habēt dare pcuratoꝛē
actoꝛ incōmodo affi
ꝛ.ſi defenſoꝛ ī plures
onas diuidaꝛ:vt i.l.
icta iam tñ.§.ſi tñ.⁊
.ð exerci.ne ī plures.
dē ē ī redhibitoꝛia.ff.
edili.edic.qð ſi nolit
.ſi plures.Idē ē vbi
q agebat iudicio fa-
.hercíſ.cōi diui.fin.
deceſſit plurib⁹ hꝛdi
s relictis:qꝛ oēs vnū
uratoꝛē dare debent
fami.hercíſ.ſi fami.
rc.⁊.ff.de pcu.lʒ ī ſi.
Cōtra ipſuʒ:bñ dic
a ipſum:qꝛ in pſona
uratoꝛis ſemper foꝛ
nda ē ſñia alias ñ tʒ
.de ſen.⁊ īterlo.o.in

Quod fieri nequiuiſſ
ratoribus diuerſis tpib
tis:quoniam dato poſte
ris eēt pcuratio reuocat
tuit quoqʒ is ⁊ debuit a
ꝙ lata extitit cōtra ipſū⁹
audientiam appellareꝛ:
cauſa excuſabat eunde
domino conteſtari:vt a
tionis beneficiū conuola
cet appellationeʒ proſeq
tur inuitus.

Procurator vniuer
us maiores ⁊ iurati ſu
nicati non repellitur ab
do:niſi illi in procurator
preſſi vel eorum auctori
ſit vel ad id ſcienter ſint a

Onſulti ſumus:a
tus ad impetrādu
nitate aliqua procurato
trando debet excludi:
iores ⁊ iurati⁹:per quo
munitas regebatur:te
iniunctum fuit procura
cium:erant excōmunica

l.i.ſiue ab initio ſiue poſt litē ɔte.pcuratoꝛ īteruenit.C.e.
i.§.de elec.qrelā.Et no.ꝙ iſte.§.ponit tenoꝛē illius.l.C
Appellare:pcuratoꝛ ergo appellare teneꝛ.ſʒ pſeq nō co
.qð ſi nō fecerit:īputaꝛ ei.ff.de neg.ge.liberto.§.vl.in f
nciare teneꝛ dño ſñiaʒ latā ɔ ipm vt dñs appellet ſi volu
ius amiſit cām ipſe nō poterat dānare.vñ īputaꝛ ſibi.ſi.
foꝛ.§.ſi cuʒ debitoꝛ.⁊ hoc ē vex cuʒ dñs neſciuit.ſi vo ſciu
debuit.ff.de ac.emp.⁊ vē.l.i.ī ſi.⁊.§.de reſcrip.ab excōi
i īputet dñs ꝙ nō appellauit.Uel pōt dici ꝙ appellare te
l dño denunciare:qꝛ h nō diſtinguit.vtruʒ dñs hoc ſciat
udicatuʒ alias mādati tenebiꝛ.niſi altex faciat.niſi iuſta
dicit lꝛa ſequens puta iuſtus metus tunc denunciet dño.
l inopia ſicut dꝛ de fideiuſſoꝛe cōdēnato vltra vex debitū.
ter inopiā appellare:dʒ hoc denunciare principali pſone.
ocuratoꝛem.§.ſi ignoꝛantes.
Onſulti ſumus.Cōis diuiſio.Secunda ibi:tali
ſio notabilis ⁊ ſubtilis.Ab.ſi.
i:p hoc videbaꝛ ꝙ pcuratio nō valebat:qꝛ maioꝛ
ebaꝛ erāt excōicati ipſi qſi caput vniuerſitat
uerſitatis.C.de iura.calū.l.ij.§.hoc etiā.
ff.ad munici.municeps.huiuſmod
ē.vt dicit lex illa municeps.vñ